

66/1965

HELSINGIN KAUPUNGIN

KUNNALLINEN
ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN KAUPUNGIN
TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA

—
34

1956

HELSINGIN KAUPUNGIN
HANKINTATOIMISTO
1957

352

saatu pöytäkirja Kp. Keskustalon

STADSARKKIVET

Tammikuu	5	<u>Laki työllisyyden turvaamista tarkoittavista toimenpiteistä</u>	6
"	5	<u>Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta</u>	7
"	11	<u>Helsingin kaupungin matkustussäännön muutokset; kaupunginvaltuuston vahvistamat</u>	8
"	13	<u>Asetus työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain täytäntöönpanosta</u>	9
"	13	<u>Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta</u>	10
"	16	<u>Autovaakojen käytöstä kannettavat punnitusmaksut; satamalautakunnan päätös</u>	11
"	16	<u>Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa; satamalautakunnan vahvistamat</u>	12
"	20	<u>Sairaalalaki</u>	13
"	25	<u>Helsingin kaupungin matkustussäännön muutokset; kaupunginvaltuuston vahvistamat</u>	8
"	25	<u>Konekirjoituslisän maksaminen kaupungin palveluksessa oleville toimistoapulaisille; kaupunginvaltuuston päätös</u>	14
"	25	<u>Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltaminen; valtioneuvoston päätös</u>	15
"	25	<u>Kunnallisesta kansanhuoltohallinnosta annetun valtioneuvoston päätöksen kumoaminen; valtioneuvoston päätös</u>	16
"	25	<u>Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskeyttämisestä eräissä asutuskeskuksissa sekä polttoainepäällikön asettamisesta niihin annetun valtioneuvoston päätöksen kumoaminen; valtioneuvoston päätös</u>	17
"	25	<u>Helsingin kaupungin teurastamon järjestyssäännöt; kaupunginvaltuuston vahvistamat</u>	18
"	25	<u>Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	19

Tammikuu	30	<u>Helsingin sataman koneellisten tavaransiirtolaitteiden käyttötaksa; satamalauslautakunnan vahvistama</u>	20
Helmikuu	2	<u>Katujen puhtaanapito; kaupunginhallituksen päätös</u>	21
"	2	<u>Viranhaltijat, jotka eivät ole oikeutettuja ylityökorvauksiin; kaupunginhallituksen päätös</u>	22
"	2	<u>Helsingin kaupungin esikaupunkitoimikunnan toimintaohjeet; kaupunginhallituksen vahvistamat</u>	23
"	7	<u>Kuorma-ajuritaksan muutos; maistraatin vahvistama</u>	24
"	9	<u>Lunastusmaksujen kannannassa noudatettavat menettelyohjeet; kaupunginhallituksen vahvistamat</u>	25
"	16	<u>Kunnalliskodin ja vanhainkodin röntgenhoitajien talviloma; kaupunginhallituksen päätös</u>	26
"	16	<u>Investointitoimikunnan asettaminen; kaupunginhallituksen päätös</u>	27
"	17	<u>Yleishjeet paikallistieksi määrätyn tien kuntoa koskevista vaatimuksista; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös</u>	28
"	17	<u>Huoltoapulaki</u>	29
"	22	<u>Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös</u>	30
"	22	<u>Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot; kaupunginvaltuuston päätös</u>	31
"	22	<u>Asutuslautakunnan puheenjohtajan vuosipalkkio; kaupunginvaltuuston päätös</u>	32
"	24	<u>Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta, muuttamisesta tai lakkauttamisesta</u>	33
"	28	<u>Ohjeet Helsingin kaupungin nuorisotoimiston lainavaraston hoitoa varten; nuorisotyölautakunnan antamat</u>	59

Helmikuu	29	<u>Taksa, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella laske- taan; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama</u>	42
Maaliskuu	1	<u>Kansakoulunopettajien ylituntipalkkiot ja johtajanpalkkiot; kaupunginhalli- tuksen päätös</u>	34
"	1	<u>Helsingin kaupungin kuvaamataidetoimi- kunnan toimintaohjeiden muutos; kau- punginhallituksen päätös</u>	35
"	2	<u>Asetus autoasetuksen muuttamisesta</u>	37
"	7	<u>Helsingin kaupungin jako äänestysaluei- siin; kaupunginvaltuuston päätös</u> ...	36
"	7	<u>Helsingin kaupungin terveydellisten tutkimusten laboratorion taksa; kau- punginvaltuuston vahvistama</u>	38
"	7	<u>Desinfiioimislaitoksessa annetusta syy- hyhoidosta perittävä maksu; kaupun- ginvaltuuston päätös</u>	39
"	8	<u>Kaupungin työväenopistoissa maksettavat luento- ja tuntipalkkiot; kaupungin- hallituksen vahvistamat</u>	40
"	12	<u>Helsingin kaupungin rakennusjärjestyk- sen muutos; sisäasiainministeriön vah- vistama</u>	41
"	15	<u>Kansakoulujen vahtimestareille ja sii- voojille suoritettavat korvaukset; kaupunginhallituksen vahvistamat</u>	43
"	15	<u>Helsinki-mitalin ja Kaupunkiliiton an- siomerkin myöntäminen; kaupunginhal- lituksen päätös</u>	44
"	16	<u>Huoltoasetus</u>	95
"	17	<u>Helsingin kaupungin nuohoustaksa; mais- traatin vahvistama</u>	45
"	20	<u>Pääväylät Helsingin kaupungissa; mais- traatin päätös</u>	46
"	23	<u>Kotimaisten tarvikkeiden hintojen sekä maksujen säännöstely; valtioneuvos- ton päätös</u>	47
"	23	<u>Laki invalidirahalain muuttamisesta</u>	48

Maaliskuu	26	<u>Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastosuojissa säilytetyn tavaran paikanvuokra maksetaan; satamalautakunnan vahvistama</u>	49
"	26	<u>Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satama-alueilla säilytetyn tavaran paikanvuokra maksetaan; satamalautakunnan vahvistama</u>	50
"	26	<u>Laiturihuollon taksa; satamalautakunnan vahvistama</u>	51
"	28	<u>Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta</u>	52
"	28	<u>Kaupungin katoissa sallittava pienin kaltevuus; kaupunginhallituksen päätös</u>	53
"	29	<u>Vahvistuksen hakeminen ja ilmoitusvelvollisuus eräiden kotimaisten tarvikkeiden hinnoille sekä maksuille; sosiaaliministeriön päätös</u>	54
Huhtikuu	5	<u>Liikehuoneistoja koskevien vuokrasuhteiden säännöstely Helsingin kaupungissa; valtioneuvoston päätös</u>	55
"	6	<u>Helsingin kaupungin ja Ammattilääketieteen säätiön välinen sopimus Työterveyslaitoksen käyttämisestä; kaupunginhallituksen ja säätiön allekirjoittama</u>	56
"	7	<u>Autoasetuksen täytäntöönpanosta annetun päätöksen muuttaminen; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös</u>	57
"	7	<u>Pääliikenneväylät Helsingin kaupungissa; maistraatin päätös</u>	58
"	11	<u>Oppikoulutonttien luovutusehtojen muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	60
"	12	<u>Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1955 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus; valtioneuvoston päätös</u>	61
"	14	<u>Kuorma-autoille myönnettävien alueiikennelupien enimmäismäärä; maistraatin päätös</u>	62

Huhtikuu	19	<u>Maistraatin lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkio; kaupunginhallituksen päätös</u>	63
"	24	<u>Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvaukset; palkkalautakunnan päätös</u>	64
"	25	<u>Helsingin kaupungin jako äänestysaluisiin; kaupunginvaltuuston päätös</u>	36
"	26	<u>Aluelääkärien vuokratyö; kaupunginhallituksen päätös</u>	65
"	26	<u>Kaupungin viranhaltijain ylittöiden valvonta; kaupunginhallituksen päätös</u>	66
"	27	<u>Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain muuttamisesta</u>	67
"	27	<u>Asetus työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta</u>	68
Toukokuu	3	<u>Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä; valtioneuvoston päätös</u>	69
"	3	<u>Yleiseen alkoholihuoltolaan määrätyn hoidosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvat kustannukset ja yleisen alkoholihuoltolan hoitomaksut; valtioneuvoston päätös</u>	70
"	3	<u>Ammattikoulujen opettajien tuntipalkat; kaupunginhallituksen päätös</u>	71
"	3	<u>Viranhaltijain päivystystyöt; kaupunginhallituksen päätös</u>	72
"	4	<u>Laki alkoholistolain muuttamisesta</u> ..	73
"	4	<u>Laki eräiden poliisin virka-apukustannusten korvaamisesta</u>	74
"	4	<u>Laki irtolaislain muuttamisesta</u>	75
"	4	<u>Asetus niiden henkilöluetteloiden maksusta, jotka henkikirjoittajan tulee kunnallisten vaaliluetteloiden tekemistä varten toimittaa</u>	76

Toukokuu	8	<u>Taksan, jonka mukaan aluksista kanteen satamamaksua Helsingin kaupungissa, muutos; sisäasiainministeriön vahvistama</u>	77
"	9	<u>Perhelisälain toimeenpano; valtioneuvoston päätös</u>	78
"	9	<u>Lastenkotien vuosimenoihin vuonna 1956 annettavan valtionavun määrä; valtioneuvoston päätös</u>	79
"	16	<u>Helsingin kaupungin hankintatoimiston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	92
"	16	<u>Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen muutos; sosiaaliministeriön vahvistama</u>	93
"	17	<u>Laki kansakoulujen hamsalääkärintoimesta</u>	80
"	19	<u>Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamapalveluskunta on oikeutettu kantamaan korvausta luotsauksista ym. sivutehtävistä; satamalautakunnan päätös</u>	94
"	25	<u>Sairaala-asetus</u>	81
"	30	<u>Mielisairaanhoitolaitosten päivämaksut; sisäasiainministeriön päätös</u>	82
"	30	<u>Myymälöiden sulkemisaian muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	83
"	30	<u>Ilmainen tuberkuloosiparantolahoito; kaupunginvaltuuston päätös</u>	84
"	30	<u>Vanhojen eläkkeiden uudelleen laskeminen; kaupunginvaltuuston päätös</u> ...	85
"	31	<u>Huonerakennustyötä varten annettujen järjestysohjeiden muuttaminen; valtioneuvoston päätös</u>	86
Kesäkuu	8	<u>Laki ennakkoperintälain muuttamisesta</u>	87
"	8	<u>Kansaneläkelaki</u>	88
"	8	<u>Laki kansaneläkelaiissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin</u>	89

Kesäkuu	8	<u>Helsingin kaupungin ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö r.y:n välinen sopimus Helsingin kaupungin työntekijäin ohjetuntipalkoista ja lisistä; sosiaaliministeriön vahvistama</u>	193
"	13	<u>Kukkien myynnin salliminen teattereissa; kaupunginvaltuuston päätös</u>	90
"	13	<u>Helsingin kaupunginkirjaston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	91
"	13	<u>Helsingin kaupungin virkasäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	96
"	13	<u>Kaupungin viranhaltijain palkkaus; kaupunginvaltuuston päätös</u>	97
"	15	<u>Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta</u>	98
"	15	<u>Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta</u>	99
"	15	<u>Laki yliopistollisista keskussairaaloista</u>	100
"	15	<u>Laki yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain muuttamisesta</u>	101
"	15	<u>Asetus yleisiin kasvatuslaitoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta</u>	102
"	16	<u>Henkilökuljetusmaksut yksityisten linjaliikenteenharjoittajien Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä linjoilla; maistraatin päätös</u>	103
"	18	<u>Työpisteen raha-arvo Tervalammen työlaitoksessa; huoltolautakunnan päätös</u>	104
"	19	<u>Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n välillä; palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n allekirjoittama</u>	105

Kesäkuu	19	<u>Helsingin kaupunginorkesterin vuokra-</u> <u>ustariffi; musiikkilautakunnan vah-</u> <u>vistama</u>	119
"	28	<u>Lahjoitusrahastojen varoista myönnetty-</u> <u>jen lainojen muuttaminen indeksilai-</u> <u>noiksi; kaupunginhallituksen päätös</u>	106
"	29	<u>Laki mieliseiraslain 43 ja 46 §:n muut-</u> <u>tamisesta</u>	107
Heinäkuu	5	<u>Kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen</u> <u>korottamisperusteet; valtioneuvos-</u> <u>ton päätös</u>	108
"	6	<u>Asetus keskusparantolain kunnossapito-</u> <u>ja käyttökustannuksiin annettavasta</u> <u>valtionavusta</u>	109
"	12	<u>Henkilövuokra-autoille myönnettävien</u> <u>alue liikennelupien enimmäismäärä;</u> <u>maistraatin päätös</u>	110
"	28	<u>Kuorma- ja pakettiautojen liikennetak-</u> <u>san muutos Helsingin kaupungissa;</u> <u>maistraatin vahvistama</u>	111
Elokuu	9	<u>Ammattiopetuslaitosten ohjesäännön muu-</u> <u>tos; kauppa- ja teollisuusministe-</u> <u>riön vahvistama</u>	112
"	11	<u>Henkilövuokra-autotaksa; maistraatin</u> <u>vahvistama</u>	113
"	13	<u>Helsingin kaupungin yleisen talletus-</u> <u>makasiinin työmaksut; satamalautakun-</u> <u>nan vahvistamat</u>	114
"	13	<u>Helsingin mieliseiraanhuoltopiirin kes-</u> <u>kusmielisairaalan ja huoltotoimiston</u> <u>ohjesääntö; lääkintöhallituksen vah-</u> <u>vistama</u>	115
"	15	<u>Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja</u> <u>soveltaminen; valtioneuvoston päätös</u>	116
"	30	<u>Maidontarkastamon taksa; Uudenmaan lää-</u> <u>ninhallituksen vahvistama</u>	117
Syyskuu	6	<u>Ennakon pidättäminen ennakkoperintälain</u> <u>4 §:n 4 momentin tarkoittamasta edus-</u> <u>tus- ja matkakustannuksesta tai muus-</u> <u>ta sellaisesta hyvityksestä; valtio-</u> <u>varainministeriön päätös</u>	118

Syyskuu	13	<u>Erinäisten kunnallisiin arkistoihin kuuluvien asiakirjojen hävittäminen; sisäasiainministeriön päätös</u>	120
"	27	<u>Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös</u>	121
Lokakuu	10	<u>Helsingin kaupungin revisioviraston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	122
"	11	<u>Koulutuskortiston aikaansaaminen; kaupunginhallituksen päätös</u>	123
"	19	<u>Asetus vapaakirjeoikeudesta ja posti- rahanvapaudesta annetun asetuksen muuttamisesta</u>	127
"	24	<u>Yleiseen lääkäripäivystykseen osallistuvien lääkäreiden palkkiot; kaupunginvaltuuston vahvistamat</u>	124
"	24	<u>Vanhoiden eläkkeiden tarkistamisesta tehtyjen kaupunginvaltuuston päätösten täydentäminen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	125
"	24	<u>Helsingin kaupungin rahatoimiston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	126
"	26	<u>Laki väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin</u>	128
"	29	<u>Kotimaisten tarvikkeiden hintojen sekä maksujen säännöstely; valtioneuvoston päätös</u>	129
"	30	<u>Vahvistuksen hakeminen ja ilmoitusvelvollisuus eräiden kotimaisten tarvikkeiden hinnoille sekä maksuille; sosiaaliministeriön päätös</u>	143
Marraskuu	1	<u>Helsingin kaupungin sosiaaliohjelmien muutos; sosiaaliministeriön vahvistama</u>	130
"	1	<u>Palopääallystön palvelusaika; kaupunginhallituksen päätös</u>	131
"	1	<u>Kunnallisten huoltolaitosten piirustusten vahvistaminen ja sanottujen laitojen käytettäväksi hyväksyminen; valtioneuvoston päätös</u>	132

Marraskuu	1	<u>Taksa palolaitoksen sairaankuljetus- autojen käyttämisestä; kaupunginhal- lituksen vahvistama</u>	194
"	1	<u>Palolaitoksen antamasta avunannosta, vartioinnista ja kaluston lainaukses- ta perittävät maksut; kaupunginhalli- tuksen vahvistamat</u>	195
"	2	<u>Asetus huoltoavun korvausta ja elatus- velvollisen työlaitokseen toimitta- mista koskevan vaatimuksen tiedoksi- saattamisesta sekä työvelvollisen et- sintäkuulutuksesta eräissä tapauksis- sa</u>	133
"	2	<u>Asetus kansakoulujen hammaslääkärintoi- mesta</u>	134
"	9	<u>Laki perhelisälain muuttamisesta</u>	135
"	15	<u>Liikehuoneistoja koskevien vuokrasuh- teiden säännöstely Helsingin kaupun- gissa; valtioneuvoston päätös</u>	136
"	20	<u>Vuonna 1957 kannettavan ennakon perus- teeksi pantavan tulon määrääminen; valtiovarainministeriön päätös</u>	137
"	21	<u>Kone- ja pikakirjoituslisien korotta- minen; kaupunginvaltuuston päätös</u>	138
"	22	<u>Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun val- tioneuvoston päätöksen soveltaminen; valtioneuvoston päätös</u>	139
"	23	<u>Laki kunnan lisätalousarviosta</u>	140
"	28	<u>Kunnallisverotuksessa tehtävät tulon vähennykset; kaupunginvaltuuston päätös</u>	141
"	28	<u>Palopäällystön päivystys- ja sunnuntai- työn korvausperuste; kaupunginval- tuuston päätös</u>	142
"	29	<u>Viranhaltijain luontoisedut; kaupungin- hallituksen päätös</u>	144
Joulukuu	5	<u>Rakennusviraston suorittamista tilaus- töistä perittävän lisäkorvauksen vah- vistaminen; kaupunginhallituksen päätös</u>	145
"	5	<u>Asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittaminen; valtioneuvoston päätös</u>	146

Joulukuu	5	<u>Vuokranantajille vedestä suoritettava korvaus; valtioneuvoston päätös ...</u>	147
"	5	<u>Helsingin kaupungin veroviraston johtosääntö; valtiovarainministeriön vahvistama</u>	148
"	5	<u>Helsingin kaupungin veroviraston tilinpidon tarkastajain toimintaohjeet; valtiovarainministeriön vahvistamat</u>	149
"	7	<u>Kansaneläkeasetus</u>	150
"	13	<u>Työväenopistojen luento- ja tuntipalkkiot; kaupunginhallituksen päätös ..</u>	151
"	13	<u>Ammattikoulujen opettajien tuntipalkat; kaupunginhallituksen päätös</u>	152
"	15	<u>Asuinhuoneistojen vuokratustannusten nousu; sosiaaliministeriön päätös ..</u>	153
"	15	<u>Lämpimän veden jakelusta suoritettavat korvaukset; sosiaaliministeriön päätös</u>	154
"	15	<u>Laki lapsilisälain muuttamisesta</u>	155
"	15	<u>Laki kansaneläkelain muuttamisesta ...</u>	156
"	15	<u>Laki invaliidirahalain muuttamisesta</u>	157
"	15	<u>Laki Helsingin kaupungin ulosottovirastosta annetun lain muuttamisesta ...</u>	158
"	15	<u>Asetus Helsingin kaupungin ulosottovirastosta annetun asetuksen voimaantulon lykkämisestä</u>	159
"	18	<u>Kuorma- ja pakettiautoille myönnettävien alueliikennelupien enimmäismäärä; maistraatin päätös</u>	192
"	19	<u>Kaupungin viranomaisten toimituskirjoista perittävät lunastukset; kaupunginvaltuuston päätös</u>	160
"	19	<u>Helsingin kaupungin teurastamon navetamaksut; kaupunginvaltuuston päätös</u>	161
"	19	<u>Taksa maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä; kaupunginvaltuuston päätös</u>	162

Joulukuu	19	<u>Taksa Helsingin kaupungin teurastamon myynti-, punnitus- ym. maksujen laskemiseksi; kaupunginvaltuuston päätös</u>	163
"	19	<u>Maksut Helsingin kaupungin teurastamon jäädyttämön käyttämisestä; kaupunginvaltuuston päätös</u>	164
"	19	<u>Kalliosuojien hoidon ja valvonnan palauttaminen väestönsuojelutoimistolle; kaupunginvaltuuston päätös</u>	165
"	19	<u>Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	166
"	19	<u>Helsingin kaupungin kiinteistöviraston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama</u>	167
"	19	<u>Sairaalalääkärien palkkauksen järjesty; kaupunginvaltuuston päätös</u>	168
"	20	<u>Kansakoulunopettajien ylityöntekijä- ja johtajanpalkkiot; kaupunginhallituksen päätös</u>	169
"	20	<u>Ammattikoulujen opettajien kotityökorvaukset; kaupunginhallituksen päätös</u>	170
"	20	<u>Vuokra-autoilijain virkapuku; maistraatin päätös</u>	171
"	20	<u>Kuntien ryhmitys tukiosan kustannusosuuden maksamiseksi kansaneläkelaitokselle; valtioneuvoston päätös</u> ...	172
"	20	<u>Kuntien ryhmitys kansaneläkelain mukaisen tukiosan maksamista varten; valtioneuvoston päätös</u>	173
"	20	<u>Työaikalain voimaantulon lykkääminen eräissä laitoksissa; valtioneuvoston päätös</u>	174
"	21	<u>Asetus elokuvanäytännöistä</u>	175
"	21	<u>Laki eräiden valtion indeksiehtoisten obligatiolainojen indeksikorotusten verovapaudesta</u>	176
"	21	<u>Laki ennakoperintälain väliaikaisesta muuttamisesta</u>	177

Joulukuu	21	<u>Laki ennakkoperintälain muuttamisesta</u>	178
"	21	<u>Laki eräistä väliaikaisista poikkeus-</u> <u>säännöksistä verolakeihin</u>	179
"	21	<u>Ennakkoperintälain toimeenpano ja sovel-</u> <u>taminen</u> ; valtioneuvoston päätös	180
"	21	<u>Laki työnantajan lapsilisä- ja kansan-</u> <u>eläkemaksusta annetun lain voimassa-</u> <u>oloajan pitentämisestä</u>	181
"	27	<u>Palavat nesteet; kauppa- ja teollisuus-</u> <u>ministeriön päätös</u>	182
"	28	<u>Laki elatusavustusten korottamisesta</u>	183
"	28	<u>Laki sairaalalain voimaantumalon osittai-</u> <u>sesta lykkäämisestä</u>	184
"	28	<u>Laki eräiden talletusten, obligatioiden</u> <u>ja osuustodistusten omistajille sekä</u> <u>eräiden velkasitoumusten saajille</u> <u>myönnettävästä veronhuojennuksesta</u> <u>annetun lain muuttamisesta</u>	185
"	28	<u>Kotimaisten tarvikkeiden hintojen sekä</u> <u>maksujen säännöstely; valtioneuvos-</u> <u>ton päätös</u>	186
"	28	<u>Laki mielisairaslain 44 §:n muuttamises-</u> <u>ta</u>	187
"	29	<u>Työllisyyslaki</u>	188
"	29	<u>Laki kansakoululaitoksen kustannuksista</u> <u>annetun lain muuttamisesta</u>	189
"	29	<u>Laki moottoriajoneuvoverosta annetun</u> <u>lain muuttamisesta</u>	190
"	29	<u>Asetus moottoriajoneuvoverosta annetun</u> <u>lain soveltamisesta annetun asetuksen</u> <u>muuttamisesta</u>	191
		<u>Asemakaavan muutokset vuonna 1956</u>	196
		<u>Tonttijaon muutokset vuonna 1956</u>	197
		<u>Muutokset vakinaisten virkojen luokitte-</u> <u>luun vuonna 1956</u>	198

**AAKKOSELLINEN HAKEMISTO
HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN
VUODELTA 1956.**

	N:o
Alkoholistihuoltola, yleinen, maksut siihen määrätyn noidosta	70
Alkoholistilain muuttaminen	73
Alueliikenneluvat, henkilövuokra-autoille myönnettävät, niiden enimmäismäärä	110
kuorma-autoille myönnettävät, niiden enimmäismäärä	62, 192
Aluelääkärien vuokratilava	65
Aluksista kannettava satamamaksu	77
Ammattikoulujen opettajien kotityökorvaukset	170
tuntipalkat	71, 152
Ammattiopetuslaitosten ohjesäännön muutos	112
Asemakaavan muutokset	196
Asetus autoasetuksen muuttamisesta	37
elokuvaesityksistä	175
eräiden poliisitoimien muuttamisesta	3, 33
Helsingin kaupungin ulosottovirastosta annetun asetuk- sen voimaantumisen lykkäämisestä	159
huoltoapu-	95
huoltoavun korvausta ja elatusvelvollisen työlaitokseen toimittamista koskevan vaatimuksen tiedoksisaattami- sesta sekä työvelvollisen etsintäkuulutuksesta eräis- sä tapauksissa	133
kansakoulujen hammaslääkärintoimesta	134
kansaneläke-	150
kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väli- aikaisesta muuttamisesta	10
keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta	109
moottoriajoneuvoverosta annetun lain soveltamisesta an- netun asetuksen muuttamisesta	191
niiden henkilöluetteloiden maksusta, jotka henkikirjoit- tajan tulee kunnallisten vaaliluetteloiden tekemistä varten toimittaa	76
sairaala-	81
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain täytäntöönpanosta	9
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamis- esta	68

valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta	7
vapaakirjeoikeudesta ja postirahanvapaudesta annetun asetuksen muuttamisesta	127
yleisiin kasvatuslaitoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta	102
Asiakirjain säilyttäminen ja hävittäminen	120
Asuntotuotannon veronhuojennuslaki, sen täytäntöönpano siinä tarkoitettu käypä korko	1
Asutuslautakunnan puheenjohtajan vuosipalkkio	2
Autoasetus, sen muuttaminen	32
sen täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttaminen	37
Autotaksa	57
Autovaakojen käytöstä kannettavat punnitusmaksut	113
Desinfioimisilaitoksessa annetusta syyhyhoidosta perittävä maksu	11
Desinfioimisilaitoksessa annetusta syyhyhoidosta perittävä maksu	39
Elatusavustusten korottaminen, laki siitä	183
Elatusvelvollisen työlaitokseen toimittamista koskevan vaatimuksen tiedoksisaattaminen	133
Elokuvanäyttämöt, asetus niistä	175
Eläkkeiden uudelleen laskeminen	85, 125
Ennakkoperintälaki, ennakon pidättäminen sen 4 §:n 4 momentin tarkoittamasta edustus- ja matkakustannuksesta	118
sen muuttaminen	87, 177, 178
sen täytäntöönpano	116, 180
Esikauptoimikunnan toimintaohjeet	23
Hankintatoimiston johtosääntö	92
Helsinki-mitalin myöntäminen	44
Henkikirjoittaja, asetus niiden henkilöluetteloiden maksusta, jotka hänen tulee kunnallisten vaaliluetteloiden tekemistä varten toimittaa	76
Henkilövuokra-autoille myönnettävien alueliikennelupien enimmäismäärä	110
Henkilövuokra-autotaksa	113
Huoltoapuasetus	95
Huoltoapulaki	29
Huoltoavun korvausta koskevan vaatimuksen tiedoksisaattaminen	133
Huoltolaitokset, kunnalliset, niiden piirustusten vahvistaminen ja niiden käytettäväksi hyväksyminen	132
Huoltotoimisto, Helsingin mielisairaanhuoltopiirin, sen ohjesääntö	115
Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot	31
Huoneenvuokrasäännöstely, siitä annetun päätöksen muuttaminen	121
siitä annetun päätöksen soveltaminen	139
Huoneistojen lämmityskustannusten suorittaminen	146
Huoneistojen vuokratilustannusten nousu	153
Huonerakennustyötä varten annettujen järjestysohjeiden muuttaminen	86

Invaliidirahalain muuttaminen	48,	157
Investointitoimikunnan asettaminen		27
Irtolaislain muuttaminen		75
Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä		69
Johtosääntö, hankintatoimiston		92
kaupunginkirjaston, sen muutos		91
kiinteistölautakunnan, sen muutos		166
kiinteistöviraston, sen muutos		167
kotitalouslautakunnan		19
rahatoimiston		126
revisioviraston		122
veroviraston		148
Kadut, niiden nimet, vahvistetut uudet ja poistetut		196
Kalliosuojien hoidon ja valvonnan palauttaminen väestön- suojauslaitokselle		165
Kansakoulujen hammaslääkärin toimi, asetus siitä		134
laki siitä		80
Kansakoulujen vahtimestareille ja siivoojille suoritet- tavat korvaukset		43
Kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muut- taminen	98, 99,	189
Kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1955 makset- tava valtionavustus		61
Kansakoulunopettajien ylityöntipalkkiot ja johtajien palkkiot	34,	169
Kansaneläkeasetus		150
Kansaneläkelaitos, kuntien ryhmitys tukiosan kustannus- osuuden maksamiseksi sille		172
Kansaneläkelaki		88
kuntien ryhmitys sen mukaisen tukiosan maksamista var- ten		173
sen mukaisen lisäläkkeen korottamisperusteet		108
sen muuttaminen	52,	156
sen toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikainen muuttaminen		10
siinä säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitominen elinkustannuksiin		89
väliaikaiset poikkeukset siihen		128
Kansaneläkemaksu, työnantajan, siitä annetun lain muut- taminen		67
siitä annetun lain täytäntöönpano	9,	68
siitä annetun lain voimassaoloajan pidentäminen		181
Kansanhuoltohallinto, kunnallinen, siitä annetun päätök- sen kumoaminen		16
Kasvatustalokunnan otetusta oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muutos		102
Katoissa sallittava pienin kaltevuus		53
Katujen puhtaanapito		21
Kaupunginkirjaston johtosäännön muutos		91
Kaupunginorkesterin vuokraustariffi		119
Kaupunkiliiton ansiomerkin myöntäminen		44
Keskusmelisairaalan ohjesääntö		115
Keskusparantolain kunnossapito ja käyttökustannuksiin annettava valtionapu		109

Keskussairaalat, yliopistolliset, laki niistä	100
Kiinteistölautakunnan johtosäännön muutos	166
Kiinteistöviraston johtosäännön muutos	167
Kioskit, muutos määräyksiin niissä harjoitettavasta kaupasta	90
Konekirjoituslisan maksaminen kaupungin palveluksessa oleville toimistoapulaisille	14, 138
Kotitalouslautakunnan johtosääntö	19
Koulutuskortiston aikaansaaminen	123
Kukkien myynti teattereissa	90
Kunnalliskodin röntgenhoitajien talviloma	26
Kunnallisverotuksessa tehtävät tulon vähennykset	141
Kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstelystä annetun päätöksen kumoaminen	5
Kuorma-ajuritaksan muutos	24
Kuorma-autoille myönnettävien alueliikennelupien enimmäismäärä	62, 192
Kuorma-autotaksa	111
Kuvaamataidetoimikunnan toimintaohjeiden muutos	35
Lahjoitusrahastojen varoista myönnettyjen lainojen muuttaminen indeksilainoiksi	
Laiturihuollon taksa	106
Laki alkoholistilain muuttamisesta	51
elatusavustusten korottamisesta	73
ennakkoperintälain muuttamisesta	183
eräiden poliisin virka-apukustannusten korvaamisesta ..	87, 177, 178
eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille sekä eräiden velkasitoumusten saajille myönnettävästä veronhuojennuksesta annetun lain muuttamisesta	74
eräiden valtion indeksiehtoisten obligatiolainojen indeksikorotusten verovapaudesta	185
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	176
Helsingin kaupungin ulosottovirastosta annetun lain muuttamisesta	179
huoltoapu-	158
invalidirahalain muuttamisesta	29
irtolaislain muuttamisesta	48, 157
kansakoulujen hammaslääkärin-toimesta	75
kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta	80
kansaneläke-	98, 99, 189
kansaneläkelain muuttamisesta	88
kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta	156
kansaneläkelaiissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin	52
kunnan lisätalousarviosta	89
lapsilisälain muuttamisesta	140
mielisairaslain muuttamisesta	155
moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta	107, 187
perhelisälain muuttamisesta	190
sairaala-	135
sairaalalain voimaantulon osittaisesta lykkäämisestä	13
työllisyyden turvaamista tarkoittavista toimenpiteistä	184
	6

Laki työllisyys-	188
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain muuttamisesta	67
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä	181
väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin	128
yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain muuttamisesta	101
yliopistollisista keskussairaaloista	100
Lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annettu laki, sen muut- taminen	67
sen täytäntöönpano	9, 68
sen voimassaoloajan pitentäminen	181
Lapsilisälain muuttaminen	155
Lastenkotien valtionapu	79
Leski- ja orpoläkekassan sääntöjen muutos	93
Liikehuoneistoja koskevien vuokrasuhteiden säännöstely	55, 136
Linjaliikenteenharjoittajat, yksityiset, henkilökuljetus- maksut heidän Helsingin kaupungin alueella liikennöi- millään linjoilla	103
Lisätalousarvio, kunnan, laki siitä	140
Lunastusmaksujen kannannassa noudatettavat menettelyoh- jeet	25
Luontolaisetukorvaukset, kaupungin viranhaltijain	64, 144
Luotsitaksa	94
Luottamusmiesten palkkiosäännön muutos	30
Lämmityskustannukset, asuinhuoneistojen, niiden suoritta- minen	146
Lääkärinhoito, yleinen, siitä annetun lain muuttaminen	101
Lääkäripäivystykseen osallistuvien lääkärin palkkiot ...	124
Maanmittaustoimitukset kaupungin alueella, uskottujen miesten palkkiot niistä	42
Maataloustyöntekijäin työehtosopimus	105
Maidontarkastamon taksa	117
Maistraatin lisäjäseneä asemakaava-asioita käsiteltäes- sä toimivan asiantuntijan palkkio	63
Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen so- veltaminen	15
Maksujen säännöstely	47, 54, 129, 143, 186
Matkustussäännön muutos	8
Mielisairaanhoitolaitosten päivämaksut	82
Mielisairaslain muuttaminen	107, 187
Moottorilajoneuvovero, siitä annetun asetuksen muuttaminen	191
siitä annetun lain muuttaminen	190
Myymälöiden sulkemisajan muuttaminen	83
Nesteet, palavat, määräyksiä niistä	182
Nuohoustaksa	45
Nuorisotoimiston lainavarasto, ohjeet sen hoitoa varten	59
Obligatioiden omistajille myönnettävä veronhuojennus	185
Obligatiolainat, indeksiehtoiset, niiden indeksikorotus- ten verovapaus	176
Ohjesääntö, ammattiopetuslaitosten, sen muutos	112
keskusmielisairaalan ja huoltotoimiston	115
sosiaali-, sen muutos	130

Oppikoulutonttien luovutusehtojen muuttaminen	60
Osuustodistusten omistajille myönnettävä veronhuojennus	185
Paikallistieksi määrätyn tien kuntoa koskevat yleisohjeet	28
Palkat, ammattikoulujen opettajien tunti-	71, 152
kaupungin työntekijäin	193
kaupungin viranhaltijain	97
Palkkaus, kuntien viranhaltijain, sen säännöstelystä an- netun päätöksen kumoaminen	5
sairaalalääkärien	168
valtion viranhaltijain, siitä annetun asetuksen muutta- minen	7
Palkkiosäännön muutos	30
Palkkiot, asutuslautakunnan puheenjohtajan	32
huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten	31
kansakoulunopettajien ylitunti- ja johtajan-	34, 169
maistraatin lisäjäseneä asemakaava-asiota käsiteltä- essä toimivan asiantuntijan	63
työväenopistojen luento- ja tunti-	40, 151
Palolaitoksen antamasta avunannosta, vartiointista ja kaluston lainauksesta perittävät maksut	195
Palopäällystön palvelusaika	131
Palopäällystön päivystys- ja sunnuntaityön korvausperus- te	142
Perhelisälaki, sen muuttaminen	135
sen toimeenpano	78
Pikakirjoituslisien korottaminen	138
Poliisin virka-apukustannusten korvaaminen, laki siitä	74
Poliisitoimien muuttaminen	3, 33
Polttoainepäällikön asettaminen eräisiin asutuskeskuksiin	17
Postirahanvapaus, siitä annetun asetuksen muuttaminen ...	127
Päivystystyöt, viranhaltijain	72
Pääväylät	46, 58
Rahatoimiston johtosääntö	126
Rakennusjärjestyksen muutos	41
Rakennusviraston suorittamista tilaustöistä perittävän lisäkorvauksen vahvistaminen	145
Revisioviraston johtosääntö	122
Röntgenhoitajien talviloma	26
Sairaala-asetus	81
Sairaalalaki	13
sen voimaantulon osittainen lykkääminen	184
Sairaalalääkärien palkkauksen järjestely	168
Sairaankuljetusautot, palolaitoksen, taksa niiden käyttä- misestä	194
Satama-alueilla säilytetyn tavaran paikanvuokra	50
Satamamaksut, aluksista kannettavat, muutos niihin	77
Sosiaaliohjjesäännön muutos	130
Syyhyhoidosta perittävä maksu	39
Taksa, jonka mukaan aluksista kannetaan satamamaksua, sen muutos	77
jonka mukaan satama-alueilla säilytetyn tavaran paikan- vuokra maksetaan	50

Taksa, jonka mukaan satamalaitoksen varastosuojissa säilytetyn tavaran paikanvuokra maksetaan	49
koneellisten tavaransiirtolaitteiden	20
kuorma-ajuri-, sen muutos	24
kuorma-auto-	111
laiturihuollon	51
luotsi-	94
maidontarkastamon	117
maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä	162
nuohous-	45
palolaitoksen sairaankuljetusautojen käyttämisestä	194
terveydellisten tutkimusten laboratorion	38
teurastamon myynti-, punnitus- ym. maksujen	163
uskottujen miesten palkkioiden maanmittaustoimituksissa vuokra-auto-	42
113	
Talletusmakasiini, yleinen, sen työmaksut	12, 114
Talletusten omistajille myönnettävä veronhuojennus, laki siitä	185
Tavaransiirtolaitteet, koneelliset, niiden käyttötaksa	20
Tervalammen työlaitos, työpisteen raha-arvo siinä	104
Terveydellisten tutkimusten laboratorion taksa	38
Teurastamo, maksut sen jäädyttämön käyttämisestä	164
sen järjestyssäännöt	18
sen myynti-, punnitus- ym. maksut	163
sen navettamaksut	161
siipikarjan, sen käyttämisestä kannettavat maksut	162
Toimistoapulaiset, kaupungin palveluksessa olevat, heille maksettava konekirjoituslisä	14, 138
Toimituskirjoista perittävät lunastukset	160
Tonttijaon muutokset	197
Tuberkuloosiparantolahoito, ilmainen	84
Tulon vähennykset, kunnallisverotuksessa tehtävät	141
Työaikalain voimaantulon lykkäminen eräissä laitoksissa Työehtosopimus kaupungin ja maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n välillä	174
105	
Työllisyyden turvaamista tarkoittavat toimenpiteet, laki niistä	6
Työllisyyslaki	188
Työmaksut, yleisen talletusmakasiinin	12, 114
Työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksusta annettu laki, sen muuttaminen	67
sen täytäntöönpano	9, 68
sen voimassaoloajan pitentäminen	181
Työntekijät, kaupungin, heidän tuntipalkkansa	193
maatalous-, heidän työehtosopimuksensa	105
Työpalkkojen säännöstelystä annetun päätöksen kumoaminen	4
Työterveyslaitoksen käyttämistä koskeva sopimus	56
Työväenopistojen luento- ja tuntipalkkiot	40, 151
Ulosottovirasto, siitä annetun asetuksen voimaantulon lykkäminen	159
siitä annetun lain muuttaminen	158

Valtionavustus, kansakoululaitoksen	61
keskusparantolain	109
lastenkotien	79
Vapaakirjeoikeudesta annetun asetuksen muuttaminen	127
Varastosuojat, niissä säilytetyn tavaran paikanvuokra ...	49
Vedestä suoritettavat korvaukset	147, 154
Velkasitoumusten saajille myönnettävä veronhuojennus, laki siitä	185
Veroennakko, v. 1957 kannettava, sen perusteeksi pantavan tulon määrääminen	137
Verolait, väliaikaiset poikkeussäännökset niihin	179
Veronhuojennus, talletusten, obligatioiden ja osuustodis- tusten omistajille myönnettävä	185
Veronhuojennuslaki, asuntotuotannon, sen täytäntöönpano	1
siinä tarkoitettu käypä korko	2
Veroviraston johtosääntö	148
Veroviraston tilinpidon tarkastajain toimintaohjeet	149
Viranhaltijat, kaupungin, heidän luontoisetukorvauk- sensa	64, 144
heidän palkkauksensa	97
" päiväystyönsä	72
" virkasääntönsä muutos	96
" ylitöidensä valvonta	66
jotka eivät ole oikeutettuja ylityökorvauksiin	22
Viranhaltijat, kuntien, heidän palkkauksensa säännöste- lystä annetun päätöksen kumoaminen	5
Viranhaltijat, valtion, heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muuttaminen	7
Viranomaisten toimituskirjoista perittävät lunastukset	160
Virat, vakinaiset, muutokset niiden luokitteluun	198
Virka-apu, poliisin antama, sen kustannusten korvaaminen	74
Virkasäännön muutos	96
Vuokra-autoilijain virkapuku	171
Vuokrakustannusten nousu	153
Vuokrasäännöstely	55
Yllöapistolliset keskussairaalat, laki niistä	100
Ylityökorvaukset, kaupungin viranhaltijat, jotka eivät ole oikeutettuja niihin	22
Ylityöt, viranhaltijain, niiden valvonta	66
Äänestysalueet, kaupungin jako niihin	36

Helsingin kaupungin
Säädöskokoelmassa ilmestyneiden säädösten aakkosellinen
hakemisto on painettuna kirjan viimeisillä sivuilla.

1. Asuntotuotannon veronhuojennuslain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtiovarainministeriön päätös tammikuun 4 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 14/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:119)

Valtiovarainministeriö on 11 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotannon veronhuojennuslain (477/53) 9 §:n nojalla muuttanut asuntotuotannon veronhuojennuslain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 30 päivänä joulukuuta 1953 antamansa päätöksen (571/53) 2 §:n 1 momentin d), e) ja f) kohdat sekä 3 momentin, 4 §:n 2 ja 3 momentin ja 6 §:n c) kohdan sekä lisännyt sanottuun päätökseen 13 ja 14 §:n seuraavasti:

2 §. Saadakseen hyväkseen veronhuojennuslain 1 ja 2 §:ssä säädetyn veronhuojennuksen verovelvollisen tulee asianomaiselle vero- ja taksoitusviranomaiselle esittää:

d) veronhuojennuslain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettusta saamisesta kauppakirja tai muu selvitys, josta ilmenee, minkä tontin tai maa-alueen luovutuksesta saaminen on syntynyt, asianomaisen verolautakunnan puheenjohtajan todistus siitä, onko luovutettu tontti tai maa-alue ja miltä osalta veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 2) kohdan nojalla katsottava tulo- ja omaisuusverotuksessa verovapaaksi sekä a) kohdassa mainitun viranomaisen todistus siitä, milloin rakentaminen luovutetuille tontille tai maa-alueelle on aloitettu;

e) veronhuojennuslain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettusta kiinnityslainasta selvitys, että laina on nostettu 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen, sekä asianomaisen verolautakunnan puheenjohtajan todistus siitä, että rakennus tai rakennusryhmä, jonka rakentamiseen kiinnityslaina taikka, jos se on käytetty rakennuslainan uudistamiseen, rakennuslaina on käytetty, on veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 1) kohdan mukaan katsottava verovapaaksi kuin myös selvitys siitä, että lainan vakuutena on kiinnitys siihen kiinteistöön, johon edellä tarkoitetut rakennukset tai rakennusryhmät kuuluvat, sekä vielä ilmoitus lainan korkoprosentista verovuotena sekä velkojan ja velallisen vakuutus tai muu uskottava selvitys siitä, että lainan korko on veronhuojennuslain 2 §:n 3 momentissa mainitulta ajalta ollut sanotussa lainpaikassa säädetyn tavoin käypää korkoa alempi, ja myös siitä, ettei lainasta ole kannettu muuta korkoon verrattavaa hyvitystä; ja

f) veronhuojennuslain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettusta kunnalle tai seurakunnalle annetusta muusta kuin kiinnityslainasta selvitys siitä, että laina on nostettu 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen, kuin myös asianomaisen verolautakunnan puheenjohtajan todistus siitä, että rakennus tai rakennusryhmä, jonka rakentamiseen tai jonka rakennuslainan uudistamiseen laina on käytetty, on sellainen kuin veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 1) kohdassa säädetään, sekä vielä ilmoitus lainan korkoprosentista verovuotena sekä velkojan ja velallisen vakuutus tai muu uskottava selvitys siitä, että lainan korko on veronhuojennuslain 2 §:n 3 momentissa mainitulta ajalta ollut sanotussa lainpaikassa säädetyn tavoin käypää korkoa alempi, ja myös siitä, ettei lainasta ole kannettu muuta korkoon verrattavaa hyvitystä;

Milloin pankki, säästöpankki, osuuskassa, postisäästöpankki tai vakuutuslaitos vaatii veronhuojennuslain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua veronhuojennusta kiinnityslainasta, on 1 momentin e) kohdassa tarkoitetuksi selvityksiksi siitä, että laina on nostettu 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen ja että laina on kiinnitetty sellaiseen kiinteistöön, johon veropaikasi katsotut rakennukset tai rakennusryhmät kuuluvat, samoin kuin sanotussa kohdassa tarkoitetuksi vakuutukseksi hyväksyttävä puheenaolevan raha- tai vakuutuslaitoksen allekirjoittama luettelo, jossa mainitaan ne kiinnityslainat, joille veronhuojennusta vaaditaan, kiinnitetyt kiinteistöt sekä ajan kohta, jona lainat on nostettu, ja joka luettelo lisäksi sisältää ilmoituksen siitä, että lainojen vakuutena on kiinnitykset luettelossa mainittuihin kiinteistöihin, ja lainanantajan edellä 1 momentin e) kohdassa mainitun vakuutuksen. Mitä tässä momentissa on säädetty sovellettakoon vastaavasti myös 1 momentin f) kohdassa tarkoitettuun selvitykseen.

4 §.

Verovelvollinen, joka on saanut hyväkseen veronhuojennuslain 1 §:n 1 momentin 3) kohdassa taikka 2 §:ssä säädetty veronhuojennukset, älköön veronhuojennuksen saamiseksi seuravilta vuosilta olko velvollinen ilman vero- tai taksoitusviranomaisen eri kehoitusta esittämään tämän päätöksen 2 §:ssä tarkoitettuja selvityksiä, sanotun pykälän 1 momentin e) ja f) kohdissa mainittuja korkoa koskevaa ilmoitusta ja selvitystä lukuunottamatta.

Tämän päätöksen 2 §:ssä tarkoitettua selvitystä, sanotun §:n 1 momentin e) ja f) kohdissa mainittuja korkoa koskevaa ilmoitusta ja selvitystä lukuunottamatta, älköön olko velvollinen ilman eri kehoitusta esittämään myöskään se, jolle veronhuojennuslain 1 ja 2 §:ssä tarkoitettu rakennus, tontti, maa-alue, osake, osuus, saaminen, kiinnityslaina taikka muu laina on siirtynyt, jos sanotuissa lainkohdissa säädetty verovapaus jo on myönnetty saman rakennuksen tai rakennusryhmän aikaisemmalle omistajalle rakennuksen tai rakennusryhmän valmistuttua asuttavaan kuntoon, tahi sille, jonka omistuksessa tontti, maa-alue, osake, osuus, saaminen, kiinnityslaina taikka muu laina aikaisemmin olivat olleet, mutta tulee uuden omistajan kuitenkin, ellei hänen verotuspaikkansa ole samassa

veropiirissä kuin ilmoitetun luovuttajan, esittää asianomaisen verolautakunnan puheenjohtajan todistus siitä, moneltako vuodelta veronhuojennus jo on kysymyksessä olevan omaisuuden osalta myönnetty.

6 §. Saadakseen hyväkseen veronhuojennuslain 7 ja 8 §:ssä säädetyn leimaverovapauden tai jo maksumansa leimaveron takaisin, verovelvollisen on esitettävä:

c) veronhuojennuslain 7 §:n 1 momentin 5) kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tämän päätöksen 2 §:n 1 momentin d), e) ja f) kohdissa määrätyt selvitykset, e) ja f) kohdissa mainittuja korkoa koskevaa ilmoitusta ja selvitystä lukuunottamatta, ja tulee selvityksiin liittyvien todistusten olla annettu tämän päätöksen 2 §:n 1 momentin a) kohdassa tarkoitettun loppu- tai sitä vastaavaan katselmuksen perustuvan lausunnon nojalla; sekä

13 §. Rivitalolla tarkoitetaan yksi- tai kaksikerroksista, vähintään kolme huoneistoa käsittävää rakennusta, jonka kaikki huoneistot ovat vierekkäin sijaitsevia huoneistoja, joihin kuhunkin liittyy välittömästi erillinen, rajoiltaan määrätty pihamaa-alue.

Mikäli kysymyksessä on 1 momentissa tarkoitettu rivitalo, on siitä tehtävä merkintä 2 §:n 1 momentin a) kohdassa tarkoitettuun lausuntoon.

14 §. Edellä 1 §:ssä mainitun veronhuojennuslain 2 §:n 3 momentissa tarkoitettuna käypänä korkona pidetään korkoa, jonka valtiovarainministeriö ottaen huomioon maan kahden suurimman liikepankin kulloinkin perimän yleisen antolainauskoron erikseen määrää.

Tätä päätöstä sovelletaan tulo- ja omaisuusverotuksen sekä kunnallisverotuksen osalta ensimmäisen kerran vuodelta 1955 toimitettavissa verotuksissa.

2. Asuntotuotannon veronhuojennuslaissa tarkoitettu käypä korko.

Valtiovarainministeriön päätös tammikuun 4 p:ltä 1956.

(Suomen as.-kok. 15/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:134)

Valtiovarainministeriö on tänään tapahtuneessa esittelyssä asuntotuotannon veronhuojennuslain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun valtiovarainministeriön päätöksen muuttamisesta tänä päivänä antamansa päätöksen 14 §:n mukaisesti määrännyt, että asuntotuotannon veronhuojennuslain 2 §:n 3 momentissa, sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1955 annetussa laissa, tarkoitettuna käypänä korkona on 1 päivän lokausta ja 31 päivän joulukuuta 1955 väliseltä ajalta, mainitut päivät mukaanluettuina, sekä 1 päivästä tammikuuta 1956 lukien toistaiseksi pidettävä korkoa, joka on kahdeksan sadalta vuodessa.

3. Asetus eräiden poliisitoimien muuttamisesta.

Annettu tammikuun 5 p:nä 1956. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 1/56)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan seuraavat peruspalkkaiset toimet 1 päivästä tammikuuta 1955:

Kaupunkien poliisilaitoksissa: seitsemän 19 palkkausluokkaan kuuluvaa 2 luokan apulaissihteerin (Helsinki) tointa 20 palkkausluokkaan kuuluviksi 2 luokan apulaissihteerin toimiksi;

kaksikymmentäseitsemän 22 palkkausluokkaan kuuluvaa 1 luokan komisarion (Helsinki) tointa 23 palkkausluokkaan kuuluviksi 1 luokan komisarion toimiksi;

kaksikymmentäseitsemän 20 palkkausluokkaan kuuluvaa 2 luokan komisarion (Helsinki) tointa 21 palkkausluokkaan kuuluviksi 2 luokan komisarion toimiksi;

seitsemän Helsingin poliisilaitoksen 14 palkkausluokkaan kuuluvaa 1 luokan alemman palkkausluokan kanslistin tointa 16 palkkausluokkaan kuuluviksi 1 luokan ylempään palkkausluokan kanslistin toimiksi;

satakaksikymmentäviisi 18 palkkausluokkaan kuuluvaa 1 luokan ylikonstaapelin (Helsinki) tointa samaan palkkausluokkaan kuuluviksi ylikonstaapelin toimiksi;

neljäsataseitsemänkymmentä 16 palkkausluokkaan kuuluvaa 1 luokan vanhemman konstaapelin (Helsinki) tointa samaan palkkausluokkaan kuuluviksi vanhemman konstaapelin toimiksi;

neljäsatyakolmekymmentäkahdeksan 15 palkkausluokkaan kuuluvaa 1 luokan nuoremman konstaapelin (Helsinki) tointa samaan palkkausluokkaan kuuluviksi nuoremman konstaapelin toimiksi;

Edellä muutetun toimen haltija siirtyy ilman muuta entisen nimisen toimen haltijasta nimeltään muutetun toimen haltijaksi.

Kun vain osa viraston tai laitoksen taikka saman poliisipiirin saman nimisistä ja samaan palkkausluokkaan kuuluvista toimista muuttuu toisen nimiseksi ja toiseen palkkausluokkaan eikä toimia ole erotettu toisistaan virantoimituspaikkakunnan tai muun vastaavan perusteen mukaan, nimittävän viranomaisen asiana on määrätä, mitkä toimen haltijat siirtyvät muutettujen toimien haltijoiksi.

4. Työpalkkojen säännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen kumoaminen.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 5 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 4/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:87)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä kumonnut työpalkkojen säännöstelystä 29 päivänä lokakuuta 1954 antamansa päätöksen (400/54).

5. Kuntien ja kuntayhtymien viranhaltijain palkkauksen säännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen kumoaminen.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 5 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 5/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:2)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä kumonnut kuntien ja kuntayhtymien viranhaltijain palkkauksen säännöstelystä 5 päivänä tammikuuta 1955 antamansa päätöksen (13/55) siihen tehtyne muutoksineen.

6. Laki työllisyyden turvaamista tarkoittavista toimenpiteistä.

Annettu tammikuun 5 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 10/56)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrätyllä tavalla, säädetään:

1 §. Valtioneuvostolla on valta antaa määräyksiä kuntien velvoittamisesta huolehtimaan työttömyyden torjumista ja lieventämistä tarkoittavista toimenpiteistä ja siitä, missä suhteessa kuntien on osallistuttava niistä aiheutuviin kustannuksiin, niin myös muitakin määräyksiä työttömyyden torjumiseksi sekä määräyksiä työnvälityksen järjestämisestä.

2 §. Kunta, joka ei täytä tämän lain nojalla sille määrättyjä velvollisuuksia, voidaan pakottaa siihen uhkasakolla.

3 §. Valtioneuvoston tämän lain nojalla antamista päätöksistä on viipymättä ilmoitettava eduskunnan puhemiehelle, jonka on saatettava ne eduskunnan tietoon heti tai, ellei eduskunta ole koolla, niin pian kuin se on kokoontunut, ja ne on kumottava, jos eduskunta niin päättää.

4 §. Valtioneuvoston talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa annetun lain nojalla 12 päivänä helmikuuta 1954 antama päätös toimenpiteistä työttömyyden torjumiseksi ja lieventämiseksi (78/54), sellaisena kuin se on muutettuna valtioneuvoston 8 päivänä huhtikuuta 1954 antamalla päätöksellä (197/54), jää edelleen voimaan, ellei siitä valtioneuvosto toisin päättä.

5 §. Tämä laki on voimassa vuoden 1956.

7. Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu tammikuun 5 p:nä 1956. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 16/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:66)

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 19 päivänä tammikuuta 1943 annetun asetuksen 1, 3, 4, 5 ja 12 §, sellaisina kuin ne ovat, 1, 4, 5 ja 12 § 13 päivänä toukokuuta 1955 annetussa asetuksessa (233/55) sekä 3 § 20 päivänä helmikuuta 1953 annetussa asetuksessa (87/53), näin kuuluviksi:

1 §. Peruspalkkaiset virat ja toimet kuuluvat palkkausluokkiin seuraavasti:

	Palkkaus- luokka

Kaupunkien poliisilaitokset:	
Poliisimestari, 1 l. (Helsinki)	37
Rikososaston johtaja (Helsinki)	31
Rekisteriosaston johtaja	30
Henkikirjoitustoimiston johtaja	26

Poliisimestarin lainopillinen apulainen	31
Poliisimestarin apulainen (Helsinki)	31

Sivililirekisteritoimiston johtaja	24
Toimiupseeri (Helsinki)	26

Rikososaston johtajan apulainen, 1 l.	27
Rikososaston johtajan apulainen, 2 l.	26

Huolto-osaston johtaja	26
Sihteeri, 1 l.	27

Apulaissihteeri, 1 l. (Helsinki)	21
Apulaissihteeri, 2 l.	20
Apulaissihteeri, 3 l.	19

Liikennetoimiston johtaja	26
Tuntomerkkitoimiston johtaja	21
Tutkintatoimiston johtaja	21
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtaja	21
Passitoimiston johtaja	24
Auto-osaston johtaja	22
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtajan apulainen ...	19
-----	-----
Passitoimiston johtajan apulainen	19
Taloudenhoitaja, 1 l.	26
Taloudenhoitaja, 2 l.	22
Varastonhoitaja	16
Rahastonhoitaja	18
Rikososaston varastonhoitaja	17
Ylikomisario	26
Komisario, 1 l.	23
Komisario, 2 l.	21
Kanslisti (kirjanpitäjänä)	17
Kanslisti, 1 l., y.p.	16
Kanslisti, 1 l., a.p.	15
Kanslisti (apulaiskanslistina)	13
Kirjuri, 1 l. (konekirjoittajana)	11
Kirjuri, 1 l.	11
Kirjuri, 2 l.	10
Ylikonstaapeli	18
Vanhempi konstaapeli	16
Nuorempi konstaapeli	15
Nuorempi konstaapeli (alle 3 v. palvelut)	14
Naiskonstaapeli	12
Hoitajatar	13
Vahtimestari, y.p.	12
-----	-----
3 §. -----	-----
4 §. -----	-----
5 §. -----	-----
12 §. -----	-----

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1955 lukien, kuitenkin niin, että matkakustannusten korvaukset ja päivärahan suhteen sovelletaan tämän asetuksen mukaisia palkkausluokkia 1 päivästä helmikuuta 1956.

8. Helsingin kaupungin matkustussäännön muutokset.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat tammikuun 11 ja 25 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943:18 ja 1955:40)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa toukokuun 12 päivänä 1943 vahvistamansa matkustussäännön 2 §:n 1 kappaleen sekä 9 ja 11 §:t seuraavasti:

2 §. Matkakustannusten korvausta ja päivärahaa laskettaessa jaetaan kaupungin luottamushenkilöt, viranhaltijat ja muut palkannauttijat kolmeen luokkaan seuraavasti:

II luokkaan kuuluvat kaupungin muut luottamushenkilöt sekä kaupunginjohtajaa ja apulaiskaupunginjohtajia lukuun ottamatta ne viranhaltijat, joiden palkkaus on 16. palkkaluokan tai sitä ylempien palkkaluokkien mukainen taikka niitä vastaava (1.1. 1956 lukien);

ja 1.7.1956 lukien:

2 §. Matkakustannusten korvausta ja päivärahaa laskettaessa jaetaan kaupungin luottamushenkilöt, viranhaltijat ja muut palkannauttijat kolmeen luokkaan seuraavasti:

II luokkaan kuuluvat kaupungin muut luottamushenkilöt sekä kaupunginjohtajaa ja apulaiskaupunginjohtajia lukuun ottamatta ne viranhaltijat, joiden palkkaus on 17. palkkaluokan tai sitä ylempien palkkaluokkien mukainen taikka niitä vastaava;

Kaupunginvaltuusto 25/1 1956.

9 §. Päiväraha suoritetaan 11 §:ssä mainittuja tapauksia lukuun ottamatta jokaiselta kello 24:stä lasketulta vuorokaudelta, joka joko kokonaan tai osaksi on käytetty matkaan, ei kuitenkaan, jos matka kestää vähemmän kuin kuusi tuntia eikä jos se kestää useamman kuin yhden vuorokauden, sellaiselta vuorokaudelta, josta matkaan on käytetty vähemmän kuin kolme tuntia. *Kaupunginvaltuusto 11/1 1956.*

11 §. Päivärahaa ei suoriteta, jos asianomainen matkalla saa kaupungin laitoksessa, jonne hän on matkustanut, vapaan asunnon ja ruoan.

Päivärahaa ei suoriteta myöskään sellaiselta yli kuusi tuntia, mutta alle kaksitoista tuntia kestävältä matkalta, jonka aikana asianomainen suorittaa autonkuljetus- ja vartiointitehtäviä, mikäli nämä tehtävät muutenkin kuuluvat hänen virkatehtäviinsä.

Mikäli virkamatka toiselle paikkakunnalle, sen kohteesta riippumatta, kestää yli kuusi tuntia, mutta asianomaisella ei 2 momentin perusteella ole oikeutta päivärahaan, suoritetaan hänelle ruokajana 25 % kulloinkin voimassa olevasta asianomaisen palkkauksen mukaisesta korottamattomasta päivärahasta. Ruokarahaa ei kuitenkaan suoriteta, jos asianomainen on saanut kaupungin laitoksessa, jonne matka on tehty, vapaan ruoan. *Kaupunginvaltuusto 11/1 1956.*

9. Asetus työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain täytäntöönpanosta.

Annettu tammikuun 13 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 35/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:159)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään 30 päivänä joulukuuta 1955 työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain (588/55) 11 §:n nojalla:

1 §. Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua maksettaessa on palkansaaajan verokirjaan merkittävä, mikäli jäljempänä 2 §:ssä ei toisin määrätä, seuraavat tiedot:

- 1) palkkamäärä, josta työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu on maksettava;
- 2) työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun määrä; sekä
- 3) aika, jolta palkka on maksettu, tai suoritettun palkkamäärän peruste tai laatu.

Työnantajan, joka ei ole ennakkoperintälain (696/46) mukaan oikeutettu toimittamaan palkanpidätystä veromerkkejä käyttämättä, on 1 momentissa mainittujen tietojen lisäksi verokirjaan merkittävä myös postiosoitteensa.

Ennakkoperintälain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettuun palkanpidätystodistukseen on edellä 1 ja 2 momentissa mainittujen tietojen lisäksi merkittävä palkansaaajan täydellinen nimi sekä arvo tai ammatti.

2 §. Työnantajalla on, mikäli pidätys tapahtuu veromerkkejä käyttämättä, oikeus verovuoden viimeisen suorituksen yhteydessä tai, jos palkansaaaja eroaa virka- tai työpaikastaan verovuoden aikana, ennen verokirjan tai pidätystodistuksen hänelle luovuttamista yhdellä kertaa siihen merkitä suoritettujen lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen yhteismäärä ja aika, jolta palkat on maksettu.

3 §. Milloin työnantaja on suorittanut lapsilisä- ja kansaneläkemaksua liikaa, on hänellä oikeus korjata tekemänsä virhe myöhemmin tapahtuvan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisen yhteydessä, kuitenkin niin, että virhe saadaan oikaista vain saman kalenterivuoden palkkaan kohdistuvan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun maksamisen yhteydessä.

4 §. Työnantajan, jolla on oikeus toimittaa palkanpidätys veromerkkejä käyttämättä, tulee maksaa työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksut valtion postisirtotilille sillä tavoin kuin palkasta pidätettyjen määrien maksamisesta on erikseen määrätty.

Verolautakunnalle annettavaan tilitykseen on merkittävä kalenterivuonna suoritettujen palkkojen ja niistä toimitettujen pidätysten yhteismäärän lisäksi työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen yhteismäärä.

Lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen määrä voidaan 1 momentissa mainituissa tapauksissa laskea työnantajan kalenterikuukauden aikana suorittamien palkkojen yhteismäärän perusteella. Tällöin on kalenterivuoden aikana suoritettujen erien yhteismäärän ja palkansaajien verokirjoihin merkittyjen lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen yhteismäärän välinen mahdollinen erotettava huomioon valtion postisiirtotilille kalenterivuodelta suoritettavassa viimeisessä maksuerässä.

5 §. Siihen luetteloon, kirjaan tai kortistoon, jota työnantaja ennakoperintälain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (802/46) 17 §:n mukaan pitää kullekin palkansaajalle eri aikoina suoritetuista palkoista ja niistä tehdyistä pidätyksistä, on merkittävä lisäksi työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu.

6 §. Ohjeet työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisesta antaa valtiovarainministeriö.

7 §. Siihen luetteloon tai kortistoon, jota verolautakunnan on pidettävä niistä työnantajista, joille verolautakunta on myöntänyt oikeuden toimittaa palkanpidätyksen veromerkkejä käyttämättä, on merkittävä kulloinkin suoritettut ja tilitetyt työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksut.

8 §. Hakieessaan lääninhallitukselta takaisin liikaa suorittamaansa lapsilisä- ja kansaneläkemaksua, työnantajan on, jos verokirja tai palkanpidätystodistus on jo annettu verolautakunnalle, hakemukseensa liitettävä verolautakunnan puheenjohtajan todistus, josta selviää työnantajan ja työntekijän nimi, palkansaajalle suoritettun palkan määrä, työaika ja työnantajan suorittaman lapsilisä- ja kansaneläkemaksun määrä.

10. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuk-
sen väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu tammikuun 13 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 44/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:142)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan kansaneläkelain toimeenpanosta 1 päivänä huhtikuuta 1938 annetun asetuksen 11, 18, 21 ja 23 §, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1946 annetussa asetuksessa (870/46), väliaikaisesti näin kuuluviksi:

11 §. Työntekijän, joka kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (635/50) 13 §:ssä mainitussa tapauksessa pyytää työnantajalta takaisin liikaa suorittamansa vakuutusmaksun osaa tai sen perimistä työnantajalta ulosottoteitse, on esitettävä hakemuksensa tueksi verolautakunnan puheenjohtajan todistus, josta ilmenee työnantajan nimi ja suorittamatta jääneen työnantajan kansaneläkemaksun määrä.

18 §. Lääninhallituksen tulee maksessaan kunnalle ennakoperintälain (696/46) 49 §:n mukaan tulevan osuuden pidätyksestä suoritettavasta määrästä samalla eläkelaitokselle maksaa työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua koskevan lain mukaiset työnantajien kansaneläkemaksut vähentämällä kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain 23 §:n mukaan etukäteen maksetut määrät.

Kunnan tulee vuosittain ennen toukokuun 1 päivää ilmoittaa kunnassa samana vuonna kiinteistöstä, elinkeinosta, liikkeestä ja ammatista saadusta tulosta kansaneläkemaksuja varten maksuunpantujen ennakkojen yhteismäärä eläkelaitokselle, jonka tulee antaa lääninhallituksille kunnittain laaditut luettelot sanotuista ennakoista eläkelaitokselle tulevista ennakkosuorituksista.

21 §. Milloin vakuutettu voi tehdä uskottavaksi, että hänen verokirjansa tai ennakoperintälain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettu pidätystodistus on turmeltunut, hävinnyt tai joutunut hukkaan, on hänen saadakseen lukea vakuutusmaksukseen myös työnantajan suorittaman vakuutusmaksuosuuden, liitettävä veroilmoitukseensa työnantajan todistus tämän vakuutetulle suorittamista määristä ja niistä maksetuista työnantajan lapsilisä-

ja kansaneläkemaksuista. Mikäli työnantaja on käyttänyt veromerkkejä, on hänen sitä paitsi mainitussa todistuksessa annettava vakuutus siitä, että hän on vakuutetun verokirjaan tai pidätystodistukseen kiinnittänyt työnantajan lapsillis- ja kansaneläkemaksua vastaavan määrän veromerkkejä sekä tehnyt ne ennakoperintälain 14 §:ssä määrättyin tavoin kelpaamattomiksi.

23 §. Työnantajan kansaneläkemaksu tai sen osa, jota kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain 8 §:n 2 momentin mukaisesti ei käytetä vakuutusmaksuksi, on kunnan tilittävä eläkelaitokselle sen antamien ohjeiden mukaan.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1956 ja se on voimassa saman vuoden loppuun, minkä jälkeen tässä muutetut pykälät tulevat jälleen voimaan sellaisina, kuin ne olivat voimassa ennen 1 päivää lokakuuta 1948. Sinä aikana, jona tämä asetus on voimassa, ei kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen (147/38) 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19 ja 20 §:ää sovelleta.

Tätä asetusta on vuoden 1956 jälkeenkin sovellettava vakuutusmaksuihin ja vakuutusmaksun ennakoihin, joita on määrätty tai määrätään tämän asetuksen voimassaoloajalta.

11. Autovaakojen käytöstä kannettavat punnitusmaksut.

Satamalautakunnan päätös tammikuun 16 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:114)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa satamalaitoksen autovaakojen käyttämisestä kannettavat maksut helmikuun 1 päivästä 1956 alkaen vaakoja säännöllisesti käyttävien liikkeiden punnituksista 50 mk:ksi ja yksityisistä punnituksista 75 mk:ksi punnitukselta.

12. Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa.

Satamalautakunnan vahvistamat tammikuun 16 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:27)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa Helsingin kaupungin yleisen talletusvaraston työmaksut seuraaviksi helmikuun 1 päivästä 1956 alkaen:

- 1) Tavarain vastaanotosta tai luovuttamisesta työmaksu on 240 mk tonnilta tai tunnilta. Vähin maksu on 120 mk.
- 2) Jos vastaanottoon sisältyy rautatievaunujen purkaus tai luovuttamiseen niiden kuormaus, on työmaksu 280 mk tonnilta tai tunnilta.
- 3) Tavarain vastaanoton tai luovuttamisen yhteydessä suoritetusta punnituksesta veloitetaan lisämaksuna 50 mk tonnilta. Muusta punnituksesta veloitetaan 1) kohdan mukaiset työmaksut.
- 4) Ylityöajalta veloitetaan työmaksut työaikalain mukaisin korotuksin.

13. Sairaalamaki.

Annettu tammikuun 20 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 49/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:87)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 L u k u.

Yleistä säännöksiä.

1 §. Yleisten sairaaloiden perustamista ja ylläpitämistä varten jaetaan valtakunta keskussairaalampiireihin, joihin kuuluvat valtioneuvoston määräämät kunnat. Jokaisessa piirissä on keskussairaala, jossa on osastoja vähintään kolme yleisen sairaanhoidon lääketieteellistä erikoisalaa varten ja lisäksi tartuntatautien osasto.

Yliopisto-opetuksen sekä muun sairaala- ja terveydenhoitohenkilökunnan koulutuksen järjestämistä varten on yliopistollisia keskussairaaloita, joista säädetään erikseen laissa. Yliopistolliset keskussairaamat toimivat keskussairaaloina niissä keskussairaalampiireissä, joissa on lääketieteellinen tiedekunta. Valtion ja näihin piireihin kuuluvien kuntien sekä kuntainliittojen osallisuudesta sairaaloiden omistukseen, hallintoon, perustamis- ja ylläpitokustannuksiin noudatetaan soveltuvin osin tämän lain säännöksiä.

2 §. Keskussairaaloitten ohella on kuntainliittojen perustamia ja ylläpitämiä aluesairaaloita ja kuntien paikallissairaaloita. Sellaisesta sairaalasta, jossa kuntien ohella on osakkaana yksityinen laitos tai yhtymä, on, mikäli kunnat yhteisesti omistavat vähintään puolet sairaalasta, soveltuvin kohdin voimassa, mitä tässä laissa on säädetty alue- tai kunnan paikallissairaalasta.

3 §. Yleisen sairaanhoidon antamista varten on maalaiskunnalla oleva yksi hoitopaikka täyttä seitsemäsataaviittäkymmentä sekä kaupungilla ja kauppalalla yksi hoitopaikka täyttä kolmeasataaseitsemäkymmentäviittä henkikirjoitettua asukasta kohden, kuitenkin niin, että jokaisella kunnalla on oleva vähintään yksi hoitopaikka.

Edellä 1 momentissa mainitut hoitopaikat kunnan on hankittava omistukseensa tai hallintaansa keskussairaalasta tai aluesairaalasta taikka muusta lääkintöhallituksen hyväksymästä sairaalasta. Oman piirinsä keskussairaalamissa on kunnalla kuitenkin oleva vähintään yksi hoitopaikka jokaista alkavaa neljää-

tuhatta asukasta kohti ja sen lisäksi tartuntatautiosastossa yksi hoitopaikka jokaista alkavaa viittätuhatta asukasta kohti. Valtioneuvosto voi erityisesti syytä oikeuttaa kunnan piittämään hoitopaikkoja muunkin keskussairaalaapiirin sairaalassa.

Edellä 2 momentissa mainittujen tartuntatautipotilaiden hoitopaikkojen lisäksi on kunnan hankittava lääkintöhallituksen hyväksymässä muussa sairaalassa hoitopaikkoja tartuntatautisia varten määrä, minkä valtioneuvosto lääkintöhallituksen esityksestä sekä kuntaa ja piirin kuntainliittoa kuultuaan vahvistaa.

Valtioneuvosto voi lääkintöhallituksen esityksestä erityisesti syytä vapauttaa kunnan hankkimasta edellä 2 momentissa tarkoitettuja tartuntatautisten hoitopaikkoja keskussairaala-

4 §. Keskussairaaloiden ja muiden tässä laissa tarkoitettujen sairaaloiden toimintaa ohjaa ja valvoo lääkintöhallitus.

Tässä laissa tarkoitettua sairaalaa ei saada ottaa käyntöön, ennen kuin lääkintöhallitus on hyväksynyt sen tarkoitukseensa ja vahvistanut sen hoitopaikkojen luvun.

2 L u k u.

Keskussairaalan perustaminen ja rakentaminen.

5 §. Keskussairaalan rakentaa valtio yhdessä keskussairaalaapiiriin kuuluvien kuntien kanssa, niinkuin siitä jäljempänä tässä luvussa säädetään.

6 §. Sitten kun valtioneuvosto on päättänyt ryhtyttäväksi keskussairaalan rakentamiseen sekä määrännyt sen nimen ja sijaitsemispaikan, keskussairaalaapiiriin kuuluvien kuntien on varattava keskussairaalaista ne edellä 3 §:n 1 momentissa mainitut hoitopaikat, joita kunnalla ei ole muussa sanotun pykälän 2 momentissa tarkoitettussa sairaalassa tai joiden hankkimisesta keskussairaalan ulkopuolelta kunta ei voi esittää lääkintöhallituksen hyväksymää suunnitelmaa.

7 §. Keskussairaalaan osallistuva kunta on velvollinen kertakaikkisena osallistumismaksuna suorittamaan valtiolle kutakin varaamaansa hoitopaikkaa kohti viisikymmentä sadalta sairaalan hoitopaikkaan kohdistuvista perustamiskustannuksista.

Milloin muu valtion sairaala muutetaan tai laajennetaan keskussairaalaksi tai sen osastoksi, on 1 momentissa tarkoitettua kunnan maksuosuutta laskettaessa muuttamisesta tai laajentamisesta aiheutuviin kustannuksiin lisättävä sairaalan käytettäväksi aikaisemmasta sairaalasta siirtyvien rakennusten ja kaluston arvo 9 §:ssä mainitun rakennustoimikunnan toimittaman arvon mukaan.

Milloin 2 §:ssä tarkoitettu aluesairaala muutetaan keskussairaalaksi tai sen osastoksi, korvaa valtio aluesairaalan omistaville kunnille kaksi kolmannelta keskussairaalan käytettäväksi aluesairaalaista siirtyvien rakennusten ja kaluston arvosta, kuitenkin vähennettynä sillä määrällä, millä valtio 22 §:n tai 38 §:n 3 momentin mukaan on osallistunut aluesairaalan perustamiskustannuksiin. Rakennusten ja kaluston arvon vahvistaa toimikunta, jossa on sisäasiainministeriön määräämä puheenjohtaja sekä kaksi lääkintöhallituksen ja kaksi kuntainliiton määräämää jäsentä.

8 §. Valtion on tehtävä keskussairaalaan osallistuvien kuntien kanssa perustamiskirja, jossa määrätään:

- 1) mitä lääketieteen erikoisaloja varten sairaalassa on osastot;
- 2) kuinka monta hoitopaikkaa kukin kunta varaa sairaalasta;
- 3) kuinka monta hoitopaikkaa sairaalassa vähintään on, huomioon ottaen, että niitä uuden keskussairaalan rakentamisen tai 7 §:n 2 momentissa mainitun muuttamisen taikka laajentamisen kysymyksessä ollessa tulee olla vähintään viisikymmentä sadalta enemmän, kuin kunnat yhteensä ovat varanneet;
- 4) milloin ja missä erissä kuntien osallistumismaksu tai valtion 7 §:n 3 momentin mukaan maksettava korvaus on suoritettava; sekä
- 5) muista seikoista, joista perustamiskirjassa katsotaan tarpeelliseksi määrätä.

Perustamiskirja on valtion puolesta lääkintöhallituksen sekä kuntien puolesta kunnallisvaltuustojen valitsevien edustajien allekirjoitettava.

9 §. Sitten kun rakennettavan keskussairaalan perustamiskirja on allekirjoitettu, asetetaan sairaalan rakentamisen suunnittelua sekä rakennustyön johtoa ja valvontaa varten rakennustoimikunta, jossa on puheenjohtaja ja kuusi jäsentä. Puheenjohtajan määrää sisäasiainministeriö ja kaksi jäsentä lääkintöhallitus. Neljä jäsentä valitsee keskussairaalaan osallistuvien kuntien edustajain kokous. Toimikunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja ja vähintään puolet jäsenistä on saapuvilla.

Kuntien edustajain kokouksessa toimitetaan edellä 1 momentissa mainittu vaali, tehdään jäljempänä 14 §:ssä mainitun kuntainliiton perustamista koskevat päätökset, ja siinä voidaan lisäksi käsitellä myös muita keskussairaalaan yhtymisestä johtuvia kuntien yhteisiä asioita.

Edustajain kokouksessa on jokaisen kunnan edustajalla yhtä monta ääntä, kuin kunta on varannut keskussairaalaan hoitopaikkoja. Edustajain kokouksen kutsuu ensimmäisellä kerralla koolle lääkintöhallitus, jonka määräämä henkilö johtaa tässä kokouksessa puhetta, kunnes edustajain kokoukselle on valittu puheenjohtaja.

10 §. Keskussairaalan rakentamissuunnitelman ja siihen liittyvät piirustukset vahvistaa sisäasiainministeriö.

11 §. Keskussairaalan rakentamisen päätyttyä se luovutetaan alueineen, rakennuksineen ja irtaimistoineen jäljempänä 14 §:ssä mainitun kuntainliiton omistukseen. Sairaalan on luovutettaessa oltava sellainen, että lääkintöhallitus hyväksyy sen keskussairaalan käytettäväksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu luovutuskirja on vapaa leimaverolain (662/43) 4 luvussa säädetyistä leimaverosta.

12 §. Jäljempänä 14 §:ssä tarkoitettujen kuntainliitot voivat keskenään sopia tarvitsemansa lääketieteen erikoisalan osaston perustamisesta ja ylläpitämisestä yhteisesti. Näin perustettu osasto kuuluu sen kuntainliiton omistukseen ja hallintoon, jonka keskussairaalassa se on. Muut osaston perustamiskustannuksiin osallistuvat kuntainliitot saavat osaston hoitopaikkoihin pysyvän käyttöoikeuden kuntainliittojen kesken tehtävässä sopimuksessa määrättyin ehdoin.

Jolleivät kuntainliitot sovi tällaisen osaston perustamisesta, valtioneuvosto voi lääkintöhallituksen esityksestä määrätä osaston perustettavaksi, milloin se katsotaan yleisen edun kannalta välttämättömäksi, sekä, ottaen tasapuolisesti huomioon kunkin osaston perustamiseen osallistuvan kuntainliiton edut, määrätä tämän lain osoittamin rajoituksin ne oikeudet ja velvollisuudet, jotka kullakin kuntainliitolla on näin perustetun osaston hoitopaikkoihin nähden.

13 §. Jos kunta katsoo, että siltä 7 §:n mukaan vaadittu maksu on liian suuri taikka että keskussairaalan rakentamisessa on muutoin loukattu kunnan oikeutta tai etua, kunnalla on oikeus yhdeksänkymmenen päivän kuluessa maksua koskevasta vaatimuksesta tahi oikeutensa tai etunsa loukkauksesta tiedon saatuaan saattaa asia lääninhallituksen ratkaistavaksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu maksu on suoritettava riippumatta siitä, että kunta on ryhtynyt vaatimaan sen alentamista.

3 L u k u.

Keskussairaalan toiminta.

14 §. Keskussairaalan omistaa ja sitä hallitsee keskussairalapiiriin kuuluvien kuntien muodostama kuntainliitto.

Kuntainliiton perustamisesta ja sen järjestysmuodosta on tässä laissa säädetyin poikkeuksin voimassa, mitä kunnallislaissa (642/48) säädetään.

15 §. Keskussairalapiirin kuntainliiton jäsenkuntien oikeus kuntainliiton omaisuuteen ja vastuu sen sitoumuksista määräytyy kunkin kunnan keskussairaalassa omistamien hoitopaikkojen luvun suhteessa.

Jäsenkuntien velvollisuus antaa varoja kuntainliiton toimintaa varten on perussäännössä siten määriteltävä, että pääomatalletta varten jäsenkunnilta kannettava summa jaetaan niiden maksettavaksi kuntien omistamien hoitopaikkojen lukumäärän keskinäisessä suhteessa sekä käyttötalletta varten kannettava summa kunkin kunnan potilaiden keskussairaalassa vuosittain käyttämien hoitopäivien luvun keskinäisessä suhteessa.

16 §. Kuntainliiton liittovaltuustoon valitsee kukin jäsenkunta yhden jäsenen ja hänelle varajäsenen. Jäsenellä on liittovaltuuston kokouksessa yhtä monta ääntä, kuin kunta omistaa keskussairaalassa hoitopaikkoja, kuitenkin niin, että kukaan ei saa äänestää enemmällä kuin viidenneksellä jäsenkuntien yhteisestä äänimäärästä.

Keskussairaalan johtava lääkäri kuuluu jäsenenä liittohallitukseen. Sen sijaan muu kuntainliiton viranhaltija ei ole vaalikelpoinen liittohallituksen jäseneksi. Kuitenkin saavat talouspäällikkö ja ylihoitaja olla läsnä liittohallituksen kokouksessa ja ottaa osaa keskusteluun, mutta eivät päätöksen tekoon.

17 §. Keskussairalapiiriin kuuluva kunta voi lääkintöhallituksen luvan saatuaan lunastaa keskussairaalan hoitopaikan joko toiselta kunnalta tai kuntainliitolta. Lupaa hoitopaikan lunastamiseen kuntainliitolta ei voida antaa, jos jäsenkuntien omistamien hoitopaikkojen lukumäärä luovutuksen jälkeen ylit-

täisi yhdeksänkymmentä sadalta lääkintöhallituksen hyväksymästä keskussairaalan hoitopaikkojen kokonaismäärästä.

Jos keskussairaalapiiriin kuuluvan kunnan olisi 3 §:ssä säädetyn velvoituksen täyttämiseksi hankittava entisten lisäksi hoitopaikkoja keskussairaalasta, mutta 1 momentissa tarkoitettua sopimusta niiden lunastamisesta ei saada aikaan, sisäasiainministeriö voi velvoittaa kuntainliiton luovuttamaan kunnalle hoitopaikkoja siinä määrin, kuin se on piirin muiden kuntien tarpeen huomioon ottaen kohtuullista ja mikäli jäsenkuntien omistamien paikkojen lukumäärälle 1 momentissa säädettyä rajaa ei ylitetä. Lunastushintana saa kuntainliitto tällön puolet hoitopaikan lunastuksen ajankohtana arvioitavista perustamiskustannuksista, vähennettynä kohtuullisella arvonalennuksella sekä hoitopaikan osalle laskettavalla osuudella kuntainliiton veloista. Mikäli kuntainliitolla on sellaista keskussairaalan rakentamisen päätyttyä hankittua omaisuutta, jota varten ei ole saatu jäljempänä 21 §:ssä tarkoitettua valtionapua, on sen arvo kuitenkin otettava lunastushintaa laskettaessa kokonaissuudessaan huomioon. Ellei lunastushinnasta sovita, vahvistetaan se siinä järjestyksessä, kuin välimiesmenettelystä annetussa laissa (46/28) säädetään.

Kunnallisen jaoituksen muuttuessa voi hoitopaikka siirtyä toiselle kunnalle, niinkuin siitä erikseen on säädetty.

18 §. Keskussairaalapiiriin kuuluvalla kunnalla on oikeus käyttää sairaalaa kuntien omistamien hoitopaikkojen lukumäärän keskinäisessä suhteessa.

Keskussairaalaan otetaan hoidettavaksi ensisijaisesti niitä sairaita, joilla on jäsenkunnassa laillinen kotipaikka tai joiden puolesta jäsenkunta on antanut maksusitoumuksen.

Lääkintöhallitus voi tehdä kuntainliiton kanssa sopimuksen puolustuslaitoksen taikka muun valtion laitoksen potilaiden hoitamisesta keskussairaalassa. Ellei sopimukseen päästä, sisäasiainministeriö voi velvoittaa kuntainliiton ottamaan näitä potilaita hoidettavaksi keskussairaalassa siinä määrin, kuin se keskussairaalapiirin oman hoitopaikkojen tarpeen huomioon ottaen on mahdollista. Valtion varoista on kuntainliitolle suoritettava näiden potilaiden hoitokustannusten täyttä määrää vastaava korvaus.

Milloin potilaan sairauden laatu tai muu seikka niin vaatii, keskussairaalaan on otettava muitakin kuin edellä tässä pykälässä mainittuja potilaita.

19 §. Hoidosta keskussairaalassa on potilaan suoritettava maksu, jonka tulee olla kaikille keskussairaaloille yhtenäinen. Sanotut maksut vahvistetaan ja tarkempia määräyksiä niiden suorittamisesta annetaan asetuksella. Muun kuin 18 §:n 2 momentissa mainitun potilaan hoitopäivämaksun ja sairaalan hoitopäivää kohti lasketun käyttötalousmenon välinen erotus suoritetaan valtion varoista.

Keskussairaalan poliklinikassa suoritettavista tutkimuksista ja annettavasta hoidosta kannettavista maksuista säädetään asetuksella. Kuntien osuus niistä poliklinikan kustannuksista, jotka eivät valtionavulla ja sanotuilla maksuilla tule peitettyiksi, jaetaan eri kuntien kesken niiden jäsenten käyntikertojen lukumäärän mukaan.

Velvollisuudesta suorittaa tartuntatautipotilaan hoidosta edellä 1 momentissa tarkoitettut maksut on erikseen säädetty.

Kuntainliiton jäsenkuntien vastattavaksi jäävä osuus tartuntatautiopotilaiden sairaalaan kuljetuksesta ja sieltä paluusta aiheutuvista kustannuksista on jaettava kuntien maksettavaksi sen mukaan, kuin kunnat ovat tartuntatautihoitoaikoja käyttäneet.

20 §. Keskussairaalan toimintaan kuntainliitto saa vuosittain valtionapua viisikymmentä sadalta hyväksyttävistä kunnosapito- ja käyttökustannuksista.

21 §. Kun keskussairaala laajennetaan tai siinä tehdään peruskorjauksia, saa kuntainliitto niistä aiheutuviin perustamiskustannuksiin valtionapua kaksi kolmannesta hyväksyttävien kustannusten määrästä. Tämä valtionapu annetaan, sitten kun sisäasiainministeriö on päättänyt laajennuksen tai peruskorjaukset otettavaksi valtionapua koskevaan yleiseen suunnitelmaan ja hyväksynyt niitä koskevat rakennuspiirustukset sekä sitä mukaa, kuin rakennustyöt edistyvät.

4 L u k u.

Alue- ja paikallissairaalat.

22 §. Milloin keskussairaaloiden ohella pysyvästi tarvitaan 2 §:ssä mainittua aluesairaala, jossa on osastot ainakin kahden yleisen sairaanhoidon lääketieteellistä erikoisalaa varten ja jonka palveluksessa on ainakin kaksi erikoislääkärinä, saa kuntainliitto valtionapua tällaisen sairaalan perustamiskustannuksiin viisikymmentä sadalta sekä toimintaan neljäkymmentä sadalta hyväksyttävien kustannusten määrästä.

Mikäli pitkien matkojen tai hankalien liikenneyhteyksien vuoksi ei ole tarkoituksenmukaista, että jokin kunta hankkii kaikki tarvittavat hoitopaikkansa keskussairaalaan tai edellä 1 momentissa tarkoitettua aluesairaalaan, saa kunta yksin tai yhdessä muiden samassa asemassa olevien kuntien kanssa ylläpitämänsä paikallissairaalan perustamiskustannuksiin ja toimintaan valtionapua, niinkuin 1 momentissa säädetään.

Edellä tässä pykälässä tarkoitettua valtionavun saamisen edellytyksenä on, että sairaalassa kannettavat maksut ovat enintään niin suuret, kuin keskussairaalaan 19 §:n mukaan saadaan perä.

23 §. Sisäasiainministeriö ratkaisee kunnan, kuntainliiton tai yhteistoimintaan aikovien kuntien anomuksesta, täyttääkö jo toiminnassa oleva tai suunniteltu aluesairaala ja edellä 22 §:n 2 momentissa tarkoitettu paikallissairaala sanotussa pykälässä säädetyt edellytykset. Ennen kuin sairaalan rakentamiseen ryhdytään, on rakennuspiirustuksille hankittava sisäasiainministeriön vahvistus. Mikäli edellä tarkoitettua sisäasiainministeriön hyväksymiset on ennen sairaalan rakentamiseen ryhtymistä annettu, maksetaan valtionapu sitä mukaa, kuin rakennustyöt edistyvät.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua sisäasiainministeriön hyväksymiset on hankittava myös 22 §:ssä tarkoitettua sairaalan laajennukselle tai peruskorjaukselle.

24 §. Muun kunnallisen sairaalan kuin edellä 22 §:n 1 momentissa tarkoitettua aluesairaalan ja saman pykälän 2 momentissa tarkoitettua paikallissairaalan perustamiskustannuksiin ja toi-

mintaan annetaan valtionapua kuntien tai kunnan taloudellisesta kantokyvystä riippuen kahdestakymmenestäviidestä neljäänkymmeneen sadalta hyväksyttävien kustannusten määrästä, milloin lääkintöhallitus on katsonut sairaalan tarpeelliseksi sekä hyväksynyt sen sijoitus-, rakentamis- ja toimintasuunnitelman, ja edellyttäen, että sairaalassa hoidosta perittävät maksut eivät ylitä keskussairaaloissa perittäviä vastaavia maksuja.

5 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

25 §. Sairaalan perustamiskustannuksiksi luetaan sairaalalle tarpeellisen maa-alueen hankkimisesta ja kuntoonpanosta, sille tarvittavista sairaala-, talous- ja asuinrakennuksista täyteen kuntoon saatettuina, vedenhankintalaitteista, laitteista sähkö- tai muun voiman hankkimiseksi, tarpeellisten teiden, aitausten ja muiden kiintonaisten laitteiden tekemisestä sekä huone- ja talouskalustojen, vaatevaraston, lääkarinkojeiden, kuljetusvälineiden ynnä muiden tarvittavien varusteiden hankkimisesta sekä rakennustyön johtamisesta ja valvonnasta aiheutuvat menot.

Perustamiskustannuksia ovat myös menot sellaisista uudistuksista, jotka tarkoittavat vanhentuneiden laitteiden ja menetettytapojen korvaamista hoidollisesti tai taloudellisesti edullisemmilla menetelmillä.

26 §. Kunnossapito- ja käyttökustannuksiksi luetaan sairaalaa-alueen kunnossapidosta ja rakennusten hoidosta, kaluston, vaatevaraston ja muiden tarpeellisten varusteiden vuotuisankinnoista, käytöstä, kunnossapidosta ja korjauksista, lääkärien, hoito- ja muun henkilökunnan palkkauksesta ja eläkkeistä, potilaiden sekä hoito- ja muun henkilökunnan ruoasta, lääke- ja sidosaineista, vedenhankinnasta, lämmöstä, valosta, sähkö- tai muusta voimasta, pesusta, puhtaanapidosta ja desinfiomisesta aiheutuneet kustannukset sekä muut sairaalan toiminnasta johtuvat menot.

Sairaalan käyttökustannuksiksi on niin ikään luettava sellaiset sairaalassa yleisvaaralliseen tarttuvaan tautiin sairastuneista henkilöistä aiheutuneet kustannukset, jotka sairaalan on suoritettava, niinkuin siitä erikseen on säädetty.

27 §. Lääkintöhallitus antaa määräyksen virkaan keskussairaalan ja 22 §:ssä tarkoitetun sairaalan lääkärille. Jos virkaan valittu ei ole siihen sopiva tahi jos hänet suoritettujen opin-näytteiden, muutoin osoitetun taidon tai aikaisemman virkatöiminnan perusteella on katsottava viran muita hakijoita huomattavasti heikommaksi, lääkintöhallituksella on valta määrätä, että uusi vaali on toimitettava. Milloin hakijoiden joukossa ei ole virkaan sopivaa henkilöä, lääkintöhallituksen on määrättävä, että virka on uudelleen julistettava haettavaksi.

28 §. Keskussairaalan ja muiden tässä laissa tarkoitettujen sairaalain sekä niiden lääkärien ohjesäännöt on alistettava lääkintöhallituksen vahvistettavaksi.

29 §. Sisäasiainministeriö voi määrätä keskussairaala- tai muita tässä laissa tarkoitettua sairaalaa ylläpitävän kuntaliiton liittöhallitukseen taikka paikallissairaalan hallintoa

hoitavaan toimielimeen edustajansa seuraamaan sairaalan hallintoa koskevien asioiden hoitamista.

30 §. Ennen kuin sairaala, josta kunta 3 §:n 2 momentin mukaisesti hankkii saman pykälän 1 momentissa tarkoitettuja hoitopaikkoja, perustetaan tai sitä muutetaan tahi laajennetaan, on rakennuspiirustuksille hankittava lääkintöhallituksen vahvistus. Tätä vahvistusta ei kuitenkaan tarvita, jos sisäasiainministeriö on 23 §:n mukaisesti vahvistanut piirustukset.

31 §. Heikossa taloudellisessa asemassa olevan kunnan voi valtioneuvosto anomuksesta vapauttaa joko kokonaan tai osittain suorittamasta edellä 7 §:ssä tarkoitettua osallistumismaksua, joka silloin jää valtion vastattavaksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulle kunnalle voidaan tulo- ja menoarvion rajolissa myöntää lisättyä valtionapua muihin sille tämän lain nojalla aiheutuviin menoihin.

32 §. Sairaalan toimintaan 20 ja 22 §:n sekä 24 §:n mukaan annettavasta valtionavusta maksetaan vuosineljänneksittäin ennakkona kulloinkin neljännes edelliseltä vuodelta lasketun valtionavun kokonaismäärästä. Milloin siihen on erityistä syytä, sisäasiainministeriö voi määrätä ennakon suuremmaksi tai pienemmäksi.

33 §. Keskussairaalan sekä 4 luvun säännösten mukaan perustamiskustannuksiin valtionapua saaneen sairaalan rakennukset ja irtaimisto on pidettävä täydestä arvostaan palovakuutettuna sisäasiainministeriön hyväksymässä vakuutuslaitoksessa. Tämän velvollisuuden täyttämisestä on esitettävä selvitys, ennen kuin vuotuinen valtionapu sairaalan toimintaan maksetaan.

Sisäasiainministeriö voi hakemuksesta vapauttaa kunnan, jonka omaisuus yleensä ei ole palovakuutettu, 1 momentissa mainitusta vakuuttamisvelvollisuudesta, jos kunta antaa pätevä sitoumuksen siitä, että rakennusten tai irtaimiston tuhouduttua tai vahingoituttua tulipalossa, räjähdyksessä tahi sodassa kunta viivytyksettä saattaa ne omalla kustannuksellaan täyteen käyttökuuntoon, ellei valtion ja kunnan välillä toisin sovita.

34 §. Jos keskussairaala tai sairaala, jonka perustamiskustannuksiin on tämän lain 4 luvun säännösten nojalla annettu valtionapua, siirtyy toiselle omistajalle, lopettaa toimintansa tai muuttaa sitä niin, ettei lääkintöhallitus voi sairaalaa hyväksyä sellaisena käytettäväksi, valtiolla on oikeus lunastaa sairaala omakseen valtioneuvoston määräämästä kohtuullisesta arviohinnasta, joka ei saa olla niiden kustannusten määrää suurempi, joiden mukaan kuntien osallistumismaksu keskussairaalaan tai sairaalan perustamiskustannuksiin annettu valtionapu on laskettu. Sanottua valtionapua tai valtion suorittamaa osaa keskussairaalan rakentamiskustannuksista on vastaavalta osalta pidettävä lunastushinnan suorituksena. Lunastusvaatimus on tehtävä vuoden kuluessa siitä, kun tapahtuneesta muutoksesta on sairaalan puolesta lääkintöhallitukselle ilmoitettu taikka lääkintöhallitus on todennut laiminlyönnin ehtojen täyttämises- sä tapahtuneen.

Milloin lääkintöhallitus on antanut suostumuksen sairaalan toiminnan lopettamiseen, valtiolla ei ole edellä 1 momentissa tarkoitettua lunastusoikeutta. Sairaalan perustamiskustannuksiin annettu valtionapu on silloin kuitenkin palautettava valtiolle.

35 §. Keskussairaalassa tai muussa tässä laissa mainitussa sairaalassa annettavasta muusta kuin 1 §:n 2 momentissa tarkoitetausta opetuksesta sekä muusta koulutuksesta voidaan säätää asetuksella. Sairaalalle on korvattava sairaala- ja terveydenhoitohenkilökunnan koulutuksesta aiheutuvat lisäkustannukset valtion varoista.

36 §. Kun valtion keskus- tai muu sairaala muutetaan kuntainliiton omistamaksi keskussairaalaksi tai sen osastoksi, siirretään valtion sairaalan viran tai toimen haltija, joka sitä haluaa, vastaavaan kuntainliiton keskussairaalan virkaan, jollei asianomainen liittovaltuusto yksittäistapauksessa erityisen painavista syistä toisin päättä.

Viran tai toimen haltijalla, joka 1 momentin mukaisesti on siirretty kuntainliiton keskussairaalan virkaan, on oikeus saada virkaansa liittyvät taloudelliset edut sellaisina, että ne eivät olennaisesti ole epäedullisempia kuin hänelle hänen aikaisemmasta virastaan tai toimestaan kuuluneet vastaavat edut.

37 §. Tarkemmat säännökset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

38 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957. Silmä kumotaan 17 päivänä huhtikuuta 1948 annettu keskussairaalalaki (312/48), kuitenkin niin, että mainitun lain nojalla tapahtuneet keskussairaaloitten perustamistoimenpiteet jäävät pysyviksi muilta paitsi jäljempänä 2 momentissa säädetyiltä osin.

Poiketen keskussairaaloitten perustamiskirjojen määräyksistä on kuntien suoritettava edellä 7 §:ssä tarkoitettu maksuosuutensa valtiolle siten, että rakennustyötä aloitettaessa on suoritettava viisitoista sadalta kultakin hoitopaikalta kannettavaksi arvioidusta maksusta sekä sen jälkeen vuosittain määrä, joka vastaa kunnan osuutta hoitopaikkaan vuoden aikana käytetyistä perustamiskustannuksista. Rakennustyötä aloitettaessa sekä vuosittain tapahtuneet maksut otetaan huomioon laskettaessa 7 §:ssä tarkoitettujen maksun loppuerää rakentamisen päätyttyä. Edellä lausutuin tavoin vuosittain maksettavien erien suuruuden määrää lääkintöhallitus rakennustoimikunnan esittämien tilitysten perusteella.

Milloin kunnallisen sairaalan rakentaminen tai, jos sairaala on perusteellisesti uusittu, sen peruskorjaustyö on saatettu loppuun 17 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen, annetaan sen perustamiskustannuksiin 22 §:n 1 tai 2 momentissa taikka 24 §:ssä tarkoitettua valtionavun saamiselle säädetyt edellytykset. Valtionavun suuruuden määräämistä varten arvioidaan sairaalan rakennusten ja kaluston arvo siten, kuin 7 §:n 3 momentissa on sanottu. Valtionapu on maksettava tämän lain tultua voimaan viimeistään viiden vuoden kuluessa siitä, kun sairaala on hyväksytty tarkoitukseensa käytettäväksi.

Tämän lain säännösten estämättä on sovellettava aluessaairaloitten ja sairasmaajojen lakkauttamisesta annettua lakia (142/51).

14. Konekirjoituslisän maksaminen kaupungin palveluksessa oleville toimistoapulaisille.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 25 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:73)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 25.5.1955 hyväksymänsä, konekirjoituslisän maksamista kaupungin toimistoapulaisille koskevat määräykset siten, että konekirjoituslisän suuruus on 1.1.1956 lukien:

a) enintään 11. palkkaluokan mukaisesti palkatuille: 8 000 nettolyönnin nopeudesta 1/2 tunnissa 1 000 mk, 9 000 nettolyönnin nopeudesta 2 000 mk ja 10 000 nettolyönnin nopeudesta 3 000 mk kuukaudelta,

b) 12. palkkaluokan mukaisesti palkatuille: 9 000 nettolyönnin nopeudesta 1 000 mk ja 10 000 nettolyönnin nopeudesta 2 000 mk kuukaudelta ja

c) 13. palkkaluokan mukaisesti palkatuille: 10 000 nettolyönnin nopeudesta 1 000 mk kuukaudelta;
ja 1.7.1956 lukien:

a) enintään 12. palkkaluokan mukaisesti palkatuille 8 000 nettolyönnin nopeudesta 1/2 tunnissa 1 000 mk, 9 000 nettolyönnin nopeudesta 2 000 mk ja 10 000 nettolyönnin nopeudesta 3 000 mk kuukaudelta,

b) 13. palkkaluokan mukaisesti palkatuille: 9 000 nettolyönnin nopeudesta 1 000 mk ja 10 000 nettolyönnin nopeudesta 2 000 mk kuukaudelta ja

c) 14. palkkaluokan mukaisesti palkatuille: 10 000 nettolyönnin nopeudesta 1 000 mk kuukaudelta.

15. Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 25 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 68/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:11)

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä muuttanut tarkemmat määräykset majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltamisesta sisältävän, 18 päivänä helmikuuta 1938 antamansa päätöksen (86/38) 8 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se on 11 päivänä tammikuuta 1951 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (16/51), näin kuuluvaksi:

8 §.

Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen 14 §:ssä tarkoitetun tarkastuksen toimittamisesta ovat hotellin ja ravintolan omistajat velvolliset suorittamaan kullekin 1 momentissa mainituista henkilöistä sekä pöytäkirjan laatijalle korvauksena kultakin toimituspäivältä 1 000 markkaa sekä muun liikkeen omistaja 800 markkaa. Usintatarkastuksesta suorittaa hotellin ja ravintolan omistaja kullekin toimitusmiehelle 800 markkaa sekä muun liikkeen omistaja 600 markkaa. Maaseudulla on edellä mainituille henkilöille lisäksi suoritettava asetuksen mukainen korvaus matkakuluista.

16. Kunnallisesta kansanhuoltohallinnosta annetun valtioneuvoston päätöksen kumoaminen.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 25 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 75/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:163)

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esityksestä päättänyt kumota kunnallisesta kansanhuoltohallinnosta 29 päivänä joulukuuta 1949 (851/49) antamansa päätöksen.

17. Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittämisestä eräissä asutuskeskuksissa sekä polttoainepäällikön asettamisesta niihin annetun valtioneuvoston päätöksen kumoaminen.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 25 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 76/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:111)

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esityksestä päättänyt kumota polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittämisestä eräissä asutuskeskuksissa sekä polttoainepäällikön asettamisesta niihin 31 päivänä toukokuuta 1951 (317/51) antamansa päätöksen.

18. Helsingin kaupungin teurastamon järjestyssäännöt.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat tammikuun 25 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933:28, 1936:5, 1941:84 ja 1942:134)

I L u k u.

Yleiset määräykset.

1 §. Helsingin kaupungin teurastamon tarkoituksena on nau-takarjan, vasikoiden, lampaiden, vuohien, sikojen, hevosten ja muiden erikseen määrättyjen eläinten teurastaminen sekä siihen välittömästi kuuluvien tehtävien suorittaminen. Teurastamo toi-mii myöskin lihantarkastamona ja suorittaa ne muutkin tehtävät, jotka sille asianmukaisesti määrätään tai uskotaan.

Teurastamo hoitaa ja valvoo teurastamolautakunnan hallin-toon ja valvontaan annettuja laitoksia, laitteita ja myynti-paikkoja.

2 §. Teurastamon hallintoa hoitaa teurastamolautakunta ja teurastamon toimitusjohtaja kaupunginvaltuuston vahvistaman johtosäännön mukaan.

3 §. Teurastamon eri osastot pidetään avoimna teurastamo-lautakunnan tai erikoistapauksissa toimitusjohtajan määräämi-nä aikoina.

4 §. Pääsy teurastamoon ja sen alueille on sallittu vain niille henkilöille, joilla karjan- ja lihankuljetuksessa, teu-rastuksessa, lihantarkastuksessa tai -käsittelyssä, lihan tuk-kumyynnissä tahi -ostossa on jotakin tehtävää taikka jotka on erikseen oikeutettu käyttämään teurastamon yhteydessä olevia laitoksia tai jotka ovat erikseen saaneet luvan päästä teuras-tamon alueelle.

Teurastamolla toimivien liikkeiden ja laitosten on hankitta-va siellä palveluksessaan oleville henkilöille teurastamolta asianmukainen työluupa.

Työluupa voidaan kieltää, mikäli teurastamo katsoo siihen olevan aihetta.

5 §. Jokaisen, joka teurastamossa toimittaa teurastusta tai muuta tehtävää tahi asianomaisella luvalla siellä käy, on noudatettava näitä järjestyssääntöjä ja teurastamolautakunnan sekä teurastamon johtajan antamia määräyksiä.

6 §. Henkilöä, joka ei noudata näitä järjestyssääntöjä tai annettuja määräyksiä tahi joka häiritsee laitoksen toimintaa.

on kehoitettava poistumaan laitoksesta. Ellei kehoitusta noudateta, pyydetäköön apua järjestysviranomaisilta. Tottelemattomuuden uudistuessa voi teurastamolautakunta johtajan esityksestä määrääjäksi tai kokonaan kieltää sellaiselta henkilöltä pääsyn teurastamoon.

Henkilöltä, joka on tuomittu tai pantu syytteeseen tuomioistuimessa rikkomuksesta teurastamossa tahi sen alueella, voi teurastamolautakunta niin'ikään määrääjäksi tai kokonaan kieltää pääsyn teurastamoon.

7 §. Henkilö, jossa on tai epäillänsä olevan tarttuvalla asteella olevaa tautia, ei saa oleskella teurastamon alueella. Jos teurastamon henkilökuntaan kuuluvan tai teurastamon alueella oleskelevan muun henkilön epäillänsä sairastavan sellaista tautia, tulee hänen vaadittaessa esittää lääkärintodistus terveydentilastaan.

8 §. Nämä järjestyssäännöt sitovat teurastamoa käyttäviä ja siellä toimivia henkilöitä sopimusluontoisena välipuheena.

9 §. Teurastamossa ja sen alueella on jokaisen noudatettava ehdotonta puhtautta ja siisteyttä.

Teurastamossa ei saa tupakoida kiellon alaisissa paikoissa eikä häiritä teurastamon virkailijaa hänen virkatehtävissään eikä esiintyä juopuneena tai sinne tuoda tahi siellä nauttia juovuttavia tai huumaavia aineita.

Koirien tuominen teurastamon alueelle on kielletty. Lihannyynti ja muun kaupan harjoittaminen muualla kuin lihanhankintayhtiön hallissa tai erikseen osoitetussa paikassa on kielletty.

Teurastamon henkilökuntaan kuuluvilla ja laitoksessa toimivilla vierailijalla henkilöillä ei ole oikeutta oleskella työajan jälkeen laitoksen alueella ilman erityistä lupaa.

Teurastamon henkilökunta ja teurastamon mahdollisesti hyväksymät muut henkilöt, jotka vahvistetusta maksusta palvelevat yleisöä, eivät saa ottaa vastaan juomarahoja tai lahjoja eivätkä omaksi tai toisten hyväksi harjoittaa minkäänlaista kauppaa teurastamon alueella.

10 §. Lihan kuljettamiseen on käytettävä puhtaita ja muuten tarkoitukseen sopivia ajoneuvoja. Lihan tulee avoautossa kuljetettaessa olla peitetty puhtaalla pestävällä peitteellä. Lihan kuljetukseen ei saa käyttää elävän karjan kuljettamisessa käytettyä ajoneuvoa, ellei sitä ole huolellisesti puhdistettu, eikä lihakuormassa saa kuljettaa vuotia, nahkoja tai jätteitä eikä myöskään muita esineitä tai tavaroita, jotka saattavat tahria lihan tai antaa sille hajua. Lihakuorman jaloin polkeminen ja lihan päällä istuminen on kielletty.

Lihon kantavalla ja käsittelyvällä henkilöllä tulee olla yllään puhdas, pestävä suojatakki, jota ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen.

11 §. Lihavaunujen ja lihakuormien purkamisessa sekä lihojen kuljettamisessa laitoksessa avustavat teurastamolautakunnan vahvistamasta maksusta teurastamon henkilökunta tai teurastamon siihen valtuuttamat henkilöt.

12 §. Autoja ja muita ajoneuvoja on teurastamon alueella kuljetettava määrätystä ajosuunnassa. Hevosella saa ajaa vain käyden ja autolla korkeintaan teurastamon määrämällä tuntinopeudella.

Autoja ei saa pysäköidä eikä hevosia kiinnittää muualle kuin tarkoitukseen varatuille paikoille.

13 §. Teurastamo ei maksa mitään korvausta teurastamon alueella tai sen suojissa vahingoittuneista tai hävinneistä eläimistä, lihoista, vuodista, elimistä tai muista elintarviketuotteista.

Jos eläimen, lihan, vuotien ym. omistaja katsoo teurastamon henkilökunnan tai muiden teurastamon hyväksymien, määrätystä maksusta yleisöä palvelevien henkilöiden aiheuttaneen hänelle jotakin vahinkoa, kääntyköön viipymättä johtajan puoleen, jonka velvollisuutena on tutkia asiaa ja antaa siitä lausuntonsa teurastamolautakunnalle.

14 §. Kaikki asianmukaiset maksut on suoritettava teurastamon toimistoon ennen tavarain poisvientä laitoksesta. Teurastamon käyttäjä on velvollinen vaadittaessa esittämään selvityksen suoritetuista maksuista.

Teurastamo voi kuitenkin laitoksen vakinaisille käyttäjille myöntää enintään yhden viikon maksuajan, mutta tulee asianomaisten tällöin jättää teurastamon toimistoon hyväksyttävä sitoumus takuuna maksujen suorittamisesta määräpäivinä.

Kaikki vuokrat on maksettava etukäteen, pitkäaikaiset neljännesvuosittain ja lyhytaikaiset vuokrasopimusta tehtäessä.

Suoritettuja maksuja ei makseta takaisin.

Mikäli teurastamon käyttäjä on jäänyt teurastamolle velkaa, on teurastamolla oikeus käyttäjää kuulematta ja hänen kustannuksellaan takavarikoida ja huutokaupalla myydä hänen niminsä teurastamolla säilytettävää tavaraa. Myyntihinnasta vähennetään teurastamon saatavat ja jäännöksen saa käyttäjä perii teurastamon toimistosta.

II L u k u.

Teurastusosastoja koskevat määräykset.

15 §. Teurastusosastoissa saadaan teurastaa nautakarjaa, vasikoita, lampaita, vuoja, sikoja ja hevosia. Tarvittaessa voi johtaja sallia muidenkin eläinten teurastuksen.

16 §. Teurastusosastoihin pääsevät ainoastaan ne henkilöt, joilla teurastustoimituksessa on jotakin tehtävää. Muita henkilöitä voidaan niihin päästää ainoastaan johtajan erityisellä luvalla.

Kuuttatoista vuotta nuorempien henkilöiden pääsy teurastusosastoihin on ehdottomasti kielletty.

17 §. Teurastamoon tuodut eläimet tarkastaa eläinlääkäri, jolle tuojan on vaadittaessa ilmoitettava eläimen omistaja ja kotipaikka.

Eläin, jonka havaitaan tai epäillään sairastavan jotakin vaarallista tarttuvaa tautia, sekä matkalla ja teurastamossa kuolleet eläimet vietäkään sairastamoon, jossa niiden teurastus tai avaus toimitetaan. Teurastettaviksi tuotuja eläimiä ei saa viedä teurastamolta pois ilman johtajan erityistä lupaa.

18 §. Teuraseläinten kuljettamisesta teurastamon karjapihaan on eläimen omistajan huolehdittava. Heti eläinten saavuttua teurastamon alueelle on tuojan ilmoitettava asianomaiselle virkailijalle eläinten lajit, lukumäärä, omistaja ja lähettäjä, minkä jälkeen teurastamo huolehtii karjan käsittelystä, ellei poikkeustapauksissa toisin määrätä.

Eläimiä on kohdeltava säälliväisesti. Raaka ja huono kohtelu, eläinten lyöminen tai potkiminen, hännästä vääntäminen tai kiskominen, tarpeettoman kova kaulaan sidotusta nuorasta vetäminen, pienkarjan kantaminen pää alaspäin ja ajoneuvoista pudottaminen on kielletty.

Uupuneita ja pitempiä matkoja kuljetettuja eläimiä ei saa heti teurastaa, vaan on niiden annettava levätä. Lepojan pituuden määrää eläinlääkäri.

19 §. Eläinten kuljetuksessa käytettävien ajoneuvojen tulee olla tilavat sekä tarkoitukseensa sopivat ja siten rakennetut, että laita purkauksessa voidaan poistaa.

Purkaukseen on käytettävä teurastamon tarkoitukseen varaamia purkauksiltoja. Eläinten purkaus on suoritettava varovasti ja siten, etteivät eläimet vahingoitu.

20 §. Eläimet sijoitetaan omistajan vastuulla teurastamon navettaan niille osoitettuihin paikkoihin. Isot eläimet on kytettävä hyvin ja pienet suljettava huolellisesti karsinoihin.

Suuria ja pieniä eläimiä ei saa panna samaan karsinaan.

Omistajan on erehdyksen välttämiseksi varustettava eläimensä selvällä tuntomerkillä. Mikäli teurastamo suorittaa merkitsemisen, voidaan siitä veloittaa eri maksu.

Eläimistä, jotka pidetään yöstä (klo 0-6) teurastamon suojissa, on maksettava säädetty säilytysmaksu.

Mikäli teurastettavaksi tuotu eläin johtajan suostumuksella viedään pois teurastamolta, on säädetty säilytysmaksu maksettava myös siinä tapauksessa, ettei eläin ole yöstä navetassa.

21 §. Eläintä saadaan pitää teurastamon suojissa teurastamon johtajan salliman ajan. Ellei sitä ole tämän ajan kuluessa teurastettu tai jos omistaja kieltäytyy suorittamasta sen säilytyksestä, ruokinnasta tahi muusta hoidosta korvausta, teurastamolla on oikeus omistajaa kuulematta ja omistajan kustannuksella teurastuttaa ja myydä eläin huutokaupalla.

Myyntihinnasta vähennetään teurastamon saatavat ja jäännöksen saa omistaja periä teurastamon toimistosta.

Samoin menetellään, milloin eläimelle ei ilmaannu omistajaa. Myyntihinnan ylijäämää säilytetään erillisenä teurastamon kassassa enintään puolen vuoden ajan. Ellei omistajaa siihen mennessä ilmaannu eikä omistussuhdetta voida sanotun ajan kuluessa selvittää, siirretään rahamäärä teurastamon tulotilille.

22 §. Eläinten ruokinnan suorittaa teurastamo määräjain ja määrätyn rehuannoksin. Ruokintaan käytetään ainoastaan teurastamon rehuja, mikäli teurastamon johtaja ei tähän myönnä poikkeusta.

Lisäannoksia annetaan eläimille, jos johtaja katsoo sen tarpeelliseksi tai jos omistaja sitä pyytää.

Eläinten omistajan on suoritettava maksu rehuista teurastamolautakunnan määräämän taksan mukaan.

Eläinten omistaja ei saa viedä pois teurastamolta jäännösurehuja, -kuivikkeita tai lantaa.

23 §. Lehmien lypsämisestä huolehtii teurastamo, joka saa maidon korvauksetta. Tätä maitoa älköön tarkastuseläinlääkäriin suostumuksetta käytettäväksi ihmisravinnoksi.

24 §. Eläinten, lihojen, vuotien ynnä muiden teurastustuotteiden punnitukseen toimittaa teurastamo määrätystä maksusta.

Punnituksesta annetaan kuitti, josta paino ja maksu ilmenevät.

25 §. Eläimet teurastetaan siinä järjestyksessä kuin ne saavat teurastamolle, ellei johtaja poikkeustapauksessa toisin määrää, kuitenkin siten, ettei loukata asiakkaiden etuoikeusjärjestyttä. Sairas tai loukkaantunut eläin voidaan kuitenkin teurastaa ennen teurastusvuoroaan.

Ellei omistaja halua teurastuttaa eläimiään teurastusvuoron mukaan vaan myöhemmin, on hänen hyvässä ajoin ilmoitettava tästä asianomaiselle virkailijalle.

26 §. Teurastamossa saavat teurastuksia toimittaa teurastamon palkkaamat tai johtajan siihen hyväksymät teurastajat. Teurastajien on muuten noudatettava niitä työohjeita, joita teurastamon johtaja antaa. Poikkeustapauksissa voi johtaja myöntää luvan teurastamiseen muillekin teurastustaitoisille henkilöille. Sairasosastossa saavat teurastuksia ja raadon avauksen toimittaa vain teurastamon palveluksessa olevat teurastajat.

Asianomainen hallivirkailija osoittaa teurastajille teurastuspaikat ja järjestää heidän työnsä.

Teurastamo huolehtii teurastuspaikan ja teurastushallien puhdistamisesta. Teurastajien on puhdistettava ja teroitettava työvälineensä ja vastaavat he niiden häviämisestä ja vahingoittumisesta.

Teurastuksesta kannetaan teurastamolautakunnan vahvistama maksu.

27 §. Ennen lihojen tarkastamista ja leimaamista ei teurastuspaikalta saa viedä pois mitään teurastettuihin eläimiin kuuluvia osia, lukuun ottamatta vuotia ja nahkoja, jotka on kuljettava vuotatarkastamoon.

Maha ja suolet pannaan sitä varten varatuille rattaille, joilla ne tarkastuksen jälkeen viedään lantahuoneeseen tyhjentäväksi. Jälkihuuhtelu ja suolien puhdistus suoritetaan suolipesimössä. Suolipesimön käyttämisestä suoritetaan säädetty maksu.

Kaupungin teurastamon ulkopuolella teurastettujen eläinten mahoja tai suolia saa suolipesimössä puhdistaa vain erikseen annettulla luvalla.

Sisälmysten ja vuotien kuljetukseen käytetyt rattaat on käyttäjän heti kunnollisesti puhdistettava ja vietävä niille määrättyyn paikkaan.

Heti tarkastuksen jälkeen on lihat, veri, rasva ja elimet sekä kaikki muutkin teurastettuihin eläimiin kuuluvat osat vietävä pois teurastushalleista.

28 §. Veri on koottava sitä varten varattuihin astioihin. Ihmisravinnoksi tarkoitettun veren kuljettamiseen teurastamosta käytettäväksi ainoastaan puhtaita, ruosteettomia ja kannellisia astioita, jotka teurastamo hyväksyy.

Verta ei saa viedä pois teurastamosta ennen ruhon tarkastusta. Mikäli asianomainen ei määräjassa huolehdi veren ja eli-

mien poisviennistä, voi teurastamo ottaa ne haltuunsa ja veloittaa työkustannukset asianomaiselta.

29 §. Kun teurastus on toimitettu, suorittaa tarkastuseläinlääkäri lihojen tarkastuksen.

30 §. Heti tarkastuksen ja leimauksen jälkeen on lihat vietävä teurastushallista tuuletushalliin jäähtymään sieltä edelleen kuljetettaviksi jäähdyttämöön.

Ennen tuuletushalliin siirtämistä on omistajan erehdysten välttämiseksi varustettava ruhot selvällä, teurastamon hyväksymällä tuntomerkillä.

31 §. Eläinten tainnuttamiseen tarvittavat välineet sekä veren kokoamiseen käytettävät astiat antaa teurastamo teurastajien käytettäväksi. Muut teurastusvälineet, kuten veitset, sahat ja kirveet, annetaan vain teurastamon palveluksessa oleville.

Teurastamossa työskentelevien henkilöiden käyttöön annetaan vaatteiden ja jalkineiden sekä työvälineiden säilyttämistä varten erityisiä säilytyskoppeja, mikäli niitä teurastamossa riittää, teurastamon toimesta oleville ilmaiseksi ja muille kohtuullista maksua vastaan.

Säilytyskopin haltijan on huolehdittava kopin puhtaudesta ja järjestyksestä.

32 §. Jos tarkastettava liha voidaan hyväksyä vasta sitten, kun se on erikoisesti käsitelty, leimataan se vasta sellaisen käsittelyn jälkeen. Erikoiskäsittelystä on suoritettava säädetty maksu.

Täten käsitelty liha on noudettava tarkastajan määräämänä ja omistajalle ilmoitettavana aikana uhalla, että se muussa tapauksessa teurastamon toimesta myydään kustannusten peittämiseksi. Mahdollisesti syntynyt ylijäämä tilitetään omistajalle.

Ellei täten käsiteltyä lihaa noudeta määräaikana jäähdyttämöstä tai syväjäähdyttämöstä, on erikoiskäsittelymaksun lisäksi suoritettava säädetty säilytysmaksu ylimenevältä ajalta.

33 §. Ihmisravinnoksi kelpaamaton liha, ja elimet hävitetään teurastamon toimesta ja kustannuksella, ellei niitä terveydenhoitoviranomaisten valvonnan alaisena käytetä omistajan hyväksi teknilliseen tai muuhun sopivaan tarkoitukseen.

34 §. Jäähdyttämössä säilytettäväksi aiottu liha viedään tuuletushallista esijäähdyttämöön, missä sen tulee olla erikseen määrätty aika.

Jos joku haluaa viedä lihan teurastamosta jäähdyttämättömänä, on se erikoisluvalla sallittu.

35 §. Jos eläimen omistaja on vaihtunut eläimen ollessa teurastamon alueella ja eläin teurastetaan toisen omistajan nimiin kuin sen, jonka nimellä eläin on tuotu teurastamolle, on siitä maksettava säädetty elävän karjan myyntimaksu. Milloin eläimen omistaja täten on vaihtunut, on se, joka myy lihat tukkumyyntihallissa, vastuussa kaikista eläimestä aiheutuneista kuluista.

III L u k u.

Lihantarkastamoa koskevat määräykset.

36 §. Lihantarkastamossa tarkastetaan ja leimataan voimassa olevien määräysten mukaan teurastamon ulkopuolella teurastettujen nautaeläinten, vasikoiden, sikojen, lampaiden, vuohien ja

hevosten tuoretta, suolattua, savustettua ja palvattua tai muulla tavalla valmistettua lihaa.

37 §. Vahvistetun taksan mukainen tarkastusmaksu on ennen lihojen poisvientä suoritettava teurastamon toimistoon, ellei asiasta ole toisin sovittu.

Suoritettua tarkastusmaksua ei makseta takaisin siinäkin tapauksessa, että lihat tarkastuksessa määrätään hävitettäviksi tai ruhoja ei voimassa olevien säännösten mukaan voida tarkastaa.

38 §. Tarkastettavaksi tuodun lihan pitää olla puhdasta. Tarkastukseen on tuotava vähintään halkaistun ruhon toinen puolikas. Suolattu, savustettu, palvattu tai muulla tavalla käsitelty liha voidaan kuitenkin tuoda tarkastettavaksi pienempiäkin osina. Ruhoa tai sen puolikasta tulee seurata pää, kieli, sydän, keuhkot, maksa, perna, munuaiset, utareet ja kohtu, kaikki luonnollisessa yhteydessä ruuhon.

Lampaan, vuohen ja pikkuvasikan ruhot voidaan kuitenkin tarkastaa, vaikka niitä ei seuraakaan pää ja kieli.

Mitään lihan, rinta- tai vatsaontelon kalvojen tahi elimien osia ei saa poistaa. Kielen tulee olla irroitettu sen verran, että suuontelo ja nielu ovat hyvin näkyvissä. Munuaiset on paljastettava ympäröivästä rasvakerroksesta. Imusolmukkeita (rauhasia) ei saa poistaa eikä niihin tehdä mitään viilloksia. Si-anruhoissa on vatsaihra irroitettava siksi paljon, että vatsalihakset ovat hyvin näkyvissä.

Liha ei saa tarkastukseen tuotaessa olla siinä määrin jäätyntä, että tarkastuksen tehokkuus siitä kärsii. Ruhon tulee tällöin olla ojennettu suoraksi sekä rinta- ja vatsaontelojen siten aukaistut, että ruhon sisäosien tarkastus voi vaikeudetta tapahtua. Mikäli tarkastusta ei voida toimittaa, voi teurastamo lihantarkastamon tilan sen sallissa ottaa lihat sulamaan säädettyä säilytysmaksua vastaan.

Ellei ruhoa tuoda halkaistuna tarkastamoon, voi lihantarkastaja erinäisissä tapauksissa voimassa olevien säännösten mukaan määrätä sen halkaistavaksi. Täysikasvuisten sonnien särke on aina halkaistava.

39 §. Lihaa, joka tuodaan tarkastettavaksi noudattamatta edellä olevia määräyksiä, ei tarkasteta. Jos lihantarkastaja kuitenkin havaitsee, että tällainen liha on ilmeisesti terveydelle vaarallista tai muuten ihmisravinnoksi kelpaamatonta tahi jos on syytä olettaa sen olevan sellaista, on hänellä oikeus harkintansa mukaan tehdä se terveydelle vaarattomaksi tai tarvittaessa hävittää.

Lihantarkastamon toimesta on terveydenhoitolautakunnalle tehtävä ilmoitus leimaamattomana takaisin annetusta lihasta.

40 §. Joka tuo lihan tarkastettavaksi, on velvollinen ilmoittamaan omistajan nimen, paikkakunnan, mistä liha tuodaan, ja sen, onko eläin teurastettaessa tai vähän ennen sitä ollut sairras, sekä antamaan muut vaadittavat tiedot.

41 §. Epävarmoissa tapauksissa voi lihantarkastaja pidättää lihan lähempää tutkimusta varten enintään neljäkymmentäkahdeksan tuntia, mutta on tarkastajan huolehdittava siitä, että lihaa tällä aikana hoidetaan siksi huolellisesti, ettei se säilytystavan vuoksi pääse pilaantumaan.

42 §. Liha tarkastetaan ja leimataan siinä järjestyksessä kuin se on sinne tuotu, ellei lihantarkastaja poikkeustapauksessa toisin määrää.

43 §. Tarkastettu ja hyväksytty liha leimataan voimassa olevien määräysten mukaisella leimalla.

Jos tarkastettava liha voidaan hyväksyä vasta sitten, kun se on erikoisesti käsitelty, leimataan se vasta sellaisen käsittelyn jälkeen.

Erikoiskäsittelystä on suoritettava taksassa määrätty maksu.

Täten käsitelty liha on noudettava tarkastajan määräämässä ja omistajalle ilmoitettavana aikana uhalla, että se muussa tapauksessa teurastamon toimesta myydään kustannusten peittämiseksi. Mahdollisesti syntynyt ylijäämä tilitetään omistajalle.

Ellei täten käsiteltyä lihaa noudeta määräaikana jäädyttämöstä tai syväjäähdyttämöstä, on erikoiskäsittelymaksun lisäksi suoritettava säädetty säilytysmaksu ylimenevältä ajalta.

44 §. Ihmisravinnoksi kelpaamaton liha ja elimet hävitetään lihantarkastamon toimesta ja kustannuksella, ellei niitä terveydenhoitoviranomaisten valvonnan alaisena käytetä omistajan hyväksi teknilliseen tai muuhun sopivaan tarkoitukseen.

45 §. Tarkastuksen ja leimauksen jälkeen on omistaja velvollinen heti viemään pois elimet. Samoin on meneteltävä myös lihoihin nähden, ellei niitä myydä lihantukkuuoyntihallissa, jolloin niiden kuljetuksesta tukkuhalliin huolehtii tarkastamo. Muussa tapauksessa ne poistetaan tarkastamon toimesta ja omistajan kustannuksella.

46 §. Ellei ruholle ilmaannu omistajaa tai jos sen omistaja kieltäytyy suorittamasta siitä aiheutuneita kuluja, on teurastamolla oikeus omistajaa kuulematta ja omistajan kustannuksella myydä se huutokaupalla tilittäen ylijäämän hinnasta omistajalle. Muussa tapauksessa säilytetään ylijäämä erillisenä teurastamon kassassa puolen vuoden ajan ja, ellei omistusoikeutta siihen mennessä ole selvitetty, tuloutetaan ylijäämä teurastamon tuloina.

IV L u k u.

Jäähdyttämöä ja syväjäähdyttämöä koskevat määräykset.

47 §. Jäähdyttämössä ja syväjäähdyttämössä saa säilyttää

- a) tarkastettua ja leimattua, raakaa, tuoretta naudan, lampan, vuohen, sian ja hevosen lihaa,
- b) poronlihaa, riistaa, siipikarjaa, kalaa ja muita teurastamon sallimia elintarvikkeita,
- c) lihantarkastamoon tuotua leimaamatonta lihaa seuraavana päivänä tarkastettavaksi,
- d) elimien osastossa tuoreita elimiä, verta, päitä ja hajutomia rasvoja, ei kuitenkaan mahoja eikä suolia,
- e) säilykkeitä ja muuta hajutonta tavaraa teurastamon määräysten mukaan,
- f) väkeväille haisevia elintarvikkeita, kuten savustettua kalaa ja lihaa, hedelmiä yms. vain teurastamon erikseen määräämässä osastossa sekä
- g) päällystettyä tavaraa vain erikoisen luvan perusteella jäähdyttämössä.

48 §. Jäähdyttämöön ja syväjäähdyttämöön ei saa viedä eikä siellä säilyttää haisevaa tai pilaantunutta lihaa, vuotia, nahkoja, mahoja, suolia, verta, karvoja, rasvoja, päitä, sorkkia, kavioita, köysiä, vaatteita tai muuta semmoista, joka voi aiheuttaa siellä epäsiisteyttä tai ilman pilaantumista. Siianpöiden ja -sorkkien säilyttäminen on kuitenkin sallittua.

Lihaa saa suolata vain jäähdyttämön suolaosastossa. Lihaa ei saa jäähdyttämössä paloitella, vaan on paloiteltu toimitettava tarkoitukseen määrättyssä paloittelevuoneessa. Jäähdyttämössä ei saa harjoittaa lihan kauppaa.

49 §. Lihan säilyttämisestä jäähdyttämössä on lihan omistajan maksettava korvausta vahvistetun takson mukaan. Lihoja ei saa laitoksesta viedä pois, ennenkuin säilytysmaksu on suoritettu teurastamon toimistoon, ellei toisin ole sovittu.

Lihojen omistaja, joka ei ole vienyt pois lihoja jäähdyttämöstä määräjän kuluessa, maksakoon jäähdytysmaksun seuraavalta vuorokaudelta.

50 §. Vain säilytettävien tavaroiden omistajalla ja hänen palveluksessaan olevalla henkilöllä on oikeus mennä jäähdyttämöön ja ainoastaan sen aukioloaikana. Muina aikoina voi päästä jäähdyttämöön vain asianomaisen esimiehen luvalla.

51 §. Jäähdytyskopin vuokralainen saa haltuunsa yhden avaimen, toisen avaimen jäädessä teurastamon haltuun. Avaimesta tulee vuokralaisen suorittaa teurastamon toimistoon määrätty takuumaksu, jonka vuokralainen saa takaisin luovutettuaan avaimen toimistoon vuokrasopimuksen päättyttyä.

Vuokralainen on vastuussa kopissa olevasta irtaimistosta ja kopin huolellisesta sulkemisesta.

Muutosten toimittaminen jäähdytyskopin sisustukseen nähdessä on kiellettyä.

52 §. Vuokralaisella ei ole oikeutta muille vuokrata eikä tilapäisestiäkään luovuttaa jäähdytyskoppia toisen henkilön käytettäväksi ilman johtajan lupaa.

53 §. Jäähdyttämössä on noudatettava ehdotonta siisteyttä ja järjestystä sekä niitä ohjeita ja määräyksiä, joita asianomainen esimies antaa. Jäähdytyskopin vuokralainen on vastuussa koppinsa puhtaanapidosta. Jäähdytyskopit on perinpohjin puhdistettava teurastamon määrääminä aikoina. Vuokralainen on velvollinen lattiaan pesun jälkeen tarkoin kuivaamaan sen.

Jos vuokralainen huomautuksesta huolimatta laiminlyö vuokraamansa jäähdytyskopin puhdistamisen, saa teurastamo puhdistuttaa kopin vuokralaisen kustannuksella. Mikäli kopin siisteys antaa aihetta useampiin huomautuksiin, voidaan vuokrasopimus heti irtisanoa.

Pilaantuneen tai haisevan tavaran voi teurastamo viipymättä antaa poistaa jäähdytyskopista vuokralaisen kustannuksella.

54 §. Vuokralainen, joka ei maksa sovittua jäähdytyskopin vuokraa tai ei pidä koppiaan asianmukaisessa kunnossa taikka jättää noudattamatta hänelle annettuja määräyksiä, on velvollinen teurastamon johtajan määräyksestä heti luovuttamaan kopin teurastamolle takaisin.

55 §. Yleistä puhdistusta ja korjausta varten on jäähdytys-

kopit tarvittaessa asetettava teurastamon käytettäväksi määräajaksi vuodessa ilman, että vuokramaksua vastaavasti vähennetään.

56 §. Teurastamo ei vastaa vahingosta, mikä konevian, suorittavien muutos- ym. töiden takia tai muun teurastamosta riippumattoman syyn takia on säilytettävälle tavaroille aiheutunut.

V L u k u.

Lihan tukkumyynnihallia koskevat määräykset.

57 §. Lihan tukkumyynnihalliin saa, mikäli teurastamolautakunta ei toisin määrää, tukkumyynniä ja siellä säilyttämistä varten tuoda

a) tuoretta, leimattua nautakarjan, lampaan, vuohen, sian ja hevosen lihaa vähintään neljännesruhoina sekä niihin kuuluvat elimet,

b) asianmukaisella puristusleimalla varustettua suolattua, savustettua, palvattua tai muulla tavalla käsiteltyä lihaa sekä

c) riistaa, teurastettua siipikarjaa ja maalaistuotteita teurastamolautakunnan määräysten mukaan.

58 §. Kauppa tukkumyynnihallissa on kaupungin terveydenhoitoa koskevien määräysten alainen.

Pilaantuneita tai pahanhajuisia tavaroita älköön halliin tuotako. Hallissa ei lihoja saa paloitella, vaan on paloiteltu toimitettava tarkoitukseen määrättyssä paloitteluhuoneessa.

59 §. Ennen lihojen lihan tukkumyynnihalliin siirtämistä on omistajan tai vastaanottajan ne erehdyksen välttämiseksi varustettava selvällä tuntomerkillä.

Laatikkoihin, papereihin tms. pakattu tavara on omistajan tai vastaanottajan purettava, ennenkuin se tuodaan halliin. Pakkausainekset on tavaran omistajan tai vastaanottajan heti korjattava pois.

60 §. Tavarat on sijoitettava laitoksen virkailijan osoittamiin paikkoihin niin, että ne vievät mahdollisimman pienen tilan eivätkä estä lihan kuljetusta pääraodoilla ja ostajien liikkumisesta käytävillä.

Nille henkilöille tai liikkeille, jotka päivittäin käyttävät lihan tukkumyynnihallia, osoitetaan mahdollisuuksien mukaan kiinteät myyntipaikat teurastamolautakunnan vahvistamaa vuokraa vastaan.

Näin jaetut paikat voidaan, jos siihen sopivaa tilaa on, eri anomuksesta varustaa teurastamon vahvistaman mallin mukaisella nimikilvellä. Laitoksella on kuitenkin aina oikeus käyttää joutilaina olevia paikkoja.

Älköön kukaan käyttäkö suurempaa tilaa, kuin mitä hän kulloinkin tarvitsee. Mikäli jollakulla jatkuvasti on käytössään suurempi myyntipaikka kuin mitä hänen myymänsä lihamäärä edellyttää, on teurastamon johtajalla oikeus tarvittaessa osoittaa hänelle pienempi paikka. Samoin on johtaja oikeutettu tarvittaessa suorittamaan muutoksia myyntipaikkojen jakeluun nähden. Mikäli tukkumyynnihallin käytöstä annettuja määräyksiä ei noudateta, voi teurastamolautakunta peruuttaa myyntipöydän vuokrauksen ja kieltää asianomaiselta tukkumyynnihallin käytön.

Lihan tukkumyyntihallissa toimiville liikkeille luovutetaan mahdollisuuksien mukaan konttoritiloja. Mikäli myynnin vähentyminen, teurastamon oma tarve tai muut asianhaarat vaativat, voi teurastamolautakunta vaihtaa tai peruuttaa käyttäjältä tällaisen konttoritilan.

61 §. Teurastamo ei vastaa lihan tukkumyyntihalliin tuodusta tavaroista.

62 §. Lihan tukkumyyntihallin käyttämisestä on suoritettava säädetty maksu. Maksu on suoritettava teurastamon toimistoon ennen lihojen poisvientä laitokselta, ellei asiasta toisin ole sovittu. Tavarasta, jota myyntiajan päätyttyä ei ole viety pois hallista, on maksettava säädetty säilytysmaksu.

63 §. Punnituksen lihan tukkumyyntihallissa suoritettavat teurastamon vaakaajat. Poikkeustapauksessa voi punnituksen suorittaa muu teurastamon henkilökuntaan kuuluva.

64 §. Lihan- ja karjankuljetusliikkeiden sekä kuljetusautojen kuljettajien, jotka ovat saaneet luvan liikennöidä teurastomolla, on tarkoin noudatettava niitä ohjeita ja määräyksiä, joita teurastamo antaa kuljetuksen ja liikenteen suhteen teurastamon alueella.

VI L u k u.

Elävän karjan myyntiosastoa koskevat määräykset.

65 §. Teurastamon alueella myytäväksi aiottu elävä karja, kuten naudat, lampaat, vuohet, siat ja hevoset on, sittenkun tarkastuseläinlääkäri on eläimet tarkastanut, vietävä teurastamon elävän karjan myyntiosastoon, kukin eläin sille osoitettuun paikkaan.

66 §. Myyntiaikoina on myyjillä ja ostajilla vapaa pääsy myyntiosastoon. Muina aikoina on ainoastaan myytävien eläinten omistajilla tai heidän apulaisillaan oikeus päästä osastoon.

67 §. Myyntiosaston käyttämisestä maksaa eläimen omistaja korvausta säädetyn taksaan mukaan. Myymättä jäänyt eläin saa jäädä yökse myyntiosastoon säädettyä navetta- ja rehumaksua vastaan.

68 §. Elävän karjan myynti muualla teurastamon alueella on kielletty.

VII L u k u.

Erittiset määräykset.

69 §. Teurastamon jokaisen käyttäjän kanssa on laadittava sopimus, jossa käyttäjä suostuu siihen, että näiden järjestyssääntöjen 14 ja 21 §:ssä mainituissa tapauksissa teurastamolla on oikeus omistajaa kuulematta ja hänen kustannuksellaan huuto-kaupalla myydä teurastamon hallussa oleva käyttäjän omaisuus. Edelleen on sopimukseen otettava määräys siitä, että teurastamon käyttäjä sitoutuu noudattamaan teurastamon järjestyssääntöjä sopimusluontoisena välipuheena.

19. Helsingin kaupungin kotitalouslautakunnan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 25 p:nä 1956.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:80 ja 1949:81 sekä 1952:6)

Lautakunnan tehtävät ja kokoonpano.

1 §. Kotitalouslautakunta johtaa ja edistää kotitalouden alaan kuuluvaa opetus- ja neuvontatoimintaa Helsingin kaupungin henkikirjoitettujen asukkaiden keskuudessa.

2 §. Lautakunnan tehtävänä on:

- 1) toimeenpanna ruoanvalmistus-, kodinhoito-, ompelu-, käsityö- ynnä muita kotitalouden alaan kuuluvia kursseja ja neuvontaa sekä hoitaa kaupungin järjestämää perhepesulatoimintaa;
- 2) järjestää esitelmää, havaintoesityksiä, näyttelyjä, retkeilyjä, kerhotoimintaa ynnä muita kotitaloutta valaisevia tilaisuuksia;
- 3) tarkastaa ja hyväksyä toimintasuunnitelmat;
- 4) tehdä alaiensa laitosten ja johtamansa toiminnan edistämistä tarkoittavia esityksiä sekä pyydettyään antaa lausuntoja hallintoalaansa kuuluvista asioista;
- 5) valvoa, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventauksessa sekä kalustoluetteloiden laadinnassa noudatetaan kaupungin tilisäännön määräyksiä;
- 6) antaa vuosittain ennen maaliskuun loppua kaupunginhallitukselle kertomus edellisen vuoden toiminnastaan sekä
- 7) hoitaa muut tehtävät, jotka kaupunginhallitus antaa sen valmisteltaviksi tai täytäntönpantaviksi.

3 §. Lautakuntaan kuuluu yhdeksän kaupunginvaltuuston vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, joista valtuusto määrää yhden puheenjohtajaksi.

Lautakunta valitsee itse keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valitaan hänen tilalleen toinen henkilö toimikautensa

hän on tilalleen toinen henkilö toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

Tarvittaessa voidaan lautakunnan kokouksiin kutsua asiantuntijoita.

4 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan, tai hänen estyneenä ollessaan, varapuheenjohtajan kutsusta.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kuusi jäsentä, puheenjohtaja heihin luettuna, on saapuvilla.

5 §. Pöytäkirjan pitämisestä ja tarkistamisesta on voimassa, mitä kunnallisten hallintoelinten pöytäkirjasta on säädetty.

Lautakunnan kokouksen pöytäkirjan laatii lautakunnan sihteeri.

Lautakunnan kokouksessa toimii esittelijänä kotitalousneuvonnan tarkastaja.

6 §. Lautakunnan kokouksista samoin kuin niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on kirjallisesti hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle, kaupunginhallituksen edustajalle lautakunnassa sekä lautakunnan jäsenille. Asia, jota ei ole ehditty kokouksutsumun merkitä, voidaan, jos se on kiireellinen, ottaa kokouksessa käsiteltäväksi.

Päätöksiin nähden, jotka saatetaan ottaa kaupunginhallituksen tutkittaviksi, on lautakunnan noudatettava, mitä kunnallislaisissa ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä on säädetty ja määrätty.

7 §. Lautakunnan kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

L a u t a k u n n a n t o i m i s t o j a s e n v i r a n h a l t i j a t .

8 §. Lautakunnan toimeenpanevana elimenä on lautakunnan toimisto.

Kotitalouslautakunnan toimiston päällikkönä on kotitalousneuvonnan tarkastaja ja muina viranhaltijoina palkkiovirkainen sihteeri sekä toimistoapulaisia.

Määrärahojen puitteissa voidaan palkata tilapäisiä apulaisia.

Kotitalousneuvonnan tarkastajan estyneenä ollessa hoitaa hänen tehtäviään lautakunnan määräämä vakinainen opettaja.

9 §. Kotitalousneuvonnan tarkastajan, jolla tulee olla sama pätevyys kuin 12 §:n mukaan vaaditaan opettajilta, valitsee kaupunginhallitus lautakunnan julistettua viran haettavaksi ja annettua hakijoista lausuntonsa. Muun toimistohenkilökunnan ottaa lautakunta.

10 §. Kotitalousneuvonnan tarkastajan tehtävänä on:

1) johtaa lautakunnan toimiston ja sen alaisten laitosten toimintaa;

2) panna täytäntöön lautakunnan päätökset mikäli täytäntöönpano erityisten määräysten tai lautakunnan päätösten mukaan ei ole muun viranhaltijan tehtävänä;

3) valmistaa ja esitellä lautakunnan käsiteltäväksi tulevat asiat;

4) laatia toimintasuunnitelma kullekin työkaudelle;

5) valvoa, että lautakunnan alaiset viranhaltijat täyttävät tehtävänsä ja että lautakunnan alaisia laitoksia huolellisesti hoidetaan;

6) laatia vuosittain toimintakertomus ja ehdotus talousarvioksi;

7) järjestää tarpeen vaatiessa henkilökunnan yhteisiä neuvottelutilaisuuksia, joissa käsitellään lautakunnan toimintalaan kuuluvia kysymyksiä;

8) tehdä ehdotuksia toimenpiteiksi, jotka tarkoittavat lautakunnan alaisen toiminnan kehittämistä;

9) olla päivittäin määrärahoissa tavattavissa lautakunnan toimistossa;

10) muun toimensa ohella hoitaa yksi opetuskerta viikossa tai osallistua kerhotoimintaan;

11) tarkastaa ja maksettaviksi hyväksyä laskut ja muut maksuaikakirjat, jotka on suoritettava lautakunnalle myönnettyistä määrärahoista, ellei lautakunta ole antanut tätä toisen henkilön tehtäväksi sekä

12) antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille heidän pyytamiään tietoja ja selvityksiä.

11 §. Lautakunnan toimiston muun henkilökunnan tehtävät määrää kotitalousneuvonnan tarkastaja.

L a u t a k u n n a n o p e t t a j a t , m u u t v i -
r a n h a l t i j a t j a t y ö n t e k i j ä t .

12 §. Opettajina on vakinaisia kotitalous-, ompelu- ja käsityönopettajia sekä kotitalousneuvoja- tai vasteavan koulutuksen saaneita kotitalous- ja käsityönopettajia.

Kotitalous-, ompelu- ja käsityönopettajan virkaan valittavalta vaaditaan, että hän on kouluhallituksen, maatalous- tai kauppa- ja teollisuusministeriön alaisessa opettajavalvostuslaitoksessa suorittanut asianomaisen tutkinnon.

Kotitalousneuvojan pätevyys saavutetaan maataloushallituksen alaisissa kotitalousneuvojaopistoissa ja käsityönopettajan pätevyys valtion viranomaisten valvonnan alaisissa vähintään kaksivuotisissa ompelijataropistoissa, joiden lisäksi vaaditaan yhden vuoden käytännöllinen kokemus.

Vakinaiset opettajat ja neuvojat sekä tilapäiset viranhaltijat ottaa kotitalouslautakunta virkojen oltua haettaviksi julistettuina.

Tarpeen mukaan ja asianomaisen määrärahan puitteissa voi lautakunta palkata tilapäisiä opettajia ja luennoitsijoita.

Työsopimussuhteessa olevan henkilökunnan palkkaa kotitalousneuvonnan tarkastaja.

13 §. Lautakunnan alaisten opettajien ja neuvojien tehtävänä on lautakunnan ja kotitalousneuvonnan tarkastajan antamien ohjeiden mukaan

1) antaa käytännöllisten kurssien, havainto-opetuksen, esitelmien ja kerhotoiminnan muodossa opetusta kodinhoidossa, ruokataloudessa, ompelussa ja käsityössä;

2) hoitaa kurssi- ja neuvontatoiminnan aiheuttama tilinpito, inventtaus ja kalustoluettelo sekä

3) suorittaa lautakunnan tai kotitalousneuvonnan tarkastajan määräämät muut tehtävät.

20. Helsingin sataman koneellisten tavaransiirtolaitteiden käyttötaksa.

Satamalautakunnan vahvistama tammikuun 30 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:1)

T a k s a A

Laiturinosturit

1. 25 tonnin nosturi

Tavaran paino	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 5 tonnia	1 000 mk
Yli 5, mutta enintään 10 tonnia	1 200 "
" 10, " " 15 "	1 500 "
" 15, " " 20 "	1 800 "
" 20, " " 25 "	2 200 "

Tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kappaleen painon mukaan.

Nosturia tilattaessa nostamaan yli 5 tonnin painoisia kappaleita, on kappaleiden lukumäärästä ja painosta annettava kirjallinen ilmoitus.

2. Kappaletavaranosturit

Kappaletavara

Tavaran paino	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 2,5 tonnia	800 mk
Yli 2,5, mutta enintään 6 tonnia	1 100 "

	Maksu yhdeltä nostolta varsinaisena työaikana
Enintään 2,5 tonnia	600 mk
Yli 2,5, mutta enintään 5 tonnia	800 "
" 5, " " 6 "	900 "

Maksu tunnilta tai sen osalta taikka yhdeltä nostolta käytettäessä kahta 5 tai 6 tonnin nosturia yhdessä varsinaisena työaikana

Enintään 7,5 tonnia	1 800 mk
" 9 "	2 000 "

Joukkotavara

(Irtonainen tavara, kuten hiekka, vilja, suola, takkirauta yms.)

Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
1 250 mk

3. Hiilisetaman nosturit

	Maksu tonnilta	
	Hiili	Koksi
Lästausta autoon tai suppiloon	50 mk	70 mk
Muu käyttö	70 "	90 "
Jos samalla suoritetaan punnitus, veloitetaan e.m. maksujen lisäksi	10 "	12 "

Mikäli nostureita käytetään muun joukkotavaran purkamiseen tai lastaamiseen, noudatetaan kohtaan 2 sisältyviä joukkotavaran maksuja.

T a k s a B

Autonosturit

1. Nostosäde enintään 12 m

Kappaletavara

	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 3 tonnia	1 000 mk
Yli 3 tonnia	1 200 "

Joukkotavara

	Maksu tonnilta
Hiili ja muu joukkotavara	50 mk
Koksi	70 "

Milloin nosturia vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, kannetaan nosturin käytöstä korvauksena 1 800 mk tunnilta tai sen osalta.

2. Nostosäde enintään 9 m

Maksu tunnilta tai sen
osalta varsinaisena
työaikana
750 mk

Milloin nosturia vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, kannetaan nosturin käytöstä korvauksena 1 100 mk tunnilta tai sen osalta.

T a k s a C

Trukit ja vaunnsiirtotraktorit

Maksu tunnilta tai sen
osalta varsinaisena
työaikana

Trukit	650 mk
Vaunnsiirtotraktorit	450 "

Milloin trukkeja vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, kannetaan niiden käytöstä korvauksena 800 mk tunnilta tai sen osalta.

Y l e i s i ä m ä ä r ä y k s i ä

1. Ylityöajalta, myös silloin, kun laitteita vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, veloitetaan lisämaksuna henkilöstölle maksettava ylityökorvaus.
2. Odotusajalta eli siltä ajalta, joka kuuluu tilatun ajan alkamisesta laitteen käyttämisen alkamiseen, raukeamiseen tai peruuttamiseen, maksu varsinaisena työaikana on laiturija autonostureista 600 mk sekä trukeista ja traktoreista 400 mk tunnilta tai sen osalta. Ylityöajalta veloitetaan lisäksi kuten 1. kohdassa on määrätty.

Tämä taksa on voimassa huhtikuun 1 päivästä 1956 alkaen.

21. Katujen puhtaanapito.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 2 piltä 1956. (Lyhennysote)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä hyväksyä kaupungin katujen puhtaanapitoon nähden seuraavaa:

1) Kaupungin katujen ajorataosuuksien talvipuhtaanapito otetaan puhtaanapitovelvollisten suorittamaa korvausta vastaan rakennusviraston puhtaanapito-osaston hoidettavaksi sitä mukaa kuin kaupungin talvipuhtaanapitokonetilanne sen sallii ja sellaisessa kiireellisyyjärjestyksessä, että ensin otetaan kaupungin hoitoon talvipuhtaanapitoon nähden I luokkaan kuuluvien katujen ajoradat, sen jälkeen II luokkaan kuuluvien katujen ajoradat ja viimeksi III luokkaan kuuluvien katujen ajoradat.

2) Yleisten töiden lautakuntaa kehoitetaan irtisanomaan voimassa olevat katujen puhtaanapitosopimukset päättyviksi 31.3. 1956.

3) Rakennusvirastoa kehoitetaan 1.4.1956 alkaen pitämään hoidossaan kaupungin omat, vieraiden valtioiden lähetystöjen, valtion ja seurakuntien katuosuudet ajoratoineen ja jalkakäytävineen sekä kesä- että talvipuhtaanapitoon nähden puhtaanapitovelvollisten suorittamaa korvausta vastaan.

4) Rakennusvirastoa kehoitetaan sen lisäksi, mitä edellä 1) ja 3) kohdissa on päätetty, ottamaan talvipuhtaanapitoon nähden hoidettavikseen ainoastaan sellaisten talojen ajoradat, jotka välittömästi liittyvät edellä 3) kohdassa mainittujen talojen katuosuuksiin, ja sellaiset ajoradat, joiden hoitaminen kaupungin toimesta on rakennusviraston mielestä yleisen edun mukaista.

5) Rakennusvirastoa kehoitetaan ottamaan hoidettavikseen edellä 4) kohdassa mainitut katuosuudet myös kesäpuhtaanapitoon nähden ajoratoineen ja jalkakäytävineen.

6) Talvipuhtaanapitosopimuksia ei tehdä tämän jälkeen urakkakorvausperustein, vaan sopimuksissa määrätään, että talvipuhtaanapidosta veloitetaan laskulla kaupungin todellisten kustannusten mukaisesti.

7) Kesäpuhtaanapidosta veloitetaan kaupunginvaltuuston vahvistaman urakkataksan mukaisesti.

8) - - - - -
9) - - - - -

Kaupungin kadut on talvipuhtaanapitoon nähden jaettu kolmeen luokkaan seuraavasti:

I luokka. Ajoradan lumi- ja jääkerros ei saa olla 3 cm paksumpi. Katujen reunoilla ei saa olla lumikinoksia. ellei

jalkakäytävä ole leveä ja varustettu puuistutuksilla tai ellei poliisi kadulla tapahtuvan liikenteen laatuun katsoen ole antanut siihen lupaa.

II luokka. Ajojalan lumi- ja jääkerros ei saa olla 8 cm paksumpi. Lumikinoksia saadaan jättää katujen reunoille, mikäli ne eivät estä taloihin tai myymälöihin tapahtuvaa ajo liikennettä.

III luokka. Ajoteiden lumi- ja jääkerros saa ylittää edellä mainitut määrät ja lumikinoksia saadaan jättää katujen reunoille. Ajotie on kuitenkin tasoitettava ja kinokset on poistettava, mikäli poliisi katsoo, että ne vaikuttavat ajoliikennettä tai estävät taloihin tai myymälöihin tapahtuvan liikenteen.

Yhteinen määräys. Lumisateen aikana ajotiet on pidettävä ajokelpoisessa kunnossa ja sen jälkeen mahdollisimman nopeasti saatettava luokkansa edellyttämään kuntoon. *Kaupunginhallitus 30/12 1947.*

Kaupunginhallitus on päättänyt vahvistaa katujen sijoittamisen eri luokkiin talvipuhtaanapitoa varten rakennusviraston puhtaanapito-osaston laatiman luettelon mukaisesti, johon kadut on merkitty aakkosjärjestyksessä. *Kaupunginhallitus 22/12 1955.*

22. Viranhaltijat, jotka eivät ole oikeutettuja ylityökorvauksiin.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 2 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:155)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä muuttaa syyskuun 27 päivänä 1951 vahvistamaansa luetteloa johtavista viranhaltijoista, jotka eivät ole oikeutettuja ylityökorvauksiin, siten, että sähkölaitoksessa katsotaan tällaisiksi viranhaltijoiksi toimitusjohtaja, apulaisjohtaja, joka samalla toimii käyttöpäällikkönä, uudisrakennuspäällikkö, hankintapäällikkö, tariffi-insinööri, järjestelyinsinööri ja kamreeri.

23. Helsingin kaupungin esikaupunkitoimikunnan toimintaohjeet.

Kaupunginhallituksen vahvistamat helmikuun 2 p:nä 1956.

1 §. Helsingin kaupungin esikaupunkitoimikunnan tehtävänä on:

1) tehdä kaupungin viranomaisille aloitteita vuoden 1946 alusta kaupunkiin liitettyä aluetta tai myöhemmin liitettäviä alueita koskevissa, kunnan toimivaltaan kuuluvissa asioissa, 2) antaa kaupungin viranomaisten pyytämiä lausuntoja.

Toimikunnalla on oikeus saada kaupungin viranomaisilta niitä tietoja, jotka sen käsiteltävinä olevien asiain valmistelua varten ovat tarpeellisia.

2 §. Toimikunnan puheenjohtajana on kaupunginjohtaja ja varapuheenjohtajana kaupunginjohtajan sijainen.

3 §. Apulaiskaupunginjohtajilla on oikeus osallistua toimikunnan kokouksiin, joissa heillä on puhevalta mutta ei äänioikeutta. Heidän mielipiteensä on kuitenkin, milloin he sitä vaativat, merkittävä pöytäkirjaan ja toimikunnan lausuntoihin.

4 §. Toimikunta on päätösvaltainen, jos vähintään viisi jäsentä, puheenjohtaja heihin luettuna, on saapuvilla.

Toimikunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta, tai milloin jäsenen määrätyn asian käsittelemistä varten sitä pyytää.

5 §. Toimikunta valitsee itselleen sihteerin, jonka tehtävänä on pitää pöytäkirjaa, laatia kirjelmiä ja toimituskirjoja samoin kuin valmistella ja esitellä ne asiat, jotka tulevat toimikunnan käsiteltäviksi.

6 §. Toimikunnan kokouksissa pidettävään pöytäkirjaan merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyttä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset. Pöytäkirjan tarkistaa kaksi kussakin kokouksessa valittua jäsentä.

24. Kuorma-ajuritaksan muutos.

Maistraatin vahvistama helmikuun 7 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:44)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä muuttaa kesäkuun 5 päivänä 1952 vahvistamansa kuorma-ajuritaksan kolmannen kappa-
leen näin kuuluvaksi, helmikuun 13 päivästä 1956 lukien:

Ajan mukaan laskettaessa on maksu alle 6 tuntia kestävästä ajosta 335 mk tunnilta ja 6 tuntia tai sitä kauemmin kestävästä ajosta 290 mk tunnilta. Aika lasketaan siitä hetkestä, jolloin ajuri tilauksen saatuaan lähtee liikkeelle, purkauksen päättymiseen saakka, kultakin alkaneelta neljännestantunnilta. Vähin maksu on kuitenkin 120 mk.

Kaupunkiin työsopimussuhteessa olevien, omaa hevosta ajavien kuorma-ajurien osalta otetaan 1.1.56 alkaneen tiliviikon alusta käytäntöön jatkuvan työsuhteen perusteella seuraavat tuntiajotaksat:

Ajan mukaan laskettaessa on maksu alle kuusi tuntia kestävästä ajosta 335 markkaa tunnilta ja kuusi tuntia tai sitä kauemmin kestävästä ajosta 290 markkaa tunnilta.

Edellä olevaan taksaan sisältyy jo ns. 12 markan korotus.

Urakka-ajoihin nähden otetaan uusi taksa käytäntöön sen tiliviikon alusta lukien, joka ensiksi seuraa tämän päätöksen hyväksymisestä lukien.

Taksan korotuksesta aiheutuvat lisäykset eivät koske miehen palkkaa, vaan tulevat kokonaisuudessaan hevosen osalle.

Lisäksi palkkalautakunta päätti, että hevosajurien palkoista neuvotellaan tästä alkaen palkkatariffin yhteydessä.

Palkkalautakunta 27/3 1956.

25. Lunastusmaksujen perinnässä noudatettavat menettelyohjeet.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 9 p:ltä 1956.

1. Kaupungin hallintoelinten sekä virastojen ja laitosten on pidettävä niistä antamistaan pöytäkirjanotteista, asiakirjajäljennöksistä ja todistuksista, joista lunastusta peritään, kirjan muotoista juoksevasti numeroitua luetteloa, mihin on merkittävä annetun toimituskirjan numero tai pöytäkirjan pykälä, päiväys, saajan nimi, lyhyt maininta toimituskirjan sisällystystä, lunastusmaksun suuruus, maksupäivä sekä, mikäli toimituskirja lähetetään postiennakolla, merkintä tästä perintätavasta.

Lunastuksetta annettavat toimituskirjat on myös luetteloitava joko samaan tai eri luetteloon, ellei kaupunginhallitus myönnä vapautusta sanotusta velvollisuudesta.

2. Hallintoelinten on määrättävä kannannan suorittaminen nimetyn viranhaltijan tehtäväksi ja ilmoitettava tästä revisiotoimistolle.

3. Kannetuista maksuista on maksajalle annettava kuitti. Kuitteina on käytettävä kaupungin hankintatoimistosta saatavia kolmiosaisia ja juoksevin numeroin varustettuja kuittilomakkeita. - Milloin postiennakkolähetystapaa käytetään on mukaan liitettävään em. kuittiin ehdottomasti merkittävä sanat: "Peritään postiennakolla" ("Uppbäres medelst postförskott")

4. Kun asiakirjoja asiakirjain lähettämisestä annetussa laissa (N:o 74/1954) ja asetuksessa N:o 75/1954 ja 299/1955 olevien määräysten mukaisesti postitse lähetetään tai palautetaan asianosaiselle, tältä on perittävä jokaisesta lähetyksestä muiden lunastusmaksujen ja postimaksujen lisäksi kaupungille tulevana lähetyksmaksuna 100 mk, ei kuitenkaan niissä tapauksissa, joissa asiakirjoista ei peritä lunastusta.

Lähetyskustannukset ja lunastusmaksut, jollei niitä ole jo suoritettu, on perittävä postiennakolla käyttäen mikäli mahdollista postiennakko-tilillepanokorttia, jota täytettäessä on otettava huomioon, että kuponkeihin aina merkitään eritelty postiennakkomäärästä (lunastus, kulut, postimaksu jne.) ja että, milloin lähettäjällä ei ole omaa postisiirtotiliä, maksun saajaksi on merkittävä rahatoimisto tai asianomainen itsenäinen kassa- ja tilivirasto, jonka postisiirtotilille maksu tulee. Lähettäjän ja maksun saajan nimestä tulee tällöin ilmetä, että kysymyksessä on Helsingin kaupungin laitos ja on postiennakkotilillepanokortin kuponkiin merkittävä lähettäjän ao. tulotilin numero ja tulotilin numerot.

Lähetysmaksuista ja postimaksuista on pidettävä kirjaa, mikäli niitä ei muulla tavoin luetteloida.

5. Kannetut lunastusmaksut on tilitettävä asianomaiseen kassavirastoon, kun niitä on kertynyt 5.000 mk, kuitenkin vähintään kerran kuukaudessa.

6. Kannettujen lunastusmaksujen tarkastukseen nähden on noudatettava kaupungin tilisäännön 36 §:n määräyksiä.

26. Kunnalliskodin ja vanhainkodin röntgenhoitajien talviloma.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 16 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:39)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kunnalliskodin ja vanhainkodin röntgenhoitajille ja röntgenapulaiselle, mikäli he ovat työssään jatkuvasti keskimäärin neljä tuntia päivässä alttiina röntgensäteilylle, myönnetään kaupunginvaltuuston maaliskuun 29 päivänä 1950 tekemän päätöksen mukainen pakollinen talviloma.

27. Investointitoimikunnan asettaminen.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 16 p:ltä 1956.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä asettaa investointitoimikunnan, jonka tulee laatia pitkän tähtäimen sijoitusohjelma kulloinkin viideksi vuodeksi ja valita tähän toimikuntaan puheenjohtajaksi kaupunginvaltuuston puheenjohtajan sekä jäseniksi kaupunginvaltuuston ensimmäisen ja toisen varapuheenjohtajan, valtuustoryhmien puheenjohtajat, kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajat.

Samalla kaupunginhallitus päätti oikeuttaa investointitoimikunnan ottamaan itselleen sihteerin ja käyttämään asiantuntijoita kuin myöskin pyytää toimikuntaa tekemään kaupunginhallitukselle eri esityksen tarvittavan tutkimus- ja suunnitteluhenkilökunnan palkkaamisesta toimikunnan avuksi.

28. Yleisohjeet paikallistieksi määrätyn tien kuntoa koskevista vaatimuksista.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös
helmikuun 17 p:ltä 1956.

(Suomen as.-kok. 107/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:41)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on yleisistä teistä annetun lain voimaantulosta 21 päivänä toukokuuta 1954 annetun lain (244/54) 11 §:n nojalla vahvistanut seuraavat yleisohjeet, joita on noudatettava yleisiä teitä koskevan lain voimaantulon yhteydessä paikallistieksi määrätyn tien kuntoa koskevia, mainitun voimaantulon 3 §:n 1 momentissa määritellyjä vaatimuksia sovellettaessa:

I. YLEISVAATIMUS.

Paikallistieksi määrätyn tien tulee kunnoltaan vastata kunnan- tai kylätielle asetettavia kohtuullisia vaatimuksia.

II. TIEN RAKENNETTA KOSKEVAT VAATIMUKSET.

1. Milloin paikallistieksi määrätyn kunnan- tai kylätien rakentamiseen tai parantamiseen on myönnetty valtionavustusta tai työ on suoritettu valtion avustamana työllisyystyönä, tie on suuntaukseltaan, leveydeltään, tasaukseltaan ja muulta rakenteeltaan luovutettava sellaisena kuin se valmiiksi tehtynä on avustuksen käyttöä valvoneen viranomaisen toimesta hyväksytty.

2. Milloin kunnan- tai kylätie on rakennettu tai parannettu ilman 1 kohdassa mainittua avustusta, on tien suuntaukselle, leveydelle, tasaukselle ja muulle rakenteelle asetettavia vaatimuksia määriteltäessä lähimpänä ohjeena pidettävä lääninhallituksen antamassa tiepäätöksessä olevia, tien suuntausta ja leveyttä sekä mahdollisesti sen muuta rakennetta tai tien teknillistä luokitusta koskevia määräyksiä. Jos tietä ei ole rakennettu näiden määräysten mukaisesti, voi piiri-insinööri myöntää niistä helpotuksia, milloin tämä tiellä vallitsevan liikenteen tarpeet huomioonottaen harkitaan tarkoituksenmukaiseksi.

3. Jos lääninhallituksen tiepäätökseen ei sisälly 2 kohdassa mainittuja määräyksiä tai tiepäätöksestä ei ole selvitystä saatavissa, tie on luovutettava suuntaukseltaan, leveydeltään, tasaukseltaan ja muulta rakenteeltaan sellaisena kuin se kunnan- tai kylätienä on kunnossapidettava.

4. Milloin tie on niin kapea, että autojen sivuuttaminen voi vaikeuksitta tapahtua vain erityisissä sivuuttamispaikoissa, näitä paikkoja on tielle järjestettävä riittävä määrä.

5. Jos tien jokin kohta on kantavuudeltaan niin heikko, että tämä muodostuu huomattavaksi haitaksi sellaiselle liikenteelle, joka tien muilla osilla olisi mahdollinen, tiestä on mainituilta heikoilta kohdilta vahvistettava liikenteen tarpeet kohtuudella huomioonottaen.

6. Paikallistieksi määrätyn, kaupungin tai kauppalan alueella olevan, edellä mainitun voimaannonlain 3 §:n 3 momentissa tarkoitettujen tien tulee rakenteeltaan täyttää vastaavanlaatuista liikennettä välittävälle kunnan- tai kylätielle asetettavat vaatimukset.

7. Paikallistieksi määrätty, voimaannonlain 3 §:n 4 momentissa tarkoitettu asutustie on luovutettava rakenteeltaan sellaisena kuin liikenteelliseltä merkitykseltään vastaavanlaatuinen kunnan- tai kylätie, jota varten myönnetään valtionavustusta, vaaditaan rakennettavaksi.

III. TIEN KUNNOSSAPITON LIITTYVÄT VAATIMUKSET.

1. Ajourata.

Ajouradan tulee olla tasainen ja pintavesien valumista varten sivuille viettävä. Sen pinnassa ei saa olla liikennettä ja tienpitoa haittaavia maakiviä eikä muita esteitä. Ajouradan tulee olla kunnollisesti sorastettu tarkoitukseen sopivalla soralla, jossa ei saa olla liikenteelle ja tienpidolle haitallisia kiviä.

2. Pientareet.

Pientareiden tulee olla tasoitettujen pintavesien valumista varten. Nurmi- ja turvepaltteet, kivet sekä muut liikennettä ja tienpitoa haittaavat esteet on poistettava.

3. Ojat.

Tien tulee olla varustettuna tarkoitustaan vastaavilla ja vettä hyvin johtavilla sivu-, niska- ja laskuojilla niissä kohdissa, joissa tämä tierungon kuivana pitämiseksi tai tien suojaamiseksi katsotaan tarpeelliseksi.

4. Vierijä- ja suoja-alueet.

Tien vierialueilta on puut ja pensaat kaadettava sekä alueelle ulottuvat oksat poistettava siten kuin on säädetty 3 päivänä toukokuuta 1927 annetun tielain 8 §:n 1 momentissa. Erityisistä syistä piiri-insinööri voi myöntää tästä helpotuksia, jos se voi tapahtua liikennettä vaarantamatta tai tienpitoa haittamatta.

Tien vierijä- ja suoja-alueella olevat aidat on poistettava siten kuin edellä viitatus tielain 9 §:n 1 ja 2 momentissa on säädetty.

5. Näkymäalueet.

Tien kaarrekohtassa taikka missä tiehen liittyy toinen yleinen tie tahi sen poikki kulkee rautatie, on näkymäalaa rajoit-

tava kasvillisuus ja, mikäli mahdollista, muut luonnonesteet poistettava siten kuin tielain 8 §:n 2 momentissa on säädetty. Jos tien rakentamiseen tai parantamiseen on sovellettu 29 päivänä joulukuuta 1937 annettua valtioneuvoston päätöstä, joka sisältää teknilliset ohjeet teiden rakentamisesta ja kunnossapidosta (529/37), on tien näkymäalueen osalta noudatettava sanotun päätöksen 11 kohdan määräyksiä.

6. *Kaiteet ja varoituserkit.*

Tiellä tulee olla edellä mainitun tielain 11 §:n 1 momentissa edellytetyt, tarkoitustaan vastaavat kaiteet ja varoituserkit.

7. *Yksityisten teiden liittymät.*

Liittymiin kuuluvien rakenteiden ja laitteiden on oltava sellaisessa kunnossa, ettei niistä ole haittaa liikenteelle eikä tienpidolle.

8. *Rummut.*

Rummun tulee olla hyvässä kunnossa ja niin pitkä, ettei se vähennä tienpinnan leveyttä. Rumpu ei saa olla esteenä veden vapaalle virtaamiselle. Rumpujen kohdalla ei tien ajoradassa saa olla kuoppia eikä kohoumia.

9. *Eräät tiellä ja sen varsilla olevat esteet.*

Sen lisäksi, mitä edellä 1-5 kohdissa on määrätty esteiden poistamisesta, on tiellä ja sen varsilla olevat liikennettä vaarantavat tai tienpitoa häiritsevät varastot, aidat ja laitteet poistettava, jos liikenteen tai tienpidon on katsottava kohtuussyyt huomioonottaen niin vaativan.

10. *Niihin paikallisteiksi määrättyihin teihin, jotka eivät ole kunnan- tai kyläteitä*, sovelletaan vastaavasti edellä 1-9 kohdissa esitettyjä vaatimuksia.

IV. SILTOJEN JA LAUTTOJEN KUNTOA KOSKEVAT VAATIMUKSET.

1. *Sillat.*

Luovutettavaan tiehen kuuluvan sillan tulee yleiskunnoltaan olla tyydyttävä ja siltakannen hyvässä kunnossa. Sillan kantavuuden tulee olla sellainen, ettei silta sanottavasti rajoita tiellä muuten sallittua liikennettä. Puusillan kantavissa rakenteissa ei saa olla lahovikoja.

2. *Lautat (lossit).*

Luovutettavaan tiehen kuuluvan lautan kantavuuden tulee olla sellainen, ettei lautta sanottavasti rajoita tiellä muuten sallittua liikennettä. Muutoinkin tulee lautan rakenteeltaan ja kunnoltaan täyttää liikenneturvallisuuden vaatimukset. Lautan varusteiden tulee olla asiasta annettujen erityismääräysten mukaiset. Lauttaväylän tulee olla kulkukelpoinen niinä kautena, jolloin lautta on tarkoitettu käytettäväksi. Lautturin asuin- ym. rakennusten tulee olla tyydyttävässä kunnossa.

29. Huoltoapulaki.

Annettu helmikuun 17 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 116/56)

Eduuskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 L u k u.

Huoltoapu ja yksityisen elatusvelvollisuus.

1 §. Henkilölle, joka ei työllään tai omista varoistaan tai toisen huolenpidolla taikka muulla tavalla voi saada tarpeenmukaista elatusta ja hoitoa, on kunta velvollinen antamaan siitä huoltoapuna, niinkuin tässä laissa säädetään.

2 §. Estääkseen vähävaraista henkilöä joutumasta elatuksen tai hoidon puutteeseen voi kunta antaa muutakin kuin 1 §:ssä tarkoitettua avustusta.

3 §. Jokainen mies ja nainen on velvollinen pitämään huolta omasta ja aviopuolisonsa sekä alaikäisten lastensa ja otto-lastensa elatuksesta ja hoidosta.

Mies, joka on asianmukaisesti sitoutunut tai oikeuden lainvoimaisella päätöksellä velvoitettu suorittamaan elatusapua avioliiton ulkopuolella syntyneelle lapselle tai tämän äidille, on velvollinen pitämään huolta lapsen elatuksesta ja hoidosta lapsen alaikäisyyden aikana, niin myös lapsen äidin elatuksesta ja hoidosta neljänä kuukautena ennen ja yhdeksänä kuukaute-na jälkeen synnytyksen, ei kuitenkaan suuremmalla määrällä, kuin mihin hän on sitoutunut tai velvoitettu.

Jos avioliitto puretaan, lakkaa aviopuolison tämän lain mukainen velvollisuus pitää huolta toisen aviopuolison elatuksesta ja hoidosta siitä päivästä, jona avioliiton purkamisesta on annettu päätös, joka on saanut lainvoiman.

Alaikäisellä lapsella tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, joka ei ole täyttänyt 16 vuotta.

4 §. Jokainen on tarvittaessa velvollinen kykynsä mukaan pitämään huolta vanhemmistaan, samoin vanhemmat lapsistaan näiden 16 vuoden ikään tultuakin, ei kuitenkaan sen jälkeen, kun he ovat täyttäneet 21 vuotta, sekä aviopuoliso avioliiton aikana myös toisen aviopuolison alaikäisistä lapsista, mikäli nämä ovat syntyneet ennen puolisoiden avioliittoa ja ovat otetut heidän yhteisessä kodissaan tai muutoin yhteisesti elätettäväksi.

Avioliiton ulkopuolella syntynyt lapsi älköön olko velvollinen pitämään huolta isästään, joka on hänet tunnustanut lapsekseen, jollei lapsi ole vähintään viidentoista vuoden ajan kasvanut isänsä hoidon ja huolenpidon alaisena.

Mitä vanhempain ja lasten elatusvelvollisuudesta sekä aviopuolison velvollisuudesta pitää huolta toisen aviopuolison alaikäisistä lapsista on 1 momentissa säädetty, sovellettakoon myös ottovanhempiin ja ottolapsiin. Niin ikään sovellettakoon 1 momentin säännöstä lapsen velvollisuudesta pitää huolta vanhemmistaan myös lapsen velvollisuuteen huolehtia isovanhemmistaan, mikäli lapsi on vähintään viidentoista vuoden ajan kasvanut isovanhempiansa hoidon ja huolenpidon alaisena.

5 §. Jos työntekijä täytettyään 20 vuotta on ollut saman työnantajan työssä taikka palvellut samassa liikkeessä tai yrityksessä vähintään kaksikymmentä vuotta ja sinä aikana menettänyt työkykynsä siinä määrin, ettei voi itseään työllä elättää, ja jos hän ei omista varoistaan tai aviopuolisonsa tahi lapsiensa huolenpidolla voi saada elatustaan, on hänellä oikeus voimensa mukaista työtä vastaan saada kuolinpäiväänsä asti elatuksensa työnantajaltaan tai, jos niin kohtuulliseksi harkitaan, hänen perillisiltään tahi liikkeen taikka yrityksen omistajalta.

Liikkeen tai yrityksen omistajan tai haltijan vaihdos ei aiheuta muutosta tässä sanottuun oikeuteen.

Sitä oikeutta elatuksen saamiseen, josta tässä pykälässä on säädetty, työntekijällä ei kuitenkaan ole, jos hän on työkykynsä menetyksen aikaansaanut tahallisesti tai aiheuttanut sen rikkollisella toiminnalla, kevytmielisellä elämällä tai muulla törkeällä tuottamuksellaan.

6 §. Lapsen ja nuoren henkilön ottamisesta sosiaalilautakunnan huostaan kodin ulkopuolella kasvatettavaksi säädetään lastensuojelulaissa.

2 L u k u.

Huoltoavun hakeminen ja antaminen.

7 §. Huoltoapu on sen kunnan annettava, jossa huoltoavun tarpeessa oleva henkilö oleskelee. Milloin huoltoapua on annettava hoitona sairaalassa tai parantolassa tahi 18 §:ssä tarkoitettussa huoltolaitoksessa, on velvollisuus huoltoavun antamiseen kuitenkin sillä kunnalla, missä huoltoavun tarpeessa olevalla on varsinainen asuntonsa ja kotinsa, tai, ellei hänellä Suomessa ole sellaista, sillä kunnalla, missä hän pääasiallisesti oleskelee. Ellei viimeksi mainitusta kunnasta voida saada selkoa tai jos huoltoapua on kiireellisesti annettava, on sen kunnan, missä henkilö oleskelee, annettava huoltoapua, kunnes asianomainen kunta voi huollon järjestää.

Huoltoavun tarpeessa oleva ilmoittakoon siitä sosiaalilautakunnalle tai sen puheenjohtajalle siinä kunnassa, joka 1 momentin säännösten mukaisesti on velvollinen antamaan huoltoavun. Ilmoituksen voi tehdä myös toinen apua tarvitsevan puolesta.

Ilmoitus voidaan tehdä myös sosiaalilautakunnan jäsenelle taikka sille, jonka tehtävänä on ottaa vastaan tällaisia ilmoituksia.

8 §. Milloin sosiaalilautakunnan jäsen, lisäjäsen tai sen alainen viranhaltija, terveydenhoitolahtakunnan alainen viranhaltija, lääkäri, kansakoulunopettaja, seurakunnan viranhaltija tai rekisteri- tai poliisiviranomainen saa tietoonsa, että kunnassa oleskeleva henkilö on huoltoavun tarpeessa, ilmoittakoon siitä sosiaalilautakunnalle.

9 §. Ennen huoltoavun antamista on asianomaisen viranomaisen tarkoin perehdyttävä apua tarvitsevan olosuhteisiin, huoltoavun tarpeeseen ja sen syihin sekä tutkittava, millä tavoin tämä tarve sopivimmin voidaan tyydyttää ja sen syyt poistaa. Näistä ja muista tarpeellisiksi katsottavista seikoista on laadittava kirjallinen selostus.

Avun tarpeessa oleva on myös itse velvollinen avustamaan huollon tarpeen selvittämisessä.

Sosiaalilautakunnan pöytäkirjaan on tehtävä merkintä huollon tarpeen pääasiallisesta syystä.

10 §. Huoltoapua on annettava niin, että sillä mahdollisuuksien mukaan edistetään avunsaajan omatoimisuutta ja hänen kykyään huolehtia omasta ja perheensä eläuksesta.

11 §. Huoltoapua annetaan yleensä:

- 1) kotiaivustuksena;
- 2) hoitona yksityiskodissa; tai
- 3) laitoshoidona.

Huoltoavuksi katsotaan myös kustannukset 51 §:ssä tarkoitusta kotikuntaan lähettamisestä sekä hautauskuluja suorittaminen.

12 §. Huoltoapua annettakoon ensi sijassa siten, että avunsaajan on mahdollista asua kodissaan tai muutoin omaistensa parissa.

Kotiaivustus voidaan kuitenkin kieltää, jos sellaista avustusta on käytetty väärin.

Sosiaalilautakunnan on valvottava, että annettu kotiaivustus käytetään oikein ja ettei avustettavan lasten hoitoa ja kasvatusta laiminlyödä.

13 §. Apua tarvitseva voidaan antaa hoidettavaksi ainoastaan sellaiselle henkilölle, jonka sosiaalilautakunta toimeenpanemassaan tutkimuksessa on todennut kykeneväksi pitämään hoidettavasta tarpeellista huolta terveydellisesti ja muutenkin tyydyttävässä kodissa.

Hoidolle annettaessa on sijoittamisen pysyvyys otettava huomioon.

14 §. Hoidosta yksityiskodissa on sosiaalilautakunnan ja hoitajan välillä tehtävä kirjallinen, sosiaaliministeriön antamien yleisten ohjeiden mukainen sopimus, jossa hoitajan velvollisuudet on tarkasti mainittava.

Jos hoitaja asuu toisen kunnan alueella, on jäljennös sopimuksesta viipymättä lähetettävä tämän kunnan sosiaalilautakunnalle.

15 §. Milloin avunsaaja on annettu yksityisten kotiin hoidettavaksi, on valvottava, että hoitaja täyttää velvollisuutensa. Tässä tarkoituksessa tulee sijoituspaikkakunnan sosiaalilautakunnan jonkun jäsenen taike sanotun lautakunnan hyväksy-

män henkilön käydä hoidettavaksi annetun luona vuosineljänneksittäin sekä jokaisesta käynnistään antaa sosiaalilautakunnalle sen määrämällä tavalla laadittu selostus, joka, jos avunsaaja on toisen kunnan sosiaalilautakunnan sijoittama, on saatettava myös sen tietoon.

16 §. Huoltoavun tarpeessa olevalle sairaalle on tarvittaessa annettava asianmukaista sairaanhoitoa ja sairauden vaatimaa jälkihoitoa.

Milloin erityishoito tai ammattiopetus katsotaan huoltoavun tarpeessa olevalle invalidille tai sellaiseen verrattavalle henkilölle tarpeelliseksi ja tarkoituksenmukaiseksi eikä hän sitä muutoin voi saada, on sosiaalilautakunnan mahdollisuuksien mukaan pidettävä huolta hänelle soveltuvan hoidon tai opetuksen antamisesta.

17 §. Sosiaalilautakunta ryhtyköön asian vaatimiin toimenpiteisiin tai, mikäli ne eivät kuulu sen toimivaltaan, tehköön esityksen ja aloitteen asianomaisille kunnan viranomaisille sellaisten sosiaalisten epäkohtien poistamiseksi, jotka tuntuvaasti vaikeuttavat kunnan jäsenten toimeentuloa tai aiheuttavat huollon tarpeen syntymistä.

3 L u k u.

Huoltolaitokset.

18 §. Sellaisia huoltoavun tarpeessa olevia henkilöitä varten, joita ei voida tarpeen mukaisesti avustaa tai hoitaa kodissaan taikka sopivasti sijoittaa yksityiskoteihin, tulee kunnalla olla tarvetta vastaava kunnalliskoti tai sosiaaliministeriön suostumuksella vanhainkoti, sairaskoti tai muu huoltolaitos.

Useimmat kunnat voivat yhdessä hankkia 1 momentissa tarkoitettua laitoksen sosiaaliministeriön suostumuksella.

Sosiaaliministeriö voi hakemuksesta sekä hankittuaan asiaa lääninhallituksen ja sosiaalihuollon piiritarkastajan lausunnon toistaiseksi tai määräajaksi vapauttaa kunnan velvollisuudesta hankkia 1 momentissa tarkoitettu laitos tai osuus sellaiseen, jos kunta sosiaalihuolto-oloihinsa nähden ei sellaista tarvitse tai jos laitoksen perustamisen lykkääminen on taloudellisista syistä välttämätöntä.

19 §. Kunnalliskotiin on järjestettävä sekä yleinen osasto että sairasosasto.

Kunnalliskodissa voi myös olla muista osastoista eristetty mielisairasosasto mielisairaslain (187/52) 11 §:n 2 momentissa mainittujen mielisairaiden sijoittamista varten.

Kunnalliskodin ja tässä laissa tarkoitettun muun huoltolaitoksen tulee olla lääkärin säännöllisen valvonnan alaisena, niinkuin asianomaisessa ohjesäännössä määrätään.

20 §. Kunnalliskoti ja muut 18 §:ssä tarkoitettut huoltolaitokset on niin järjestettävä, että hoidettavat voidaan niissä sopivasti ryhmitellä, ottaen huomioon hoidettavien ikä, terveydentila, henkilökohtaiset ominaisuudet sekä muut sijoitteluun vaikuttavat seikat. Avolopuoliscille on tällöin pyrittävä varaamaan oma yhteinen huone.

Kunnalliskodin yleiseen osastoon, vanhainkotiin tai sairas-kotiin älköön sijoitettako mielisairaita.

21 §. Kunnalliskodin sairaosaston tulee olla yleisestä osastosta riittävästi eristetty. Sinne voidaan ottaa kunnalliskodissa sairastunut ja myös sellainen avun tarpeessa oleva sairas henkilö, joka ei kaipaa hoitoa sairaalassa.

Muikin avun tarpeessa oleva sairas voidaan väliaikaisesti, sairaalapaikkaa hankittaessa, ottaa kunnalliskodin sairaosastolle.

22 §. Kunnalliskodissa ja muussa 18 §:ssä tarkoitettussa huoltolaitoksessa hoidettavaksi voidaan ottaa, sen mukaan kuin laitoksen ohjesäännössä määrätään, muikin kuin huoltoavun tarpeessa oleva.

23 §. Lasta älköön otettako 18 §:ssä mainittuun huoltolaitokseen. Milloin pakottavat syyt vaativat, voidaan kuitenkin alle 2-vuotiasta lasta hoitaa siellä väliaikaisesti muuta hoitopaikkaa hankittaessa.

24 §. Kunnalla tulee tarpeen mukaan olla 40 §:ssä tarkoitettuja työvelvollisia sekä 25 §:ssä mainittuja avunsaajia varren työlaitos tai osuus sellaiseen.

Työlaitokseen voidaan tarvittaessa sijoittaa sosiaaliministeriön suostumuksella muitakin kuin 1 momentissa mainittuja, laitoshoidon tarpeessa olevia huollettavia.

25 §. Laitoshoidon tarpeessa oleva avunsaaja voidaan sosiaalilautakunnan määräyksestä, vaikka hän olisi vain osittain työkykyinen, ottaa työlaitokseen, jos hänen sijoittamistaan kunnalliskotiin tai muuhun 18 §:ssä tarkoitettuun huoltolaitokseen tai hänen siinä pitämistään ei katsota mahdolliseksi tai soveliaaksi. Älköön kuitenkaan erityishoidon tarpeessa olevaa otettako työlaitokseen tai siellä pidettäväksi.

Kysymys 1 momentissa tarkoitettujen hoidettavien jatkuvasta pitämisestä työlaitoksessa on myös laitoksen johtokunnan otettava harkittavakseen viimeistään vuoden kuluessa hoidettavan laitokseen ottamisesta ja sen jälkeen vähintään kerran vuodessa sekä hoidettavaa kuultuaan tehtäväksi asiasta esitys asianomaiselle sosiaalilautakunnalle. Esityksen johdosta tekemästään päätöksestä antakoon sosiaalilautakunta viipymättä tiedon hoidettavalle ja työlaitoksen johtokunnalle.

26 §. Työlaitoksessa on eri sukupuolta olevat hoidettavat pidettävä sekä työ- että vapaa-aikoinaan toisistaan tehokkaasti eristettyinä. Hoidettavat on mahdollisuuksien mukaan muutokin niin ryhmitettävä, että yhteensijoituksesta ei aiheudu haitallisia vaikutuksia. Hoidettavien käsittely on pyrittävä järjestämään heidän käyttöksensä, ahkeruutensa ja kasvatustarpeittensa mukaan asteittaiseksi.

Edellä 24 §:n 2 momentissa tarkoitettuja hoidettavia älköön pidettävä samoissa huoneissa laitoksen muiden hoidettavien kanssa.

27 §. Ennen kuin kunnalliskoti tai sen osasto tai muu 18 §:ssä tarkoitettu laitos taikka työlaitos perustetaan tai toisin järjestetään, on rakennuspiirustuksille hankittava sosiaaliministeriön vahvistus. Laitosta tai sen osasto älköön otettako käytettäväksi, ennen kuin sosiaalihuollon piiritarkastaja on sen tarkoitukseensa hyväksynyt.

Valtioneuvoston asiana on antaa tarkempia määräyksiä laitok-

sen tai sen osaston rakennuspiirustusten vahvistamisesta sekä laitoksen tai sen osaston käytettäväksi hyväksymisestä.

4 L u k u.

Korvaus yksityiseltä.

28 §. Jokainen on velvollinen suorittamaan kunnalle saamastaan huoltoavusta 31 §:ssä mainituin tavoin määrättävän korvauksen.

Jokainen on samoin velvollinen valtiolle suorittamaan korvauksen ulkomaalla saamastaan, valtion vieraille valtiolle korvaamasta huoltoavusta.

29 §. Sellaiselle henkilölle 1 §:n mukaan annetusta huoltoavusta, jonka elatuksesta ja hoidosta toinen on 3, 4 tai 5 §:n mukaan velvollinen vastaamaan, on kunnalla oikeus saada 31 §:ssä mainitulla tavalla määrättävä korvaus elatusvelvolliselta.

30 §. Keneltäkään älköön otettako korvausta siitä huoltoavusta, jonka hän on saanut ennen kuin on täyttänyt 16 vuotta. Myöskään älköön keneltäkään otettako korvausta hänelle hänen täytettyään 16, mutta ei 21 vuotta annetusta huoltoavusta, ellei avustamisen syynä ole ollut hänen huolimattomuutensa, kevytmielinen tai pahantapainen elämänsä tahi muu sellainen syy.

Vanhemmille, ottovanhemmille, isovanhemmille tai 4 §:n 2 momentissa mainitulle elatusvelvolliselle annetusta huoltoavusta älköön korvausta perittäkö lapselta, joka avustusta annettaessa ei ollut täyttänyt 21 vuotta. Älköön myöskään lapselta otettako korvausta edellä mainittujen henkilöiden myöhemmin saamasta huoltoavusta, jollei lapsi ole vähintään viidentoista vuoden ajan kasvanut heidän hoitonsa ja huolenpituksensa alaisena.

Milloin huoltoavun antamisen syynä on ollut avunsaajan tuberkuloosi, mielisairaus, vajaamielisyyys, kaatumatauti tai muu pitkäaikaista hoitoa vaativa sairaus, älköön korvausta perittäkö muutoin kuin 33 §:ssä tai 34 §:n 1 momentissa mainituin tavoin ellei siihen ole erityistä syytä. Korvauksen vaatimisesta voidaan niin ikään luopua, milloin huoltoavun syynä on ollut avunsaajan työttömyys, johon hän itse ei ole ollut syyppä, taikka muu kuin edellä mainittu sairaus tai ruumiinvika, sekä muulloinkin, kun siihen katsotaan olevan syytä.

Jos harkitaan, että korvausvelvollinen korvausta suorittamalla vaarantaisi mahdollisuuden itsensä ja omaistensa elättämiseen, älköön korvausta häneltä otettako.

Älköön korvausvelvolliselta otettako korvausta siitä huoltoavusta, minkä henkilö, josta hän on velvollinen pitämään huolta, on saanut korvausvelvollisen suorittaessa korvausta työllä 40 ja 41 §:n mukaan.

31 §. Kunta, joka 1 §:n mukaan on antanut huoltoapua, on oikeutettu elatusvelvolliselta saamaan korvauksena määrän, mihin siitä huoltoavusta kunnalle aiheutuneet kustannukset kohtuudella voidaan arvioida.

Kun hoitoa on annettu valtion omistamassa sairaalassa, parantolassa tai muussa laitoksessa tahi sellaisessa kunnan taikka kuntien ylläpitämässä sairaalassa, parantolassa tai muussa sairaanhoitolaitoksessa, jonka vuotuisiin menoihin annetaan valtionavustusta, saa kunta hoidon kustannuksista korvausta

sen määrän mukaan, mikä siitä hoidosta halvimmalla saatavissa olleella hoitopaikalla on laitokselle vahvistetun taksaan mukaan suoritettava.

Milloin hoitoa on annettu muussa kuin 2 momentissa tarkoitettussa sairaalassa, parantolassa tai muussa laitoksessa, jonka kunta tai kunnat kokonaan tai huomattavalta osalta omistavat, saakoon kunta korvausta taksaan mukaan, jonka laatimisessa noudatettavista perusteista ja vahvistamisesta annetaan tarkemmat säännökset asetuksella.

Jos henkilö on ollut sijoitettava muuhun kuin 2 tai 3 momentissa tarkoitettuun laitokseen, saa kunta hoidosta korvausta sen määrän, minkä kunta näyttää laitokselle suorittaneensa varsinaisena hoitomaksuna.

32 §. Edellä 31 §:n 3 momentissa mainitun laitoksen taksa on valmistettava ja alistettava vahvistettavaksi viimeistään kuuden kuukauden kuluessa laitoksen käytäntöön ottamisesta.

Taksan vahvistaa sosiaaliministeriö. Sillä on myös valta määrätä, milloin syytä siihen ilmenee, että uusi taksa laitosta varten on laadittava ja vahvistettavaksi alistettava.

Hoidosta, jota laitoksessa on annettu, ennen kuin 1 momentissa tarkoitettu taksa on vahvistettu, saakoon kunta korvauksen, niinkuin 31 §:n 1 momentissa on säädetty.

33 §. Huoltoavun korvauksen vähennykseksi luettakoon, mitä sosiaalilautakunnalle on suoritettu avunsaajan eläkkeenä, elin-korkona, avustuksena tai muuna etuutena, lukuun ottamatta sitä osaa, joka voimassa olevien säännösten mukaan on jätettävä tahi sosiaalilautakunnan päätöksellä varataan huollettavan omaan käyttöön hänen henkilökohtaisia tarpeitaan varten.

Sama olkoon laki 35 §:ssä tarkoitettua omaisuuden käyttämisestä huoltoavun korvaamiseen.

34 §. Milloin henkilö saa huoltoapua hoitona 18 §:ssä mainitussa laitoksessa, on lautakunnalla valta periä ja nostaa henkilölle tulevat eläkkeet, elin-korot, avustukset, jatkuvat tai kertakaikkiset tulot ja muut saamiset sekä käyttää niitä hänen hoitoonsa ja huoltoapunsa korvaamiseen ottaen kuitenkin huomioon, mitä sellaisen suorituksen käyttämisestä ehkä muualla määrätään. Näistä varoista on pidettävä erillistä tiliä.

Jos sosiaalilautakunta on ilmoittanut 1 momentissa tarkoitettua maksun suorittajalle, että maksua ei saa suorittaa avunsaajalle itselleen, voi suoritus tapahtua laillisin vaikutuksin vain sosiaalilautakunnalle.

35 §. Milloin henkilö saa huoltoapua laitoshoidona, jonka voidaan otaksua kestävänsä hänen koko loppuikänsä, voi sosiaalilautakunta ottaa haltuunsa hoidettavalla silloin olevan tai hänelle sittemmin tulevan muunkin kuin 34 §:ssä tarkoitettua omaisuuden ja käyttää sitä hänen hoitokustannustensa suorittamiseen. Haltuun otettu omaisuus on luetteloitava. Sen käytöstä huoltokustannusten korvaamiseen on pidettävä erillistä tiliä. Sama olkoon laki, jos henkilö laitoshoidon kestäessä on kuollut eikä häneltä jääneestä omaisuudesta pidetä muulla tavoin huolta. Laitoshoidtoa saavan henkilön omaisuuden sosiaalilautakunta voi niin ikään, jos syytä on, ottaa väliaikaisesti hoitoonsa. Sitäkin on tehtävä luettelo.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, annetaan hoidettavan pitävä hallussaan sellaiset esineensä, jotka

ovat hänelle tarpeen henkilökohtaista käyttöä varten tai joille on hänelle erityistä tunnearvoa.

36 §. Jos henkilö, josta toinen on velvollinen pitämään huolta, saa huoltoapua, jonka tarve ei ole satunnaista, voidaan elatusvelvollinen määrätä hänen avustamiseksi määrärajojen suoritamaan kunnalle määräsomma, niin kauan kuin huoltoavun tarvetta kestää.

37 §. Jos samasta huoltoavusta on tullut osalliseksi useampi henkilö, katsotaan sen jakautuneen heille pääluvun mukaan, mikäli asianhaarat eivät muuta osoita.

38 §. Hakemus 28, 29 ja 36 §:n mukaisen korvauksen saamisesta on tehtävä lääninhallitukselle. Hakemukseen on liitettävä 9 §:n 1 momentissa mainittu selostus sekä selvitys huoltoavun kustannuksista.

Vaatimus, joka perustuu 4 ja 5 §:ssä mainittuun elatusvelvollisuuteen, on pantava vireille viimeistään huoltoavun antamista seuraavan kalenterivuoden aikana, uhalla, että oikeus korvaukseen on menetetty siitä huoltoavusta, jota elatusvelvollinen, jolta korvausta haetaan, ei ole suostunut korvaamaan. Muissa tapauksissa noudatetaan, mitä saamisen vanhentumisesta yleisesti on voimassa.

Huoltoapu katsotaan annetuksi silloin, kun kunnalle on siitä syntyneet kustannuksia.

39 §. Korvausta valtion vieraalle valtiolle korvaamasta huoltoavusta on sosiaaliministeriöllä oikeus hakea korvausvelvolliselta.

40 §. Jos henkilö laiskuuden, välinpitämättömyyden, huolimattomuuden, kevytmielisen tai pahantapaisen elämän takia tai muusta sellaisesta syyistä on laiminlyönyt elatusvelvollisuutensa ja pääasiassa sen johdosta hänelle tai hänen vaimolleen tai alaikäiselle lapselleen taikka 3 §:n 2 momentissa tarkoitettulle alaikäiselle lapselle on annettu huoltoapua, jota kunnalle ei ole korvattu, lääninhallitus voi sosiaalilautakunnan esityksestä joko silloin, kun henkilö veloitetaan korvaus suorittamaan, tai myöhemmin määrätä, että korvaus, ellei sitä heti makseta, on suoritettava työllä työlaitoksessa.

Milloin on syytä varoa, että 1 momentissa tarkoitettu elatusvelvollinen karkaa tai piileilee, lääninhallitus voi, aiheen ilmaantuessa elatusvelvolliselta selitystä vaatimattakin, sosiaalilautakunnan esityksestä määrätä, että elatusvelvollinen on pidätettävä ja säilytettävä työlaitoksessa, kunnes asia lopullisesti ratkaistaan.

Sosiaalilautakunnalla on oikeus saada poliisiviranomaisilta virka-apua työlaitokseen määrätyn henkilön etsiskelemiseksi ja hänen toimittamiseksi laitokseen.

Milloin 1 momentissa tarkoitettu elatusvelvollinen ei ole tavattavissa, voidaan vaatimus huoltoavun korvauksesta ja hänen työlaitokseen toimittamisestaan antaa hänelle tiedoksi asunnon ovelle pantavalla ilmoituksella tai kuulutuksella virallisessa lehdessä sekä hänen työlaitokseen saattamiseksi antaa etsintäkuulutus, niinkuin niistä asetuksella säädetään.

41 §. Milloin huoltoapu on korvattava työllä työlaitoksessa, määrätään laitoksen johtokunta työstä kohtuullisen palkan, josta työvelvollisen elatuskustannukset ja huoltoavun korvaus

on otettava. Palkkaa ja elatuskustannuksia laskettaessa noudatettakoon sosiaaliministeriön määräämiä perusteita.

Työvelvollisuus lakkaa, niin pian kuin korvaus on suoritettu tai sosiaalilautakunta harkitsee työvelvollisen tulevan täyttämään elatusvelvollisuutensa taikka kun työssä pitämistä on kestänyt kaksi vuotta. Työlaitoksen johtokunnan on, kun se katsoo työvelvollisen tulevan elatusvelvollisuutensa täyttämään, tehtävä asianomaiselle sosiaalilautakunnalle esitys työvelvollisuuden lakkauttamisesta. Esityksen johdosta tekemästään päätöksestä antakoon sosiaalilautakunta viipymättä tiedon työvelvolliselle ja työlaitoksen johtokunnalle.

Kun työssä pitämistä on kestänyt kaksi vuotta, alkoon työtä suorittaneelta otettako työn muodossa korvausta siitä huoltoavusta, jota on annettu, ennen kuin hän ryhtyi työllä korvausta suorittamaan.

42 §. Työlaitoksen johtokunnalla on valta, hankittuaan asia-asianomaisen sosiaalilautakunnan lausunnon, laskea työvelvollinen laitoksesta toistaiseksi lomalle, jos työvelvollinen on kirjallisesti sitoutunut hakeutumaan työpaikkaan ja suorittamaan sosiaalilautakunnalle sen päättämien ajanjaksoin sen määräämän summan. Jollei työvelvollinen täytä sitoumustaan, sosiaalilautakunta voi määrätä hänet palautettavaksi laitokseen työllä suoritettavaan jäljellä olevan korvauksen. Sosiaalilautakunnalla on oikeus poliisiviranomaiselta saada virka-apua hänen palauttamisekseen laitokseen.

Aikaa, jonka työvelvollinen on ollut 1 momentissa tarkoitetulla lomalla, ei oteta lukuun laskettaessa sitä aikaa, joka hänet enintään voidaan pitää laitoksessa.

5 L u k u.

Korvaus valtiolta.

43 §. Kunnalla on sellainen oikeus, kuin jäljempänä säädetään, saada valtion varoista korvausta huoltoavusta, jota se on antanut 1 tai 2 §:n mukaan

- 1) henkilölle, joka ei ole Suomen kansalainen;
- 2) henkilölle, joka ei ole ollut kunnassa henkikirjoitettuna huoltoavun antamista edeltäneenä vuotena; sekä
- 3) henkilölle, joka tosin on ollut kunnassa henkikirjoitettuna huoltoavun antamista edeltäneenä vuotena, mutta on siinä vuonna siinä kunnassa saanut 1 §:ssä tarkoitettua huoltoapua.

Edellä 3 kohdassa tarkoitettua oikeutta korvaukseen kunnalla ei kuitenkaan ole, jos henkilö on saanut kunnassa huoltoapua ainakin kahtena perättäisenä vuotena ja ollut huoltoavun alkamista edeltäneenä vuonna siinä kunnassa henkikirjoitettuna.

Alaikäinen lapsi katsotaan henkikirjoitetuksi siinä kunnassa, jossa se henkilö on ollut henkikirjoitettuna, jonka huollettavana lapsi lain tai oikeuden määräyksen mukaan on. Milloin molemmat vanhemmat ovat huoltajia, on isän henkikirjoitus määrävänä.

Korvauksen suuruus määrätään 31 §:ssä säädetyin tavoin.

44 §. Kunnalla ei ole oikeutta 43 §:n mukaiseen korvaukseen sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta 9 päivänä elokuuta 1940 annetussa laissa (423/40) tarkoitetuista kustannuksista.

45 §. Sosiaalilautakunnan on, korvauksen menettämisen uhalta, ennen toukokuun loppua kirjallisesti haettava sosiaaliministeriöltä korvausta niistä kustannuksista, jotka kunnalla edellisen kalenterivuoden aikana on ollut 43 §:ssä tarkoitettusta huoltoavusta. Hakemuksessa on ilmoitettava kustannukset jokaisen henkilön osalta erikseen, ja kustannuksista on vähennettävä, mitä kunta sanotun vuoden aikana 33 §:ssä mainituin tavoin on tai olisi voinut käyttää huoltoavun saajan huoltoon.

Samassa ajassa kunnan on, vaikei se haakaan korvausta, ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettut menonsa sosiaaliministeriölle.

Hakemus ja ilmoitus on tehtävä sosiaaliministeriön vahvistamalla lomakkeella.

46 §. Tarkastettuaan hakemukset sosiaaliministeriön on niiden ja ilmoitusten perusteella laskettava, mihin summaan 45 §:ssä tarkoitettut huoltoapumenot ovat maan kaikissa kunnissa edellisen kalenterivuoden aikana yhteensä nousseet, ja sen jälkeen jaettava saatu summa kuntien kesken niiden mainitun vuoden henkikirjoitettujen väkilukujen mukaisessa suhteessa.

Jos kunnan hakemuksessa mainitut hyväksytyt menot ylittävät kunnalle 1 momentin mukaan lasketun suhteellisen osuuden, suoritetaan kunnalle valtion varoista ylimenevästä määrästä 90 sadalta. Kymmentätuhatta markkaa pienempää korvausta ei tällöin kuitenkaan suoriteta.

47 §. Ennen vuoden päättymistä sosiaaliministeriön on suoritettava edellä tarkoitettu selvittely ja toimitettava kullekin korvausta hakeneelle kunnalle ilmoitus, miltä osin ja millä perusteella kunnan hakemusta on ehkä oikaistu, kunnalle tulevasta korvauksesta ja sen laskemisen perusteista. Kunnalle tuleva korvaus on suoritettava samassa ajassa.

48 §. Jos korkein hallinto-oikeus valituksen johdosta muuttaa 47 §:ssä tarkoitettua selvittelyä, suoritetaan siitä ehkä johtuva korvauksen lisäksi kunnalle valtion varoista selvittelyä muulta osalta muuttamatta.

6 L u k u.

Huoltoavun saaja.

49 §. Huoltoavun saaja on velvollinen noudattamaan sosiaalilautakunnan avustuksesta antamia määräyksiä.

50 §. Sosiaalilautakunta voi edustaa 18 §:ssä tarkoitettuun laitoksen otettua huoltoavun saajaa tuomioistuimessa ja muun viranomaisen luona sekä 34 §:ssä mainituissa että myös kuolinpesän tai muun yhteisen pesän selvitystä koskeviassa asioissa. Asiassa, jossa lautakunta on käyttänyt sanottua oikeutta, ei avunsaajalla itsellään ole puhevaltaa, niin kauan kuin hän on laitoksessa hoidettavana.

51 §. Jatkuvasti laitoshoidossa tai sen tarpeessa olevan henkilön, jota ei ole kunnassa henkikirjoitettu hoidon alkamista edeltäneenä vuotena, voi lääninhallitus oikeuttaa sosiaalilautakunnan toimittamaan siihen kuntaan, jossa hänet mainittuna vuonna on henkikirjoitettu.

Hakemus 1 momentissa tarkoitettua siirrosta on tehtävä sen

läänin lääninhallitukselle, johon siirtoa hakeva kunta kuuluu. Hakemuksen johdosta on kuultava paitsi avustettavaa itseään sen kunnan sosiaalilautakuntaa, jonne siirtoa anotaan, sekä, jos viimeksi mainittu kunta on toisessa läänissä, myös tämän läänin lääninhallitusta.

Tällaista siirtoa älköön määrättäkö toimitettavaksi, milloin avunsaajan terveys siitä kärsisi taikka se läheisen perheyhteyden rikkoutumisen tahi huollon tarkoituksenmukaisuuden kannalta muutoin olisi avunsaajaan nähden kohtuutonta.

52 §. Henkilö, joka huoltoapuna saa hoitoa mielisairaanhoidolaitoksessa, on siellä ollessaan sosiaalilautakunnan holhouksen alainen.

Sosiaalilautakunnan on tehtävä asianomaiselle oikeudelle ja holhouslautakunnalle ilmoitus 1 momentissa tarkoitettujen holhouksen alkamisesta ja lakkaamisesta.

Mitä holhouslaissa on säädetty tilin esittämisestä holhouslautakunnalle, ei koske holhoojana toimivaa sosiaalilautakuntaa. Milloin 1 momentissa mainitulla huollettavalla omainsuutta, on sosiaalilautakunnan kuitenkin pidettävä sen hoidosta erillistä tiliä.

53 §. Kunnalliskodissa tai muussa 18 §:ssä tarkoitettussa huoltolaitoksessa hoidettavana olevan sekä 25 §:n nojalla työlaitokseen otetun on kykynsä mukaan suoritettava hänelle sopivia, laitoksessa tarvittavia tai erityisesti toimeenpantavia töitä. Tulot suoritetusta työstä menevät laitokselle, jollei sosiaalilautakunta tai työlaitoksen osalta sen johtokunta toisin päättä. Hoidettava voi kuitenkin saada ahkeruuspalkkiota laitoksen johtokunnan vahvistamien perusteiden mukaan.

Jokainen kunnalliskotiin, 18 §:ssä tarkoitettuun muuhun huoltolaitokseen tai työlaitokseen otettu noudattakoon, mitä laitoksen ohjesäännössä on määrätty. Kirjeet ja muut lähetykset, jotka työlaitokseen otetulle tulevat tai jotka hän haluaa lähettää, on työlaitoksen johtajalla oikeus tarkastaa tai tarkastuttaa sekä, jos ne sisältävät sellaista, joka saattaa vahingoittaa laitosta tai häiritä sen järjestystä, määrätä, ettei niitä ole perille toimitettava. Jos kirje on osoitettu viranomaiselle, jonka valvonnan alaisena työlaitos on, lähetettäköön kirje kuitenkin lukematta perille.

54 §. Milloin kunnalliskotiin tai muuhun 18 §:ssä tarkoitettuun huoltolaitokseen otettu hoidettava niskoittelullaan tai muulla tavoin rikkoo laitoksessa vallitsevaa järjestystä, on laitoksen johtajalla oikeus, jollei hoidettava ota nuhteista ojentuakseen, laitosta varten vahvistetun ohjesäännön mukaan kieltää häneltä määrääjäksi lupa poistua laitoksen alueelta tai muulla tavoin vähentää hänelle tulevia etuisuuksia taikka pitää häntä eristettynä enintään kolme päivää. Älköön kuitenkaan kurinpitotoimenpiteenä käytettäkö hoidettavan ravinnon vähentämistä.

Milloin ankarampi kurinpitotoimenpide harkitaan tarpeelliseksi, on sosiaalilautakunnalla tai, jos laitoksen ohjesäännössä niin määrätään, laitoksen johtokunnalla oikeus määrätä rikoja pidettäväksi eristettynä enintään kuusi päivää taikka sosiaalilautakunnalla valta määrätä hänet otettavaksi työlaitokseen. Työlaitokseen otettuun on tällöin sovellettava 25 §:n säännöksiä. Hoidettavaan, joka on otettu laitokseen 22 §:n

säännöksen nojalla, älköön kuitenkaan kohdistettako edellä tässä momentissa säädettyjä seuraamuksia, mutta ellei häntä voida 1 momentissa tarkoitettuin keinoin palauttaa järjestykseen, on sosiaalilautakunnalla tai, jos laitoksen ohjesäännössä niin määrätään, johtokunnalla oikeus määrätä hänet poistettavaksi laitoksesta.

55 §. Jos työlaitokseen otettu henkilö osoittaa laiskuutta tai niskoittelua tahi luvatta poistuu laitoksesta taikka muuten rikkoo laitoksen järjestystä, on laitoksen johtajalla valta ojentaa häntä, paitsi 54 §:n 1 momentissa mainitulla tavalla, pitämällä häntä valoisassa eristyshuoneessa enintään seitsemän päivää.

Milloin ankarampi kurinpitorangaistus harkitaan tarpeelliseksi, voi laitoksen johtokunta määrätä rikkojan eristyshuoneeseen enintään neljäksitoista päiväksi. Eristyshuoneessa pitämiseen voidaan yhdistää muonan vähennys enintään kahdeksi sekä kova vuode enintään kahdeksäksi vuorokaudeksi.

Kurinpitorangastukseen voidaan liittää työlaitoksessa ansaitun palkan tai sen osan menettäminen niiden tarkempien ohjeiden mukaan, jotka sosiaaliministeriö antaa kurinpitorangastusten käyttämisestä.

Jollei rikkoja ota ojentuakseen kärsimistään kurinpitorangastuksista tai jos työlaitokseen otettu henkilö karkaa, saa laitoksen johtokunta ilmoittaa asian lääninhallitukselle, joka hankittuaan asiaan tarpeellisen selvityksen, voi määrätä rikkojan pidettäväksi pakkotyössä, niinkuin irtolaislaissa säädetään.

Jos työvelvollinen yrittää karata tai karkaa työlaitoksesta, on hänet takaisin palautettava, ja saakoon laitoksen johtaja pyynnöstä poliisiviranomaiselta siihen tarpeellista virka-apua. Väkivallan käyttämisestä tällaisessa tapauksessa olkoon vastaavasti noudatettavana, mitä vangitusta henkilöstä siinä kohden säädetään rikoslaisissa.

7 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

56 §. Kunnalliskodin, muun 18 §:ssä tarkoitetun huoltolaitoksen ja työlaitoksen johtajan tai johtokunnan päätökseen kurinpitoasioissa tai työvelvollisen palkkaa tai lomalle laskeamista koskeissa asioissa ei saa hakea muutosta.

Älköön muutosta myöskään haettako sosiaalilautakunnan päätökseen asiassa, joka koskee 42 §:n 1 momentissa tarkoitettua työvelvollisen palauttamista työlaitokseen, eikä myöskään kurinpitoasiassa, ellei sillä ole määrätty henkilöä pantavaksi laitokseen.

Lääninhallituksen päätöksestä, joka koskee huoltoavun antamista, epäämistä, sen muotoa tai määrää, älköön valitusta tehtävä.

57 §. Valitettaessa lääninhallituksen päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen valitusasiakirjat voidaan toimittaa myös lääninhallitukseen. Lääninhallituksen on tällöin, hankittuaan asianomaisten selitykset, viipymättä lähetettävä asiakirjat omine lausuntoineen korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

58 §. Valitus ei estä sosiaalilautakunnan päätöksen täytäntöönpanoa, ellei lääninhallitus toisin määrää.

Päätös, jolla lääninhallitus on määrännyt huoltoavun korvattavaksi työllä työlaitoksessa, voidaan panna täytäntöön, jos päätöksessä niin määrätään, vaikkei päätös ole saanut lainvoimaa.

59 §. Yksityiset vanhainkodit ja niihin verrattavat laitokset ovat sosiaaliministeriön ja sen tarkastusviranomaisten valvonnan alaiset. Tällaisesta laitoksesta on sosiaaliministeriölle sekä sen kunnan sosiaalilautakunnalle, missä laitos sijaitsee, tehtävä ilmoitus kuukauden kuluessa laitoksen toiminnan alkamisesta lukien.

Milloin laitoksen rakennuksissa tai sen toiminnassa on havaittu sellaisia epäkohtia, jotka estävät laitoksen tarkoitukseenmukaisen toiminnan, eikä niitä ole määräjassa korjattu, on sosiaaliministeriöllä oikeus määrätä laitos suljettavaksi, kunnes nämä epäkohdat on poistettu.

60 §. Sellaisen työlaitoksen perustamiskustannuksiin, jonka valtioneuvosto harkitsee tarpeen vaatimaksi ja jonka perustamishjelman se on hyväksynyt, valtio ottaa osaa puolella tarpeellisista todellisista kustannuksista. Tarkemmat määräykset valtionavusta annetaan asetuksella.

Kunnalliskodin ja muun 18 §:ssä mainitun huoltolaitoksen perustamiskustannuksiin voidaan valtion varoista antaa halpakorkeista lainaa.

Perustamiskustannuksina pidetään myös laitoksen laajentamisesta ja peruskorjauksista aiheutuneita kustannuksia.

61 §. Jos huoltoavun antamisesta aiheutuvat kustannukset jonakin vuonna rasittavat kuntaa kohtuuttomasti, voidaan kunnalle myöntää valtion varoista avustusta.

62 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957. Sillä kumotaan 1 päivänä kesäkuuta 1922 annettu köyhäinhoitolaki (145/22) myöhempine muutoksineen sekä avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista 27 päivänä heinäkuuta 1922 annetun lain (173/22) 35, 36, 38 b ja 38 c §, kaksi viimeainittua sellaisina kuin ne ovat 9 päivänä joulukuuta 1927 annetussa laissa (338/27), samoin kuin kaikki muut tämän lain kanssa ristiriidassa olevat säännökset.

Kunta on kuitenkin velvollinen antamaan maksusitoumuksen perusteella korvaamaan köyhäinhoitolain mukaisesti tämän lain voimaan tullessa toisen kunnan alueella huoltoa saavan henkilön huollon kustannukset, niin kauan kuin tämä huolto toisen kunnan alueella keskeytymättä jatkuu.

Sen köyhäinhoidon osalta, jota on annettu vuonna 1956 tai sitä ennen, sovellettaisiin alkaisemmin voimassa olleita säännöksiä, kuitenkin niin, että tämän lain 40 ja 41 § tulevat lain voimaan tullessa noudatettaviksi.

Ensimmäisen kerran kunta saa tämän lain 43 §:n mukaista korvausta vuonna 1957 antamastaan huoltoavusta. Kunnalla on saman pykälän mukainen oikeus korvaukseen myös sellaiselle henkilölle antamastaan huoltoavusta, jolle vuonna 1956 antamastaan köyhäinhoidosta kunta on saanut tai sillä on ollut oikeus saada korvausta toiselta kunnalta tai valtiolta. Tämä on kunnan selvitettävä korkeimman hallinto-oikeuden tai lääninhallituksen päätöksellä, maksun suorittaneen kunnan antamalla todis-

tuksella, jonka sosiaalilautakunta on velvollinen pyynnöstä viipymättä antamaan, tai muulla luotettavalla tavalla.

Köyhäinholitolain 59 §:n nojalla holhouksen alaiseksi joutunut henkilö, jollei hän ole tämän lain 52 §:ssä tarkoitettu mielisairas, vapautuu holhouksesta tämän lain voimaan tullessa.

Lääninhallituksen päätös, jolla kunta on vapautettu hankkimasta kunnalliskotia tai osuutta sellaiseen, on voimassa enintään kahden vuoden ajan tämän lain voimaantulosta.

Tämän lain voimaan tullessa toiminnassa olevien laitosten osalta on edellä 32 §:n 1 momentissa tarkoitettu taksa alistettava vahvistettavaksi ja 59 §:n 1 momentissa mainittu ilmoitus tehtävä näissä lainkohdissa säädetyissä määräajoissa lain voimaan tulemisesta.

63 §. Milloin kustannukset, jotka yhteiskunnallisesta huollosta aiheutuvat kunnalle, on asianomaisessa laissa määrätty korvattaviksi niinkuin köyhäinhoidon kustannukset, sovelletaan tämän lain korvausta koskevia säännöksiä.

Köyhäinhoidollinen kotipaikkaoikeus, joka laissa on määrätty muutoin oikeuden tai velvollisuuden perusteeksi, samoin kuin tällöin kysymyksen tuleva korvausmenettely määräytyy aikaisemmin voimassa olleitten säännösten mukaan.

64 §. Sosiaaliministeriön, sosiaalilautakunnan ja muiden viranomaisten on ennen lain voimaantuloa ryhdyttävä sen täytäntöönpanoa varten tarpeellisiin toimiin.

30. Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 22 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:101 ja 151 sekä 1955:102)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 25.4. 1951 hyväksymänsä kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön 7 §:n seuraavan sisältöiseksi, sovellettavaksi 1.1.1956 lukien:

7 §. Vaalilautakuntien puheenjohtajat ja jäsenet saavat toimituspäivältä seuraavan suuruiset palkkiot, joihin sisältyy korvaus vaalitoimituksen päätyttyä suoritettavasta laskentatyöstä:

Puheenjohtajat	3 600 mk
Varapuheenjohtajat	3 000 "
Jäsenet	2 600 "

31. Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 22 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:102)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että 1.1.1956 lukien suoritetaan huoneenvuokralautakuntien yhteiselle puheenjohtajalle 132 000 mk:n suuruisen vuosipalkkio, jolloin hänelle ei suoriteta eri palkkiota osallistumisesta keskuslautakunnan ja neuvottelukunnan kokouksiin, sekä muiden paitsi I vakinaisen huoneenvuokralautakunnan puheenjohtajille 2 400 mk ja jäsenille 1 500 mk kokoukselta. Osallistumisesta keskuslautakunnan ja neuvottelukunnan kokouksiin suoritetaan jäsenille 1 200 mk:n ja varapuheenjohtajalle toimiessaan puheenjohtajana 2 100 mk:n suuruisen palkkio kokoukselta.

32. Asutuslautakunnan puheenjohtajan vuosipalkkio.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 22 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:99)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että asutuslautakunnan puheenjohtajalle suoritetaan 1.1.1956 lukien toistaiseksi ja enintään niin kauan kuin asutuslautakunta hoitaa maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyviä tehtäviä 58 000 mk:n suuruinen vuosipalkkio.

33. Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta, muuttamisesta tai lakkauttamisesta.

Annettu helmikuun 24 p:nä 1956. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 109/56)

Eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen tarvittavat varat perustetaan, muutetaan tai lakkautetaan sisäasiainministerin esittelystä seuraavat peruspalkkaiset toimet:

Perustetaan:

Kaupunkien poliisilaitoksiin:

Helsingin kaupungin poliisilaitokseen kaksi 13 palkkausluokkaan kuuluvaa kanslistin (apulaiskanslistina) tointa, viisi 1 luokan kirjurin tointa ja viisi 2 luokan kirjurin tointa;

Lakkautetaan:

Kaupunkien poliisilaitoksista:

Helsingin kaupungin poliisilaitoksen yksi vanhemman konstaapelin toimi, mikä toimi on ollut poliisilaitoksen keskuskortissa.

34. Kansakoulunopettajien ylituntipalkkiot ja johtajanpalkkiot.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 1 piltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:27)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa kansakoulunopettajien erikoispalkkiot seuraavan suuruisiksi:

1.1.1956 alkaen:

alakoulun ja yläkoulun opettajien ylituntipalkkio	400	mk
jatkokoulun ja apukoulun " "	465	"
johtajanpalkkio vuodessa	26 735	"
luokkakorvaus "	1 450	"

1.7.1956 alkaen:

alakoulun ja yläkoulun opettajien ylituntipalkkio	420	mk
jatkokoulun ja apukoulun " "	490	"
johtajanpalkkio vuodessa	28 180	"
luokkakorvaus "	1 530	"

35. Helsingin kaupungin kuvaamataidetoimikunnan toimintaohjeiden muutos.

Kaupunginhallituksen vahvistama maaliskuun 1 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:99)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä muuttaa marraskuun 25 päivänä 1954 hyväksymänsä ja kesäkuun 23 päivänä 1955 muuttamansa Helsingin kaupungin kuvaamataidetoimikunnan toimintaohjeiden 3 §:n seuraavan sisältöiseksi:

3 §. Toimikuntaan kuuluu kuusi kalenterivuodeksi kerrallaan valittua jäsentä, joista kaupunginhallitus valitsee puheenjohtajan, kaksi jäsentä ja kolme varajäsentä sekä Suomen Taiteilijaseura kolme jäsentä, joista yksi edustaa maalaustaidetta, toinen kuvanveistotaidetta ja kolmas muita kuvaamataiteita, sekä näille kullekin yhden varajäsenen. Kysymyksen ollessa julkisen rakennuksen kaunistamisesta kutsutaan toimikuntaan lisäjäseneksi rakennusta suunnitteleva arkkitehti. Milloin toimikunta toimii järjestettävien taidekilpailujen arvostelulautakuntana, on kilpailua käsittävää taidealaa edustava Suomen Taiteilijaseuran nimeämä varajäsen kutsuttava toimikunnan lisäjäseneksi. Toimikunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

36. Helsingin kaupungin jako äänestysalueisiin.

Kaupunginvaltuuston päätökset maaliskuun 7 p:ltä ja huhtikuun 25 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:32, 1948:61, 1950:57 ja 1953:15)

1. Äänestysalue: Korttelit n:o 1-12, 14, 29-31, 43 ja 193 sekä Mustikkamaa, Sompasaari, Nihti, Korkeasaari, Palosaari, Hylkysaari, Tervasaari, Särkkä, Harakka, Pihlajasaaret, Melkki ja Harmaja.
2. Äänestysalue: Korttelit n:o 13, 17, 18, 44a ja 44b.
3. Äänestysalue: Korttelit n:o 15, 16, 19 ja 20.
4. Äänestysalue: Korttelit n:o 21, 23 ja 24-26.
5. Äänestysalue: Korttelit n:o 22, 45, 131, 132b ja 140.
6. Äänestysalue: Korttelit n:o 27, 28, 32-37, 38a, 38b, 39a, 39c, 40, 41, 41a, 42, 95a, 95b, 96, 97, 99 ja 103 sekä Valtion Rautateiden ratapiha- ja asema-alue, Kaisaniemen ravintola ja Kasvitieteellinen puutarha.
7. Äänestysalue: Korttelit n:o 46-54, 57-59 ja 98 sekä Ruotsalainen teatteri.
8. Äänestysalue: Korttelit n:o 55, 56, 100a, 100b, 101, 102 ja 195-197 sekä Tähtitieteellinen observatorio.
9. Äänestysalue: Korttelit n:o 62-68, 162, 163, 192, 194, 198, 215a, 215b, 215c, 216 ja 217 sekä Kampintori.
10. Äänestysalue: Korttelit n:o 69, 69a, 70 ja 71.
11. Äänestysalue: Korttelit n:o 72, 73, 76 ja 77.
12. Äänestysalue: Korttelit n:o 74, 75, 153 ja 156.
13. Äänestysalue: Korttelit n:o 154, 155 ja 179.
14. Äänestysalue: Korttelit n:o 157, 158, 166a, 166b, 167, 167a, 168-170, 172, 173 ja 414 sekä Lapinlahden sairaala, luterilainen, kreikkalaiskatolinen, Kaartin ja muhamettilainen hautausmaa, Ruoholahden ja Salmisaaren täytealueet ja niihin kuuluvat saaret samoin kuin Iso Pässä, Morsian ja Sulhanen sekä korttelit n:o 780-782, 784-789 ja 791-794.
15. Äänestysalue: Korttelit n:o 78-82, 174, 175a ja 175b sekä Jätkäsaari täytealueineen.
16. Äänestysalue: Korttelit n:o 61 ja 86-89.
17. Äänestysalue: Korttelit n:o 84a, 84b, 85, 90, 117 ja 164.
18. Äänestysalue: Korttelit n:o 83, 91-94, 113, 118 ja 165.
19. Äänestysalue: Korttelit n:o 111, 112, 115 ja 125.
20. Äänestysalue: Korttelit n:o 114, 116 ja 119.
21. Äänestysalue: Korttelit n:o 120-123, 176-178 ja 235-237.
22. Äänestysalue: Korttelit n:o 124 ja 218-233.
23. Äänestysalue: Korttelit n:o 60, 104, 106, 107, 107a ja

110 sekä Johanneksen kirkko.

24. äänestysalue: Korttelit n:o 105 ja 108.
 25. äänestysalue: Korttelit n:o 109, 126 ja 127.
 26. äänestysalue: Korttelit n:o 128, 180, 183 ja 185.
 27. äänestysalue: Korttelit n:o 129, 130 ja 182 sekä Liuskasaari, Sirpaleesaari ja Uunisaaret.
 28. äänestysalue: Korttelit n:o 133-136, 199-204 ja 234 sekä Kaivopuiston muut osat, Luoto, Ryssänkari, Katajaluoto, Valkosaarenkari ja Valkosaari.
 29. äänestysalue: Korttelit n:o 137-139, 141, 143-147, 159 ja 190.
 30. äänestysalue: Korttelit n:o 142, 148-152, 160, 161, 184, 186-189 ja 191.
 31. äänestysalue: Korttelit n:o 287, 295 ja 297-300 sekä Hakaniemen halli.
 32. äänestysalue: Korttelit n:o 252, 288, 289, 291-294, 296a, 296b ja 296c sekä Sörnäisten tehdas- ja varastoalueet, Ostkap ja Hanasaari.
 33. äänestysalue: Korttelit n:o 250, 251 ja 286.
 34. äänestysalue: Korttelit n:o 253, 271-277 ja 280-285 sekä Pieni Verkkoasaari.
 35. äänestysalue: Korttelit n:o 305, 312 ja 318.
 36. äänestysalue: Korttelit n:o 301, 301a, 301b, 306, 307 ja 313.
 37. äänestysalue: Korttelit n:o 308, 314-316 ja 363.
 38. äänestysalue: Korttelit n:o 302-304, 309-311, 317, 322, 330, 369, 385, 394 ja 395 sekä Eläintarhan huvilat.
 39. äänestysalue: Korttelit n:o 319-321, 323-325, 327, 333 ja 336 sekä Kallion kirkko.
 40. äänestysalue: Korttelit n:o 326, 338a ja 339.
 41. äänestysalue: Korttelit n:o 328, 329, 332 ja 335.
 42. äänestysalue: Korttelit n:o 331, 334, 334a ja 341.
 43. äänestysalue: Korttelit n:o 337, 338b, 342 ja 344-346.
 44. äänestysalue: Korttelit n:o 340 ja 343.
 45. äänestysalue: Korttelit n:o 347, 348, 358 ja 359.
 46. äänestysalue: Korttelit n:o 360, 361, 366 ja 367.
 47. äänestysalue: Korttelit n:o 349-351.
 48. äänestysalue: Korttelit n:o 362, 368, 370, 374, 376 ja 390.
 49. äänestysalue: Korttelit n:o 352, 353, 354a, 355, 356, 364 ja 365.
 50. äänestysalue: Korttelit n:o 357, 371, 372, 372a, 373, 375, 377, 378, 380-382 ja 393 sekä Alppila, Linnanmäki ja vesisäiliöt.
 51. äänestysalue: Korttelit n:o 379, 383, 384, 386-389, 391 ja 392.
 52. äänestysalue: Korttelit n:o 401, 402, 403a, 403b, 404-409 sekä Hakasalmen huvila.
 53. äänestysalue: Korttelit n:o 410, 411, 412a, 412b ja 419.
 54. äänestysalue: Korttelit n:o 413, 420, 428 ja 429.
 55. äänestysalue: Korttelit n:o 416-418, 422, 423, 426 ja 427.
 56. äänestysalue: Korttelit n:o 424, 425 ja 437.
 57. äänestysalue: Korttelit n:o 435, 436, 442, 443, 446 ja 447.

58. äänestysalue: Korttelit n:o 421, 431, 432 ja 438.
59. äänestysalue: Korttelit n:o 433, 439, 451 ja 454 sekä Hietaniemi, Ourat, Hietaniemen karit, Porsas, Taivallahti, Taivalsaari sekä juutalaisten ja entinen venäläisten sotilas-hautausmaa.
60. äänestysalue: Korttelit n:o 448 ja 449.
61. äänestysalue: Korttelit n:o 462, 463, 468, 469 ja 472-474 sekä Hesperia.
62. äänestysalue: Korttelit n:o 464, 470, 475, 480, 481, 484 ja 491 sekä Soutustadion.
63. äänestysalue: Korttelit n:o 477-479, 485, 486 ja 524.
64. äänestysalue: Korttelit n:o 487, 488, 494, 495 ja 500.
65. äänestysalue: Korttelit n:o 492, 498, 499, 505, 506 ja 518.
66. äänestysalue: Korttelit n:o 514, 515, 522, 523, 525 ja 527 sekä Pallokenttä, Kaupunginpuutarha, Uimastadion ja Eläintarha.
67. äänestysalue: Korttelit n:o 512, 513 ja 521.
68. äänestysalue: Korttelit n:o 496, 497, 503, 508 ja 510 sekä Rajasaari, Humalluodot, Brävalla ja Ulvåsa.
69. äänestysalue: Korttelit n:o 504, 507, 509, 511, 516 ja 517.
70. äänestysalue: Korttelit n:o 519-520, 526, 529, 604, 635 ja 642, 643 sekä Kesäranta (Bjälbo), Meilahden huvilat, Laakso, Tuberkuloosiparantola, Seurasaari ja Pukkisaaret.
71. äänestysalue: Korttelit n:o 601, 605, 607, 608, 621 ja 634.
72. äänestysalue: Korttelit n:o 622-624 sekä Lemberg 8 ja Stenbacka 6.
73. äänestysalue: Korttelit n:o 609, 613, 615 ja 620.
74. äänestysalue: Korttelit n:o 610-612, 614 ja 616-619 sekä muuntaja-asema.
75. äänestysalue: Korttelit n:o 710-721, 726-736 ja 738-742 sekä Ruskeasuon huvilat, Reijola, Uusipelto ja Ratsastushalli.
76. äänestysalue: Korttelit n:o 560-573 sekä Auroran sairaala, Pasilan asema, rautatieläisten asunnot, Suo huvila 10, vuokra-alue n:o 43 Malmi, Pasilan paloasema, Mäkitupa 5, huvila Haaga, Vähä-Böle, Bölen tila, Bölen säteri sekä kaikki entiseen Huopalahden kuntaan kuuluneet alueet pohjoispuolella Bölen tilaa lukuun ottamatta Maunulan aluetta.
77. äänestysalue: Korttelit n:o 531, 532, 532a, 532b, 534, 536-539 ja 548-551.
78. äänestysalue: Korttelit n:o 690-707 sekä Kovaosaisten ystävät r.y:n parakkirakennus.
79. äänestysalue: Korttelit n:o 530, 540-544, 546 ja 580.
80. äänestysalue: Korttelit n:o 533, 535, 545, 547, 581 ja 582.
81. äänestysalue: Korttelit n:o 552-559 ja 583-585.
82. äänestysalue: Korttelit n:o 649-658, 660-662 ja 665-666 sekä muu osa Hermannia, Kyläsaari, Vallilan siirtolapuutarha ja talo Hämeentie 39.
83. äänestysalue: Koko 23. kaupunginosa sekä Vanhankaupungin selällä olevat Kuusisaari ja Kokkosaari.
84. äänestysalue: Korttelit n:o 923-929, 931-934, 954 ja 955 sekä Toukola ja Kumpulan sairaala.
85. äänestysalue: Korttelit n:o 950-953, Sofianlehto, Mäkelän teollisuusalue, Kumpulan siirtolapuutarha, Kumpulan puisto-

kylä, Kumpulan huvilat, Vallilan ulkoilmanäyttämö, Pyöräilystadion ja Ravirata.

86. äänestysalue: Korttelit n:o 853, 855-858, 859a, 859b, 860-862, 865, 867-874 ja 876 sekä Keijontien parakit.

87. äänestysalue: Korttelit n:o 818-822, 823a, 823b, 824, 836, 837, 839, 840 ja 847-850.

88. äänestysalue: Korttelit n:o 800-804, 806-817, 825-828, 830, 842 ja 878-880.

89. äänestysalue: Korttelit n:o 884-886, 888, 890-892, 892a, 892b ja 893-899.

90. äänestysalue: Korttelit n:o 980-993 sekä Kunnalliskoti ja Koskelan puistokylä.

91. äänestysalue: (Kulosaaren äänestysalue). Kulosaari, Kiwinokka, Kulosaaren kartano ja Herttoniemen siirtolapuutarha.

92. äänestysalue: (Lauttasaaren itäinen äänestysalue). Ne osat Lauttasaaren itäosasta, jonka rajat ovat Lauttasaarentie-Otavantie-Tallbergin puistotie.

93. äänestysalue: (Lauttasaaren eteläinen äänestysalue). Ne osat Lauttasaaresta, jota rajoittavat Tallbergin puistotie, Otavantie, Lauttasaarentie, Lahnalahden puisto, Heporaudan puisto ja Merikylpylän puisto sekä Vattuniemen ympärillä olevat saaret.

94. äänestysalue: (Lauttasaaren läntinen äänestysalue). Ne osat Lauttasaaresta, jotka ovat linjan, Ruukinlahden puisto-Lauttasaarentie-Lahnalahden puisto-Heporaudan puisto-Merikylpylän puisto, länsipuolella sekä Lauttasaaren länsi- ja lounaispuolella olevat saaret.

95. äänestysalue: (Lauttasaaren pohjoinen äänestysalue). Ne osat Lauttasaaresta, jotka ovat Lauttasaarentien pohjoispuolella ja Ruukinlahdenpuiston itäpuolella.

96. äänestysalue: (Munkkiniemen eteläinen äänestysalue). Ne osat Munkkiniemestä, jotka ovat Munkkiniemen Puistotien eteläpuolella ja Laajalahdentien itäpuolella sekä Kuusisaari, Pikku-Kuusisaari, Lehtisaari, Kaskisaari ja Mustasaari.

97. äänestysalue: (Munkkiniemen läntinen äänestysalue). Ne osat Munkkiniemestä, jotka ovat linjan, Laajalahdentie-Munkkiniemen Puistotie-Solnantie-Lokkalanatie-Huopalahdentie, länsi- ja pohjoispuolella sekä Talin kylään kuuluva osa Tarvon saaresta.

98. äänestysalue: (Munkkiniemen itäinen äänestysalue). Ne osat Munkkiniemestä, jonka rajat ovat Munkkiniemen Puistotie-Solnantie-Lokkalanatie-Huopalahdentie.

99. äänestysalue: (Etelä-Haagan äänestysalue). Haagan kaupunginosan rantaradan eteläpuolella olevat alueet.

100. äänestysalue: (Keski-Haagan äänestysalue). Haagan kaupunginosan rantaradan pohjoispuolella ja linjan, Eliel Saarisentie-Nuijamiestentie-Kanukalliontie, etelä- ja itäpuolella lukuun ottamatta kortteleita n:o 29101 ja 29104, jotka kuuluvat 101. äänestysalueeseen.

101. äänestysalue: (Pohjois-Haagan itäinen äänestysalue). Ne alueet Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Eliel Saarisentie-Aino Akténtie-Kanukalliontie-Nuijamiestentie, sekä lisäksi korttelit n:o 29101 ja 29104 Nuijamiestentien itäpuolella.

102. äänestysalue: (Pohjois-Haagan läntinen äänestysalue). Ne alueet Haagan kaupunginosasta, jotka ovat linjan, Eliel Saarisentie-Aino Akténtie-Kanukalliontie, pohjois- ja länsipuolella.

103. Äänestysalue: (Pitäjänmäen äänestysalue). 46. kaupunginosaan kuuluvat Pitäjänmäki, Tali lukuun ottamatta siihen kuuluva osa Tarvon saaresta, joka kuuluu 97. äänestysalueeseen, Reimarla ja Marttila sekä Lassas.

104. Äänestysalue: (Konalan äänestysalue). Konala.

105. Äänestysalue: (Etelä-Kaarelan äänestysalue). Etelä-Kaarela.

106. Äänestysalue: (Tuomarinkylän äänestysalue). Tuomarinkylä lukuun ottamatta Paloheinän aluetta, Niskala ja Haltiala.

107. Äänestysalue: (Paloheinän äänestysalue). Paloheinän asuntoalue.

108. Äänestysalue: (Länsi-Pakilan äänestysalue). Pakilan länsiosa Saarnaajantien pohjoispuolella ja Tuusulantien länsipuolella.

109. Äänestysalue: (Itä-Pakilan äänestysalue). Pakilan itäosa Tuusulantien itäpuolella.

110. Äänestysalue: (Pirkkolan ja Länsi-Maunulan äänestysalue). Pirkkola sekä Maunulasta ne osat, jotka ovat linjan, Tuusulantie-Pakilantie-Paanutie-Rajametsäntie-Metsäpurontie-Männikkötie-Haavikkotie-Koivikkotie (korttelin n:o 288 lounaispäässä), pohjois- ja länsipuolella.

111. Äänestysalue: (Itä-Maunulan äänestysalue). Ne osat Maunulasta, jotka ovat linjan, Tuusulantie-Pakilantie-Paanutie-Rajametsäntie-Metsäpurontie-Männikkötie-Haavikkotie-Koivikkotie (korttelin n:o 288 lounaispäässä), itä- ja eteläpuolella.

112. Äänestysalue: (Oulunkylän läntinen äänestysalue). Ne osat Oulunkylästä, jotka ovat linjan, päärata-Oulunkyläntie-Siltavoudintie, pohjois- ja länsipuolella.

113. Äänestysalue: (Oulunkylän itäinen äänestysalue). Ne osat Oulunkylästä, jotka ovat linjan, päärata-Oulunkyläntie-Siltavoudintie, etelä- ja itäpuolella.

114. Äänestysalue: (Pukinmäen äänestysalue). Rajat: Vantaanjoki-Karviaismäenpuro-Pukinmäentie-rautatie-Polvitie-Kinnarpurontie-Syystie-Suvitie-Ahomäentie-Karhusuontie-Uimarannantie-Vantaanjoki.

115. Äänestysalue: (Malmin äänestysalue). Rajat: Rautatie-hiekkakuopan raide-Vanha Tapanilantie-Notkotie-Innustie-Suvitie-Syystie-Kinnarpurontie-Polvitie-rautatie.

116. Äänestysalue: (Tapanilankylän äänestysalue). Rajat: Vantaanjoki-Uimarannantie-Karhusuontie-Ahomäentie-Suvitie-Innustie-Notkotie-Vanha Tapanilantie-Länsirinnentie-Sidetie-Puutarhantie-Lepolantie-Backaksen tilan raja-Siltakylän ja Suutarilan välinen raja-Keravanjoki-Vantaanjoki.

117. Äänestysalue: (Tapanilan äänestysalue). Rajat: Hiekkakuopan raide-Vanha Tapanilantie-Länsirinnentie-Sidetie-Puutarhantie-Lepolantie-Backaksen tilan raja-rautatie-Terhontie-Valtatie-Vihtorinkuja ja sen jatkeesta etelään Auringonmäentielle-Auringonmäentie Puistolän asematien risteykseen, josta kohti suoraan Tasankotiehen-Tasankotien ja Latotien kulmaan saakka ja etelästä pitkin lentokentän rajaa etelään-Vasaratie-Itäinen tie pitkin vanhaa kylärajaa rautatiehen saakka.

118. Äänestysalue: (Puistolän äänestysalue). Rajat: Vasaratiestä suoraan itään päin pitkin kylärajaa-kaupungin itärajoilla-koillisraja Ala-Tikkurilan ja Suutarilan eteläräjälle, jota pitkin rautatiehen saakka-rautatie-Terhontie-Valtatie-Vihtorinkuja ja sen jatkeesta etelään Auringonmäentielle-Auringonmäen-

tie Puistolan asematien risteykseen, josta kohtisuoraan Tasankotiehen-Tasankotien ja Latotien kulmaan saakka ja sieltä pitkin lentokentän rajaa etelään Vasaratielle.

119. äänestysalue: (Suutarilan äänestysalue). Ala-Tikkurila ja Suutarila.

120. äänestysalue: (Malmin eteläinen äänestysalue). Rajat: Vantaanjoki-Karviaismaenpuro-Pukinmäentie-rautatie-Itäinentie-Vasaratie-suoraan itäänpäin pitkin kylärajaa-kaupungin raja-Mellunkylän ja Malmin välinen raja-Viikin latokartanon ja Viikinmäen rajat-Vantaanjoki.

121. äänestysalue: (Viikin äänestysalue). Rajat: Herttoniemen kylän raja-rautatie-Vantaanjoki läntistä haaraa Vanhankaupungin selälle-Lammassaari.

122. äänestysalue: (Herttoniemen läntinen äänestysalue). Ne osat Herttoniemestä, jotka ovat Herttoniementien ja Uuden Porvoontien länsi- ja pohjoispuolella.

123. äänestysalue: (Herttoniemen itäinen äänestysalue). Ne osat Herttoniemestä, jotka ovat Herttoniementien ja Uuden Porvoontien itä- ja eteläpuolella.

124. äänestysalue: (Vartiokylän äänestysalue). Vartiokylä lukuun ottamatta Marjaniemeä, joka kuuluu 125. äänestysalueeseen ja Vädön, Kalvholm ja Tjärholm saaria sekä Vädön kaakkoispuolella olevia saaria, jotka kuuluvat 126. äänestysalueeseen.

125. äänestysalue: (Marjaniemen äänestysalue). Marjaniemi ja Koivusaaret.

126. äänestysalue: (Laajasalon äänestysalue). Laajasalo, Tammisalo, Jollas, Tullisaari, Villingin saaret, Östra Rönnskär, Vädön saari kokonaisuudessaan, Kalvholm, Tjärholm sekä Vartiokylään kuuluvat Vädön kaakkoispuolella olevat saaret kuten Hemholmen ym.

127. äänestysalue: (Mellunkylän äänestysalue). Mellunkylä.

128. äänestysalue: (Suomenlinnan äänestysalue). Suomenlinna ja siihen kuuluvat saaret.

129. äänestysalue: (Santahaminan äänestysalue). Santahaminan kylä ja siihen kuuluvat saaret sekä Liivasaaret (Mjölö).

130. äänestysalue: Toisilla paikkakunnilla, laitoksissa ym. oleskelevat Helsingin kaupungissa henkikirjoitetut henkilöt sekä kaupungissa henkikirjoitetut vakinaista asuinpaikkaa vaille olevat henkilöt.

37. Asetus autoasetuksen muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 2 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 142/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:50)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1948 annetun autoasetuksen (349/48) 54 §, 55 §:n 1, 4 ja 5 momentti ja 56 §:n 3 momentti näin kuuluviksi:

54 §. 1. Lupa alueliikenteen harjoittamiseen maaseudulla tai kauppalassa on haettava ministeriöltä, jos hakemus tarkoittaa linja- tai seka-auton käyttämistä, muuten lääninhallitukselta. Jos hakemus tarkoittaa traktorin käyttämistä, on lupaa haettava asianomaiselta poliisiviranomaiselta. Alueliikenteen harjoittamisesta kaupunkialueella säädetään 56 §:ssä.

2. Jos alueliikenne tarkoittaa sellaisia määrätyn tai määrättyjen toimeksiantajain kuljetuksia, joiden tarkoituksenmukainen suorittaminen edellyttää liikennöimistä myös kaupunkialueella, tai jos alueliikenteen järjestely muista erityisistä syistä sitä edellyttää, voi lääninhallitus ulottaa luvan käsittelemään myös kaupunkialueen tai osan siitä.

3. Hakemus on tehtävä kirjallisesti ja siinä mainittava liikennealue, minkälaista liikennettä aiotaan harjoittaa ja monelako autolla, niin myös, minne liikenteeseen käytettävä auto aiotaan sijoittaa, eli sen asemapaikka. Hakemukseen on liitettävä ehdotus liikennetakseksi sekä, jollei hakijana ole valtion laitos tai kunta, selvitys hakijan maineesta ja siitä, että hän hallitsee itseään ja omaisuuttaan, tai, jos hakijana on yhtiö tai osuuskunta, kaupparekisterinote ja yhtiöjärjestys tai osuuskunnan säännöt.

4. Alueliikenneluvan myöntämistä harkittaessa otettakoon huomioon hakijan luotettavuus ja sopivaisuus sellaisen liikenteen harjoittajaksi. Hakemus alueliikenteen harjoittamiseksi, jollei kysymyksessä ole traktorin käyttäminen, voidaan hylätä, jos liikenteen lisäyksen katsotaan muodostuvan ilmeisesti epäterveeksi ja aiheuttavan muille luvantekijöille kuljetustointa vaarantavia kohtuuttomia vaikeuksia.

55 §. 1. Alueliikenneluvan myöntää ministeriö tai ministeriön tarvittaessa antamien yleisten ohjeiden mukaisesti lääninhallitus taikka poliisiviranomainen enintään viideksi vuodeksi ja määrää samalla liikennealueen, liikenteessä käytettävien autojen lukumäärän ja asemapaikan, liikenteen alkamisajan ja lupaehtot sekä vahvistaa liikennetaksan.

4. Alueliikennelupaan sisältyy myös oikeus suorittaa tilapäinen kuljetus sekä liikennealueen ulkopuolelle että sen ulkopuolelta liikennealueelle. Tilatun ajon päättyessä liikennealueen ulkopuolella on auto ilman viivytystä tuotava takaisin asemapaikkaansa, ja voi kuljettaja silloin ottaa suorittaakseen kuljetuksia paluumatkan suuntaan myös vieraan liikennealueen sisällä.

5. Luvansaajalla on oikeus, ilmoitettuaan asemapaikan poliisiviranomaiselle, siirtää alueliikenteessä oleva kuorma-autonsa asemapaikan läänissä liikennealueen ulkopuolella olevan työmaan töihin. Asemapaikan poliisiviranomainen voi sen lisäksi oikeuttaa luvansaajan siirtämään kuorma-autonsa määrääjäksi myös asemapaikan läänin ulkopuolella olevan määrätyn työmaan töihin. Vieraalle alueelle siirtyneellä ei ole oikeutta harjoittaa siellä muuta liikennettä.

56 §.

3. Jos hakija on luotettava ja alueliikenteen harjoittajaksi sopiva, myöntää poliisiviranomainen ministeriön tarvittaessa antamien yleisten ohjeiden mukaisesti liikenneluvan enintään viideksi vuodeksi ja määrää samalla lupaehdot. Maistraatti voi kuitenkin määrätä liikennelupien enimmäismäärän.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1956.

38. Helsingin kaupungin terveydellisten tutkimusten laboratorion taksa.

Kaupunginvaltuuston vahvistama maaliakuun 7 p:nä 1956..

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943:64 ja 1950:165)

I. Yleiset tutkimukset.

	Mk
Mikroskooppinen tarkastus	500
Tarkastus ultraviolettivalossa	300
Orgaanisen yhdisteen sulamispistemääritys	1 000
Orgaanisen yhdisteen indentifiointi sulamispiste- ja sekoitussulamispistemäärityksin	1 500
Tuhkamääritys	600
Tuhkan hiekkapitoisuuden määrittäminen	1 500
Kosteuden määrittäminen gravimetrisesti	600
" " ksyleneitislauksella	400
Nesteen ominaispainon määrittäminen pyknometrillä ...	800
Nesteen ominaispainon määrittäminen areometrillä ...	300
Nesteen pH-luvun määrittäminen	250
Valontaitetekertoinen määrittäminen	250
Raakarasvan määrittäminen	1 400
Saippuoitumisluvun määrittäminen	1 200
Saippuoitumattoman osan määrittäminen rasvassa	1 400
Jodiluvun määrittäminen	1 200
Peroksidiluvun määrittäminen	1 200
Happuluvun määrittäminen	800
Voihappoluvun "	1 200
Raakavalkuaisen määrittäminen	1 000
Raakakuidun "	1 200
Epäorgaanisen aineen ainesosien osoittaminen, ionilta	200
Epäorgaanisen aineen ainesosien määrittäminen, tehtävän laadusta ja määrittäytavoista riippuen, ionilta	650-2 600

II. Elintarviketutkimukset.

Myrkyllisten tai terveydelle vaarallisten metallien osoittaminen elintarvikkeessa, ionilta	550
Orgaanisten myrkyllisten aineiden osoittaminen elin- tarvikkeessa	4 000-8 000
Nk. raskaiden metallien määrittäminen elintarvik- keessa, tehtävän laadusta ja määrittäytavoista riippuen, ionilta	950-2 600

Ruukosokerin ja pelkistävien sokereiden kokonais- määrän määrittäminen: mehuista ja virvoitusjuo- mista	2 000
Ruukosokerin ja pelkistävien sokereiden kokonais- määrän määrittäminen: hilloista ja marmelaadeista	2 400
Ruukosokerin ja pelkistävien sokereiden kokonais- määrän määrittäminen: muissa elintarvikkeissa	2 800
Mehujen happoisuuden määrittäminen titrimetrisesti ..	400
Elintarvikkeiden kuiva-ainepitoisuuden määrittäminen	1 000
Keinotekoisien makeuttamisaineiden osoittaminen	4 000
Säilytysaineiden osoittaminen	4 000
" määrittäminen tehtävän laadusta	
riippuen	5 000-8 000
C-vitamiinin määrittäminen	1 200-2 000
Keittosuolan määrittäminen	500
Fiehen reaktio hünajasta	400

Likaantumisen tai pilaantumisen toteaminen:

Kolibakteerien todennäköisen luvun määrittäminen ...	1 000
Koli-aerogenes-ryhmän bakteerien todennäköisen luvun määrittäminen	1 000
Pesäkeluvun määrittäminen	600
Homeiden tai hiivasolujen toteaminen mikroskoipimalla	550
Homeiden lukumäärän määrittäminen viljellen	650
Hiilvojen lukumäärän määrittäminen selektiivisin vil- jelmin	1 000
Anaerobien bakteerien luvun määrittäminen viljellen	1 400
Itiöllisten bakteerien osoittaminen	750
Proteolyyttisten bakteerien luvun määrittäminen vil- jellen	600
Säilykkeiden sterilisyyden toteaminen selektiivisin ryhmäviljelmin	5 000
Hyytelökapsleja muodostavien bakteerien toteaminen sokeripitoisista liuoksista mikroskoipimalla	500
Käytetyn raaka-aineen pilaantumisasteen toteaminen hedelmä- ja marjasäilykkeistä	2 200
Jyrsijäin karvojen ja ulosteiden tai hyönteisten to- teaminen elintarvikkeissa	650

Mk

III. Vesitutkimukset.

Kaivovesitutkimus, käsittävä aistivaraisen tarkas- tuksen, ominaisjohtokyvyn ja sen perusteella las- ketun mineraalisuolujen määrän, pH-luvun, perman- ganaatinkulutuksen, raudan, ammoniumtypen, nit- riittien, nitraattien, kloriidien ja kokonais- kovuuden määrittämisen, tarvittaessa pohjasakan mikroskooppisen tarkastuksen sekä tutkimuksen pe- rusteella annetun lausunnon veden laadusta	1 600
---	-------

Kemialliset erillismääritykset, määrittäystä kohden:

pH-luvun	200
Ominaisjohtokyvyn	200
Haihdutusjäännöksen	400
Hehkutusjäännöksen, edellisen yhteydessä	250
Permanganaatinkulutuksen	250
Happipitoisuuden	250

Biokemiallisen hapenkulutuksen	600
Aktiivisen kloorin	200
Vapaan hiilihapon titrimetrinen	200
Bikarbonaattien "	200
Värillisyyden kolorimetrinen	250
Kokonaiskovuuden titrimetrinen	200
Kalsiumkovuuden "	250
Raskaiden metallien kokonaismäärän titrimetrinen ...	400
Kuparin, sinkin tai lyijyn kolorimetrinen	950
Ferri- tai ferroraudan "	250
Aluminiumin "	600
Manganin "	600
Ammoniumtyypen, nitriittien tai nitraattien kolorimet-	
rinen	200
Fosfaattien kolorimetrinen	600
Kloridien titrimetrinen	150
Sulfaattien "	400
Piihapon gravimetrinen	1 600
Fluoridien kolorimetrinen	1 200
Pohjasakan mikroskopointi	350
Bakteriologinen vesitutkimus, käsittävä kolibaktee-	
rien todennäköisen lukumäärän määrittämisen selek-	
tiivisellä käymiskokeella sekä pesäkeluvun määrit-	
tämisen liivate- tai agar-alustalla viljellen ...	1 000
Näytepullon sterilointi	100

Mikrobiologiset erillismääritykset:

Kolibakteerien todennäköisen lukumäärän määrittäminen	
selektiivisellä käymiskokeella	800
Kolibakteerien lukumäärän määrittäminen viemäriveres-	
tä kiinteällä selektiivisellä elatusalustalla vil-	
jellen	600
Pesäkeluvun määrittäminen agarilla tai liivateella	
viljellen	400

IV. Käyttö- ja kulutustarvikkeiden tutkimus.

Emalin laatututkimus	6 000
Lasituksen "	6 000
Metallisen myyntipähallyksen laatututkimus	650
Muun " "	300
Alumiiniastioiden metallin laadun tutkiminen	850
Lyijyn osoittaminen tinauksessa	200
Tinauksen lyijypitoisuuden määrittäminen	2 500
Vapaiden happojen tai vapaiden emästen määrittäminen saip-	
puussa	600
Rasva- ja hartsihappojen kokonaismäärän määrittäminen saip-	
puussa	1 000
Alkoholin liukenematon jäännös saippuussa	800
Saippuan painohäviö 105°C kuivattuna	600
Hartsihappojen osoittaminen saippuusta	200
Saippuan, rasvahappojen jodiluku	1 800
" " tiitteri	1 000
Saippuan kosteuden määrittäminen ksylenitislauksella	
Karbonaattien, boraattien ja perboraattien määrittäminen	
pesuaineissa, kunkin	400

Silikaattien ja fosfaattien määrittäminen pesuaineissa,
 kumpienkin 1 200

Helsingin kaupungin terveydenhoitolautakunnan ja sen määräämien elintarvikemääräysten valvontaviranomaisten suorittamista valvontatehtävien edellyttämistä tutkimuksista ei peritä maksua.

Helsingin kaupungin laitosten ja viranomaisten toimeksiantosta suoritettavat tutkimukset ovat myös maksuttomia, lukuun ottamatta kaupungin liikelaitosten tai näihin rinnastettavien laitosten tilaamia tutkimuksia, joista peritään sama tutkimusmaksu kuin yksityishenkilöiltä.

Laboratorion näytteenottajan suorittaessa näytteenoton yksityishenkilön tai toiminimen tilaamaa tutkimusta varten peritään tutkimusmaksun lisäksi näytteenotosta 400 mk:n korvaus tunnilta.

Tutkimuksista ja määrittämisistä, joita ei ole mainittu edellä, peritään työn suorittamiseen kuluneen ajan perusteella laskettua omakustannusarvoa vastaava, laboratorion johtajan määräämä maksu.

Tutkimustodistuksista ei kanneta erityistä maksua, mutta laajemmista neuvoo-antavista lausunnoista tutkimustodistuksestakin voidaan periä maksu.

Vieraan kunnan laitosten ja vieraskuntalaisten (yksityisten tai toiminimien) tilaamista tutkimuksista peritään edellä mainitut maksut 25 %:lla korotettuina. Vieraan kunnan laitoksen tai viranomaisen toimituttamista tutkimuksista suoritettavat maksut peritään ilman edellä mainittua 25 %:n korotusta, mikäli tästä Helsingin kaupungin ja ao. kunnan kesken on tehty sopimus.

Mikäli tutkimus suoritetaan kiireellisenä ja tästä tai muista pakottavista syistä aiheutuu ylityötä, peritään tutkimusmaksun yhteydessä lisäksi välittömät ylityökorvaukset.

Maksut on suoritettava 15 päivän kuluessa siitä kun toimeksiantaja on saanut tiedon tutkimuksen valmistumisesta ja maksun suuruudesta.

39. Desinfiioimislaitoksessa annettusta syyhyhoidosta perittävä maksu.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 7 piltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:150)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa kaupungin desinfiioimislaitoksessa annettavasta syyhyhoidosta perittävän maksun 150 mk:ksi henkilöltä, kuitenkin siten, että varattomilta ei peritä maksua sekä että laitoksen täisaunassa käyvältä henkilöltä perittävä maksu korotetaan 70 mk:ksi, kuitenkin siten, että yhteismajoituksissa asuvilta henkilöiltä ei peritä maksua, mikäli he käyvät saunassa heille määrättyinä päivinä, eikä myöskään varattomilta.

40. Kaupungin työväenopistoissa maksettavat luento- ja tuntipalkkiot.

Kaupunginhallituksen vahvistamat maaliskuun 8 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:138 ja 1954:33)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä korottaa työväenopistoissa maksettavat palkkiot 1.1.1956 lukien 5.5 %:lla ja 1.7.1956 lukien samoin 5.5 %:lla, jolloin peruspalkkiot muodostuvat seuraaviksi:

	1.1.1956	1.7.1956
Opintopiiritunti	485 mk	510 mk
Korjaustunti	325 "	345 "
Luentopiiritunti	1 265 "	1 335 "
Laulukuoron ja orkesterin ohjaus, kahdelta tunnilta	1 750 "	1 845 "
Luentolauluilta	730 "	770 "
Puheet, alustukset ja esitelmät	2 940-3 215 mk	3 100-3 390 mk
Luento (erikoisluento 45 min.)	3 670-4 115 "	3 870-4 340 "
Elo- ja varjokuvien näyttö, 1 t.	265 mk	280 mk
Ilmoittautumisten vastaanottaja, järjestysmies ja muut tp. avustajat, 4 t.	565 "	595 "

Edellä mainittuihin palkkioihin on lisättävä 15 %:n indeksikorotus.

41. Helsingin kaupungin rakennusjärjestyksen muutos.

Sisäasiainministeriön vahvistama maaliskuun 12 p:nä 1956.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä tammikuun 25 p:nä 1956)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston tammikuun 25 päivänä 1956 tekemän päätöksen, jonka mukaan päätettiin lisätä rakennusjärjestyksen 5 lukuun 73 §:n jälkeen uusi otsake N) ja uusi 73 a § seuraavasti:

N) Rakennustoimenpiteet vanhan kaupunginosan alueella ja tonteilla n:o 2, 8 ja 9 korttelissa n:o 32.

73 a §. Mitä edellä tässä luvussa on säädetty, noudatettakoon soveltuvilta osin, mutta allamainituin poikkeuksin niillä tonteilla, jotka sijaitsevat sillä kaupunginalueella, jonka sisäasiainministeriö toukokuun 20 päivänä 1952 antamallaan päätöksellä on julistanut vanhaksi kaupunginosaksi, sekä tonteilla n:o 2, 8 ja 9 korttelissa n:o 32.

Tonteilla tehtävät uudisrakennus-, lisä- ja muutostyöt on tehtävä siten, että ne sopeutuvat kaupunkikuvaan eivätkä tarve alueen sivistyshistoriallista arvoa ja tyyliä.

Rakennuksen purkamiseen on myös hankittava maistraatin lupaa.

Käsitellessään rakennustoimenpidettä, johon rakennussäännön 28 §:n mukaan vaaditaan uudisrakennuslupa tai muu rakennussäännön 33 §:n tarkoittama maistraatin lupa, samoin kuin rakennuksen purkamista koskevaa anomusta on maistraatin ennen asian ratkaisemista hankittava siitä lausunto erityiseltä, alueen sivistyksellistä rakennushuoltoa valvovalta toimikunnalta. Tämän toimikunnan lausunto on maistraatin niin ikään hankittava sellaisissa rakennussäännön 38 §:ssä säätämässä tapauksissa, jolloin valtion tai muun julkisen viranomaisen on hankittava maistraatilta lausunto piirustuksista.

Toimikunnan kokoonpanosta ja tehtävistä määrätään lähemmin toimikunnan johtosäännössä, jonka kaupunginvaltuusto hyväksyy.

Jos olemassa oleva sivistysarvo uutis- tai lisärakennuksen, purkamis- tai muutostöiden takia on vaarassa tärveltyä, on maistraatin, mikäli syytä siihen esiintyy, koetettava rakennushuoltoa valvovan toimikunnan antamaan lausuntoon perustuvien selvityksin ja neuvoin saada aikaan sopiva muutos aiottuun rakennusyritykseen. Jos sivistyshistoriallisten tai rakennustaitteellisten arvojen huomioon ottamista ei voitaisi toteuttaa ilman niin pitkälle menevää puuttumista yksityiseen oikeuteen, että asianomaiselle tontinomistajalle aiheutetaan tuntuva taloudellista vahinkoa, on maistraatin ennen asian ratkaisemista hankittava asiasta kaupunginvaltuuston lausunto.

42. Taksa, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella lasketaan.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama helmikuun 29 p:nä 1956.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä helmikuun 8 p:nä 1956)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:164)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä seuraavan taksaan, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella lasketaan:

Uskottujen miesten päiväpalkkiona maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella suoritetaan 1 200 mk. Matkarahana suoritetaan yleisiä kulkuneuvoja käytettäessä todelliset kohtuulliset matkakustannukset, omaa autoa käytettäessä 19 mk/km ja muulla omalla kyydillä tai jalkaisin kuljettaessa 10 mk/km.

43. Kansakoulujen vahtimestareille ja siivoojille suoritettavat korvaukset.

Kaupunginhallituksen vahvistamat maaliskuun 15 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:167)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kansakoulujen vahtimestarit ja siivoojat sekä talonmies-lämmittäjät oikeutetaan 1.4.1956 lukien laskuttamaan siitä ylityöstä, jonka he arki-iltoina kello 18:n jälkeen ja pyhäpäivinä joutuvat yhdistysten ym. toiminnan vuoksi tekemään, seuraavasti:

1) Vahtimestarit 175 mk, tunnilta yhden, 205 mk tunnilta kahden, 245 mk tunnilta kolmen, 305 mk tunnilta neljän ja 40 mk tunnilta jokaiselta seuralta tai ryhmältä sitä useamman opinto-, harjoitus- tai kokousryhmän samanaikaisesti eri huoneissa koontuessa, koulun omat toimintaryhmät jaossa mukaan lukien. Kello 21.30 jälkeen tapahtuvasta toiminnasta maksetaan palkkiot 50 %:lla korotettuina.

Milloin koulun sisäänkäytävät ja huoneistot jakaantuvat siten, että yksi henkilö ei voi valvontaa hoitaa, voidaan toiseksi valvojaksi määrätä koulun johtajan ja taloudenhoitajan hyväksymä henkilö ja laskutus jakaa hänen ja vahtimestarin kesken siten, että kumpikin laskuttaa valvomiensa ryhmien osalta erillisesti edellä olevan taksaan mukaisesti.

2) Siivooja voimistelusalin ylimääräisestä siivouksesta 185 mk voimistelukerralta, veistosalin siivouksesta 160 mk sekä luokka- tai muun siihen verrattavan huoneen siivouksesta 80 mk kokoontumiskerralta, jos ylimääräinen siivous sen johdosta suoritetaan.

3) Lauantai-iltoina tai sunnuntaina järjestettävistä tilaisuuksista suoritetaan edellä mainitut korvauspalkkiot 100 %:lla korotettuina, ei kuitenkaan koulun opettajan valvonnassa toimivien kerhojen ja toimintaryhmien osalta, ellei koulun johtajan harkinnan mukaan erikoista syytä siihen ole.

4) Kouluilla mahdollisesti järjestettävistä suurista juhlista suoritetaan korvaukset koulun johtajan hyväksymän sopimuksen mukaan.

5) Voimistelu- y.m. seurojen, jotka haluavat lämmintä vettä, on maksettava sen valmistamisesta koulujen talonmies-lämmittäjille sinä aikana vuodesta, jona kouluilla ei ole avustavia talonmies-lämmittäjiä, 205 mk käyttökerralta, jos vettä käyttää samana iltana yksi ryhmä, 170 mk ryhmää kohden, jos vettä käyttäviä ryhmiä on kaksi, sekä 140 mk ryhmää kohden, jos vettä käyttäviä ryhmiä samana iltana on kolme tai sitä useampia.

44. Helsinki-mitalin ja Kaupunkiliiton ansiomerkin myöntäminen.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 15 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:144 ja 1955:122)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

1) kehoittaa kaikkia hallintoelimiä sekä välittömästi kaupunginhallituksen alaisia virastoja ja laitoksia kiinnittämään huomiota kaupunginvaltuuston 30.11.1955 hyväksymiin Helsinki-mitalin jakoa koskeviin määräyksiin sekä niissä mainitun määräjän kuluessa tekemään mitalesityksensä huomiioon ottaen, että ensimmäinen jako suoritetaan vuonna 1956,

2) määrätä,

a) että Kaupunkiliiton ansiomerkkejä tästä lähtien voidaan esittää myönnettäviksi 20, 25 tai 30 vuoden palveluksen perusteella vain siinä tapauksessa, että asianomainen jakoa edeltäneen vuoden päättyessä on saavuttanut vaadittavan palvelusajan eikä ennen eläkkeelle siirtymistään tule olleeksi kaupungin palveluksessa niin kauan, että hänelle silloin voitaisiin esittää lähinnä ylempää merkkiä tai Helsinki-mitalia. Kaupunkiliiton ansiomerkkien saamisen ehtona on lisäksi, että asianomaisen palvelus on arvosteltu ansiokkaaksi,

b) että kaupungin toimesta Kaupunkiliiton ansiomerkkejä esitettäessä palvelusaika on laskettava samojen sääntöjen mukaan kuin Helsinki-mitalia myönnettäessä,

c) että kaupungin hallintoelinten sekä välittömästi kaupunginhallituksen alaisten virastojen ja laitosten päälliköiden tulee vuosittain maaliskuun kuluessa tehdä kaupunginhallitukselle esityksensä Kaupunkiliiton ansiomerkkien myöntämisestä ja on ote asianomaisen henkilökortista tai, jollei sellaista ole, muu luotettava selvitys palvelusajasta liitettävä esitykseen.

45. Helsingin kaupungin nuohoustaksa.

Maistraatin vahvistama maaliskuun 17 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:160)

Tulisijat ja muut nuohouskohteet jaetaan kolmeen taksaluokkaan seuraavasti:

1. taksaluokka:
tavallinen lämmitys-uuni, tavallinen keittiöhella, takka-uuni, kamina, kylpykamina, muuripata, yksityinen leivinuuni, yksityisen saunan kiuasuuni sekä höyryn- ja kaasunpoistohormi.
2. taksaluokka:
yleisen saunan kiuasuuni, yleisen pesulaitoksen, ruokalan ja kahvilan tulisija, tehdasvalmisteinen hella, yhdistetty hella ja lämmitys-uuni, hella kahdella pellillä sekä lämmityshormeilla varustettu hella.
3. taksaluokka:
keskuslämmityslaitte ja laitos, tehtaan kattilalaitos, kuunnusuuni, ammattileipomon uuni ja suuri ravintolan hella.

Tulisija, jota ei ole edellä mainittu, luetaan siihen taksaluokkaan, johon siihen lähinnä verrattava tulisija kuuluu.

Nuohousmaksu, joka lasketaan nuohouskerralta, on:

I hinta-alueella II hinta-alueella

1. taksaluokassa	28:-	60:-
2. " "	34:-	108:-
3. " savuhormin juoksumetr.	21:-	21:-

Savu- ynnä muiden hormien nuohoamisesta ja puhdistamisesta lasketaan kerroskorotuksena ylhäältä luettuna:

I hinta-alueella II hinta-alueella

1. taksaluokassa	4:-	4:-
2. " "	4:-	4:-

Lämmityshormien nuohoamisesta on lisämaksu juoksumetriltä 7:-.

Tilauksesta suoritetuista erikoistöistä maksetaan sopimuksen mukaan.

Nuohousmaksu saadaan periä myös siinä tapauksessa, ettei nuohooja ennakoilmoituksesta huolimatta ole saanut tilaisuutta suorittaa nuohousta.

I hinta-alue käsittää kanta-kaupungin alueen sekä 30. ja 31. kaupunginosat kokonaisuudessaan, 43. kaupunginosasta korttelit 43051-43080 ja 46. kaupunginosasta rautatien eteläpuolella olevan alueen.

II hinta-alue käsittää kaupungin alueen muun osan.

Tätä nuohoustaksaa on noudatettava tammikuun 1 päivästä 1956 lukien.

46. Pääväylät Helsingin kaupungissa.

Maistraatin päätös maaliskuun 20 p:ltä 1956.

Maistraatti on mainittuna päivänä määrännyt pääväyläksi Kaisaniemenkadun, Unioninkadun Liisankadusta Pitkällesillalle, Pitkäsillan sekä Siltasaarenkadun Pitkäsillan ja Hämeentien välisen osan.

47. Kotimaisten tarvikkeiden hintojen sekä maksujen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 23 piltä 1956. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 144/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:68)

Valtioneuvosto on hintatason turvaamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1956 annetun lain (120/56) 1 ja 2 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

M a k s u j e n s ä ä n n ö s t e l y .

58 §. Maksulla tarkoitetaan tässä päätöksessä korvausta, joka suoritetaan

- a) henkilön ja tavaran kuljetuksesta,
- b) toisen kiinteistön, laitoksen, tarvikkeen tai muun omaisuuden käyttämisestä, kuten tontin, hallimymälän, tori- tai muun myyntipaikan ja säilytyspaikan sekä ajoneuvon, koneen tai muun laitteen vuokramaksuja,
- c) sähkövirran, muun voiman, kaasun tai veden luovuttamisesta, ja
- d) toisen hyväksi tulleesta palveluksesta sekä muista eduista ja työsuorituksista, kuten jalkineiden korjausmaksuja, pesu-, silitys- ja värjäysmaksuja, sauna-, parturi- ja kampaamomaksuja, vaatturimaksuja, puhelinmaksuja, huoltomaksuja, satamatyömaksuja ja huvitilaisuuksien pääsymaksuja.

Maksuksi ei kuitenkaan katsota korvausta, joka suoritetaan julkisoikeudellisen työsuhteen perusteella tai työsopimuslain alaisesta työstä, eikä huoneenvuokrasuhteesta johtuvaa vuokramaksua ja siihen rinnastettavaa tai liittyvää maksua ja korvausta. Tämän päätöksen määräykset eivät myöskään koske maksuja, joiden suuruus on määrätty laissa tai asetuksessa.

Tässä päätöksessä tarkoitettuun maksuun luetaan kaikki itselle tai toiselle joko välittömästi tai erityisin välipuhein otetut, vaaditut, varatut, maksetut, tarjotut tai luvattut varallisuusedut.

Vahvistetulla maksulla tarkoitetaan viranomaisen noudatettavaksi määräämää ylintä sallittua maksua.

59 §. Milloin maksulle ei tarvitse hakea vahvistusta, elleen kuitenkin kukaan ottako, vaatiko tai varatko korkeampaa maksua, kuin mikä vastaa sen suuruteen vaikuttavia todellisia.

kuitenkin enintään kohtuullisia kustannuksia lisättyinä kohtuullisella yrittäjänansiolla, taikka joka muutoin on kohtuuton.

Älköön kukaan 1 momentissa mainitussa tapauksessa myöskään maksako, tarjotko tai luvatko maksua, joka olosuhteisiin nähden on ilmeisesti kohtuuton.

60 §. Kuljetusta, käyttöä, palvelusta tai muuta tehtävää tai etua tarkoittavaan sopimukseen tai sitoumukseen älköön otettako määräystä tai liitettäkö ehtoa, joka johtaa tai jonka voidaan olettaa johtavan maksun kohoamiseen silloin, kun se on vahvistettu, taikka sovitun maksun kohtuuttomuuteen, älköönkää kukaan siten taikka muulla tavoin menetellen myötävaikuttako kohtuullisten käyppien maksujen ylittämiseen.

61 §. Milloin maksun suuruus on vahvistettu taikka se vahvistettujen perusteiden mukaan on määrättävissä, älköön tehtävän suorittaja taikka edun antaja missään muodossa ottako, vaatiko tai varatko vahvistettua tai siten määrättyntä maksua korkeampaa hyvitystä.

Älköön myöskään kukaan missään muodossa maksako, tarjotko tai luvatko maksua tai hyvitystä, jonka hän tietää tai joka hänen olosuhteisiin nähden tulisi tietää 1 momentissa tarkoitettua maksua suuremmaksi taikka joka muutoin on ilmeisesti kohtuuton.

62 §. Maksulle on haettava vahvistus, ei kuitenkaan mikäli maksun saaja ei sitä ota, vaadi tai varsa korkeampana kuin oli hänen 31 päivänä tammikuuta 1956 ottamansa, vaatimansa tai varaamansa maksu.

Maksun suuruuden tai sen laskentaperusteet vahvistaa, ellei valtioneuvosto ole tätä oikeutta itselleen pidättänyt, sosiaaliministeriö, jolla on myös valta määrätä, että jollekkin tai joillekin 1 momentissa tarkoitetuista maksuista ei tarvitse hakea vahvistusta.

Mitä edellä 19 §:n 4 momentissa on määrätty, sovellettakoon vastaavasti maksuihin. Yhtenäisten maksujen aikaansaamiseksi sosiaaliministeriö voi myös vahvistaa maksun suuruuden laatuja kustannusvertailun perusteella riippumatta siitä, onko maksulle haettava vahvistus.

Vahvistetun maksun korottaminen on sallittu vain maksun vahvistaneen viranomaisen luvalla.

Siitä riippumatta, onko maksulle haettu vahvistus, sosiaaliministeriöllä on valta tarpeen vaatiessa vahvistaa 1 momentissa tarkoitettu maksu.

63 §. Maksulle on haettava vahvistus ennen maksun käyttämistä. Erillistä vahvistusta maksulle ei ole kuitenkaan tarpeen hakea, milloin valtioneuvosto tai sosiaaliministeriö on vahvistanut vastaavan maksun olemaan voimassa koko maassa tai osassa maata ja päätös on julkaistu asetuskokoelmassa tai saatettu yleisesti tiedoksi jäljempänä 71 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

64 §. Maksun vahvistusta haettaessa ja sen suuruutta tai laskentaperusteita määrättäessä on noudatettava soveltuvin osin vastaavasti, mitä hintojen säännöstelystä, hinnanvahvistuksesta ja teollisuustuotteiden hinnoitteluperusteista tässä päätöksessä on sanottu.

Milloin maksun suuruuteen vaikuttavat kustannukset alenevat, olkoon vastaavasti noudatettavana, mitä kustannusten pienene- misestä johtuvasta hinnan alentamisesta 39 §:ssä on määrätty.

65 §. Maksut ja niiden määräytymisperusteet on sen, jota tä- män päätöksen määräykset koskevat, vaadittaessa totuuden mukai- sesti ilmoitettava sosiaaliministeriölle.

66 §. Elinkeinonharjoittajan on niissä tapauksissa ja sillä tavoin kuin sosiaaliministeriö määrää pidettävä yleisön nähtä- vänä tiedotus, josta ilmenevät hänen harjoittamaansa elinkei- notoimintaa koskevat maksut.

Maksua perittäessä on siitä maksajan niin vaatiessa hänelle annettava eritelty lasku.

H i n t o i h i n j a m a k s u i h i n k o h d i s t u v a v a l v o n t a.

67 §. Tämän päätöksen noudattamista valvovat ja siinä tarkoi- tuksessa toimitettavia tarkastuksia suorittavat hintaviranomai- set sen mukaan kuin siitä on erikseen määrätty.

Elinkeinonharjoittaja on velvollinen vaadittaessa selvittä- mään hirttaviranomaiselle kaupan pitämiensä tarvikkeiden hankin- ta- ja myyntihinnat tai kantamansa maksut viranomaisten anta- mien päätösten tai kustannus- ja hinnoittelulaskelmien, kirjan- pidon, liikettä koskevien sopimusten ja sitoumusten sekä muiden tarpeellisten selvitysten ja todisteiden mukaan.

68 §. Hintoja ja maksuja koskevat asiakirjat on laadittava ja säilytettävä siten, että hintoja ja maksuja voidaan niiden pohjalta vaikeudetta valvoa.

69 §. Tähän päätökseen sisältyvien ja sen nojalla annettujen määräysten rikkomisesta sekä rikkomisen yrityksestä on rangais- tus ja muut seuraamukset määrätty säännöstelyrikosten rankaise- misesta annetussa laissa.

E r i n ä i s i ä m ä ä r ä y k s i ä.

70 §. Sosiaaliministeriöllä on valta tarvittaessa antaa mää- räyksiä sellaisen sopimuksen muuttamisesta, josta johtuvat vel- voitukset eivät ole tämän päätöksen määräysten mukaisia.

71 §. Sosiaaliministeriön tämän päätöksen nojalla antama päätös, jota ei ole julkaistu asetuskokoelmassa tai jota ei ole annettu hakemuksen johdosta, on annettava tiedoksi 2 ja 3 momentissa tarkoitettulla tavalla tai todisteellisella tiedon- annolla erikseen niille, joita päätös koskee.

Sosiaaliministeriön päätös saatetaan yleisesti tiedoksi sit- ten, että päätös lähetetään kunkin kunnan toimipaikkaan ja sii- tä julkaistaan tiedoksianto virallisen lehden perjantainumeros- sa. Päätös voidaan tämän ohella toimittaa niiden tiedoksi, joi- den elinkeinotoimintaa päätös koskee.

Erittäin kiireellisessä tapauksessa sosiaaliministeriön pää- tös voidaan saattaa tiedoksi muulla sopivalla tavalla.

Milloin se katsotaan tarpeelliseksi, sosiaaliministeriö voi määrätä, että niiden, joiden elinkeinotoimintaa päätös koskee, on pidettävä päätös yleisön nähtävänä.

72 §. Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa sosiaaliministeriö, jolla on myös valta erityisten syiden nojalla määrätä ja myöntää poikkeuksia sen määräyksistä.

73 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1956. Mikäli elinkeinonharjoittajalla on tämän päätöksen voimaan tullessa myytävänä tarvikkeita, joita ei ole pidetty kaupan 19 §:n 1 momentissa mainittuina ajankohtina, saadaan niitä myydä, ellei sosiaaliministeriö toisin määrää, ilman hinnanvahvistusta vain niissä tapauksissa, jolloin niiden hinnat on laskettu tämän päätöksen tai sen nojalla annettujen määräysten mukaisesti. Sama olkoon vastaavasti maksuihin nähden noudatettavana.

48. Laki invalidirahalin muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 23 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 146/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:79)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä kesäkuuta 1951 annetun invalidirahalin 4 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 17 päivänä kesäkuuta 1955 annetussa laissa (325/55), näin kuuluvaksi:

4 §. Invalidirahan vuotuinen määrä on:

- 1) invalidille, jolta puuttuu suuntausnäkö hänelle tuntemattomassa paikassa, 104 000 markkaa;
 - 2) muulle 2 §:n 1 momentissa tarkoitetulle invalidille 72 000 markkaa; sekä
 - 3) 2 §:n 2 momentissa tarkoitetulle invalidille 52 000 markkaa.
-

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1956 lukien.

49. Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastosuojissa säilytetyn tavaran paikanvuokra maksetaan.

Satamalautakunnan vahvistama maaliskuun 26 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:176)

1 §. Satamalaitoksen varastosuojiiin sijoitetuista tavaroista kannetaan paikanvuokrina seuraavat maksut:

A. Tuontitavarat.

- a. 1. - 3. vuorokausi: maksutta.
- b. 4. - 10. vuorokausi: 8 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa.
- c. 11. - 15. vuorokausi: 20 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa.
- d. 16. - 20. vuorokausi: 35 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa.
- e. 21. vuorokaudesta alkaen: 40 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa.

Pakkahuoneella saadaan tavaraa säilyttää maksuttomasti niin kauan kuin se on tullaamatonta, ei kuitenkaan pitempää aikaa kuin tullisäännön 137 §:n 1 kohdassa säädetään tullausajasta.

B. Vientitavarat.

5 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa.

Maasta vietäville paperiteollisuustuotteille myönnetään kolmen päivän maksuton säilytysaika.

C. Jäähdytyslaitoksessa.

Tuonti- ja vientitavarasta, jota säilytetään jäähdytyslaitoksessa, kannetaan 20 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa sekä kotimaan liikenteen tavarasta 25 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa.

2 §. Maksuton säilytysaika lasketaan purettaessa aluksesta tai rautatievaunusta purkamispäivästä, sitä lukuunottamatta, siihen päivään, jolloin tavara viedään pois; muissa tapauksissa tavaran säilytettäväksi panopäivästä sen poisvientipäivään.

Sunnuntai- ja juhlapäiviä ei oteta lukuun laskettaessa maksuvapaita päiviä.

Alin maksu on 50 mk.

Tämä taksa tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1956.

50. Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satama-alueilla säilytetyn tavaran paikanvuokra maksetaan.

Satamalautakunnan vahvistama maaliskuun 26 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:177)

1 §. Satama-alueille sijoitetuista tavaroista kannetaan paikanvuokrina seuraavat maksut:

A. Tuontitavarat.

- a. 1. - 3. vuorokausi: maksutta.
- b. 4. - 10. vuorokausi: 2 mk neliömetriltä vuorokaudessa.
- c. 11. - 15. vuorokausi: 5 mk neliömetriltä vuorokaudessa.
- d. 16. - 20. vuorokausi: 15 mk neliömetriltä vuorokaudessa.
- e. 21. vuorokaudesta alkaen: 20 mk neliömetriltä vuorokaudessa.

Aika lasketaan aluksen purkamisen päättymisestä.

B. Vienti- ja jälleenvientitavarat.

Laiturialueella 3 mk neliömetriltä vuorokaudessa ja muulla satama-alueella 5 mk neliömetriltä viikossa.

Vientiputavarat, jotka ovat saapuneet ilmoitettuja aluksia varten, saavat olla satamassa kolme vuorokautta maksutta.

Maasta vietäville paperiteollisuustuotteille myönnetään kolmen vuorokauden maksuton säilytysaika.

C. Kotimaan liikenteen tavarat.

8 mk neliömetriltä viikossa, joka aika lasketaan siitä päivästä, joksi alue on tilattu.

5 mk neliömetriltä vuorokaudessa satama-alueelle varastoidusta puutavarasta, katualueille varastoidusta tavarasta sekä ilman lupaa varastoidusta tavarasta. (Poikkeuksia harkinnan mukaan.)

2 §. Maksuton säilytysaika lasketaan, purettaessa aluksesta tai rautatievaunusta, purkamispäivästä, sitä lukuunottamatta, siihen päivään, jolloin tavara viedään pois; muissa tapauksissa tavaran säilytettäväksiapanopäivästä sen poisvientipäivään.

Suunnuntai- ja juhlapäiviä ei oteta lukuun maksutonta säilytysaikaa laskettaessa.

3 §. Tavaranomistaja on velvollinen, ellei erityistä sopimusta ole tehty, kahden vuorokauden kuluessa, satamapäälylystön kehoituksen saatuaan, viemään pois tavaran satama-alueelta uhalla, että se muutoin poistetaan satama-alueelta satamapäälylystön toimesta ja tavaranomistajan kustannuksella ja vastuulla siihen paikkaan, minkä satamapäälylystä sopivaksi katsoo.

Alin maksu on 50 markkaa.

Tämä taksa tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1956.

51. Laiturihuollon taksan korotus.

Satamalautekunnan päätös maaliskuun 26 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:68)

Satamalautekunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa laiturihuollon taksan maksuihin; tavarapeitteiden vuokria lukuunottamatta, 1.4.1956 alkaen toistaiseksi 15 %:n suuruiset korotukset, joiden mukaan taksan maksut on laskettava markkamääräisiksi.

52. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 28 p:nä 1956.

(Suomen as.-kok. 180/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:15)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä toukokuuta 1937 annetun kansaneläkelain 86 § väliaikaisesti näin kuuluvaksi:

86 §. Työkyvyttömyys- ja vanhuuseläkkeiden korotusrahaston tulee olla niin suuri, että sen voidaan katsoa riittävän turvaamaan eläkkeiden korotuksien jatkuvan suorittamisen.

Rahastoon siirretään vuosittain:

1) se osa laskuperusteiden mukaan kuolleilta vakuutetuilta vapautuneista värcistä, jota 39 §:n (1094/43) säännösten perusteella ei palauteta;

2) korotusten suorittamista varten 29 §:n mukaan vakuutusmaksuista vähennetyt osat;

3) se osa työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksua koskevan lain nojalla tulevista työnantajan kansaneläkemaksuista, joka jää jäljelle, kun 8 §:n 2 momentin mukaiset vakuutusmaksuosuudet sekä työkyvyttömyysavustuslain ja lisäavustuksen suorittamisesta vanhuus- ja työkyvyttömyysavustuksen saajille annetun lain mukaan työnantajan kansaneläkemaksuista suoritettavat työkyvyttömyysavustukset ja lisäavustukset on niistä vähennetty;

4) rahaston korot; sekä

5) valtuutettujen vahvistama osa eläkelaitoksen ylijäämästä.

Rahastosta maksetaan työkyvyttömyys- ja vanhuuseläkkeiden korotukset.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1956 lukien, ja on se voimassa vuoden 1956 loppuun. Sillä kumotaan sanotusta päivästä lukien kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain 86 §, sellaisena kuin se on 4 päivänä helmikuuta 1955 annetussa laissa (62/55). Tätä lakia on vuoden 1956 jälkeekin sovellettava vakuutusmaksuihin ja vakuutusmaksun ennakkoihin, joita on määrätty tai määrätään tämän lain voimassaoloajalta.

53. Kaupungin rakennusten katoissa sallittavan pienimmän kaltevuuden määrääminen.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 28 piltä 1956.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä määrätä kaupungin rakennusten kattojen pienimpinä kaltevuuksina käytettäväksi seuraavia kaltevuuksia:

Kateaine.

Kaltevuus.

Kattotiili:	ilman falssia	20°
	falssattuna	15°
Pelti:	kaksinkertainen falssi	10° (=n.1:5)
Imeytetty bitumihuopa:	1:4 -	1:1,5
Sirotteellinen bitumihuopa:	yksinkertainen sileä huopa, puualustalla, näkyvä naulaus	1:4 - 1:1,5
	sama kuin edellä, peitetty naulaus	1:5 - 1:1,5
	sama kuin edellä kiinnityslistoilla	1:3
	kaksinkertainen huopa	1:10 á 1:12
Asbestisementti:	yksinkertainen	20° (= n. 1:2,5)
	kaksinkertainen	15° (= n. 1:3,5)
	aaltolevy	15° (= n. 1:3,5)

Samalla kaupunginhallitus päätti määrätä, että kaupungin rakennuksissa tulee olla tarkoituksenmukaiset räystäät.

**54. Vahvistuksen hakeminen ja ilmoitusvelvollisuus
eräiden kotimaisten tarvikkeiden hinnoille
sekä maksuille.**

Sosiaaliministeriön päätös maaliskuun 29 p:ltä 1956. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 145/56)

Sosiaaliministeriö on kotimaisten tarvikkeiden hintojen sekä maksujen säännöstelystä 23 päivänä maaliskuuta 1956 annetun valtioneuvoston päätöksen (144/56) 20, 23 ja 62 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Kotimaisten tarvikkeiden hintojen sekä maksujen säännöstelystä 23 päivänä maaliskuuta 1956 annetun valtioneuvoston päätöksen (144/56) 19 §:ssä tarkoitettua vahvistusta ei toistaiseksi tarvitse hakea muiden kuin jäljempänä mainittuihin ryhmiin kuuluvien kotimaisten tarvikkeiden hinnoille, nimittäin:

2 §. Edellä 1 §:ssä mainitun valtioneuvoston päätöksen 62 §:ssä tarkoitettua vahvistusta ei toistaiseksi tarvitse hakea muille kuin seuraaviin ryhmiin kuuluville maksuille, nimittäin:
kaasumaksut;
linja-autojen henkilökuljetusmaksut;
raitioteiden maksut; sekä
saunamaksut.

3 §. Jäljempänä mainittuihin ryhmiin kuuluvista tarvikkeista on tarvikkeen valmistajan tai tuottajan annettava edellä 1 §:ssä mainitun valtioneuvoston päätöksen 23 §:ssä tarkoitettu hintailmoitus:

4 §. Mitä edellä tämän päätöksen 3 §:ssä on sanottu hintailmoitusvelvollisuudesta, on vastaavasti sovellettava seuraaviin maksuihin:
sähkömaksut;
pesu-, silitys- ja prässäysmaksut;
parturi- ja kampaanomaksut;
jalkineiden korjausmaksut; sekä
elokuvateattereiden pääsymaksut.

5 §. Kotimaisten tarvikkeiden hintojen sekä maksujen säännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen 1-14 §:issä olevia yleisiä määräyksiä on noudatettava soveltuvin osin kaikkien kotimaisten tarvikkeiden hintoja sekä kaikkia maksuja määrättäessä, siis myöskin sellaisen tarvikkeen hinnan ja sellaisen maksun osalta, jolle ei tarvitse hakea vahvistusta ja josta ei tarvitse tehdä hintailmoitusta.

6 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa erikseen tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta ja siitä, missä laajuudessa tässä päätöksessä mainittuihin ryhmiin kuuluvien tarvikkeiden hinnoille sekä maksuille on haettava vahvistus tai niistä tehtävä ilmoitus.

7 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1956.

55. Liikehuoneistoja koskevien vuokrasuhteiden säännöstely Helsingin kaupungissa.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 5 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 178/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:148)

Huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 annettua lain (552/55) 1 §:n 3 momentin nojalla valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Milloin vuokranantaja on irtisanonut Helsingin kaupungissa sijaitsevaa liikehuoneistoa koskevan vuokrasuhteen, vuokralaisella on oikeus saattaa kysymys vuokrasuhteen jatkumisesta alempana mainittavan liikehuoneistojen vuokralautakunnan ratkaistavaksi.

Jolleivät asianosaiset sovi 1 momentissa tarkoitettusta huoneistosta suoritettavan vuokramaksun suuruudesta, on kummallakin heistä oikeus saattaa kysymys vuokramaksun määrästä sanotun lautakunnan vahvistettavaksi.

2 §. Liikehuoneistojen vuokralautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja neljä muuta jäsentä sekä vastaava määrä varajäseniä, jotka kaikki sosiaaliministeriö määrää. Lautakunnan jäsenistä kaksi määrätään Suomen Kiinteistöliitto r.y:n ja kaksi Liikehuoneistojen vuokralaisten Keskusliitto - Affärslokalshyresgästernas Centralförbund r.y:n ehdottamista henkilöistä. Puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla tulee olla tuomarinvirkaan vaadittava kelpoisuus.

Liikehuoneistojen vuokralautakunta on päätösvaltainen vain täysilukuisena. Erimielisyyden sattuessa ratkaistaan asia äänen enemmistöllä.

3 §. Kun asia on ilmoitettu liikehuoneistojen vuokralautakunnan ratkaistavaksi, varatkoon se kummallekin asianosaiselle tilaisuuden esittää, mitä asiansa puolesta katsovat tarpeelliseksi.

4 §. Liikehuoneistojen vuokralautakunnalla on valta, kun kysymys vuokrasuhteen jatkumisesta on saatettu sen ratkaistavaksi, milloin painavat syyt vaativat vuokrasuhteen jatkamista, kieltää irtisanomisen määrääjäksi.

Vahvistaessaan vuokramaksun määrää lautakunnan tulee ottaa huomioon liikehuoneiston sijainti ja muut sen arvoon liikehuoneistona vaikuttavat seikat.

5 §. Liikehuoneistojen vuokralautakunnan päätökseen ei saa hakea muutosta.

Oikeudesta valittaa korkeimpaan oikeuteen säädetään huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 (552/55) annetun lain 6 §:ssä. Valitusoikeus on edellä 2 §:ssä mainituilla yhdistyksillä.

6 §. Liikehuoneistojen vuokralautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot sekä muut lautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset suoritetaan valtion varoista.

7 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

8 §. Tämä päätös tulee voimaan 10 päivänä huhtikuuta 1956 ja on voimassa vuoden loppuun.

Päätös ei koske edellä mainitun huoneenvuokrien säännöstelystä annetun lain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuja säännöstelystä vapaita rakennuksia ja huoneistoja.

56. Helsingin kaupungin ja Ammattilääketieteen säätiön välinen sopimus Työterveyslaitoksen käyttämisestä.

Kaupunginhallituksen ja säätiön allekirjoittama huhtikuun 6 p:nä 1956.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 7 p:nä 1956)

1) Kaupunki avustaa Työterveyslaitoksen teknillis-hygienistä osastoa vuosittain 250 000 mk:lla ehdolla, että kaupungin terveydenhoitolautakunta ja muut virastot saavat tarvitsemansa mainitun osaston toimialaan kuuluvat tutkimukset puolella laitoksen taksaan mukaisista maksuista.

2) Helsingkiläisillä on etuoikeus käyttää vähintään 10 sairaansijaa laitoksessa. Sairaanhoidosta osastolla peritään helsinkiläisiltä enintään Marian sairaalaa varten vahvistettu kulloinkin voimassa oleva hoitomaksu. Kaupunki suorittaa lisäksi laitokselle potilaiden hoidosta neljännesvuosittain kustakin hoitopäivästä 2 100 mk:n suuruisen korvauksen siten, että tästä suoritetaan kunkin vuosineljänneksen alussa enakkona 2 000 000 mk, lopputilityksen tapahtuessa ac. vuosineljänneksen päätyttyä.

3) Laitoksen pieneisröntgenpoliklinikka huolehtii hoidettavinaan olevien Helsingissä toimivien teollisuuslaitosten ja muiden helsinkiläisten työpaikkojen työntekijöiden pieneisku- vauksista tuberkuloositapausten selville saamiseksi yhteistyös- sä kaupungin tuberkuloositöimiston kanssa. Kaupunki suorittaa tästä laitokselle korvauksena 75 mk kultakin 70 x 70 mm suu- ruiselta kavalta. Korvaus maksetaan vuosineljänneksittäin.

4) Helsingkiläiset ammattitautipotilaat saavat käyttää lai- tokseen poliklinikkaa rajoituksetta laitoksen taksojen mukaisin maksuin. Kaupungin huoltolautakunnan antaman varattomuustodis- tuksen esittävältä ei sitä vastoin peritä maksua.

5) Kaupungin teollisuuslaitokset otetaan Työterveyslaitok- sen työhygieniseen huoltoon sekä kontrollitutkimukset suori- tetaan laitosten johdon ja Työterveyslaitoksen kesken laaditun ohjelman mukaan.

Näistä tutkimuksista peritään työterveyslaitokselle vahvis- tetun taksaan mukaiset maksut.

6) Tämä sopimus on voimassa tammikuun 1 päivästä 1956 lu- kien toistaiseksi kolmen (3) kuukauden molemminpuolisoin irti- sanomisajoin.

7) Tätä sopimusta on tehty kaksi yhtäpitävää kappaletta, yksi kummallekin osapuolelle.

57. Autoasetuksen täytäntöönpanosta annetun päätöksen muuttaminen.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös
huhtikuun 7 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 195/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:25)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on muuttanut autoasetuksen täytäntöönpanosta 18 päivänä helmikuuta 1955 antamansa päätöksen (88/55) 4 §:n, lisännyt 24 §:n 4 momenttiin uuden e kohdan ja samaan pykälään uuden 7 ja 8 momentin sekä 39 §:ään uudet f, g ja h kohdat seuraavasti:

4 §. 1. Pakoputken pää ei saa olla suunnattu suoraan tien pintaa vastaan eikä oikealle puolelle.

2. Dieselmoottorilla varustetussa kuorma-autossa, jonka suurin vahvistettu kokonaispaino ylittää 8.0 tonnia

a) ja joka on varustettu umpinaisin kori- tai säiliöraken- tein, tahi jota

b) käytetään perävaunun vetämiseen,

on pakoputki johdettava ainakin korirakenteen ylimmän kohdan tasolle, enintään 45° pystysuunnasta poiketen ylöspäin suunnattuna. Putken pää on tarpeen mukaan varustettava irroitettav- in tai taipuvin jatkein. Sama koskee erikoisautoa, jonka alus- talle vahvistettu suurin kokonaispaino ylittää 8.0 tonnia.

3. Tulenarkaa tavaraa kuljettavassa autossa ja muulloinkin, milloin pakoputkesta purkautuvat kipinät voivat aiheuttaa tu- lenvaaraa, on pakoputki varustettava tehokkaalla kipinäverkoi- la tai muulla tulenvaaran ehkäisevällä laitteella.

4. Milloin pakokaasuja käytetään lämmitykseen, on ne johdet- tava lämmitysputkistoon äänenvaimentajan kautta. Milloin läm- mityslaite kytketään pois käytöstä, on se tehtävä siten, ettei laite jää pakokaasujen paineen alaiseksi.

5. Polttomoottorilla varustetussa autossa tulee olla tarpeel- liset äänenvaimentajat, niin ettei imu- ja pakokaasujen ääni häiritsevässä määrässä ylitä muuta auton säännönmukaisesta käy- töstä johtuvaa ääntä. Moottorin äänen suurin voimakkuus 7 met- rin päästä siten mitattuna, kuin siitä erikseen määrätään, ei saa ylittää henkilö- ja pakettiautoilla 85 eikä muilla autoil- la 90 DIN-5045 normien mukaista fonia. Äänenvaimentajia ei saa poistaa eikä niitä tai moottoria siten muuttaa, että niistä riippuvan äänen voimakkuus lisääntyy.

6. Autoa on siten käytettävä, ettei sen moottorista aiheudu voimakkaampaa tai häiritsevämpää ääntä kuin mikä auton säännön- mukaisesta käytöstä välttämättömästi johtuu.

24 §.

4. Tämän päätöksen 1 luvussa henkilöautoista annetut määräykset koskevat soveltuvin kohdin myös moottoripyöriä, kuitenkin seuraaviin poikkeuksiin:

e) moottoripyörän äänenvaimennuksen tulee olla niin tehokas, että moottorin äänen suurin voimakkuus ei moottoripolkupyörällä ylitä 75 fonia, muulla kaksitahtisella moottoripyörällä 82 fonia ja muulla nelitahtisella moottoripyörällä 84 fonia. Käytettäessä moottoripyörää klo 20.00 ja klo 6.00 välisenä aikana on huolehdittava, että moottoria ei aiheettomasti käytetä tyhjänä pyörän seisossa paikallaan, paitsi pakollisen liikenneesteen kestäessä, että kierrosluku tällöinkin pidetään mahdollisimman alhaisena sekä että aiheetonta kiihdyttämistä, pienellä vaihteella ajamista ja suurta nopeutta vältetään. Ilmeisesti tarpeeton ajo moottoripyörällä on tänä aikana kokonaan kielletty.

7. Henkilöiden kuljetukseen moottoripolkupyörällä sovelletaan polkupyöristä tässä kohden annettuja määräyksiä. Muulla sivuvaunuttomalla moottoripyörällä on enintään yhden henkilön kuljettaminen ohjaajan lisäksi sallittu, kuitenkin edellytyksin, että kuljetettavaa varten on sopiva istuintila ja jalka- tuet. Moottoripyörän sivuvaunuun saadaan ottaa kuljetettavaksi yksi henkilö ja yksi enintään nelivuotias lapsi tahi näiden asemasta kaksi alle kaksitoistavuotiaasta lasta. Invaliidipyörällä ei toista henkilöä saa kuljettaa.

8. Moottoripyörän ajokortti annetaan erikseen

a) enintään 50 cm³ polttomoottorilla ja polkimilla varustetulle pyörälle, jonka oma paino on enintään 50 kiloa eli moottoripolkupyörälle;

b) invaliidipyörälle; sekä

c) yleensä moottoripyörälle, jolloin c kohdassa mainittu ajokortti oikeuttaa myös a ja b kohdassa mainittujen moottoripyörien kuljettamiseen. Kuljettajatuokinto a kohdassa mainitun ajokortin saamiseksi saadaan toimittaa ajokoetta vaatimatta.

39 §.

2. Moottoriajoneuvoa, joka on hyväksytty liikenteeseen ennen tämän päätöksen voimaantuloa, saadaan edelleenkin käyttää liikenteessä, mikäli se täyttää tällöin voimassa olleet määräykset, kuitenkin siten, että

f) eräiden kuorma-autojen pakoputkista annettua 4 §:n 2 momentin a kohdan määräystä on sovellettava tämän jälkeen ensikatsastettaviin autoihin ja saman momentin b kohdan määräystä, milloin siinä tarkoitettuun autoon heinäkuun 1 päivän 1956 jälkeen hyväksytään kytkettäväksi perävaunu. Kuitenkin on näissä kohdissa mainittu kuorma-auto, jota käytetään ministeriön linjaliikennettä varten myöntämän luvan nojalla harjoitettuun tavaran kuljetukseen, vuoden 1956 kuluessa varustettava korin yläpuolelle johdetulla, ylöspäin suunnatulla pakoputkella;

g) tämän päätöksen voimaan tullessa liikenteeseen hyväksytyä autoa, jonka moottorin äänen suurin voimakkuus ylittää 85, mutta ei 90 fonia, saadaan edelleenkin käyttää liikenteessä noudattamalla, mitä 4 §:n 6 momentissa on määrätty. Samoin ja

24 §:n 4 momentin e kohdassa mainituin edellytyksin saadaan käyttää tammikuun 1 päivään 1957 mennessä ensikatsastettua moottoripolkupyörää, jonka moottorin äänen suurin voimakkuus ylittää 75, mutta ei 78 fonia; muuta kaksitahtista moottoripyörää, jonka moottorin äänen suurin voimakkuus ylittää 82, mutta ei 90 fonia ja muuta nelitahtista moottoripyörää, jonka moottorin äänen suurin voimakkuus ylittää 84, mutta ei 90 fonia;

h) milloin moottorin äänen voimakkuus ei ole mittaamalla todettavissa, harkitkoon katsastusmies, onko äänenvaimentajien tehoa pidettävä riittävänä. Moottoripyörässä ja moottoripolkupyörässä, jonka ensikatsastus on toimitettu joulukuun 30 päivän 1956 jälkeen, saadaan kuitenkin käyttää vain äänenvaimentajaa, joka on Helsingin alueen katsastusmiehen toimittaman tyyppikatsastuksen mukaan todettu samanlaisen moottoripyörän yhteydessä käytettynä täyttävän sille asettavat vaatimukset ja joka on valmistajan tai maahantuojan toimesta varustettu tyyppikatsastuksessa määrättyllä, pysyvällä hyväksymismerkinnällä.

58. Pääliikenneväylät Helsingin kaupungissa.

Maistraatin päätös huhtikuun 7 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:71)

Maistraatti on mainittuna päivänä päättänyt muuttaa helmikuun 22 päivänä 1949 pääliikenneväylistä Helsingin kaupungissa antamansa päätöksen 9. kohdan näin kuuluvaksi:

Maistraatti on julistanut pääväyliksi seuraavat Helsingin kaupungissa olevat liikenneväylät tai niiden osat:

9. Lautatarhankadun Hämeentiestä Säiliönkatuun, Säiliönkadun, Kulosaaren sillan, Herttoniemen valtatie (Kulosaaren puistotien), Herttoniementien sekä Uuden Porvoontien, kuitenkin niin, että etusajo-oikeus kaikilla pääväylillä katkaistaan ennen seuraavia risteyskohtia:

- a) Turuntie - Nurmijärventie;
- b) Mäkelänkatu - Sturenkatu;
- c) Hämeentie - Mäkelänkatu - Lautatarhankatu;
- d) Helsingintie - Viikintie;
- e) Helsingintie - Vanha Porvoontie; ja
- f) Herttoniementie - Viikintie - Uusi Porvoontie.

59. Ohjeet Helsingin kaupungin nuorisotoimiston lainavaraston hoitoa varten.

Nuorisotyölautakunnan antamat helmikuun 28 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:118)

I L u k u.

1 §. Lainavarasto toimii nuorisotyölautakunnan valvonnassa ja nuorisotoimiston välittömässä hoidossa. Lautakunta vastaa varaston kustannuksista.

2 §. Varastosta vastaa nuorisotyölautakunnan tehtävää varten määräämä henkilö. Hänen on vastattava seuraavasta:

1. varastossa olevista esineistä erikseen anrettavien ohjeiden mukaan pidetään luetteloa,
2. varastoon tulevia välineitä otetaan vastaan,
3. varastossa huolehditaan järjestyksestä ja siisteydestä,
4. tarpeen vaatiessa vahingoittuneet välineet korjataan ja kunnostetaan,
5. välineet säilytetään varastossa asianmukaisella tavalla,
6. lainatuista välineistä pidetään luetteloa,
7. joka vuosi ilmoitetaan tammikuussa nuorisotyölautakunnalle edellisenä vuonna suoritettut ostot ja poistot,
8. nuorisotyölautakunnan toimintakertomukseen liitetään kertomus myös lainavarastosta.

3 §. Suurempia laina-anomuksia käsittelevät ja ratkaisevat yhdessä nuorisosiames ja apulaishuorisosiames. Kun on kysymys pienimmistä lainauksista tai tilapäiskäyttöön tarvittavista välineistä, voi huorisosiames tai apulaishuorisosiames yksin ratkaista laina-anomukset. Jos leirivälineitä aiotaan käyttää valtakunnan rajojen ulkopuolella, on siitä anomuksessa mainittava, jolloin anomus esitetään lautakunnan harkittavaksi.

4 §. Varasto täydennetään ja korjauksia suoritetaan taroitusta varten saatujen määrärahojen puitteissa.

5 §. Lainauksista on pidettävä luetteloa, josta käy ilmi kunkin lainauksen juokseva numero, lainaajan nimi ja osoite, sen henkilön nimi, joka lainaajan puolesta käy noutamassa välineet varastosta, lainausaika, välineiden kunto, niitä lainaajalle luovutettaessa, mikäli ne eivät ole täysin kunnossa, lainattujen välineiden laatu ja kappalemäärä tai varastonumero, luovutuspäivä ja vastaanottajan kuittaus.

6 §. Lainaksi anottuja välineitä luovutetaan lainaajalle tai hänen valtuuttamalleen henkilölle, mikäli hän vaadittaessa esittää henkilöllisyystodistuksen tai valtakirjan.

II L u k u.

7 §. Kaikki ne nuorisojärjestöt ja niihin verrattavat yhteisliittymät, joiden nimet esiintyvät nuorisotoimiston luettelossa, ovat oikeutettuja ainoastaan omaan käyttöönsä saamaan välineitä lainaksi korvauksetta.

8 §. Leirivälineitä tarvitsevien järjestöjen tulee jättää nuorisotoimistolle osoitetut yksityiskohtaiset ja perustellut laina-anomuksensa hyvissä ajoin nuorisotoimiston määräysten mukaisesti. Haluttaessa lainata muita välineitä voidaan anomus jättää myöhemmin.

9 §. Leirivälineiden lainausajasta sovitaan kussakin tapauksessa erikseen. Muut välineet luovutetaan kertakäyttöön, jolloin ne on palautettava varastoon heti käytön jälkeen.

10 §. Lainanottajan tulee itse tai valtuutettunsa kautta noutaa välineet varastosta, jolloin noutaja yhdessä varastonhoitajan kanssa toteaa saamiensa välineiden kunnan sekä vahvistaa lainausluettelon nimikirjoituksellaan.

11 §. Lainanottaja suorittaa itse kaikki välineiden lainauksesta aiheutuvat kustannukset, kuten kuljetuksesta, palkkauksesta ym. aiheutuvat kulut.

12 §. Välineitä varastoon palautettaessa luovuttaja yhdessä varastonhoitajan kanssa toteaa niiden kunnan. Välineille sattuneet vahingot on lainanottaja velvollinen korvaamaan. Hävinneistä tai korjauskelvottomiksi käyneistä välineistä lainanottaja on velvollinen suorittamaan korjauksen aiheuttamat kustannukset tai hankkimaan uuden vastaavan välineen.

13 §. Välineiden luovuttaja on oikeutettu saamaan kuitenkin varastoon vastaanotetuista välineistä. Kuittia ei anneta vahingoittuneista välineistä, jollei niitä ole korjattu hyväksyttävään kuntoon.

14 §. Myönnetyn lainausajan ylittämisestä lainaajan on maksettava nuorisotyölautakunnan vahvistama sakkomaksu.

60. Oppikoulutonttien luovutusehtojen muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 11 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936:27 ja 1950:94)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa maaliskuun 4 päivänä 1936 vahvistamiensa ja elokuun 30 päivänä 1950 muuttamiensa oppikoulutonttien luovutusehtojen 4) kohdan näin kuuluvaksi:

4) tämän lainan ja rakennusvelvollisuuden mahdollisesta laiminlyömisestä johtuvan maksusuorituksen vakuudeksi on yksityiskouluille luovutettaviin tontteihin ja niille rakennettaviin rakennuksiin otettava erikseen kummankin maksuvelvollisuuden osalta kiinnitykset, joiden suuruuden kiinteistölautakunta vahvistaa, ja joiden tulee nauttia sellaista kiinnitysetuoikeutta kuin kaupunginhallitus kussakin tapauksessa määrää. Maksamattoman kauppahinnan kiinnityksen tulee kuitenkin yhdessä sitä paremmalla etuoikeudella vahvistettujen kiinnitysten kanssa rajoittua enintään 90 %:iin kaupunginvaltuuston hyväksymistä koulu kiinteistön hankintakustannuksista tontteineen ja rakennuksineen sekä kiinteine kalusteineen, mutta kouluirtaimistoa huomioon ottamatta, kuitenkin siten, ettei mainittu rajoitus koske sitä maksamattoman kauppahinnan kiinnityksen osaa, joka on tarkoitettu kauppaehtoihin liittyvän indeksiehdon vakuudeksi. Rakennusvelvollisuuden mahdollisesta laiminlyönnistä johtuvan maksusuorituksen vakuudeksi annettavan sitoumuksen kiinnityksen tulee nauttia parempaa kiinnitysetuoikeutta kuin maksamattoman kauppahinnan kiinnityksen.

**61. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen
ylläpitämiseen vuodelta 1955 oppilasmäärän
mukaan maksettava valtionavustus.**

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 12 p:ltä 1956.

(Suomen as.-kok. 202/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:35)

Kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 17 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 13 päivänä helmikuuta 1953 annetussa laissa (73/53), valtioneuvosto on opetusministeriön esittelystä määrännyt, että valtion varoista kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1955 maksettava avustus, jonka kaupunkikunta saa mainitun 17 §:n 1 momentin mukaan, on oleva muutoin seitsemäntuhattaviisisataa markkaa, paitsi päiväjatkoluokkien osalta yhdeksäntuhatta markkaa, sekä se avustus, jonka kauppalakunta saa sanotun 17 §:n 2 momentin mukaan, muutoin yhdeksänsataa markkaa, paitsi päiväjatkoluokkien osalta tuhatkaksisataa markkaa kutakin oppilasta kohden vuodessa.

**62. Kuorma- ja pakettiautoille myönnettävien alue-
liikennelupien enimmäismäärä.**

Maistraatin päätös huhtikuun 14 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:50)

Maistraatti määräsi mainittuna päivänä autoasetuksen 56 §:n 3 momentin nojalla kuorma- ja pakettiautoilla Helsingin kaupungissa harjoitettavaa ammattimaista alueliikennettä varten myönnettävien liikennelupien enimmäismäärät seuraaviksi:

vakinaisia lupia kuorma-autoja varten 1 400 kpl; varalupia kuorma-autoja varten 150 kpl; lupia radiopuhelimella varustettuja pakettiautoja varten 50 kpl; lupia ilman radiopuhelinta olevia pakettiautoja varten 50 kpl;

kuitenkin siten, että erikoisautoja varten annettavien lupien määrä sisältyy kuorma-autoja varten myönnettäviin lupiin, sekä että nyt määrätty enimmäismäärät eivät koske yksinomaan määrätyn työnantajan ajoihin tai muuten erikoisehdoin myönnettäviä lupia.

63. Maistraatin lisäjäsenenä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkio.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 19 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:197)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä korottaa maistraatin lisäjäsenenä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkion 21 600 mk:aan kuukaudelta, huhtikuun 1 päivästä 1956 lukien.

64. Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvaukset.

Palkkalautakunnan päätös huhtikuun 24 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:7)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa luontoisetukorvauksen vuokrasta 65 markaksi m²:ltä, keskuslämmöstä 23 markaksi m²:ltä ja puulämmöstä 19 markaksi m²:ltä huhtikuun 1 päivästä 1956 lukien.

65. Aluelääkäreille suoritettava vuokratuotto.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 26 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:116)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että niille aluelääkäreille, joilla ei ole kaupungin puolesta vastaanottohuoneistoa, maksettava korvaus vastaanottohuoneistosta korotetaan tammikuun 1 päivästä 1956 lukien 7 000 mk:aan kuukaudelta.

66. Kaupungin viranhaltijain ylitöiden valvonta.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 26 p:ltä 1956. (Lyhennysote)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:94)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, muuttaen 4.11. 1954 tekemänsä päätöistä:

- 1) hyväksyä lomakkeet --- sekä niihin liittyvät ohjeet ylitöiden valvontaa ja laskuttamista varten -----
- 2) määrätä, että suoritetuista ylitöistä on kunkin vuosineljänneksen päätyttyä esitettävä asianomaiselle lautakunnalle luettelo, josta ilmenee suoritettut ylityöt erikseen päättyneen neljänneksen aikana ja erikseen kalenterivuoden alusta lukien;
- 3) määrätä, että 1) kohdassa mainittujen ohjeiden mukaisesti on meneteltävä myös työsopimussuhteessa kuukausipalkalla kaupungin palveluksessa oleviin henkilöihin nähden.

67. Laki työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 27 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 219/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:159)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksusta 30 päivänä joulukuuta 1955 annetun lain (588/55) 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 momentti ja 6 §:n 4 momentti näin kuuluviksi:

1 §. Sen mukaisesti, kuin tässä laissa säädetään, on työnantajan suoritettava lapsillisä- ja kansaneläkemaksua, josta yksi neljäsosa käytetään työnantajan kansaneläkemaksuna kansaneläkelaiissa (248/37) säädettyllä tavalla ja kolme neljättäosaa lapsillisälain aiheuttamien menojen peittämiseen.

2 §. Työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksun suuruus on neljä markkaa kultakin täydeltä sadalta markalta suoritetun palkan määrästä. Jos suoritetun palkan määrä on niin pieni, ettei siitä toimiteta ennakkoperintälain (696/46) mukaista pidätystä, alköön lapsillisä- ja kansaneläkemaksua kuitenkaan maksettako.

6 §. -----
Perityistä varoista on yksi neljäsosa tilitettävä työnantajan kansaneläkemaksuna kansaneläkelaitokselle.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 1956 lukien.

68. Asetus työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 27 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 242/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:9)

Valtiovarainministerin esittelystä muutetaan työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain täytäntöönpanosta 13 päivänä tammikuuta 1956 annetun asetuksen (35/56) 2 § ja 4 §:n 2 momentti näin kuuluviksi:

2 §. Työnantajalla on, mikäli pidätys tapahtuu veromerkkejä käyttämättä, oikeus verovuoden viimeisen suorituksen yhteydessä tai, jos palkansaaja eroaa virka- tai työpaikastaan verovuoden aikana, ennen verokirjan tai pidätystodistuksen hänelle luovuttamista yhdellä kertaa siihen merkitä suoritettujen lapsillisä- ja kansaneläkemaksujen määrä ja aika, jolta palkat on maksettu. Vuodelta 1956 tehtävästä merkinnästä tulee käydä selville erikseen vuoden neljän ensimmäisen ja erikseen kahdeksan viimeisen kalenterikuukauden aikana maksetut tai hyvitettyt palkat samoinkuin niiden osalta suoritettut lapsillisä- ja kansaneläkemaksut.

4 §. - - - - -

Verolautakunnalle annettavaan tilitykseen on merkittävä kalenterivuonna suoritettujen palkkojen ja niistä toimitettujen pidätysten yhteismäärän lisäksi työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksujen määrä. Vuodelta 1956 annettavasta tilityksestä tulee käydä selville erikseen vuoden neljän ensimmäisen ja erikseen kahdeksan viimeisen kalenterikuukauden aikana maksetut tai hyvitettyt palkat samoinkuin niiden osalta suoritettut lapsillisä- ja kansaneläkemaksut.

- - - - -

69. Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 3 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 277/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:87)

Valtioneuvosto on, sosiaaliministeriön esittelystä, 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun irtolaislain 41 §:n 5 momentissa olevan säännöksen nojalla sekä huomioonottaen irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvien kustannusten laskemisesta ja tilityksestä sekä niiden korvauksen maksamisesta 17 päivänä joulukuuta 1936 annetun valtioneuvoston päätöksen (407/36) 1 §:ssä määrätyt perusteet, määrännyt, että se päiväkustannus, jonka perusteella kunta on velvollinen suorittamaan valtiolle tai valtio on velvollinen kunnalle suorittamaan edellämainitussa lainkohdassa säädetyn korvauksen irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvista kustannuksista, on 1 päivästä toukokuuta 1956 oleva kolmesataayhdeksänkymmentä markkaa.

70. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoidosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvat kustannukset ja yleisen alkoholistihuoltolan hoitomaksut.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 3 piltä 1956.
(Suomen as.-kok. 278/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:88)

Valtioneuvosto on, sosiaaliministeriön esittelystä, 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun alkoholistilain 38 §:n 2 momentin (60/36) nojalla päättänyt:

1 §. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoitokustannuksiksi huoltolassa lasketaan asunnon, ravinnon, vaatetuksen, ohjauksen ja valvonnan sekä tilapäisen sairauden aiheuttamat kustannukset.

Pitempiaikaisen sairauden samoin kuin sellaisen sairauden, jota huollettava potii jo huoltolaan tullessaan, aiheuttamat hoito- ja muut kustannukset on joko huollettavan itsensä taikka asianomaisen köyhäinhoidon suoritettava.

Jos huollettava tilapäisesti on poissa huoltolasta viittä päivää pitemmän ajan, eikä huoltolalla sinä aikana ole hänen hoidostaan kustannuksia, ei viiden päivän yli menevältä ajalta suoriteta hoitomaksua.

2 §. Hoitomaksu yleisessä alkoholistihuoltolassa on kolmesataayhdeksänkymmentä markkaa vuorokaudelta.

Sosiaaliministeriöllä on oikeus harkintansa mukaan alentaa sellaisen alkoholistin hoitomaksua, joka vapaaehtoisen sopimuksen nojalla on huoltolaan otettu, tai säälittävässä tapauksessa kokonaan vapauttaa sellainen alkoholisti hoitomaksun suorittamisesta.

3 §. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn matkasta sinne ja sieltä pois aiheutuneiksi kustannuksiksi katsotaan matkakustannusten korvaamisesta ja päivärahasta annetussa asetuksessa määrätyn kolmannen luokan mukainen maksu kuljetuksesta rautatiellä tai muulla kulkuvälineellä asianomaisen asuinpaikkakunnalta huoltolaan ja takaisin. Niinikään luetaan sellaisiksi kustannuksiksi matkalla tarvittava ruoka, josta suoritetaan korvausta kaksisataakymmenen markkaa vuorokaudelta tai enemmän kuin kuusi tuntia kestäneeltä vuorokauden osalta. Jos yösija matkalla on välttämätön, on siitä suoritettava ainostaan todellisten, kohtuullisina pidettävien kustannusten korvaus.

Milloin huollettavan huoltolaan viemiseksi saattaja on tarpeen, tulee hänelle matkakustannusten korvausta ja päivärahaa matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta annetussa asetuksessa määrätyn kolmannen luokan mukaan.

4 §. Kunnan maksettava hoitokustannusten osuus on suoritettava asianomaiselle huoltolalle vuosineljänneksittäin. Vapaaehtoisen sopimuksen nojalla huoltolassa hoidettavan puolesta on hoitomaksu suoritettava etukäteen kuukausittain.

Kunnan maksettava huollettavien matkakustannusten osuus on suoritettava asianomaisen huoltolan johtajalle kahden viikon kuluessa laskun saapumisesta lukien. Huoltolautakunnan toimesta tehdyistä matkoista kunnalle tuleva valtion osuus maksetaan niiden laskujen perusteella, joita kunnat sosiaaliministeriölle vuosineljänneksittäin lähettävät, ja on viimeisen vuosineljänneksen lasku lähetettävä ennen seuraavan tammikuun 10 päivää.

5 §. Tämä päätös, jota sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 1956 lukien, kumoo yleiseen alkoholistihoitolaan määrätyn hoidosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvista kustannuksista ja yleisen alkoholistihoitolan hoitomaksusta 12 päivänä huhtikuuta 1951 annetun valtioneuvoston päätöksen (234/51).

71. Ammattikoulujen opettajien tuntipalkat.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 3 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:99)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa ammattikoulujen opettajien perustuntipalkat 1.4.1956 lukien seuraaviksi:

Tietopuolisten aineiden opettajat:

Korkeakoulututkinnon suorittaneet ja insinöörit	530 mk
Voimistelunopettajat	505 "
Kansakoulun-, käsityön- ja talousopettajat	445 "
Ammattityönopettajat	350 "

Ammattikoulujen opettajien ylituntipalkat määräytyvät edellä mainittujen perustuntipalkkojen mukaisesti.

Edellä mainituille palkoille on lisäksi laskettava 15 %:n indeksikorotus.

Kaupunginhallitus päätti edelleen vahvistaa ammattikurssien opettajien kokonaistuntipalkat 1.4.1956 seuraaviksi:

Diplomi-insinöörit ja heihin verrattavat	730 mk
Insinöörit ja heihin verrattavat	545 "
Teknikot, rakennusmestarit sekä käsityön- ja talousopettajat	475 "

Edellä mainituille palkoille on lisäksi laskettava 15 %:n indeksikorotus.

72. Viranhaltijain päivystystyö.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 3 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:227 ja 1955:22)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että työaikalain muuttamisesta helmikuun 11 päivänä 1955 annetun lain aiheuttamat muutokset päivystystyön järjestelyyn otetaan huomioon myös kaupunginvaltuuston marraskuun 27 päivänä 1946 hyväksymien päivystysmääräysten A) 1) c.kohdan mukaisen päivystyksen osalta sanotun lain voimaantulopäivästä eli maaliskuun 1 päivästä 1955 alkaen.

73. Laki alkoholistilain muuttamisesta.

Annettu toukokuun 4 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 258/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936:16)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä tammi-kuuta 1936 annetun alkoholistilain (60/36) 37 §:n 2 momentti ja 38 § sekä lisätään sanotun lain 37 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

37 §. - - - - -

Kustannukset 19 §:ssä mainituista turvallisuustoimenpiteistä, 21 §:n 2 momentissa ja 28 §:ssä tarkoitetusta huollettavan väliaikaisesta hoidosta sekä pakkotyölaitoksessa pitämisestä 10 §:n 2 momentissa mainitussa tapauksessa ja poliisipäällikön 20 §:ssä mainitussa tarkoituksessa hankkimasta lääkärin lausunosta suoritetaan valtion varoista.

Poliisin virka-avun antamisesta aiheutuneiden kustannusten korvaamisesta on erikseen säädetty.

38 §. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoitokustannukset huoltolassa sekä matkasta sinne ja sieltä pois aiheutuneet kustannukset on valtion kokonaan suoritettava, kun huoltolaan määräämisen syynä on ollut huollettavan vaarallisuus.

Muissa tapauksissa suoritettakoon hoito- ja matkakustannuksista yhden kolmanneksen se kunta, jonka sosiaalilautakunta on tehnyt esityksen huoltolaan määräämisestä, taikka, milloin esityksen on tehnyt poliisipäällikkö, huollettavan omainen, hoilooja tai uskottu mies, se kunta, jossa huollettava asui silloin, kun esitys tehtiin.

Poliisin virka-avun antamisesta aiheutuneiden kustannusten korvaamisesta on erikseen säädetty.

Yleisen alkoholistihuoltolan hoitomaksut vahvistaa valtioneuvosto. Tarkemmat määräykset 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten laskemisesta ja tilityksestä antaa niin ikään valtioneuvosto.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1956.

74. Laki eräiden poliisin virka-apukustannusten korvaamisesta.

Annettu toukokuun 4 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 259/56)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Milloin poliisi on velvollinen antamaan virka-apua kunnalliselle yhdyskunnalle tai sen laitokselle henkilöön kohdistuvan pakkotoimenpiteen toteuttamista varten, korvataan poliisin antamasta virka-avusta aiheutuneet kustannukset valtion varoista, oman poliisipiirin alueella kuitenkin niin, kuin siitä erikseen säädetään tai määrätään.

Kunnallisella yhdyskunnalla tarkoitetaan 1 momentissa kuntaa, kuntainliittoa ja muuta kuntayhtymää.

2 §. Milloin poliisi antaa virka-apua yleiseksi huoltolaitokseksi hyväksytylle yksityiselle laitokselle henkilöön kohdistuvan pakkotoimenpiteen toteuttamista varten oman poliisipiirin alueella, korvataan siitä aiheutuneet kustannukset valtion varoista, niinkuin siitä erikseen säädetään tai määrätään.

3 §. Kustannusten suorittamisessa, jotka kaupungin poliisilaitokselle aiheutuvat virka-avun antamisesta oman poliisipiirin alueella, noudatettakoon, mitä poliisilaitoksen menosta on erikseen säädetty.

4 §. Jos poliisin on 2 §:ssä tarkoitettua virka-apua antaessaan matkustettava oman poliisipiirin ulkopuolelle, korvataan virka-avun antamisesta aiheutuneet kustannukset lääninhallituksen toimesta valtion varoista, mikäli virka-apua on annettu:

- 1) etsintäkuulutuksen pyydetyn toimenpiteen suorittamiseksi;
- 2) laitoksesta luvattomasti poistuneen tai poisjääneen henkilön palauttamiseksi laitokseen;
- 3) laitoksessa säilytettävän henkilön kuljettamiseksi laitoksesta toiseen, jos kuljetus on aiheutunut valtion viranomaisen määräyksestä; sekä
- 4) irtolaisen ja alkoholistin kuljettamiseksi.

Jos poliisi joutuu muutoin antaessaan 2 §:ssä tarkoitettua virka-apua matkustamaan poliisipiirin ulkopuolelle, on virka-apua pyytäneen laitoksen korvattava kustannukset asianomaiselle poliisipäällikön hyväksymän laskun mukaan, joka on laadittava tämän lain sekä matkakustannusten korvaamisesta ja päivärahasta annettuja säännöksiä noudattaen.

Jos kustannusten korvaamisesta syntyy erimielisyyttä, on asia saatettava sen läänin lääninhallituksen ratkaistavaksi, jonka alainen virka-apua antanut poliisimies on. Lääninhallituksen päätökseen älköön haettako muutosta.

5 §. Virka-apua annettaessa on käytettävä sitä matkustus-tapaa, joka kokonaiskustannukset huomioon ottaen on halvin, mikäli virka-avun tarkoitus tai erityiset syyt eivät muuta vaadi.

Saatetun henkilön osalta aiheutuneiksi kustannuksiksi katsotaan vain kuljetuksesta sekä tarpeellisesta ruokailusta ja yöpymisestä poliisille aiheutuneet kulut.

6 §. Milloin virka-apua on pyydetty aiheuttomasti tai pyyntöä ei ole esiintulleesta syystä ajoissa peruutettu, virka-avun pyytäjän on korvattava virka-apukustannukset valtiolle. Asian ratkaisee lääninhallitus, jonka päätös on lopullinen.

7 §. Jos virka-apukustannukset on suoritettava valtion varoista, on poliisilla oikeus saada oman poliisipiirin ulkopuolella annettavasta virka-avusta lääninhallitukselta ennakkomaksu. Muussa tapauksessa on virka-avun pyytäjä velvollinen poliisin pyynnöstä, mikäli se virka-avun antamista viivyttämättä voi tapahtua, suorittamaan ennakkomaksun.

Lääninhallituksen on 4 §:n 3 momentissa mainitussa tapauksessa suoritettava poliisille virka-apukustannukset. Mikäli nämä kustannukset lääninhallituksen päätöksen mukaan eivät jää valtion vahingoksi, on lääninhallituksen huolehdittava niiden takaisin perimisestä.

8 §. Tarkempia säännöksiä tämän lain soveltamisesta annetaan tarvittaessa asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1956.

75. Laki irtolaislain muuttamisesta.

Annettu toukokuun 4 p:nä 1956.
 (Suomen as.-kok. 260/56)
 (Vrt. kunn. as.-kok. 1936:13)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä tammi-
 kuuta 1936 annetun irtolaislain (57/36) 41 §:n 1 ja 3 moment-
 ti näin kuuluviksi:

41 §. Kustannukset irtolaisena vangitun henkilön kuljetuk-
 sesta, hänen säilyttämisestään tutkimuksen aikana vankilassa
 taikka työlaitoksessa tai muussa kunnallisessa laitoksessa tai
 pitämisestä pakkotyölaitoksessa ja lääninhallituksen hankkiman
 30 §:n 1 momentissa tarkoitetun lääkärin lausunnon hankkimises-
 ta on suoritettava valtion varoista.

Edellä 1 ja 2 momentissa mainitut kustannukset jäävät val-
 tion vahingoksi. Poliisin virka-avun antamisesta aiheutuneiden
 kustannusten korvaamisesta on erikseen säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1956.

76. Asetus niiden henkilöluetteloiden maksusta, jotka henkikirjoittajan tulee kunnallisten vaaliluetteloiden tekemistä varten toimittaa.

Annettu toukokuun 4 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 261/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:28)

Muutteen 27 päivänä helmikuuta 1953 asiasta annettua asetusta (103/53) sisäasiainministerin esittelystä säädetään täten, että niistä henkilöluetteloista, jotka 8 päivänä toukokuuta 1953 annetun kunnallisvaalilain (191/53) 5 §:n mukaan henkikirjoittajan tulee toimittaa kunnallisille vaalilautakunnille, on asianomaiselle henkikirjoittajalle suoritettava, kunnes toisin määrätään, yksitoista markkaa kultakin henkilöluetteloon merkityltä nimeltä. Näitä henkilöluetteloita varten laadittava aakkosrekisteri on henkikirjoittajan toimitettava vaalilautakunnalle ilman lisämaksua.

77. Taksan, jonka mukaan aluksista kannetaan satamamaksua Helsingin kaupungissa, muutos.

Sisäasiainministeriön vahvistama toukokuun 8 p:nä 1956.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 11 p:nä 1956)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:106)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston päätöksen huhtikuun 11 päivältä 1956, jolla taksan, jonka mukaan aluksista kannetaan satamamaksuja Helsingin kaupungissa, 1, 2, 3 ja 4 §:ssä määrättyt maksut kannetaan joulukuun 17 päivänä 1953 vahvistetuista maksuista 20 %:lla korotettuina eli 12-kertaisina elokuun 8 päivänä 1924 vahvistettuihin maksuihin verrattuina.

78. Perhelisälain toimeenpano.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 9 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 287/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:63)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut perhelisälain toimeenpanosta 18 päivänä joulukuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 12 päivänä toukokuuta 1955 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (251/55), näin kuuluvaksi:

1 §. Vuonna 1956 toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyriä enimmäismäärä saa perhelisälain 1 §:n 1 momentissa tarkoitettulla perheellä olla 3 800 äyriä, jos perhe asuu neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 3 600 äyriä, jos se asuu kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 3 300 äyriä sen asuessa toisen kalleusryhmän paikkakunnalla ja 3 100 äyriä sen asuessa ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla.

Perhelisälain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla perheellä saa 1 momentissa mainittu veroäyriä enimmäismäärä olla neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 2 600 äyriä, kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 2 500 äyriä, toisen kalleusryhmän paikkakunnalla 2 300 äyriä ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 2 100 äyriä.

**79. Lastenkotien vuosimenoihin vuonna 1956 annettavan
valtionavun määrä.**

Valtioneuvoston päätös toukokuun 9 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 295/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:50)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä lastenkotien valtionavusta annetun lain (852/49) 3 §:n nojalla vahvistanut lastenkodin vuosimenoihin annettavan valtionavun määrän vuonna 1956 lastenkodissa hoidettavana ollutta lasta ja hyväksyttyä hoitovuorokautta kohti:

- 1) pysyväisluontoista huoltoa antavalle eli tavalliselle lastenkodille 58 markaksi,
- 2) muulle lastenkodille 65-67 markaksi sekä
- 3) äiti- ja lapsikodille siellä hoidettavana olevan äidin osalta 67 markaksi.

Lisäksi voi sosiaaliministeriö korottaa edellä 1, 2 ja 3 kohdassa mainitun valtionavun rajaseudulla sijaitsevan sekä poikkeuksellisesti muuallakin taloudellisissa vaikeuksissa toimivan lastenkodin osalta enintään 25 sadalta, kuitenkin edellyttäen, että näin korotettu valtionapu ei ylitä lastenkotien valtionavusta annetun lain 3 §:ssä mainittua enimmäismäärää.

80. Laki kansakoulujen hammaslääkärintoimesta.

Annettu toukokuun 17 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 297/56)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kansakoulujen hammaslääkärintoimen yleinen johto ja valvonta kuuluu lääkintöhallitukselle.

2 §. Kunta on velvollinen järjestämään alueellaan olevien kansakoulujen oppilaiden hampaiden tarkastamisen ja niiden kunnossapitämiseksi tarpeellisen hammaslääkärinhuollon. Niin ikään on kunnan pidettävä huolta oppilaille koulussa ja koulumatkalla sattuneiden tapaturmien vaatimasta hampaiston hoidosta.

3 §. Kansakoulujen hammaslääkärintoimen johto kuuluu kunnassa terveydenhoitolautakunnalle.

Kunnalla on oleava vähintään yksi kouluhammaslääkäri. Kouluhammaslääkärinä voi olla vain Suomessa laillistettu hammaslääkäri.

4 §. Kansakoulun oppilaan holhooja tai muu huoltaja on velvollinen pitämään huolta siitä, että oppilas alistuu kouluhammaslääkärin tarkastettavaksi.

Tarkastukset on siten järjestettävä, etteivät ne olennaisesti häiritse kansakoulun opetustoimintaa.

5 §. Kunta saa valtionavustusta kaksi kolmannesta jäljempänä 6-9 §:ssä tarkoitetuista kouluhammaslääkärintoimen tarpeellisista menoista.

6 §. Kouluhammaslääkärin palkkaus otetaan valtionavustuksen määrittämiseksi huomioon siltä osalta, kuin siitä kunnalle aiheutuneet menot eivät ylitä sisäasiainministeriön määrittämien perusteiden mukaista palkkausta. Näiksi menoiksi katsotaan myös sisäasiainministeriön hyväksymät syrjäseutulaisat, mikäli kunnat maksavat niitä kouluhammaslääkärin palkkaukseen.

Sisäasiainministeriön on ennen 1 momentissa tarkoitettujen perusteiden määrittämistä kehoitettava hammaslääkäreitä edustavia sekä kuntien keskusjärjestöjä tekemään niille asetetussa määräajassa yhteinen ehdotus sanotuiksi perusteiksi. Edellä mainituilla järjestöillä on myös oikeus tehdä sisäasiainministeriölle ehdotuksia vahvistettujen palkkausperusteiden muuttamisesta.

7 §. Ne menot, jotka kunnalle aiheutuvat kouluhammaslääkäreiden tarkastuksissa ja hoidon antamisessa avustavan hoitoapulaisten palkkauksesta tai tällaisen apulaisten puuttumisen johdosta hammaslääkärille suoritettavasta korvauksesta, niin myös kouluhammaslääkärinotoimessa käytetyistä lääkkeistä ja tarveaineista aiheutuneet menot sekä hammaslääkärin kojeiden ja kaluston vuotuinen arvonalentuminen lasketaan valtionavustuksen määräämiseksi yhteensä neljäksikymmeneksi sadalta siitä kouluhammaslääkärin palkkauksesta, johon valtionavustus 6 §:n mukaan annetaan.

8 §. Kouluhammaslääkärin vastaanottohuoneiston vuokrasta, lämmityksestä, valaistuksesta ja siivouksesta aiheutuvat menot lasketaan valtionavustuksen määräämiseksi yhteensä kymmeneksi sadalta siitä kouluhammaslääkärin palkkauksesta, johon valtionavustus 6 §:n mukaan annetaan. Milloin kouluhammaslääkärin vastaanottohuoneisto on sellaisessa kansakoulurakennuksessa, jonka rakentamiskustannuksiin on saatu valtionavustus, lasketaan mainittujen menojen yhteismääräksi kuitenkin vain viisi sadalta edellä tarkoitettusta palkkauksesta.

9 §. Kouluhammaslääkärin ja hoitoapulaisten matkoista tarkastus- ja hoitotilaisuuksiin johtuvat kustannukset sekä ne menot, jotka aiheutuvat oppilaiden kuljetuksesta kouluhammaslääkärin vastaanotolle tarkastusta tai hoitoa varten, otetaan valtionavustuksen määräämiseksi huomioon niiden todellisten, tarpeellisiksi osoitettujen kustannusten mukaan.

10 §. Kunnalle, jonka taloudellinen kantokyky on heikko, annetaan valtioneuvoston määräämien perusteiden mukaan ylimääräistä avustusta tässä laissa säädetyistä tehtävistä johtuvien vuotuisen kustannusten alentamiseksi.

11 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

12 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957.

Kunnan on täytettävä tämän lain mukaiset velvollisuutensa kymmenen vuoden kuluessa sen voimaantulosta lukien.

81. Sairaala-asetus.

Annettu toukokuun 25 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 316/56)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 20 päivänä tammi-kuuta 1956 annetun sairaalalain (49/56) 37 §:n nojalla:

1 L u k u.

Keskussairaalan rakentaminen.

1 §. Kun valtioneuvosto on määrännyt, mitkä kunnat kuuluvat keskussairaalapiiriin, on lääkintöhallituksen selvitettävä, kuinka monta sairaalalain 3 §:ssä tarkoitettua hoitopaikkaa kunkin piiriin kuuluvan kunnan on keskussairaala-asta hankittava.

2 §. Kunnan, joka haluaa hankkia osan sairaalalain 3 §:n 1 momentissa tarkoitetuista hoitopaikoista muusta kuin keskus-tai aluesairaala-asta, on toimitettava lääkintöhallitukselle:

1) suunnitelma, joka osoittaa, missä sairaalassa kunnan hoitopaikat ovat tai tulevat olemaan, kuinka monta niitä on ja milloin kunta saa ne käyttöönsä;

2) selostus sairaalan paikasta ja alueesta ynnä käytössä olevista ja suunnitelluista rakennuksista; sekä

3) sairaalahanketta koskevat kunnan tai, milloin sairaala tulee olemaan useamman kunnan yhteinen, kuntien tai niiden edustajien kokouksen päätökset.

3 §. Lääkintöhallitus laatii ehdotuksen keskussairaalan perustamiskirjaksi varaten keskussairaalapiiriin kuuluville kunnille tilaisuuden esittää mielipiteensä perustamiskirjaan otettavista määräyksistä, määrää perustamiskirjan allekirjoittavat valtion edustajat sekä kutsuu kuntien edustajat koolle perustamiskirjaa allekirjoittamaan. Kokouskutsuun on liitettävä lääkintöhallituksen lopullinen ehdotus sairaalan perustamiskirjaksi. Kokouksessa toimii puheenjohtajana lääkintöhallituksen määräämä valtion edustaja.

Edellä 1 momentissa annettuja säännöksiä on soveltuvin kohdin noudatettava myös, milloin perustamiskirjaan tehdään muutoksia.

4 §. Sairaalalain 7 §:ssä mainitut kuntien osallistumismaksut on perustamiskirjassa määrättävä suoritettaviksi vähintään niin suurissa erissä kuin sairaalalain 38 §:n 2 momentissa säädetään.

5 §. Edellä 4 §:ssä tarkoitetut osallistumismaksut perii kunnilta lääkintöhallitus. Sen on kutakin erää velkoessaan lähetettävä kunnille tarpeelliset tiedot sairaalan siihenastisista rakentamiskustannuksista. Viimeistä erää perittäessä on kunnille myös lähetettävä selvitys sairaalan rakentamisesta syntyneiden tilien hyväksymisestä.

6 §. Keskussairaalan rakennustoimikunnan kutsuu kokoon puheenjohtaja. Ensimmäisellä kerralla on kutsu toimitettava jäsenille viimeistään seitsemän päivää ennen kokousta sekä sen jälkeen rakennustoimikunnan päätösten mukaisesti.

Rakennustoimikunnan kokouksessa äänestettäessä ratkaisee äänten enemmistö. Äänten mennessä tasan tulee päätökseksi se mielipide, johon puheenjohtaja on yhtynyt.

Rakennustoimikunnan kokouksessa pidettävään pöytäkirjaan on merkittävä kokouksen osanottajat, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset sekä kokouksen päätökset. Milloin pöytäkirjaa ei heti tarkisteta, tarkistavat sen puheenjohtaja ja aina kerraksi sitä varten valittu jäsen.

7 §. Rakennustoimikunnan tehtävänä on:

1) pitää huolta, että ehdotukset keskussairaalan rakentamissuunnitelmaksi ja siihen liittyviksi piirustuksiksi laaditaan, hyväksytyt ehdotukset ja toimittava ne lääkintöhallitukselle, joka oman lausuntonsa ohessa antaa ehdotukset sisäasiainministeriölle, jonka tulee, asian oltua valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnan käsiteltävänä, vahvistaa ne;

2) tehdä rakennustyön suorittamista koskevat päätökset, mikäli sisäasiainministeriö ei ole pidättänyt asiaa ratkaistavakseen;

3) laatia suunnitelma sairaalan irtaimiston hankkimisesta sekä saatuaan 1 kohdassa säädettyssä järjestyksessä sille sisäasiainministeriön vahvistuksen pitää huolta sen toteuttamisesta;

4) päättää, millä tavoin rakennustyön ja sitä koskevan tilinpidon valvonta on rakennustoimikunnan puolesta järjestettävä;

5) antaa rakentamisesta syntyvät tilit lääkintöhallituksen välityksellä sisäasiainministeriölle;

6) toimittaa tarvittaessa sairaalalain 7 §:n 2 momentissa mainittu arviointi; sekä

7) käsitellä muut rakennustoimikunnalle kuuluvat asiat.

8 §. Rakennustoimikunnan puheenjohtajan, jäsenten ja tarpeellisten toimihenkilöiden palkkioiden perusteet vahvistaa sisäasiainministeriö asian oltua valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnan käsiteltävänä.

2 L u k u.

Valtionapu sairaalan perustamiskustannuksiin.

9 §. Kun kunta, kuntainliitto tai yhteistoimintaan aikovat kunnat sairaalalain 23 §:n nojalla anovat sisäasiainministeriön päätöstä siitä, että alue- tai paikallisairaala täyttää mainitun lain 22 §:ssä säädetty edellytykset, tai sairaalalain 24 §:n mukaisesti anovat lääkintöhallitukselta muun kunnallisen sairaalan sijoitus-, rakentamis- ja toimintasuunnitelman hyväksymistä, on anomukseen liitettävä selostus sairaalan paikas-

ta, alueesta ja rakennuksista sekä sen hoitopaikkojen lukumäärästä ja niiden jakautumisesta eri osastoille. Niin ikään on anomuksessa selvitettävä, kuinka monta hoitopaikkaa kullakin kunnalla sairaalassa on tai se tulee siitä ottamaan sekä missä muissa sairaaloissa kunnilla on sairaalalain 3 §:ssä tarkoitettuja hoitopaikkoja. Sisäasiainministeriön päätöstä anottaessa on anomus annettava lääkintöhallitukselle, joka toimittaa sen oman lausuntonsa ohessa ministeriölle.

Edellä 1 momentissa annettuja säännöksiä on soveltuvin osin noudatettava, kun keskussairaalapiirin kuntainliitto anoo keskussairaalan laajennuksen tai peruskorjausten ottamista valtionapua koskevaan yleiseen suunnitelmaan taikka valtionavustusta sairaalan perustamiskustannuksiin anotaan sairaalalain 38 §:n 3 momentin nojalla.

10 §. Anottaessa sairaalalain 21, 23 tai 30 §:n nojalla sairaalan rakennuspiirustusten vahvistamista, on anomukseen liitettävä kaksin kappalein:

1) perustamissuunnitelma, josta käy selville sairaalan tarkoitus ja sen hoitopaikkojen lukumäärä;

2) asemapiirros, josta käyvät selville sairaalan alue ja sen korkeussuhteet, alueella ja vähemmän kuin sadan metrin etäisyydellä sen ympäristössä ennestään olevat rakennukset ynnä sairaalan rakennusten suunniteltu sijoitus; sekä

3) kunkin potilas-, talous-, asuin- tai muun sairaalan käytettäväksi aiotun rakennuksen piirustukset.

11 §. Jos 10 §:n 3 kohdassa mainitut piirustukset koskevat uutta potilas-, talous- tai asuinrakennusta, tulee niissä olla kaikkien kerrosten pohjapiirroksot, leikkauspiirroksot sekä vähintään kahden julkisivun piirroksot.

Kun piirustukset tarkoittavat potilas-, talous- tai asuinrakennuksen muutosta tai lisärakennusta, tulee niissä olla niiden kerrosten pohjapiirroksot, joihin muutoksia tehdään, sekä julkisivupiirroksot, mikäli julkisivuihin tehdään muutoksia.

Sisäasiainministeriö antaa tarkemmat ohjeet piirustusten sisällöstä, kuten niitä laadittaessa käytettävistä merkitsemistavoista, otsakeista, aine- ja muista merkinnöistä, mitoitamisesta ynnä muusta sellaisesta.

3 L u k u.

Valtionapu sairaalan toimintaan.

12 §. Sairaalalain 20, 22 ja 24 §:ssä tarkoitettua valtionapua sairaalan toimintaan on kultakin kalenterivuodelta anottava viimeistään seuraavan toukokuun kuluessa. Anomukseen on liitettävä tilitys sairaalan kunnossapito- ja käyttökustannuksista sekä kuntainliiton tai kunnan ainakin kahden vuositilintarkastajan todistus siitä, että tilitys perustuu kirjanpitoon ja että siinä mainituista menoista on olemassa hyväksyttävät tositteet, niin myös selvitys sairaalalain 33 §:n mukaisen vaakuuttamisvelvollisuuden täyttämisestä.

13 §. Sairaalalain 19 §:n 1 momentin mukaisesti valtion varoista suoritettavaa korvausta on kultakin kalenterivuodelta anottava edellä 12 §:ssä tarkoitettun anomuksen yhteydessä.

Edellä l momentissa mainitusta valtion korvauksesta voidaan kalenterivuoden aikana suorittaa ennakkoja sen mukaisesti kuin sisäasiainministeriö päättää.

4 L u k u.

Erindisiä säännöksiä.

14 §. Keskussairaalan tartuntatautien osastolla on johtavan lääkärin määräysten mukaisesti hoidettava muidenkin osastojen sellaisia potilaita, jotka tarvittaessa voidaan vaikeuksitta siirtää sieltä pois.

15 §. Kun on anottu sairaalalain 4 §:n 2 momentissa tarkoitettua sairaalan tahi sen muutos- tai laajennustyön hyväksymistä, on lääkintöhallituksen määräämien kahden asiantuntijan toimitettava laitoksessa tarkastus.

Tarkastuksen ajasta on hyvissä ajoin ilmoitettava anojalle ja tätä kehoitettava määräämään edustajansa olemaan saapuvilla tarkastustilaisuudessa.

Tarkastuksessa laadittu pöytäkirja on lääkintöhallituksen päätöksen mukana toimitettava anojalle.

16 §. Keskussairaalan, aluesairaalan ja paikallisairaalan perustamiskustannuksiin ja toimintaan sairaalalain mukaisesti annettavat valtionavut myöntää sisäasiainministeriö asian oltua valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnan käsiteltävänä. Anomus valtionavun saamisesta on annettava lääkintöhallitukselle, joka toimittaa sen oman lausuntonsa ohessa sisäasiainministeriölle.

17 §. Sisäasiainministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

18 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957.

82. Mielisairaanhoidolaitosten päivämaksut.

Sisäasiainministeriön päätös toukokuun 30 piltä 1956.
(Suomen as.-kok. 324/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:46)

Sisäasiainministeriö on 2 päivänä toukokuuta 1952 annetun mielisairaslain (187/52) 39 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Kunnallisessa valtionapua saavassa mielisairaanhoidolaitoksessa hoidettavan potilaan on suoritettava seuraavat päivämaksut:

A-luokkaan kuuluvassa mielisairaanhoidolaitoksessa:
I luokassa, sairaansijasta neljäisataaviisikymmentä markkaa;
ja

II luokassa, sairaansijasta kaksisataaviisikymmentä markkaa, kuitenkin lapsilta, jotka eivät ole täyttäneet viittätoista vuotta, ainoastaan sataviisikymmentä markkaa.

B-luokkaan kuuluvassa mielisairaanhoidolaitoksessa:
sairaus sijasta kaksisataa markkaa.

2 §. Edellä 1 §:ssä mainitussa A-luokan mielisairaanhoidolaitoksessa hoidettavan, toisesta mielisairaanhoidolaitoksesta olevan potilaan on, jollei häntä ole 2 päivänä toukokuuta 1952 annetun mielisairaslain 9 §:n 3 momentin nojalla laitokseen toimitettu, tai ellei hän ole sellaisesta kunnasta, jolla on mainitussa mielisairaanhoidolaitoksessa hoitopaikkoja, suoritettava 1 §:ssä tarkoitetut päivämaksut korotettuna 50 sadalta. Tässä tapauksessa on alle 15 vuotiaan suoritettava sama maksu kuin aikuisenkin.

Samasta mielisairaanhoidolaitoksesta oleva potilas suorittaa myös edellisessä momentissa mainitun korotetun päivämaksun, ellei hänen kotikunnallaan ole hoitopaikkoja siinä mielisairaanhoidolaitoksessa, jossa häntä hoidetaan.

3 §. Edellä 1 §:ssä mainitun B-luokan mielisairaanhoidolaitoksessa hoidettavan potilaan on suoritettava 1 §:ssä tarkoitettu päivämaksu korotettuna 50 sadalta, jos potilas on sellaisesta kunnasta, jolla ei ole sairaansijoja siinä hoitolaitoksessa.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1956 ja sillä kumotaan mielisairaanhoidolaitosten päivämaksuista 8. päivänä kesäkuuta 1954 annettu sisäasiainministeriön päätös (266/54).

83. Myymälöiden sulkemisajan muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 30 p:ltä 1956.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että myymälät Helsingin kaupungin alueella on aikana 15.6.-31.8. suljettava lauantaisin klo 15.00.

84. Ilmainen tuberkuloosiparantolahoito.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 30 p:ltä 1956.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että ilmainen tuberkuloosiparantolahoito ulotetaan 1.7.1956 alkaen koskemaan kaikkia helsinkiläisiä siten, että kaupunki maksaa jokaisen tuberkuloosia sairastavan parantolapotilaansa hoitomaksut perimättä niitä takaisin, ei kuitenkaan, milloin potilas lain, sopimuksen taikka työ- tai virkasuhteen perusteella saa ilmaisen sairaala- tai parantolahoidon tai korvauksen sellaisen hoidon kustannuksista valtiolta, työnantajalta, sairasapukassalta, vakuutusliikkeen harjoittajalta tai muulta yhteisöltä.

85. Vanhojen eläkkeiden uudelleen laskeminen.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 30 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:147)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaen ja täydentäen joulukuun 28 päivänä 1955 tekemäänsä päätöstä:

1) että mainitun päätöksen 2) ponnien mukaisesta menettelys-
tän ennen 1.1.1947 myönnettyjen viranhaltijaeläkkeiden uudelleen-
laskemisen suhteen luovutaan ja että myöskin nämä eläkkeet sa-
moin kuin vastaavat leskieläkkeet ja kasvatuserä lasketaan yk-
sityiskohtaisesti uudelleen päätöksen 1) ponnien osoittamalla ta-
valla,

2) että työntekijäin eläkkeiden tarkistus suoritetaan siten,
että vuosina 1929-1947 myönnettyt eläkkeet määritellään interpo-
loimalla eläkepohjat vuoden 1955 lopussa vallinneelle palkkata-
solle käyttäen perusteena vuoden 1948 suoritettuja laskelmia ja
että vuosina 1948-1950 myönnettyille eläkkeille suoritetaan 40
%:n korotus sekä että vuonna 1951 myönnettyjä eläkkeitä korote-
taan 30 %:lla, vuonna 1952 myönnettyjä eläkkeitä 20 %:lla, vuon-
na 1953 myönnettyjä eläkkeitä 12 %:lla ja vuonna 1954 myönnetty-
jä eläkkeitä 3 %:lla, joita korotusprosentteja on sovellettava
myös työntekijäin jälkeen myönnettyihin leskieläkkeisiin ja kas-
vatuseräisiin,

3) että kaikki ylimääräiset eläkkeet samoin kuin kaupungin
leski- ja orpoeläkkeiden eläkkeensaajille suoritettavat lisä-
eläkkeet niiden myöntämisaikasta riippumatta korotetaan 20 %:lla
sekä

4) että uudelleen vahvistettujen, 1.1.1956 alkaen maksetta-
vien kaikkien eläkkeiden osalta luovutaan perimästä takaisin si-
tä osuutta, mikä kaupunginvaltuuston päätöksen 5) ponnien perus-
teella on 10 %:n korotuksen muodossa ennakolta ehkä liikaa mak-
settu, ennenkuin palkkalautakunnan uudelleen vahvistamia eläk-
keitä ryhdytään suorittamaan.

Kaupunginvaltuusto päätti:

1) että 1.1.1947 alkaen myönnetty viranhaltijain sääntömää-
räiset eläkkeet sekä leskieläke- ja kasvatuserä säännön mukaiset
eläkkeet tarkistetaan yksityiskohtaisesti siten, että nämä eläk-
keet tulevat vastaamaan samaa tai vastaavasta virasta alkuaan
hyväksellyn palvelusajan mukaan nykyisin myönnettäviä eläk-
keitä.

2) että ennen 1.1.1947 myönnetyt vastaavat eläkkeet korotetaan prosentuaalisella korotuksella siten, että prosenttimäärä eri viranhaltijaryhmiin nähden määrätään edellä mainitussa yksityiskohtaisessa tarkistuksessa saatujen tulosten perusteella,

3) että työntekijäin eläkkeet tarkistetaan vastaavalla tavalla,

4) että myös ylimääräiset eläkkeet tarkistetaan vastaavia periaatteita noudattaen.

5) että edellä 1) - 4) kohdissa mainitulla tavalla korotetut eläkkeet suoritetaan 1.1.1956 alkaen siten, että ennakkona eläkkeiden korotuksesta suoritetaan sanotusta päivästä lukien 10 % korotus nykyisiin eläkkeisiin, kunnes eläkkeiden uudelleen laskenta on loppuunsaorittettu,

6) että edellä 1) - 4) kohdissa mainituille eläkkeensaajille suoritetaan vuodelta 1955 kertakaikkisena eläkkeen korotuksena kullekin 10 000 mk sekä

7) että eläkkeiden tarkistus on tästä lähtien jatkuvasti suoritettava samassa suhteessa kuin viranhaltijan palkkoja korotetaan.

Kaupunginvaltuusto 28.12.1955.

86. Huonerakennustyötä varten annettujen järjestys-ohjeiden muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 31 piltä 1956.

(Suomen as.-kok. 329/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927:85)

Sosiaaliministeriön esittelystä muutetaan 15 päivänä marraskuuta 1927 annetun valtioneuvoston päätöksen, joka sisältää järjestysohjeet huonerakennustyötä varten (381/27), 3, 7 ja 17 §, 24 §:n 6 momentti sekä 30 ja 35 § näin kuuluviksi:

3 §. Rakennustöissä käytettävistä sähköhisseistä ja muista nostolaitteista, paineastioidista, rakennustyömailla esiintyvää kivenlouhinta- ja -hakkuutyöstä, räjähdysainneiden ja palavien nesteiden käytöstä sekä lasten, nuorten henkilöiden ja naisten käyttämisestä rakennustöihin on voimassa, mitä niistä erikseen on säädetty.

7 §. Työpaikalla tulee olla sidetarpeet, parit ja muut tarpeelliset ensiapuvälineet sekä ensiavun antoon sopiva huone ja myös, milloin hukkumisen vaara on olemassa, tarkoituksenmukaiset hengenpelastuslaitteet. Jollei lähettyvillä asu lääkäriä, tulee työpaikalla olla saatavissa joku ensiavun antoon kykenevä henkilö.

Ammattientarkastajalla on oikeus harkintansa mukaan myöntää tämän pykälän määräyksistä poikkeuksia.

17 §. Milloin työn turvallinen suorittaminen sitä vaatii, on rakennustyössä käytettävä tarkoituksenmukaisia telineitä, joita rakennettaessa, oleellisesti muutettaessa ja purettaessa on noudatettava erityistä varovaisuutta. Sellaisen työn johtoa alkoon annettako muulle kuin siitä vastuunalaiselle, telineiden rakennustyöhön perehtyneelle henkilölle.

Telineet kulkuteineen on mitoitettava ja rakennettava noudattaen mitä jäljempänä 18-29 §:issä määrätään. Putki- ja niihin verrattavissa uudelleen koottavissa telineissä saadaan sanotusta määräyksistä poiketen käyttää vahvistettujen tai käytännössä noudatettujen normien taikka standardien mukaisia rakenteita ja rakennuksia.

Telineiden ja niille johtavien kulkuteiden rakenne on ennen telineiden käyttöön ottoa perusteellisesti tarkastettava. Tämän tarkastuksen toimittavat yhdessä työmaan vastuunalainen työnjohtaja ja työntekijöiden keskuudestaan valitsema rakennustyöhön perehtynyt henkilö. Milloin telinesilta tulee olemaan

korkeammalla kuin 5 metriä maasta, on tarkastuksesta ilmoitettava ammattientarkastajalle, joka voi tarvittaessa määrätä, ettei telineitä saa ottaa käyttöön, ennen kuin virallisesti hyväksytty rakenteiden valvoja, kunnallinen rakennustarkastaja tai valtion ammattientarkastajan hyväksymä asiantunteva henkilö on telinerakenteet tarkastanut ja antanut niistä kirjallisen lausunnon. Ammattientarkastaja määrää tarvittaessa ne ehdot, joilla ne saadaan ottaa käyttöön. Asiantuntijan toimittama tarkastus on aina vaadittava, milloin rakenteet eivät vastaa 2 momentissa mainittuja normeja tai standardeja, ja on tällöin tarkastuksen toimittajalle esitettävä teline- ja kulktierakenteiden piirustukset ja lujuuslaskut.

Telineiden suurin sallittu kuormitus on sopivalla tavalla ilmoitettava työntekijöille. Vahvistamatta älköön telineitä kuormitettako yli sallitun määrän.

Telineiden ja niille johtavien kulkuteiden kestävyys on työn aikana ajoittain, mikäli mahdollista ainakin kerran viikossa, vastuunalaisen työnjohtajan toimesta tarkastettava ja on telineitä käyttävien työntekijäin edustajalle varattava tilaisuus olla tarkastuksessa mukana.

24 §. - - - - -

Milloin rakennustyö on suoritettu ilman rakennuksen ulkopuolelle ulottuvia telineitä tai milloin erityiset syyt sitä vaativat, voi ammattientarkastaja antaa luvan uloketelineiden käyttämiseen muuraus- ja rappaustyössä. Ammattientarkastaja voi myös antaa luvan raskaiden riipputelineiden käyttämiseen rappaus- ja siihen verrattavassa työssä, mikäli tällaisten telineiden ulospistävät niskapuomit ovat riittävän lujat ja luotettavasti kiinnitetyt kohtisuoraan seinätasoa vastaan ja vastaavat telinesillan jokkien tai kannatinrautojen sijoitusta. Lisäksi tulee jokkien ja kannatinrautojen olla tukevasti toisiinsa ja telinelavaan kiinnitetyt. Telinelavan kannattamiseen käytettävien köysien ja niiden kiinnityslaitteiden varmuuden tulee olla vähintään 10-kertainen sekä kunkin köyden riittävän pitkä siten, että telinesillan alimmassa asennossa vähintään kaksi kierrosta jää nostokoneiston telalle.

30 §. Rakennustyössä käytettävät nosturit ja vinssit on asetettava lujalle perustalle ja ankkuroitava tai tuettava niin, etteivät ne kuormitettuina käytettäessä heilahtelevat eikä liiku perustuksiltaan. Nostolaitteiden koneistoinen ja apulaitteinen tulee olla vahvistettujen tai käytännössä noudatettujen normien taikka standardien mukaisia. Muunlaisia nostolaitteita saadaan käyttää vain valtion ammattientarkastajan luvalla.

Nostolaitteissa tulee olla hyvin toimiva pysäytys- ja jarrutuslaite. Jos nostolaitteessa on vaihde eri nopeuksia varten, tulee hammasvaihdon itsestään siirtymisen olla estettävissä varmalla sulkulaitteella. Nosturien ja vintturien käsikammen tulee olla vakavasti kiinnitetty akseliin. Tarvittaessa on nostettavan taakan siirtyminen nostolavalla tehokkaasti estettävä.

Jos nosturia käytetään konevoimalla, tulee koneenkäyttäjän voida paikaltansa suoraan tai välillisesti seurata kuorman kulkua koko siirtämisaajan. Sähkövoimalla käytettävissä nostureissa on ryhdyttävä varokeinoin, ettei työntekijä joudu sähköjännityksen alaisten osien kanssa kosketuksiin.

Tarvittaessa on korkealla olevien nosturiosien voitelemista varten järjestettävä soveliaat ja turvalliset voitelulaitteet. Liikkuva nosturi on varustettava merkinantolaitteella, jota tulee aina käyttää, ennenkuin nosturia siirretään.

Kuorman kuljettamista nosturilla työntekijäin yli on vältettävä. Milloin tämä ei ole mahdollista, on kuorman kulkemista koko ajan tarkasti seurattava ja muutoinkin noudatettava erityistä varovaisuutta. Henkilöiden kuljettaminen nosturilla on kielletty ja on tätä koskeva ilmoitus asetettava työpaikalle nosturin läheisyyteen.

Nostureiden hammas- ja kitkapyörät, hihnat ja hihnapyörät sekä muut näiden koneiden ja myös voimansiirtolaitteiden vaaralliset osat tulee varustaa asianmukaisilla suojuksilla.

Jollei asianmukaisella todistuksella voida osoittaa, että nostureiden, vinsien ja niihin kuuluvien apulaitteiden rakenne vastaa edellä l momentissa tarkoitettuja normeja tai standardeja, on rakenne tarkastettava. Tarkastuksen saa toimittaa vain valtion ammattientarkastajan hyväksymä asiantunteva henkilö.

Milloin nostolaitteen rakennetta huomattavasti muutetaan tai jos se siirrettäessä on saanut sellaisia vaurioita, jotka vaikuttavat sen käyttövarmuuteen, on 7 momentissa tarkoitettu tarkastus aina suoritettava, ennen kuin nostolaitetta jälleen ryhdytään käyttämään.

Nostokoneen käyttäjän ja merkinantajan tulee olla kahdeksantoista vuotta täyttänyt luotettava ja pätevä henkilö.

Nostokoneen käyttäjän tai työnantajan määräämän muun pätevän henkilön on jatkuvasti valvottava käytössä olevien nostolaitteiden kannattavien rakenteiden, koneistojen, jarrujen ja pidätinlaitteiden, ankkuroimis- ja kiinnityslaitteiden sekä apulaitteiden kuntoa. Milloin nostolaitteessa havaitaan sellaisia vikoja tai puutteellisuuksia, jotka saattavat aiheuttaa vaaraa, on niistä ilmoitettava vastuunalaiselle työnjohtajalle, jonka on viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin niiden korjaamiseksi. Nostolaitteiden turvallisuus on vastuunalaisen työnjohtajan toimesta vähintään kerran viikossa tarkastettava ja on työntekijäin edustajalle varattava tilaisuus olla tarkastuksessa mukana.

35 §. Tarkempia ohjeita näiden järjestysohjeiden soveltamisesta antaa tarvittaessa sosiaaliministeriö, jolla myös on valta hakemuksesta myöntää poikkeus tämän päätöksen määräyksestä, jos työnantaja ryhtyy sellaisiin toimenpiteisiin, että määräyksen tarkoitus kuitenkin on katsottava täytetyksi.

87. Laki ennakkoperintälain muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 8 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 330/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:112)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain (696/46) 7 §:n 1 momentti ja lisätään sanottuun lakiin uusi 14 a § seuraavasti:

7 §. Palkasta, jonka palkansaaja nostaa samalta työnantajalta pääasiallisesti säännöllisin väliajoin, on toimitettava palkanpidätys 11 §:ssä mainittujen taulukkojen mukaan. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin oikeuttaa työnantajan, joka suorittaa palkkojen laskennan erityisillä koneilla, toimittamaan ennakonpidätyksen sanotussa pykälässä tarkoitetuista taulukoista poikkeavasti, jolloin pidätysmäärä saa poiketa vastaavasta taulukon mukaisesta pidätyksestä enintään määrällä, joka vastaa yhtä prosenttia pidätyksen alaisesta palkasta.

14 a §. Kirjanpitovelvollisen työnantajan tulee veromerkkejä ostaessaan käyttää valtiovarainministeriön vahvistamaa tilauslomaketta, jonka myyjä varustaa leimallaan ja päiväyksellä, ja tulee ostajan säilyttää nämä lomakkeet aikajärjestyksessään.

88. Kansaneläkelaki.

Annettu kesäkuun 8 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 347/56)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 L u k u.

YLEISET SÄÄNNÖKSET.

1 §. Suomessa asuva 16 vuotta täyttänyt henkilö on vakuutettu vanhuuden ja työkyvyttömyyden varalta tämän lain mukaisesti.

Vieraan vallan lähetystöön tai konsulinvirastoon kuuluvat henkilöt palvelusväkineen eivät ole tämän lain mukaan vakuutettuja, jos he ovat ulkomaan kansalaisia.

2 §. Tässä laissa säädettyä vakuutusta hoitaa kansaneläkelaitos, jota jäljempänä sanotaan eläkelaitokseksi.

2 L u k u.

VAKUUTUSMAKSUT

3 §. Vakuutetun on suoritettava vakuutusmaksu, sen mukaan kuin jäljempänä säädetään.

Työnantaja suorittaa, niinkuin siitä erikseen säädetään, työnantajan kansaneläkemaksuna yhden sadalta ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä.

4 §. Vakuutetun vakuutusmaksu määrätään hänelle edelliseltä vuodelta, tulovuodelta, pantujen veroäyriä perusteella kunnallisverotuksen yhteydessä.

Jos vakuutusmaksu on jäänyt määräämättä tai se on määrätty liian pieneksi, on taksoituslautakunnan määrättävä vakuutetun suoritettavaksi se vakuutusmaksu tai vakuutusmaksun osa, joka on jäänyt hänelle määräämättä, ei kuitenkaan pitemmältä ajalta kuin viideltä lähinnä edelliseltä vuodelta.

5 §. Vakuutusmaksu on yksi markka vakuutetulle kunnallisverotuksessa määrättyiltä veroäyriä.

Avoimelle yhtiölle kunnallisverotuksessa määrättyistä veroäyriä luetaan osakkaan vakuutusmaksun perusteeksi se osa yhtiön veroäyriä, joka vastaa hänen osuuttaan yhtiössä. Laiki on sama vakuutusmaksun määräämisessä osakkaiden yhteiseen lukuun toimivan kahden tai useamman henkilön jonkin elinkeinon

tahi ammatin harjoittamista taikka kiinteistön viljelemistä tahi hallintaa varten muodostaman yhtymän osakkaalle. Kuolinpesän veroäyryistä otetaan osakkaalle määrättävän vakuutusmaksun perusteeksi vain se veroäyryimäärä, joka perustuu hänen pesän hyväksi suorittamansa työn arvoon.

Vakuutusmaksun perusteeksi ei ole luettava sitä tuloa vastaavaa äyryimäärää, mikä vakuutetulle kunnallisverotuksessa on määrätty hänen sellaisen lapsensa tai muun perheenjäsenensä hänen talutensa hyväksi tehdystä työn arvosta, jolle ei 6 §:n 1 momentin mukaan olisi erikseen vakuutusmaksua määrättävä.

6 §. Vakuutusmaksua ei määrätä vakuutetulle:

- 1) joka tulovuoden päättyessä ei vielä ollut täyttänyt 16 vuotta;
- 2) joka tulovuoden alkaessa oli täyttänyt 63 vuotta;
- 3) joka tulovuoden tai sen osan aikana on ollut tämän lain mukaan työkyvyttömäksi todettuna; tai
- 4) joka on tulovuoden aikana kuollut.

Vakuutusmaksu on kuitenkin määrättävä 63 vuotiaalle tai työkyvyttömäksi todetulle vakuutetulle, jos hänen verotettavaksi tulokseen on kunnallisverotuksessa luettu myös sen työn arvo, jonka hänen muu kuin 1 momentissa tarkoitettu kotona oleva lapsensa tai muu perheenjäsenensä on tehnyt hänen talutensa hyväksi, tätä tuloa vastaavan veroäyryimäärän perusteella.

7 §. Kannossa suoritettavaksi määrättyä vakuutusmaksua ei peritä:

- 1) sen jälkeen kun vakuutettu on tämän lain mukaan todettu työkyvyttömäksi; eikä
- 2) sen jälkeen kun vakuutettu on kuollut.

8 §. Vakuutetun on suoritettava vakuutusmaksun ennakkoa, niinkuin ennakkoperintälaissa (696/46) säädetään.

9 §. Vakuutusmaksun ennakonpidätyksen ja ennakonkannon etumaksun suorittamisesta eläkelaitokselle säädetään ennakkoperintälaissa.

Lääninhallituksen on kunakin kalenterivuonna vuosineljänneksittäin suoritettava eläkelaitokselle työnantajan kansaneläkemaksun etumaksua kunkin kunnan kohdalta yhteensä 90 sadalta viimeksi kulunutta kalenterivuotta edeltäneenä vuonna maksettujen työnantajan kansaneläkemaksujen yhteismäärästä.

Lääninhallituksen tulee maksaessaan kunnalle ennakkoperintälain 49 §:n mukaan tulevan osuuden ennakonpidätyksestä samalla eläkelaitokselle suorittaa työnantajan kansaneläkemaksuista se osa, jota ei ole 2 momentin mukaan suoritettu etukäteen.

Kunnallisen jaoituksen muuttuessa tai milloin yleisen palkkatason muuttuminen taikka muu erityinen syy aiheuttaa työnantajan kansaneläkemaksujen määrään ilmeisen muutoksen etumaksun perusteena olevan vuoden vastaavaan määrään verrattuna, valtiovarainministeriöllä on eläkelaitosta kuultuaan valta määrätä etumaksua vastaavasti korotettavaksi tai alennettavaksi.

10 §. Taksoituslautakunnan tulee taksoituksen yhteydessä määrätä vakuutetun vakuutusmaksu ja laatia maksuista luettelo, josta käy ilmi vakuutusmaksun laskemisen perusteena ollut veroäyryimäärä ja vakuutetulle määrätty vakuutusmaksu.

11 §. Vakuutetulta kunnallisveroa ja vakuutusmaksua varten pidätetystä tai kannossa suoritettavaksi määrätystä ennakosta käytetään tarvittava osa hänen vakuutusmaksunsa suorituksiksi, niinkuin siitä on erikseen säädetty.

12 §. Kunnallishallituksen on toimitettava kunnallisverojen maksuunpanon yhteydessä vakuutusmaksujen maksuunpano ja laadittava siitä luettelo. Tällöin on kunkin vakuutetun vakuutusmaksun lyhennykseksi luettava 11 §:n mukaan käytettävä ennakko ja jäännös pantava vakuutetun maksettavaksi.

13 §. Vakuutusmaksuista on vastaavasti voimassa, mitä taksoitusluettelon julkipanosta, muutoksen hakemisesta taksoitukseen sekä muistutuksen tekemisestä kunnallisverotuksen maksuunpano- ja kantoluetteloa vastaan on säädetty.

Jos vakuutetun verojärjelmää, jonka perusteella vakuutusmaksu on määrätty, muuttuu kunnallisverotuksesta tehdyn muistutuksen tai valituksen johdosta, on vakuutusmaksu vastaavasti oikaistava.

14 §. Vakuutusmaksujen kanto on toimitettava kunnallisverojen kannon yhteydessä. Kannossa suorittamatta jääneet vakuutusmaksut on kunnan toimesta perittävä.

Vakuutusmaksua kunnallisveron kanssa perittäessä on kertyneistä varoista ensin käytettävä tarvittava määrä vakuutusmaksun suorituksiksi.

15 §. Vakuutusmaksu vanhenee verojen ja maksujen vanhentumisesta annetun lain (226/25) mukaan.

16 §. Joka laininlyö vakuutusmaksun tai sen osan maksamisen määräaikana, on velvollinen suorittamaan erääntyneelle määrälle maksuлисäyksenä korkea veronmaksun laininlyömisin johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä annetun lain (1077/43) mukaan.

17 §. Kunnan on kuukauden kuluessa kunkin vuoden vakuutusmaksujen kannon päättymisestä annettava eläkelaitokselle selvitys maksuunpantujen vakuutusmaksujen yhteismäärästä ja suoritettava tästä eläkelaitokselle 98 sadalta vähennettynä ennakko-perintälain mukaan jo eläkelaitokselle samalta tulovuodelta suoritettujen etumaksujen määrällä.

Kunnan on viiden vuoden kuluttua vakuutusmaksujen maksuunpanoa seuranneen vuoden alusta lukien annettava eläkelaitokselle yksityiskohtainen selvitys perimättä jääneistä vakuutusmaksuista. Jos perimättä jääneiden vakuutusmaksujen määrä on pienempi kuin 2 sadalta maksuunpanon kokonaismäärästä, kunnan on suoritettava erotus eläkelaitokselle. Jos se on suurempi, suoritaa eläkelaitos erotuksen kunnalle.

Maksuლისäyksinä kertyneet varat jäävät kunnalle.

18 §. Mitä kunnallislain (642/48) 124 §:ssä on säädetty kunnan oikeudesta myöntää vapautus kunnallisveron maksamisesta, on vastaavasti voimassa vapautuksen myöntämisestä maksuunpannusta vakuutusmaksusta.

19 §. Eläkelaitoksella on oikeus valvoa vakuutusmaksujen määräämistä, maksuunpanoa, kantoa, pakko-perintää ja tilitystä sekä sitä varten tarvittavalta osalta tarkastaa kunnan kirjanpitoa ja siihen liittyviä asiakirjoja sekä tuloilmoituksia ja muita taksoituslautakunnalle kertyneitä asiakirjoja.

3 L u k u.

ELÄKKEET JA MUUT EDUT.

1. Eläkkeet.

20 §. Kansaneläkkeenä maksetaan: vanhuuseläkettä 65 vuotta täyttäneelle vakuutetulle; työkyvyttömyyseläkettä pysyvästi työkyvyttömälle vakuutetulle, joka on 65 vuotta nuorempi; tai vanhuuden tukea 63 ja 64 vuoden ikäiselle naispuoliselle vakuutetulle, joka ei ole naimisissa eikä saa työkyvyttömyyseläkettä.

21 §. Vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeeseen kuuluu eläkkeen perusosa ja, sikäli kuin jäljempänä säädetään, eläkkeen tukiosa. Vanhuudentukena annetaan eläkkeen tukiosa. Vanhuudentuen myöntämisen ehtona on, että vakuutetulla on oikeus eläkkeen tukiosaan.

Eläkkeen tukiosaa ei makseta vakuutetulle, joka saa invaliidirahaa sen mukaan, kuin siitä erikseen on säädetty.

22 §. Pysyvästi työkyvyttömänä pidetään tätä lakia sovellettaessa henkilöä, joka sairauden, vian tai vammaan takia on pysyvästi kykenemätön huolehtimaan itsestään voimiaan ja kykyjään vastaavalla työllä.

Pysyvästi työkyvyttömänä pidetään aina sokeaa ja liikunta-kyvyttöä samoin kuin muutakin henkilöä, joka sairautensa, vinkansa tai vammansa vuoksi on pysyvästi niin avuttomassa tilassa, ettei hän voi tulla toimeen ilman toisen henkilön apua.

23 §. Kansaneläkettä maksetaan Suomeen muuttaneelle henkilölle vasta sen jälkeen, kun hän on asunut Suomessa yhtämittaaisesti viisi vuotta. Jos vakuutettu kuitenkin 16 vuotta täytettyään on yli puolet ajasta ja vähintään viisi vuotta asunut Suomessa, maksetaan kansaneläkettä vuoden kuluttua siitä, kun hän on muuttanut Suomeen asumaan.

Se aika, jonka Suomen kansalainen on ollut Suomen valtion, suomalaisen yhdyskunnan tahi sellaisen laitoksen, yrityksen tai yhdistyksen, jolla on kotipaikka Suomessa, vakinaisessa palveluksessa ulkomailla ja saanut siitä pääasiallisen toimeentulonsa, luetaan tätä pykälää sovellettaessa hänen hyväkseen samalla tavoin kuin se aika, jonka hän on asunut Suomessa.

24 §. Työkyvyttömyyseläke voidaan evätä tai sitä vähentää enintään siihen saakka, kun vakuutettu on saavuttanut 65 vuoden iän, siltä, joka on tahallisesti ja sitä tarkoittaen ai-

heuttanut pysyvään työkyvyttömyyteen johtaneen sairauden tai vamman, sekä siltä, jonka rikollinen teko, törkeä huolimattomuus tahi päihtymys on olennaisesti myötävaikuttanut hänen työkyvyttömyytensä syntyymiseen.

25 §. Eläkkeen tukiosa voidaan evätä tai sitä vähentää joko määrääjäksi tai pysyvästi siltä:

1) joka siirtämällä toisen hyväksi omaisuuttaan tai sitä hävittämällä tahi muulla tavalla on heikontanut taloudellista asemaansa siinä määrin, että se on vaikuttanut hänen oikeuteensa saada eläkkeen tukiosa tahi olennaisesti hänen eläkkeensä tukiosan määrään, kuitenkin vain siinä tapauksessa, että hän on tiennyt tai hänen olisi pitänyt tietää, että hän siten taloudellista asemaansa heikontamalla voi aiheuttaa sellaisen seurauksen; tai

2) joka eläkkeen tukiosan määräämistä varten tehdyssä hakemuksessa tai ilmoituksessa on tahallisesti antanut väärää tietoa omista tai puolisonsa tuloista tahi omaisuudesta.

26 §. Eläkkeen perusosa on 24 000 markkaa vuodessa.

Perusosa korotetaan, jos eläke alkaa vakuutetun täytettyä

66 vuotta, 12.5 sadalta;

67 vuotta, 25 sadalta;

68 vuotta, 37.5 sadalta;

69 vuotta, 50 sadalta; ja

70 vuotta tai enemmän, 62.5 sadalta.

27 §. Kunnat jaetaan elinkustannusten kalleuden mukaan kolmeen ryhmään, joissa eläkkeen täysimääräinen tukiosa on vuodessa:

ensimmäisessä eli kalleimassa kuntaryhmässä	72 000 mk
toisessa kuntaryhmässä	63 000 mk ja
kolmannessa kuntaryhmässä	54 000 mk.

Milloin molemmille puolisoille on myönnetty kansaneläke, määrätään heille yhteinen eläkkeen tukiosa, joka täysimääräisenä on 60 sadalta suurempi kuin 1 momentissa tarkoitettu täysimääräinen tukiosa. Yhteinen tukiosa maksetaan puoleksi kummallekin puolisoista. Tukiosan puoliskosta on silloin muutoin voimassa, mitä tukiosasta on säädetty.

Eläkkeen tukiosa maksetaan täysimääräisenä, kun vakuutetun vuositulo ei ylitä seuraavia rajatuloja:

ensimmäisessä kuntaryhmässä	34 000 mk
toisessa kuntaryhmässä	24 000 mk ja
kolmannessa kuntaryhmässä	17 000 mk.

Naimisissa olevalle vakuutetulle maksetaan eläkkeen tukiosa täysimääräisenä, kun puolisoitten yhteinen vuositulo ei ylitä rajatuloa, joka on 60 sadalta suurempi kuin 3 momentissa tarkoitettu rajatulo.

Vuositulon ylittäessä rajatulon suoritetaan eläkkeen tukiosana määrä, joka saadaan, kun täysimääräisestä tukiosasta vähennetään puolet vuositulon ja rajatulon erotuksesta. Tukiosaa tai 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sen puoliskoa ei kuitenkaan makseta, jos sen määrä jäisi 6 000 markkaa pienemmäksi.

Tukiosa myönnetään sen kuntaryhmän mukaisena, johon se kunta kuuluu, jossa vakuutettu asuu tukiosaa myönnettäessä.

Valtioneuvosto toimittaa kuntien jaon tässä pykälässä tarkoitettuihin ryhmiin enintään kuudeksi vuodeksi kerrallaan.

28 §. Milloin puolisoista vain mies saa eläkettä ja vaimo joko on täyttänyt 60 vuotta tai hänellä perheen pienten lasten vaatiman hoidon takia tai muun erittäin pakottavan jatkuvan syyn vuoksi ei voida katsoa olevan mahdollisuutta hankkia tuloa tekemällä työtä omaan tai toisen lukuun, lasketaan eläkkeen tukiosaa siten, että 27 §:n 1 momentin mukaisen täysimääräisen tukiosan ja saman pykälän 3 momentin mukaisen rajatulon määriä korotetaan 30:illa sadalta.

Jos vakuutetun 16 vuotta nuorempi lapsi elää samassa taloudessa vakuutetun kanssa tahi jos vakuutettu tai hänen samassa taloudessa asuva puolisonsa muulla tavoin huolehtii lapsen toimeentulosta, lasketaan eläkkeen tukiosaa siten, että 27 §:n 1 momentin mukaisen täysimääräisen tukiosan ja saman pykälän 3 momentin mukaisen rajatulon määriä korotetaan 10:illä sadalta kutakin tässä momentissa tarkoitettua lasta kohti. Jos lapsen vanhemmilla ei ole yhteistä taloutta, menetellään, niinkuin edellä tässä momentissa on säädetty, määrättäessä sen vanhemman eläkettä, jonka huollossa lapsi on.

29 §. Ellei naimisissa olevalla vakuutetulla ole yhteistä taloutta puolisonsa kanssa, on hänen eläkkeensä tukiosasta ja sen saamisen edellytyksistä voimassa, mitä tässä luvussa on säädetty sellaisen vakuutetun eläkkeen tukiosasta, joka ei ole naimisissa.

Jos mies ja nainen avioliittoa solmimatta jatkuvasti elävät yhteisessä taloudessa avioliitonomaisissa olosuhteissa, voidaan eläkkeen tukiosaa määrättäessä heihin soveltaa, mitä tässä luvussa on säädetty puolisoista.

Laki on sama vanhuudentuesta.

30 §. Vuositulolla, jonka perusteella oikeus eläkkeen tukiosaan vahvistetaan, tarkoitetaan sitä tosiasiallista tuloa, jota asianomaisen henkilön voidaan kohtuullisen arvion mukaan edellyttää jatkuvasti vuosittain saavan lisättyinä kymmenennellä osalla siitä määrästä, jolla hänen omaisuutensa arvo ylittää 2 000 000 markkaa tai, jos hän on naimisissa, jolla puolisoiden yhteisen omaisuuden arvo ylittää 3 000 000 markkaa. Jos joku on luovuttanut omaisuutta toiselle korvauksetta tai suhteettoman vähäistä korvausta vastaan ja saa elatuksensa tai osan siitä omaisuuden vastaanottajalta, voidaan luovutetun omaisuuden kohtuulliseksi arvioitu tuotto joko kokonaan tai osaksi lukea luovuttajan vuosituloksi.

Vuosituloksi ei lueta tämän lain mukaan maksettavaa eläkettä, lapsilisälain mukaan maksettavaa lapsilisää, perhelisälain mukaan maksettavaa perhelisää eikä huoltoapulain mukaan annettua huoltoapua, elatusta tai avustusta. Avioliitosta johtuvan elatusvelvollisuuden perusteella annettua elatusta, avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetussa laissa säädettyä elatusapua ja sukulaisuus- tai lankoussuhteen taikka sellaiseen suhteeseen verrattavan muun syyn takia vapaaehtoisesti annettua elatusta tai avustusta ei lueta vuosituloksi, mikäli sen määrä, yhdessä 1 momentissa tarkoitettujen muiden tulojen kanssa, ei sanottavasti ylitä huoltoapulain mukaan omaiselle annettavan elatuksen määrää. Vapaaehtoisen vanhuus-, työkyvyt-

tömyys- tai perhe-eläkevakuutuksen perusteella vakuutetulle maksetusta eläkkeestä tai elinkorosta tahi niiden yhteismäärästä sekä oman taikka puolison työ- tai virkasuhteen johdosta tai työ- tai virkasuhteeseen liittyvän vanhuus-, työkyvyttömyys- tai perhe-eläkevakuutuksen perusteella vakuutetulle maksetusta eläkkeestä tahi niiden yhteismäärästä luetaan vuosituloksi vain se osa, joka ylittää 60 000 markkaa vuodessa.

2. Eläkeoikeuteen vaikuttavat muutokset.

31 §. Työkyvyttömyyseläke lakkautetaan, jos eläkkeensaaja tulee työkykyiseksi ennen kuin hän on saavuttanut vanhuuseläkkeen saamiseen oikeuttavan iän.

Eläkelaitos voi vuoden kuluessa siitä ajankohdasta lukien, josta eläke on lakkautettu, määrätä työkyvyttömyyden aiheuttaneen sairauden pahentumisen vuoksi eläkkeen maksamisen jälleen aloitettavaksi hyväksymänsä selvityksen perusteella ilman 35 §:ssä säädettyssä järjestyksessä tehtyä hakemusta. Eläke voidaan tällöin määrätä takautuvasti maksettavaksi siltä ajalta, jona eläke on ollut lakkautettuna, tahi sen osalta.

32 §. Jos eläkkeen tukiosan määrän vahvistamisen jälkeen eläkkeensaajan taloudellisissa oloissa on tapahtunut sellainen olennainen muutos tai hänen perhesuhteensa ovat muuttuneet siten, että muutos vaikuttaa hänen oikeuteensa saada eläkkeen tukiosaa tai tukiosan määrään, on tukiosan määrä vastaavasti oikaistava tai tukiosaa lakkautettava.

Kun eläkkeensaaja on vuoden ajan yhdenjaksoisesti asunut kalliimpaan 27 §:ssä tarkoitettuun kuntaryhmään kuuluvassa kunnassa tai kunnissa kuin se kunta, jonka kalleusryhmän mukainen hänen eläkkeensä tukiosa on, korotetaan tukiosa seuraavan, 38 §:n 2 momentissa mainitun eläkejakson alusta lukien sen kuntaryhmän tukiosan mukaiseksi, johon kuuluvassa kunnassa hän silloin asuu. Vastaavasti alennetaan tukiosa eläkkeensaajan asutua vuoden ajan halvempaan kuntaryhmään kuuluvassa kunnassa tai kunnissa.

3. Muut edut.

33 §. Jos vakuutettu, joka ei saa vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä, kuolee, suoritetaan puolisolle ja 16 vuotta nuoremille rintaperillisille tai, jollei näitä ole, vanhemmille, jotka elatukseensa nähden olivat pääasiallisesti vakuutetusta riippuvaiset, hautausavustuksena peruseläkkeen vuotuinen määrä. Hautausavustus jaetaan heidän kesken, niinkuin jäämistön jakamisesta on säädetty. Jos vakuutetulla ei ole edellä sanottuja omaisia, suoritetaan hautausavustuksena niille, jotka ovat pitäneet huolta vainajan hautaamisesta, siitä aiheutuneiden kustannusten määrä, ei kuitenkaan 25 000 markkaa enempää.

Mitä 1 momentissa on säädetty, sovellettakoon myös, jos eläkkeensaaja kuolee, ennen kuin hänen eläkkeensä perusosa on erääntynyt maksettavaksi kuolemaa välittömästi edeltäneeltä vuoden pituiselta ajalta. Tällöin vähennetään hautausavustuksen määrästä sanotulta ajalta maksettaviksi erääntyneet eläkkeen perusosat.

Hautausavustusta on uhalla, että oikeus sen saamiseen muuten on menetetty, haettava, siten kuin asetuksella määrätään, yhden vuoden kuluessa vakuutetun kuolinpäivästä.

34 §. Pysyvän työkyvyttömyyden estämiseksi tai työ- ja ansiokyvyn palauttamiseksi eläkelaitos voi antaa vakuutetulle lääkintähuoltoa, koulutusta ja työhuoltoa.

Eläke tai sen osa voidaan l momentissa tarkoitetun lääkintähuollon ja koulutuksen aikana pidättää sen yhteydessä annetun elatuksen korvaamiseksi.

4 L u k u.

ELÄKKEEN HAKEMINEN JA MAKSAMINEN.

35 §. Eläke myönnetään hakemuksesta. Hakemus on annettava, niinkuin siitä asetuksella tarkemmin määrätään, sen vakuutuspiirin piiriasiamiehelle, jossa eläkkeenhakija asuu.

Jos vakuutettu sairauden, vanhuudenheikkouden tai muun sellaisen syyn takia ei pysty itse hakemaan eläkettä tahi muutoin huolehtimaan eläkettä koskevista eduistaan ja oikeuksistaan eikä vakuutetulla ole holhoojaa, voi eläkelaitoksen hyväksymä vakuutetun lähiomainen tai muukin henkilö, joka pääasiallisesti on huolehtinut vakuutetusta, sekä vakuutetun asuinkunnan sosiaalilautakunta vakuutetun edunvalvojana käyttää hänen puhevaltaansa eläke-etua koskevassa asiassa.

Työkyvyttömyyseläkkeen ja vanhuudentuen saajalle aletaan hakemusta maksaa vanhuuseläkettä sen kuukauden alusta, joka seuraa lähinnä hänen täytettyään kuusikymmentäviisi vuotta.

36 §. Työkyvyttömyyseläkkeen hakija on velvollinen käymään työkyvyttömyyden selvittämistä varten tutkittavana eläkelaitoksen määräämän lääkärin luona tai eläkelaitoksen määräämässä sairaalassa. Eläkelaitos suorittaa tutkimuksesta aiheutuvat kustannukset.

37 §. Eläkehakemuksen käsittely voidaan määrätä raukeamaan, jos eläkkeen hakija kieltäytyy antamasta hakemuksen ratkaisemiseksi tarpeellista tietoa tai esittämästä sellaista selvitystä, jota häneltä kohtuudella voidaan vaatia, tai jos työkyvyttömyyseläkkeen hakija ei noudata lääkärintutkimuksen toimittamista koskevaa määräystä.

38 §. Eläke maksetaan kuukausittain, ja sen maksamistavasta määrätään asetuksella.

Sitä aikaa, jolta eläke-erä maksetaan, sanotaan eläkejaksoksi.

39 §. Eläke maksetaan eläkkeen hakemista seuraavan kuukauden alusta lukien. Eläkettä ei kuitenkaan makseta kuukaudelta, jonka aikana oikeus eläkkeen saamiseen ei vielä ole alkanut. Jos eläkehakemuksen käsittely on viivästynyt eläkkeenhakijan omasta syyistä, voidaan eläke määrätä maksettavaksi myöhemmästä ajankohdasta lukien.

Eläkkeensaajan kuollessa lakkaa oikeus eläkkeen saamiseen kuolinpäivää seuranneen eläkejaksos alusta lukien. Kun eläke lakkautetaan muusta syyistä, lakkaa sen maksaminen päätöksessä määrätystä ajankohdasta.

40 §. Eläke-erä menetetään, jos sitä ei ole nostettu kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä lukien, jonka aikana se on erääntynyt maksettavaksi. Oikeus hautausavustukseen menetetään, jos sitä ei ole nostettu kolmen vuoden ku-

luessa sen kalenterivuoden päättymisestä lukien, jonka aikana 33 §:ssä säädetty haku-aika on päättynyt.

41 §. Eläkkeen maksaminen ulkomailla oleskelevalle eläkkeensaajalle keskeytetään, kun sitä on suoritettu vuoden ajalta sen eläkejaksos päättymisestä lukien, jonka aikana eläkkeensaaja on poistunut maasta. Jos eläkkeensaajan oleskeluun ulkomailla on hyväksyttävä syy, voidaan eläkkeen perusosa ja, jos erityiset syyt sitä puoltavat, myös eläkkeen tukiosa senkin jälkeen määrätä maksettavaksi määräjäksi kerrallaan.

Eläkkeensaajan palattua Suomeen asumaan aletaan eläkettä, jonka maksaminen on ollut keskeytettynä 1 momentissa mainitusta syystä, maksaa sen eläkejaksos alusta lukien, joka lähinnä seuraa eläkkeensaajan ilmoitettua eläkelaitokselle maahan saamisestaan.

42 §. Eläkkeen maksaminen keskeytetään seuraavan eläkejaksos alkamisesta lukien, kun eläkkeensaaja on alkanut kärsiä vähintään kolme kuukautta kestävästä vapausrangaistuksesta, ja asetuksella määrättyissä tapauksissa silloin, kun eläkkeensaaja on joutunut julkiseen laitoshoittoon, jonka voidaan otaksua jatkuvan vähintään kolmen kuukauden ajan.

Eläkettä, jonka maksaminen on ollut keskeytyneenä 1 momentissa mainitusta syystä, aletaan maksaa sen eläkejaksos alusta lukien, joka lähinnä seuraa vapausrangaistuksen tai laitoshoidon päättymistä.

Siltä ajalta, jolta eläkkeen maksaminen on keskeytettävä 1 momentissa mainitusta syystä, eläke tai sen osa voidaan määrätä maksettavaksi eläkkeensaajan puolisolle ja 16 vuotta nuoremmille ja sitä vanhemmille työkyvyttömille lapsille, jos heidän elatukseensa on riippuvainen eläkkeestä.

Eläke-erä, joka on maksettu ajalta, jona eläkkeen maksaminen tämän pykälän mukaan olisi ollut keskeytettävä, voidaan vähentää seuraavista eläke-eristä.

43 §. Jos eläkkeensaaja huoltoapulain mukaisesti saa laitoshoidon tahi hoitoa yksityiskodissa, eläkelaitos voi sosiaalilautakunnan esityksestä päättää, että tällaisen hoidon ajalta suoritettava eläke maksetaan lautakunnalle käytettäväksi eläkkeensaajan hoitokustannusten korvaamiseen. Sosiaalilautakunnan on tällöin, jollei eläkelaitos 44 §:n mukaisesti ole toisin määrännyt, heti eläke-erän eräännyttyä annettava eläkkeensaajalle itselleen hänen omaan käyttöönsä henkilökohtaisia tarpeita varten asetuksella erikseen vahvistettu eläkkeen osa tahi, jos tämä eläkkeen osa on pienempi sitä määrää, jolla eläke ylitää huoltoapulain mukaisesti laitos- tai yksityiskotihoidosta suoritettut kustannukset, viimeksi mainittu määrä.

Laki on sama eläkkeen maksamisesta laitokselle, jos eläkkeensaaja muussa kuin 42 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa saa valtion, kuntayhtymän tai uskonnollisen yhdyskunnan laitoksessa sellaista hoitoa, jonka kustannuksista kunta ei välittömästi vastaa, kuitenkin niin, että esityksen eläkkeen maksamisesta tekee laitoksen johtaja.

44 §. Jos eläkkeen maksamista eläkkeensaajalle itselleen ei voida pitää tarkoitustaan vastaavana hänen elämäntapojensa, mielentilansa tai ruumiillisen taikka henkisen heikkoutensa tahi muun erityisen syyn vuoksi, eläkelaitos voi päättää, että eläke maksetaan eläkkeensaajan ja hänen 42 §:ssä tarkoitettujen

omaistensa huoltoon käytettäväksi eläkkeensaajan asuinkunnan sosiaalilautakunnalle tai sosiaalilautakunnan suostumuksella, sen jälkeen kun eläkkeen vastaanottajaksi ehdotettua on kuultu, eläkkeensaajan puolisolle tai muulle sopivalle henkilölle.

Esityksen eläkkeen maksamisesta 1 momentin mukaisesti muulle kuin eläkkeensaajalle itselleen voi tehdä eläkkeensaaja, hänen puolisonsa, muu omaisensa tai se, joka on pääasiallisesti huolehtinut hänen toimeentulostaan, taikka sosiaalilautakunta tahi eläkelaitoksen piiriasiamies.

45 §. Jos on perusteltua syytä olettaa, että eläke olisi lakautettava tai sen määrää vähennettävä, tahi jos eläkeoikeuden tarkistamiseksi 46 §:n mukaisesti asetettua velvoitusta ei noudateta, voidaan eläkkeen tai sen osan maksaminen keskeyttää, kunnes asia on lopullisella päätöksellä ratkaistu.

46 §. Asetuksella määrätään eläkkeensaajan velvollisuudesta ilmoittaa sekä antaa tietoja ja selvityksiä työkyvyssään, taloudellisissa oloissaan ja muissa olosuhteissaan tapahtuneista muutoksista, jotka voivat vaikuttaa hänen eläkeoikeuteensa tai eläkkeen maksamiseen.

Työkyvyttömyyseläkkeen saaja on velvollinen käymään työkykynsä uudelleen arvioimista varten tutkittavana eläkelaitoksen määrämän lääkärin luona tai eläkelaitoksen määräämässä sairaalassa. Eläkelaitos suorittaa tarkastuksen kustannukset.

5 L u k u.

ELÄKELAITOKSEN HALLINTO.

47 §. Eläkelaitoksen hallintoelimiä ovat:

- 1) hallitus;
- 2) lisätty hallitus; ja
- 3) valtuutetut.

Eläkelaitos toimii osastoihin jakautuneena. Osastojaosta määrätään asetuksella.

Eläkelaitoksen piiriasiamiehistä ja eläketoimikunnista säädetään 7 luvussa.

48 §. Eläkelaitoksen asioita hoitaa hallitus, mikäli niitä ei tässä laissa ole uskottu lisätylle hallitukselle tai valtuutetuille. Hallitukseen kuuluu puheenjohtaja ja kolme muuta jäsentä, jotka tasavallan presidentti valtuutettujen esityksestä nimittää.

Valtioneuvosto vahvistaa hallituksen puheenjohtajan ja jäsenten palkka- ja eläke-edut.

49 §. Lisättyyn hallitukseen kuuluvat eläkelaitoksen hallituksen jäsenet ja enintään neljätoista lisäjäsentä sekä tarpeellinen määrä viimeksi mainittujen varajäseniä. Valtioneuvosto määrää lisäjäsenet ja heidän varamiehensä kolmeksi vuodeksi kerrallaan, kuitenkin niin, että lisätylle hallitukselle alistettuja asioita käsittelevän jaoston puheenjohtajaksi määrättävä lakimiesjäsen voidaan nimittää määräämättömäksi ajaksi. Valtioneuvosto määrää lisjäsenen palkkion ja päätoimisen jäsenen osalta palkka- ja eläke-edut. Lisätyn hallituksen puheenjohtajana toimii hallituksen puheenjohtaja.

Lisätyn hallituksen jäsen voidaan vapauttaa tehtävästään toimikauden kestäessä. Uusi jäsen voidaan määrätä hänen sijalleen jäljellä olevaksi ajaksi.

50 §. Lisätyn hallituksen tehtävänä on:

- 1) vahvistaa perusteet eläkelaitoksen tilinpäätöstä varten;
- 2) tehdä valtuutetuille esitykset niistä asioista, jotka tässä laissa on säädetty valtuutettujen päätettäviksi;
- 3) päättää varojen sijoituksesta;
- 4) päättää kiinteän omaisuuden ostamisesta ja myymisestä sekä sairaanhoito- ynnä muun laitoksen perustamisesta;
- 5) ratkaista 73 §:n 1 momentissa mainitut asiat;
- 6) ratkaista periaatteellista laatua olevat tai muuten tärkeät kysymykset; sekä
- 7) päättää muut asiat, jotka hallitus alistaa sen käsiteltäväksi.

51 §. Hallitus ja lisätty hallitus ovat päätösvaltaiset, kun vähintään kaksi kolmannelta jäsenistä on saapuvilla.

Asioita hallituksessa ja lisätyssä hallituksessa käsiteltäessä tulee päätökseksi se mielipide, jota useimmat ovat kannattaneet. Äänen jakautuessa tasan tulee päätökseksi se mielipide, jonka puolesta puheenjohtaja on äänestänyt; vaali ratkaistaan kuitenkin tässä tapauksessa arvalla.

Käsiteltäessä 73 §:n 1 momentissa mainittua asiaa ei ratkaisun tekoon saa osallistua hallituksen jäsen, joka on ollut tekemisissä sanotun momentin perusteella alistettavaa päätöstä.

52 §. Hallituksen sekä lisätyn hallituksen jaoston ja jäsenen sekä eläkelaitoksen toimihenkilön oikeudesta toimia hallituksen tai lisätyn hallituksen puolesta määrätään asetuksella.

53 §. Valtuutetut valitsee eduskunta, joka myös vahvistaa heille ohjesäännön. Valtuutettujen lukumäärästä on säädetty valtiopäiväjärjestyksessä.

54 §. Valtuutettujen tulee:

- 1) valvoa eläkelaitoksen hallintoa ja toimintaa;
- 2) valita tarpeellinen määrä tilintarkastajia, joista yhden tulee olla valtiontalouden tarkastusviraston viranhaltija, ja varatilintarkastajia sekä vahvistaa heille johtosääntö;
- 3) vahvistaa eläkelaitoksen tilinpäätös sekä päättää vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja lisätylle hallitukselle; sekä
- 4) päättää niistä muista asioista, jotka tässä laissa tai sen nojalla on säädetty heidän päätettävikseen.

Valtuutettujen tulee vuosittain antaa toiminnastaan kertomus eduskunnalle.

55 §. Tilintarkastajaksi alköön valittako henkilöä, joka on eläkelaitoksen taikka sen hallituksen tai lisätyn hallituksen jäsenen palveluksessa tai hallituksen tai lisätyn hallituksen jäsenen sellaisessa suhteessa, joka perustaa tuomarin esteellisyyden.

Tilintarkastaja, joka tahallisesti tai huolimattomuudesta jättää tehtävässään noudattamatta hyvän tilintarkastustavan mukaista tarkkuutta, on velvollinen korvaamaan sen vahingon, josta olisi välttytty tällaista tarkkuutta noudattamalla.

56 §. Eläkelaitoksen tilit päätetään kalenterivuositain.

Kultakin vuodelta tulee hallituksen ennen seuraavan maaliskuun loppua laatia kertomus eläkelaitoksen tilasta ja hoidosta

57 §. Tilintarkastajien tulee vuosittain ennen huhtikuun loppua antaa tilintarkastuskertomus lisätyle hallitukselle, joka lähettää sen ynnä oman lausuntonsa valtuutetuille.

Valtuutettujen tulee käsitellä tilinpäätöksen vahvistamista ja vastuuvapauden myöntämistä koskeva asia ennen seuraavan kesäkuun loppua.

58 §. Eläkelaitoksen hallinnosta johtuvat menot suoritetaan laitoksen varoista.

6 L u k u.

ELÄKELAITOKSEN RAHASTOT JA VAROJEN SIJOITUS.

59 §. Eläkelaitoksen rahastot ja muu omaisuus muodostetaan tämän lain tullessa voimaan eläkelaitoksen pohjarahastoksi.

Eläkelaitoksen varat kirjataan tilinpäätöksessä enintään käypiin arvoihin.

60 §. Eläkelaitoksen varat on sijoitettava silmällä pitäen varmuutta, tuottoa ja eläkelaitoksen maksuvalmiutta. Varmuutta arvioitaessa on kiinnitettävä huomiota myös sijoitusten reaaliarvon säilymiseen.

Varat on sijoitettava tuotannollisiin tarkoituksiin. Sen ohessa voidaan varoja sijoittaa työkyvyn säilyttämistä ja palauttamista välittömästi edistäviin tarkoituksiin sekä vanhus-ten huoltoa edistävään rakennustoimintaan.

Valtion velkasitoumukset saavat olla yhteensä enintään kymmenen sadalta eläkelaitoksen kaikista sijoituksista. Eläkelaitos saa omistaa saman yhtiön osakkeita enintään kymmenen sadalta osakepääomasta.

61 §. Eläkelaitoksen omaisuuden tuotoksi luetaan osingot, laitoksen muiden kuin hallintoa varten tarpeellisten kiinteistöjen tuotot sekä korot rahan arvon vaihtelusta aiheutuneine muutoksineen, sen jälkeen kun niistä on vähennetty 58 §:ssä tarkoitetut menot.

62 §. Valtio ja kunnat vastaavat eläkkeiden tukiosien kustannuksista. Kunnat jaetaan kustannusosuutensa suorittamista varten taloudellisen asemansa mukaan viiteen ryhmään, joissa kunnan kustannusosuus on 10, 15, 20, 25 tai 30 sadalta 2 momentissa sanotulla tavalla lasketusta kunnan kustannusosuusperusteesta. Valtio vastaa tukiosien kustannuksista muulta osalta.

Kunnan kustannusosuusperuste on kunnalle vahvistetun painoluvun osoittama osuus kunakin kuukautena koko maassa maksettavaksi lähetettyjen tukiosien yhteismäärästä. Kunnan painoluku vahvistetaan kolmivuotiskaudeksi siten, että se on yhtä suuri kuin kolmivuotiskauden alkamista edeltäneen vuoden huhtikuun aikana kunnassa asuville eläkkeensaajille maksettavaksi lähetettyjen tukiosien yhteismäärän suhde saman huhtikuun aikana koko maassa eläkkeensaajille maksettavaksi lähetettyjen kaikkien tukiosien yhteismäärään.

Valtioneuvosto toimittaa kuntien ryhmityksen 1 momentissa tarkoitettuihin ryhmiin enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Sosiaaliministeriö vahvistaa 2 momentissa tarkoitetut painoluvut. Kunnallisen jaoituksen muuttuessa tai muiden painavien syiden vaalissa voi painolukujen vahvistaminen tapahtua ennen 2 momentissa säädetyn kolmivuotiskauden päättymistä.

63 §. Muut kuin 58 ja 62 §:ssä tarkoitetut eläkkeistä, avustuksista tai muusta tämän lain toimeenpanosta eläkelaitokselle aiheutuvat kustannukset suoritetaan samana vuonna eläkelaitoksen tileihin kirjatuista vakuutusmaksuista ja laitoksen omaisuuden tuotosta.

Jos eläkelaitoksen tulot eivät riitä 1 momentissa tarkoitettuihin menoihin, suoritetaan puuttuva osa valtion varoista.

64 §. Valtion tulee kuukausittain viimeistään maksatusten edellisenä päivänä suorittaa eläkelaitokselle 75 sadalta niiden tukiosien yhteismäärästä, jotka kuukauden aikana toimitetaan maksettaviksi. Maksetuista tukiosista tehdään valtion ja eläkelaitoksen kesken tilitys maksukuukautta seuraavan kolmannen kuukauden 15 päivään mennessä. Tällöin on kunnan myös suoritettava eläkelaitokselle kustannusosuutensa.

Valtion tulee myös kuukausittain etukäteen suorittaa 63 §:n 2 momentissa tarkoitettu osuutensa sosiaaliministeriön vahvistaman arviolaskelman mukaisesti. Tilitys valtion osuudesta tehdään kuukauden kuluessa siitä, kun eläkelaitos on esittänyt sitä koskevan selvityksen sosiaaliministeriölle.

7 L u k u.

PIIRIASIAMIEHET JA ELÄKETOIMIKUNNAT.

65 §. Maa on jaettu vakuutuspiireihin vakuutuksen paikallista hoitamista varten.

Eläkelaitos toimittaa vakuutuspiiriä ja määrää kuhunkin vakuutuspiiriin piiriasiamiehen.

Eläkelaitos antaa piiriasiamiehille ohjeet ja valvoo heidän toimintaansa.

66 §. Jokaisessa kunnassa on kolmijäseninen eläketoimikunta. Eläketoimikunnan puheenjohtajana on sen vakuutuspiirin piiriasiamies, johon kunta kuuluu. Lääninhallitus ja sosiaalilautakunnan ehdotuksesta kunnallisvaltuusto määräävät kumpikin neljäksi vuodeksi kerrallaan toimikuntaan yhden jäsenen ja hänelle henkilökohtaisen varamiehen, joiden tulee olla kunnassa vakinaisesti asuvia ja sen olosuhteisiin perehtyneitä henkilöitä. Lääninhallitus ja kunnallisvaltuusto voivat vapauttaa määräämässä jäsenen ja varajäsenen toimikauden aikana tehtävästään, jolloin uusi jäsen tai varajäsen on määrättävä hänen sijaansa toimikauden loppuun saakka.

Eläkelaitos voi kuultuaan asianomaista kuntaa päättää, että kuntaan alueellisen jaon pohjalla perustetaan useampia eläketoimikuntia. Jos vakuutuspiiriin kuuluu useampia eläketoimikuntia, voi eläkelaitos valita toimikunnan puheenjohtajaksi muunkin henkilön kuin vakuutuspiirin piiriasiamiehen.

Eläketoimikunnan jäseneksi tai varajäseneksi määrätty henkilö voi kieltäytyä toimesta, jos hän on täyttänyt 60 vuotta taikka jos hän neljän lähinnä edellisen vuoden ajan on toiminut eläketoimikunnan jäsenenä tai kunnallisvaltuuston, kunnallishallituksen tai kunnallisen lautakunnan puheenjohtajana. Lääninhallitus voi hyväksyä kieltäytymisen muustakin pätevistä syistä.

Jos eläketoimikunnan puheenjohtaja on estynyt tehtävänsä hoitamisesta tahi esteellinen siihen, on eläkelaitoksen määrättävä toinen henkilö hänen sijaansa.

Eläketoimikunta on päätösvaltainen täysilukuisena.

67 §. Eläketuimikunnan tehtävänä on:

- 1) vahvistaa se vuositulo, jonka perusteella vakuutetun oikeus eläkkeen tukiosaan ratkaistaan;
- 2) antaa eläkelaitokselle pyynnöstä lausuntoja eläkettä koskevista muista kysymyksistä;
- 3) valvoa ja tarkkailla eläkkeensaajien oloja; sekä
- 4) suorittaa ne muut tehtävät, jotka sille tämän lain täytäntönnpanoa varten annetaan.

Sosiaalilautakunnan jäsen ja sen palveluksessa oleva henkilö ovat velvollisia saapumaan eläketuimikunnan kokoukseen antamaan eläkkeenhakijaa tai -saajaa koskevia tietoja ja selvityksiä.

68 §. Eläkelaitos suorittaa eläketuimikunnan kustannukset. Kunnan on kuitenkin varattava eläketuimikunnan kokouksia varten tarvittava huonetera valoineen ja lämpöineen sekä suoritettava 67 §:n 2 momentissa tarkoitettulle henkilölle palkkio tuimikunnan kokoukseen osallistumisesta ja siitä johtuvien matkakustannusten korvauksesta saman perusteen mukaan, kuin on voimassa vastaavan korvauksen maksamisesta sosiaalilautakunnan jäsenelle.

Valtioneuvosto päättää eläkelaitosta kuultuaan lääninhallituksen ja kunnallisuusvaltuuston määräämän eläketuimikunnan jäsenen palkkiosta ja hänen matkakustannustensa korvaamisen perusteista.

69 §. Sosiaalilautakunnan ja verotusviranomaisen tulee antaa piiriasiamiehille ja eläketuimikunnan jäsenille näiden toiminnassa tarpeellisia tietoja ja selvityksiä.

Sosiaalilautakunnan tulee ilmoittaa piiriasiamiehelle tapauksista, joissa sen käsityksen mukaan eläke olisi myönnettävä, oikaistava tai lakkautettava taikka joissa lautakunnan mielestä eläkkeen maksaminen eläkkeensaajalle itselleen ei ole tarkoituksenmukaista.

70 §. Eläkelaitos antaa toimintaohjeet eläketuimikunnille. Eläkelaitoksen on valvottava eläketuimikuntien toimintaa kiinnittäen erityisesti huomiota siihen, että vuosituloja vahvistettaessa noudatetaan yhtenäisiä perusteita.

71 §. Eläketuimikunnan päätös, joka koskee vuositulon vahvistamista, on viipymättä annettava asianomaisen vakuutetun tiedoksi. Päätös on vakuutetun pyynnöstä alistettava eläkelaitoksen tarkastettavaksi. Sitä koskeva kirjallinen pyyntö on annettava asianomaisen vakuutuspiirin piiriasiamiehelle 14 vuorokauden kuluessa sen päivän jälkeen, jona päätös on annettu hakijan tai hänen edustajansa tiedoksi.

Eläketuimikunnan vuositulosta tekemä päätös on niin ikään alistettava eläkelaitoksen tarkastettavaksi,

- 1) jos tuimikunnan jäsen esittäessään tuimikunnan kokouksessa eriävän mielipiteen sitä vaatii; ja
- 2) jos tuimikunta katsoo, että 25 §:n soveltaminen saattaisi tulla kysymykseen.

Jos eläketuimikunta katsoo, että sen tutkittavaksi saatettu asia ei kuulu tuimikunnan käsiteltäviin, koska vakuutettu ei asu sen tuimipiirissä, on eläkelaitoksen ratkaistavaksi viipymättä alistettava kysymys siitä, minkä eläketuimikunnan on käsiteltävä asia. Eläketuimikunnan puheenjohtaja voi, jo ennen kuin asia on esitelty tuimikunnassa, myös alistaa saman kysy-

myksen eläkelaitoksen ratkaistavaksi. Eläkelaitoksen on alistuksen johdosta viipymättä määrättävä asia käsiteltäväksi sopivaksi katsomassaan toimikunnassa.

72 §. Eläkelaitos voi oikaista eläke-toimikunnan päätöksen, vaikka sitä ei ole alistettu laitoksen ratkaistavaksi. Eläkelaitos voi myös palauttaa asian eläke-toimikunnan uudelleen käsiteltäväksi.

8 L u k u.

MUUTOKSENHAKU ELÄKELAITOKSEN PÄÄTÖKSEEN.

73 §. Eläkelaitoksen hallituksen, hallituksen jaoston tai jäsenen taikka eläkelaitoksen toimihenkilön päätös on siihen tyytymättömän asianosaisen hakemuksesta alistettava eläkelaitoksen lisätyn hallituksen ratkaistavaksi, jos päätös koskee:

- 1) oikeutta eläkkeeseen, eläkkeen määrää tai eläkkeen maksamista;
- 2) vakuutetun toteamista työkyvyttömäksi 77 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa;
- 3) hautausavustusta;
- 4) eläkehakemuksen käsittelyn raukeamista 37 §:ssä säädettyissä tapauksissa; tai
- 5) korvausta matkasta, jonka vakuutettu on eläkelaitoksen määräyksestä tehnyt 36 tai 46 §:ssä tarkoitettua tarkastusta varten, sekä matkasta, jonka vakuutettu on tehnyt 34 §:ssä säädetyn lääkintähuollon, koulutuksen tai työhuollon saamiseksi, milloin eläkelaitos on sitoutunut korvaamaan matkan kustannukset.

Joka on tyytymätön eläkelaitoksen lisätyn hallituksen päätöksen, mikäli se koskee oikeutta eläkkeeseen, eläkkeen tukiosan määrää, eläkkeen epäämistä tai vähentämistä 24 ja 25 §:ssä mainituissa tapauksissa tai 1 momentin 2 kohdassa mainittuja tapauksia, saa hakea muutosta välittämällä lisätyn hallituksen päätöksestä vakuutus-oikeuteen.

Tässä pykälässä tarkoitettu hakemus ja valituskirjelmä on annettava eläkelaitoksen piiriasiamiehelle viimeistään kolmantenäkymmentenä päivänä sen jälkeen, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

Eläkelaitoksen ja vastaavasti lisätyn hallituksen päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, kunnes lisäty hallitus tai vastaavasti vakuutus-oikeus on ratkaissut asian.

74 §. Jos 73 §:ssä tarkoitettussa asiassa annettu päätös on perustunut väärään tai puutteelliseen selvitykseen tahti ilmeisesti ei ole ollut lainmukainen, vakuutus-oikeus voi sanotussa lainkohdassa asetetun määräajan päätyttyäkin eläkelaitoksen esityksestä tai sen hakemuksesta, jota asia koskee, kuultuaan muita asianosaisia, poistaa päätöksen ja ottaa tai määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Tehtyään edellä sanotun esityksen eläkelaitos voi, kunnes asia on uudelleen ratkaistu, väliaikaisesti keskeyttää eläkkeen maksamisen tai maksaa sen esityksensä mukaisin määrin.

Jos kysymys on evätyen edun myöntämisestä tai myönnetyn edun liehämisestä, voi eläkelaitoskin aikaisemman päätöksen estämättä käsitellä asian uudelleen.

Tämän lain mukaan aiheettomasti maksettu etu voidaan jättää

takaisin perimättä, jos sen myöntämisen tai maksamisen ei ole katsottava johtuneen eläkkeensaajan tai hänen edustajansa villillisestä menettelystä tai törkeästä tuottamuksesta.

9 L u k u.

ERINÄISET SÄÄNNÖKSET.

75 §. Joka luvattomasti ilmaisee, mitä hän on tässä laissa säädettyä tehtävää täyttössään saanut tietää jonkun henkilön taloudellisista oloista, terveydentilasta taikka ammatti- tai liikesalaisuuksista, rangaistakoon sakolla, jollei teosta muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta.

Tässä pykälässä mainitusta rikoksesta alköön virallinen syyttäjä tehdä syytettä, ellei asianomistaja ole ilmoittanut rikosta syytteeseen pantavaksi.

76 §. Tätä lakia sovellettaessa pidetään vakuutetun lapsena myös hänen ottolastaan sekä hänen puolisonsa ja puolisovainajansa lasta ja ottolasta sekä sellaista avioliiton ulkopuolella syntynyttä lasta, johon kohdistuva vakuutetun elatusvelvollisuus on oikeuden päätöksellä tai asianmukaisella sopimuksella vahvistettu, sekä rintaperillisenä myös hänen ottolastaan ja tämän jälkeläisiä.

Mitä edellä 1 momentissa säädetään ottolapsesta, sovellettaisiin myös vakuutetun kasvattilapseen, jonka toimeentulosta vakuutettu tai hänen samassa taloudessa asuva puolisonsa huolehtii.

77 §. Vakuutetun, joka pitää itseään pysyvästi työkyvyttömänä ja jolla 23 §:n mukaan ei vielä ole oikeutta eläkkeeseen, on vakuutusmaksusta vapautuakseen annettava eläkelaitokselle selvitys työkyvyttömyytensä toteamista varten. Selvityksen antamisesta ja sen käsittelystä on soveltuvin osin voimassa, mitä työkyvyttömyyseläkehakemuksesta on vastaavasti säädetty.

78 §. Tässä laissa säädettyt maksut, joiden suoritus on laininlyöty, peritään ilman tuomiota ja päätöstä siinä järjestyksessä, kuin verojen ja yleisten maksujen ulosotosta on erikseen säädetty.

79 §. Tähän lakiin perustuvaa eläkettä alköön ulosmitattako. Sopimus, joka tarkoittaa tähän lakiin perustuvan eläkkeen siirtämistä toiselle tai panttaamista, on mitätön.

80 §. Valtioneuvostolla on valta myöntää vieraan maan kansalaisille vastavuoroisuuden perusteella poikkeuksia tämän lain säännöksistä. Jos vieraassa maassa asuminen tällöin rinnastetaan Suomessa asumiseen tämän lain mukaisen edun saamisen edellytyksenä, on valtioneuvostolla valta päättää vastaavan edun myöntämisestä myös Suomen kansalaiselle.

81 §. Käsiteltävänä olevan asian selvittämiseksi eläkelaitoksella on oikeus, asianosaisen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, kuulustuttaa todistajia tai asiantuntijoita yleisessä alioikeudessa.

82 §. Eläkelaitoksella ja sen piiriasiamiehellä on oikeus saada virka-apua viranomaisilta.

83 §. Valtion, kunnan ja muun julkisoikeudellisen yhteisön viranomainen, vakuutus- ja eläkelaitos, pankki ja muu rahalai-

tos sekä työnantaja on velvollinen pyynnöstä antamaan eläkelaitokselle, eläkelaitoksen piiriasiamiehelle ja eläke-toimikunnalle sekä vakuutusosikeudelle tietoja, jotka ovat tarpeen eläkkeenhakijan ja -saajan sekä hänen puolisonsa suorittaman työn ynnä heidän tulojensa ja omaisuutensa määrän selvittämiseksi.

Eläkkeen tai elinkoron maksaja ja myöntäjä voidaan asetuksella velvoittaa ilmoittamaan eläkelaitokselle eläkkeen myöntämisestä ja eläkkeen määrän muuttumisesta, silloin kun on todennäköistä, että se vaikuttaa tämän lain nojalla annettavan eläkkeen määrään.

Valtion, kunnan ja muun julkisoikeudellisen yhteisön viranomaisen, julkisessa virassa oleva lääkäri, sairaala sekä vakuutus- ja eläkelaitos on velvollinen pyynnöstä antamaan eläkelaitokselle ja vakuutusosikeudelle hallussaan olevat työkyvyttömyyseläkkeen hakijan ja saajan sekä 77 §:ssä tarkoitettujen selvityksen antajan terveydentilaa koskevat tiedot. Eläkelaitos on velvollinen maksamaan kohtuullisen palkkion tässä momentissa säädetyn veloitukseen perusteella annetusta lääkärinlausunnosta.

Asetuksella määrätään eläkelaitoksen velvollisuudesta antaa vakuutettuja koskevia tietoja, jotka ovat tarpeen muun lainsäädännön perusteella annettavan edun vahvistamista tai suorittamista varten.

Asetuksella voidaan määrätä, onko 2 ja 4 momentissa säädetyn ilmoituksen kustannuksista maksettava korvausta, sekä tämän korvauksen määrästä.

84 §. Asiakirjojen lähettämisestä annettua lakia (74/54) sovelletaan eläkelaitokseen ja sen lisättyyn hallitukseen sekä eläke-toimikuntiin ja piiriasiamiehiin. Jollei sanotusta laista muuta johdu tahi jollei muuta näytetä, katsotaan lähetetyn päätöksen, ilmoituksen ja kehoituksen tulleen tiedoksi seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun päätös, ilmoitus tai kehoitus on pantu postiin. Päätöksen, ilmoituksen ja kehoituksen katsotaan niin ikään tulleen vakuutetun tiedoksi, jos se esitetään silloin, kun eläke nostetaan.

85 §. Tämän lain mukaan annettavia tiedonantoja, todistuksia ja ilmoituksia varten tarvittavat kaavat ja lomakkeet vahvistaa eläkelaitos.

86 §. Eläkelaitoksen on annettava toimituskirjat maksutta.

Eläkelaitos on vapautettu maksamasta veto- ja nostorahoja sekä toimituskirjojen lunastusta.

87 §. Vakuutetulla ja eläkkeensaajalla sekä heidän 33 §:ssä tarkoitettulla omaisellaan on oikeus saada häntä koskevia tietoja eläkelaitoksen piiriasiamiehen välityksellä eläkelaitoksessa ja vakuutusosikeudessa olevista asiakirjoista.

88 §. Eläkelaitos voi päättää, että tämän lain mukaan eläkelaitokselle suoritettavaa maksua ei peritä tai sellaisessa maksussa taikka sen tilityksessä olevaa virhettä ei oikaista, jos maksu tai virhe on niin vähäinen, että sen perimisen tai oikaisemisen on katsottava aiheuttavan suhteettoman paljon työtä tai kustannuksia.

Tämän lain mukainen eläkesuoritus pyöristetään täysiksi sadoiksi markoiksi siten, että jos täyden satamarkkaluvun ylittävät suorituksen osa on 50 markkaa pienempi, suorituksen määrä alennetaan, ja jos se on 50 markkaa tai sitä suurempi, suorituksen määrä korotetaan lähimpään täyteen satamarkkalukuun.

89 §. Riita-asiat, joissa eläkelaitos on vastaaajana, käsittelee ensimmäisenä oikeusasteena Helsingin raastuvanoikeus.

90 §. Valtuutettua sekä hallituksen ja lisätyn hallituksen jäsentä syytetään virkavirheestä Helsingin hovioikeudessa.

91 §. Hallituksen ja lisätyn hallituksen jäsen korvataan vahingon, jonka hän toimimalla vastoin lakia tai asetuksia tahi muutoin tahallisesti tai huolimattomuudella on eläkelaitokselle aiheuttanut. Jos useimmat ovat vahinkoon syyppäät, vastatetaan sen korvaamisesta omasta ja toistensa puolesta.

92 §. Tarkeimmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja eläkelaitoksen toiminnasta annetaan asetuksella.

10 L u k u.

SIIRTYMIS- JA VOIMAANTULOSÄÄNNÖKSET.

93 §. Tämän lain säännöksiä vakuutusmaksuista noudatetaan soveltuvin osin myös tulovuoden 1956 tulojen perusteella määrättyihin vakuutusmaksuihin nähden.

94 §. Aikaisempaan kansaneläkelakiin, vanhuusavustuslakiin tai työkyvyttömyysavustuslakiin perustuva oikeus eläkkeeseen tai avustukseen muuttuu tämän lain mukaiseksi oikeudeksi kansaneläkkeeseen. Kuitenkaan ei eläkkeeseen, jonka saaja jo ennen tämän lain voimaantuloa oli täyttänyt 65 vuotta, makseta 26 §:n 2 momentin mukaista korotusta.

95 §. Aikaisemman kansaneläkelain mukainen lisäeläke, vanhuusavustuslain mukainen vanhuusavustus ja työkyvyttömyysavustuslain mukainen työkyvyttömyysavustus muunnetaan tämän lain mukaiseksi eläkkeen tukiosaksi. Tukiosaa laskettaessa käytetään tällöin perusteena kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen väliaikaisesta korottamisesta annetun lain nojalla muunnettua lisäeläkkeen- tai vanhuus- tai työkyvyttömyysavustuksensaajan vuosituloa korotettuna samassa suhteessa, kuin sanotun lain mukaan lisäeläkkeen määrää korotetaan, ja vähennettynä aikaisemmalla vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeellä. Jos täten saatu eläkkeen tukiosa olennaisesti poikkeaa tämän lain mukaan laskettavasta eläkkeen tukiosasta, voidaan se vakuutetun hakemuksesta tai eläkelaitoksen toimesta oikaista. Oikaisu voidaan toimittaa ilman eläketoimikunnassa tapahtuvaa käsittelyä, jollei samalla ole esillä kysymys vakuutetun ja hänen puolisonsa vuositulojen määrän muuttumisesta.

96 §. Jos aikaisemman kansaneläkelain mukaisen työkyvyttömyyseläkkeen täydennysosa tahi työkyvyttömyysavustuslain mukainen työkyvyttömyysavustus on evätty tai sen määrää on vähennetty sanotun kansaneläkelain 48 §:n nojalla taikka työkyvyttömyysavustuslain 6 §:n nojalla kansaneläkelain 48 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa, niin muunnettaessa eläkettä tai avustusta tämän lain mukaiseksi eläkkeen tukiosa evätään tai sitä vähennetään enintään siinä suhteessa kuin täydennysosaa tai avustusta oli vähennetty. Tätä momenttia sovelletaan kuitenkin vain siihen saakka, kun vakuutettu täyttää 65 vuotta.

Jos aikaisemman kansaneläkelain mukainen lisäeläke, vanhuusavustuslain mukainen vanhuusavustus tahi työkyvyttömyysavustuslain mukainen työkyvyttömyysavustus on evätty tai sen määrää on

vähennetty sanotun kansaneläkelain 49 §:n, vanhuusavustuslain 5 §:n taikka työkyvyttömyysavustuslain 6 §:n nojalla kansaneläkelain 49 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa, niin muunnettaessa eläkettä tai avustusta tämän lain mukaiseksi eläkkeen tukiosaa evätään tai sitä vähennetään enintään siinä suhteessa, kuin lisäeläkettä tai avustusta oli vähennetty.

Milloin 20 §:ssä säädetty edellytykset täyttävä vakuutettu on vakuutusmaksujen suorituksen laiminlyömisien takia menettänyt oikeutensa aikaisemman kansaneläkelain mukaisen eläkkeen saamiseen, on hänellä oikeus hakemuksesta saada tämän lain mukainen eläke.

97 §. Aikaisemman kansaneläkelain mukaan työkyvyttömäksi todettua henkilöä pidetään tämän lain mukaan pysyvästi työkyvyttömänä.

98 §. Tämän lain voimaan tullessa vahvistetaan 62 §:n 2 momentissa tarkoitetuksi kunnan painoluvuksi luku, joka määrätään kertomalla 2 momentin mukainen osamäärä 3 momentissa mainitulla kertoimella.

Osamäärä saadaan, kun kunnassa asuville eläkkeensaajille lain voimaantuloa edeltäneen kalenterivuoden toisen vuosineljänneksen aikana aikaisemman kansaneläkelain tai vanhuusavustuslain nojalla maksettujen lisäeläkkeiden ja vanhuusavustusten yhteismäärä jaetaan kaikissa samaan kuntaryhmään kuuluvissa kunnissa asuville eläkkeensaajille vastaavana aikana maksettujen lisäeläkkeiden ja vanhuusavustusten kokonaismäärällä.

Kerroin on ensimmäisessä kuntaryhmässä 0.14, toisessa kuntaryhmässä 0.20 ja kolmannessa kuntaryhmässä 0.66.

99 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957 ja sillä kumotaan 31 päivänä toukokuuta 1937 annettu kansaneläkelaki, 30 päivänä joulukuuta 1943 annettu laki kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen väliaikaisesta korottamisesta, 15 päivänä helmikuuta 1952 annettu vanhuusavustuslaki ja 4 päivänä helmikuuta 1955 annettu työkyvyttömyysavustuslaki sekä niiden nojalla annetut määräykset. Asetuksella voidaan kuitenkin määrätä, että edellä mainittujen kumottujen lakien säännöistä tai niiden nojalla annettua määräystä sovelletaan enintään joulukuun 31 päivään 1957 kestävä siirtymäkauden loppuun.

Asianomaisten valtion ja kuntien viranomaisten sekä eläkelaitoksen on hyvissä ajoin ennen tämän lain voimaan tuloa ryhdyttävä sen täytäntöönpanoa varten tarpeellisiin toimenpiteisiin. Asetuksella määrätään tämän lain 66 §:ssä säädettyjen eläke-toimikuntien toiminnan aloittamisesta sekä tämän lain mukaan maksettavia etuja koskevien asiain käsittelystä jo ennen lain voimaantuloa.

Eläkelaitos voi sen estämättä, mitä 60 §:n 3 momentissa on säädetty, omistaa saman yhtiön osakkeita yhtä monta sadannesta osakepääomasta, kuin sillä oli tämän lain voimaan tullessa.

Tämä laki on voimassa vuoden 1959 loppuun, mutta on lakia sovellettava sen jälkeenkkin, jollei toisin säädetä. Aikaisemman kansaneläkelain mukaan maksettua eläkettä alkuun tämän lain nojalla vähennettävä, ja on tätä varten tarvittaessa lisättävä eläkkeen tukiosaa.

39. Laki kansaneläkelaiissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin.

Annettu kesäkuun 8 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 348/56)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Elinkustannusten noustua tai laskettua kansaneläkelain voimaantuloa välittömästi edeltäneen vuosineljänneksen aikana vallinneisiin elinkustannuksiin verrattuna on sanotun lain 26, 27, 30 ja 33 §:ssä säädettyt rahamäärät korotettava tai alennettava elinkustannusten muutoksen osoittamassa suhteessa.

Kansaneläke suoritetaan siten korotettuna tai alennettuna, kuin kulloinkin vallitsevat elinkustannukset ovat nousseet tai laskeneet eläkkeen suuruutta määrättäessä vallinneisiin elinkustannuksiin verrattuna.

2 §. Valtioneuvoston on kansaneläkelaitoksen ehdotuksesta vahvistettava ne perusteet, joita on noudatettava toimeenpannassa tässä laissa säädettyä kerotusta ja alennusta.

90. Kukkien myynnin salliminen teattereissa.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 13 piltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935:9)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä maaliskuun 27 päivänä 1935 kioskeissa ja niihin verrattavissa myyntipaikoissa sekä ulkosalla kaupungin alueella harjoitettavasta kaupasta ym. ansiotoiminnasta vahvistamiinsa määräyksiin näin kuuluvan 8 §:n:

8 §. Teattereissa, elokuvateattereita lukuun ottamatta, ja oopperassa saadaan kukkien myyntiä kioskeissa ja niihin verrattavissa myyntipaikoissa harjoittaa rajoituksitta.

91. Helsingin kaupunginkirjaston johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 13 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:65)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa touku-kuun 4 päivänä 1949 vahvistamansa Helsingin kaupunginkirjas-ton johtosäännön 6, 10 ja 11 §:t seuraavaan sisältöisiksi:

6 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset. Pöytäkirjaa lautakunnan kokouksissa pitää lautakunnan ottaa sihteeri.

Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla. Lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

10 §. Kirjastonjohtajan tehtävänä on:

1) johtaa ja valvoo kirjastoa ja sen eri osastojen toimintaa;

2) päättää kirjojen ostamisesta sekä sanomalehtien ja aikakausjulkaisujen tilaamisesta sekä pitää huolta kirjojen sidot-tamisesta, tarkoituksenmukaisesta järjestämisestä ja luette-loimisesta;

3) huolehtia siitä, että kirjaston toiminnasta pidetään asi-anmukaista tilastoa sekä kalenterivuoden päätyttyä laatia ehdo-tus kertomukseksi kirjaston toiminnasta ja tilasta edellisestä vuotena;

4) valvoo kirjaston yhteydessä tapahtuvaa kerhotoimintaa;

5) valmistella ja esitellä lautakunnan kokouksissa käsitel-tävät muut asiat paitsi ne, jotka taloudenhoitaja esittelee, sekä panna lautakunnan päätökset täytäntöön;

6) hoitaa kirjaston kirjeenvaihto ja arkisto;

7) antaa kirjastolautakunnan pyytämää muuta virka-apua; sekä

8) antaa kaupunginhallituksen, kaupunginjohtajan ja apulais-kaupunginjohtajain käytettäväksi heidän pyytämänsä tiedot ja selvitykset sekä muutakin apua, jonka he katsovat tarpeellisek-si.

11 §. Taloudenhoitajan tehtävänä on kirjastonjohtajan lähim-män valvonnan alaisena:

1) hoitaa kirjaston taloutta ja omaisuutta;

2) johtaa ja valvoo kirjanpito-osaston ja konttorin taita;

- 3) järjestää sen henkilökunnan työt, josta tässä johtosäännössä ei ole muutoin määrätty;
 - 4) hoitaa kirjaston viranhaltijain palkkausta koskevat asiat;
 - 5) tarkastaa ja hyväksyy kirjaston laskut ja muut maksuasialkirjat;
 - 6) hoitaa kirjaston taloutta koskeva kirjeenvaihto;
 - 7) valmistella ja esitellä lautakunnalle toimialaansa koskevat asiat; sekä
 - 8) antaa lautakunnan ja kirjaston johtajan pyytämää muuta virka-apua.
-

92. Helsingin kaupungin hankintatoimiston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 9 p:nä 1955.
(Muutoksineen toukokuun 16 p:ltä 1956)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:18)

1 §. Kaupungin hankintatoiminnan keskuselimenä toimii kaupungin hankintatoimisto, joka on välittömästi kaupunginhallituksen alainen.

2 §. Toimiston tehtävänä on:

1) suorittaa kaupunginhallituksen määräämien tavarain hankintaa kaupungin virastoille ja laitoksille tai solmia sopimuksia sanottujen tavarain toimittamisesta suoraan virastoille ja laitoksille sekä tässä toiminnassaan huolehtia siitä, että hankinta tapahtuu kaupungille edullisimmin ehdoin,

2) valmistella kaupunginhallituksen määräämien laitosten erikoishankinnat yhteistoiminnassa asianomaisten hallintoelinten määräämien edustajien kanssa,

3) seurata kaupungin yhteishankintoja suoritettavien ja kaupungin muidenkin hankintaelinten toimintaa, hankkia niiltä hankintatoiminnan kehittämistä varten tarpeellisia tietoja, huolehtia hankinta-alan ammatillisesta yhteydenpidosta ja tiedotustoiminnasta sekä tehdä esityksiä hankintatoiminnan kehittämistä tarkoittavista toimenpiteistä,

4) järjestää tarvittaessa kaupungin hankinnoista huolehtivien henkilöiden yhteisiä neuvotteluja,

5) avustaa pyydettyä virastoja ja laitoksia sellaisissa hankinnoissa, joita varten ei ole muuta hankintaelintä,

6) tutkia mahdollisuuksia hankittavien tavarain standardisointiin ja ryhtyä tätä tarkoitaviin toimenpiteisiin,

7) huolehtia toimistokoneiden korjauksesta ja huollosta sekä toimistokaluston korjauksesta,

8) huolehtia käytöstä poistetun toimisto- ja vastaavan kaluston mahdollisesta korjauksesta ja uudelleen käyttöön ottamisesta,

9) valmistella kaupungin käytössä olevia tai käyttöön tulevia puhelinlaitteita koskevat asiat,

10) huolehtia kaupungin painatus- ja kirjansidontatöiden suorittamisesta sekä mahdollisuuksien mukaan suorittaa kaupungin monistus- ja valojäljennöstyöt,

11) hoitaa kaupungin painotuotteiden varastointia ja myyntiä,

12) huolehtia kaupungin kuulutusten ja ilmoitusten julkaisemisesta sanomalehdissä,

13) huolehtia siitä, että toimiston talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventtauksessa sekä kalusto- ja varastoluetteloiden laadinnassa noudatetaan kaupungin tilisäännön määräyksiä,

14) antaa kaupunginhallitukselle sekä kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille lausuntoja toimiston alaa koskevista kysymyksistä sekä

15) antaa vuosittain ennen huhtikuun loppua kaupunginhallitukselle kertomus toimiston edellisen vuoden toiminnasta.

3 §. Toimistoa johtaa toimistopäällikkö.

Toimiston muuna henkilökuntana ovat hankinta-asiamies, painatusasiamies, apulaishankinta-asiamies, toimistofaktori, kirjjanpitiäjä, varastokirjanpitiäjä, toimentajia, toimistoapulaisia ja painajia sekä määrärahojen puitteissa palkattua tilapäistä tai työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa. *Kaupunginvaltuusto 16/5 1956.*

4 §. Toimistopäällikön virkaan valittavalta vaaditaan korkeakoulussa suoritettu loppututkinto sekä käytännössä saavutettu perehtyneisyys hankintatoimintaan.

Hankinta-asiamiehen virkaan valittavalta vaaditaan kaupallinen pohjakoulutus, vähintään kauppaopistossa suoritettu loppututkinto, sekä käytännössä saavutettu perehtyneisyys hankintojen suorittamiseen.

Painatusasiamiehen virkaan valittavalta vaaditaan suoritettu faktorin kurssi sekä perehtyneisyys erilaisiin monistus- ja jäljennösmenetelmiin.

Apulaishankinta-asiamiehen virkaan valittavalta vaaditaan kaupallinen pohjakoulutus sekä käytännössä saavutettu perehtyneisyys hankintojen suorittamiseen.

Toimistofaktorin virkaan valittavalta vaaditaan suoritettu faktorin kurssi ja käytännöllinen työnjohtokokemus. *Kaupunginvaltuusto 16/5 1956.*

5 §. Toimistopäällikön, hankinta-asiamiehen ja painatusasiamiehen valitsee virkoihinsa kaupunginhallitus. Muut vakinaiset viranhaltijat ja tilapäisen henkilökunnan valitsee kaupunginhallituksen yleisjaosto.

Työsopimussuhteessa olevan henkilökunnan palkkaa toimistopäällikkö.

6 §. Toimistopäällikön tehtävänä on:

1) johtaa ja valvoo toimiston toimintaa,
2) päättää niistä kaupungin hallintoelinten sekä virastojen ja laitosten tilaamista tavarahankinnoista sekä painatus- ja kirjansidontatöistä, joista päättämistä tilaaja ei ole pidättänyt itselleen, sekä kirjallisesti esittää muut hankinnat ja työt tilaajien hyväksyttäväksi hankittujen tarjousten perusteella,

3) hyväksyä ne toimiston käytettävissä olevilla varoilla suoritettavat varastohankinnat sekä painatus- ja kirjansidontatyöt, joiden arvo tai määrä ei ylitä kaupunginhallituksen vahvistamaa rajaa sekä kirjallisesti esittää tämän rajan ylittävät tilaukset yleisjaoston päätettäväksi hankittujen tarjousten perusteella,

4) valmistella hankittujen tarjousten perusteella yhteishankintasopimusten solmimista sekä tehdä niiden hyväksymisestä esityksiä kaupunginhallituksen yleisjaostolle,

5) vahvistaa se ylin raja, johon hänen alaistensa viranhaltijain omalla vastuullaan päättämien tilausten arvo tai määrä kerrallaan saa nousta,

6) määrätä kaupunginhallituksen antamien ohjeiden mukaan

kaupungin julkaisemien painotuotteiden ja karttojen myyntihin-
nat ja -ehdot,

7) toimia yhteydenpitäjänä kaupungin muihin hankintaelimiin
sekä tehdä kaupunginhallitukselle aloitteita kaupungin hankin-
tatoiminnan kehittämiseksi,

8) allekirjoittaa toimiston kirjelmät ja sopimukset sekä

9) hyväksyä toimiston käytettävänä olevista määrärahoista
suoritettavat laskut.

7 §. Hankinta-asiamiehen tehtävänä on:

1) valmistella toimistopäällikön antamien ohjeiden mukaan
suoritettavat hankinnat, huolehtia tarjousten hankkimisesta
ja esitellä edellä 6 §:n 4 kohdassa mainittua rajaa ylittävät
hankinnat toimistopäällikölle sekä itse päättää sanottua rajaa
alittavista hankinnoista,

2) valmistella kaupungin käytössä olevia tai käyttöön tule-
via puhelinlaitteita koskevat asiat ja niistä kaupunginhalli-
tuksen yleisjaostolle annettavat lausunnot,

3) tarkastaa toimiston suorittamien, hänen toimialaansa
kuuluvien tilausten perusteella saapuneet laskut ja huolehtia
niiden lähettämisestä maksajille sekä valvoa toimistokonekor-
jaamon työsuoritusten ja varastosta myytyjen tavarain lasku-
tusta sekä

4) suorittaa toimistopäällikön määräämät, hänen toimialaansa
kuuluvat muut tehtävät. *Kaupunginvaltuusto 16/5 1956.*

8 §. Painatusasiamiehen tehtävänä on:

1) valvoa kaupungin painatustöitä ja huolehtia siitä, että
kaupungin painatus-, kirjansidonta-, monistus- ja valojäljen-
nöstötyöt teetetään tai suoritetaan kaupungille edullisimmin,

2) huolehtia tarjousten hankkimisesta ja esitellä edellä
6 §:n 4 kohdassa mainittua rajaa ylittävät työt toimistopääl-
likölle sekä itse päättää sanottua rajaa alittavista töistä,

3) tehdä virastojen ja laitosten ilmoitusten perusteella
sanoma- ja aikakausilientien tilaukset,

4) määrätä lopullisesti, asianomaisista tilaajaa kuultuaan,
painotuotteiden asianmukainen asetelma, koko ja painos sekä
paperin laatu mahdollisimman suuren yhdenmukaisuuden, käytän-
nöllisyyden ja taloudellisuuden saavuttamiseksi,

5) tarkastaa toimiston suorittamien, hänen toimialaansa kuu-
luvien tilausten perusteella saapuneet laskut ja huolehtia nii-
den lähettämisestä maksajalle sekä valvoa rotaprint-painon, mo-
nistamon ja valojäljentämön sekä varastosta myytyjen tavarain
laskutusta,

6) valvoa ja johtaa rotaprint-painon, monistamon ja valojäl-
jentämön toimintaa sekä

7) suorittaa toimistopäällikön määräämät, hänen toimialaansa
kuuluvat muut tehtävät.

9 §. Apulaishankinta-asiamiehen tehtävänä on:

1) valmistella toimistopäällikön antamien ohjeiden mukaan
kone- ja muut teknillistä laatua olevat hankinnat sekä huoleh-
tia tarjousten hankkimisesta,

2) huolehtia virastojen toimiston alaan kuuluvan toimisto-
kaluston korjauttamisesta,

3) huolehtia toimiston alaan kuuluvan vapautuneen tai käy-
töstä poistetun toimisto- ja vastaavan kaluston mahdollisesta
korjauttamisesta ja uudelleen käyttöön ottamisesta,

4) valvoa toimistokonekorjaamon toimintaa,

5) tarkastaa toimiston suorittamien, hänen toimialaansa kuuluvien tilausten perusteella saapuneet laskut ja huolehtia niiden lähettämisestä maksajille sekä

6) suorittaa toimistopäällikön määrämät, hänen toimialaansa kuuluvat muut tehtävät. *Kaupunginvaltuusto 16/5 1956.*

10 §. Toimistofaktorin tehtävänä on:

1) valvoa, että painettaviksi jätetyt käsikirjoitukset ovat painatuskelpoisessa kunnossa,

2) valvoa, että painettavat lomakkeet on painoteknillisesti oikein laadittu sekä itse suunnitella parannuksia niihin mahdollisimman suuren käyttökelpoisuuden saavuttamiseksi,

3) johtaa rotaprint-painon, monistamon ja valojäljentämön töiden suoritusta,

4) laatia tarpeellisilta osin kaupungin ilmoitukset ja kuulutukset, määrätä niiden koko ja ulkoasu sekä huolehtia niiden toimittamisesta sanomalehdille,

5) hoitaa toimiston hallinnassa olevaa kalustoa ja varastoa sekä

6) suorittaa toimistopäällikön ja painatusasiamiehen määrämät, hänen toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

11 §. Toimiston muun henkilökunnan tehtävät määrää toimistopäällikkö.

12 §. Toimiston kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

93. Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen muutos.

Sosiaaliministeriön vahvistama toukokuun 16 p:nä 1956.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 16 p:nä 1956)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:98)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston toukokuun 16 päivänä 1956 tekemän päätöksen, jolla joulukuun 30 päivänä 1946 vahvistettujen, syyskuun 5 päivänä 1955 muutettujen leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen 5 §:n 1 momentti päätettiin muuttaa seuraavasti:

5 §. Jäsenet jaetaan heidän palkkaluokkiensa mukaan seuraaviin eläkeluokkiin:

	1.1.1956 lukien	1.7.1956 lukien
I luokka, palkkaluokat	1 - 9	1 - 10
II " "	10 - 13	11 - 14
III " "	14 - 17	15 - 18
IV " "	18 - 23	19 - 24
V " "	24 -	25 -

94. Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamapalveluskunta on oikeutettu kantamaan korvausta luotsauksista ym. sivutehtävistä.

Satamalautakunnan päätös toukokuun 19 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:14 ja 1955:60)

T a k s a I

Satamapalveluskuntaan kuuluvat Helsingin kaupungin satama-alueella luotsauksia suorittamaan hyväksytyt henkilöt ovat oikeutetut kantamaan toimittamistaan luotsauksista palkkiota alla olevan taksan mukaan:

Aluksen vetomäärä nettorekisteritonneissa	Maksu, mk
Alle 500	600
500 - 1 000	800
1 000 - 1 500	1 000
1 500 - 2 000	1 200
2 000 - 3 000	1 500
3 000 - 4 000	2 000
Yli 4 000	2 500

Milloin luotsi on tilattu määrätynsi kellonlyönniksi, mutta luotsaus ei ala puolen tunnin kuluttua siitä, on odotusajalta suoritettava 200 mk jokaiselta tämän puolen tunnin jälkeen alkavalta tunnilta.

T a k s a II

Satamapalveluskuntaan kuuluvat ovat oikeutetut kantamaan palkkiota aluksen köysien vastaanotosta, kiinnittämisestä ja irroittamisesta alla olevan taksan mukaan:

Aluksen vetomäärä nettorekisteritonneissa	Maksu, mk	Aluksen vetomäärä nettorekisteritonneissa	Maksu, mk
Alle 500	140	2 000 - 2 500	320
500 - 1 000	180	2 500 - 3 000	370
1 000 - 1 500	230	3 000 - 3 500	410
1 500 - 2 000	280	Yli 3 500	460

Käytettäessä satamapalveluskuntaa tässä mainittuihin tehtäviin, on taksan mukainen maksu suoritettava kullekin työhön

osallistuneelle aluksen nettovetomäärän mukaan vähintään seuraavasti: alle 500 tonnia 1 miehelle, 500-1 000 tonnia 2 miehelle, 1 000-1 500 tonnia 3 miehelle ja yli 1 500 tonnia 4 miehelle.

95. Huoltoapuasetus.

Annettu maaliskuun 16 p:nä 1956.

(Suomen as.-kok. 160/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:29)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 17 päivänä helmikuuta 1956 annetun huoltoapulain (116/56) 31 §:n 3 momentin ja 60 §:n 1 momentin nojalla:

1 §. Huoltoapulain 31 §:n 3 momentissa tarkoitettua taksaa laadittaessa otetaan sen perusteena huomioon:

1) johtajan, lääkärin, hoito- ja muun varsinaisen henkilökunnan palkkaus samoin kuin työnantajan kansaneläke- ja lapsilisä- sekä tapaturmavakuutusmaksut;

2) huollettavien ravinto-, vaatetus-, lääke-, sidosaine- ja kuljetus- sekä pesu- ja puhtaanapito- samoin kuin muut tarpeelliset hoito- ja ylläpitokustannukset;

3) vuotuiset kustannukset laitoksen varsinaiselle toiminnalle tarpeellisten rakennusten kunnossapidosta, niiden lämmöstä, vedestä, valosta, siivouksesta, sähkö- ja muusta käyttövoimasta sekä laitoksen toiminnalle tarpeellisen kaluston, vaatevaraston ja muiden varusteiden vuotuishankinnoista ja kunnossapidosta sekä kansliatarvikkeista ja muista tarpeellisista kansliamenoista samoin kuin muut tarpeelliset laitoksen käyttö- ja kunnossapitokustannukset; sekä

4) laitoksen rakennusten vuokrat tai omien rakennusten osalta niiden kohtuullinen vuokra-arvo.

Taksassa määrättävään hoitopäivämaksu, laitoksen ikä, kunto ja hoitotaso huomioon ottaen sellaiseksi kuin vastaavasta huoltoapulain 1 §:n mukaisesta laitoshoidosta aiheutuneiden kustannusten kohtuudella voidaan arvioida kunnassa olevan, kuitenkin enintään niin suureksi kuin 1 momentissa mainitut menot, laitoksen valtionavuilla ja muilla kuin hoitomaksutuloilla vähennettyinä, ovat hoitopäivää kohti edellisen kalenterivuoden aikana olleet tai niiden voidaan lyhyemmän aikaa toiminnassa olleen laitoksen osalta arvioida sen toiminta-aikana olleen.

2 §. Taksan vahvistaa sosiaaliministeriö kunnallisvaltuuston alistuksesta. Esitykseen on liitettävä kunnan kirjanpitoon perustuva, vahvistetulle lomakkeelle laadittu selvitys 1 §:ssä mainituista laitoksen menoista ja tuloista edelliseltä kalenterivuodelta sekä sosiaalilautakunnan lausunto.

Taksa on saatettava yleisön tietoon panemalla se julki kunnan ilmoitustaululle.

3 §. Huoltoapulain 60 §:ssä tarkoitetun työlaitoksen perustamiskustannuksiksi luetaan menot rakennustontin ja muun, laitoksen varsinaiselle toiminnalle tarpeellisen maa-alueen ostosta, tontin raivauksesta ja tasoituksesta, laitokselle välttämättömien asuin-, toimisto- ja talousrakennusten rakentamisesta ja täyteen kuntoon saattamisesta, viemäri- ja vedenhankintalaitteiden, sähkö- tai muiden voimalaitteiden hankkimisesta, välttämättömien teiden, aitausten ja muiden kiinteiden laitteiden tekemisestä sekä huone-, työ- ja talouskalujen, vaate- ynnä muiden tarpeellisten varusteiden ja hoitovälineiden hankkimisesta sekä rakennustyön johtamisesta ja valvonnasta aiheutuvat menot.

Perustamiskustannuksiksi ei lueta niitä menoja, jotka aiheutuvat säännöllisestä kunnossapidosta, kaluston ja muiden varusteiden tavannukaisesta uusimisesta, eikä laajennus- tai peruskorjaustyössä käytettyjen huollettavien työsuoritusten arvoa. Perustamiskustannuksiksi ei myöskään lueta menoja, jotka aiheutuvat sellaisten tarveaineiden hankkimisesta, mitä sopivasti ja tarkoituksenmukaisesti on saatavissa laitoksen maatilalta.

4 §. Haettaessa valtioneuvostolta hyväksymistä työlaitoksen perustamishjelmalle, on hakemukseen liitettävä:

- 1) kunnallisvaltuuston tai kuntainliiton liittovaltuuston päätös laitoksen perustamisesta ja, jos hakijana on kuntainliitto, sen perussääntö;
- 2) laitoksen ohjesääntö, joka sisältää määräykset laitoksen toimintaohjelmasta sekä sen sisäisestä hallinnosta ja järjestyksestä, tai suunnitelma ohjesäännöksi;
- 3) selvitys laitoksen sijaintipaikasta sekä julkisivu- ja pohjapiirroukset suunnitelluista rakennuksista; sekä
- 4) kustannusarvio 3 §:n 1 momentissa mainituista perustamiskustannuksista.

5 §. Valtionapua työlaitoksen perustamiskustannuksiin on haettava sosiaaliministeriöltä. Hakemukseen on liitettävä valtioneuvoston hyväksymä laitoksen perustamishjelma ja sosiaaliministeriön vahvistamat laitoksen piirustukset sekä muu tarpeellinen selvitys.

Sosiaaliministeriö vahvistaa myönnettävän valtionavun enimmäismäärän ja päättää valtionavun maksattamisesta perustamiskustannuksista esitettyjen tilitysten perusteella yhdessä tai useammassa erässä sen mukaan kuin perustamistyöt ovat edistyneet.

Ennen valtionavun viimeisen erän suorittamista on esitettävä selvitys siitä, että perustamishjelmassa mainitut maanostot, työt ja hankinnat on asianmukaisesti suoritettu ja hyväksytty; ja että rakennukset ja kalusto, joita varten valtionapua on myönnetty, ovat jatkuvasti palovakuutetut täydestä arvosta.

6 §. Milloin valtionapua saanut työlaitos siirtyy toiselle omistajalle, lopettaa toimintansa tai muutetun toiminnan johdosta tai muusta syystä ei enää täytä niitä ehtoja, mitkä valtionavun saamiseksi vaaditaan, laitoksen perustamiskustannuksiin annettu valtionapu on sosiaaliministeriön määräyksestä palautettava valtiolle.

7 §. Sosiaaliministeriö antaa tarpeen vaatiessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

96. Helsingin kaupungin virkasäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 13 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:94 ja 1955:145)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa huhtikuun 25 ja toukokuun 16 päivänä 1951 vahvistamansa ja joulukuun 22 päivänä 1954 ja joulukuun 28 päivänä 1955 muuttamansa Helsingin kaupungin virkasäännön 21 §:n 1 momentin 1.7.1956 lukien näin kuuluvaksi:

21 §. Kaupunginvaltuusto määrää päävirat palkkaluokkiin, joissa peruspalkat ja peruspalkat ikälisineen kuukaudelta ovat seuraavat:

palkka- luokka	peruspalkka mk	peruspalkka	peruspalkka	peruspalkka	peruspalkka
		ja yksi ikälisää	ja kaksi ikälisää	ja kolme ikälisää	ja neljä ikälisää
		mk	mk	mk	mk
1	16 510	17 340	18 330	19 490	20 650
2	17 330	18 200	19 240	20 450	21 660
3	18 160	19 070	20 160	21 430	22 700
4	18 980	19 930	21 070	22 400	23 730
5	19 910	20 910	22 100	23 490	24 880
6	20 840	21 880	23 130	24 590	26 050
7	21 870	22 960	24 270	25 800	27 330
8	22 900	24 050	25 420	27 020	28 620
9	24 030	25 230	26 670	28 350	30 030
10	25 160	26 420	27 930	29 690	31 450
11	26 400	27 720	29 300	31 150	33 000
12	27 740	29 130	30 790	32 730	34 670
13	29 080	30 530	32 270	34 310	36 350
14	30 520	32 050	33 880	36 020	38 160
15	32 060	33 660	35 580	37 820	40 060
16	33 710	35 400	37 420	39 780	42 140
17	35 460	37 230	39 360	41 840	44 320
18	37 320	39 190	41 430	44 040	46 650
19	39 270	41 230	43 590	46 340	49 090
20	41 330	43 400	45 880	48 770	51 660
21	43 500	45 680	48 290	51 340	54 390
22	45 760	48 050	50 800	54 000	57 200
23	48 130	50 540	53 430	56 800	60 170
24	50 600	53 130	56 170	59 710	63 250
25	53 180	55 840	59 030	62 750	66 470
26	55 960	58 760	62 120	66 040	69 960

27	58 950	61 900	65 440	69 570	73 700
28	62 040	65 140	68 860	73 200	77 540
29	65 330	68 600	72 520	77 090	81 660
30	68 830	72 270	76 400	81 220	86 040
31	72 440	76 060	80 410	85 480	90 550
32	76 250	80 060	84 640	89 980	95 320
33	80 270	84 280	89 100	94 720	100 340
34	84 490	88 710	93 780	99 690	105 600
35	89 020	93 470	98 810	105 040	111 270
36	93 760	98 450	104 080	110 640	117 200
37	98 810	103 750	109 680	116 600	123 520
38	104 370	109 590	115 850	123 160	130 470
39	110 550	116 080	122 710	130 450	138 190
40	117 450	123 320	130 370	138 590	146 810
41	124 660	130 890	138 370	147 100	155 830
42	131 870	138 460	146 370	155 600	164 830

97. Kaupungin viranhaltijain palkkaus.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 13 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:72)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

että kaupungin viranhaltijoille maksetaan 1.4.-30.6.1956 väliseltä ajalta erillinen 2 400 mk:n korotus kuukaudelta,

että asianomaisia lauta- ja johtokuntia kehoitetaan järjestämään työsopimussuhteessa olevien kuukausipalkalla työskentelevien henkilöiden palkat 1.7.1956 alkaen vastaavien viranhaltijain palkkojen tasolle,

että henkilökohtaista palkkaa samoin kuin sopimuspalkkaa saaville viranhaltijoille suoritetaan erillinen 2 400 mk:n suuruisen korotus kuukaudelta 1.4.1956 alkaen,

että viranhaltijajärjestöille varataan vielä myöhäisemmässä vaiheessa mahdollisuus neuvotteluihin asiassa nyt tehdystä ratkaisusta huolimatta sekä

että kaupunginvaltuuston 29.6.1950 tekemän päätöksen 4)ponnen sisältämä määräys todetaan lakanneeksi 31.12.1955, mutta että valtion omaksuman käytännön mukaisesti kaupungin viranhaltijoille edelleenkin suoritetaan nykyinen indeksikorotus, kunnes asiasta ehkä toisin päätetään.

Kaupunginhallitus päätti:

että sanottu korotus maksetaan osapäivätyötä suorittaville tai muuten lyhennetyin työajoin työskenteleville viranhaltijoille osapäivätyön tai lyhennetyn työajan ja täyden työajan osoittamassa suhteessa,

että kysymyksessä olevaa korotusta ei makseta 12.6.1956 tai sitä ennen eronneille tilapäisesti kaupungin palveluksessa olleille sijaisille, mutta että, mikäli sijaisuus on kestänyt yli ajankohdan 12.6.1956, korotus maksetaan 1.4.1956 alkaen; mikäli kuin asianomainen viransijainen jo silloin on ollut kaupungin palveluksessa, tai muussa tapauksessa sijaisuuden alkamisesta lähtien,

että mainittu korotus maksetaan taannehtivasti myös 1.4.1956 alkaen kysymyksen ollessa ylityö-, päivitys- ja sunnuntaityökorvauksista, ei kuitenkaan tilapäisesti 1.4.-12.6.1956 välisenä aikana kaupungin palveluksessa olleille sairausloma- eikä muillekaan viransijaisille,

että edellä mainittuja periaatteita on soveltuvin osin noudatettava myös kysymyksen ollessa työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevasta henkilöstä,

Kaupunginhallitus 14/6 1956.

Kaupunginhallitus päätti täydentää 14.6.1956 tekemänsä päätöstä siten, että kaupunginvaltuuston 13.6.1956 tekemän päätöksen edellyttämä 2 400 mk:n perusmääräinen korotus kuukaudelta maksetaan alle 18-vuotiaille työopimussuhteessa kuukausipalkalla oleville samoin kuin kuukausipalkkaa nauttiville harjoittelijoille 1 600 mk:n suuruisena 1.4.1956 alkaen. *Kaupunginhallitus 2.8.1956.*

98. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 15 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 377/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:58)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 7, 9, 10 ja 11 §, 14 §:n 1 momentti sekä 28 §:n 1 ja 2 momentti, näistä 7 ja 9 §, 14 §:n 1 momentti sekä 28 §:n 1 ja 2 momentti sellaisina kuin ne ovat 6 päivänä toukokuuta 1955 annetussa laissa (220/55) ynnä 10 ja 11 § sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä huhtikuuta 1951 annetussa laissa (216/51), väliaikaisesti näin kuuluviksi:

7 §. Rahassa saa yläkansakoulun opettaja:

a) peruspalkkaa: naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 328 980 markkaa sekä muu opettaja 314 760 markkaa vuodessa;

b) ikälisää kolmivuotiskaudelta, kerrallaan kuusi sadalta rahassa maksettavasta peruspalkasta ja viisi eri kertaa.

Edellä mainittujen palkkaetujen lisäksi maksetaan yläkansakoulun opettajalle, jonka toimipaikka on elinkustannuksiin nähden suhteellisen kalliilla paikkakunnalla, kalliinpaikanlisää: 1 momentin a kohdassa tarkoitettulle perheelliselle opettajalle saman suuruisena, kuin sitä suoritetaan valtion viran tai toimen haltijoille kuudennestoista palkkausluokassa, sekä muulle opettajalle vastaavasti viidennestoista palkkausluokan mukaan, siten kuin valtioneuvosto määrää. Kalliinpaikanlisää ei suoriteta opettajalle, joka saa 15 §:n 5 momentissa mainittua lisäpalkkiota.

9 §. Rahapalkkaa saa alakansakoulun opettaja: peruspalkkaa naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 264 660 markkaa ja muu opettaja 252 960 markkaa vuodessa sekä ikälisää ja kalliinpaikanlisää samojen perusteiden mukaan, kuin 7 §:ssä on yläkansakoulunopettajasta säädetty, kuitenkin siten, että kalliinpaikanlisää maksetaan edellä tarkoitettulle perheelliselle opettajalle vastaavasti saman suuruisena, kuin sitä suoritetaan valtion viran tai toimen haltijoille

yhdennessätoista palkkausluokassa, sekä muulle opettajalle vastaavasti kymmenennen palkkausluokan mukaan.

10 §. - - - - -

11 §. - - - - -

14 §. - - - - -

28 §. Vakainainen opettaja olkoon kolmikymmenvuotuisen opetus-
toimen jälkeen ja kuudenkymmenen vuoden ikään tultuaan virasta
erotessaan oikeutettu jäljellä olevaksi elinajakseen saamaan
vuotuista eläkettä valtiolta seuraavasti:

ylä- ja supistetun kansakoulun opettaja 309 300 markkaa; se-
kä

alakangakoulunopettaja 250 500 markkaa.

Jos vakainaista tai väliaikaista pätevää opettajaa aikaisem-
min kohtaa parantumaton tauti taikka jos hänen muuten havai-
taan ilman omaa syytään tulleen kykenemättömäksi virkaansa hoi-
tamaan, myönnetään hänelle hänen erotessaan vuotuinen elinkau-
tinen apuraha, joka viisi vuotta palvelleelle vastaa yhtä nel-
jänestä edellä mainitusta täydestä eläkemäärästä sekä enemmän
palvelleelle lisäksi joka palvelusvuodesta yhtä kahdeskymmenes-
osaa samasta määrästä, kunnes kaksikymmentä vuotta palvelleel-
le tulee täysi eläkemäärä.

Tätä lakia, jolla kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1955 annet-
tu laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain väli-
aikaisesta muuttamisesta (572/55), sovelletaan 1 päivästä huh-
tikuuta 1956 30 päivään kesäkuuta 1956.

99. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 15 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 378/56)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta annetun lain 7, 9, 10 ja 11 §, 14 §:n 1 momentti sekä 28 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 30 päivänä joulukuuta 1955 annetussa laissa (573/55), näin kuuluviksi:

7 §. Rahassa saa yläkansakoulun opettaja:

a) peruspalkkaa: naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 356 100 markkaa sekä muu opettaja 340 080 markkaa vuodessa;

b) ikälisää kolmivuotiskaudelta, kerrallaan kuusi sadalta rahassa maksettavasta peruspalkasta ja viisi eri kertaa.

Edellä mainittujen palkkaetujen lisäksi maksetaan yläkansakoulun opettajalle, jonka toimipaikka on elinkustannuksiin nähden suhteellisen kalliilla paikkakunnalla, kalliinpaikanlisää: 1 momentin a kohdassa tarkoitettulle perheelliselle opettajalle saman suuruisena, kuin sitä suoritetaan valtion viran tai toimen haltijoille kuudennessatoista palkkausluokassa, sekä muulle opettajalle vastaavasti viidennentoista palkkausluokan mukaan, siten kuin valtioneuvosto määrää. Kalliinpaikanlisää ei suoriteta opettajalle, joka saa 15 §:n 5 momentissa mainitua lisäpalkkiota.

9 §. Rahapalkkaa saa alakansakoulun opettaja: peruspalkkaa naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 281 640 markkaa ja muu opettaja 268 380 markkaa vuodessa sekä ikälisää ja kalliinpaikanlisää samojen perusteiden mukaan, kuin 7 §:ssä on yläkansakoulunopettajasta säädetty, kuitenkin siten, että kalliinpaikanlisää maksetaan edellä tarkoitettulle perheelliselle opettajalle vastaavasti saman suuruisena, kuin sitä suoritetaan valtion viran tai toimen haltijoille yhdennessatoista palkkausluokassa, sekä muulle opettajalle vastaavasti kymmenennen palkkausluokan mukaan.

10 §. - - - - -
11 §. - - - - -
14 §. - - - - -

28 §. Vakinainen opettaja olkoon kolmikymmenvuotisen opetustoimen jälkeen ja kuudenkymmenen vuoden ikään tultuaan viirasta erotessaan oikeutettu jäljellä olevaksi elinajakseen saamaan vuotuista eläkettä valtiolta seuraavasti:

ylä- ja supistetun kansakoulun opettaja 334 800 markkaa; sekä

alakansakoulunopettaja 266 700 markkaa.

Jos vakinaista tai väliaikaista pätevää opettajaa aikaisemmin kohtaa parantumaton tauti taikka jos hänen muuten havaitaan ilman omaa syytään tulleen kykenemättömäksi virkaansa hoitamaan, myönnetään hänelle hänen erotessaan vuotuinen elinkautinen apuraha, joka viisi vuotta palvelleelle vastaa yhtä neljänneistä edellä mainitusta täydestä eläkemäärästä sekä enemmän palvelleelle lisäksi joka palvelusvuodesta yhtä kahdeskymmenesosaa samasta määrästä, kunnes kaksikymmentä vuotta palvelleelle tulee täysi eläkemäärä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1956.

100. Laki yliopistollisista keskussairaaloista.

Annettu kesäkuun 15 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 392/56)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Sairaalalain (49/56) 1 §:ssä tarkoitettuna keskussairaalana on niissä keskussairaalapiireissä, joiden alueella Helsingin yliopisto ja Turun yliopisto sijaitsevat, yliopistollinen keskussairaala.

Yliopistollisesta keskussairaalasta on tässä laissa säädettyin poikkeuksin voimassa, mitä sairaalalaissa säädetään keskussairaalasta.

2 §. Yliopistollisen keskussairaalan perustamiskirjassa, joka allekirjoitetaan myös jäljempänä 3 §:ssä mainittavan yliopiston puolesta, määrätään sen lisäksi, mitä sairaalalain 8 §:ssä säädetään, kuinka monta hoitopaikkaa keskussairaalapiirissä sijaitseva yliopisto varaa keskussairaalasta.

Määrättäessä keskussairaalaan rakennettavien hoitopaikkojen lukua on otettava huomioon, että niitä on oleva yliopiston varaimien paikkojen lisäksi vähintään viisikymmentä sadalta enemmän, kuin mitä kunnat ovat varanneet.

Yliopistollisen keskussairaalan rakentamisen suunnittelua sekä rakennustyön johtoa ja valvontaa varten asetettavaan rakennustoimikuntaan kuuluvat sisäasiainministeriön määräämä puheenjohtaja, kaksi lääkintöhallituksen määräämää jäsentä; yksi jäljempänä 3 §:ssä mainittavan yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan määräämä jäsen sekä viisi sairaalalain 9 §:n 2 momentissa tarkoitetun kuntien edustajain kokouksen valitsemaa jäsentä.

3 §. Yliopistollisen keskussairaalan omistaa ja sitä hallitsee keskussairaalaliitto, jonka jäseninä ovat keskussairaalapiiriin kuuluvat kunnat sekä Helsingin yliopisto ja Turun yliopisto, kumpikin sijaintipaikkansa keskussairaalapiirin keskussairaalaliitossa.

Keskussairaalaliiton perustamisesta sekä sen järjestysmuodosta ja toiminnasta on tässä laissa säädettyin poikkeuksin soveltuvin kohdin voimassa, mitä sairaalalaissa on säädetty keskussairaalapiirin kuntainliitosta. Yliopistolla on oikeus valita sairaalalain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kuntien edustajain kokoukseen edustajansa, jolla on kokouksessa yhtä suuri äänimäärä kuin suurimman äänimäärän omaavan jäsenkunnan edustajalla, ei kuitenkaan rakennustoimikunnan jäsenten vaalia toimitettaessa.

4 §. Yliopiston oikeus keskussairaaliiton omaisuuteen ja valtion vastuu sen sitoumuksista vastaa yliopiston omistamien hoitopaikkojen luvun suhdetta keskussairaalan hoitopaikkojen kokonaisuuteen. Jäsenkuntien oikeus muuhun osaan keskussairaaliiton omaisuudesta ja vastuu sen sitoumuksien muusta osasta määräytyy kunkin kunnan keskussairaalaomistamien hoitopaikkojen luvun suhteessa.

5 §. Keskussairaalaomistavalla yliopistolla on oikeus käyttää keskussairaala lääketieteellisen tiedekunnan opetusairaalaana.

Yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan professorit toimivat keskussairaalan ylilääkäreinä sekä tiedekunnan muut opettajat keskussairaalan lääkäreinä, sen mukaan kuin siitä keskussairaalan ohjesäännössä yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan suostumuksella määrätään.

6 §. Keskussairaaliiton liittovaltuustoon valitsee kukin jäsenkunta yhden jäsenen ja hänelle varajäsenen. Jäsenellä on liittovaltuuston kokouksessa yhtä monta ääntä, kuin kunta omistaa keskussairaalaomistamien hoitopaikkoja, kuitenkin niin, että minäkään kunnan valitsemalla jäsenellä ei ole suurempaa äänimäärää kuin muilla tässä momentissa tarkoitetuilla jäsenillä yhteensä. Kunta, joka omistaa keskussairaalaomistamien enemmän kuin 100 hoitopaikkaa, on kuitenkin oikeutettu valitsemaan liittovaltuustoon enintään kolme jäsentä ja yhtä monta varajäsentä, jolloin kunnan valitsemalle jäsenelle edellä olevan säännöksen nojalla kuuluva äänimäärä jaetaan tasan näiden jäsenten kesken.

Kuntien valitsemien jäsenten lisäksi valitsee keskussairaalaomistavalla yliopiston lääketieteellinen tiedekunta liittovaltuustoon enintään kolme jäsentä ja yhtä monta varajäsentä. Näiden jäsenten yhteinen äänimäärä on puolet liittovaltuustoon kuuluvien kuntien valitsemien jäsenten äänimäärän yhteissummasta, ja jaetaan se tasan valittujen jäsenten kesken.

7 §. Keskussairaaliiton hallintoa hoitaa liittovaltuuston valitsema liittohallitus, joka myös edustaa liittoa, valvoo sen yhteisiä etuja ja panee täytäntöön liittovaltuuston päätökset, sikäli kuin kysymyksessä ei ole 9 §:n mukaan sairaalahallituksen toimivaltaan kuuluva asia.

Liittovaltuusto asettaa liittohallituksen alaiseksi johtokunnan käsittelemään keskussairaalan niiden osastojen asioita, jotka on varattu ruotsinkielistä yliopisto-opetusta varten.

Johtokunnan jäseniksi on valittava ruotsinkielisiä kuntia ja kaksikielisten kuntien ruotsinkielistä väestöä edustavia henkilöitä sekä ruotsinkielistä opetusta antavia yliopiston lääketieteellisen tiedekunnan opettajia.

Keskussairaaliiton perussäännön määräyksellä voidaan liittohallituksen alaiseksi asettaa edellä 2 momentissa mainitun lisäksi muitakin johtokuntia käsittelemään keskussairaalan osastoja koskevia asioita.

Keskussairaaliiton liittohallitukseen ei sovelleta sairaalalain 16 §:n 2 momentin säännöstä. Kuitenkaan eivät keskussairaaliiton viranhaltijat, ylilääkäreitä lukuun ottamatta, ole vaalikelpoisia liittohallitukseen.

8 §. Keskussairaалaliitossa on sairaalahallitus, jonka jäseninä ovat keskussairaalan ylilääkärit. Sairalahallitus valitsee keskuudestaan esimiehen ja varaesimiehen. Esimies toimii keskussairaalan johtajaylilääkärinä.

9 §. Sairalahallituksen tehtävänä on:

- 1) ottaa keskussairaalan lääkärit, lukuun ottamatta niitä lääkäreitä, jotka ovat yliopiston viran tai toimen haltijoita;
- 2) valvoa keskussairaalassa annettavaa sairaanhoitoa;
- 3) käsitellä lääketieteellisen tiedekunnan alaisena keskussairaalassa annettavaa yliopisto-opetusta koskevia asioita; sekä
- 4) antaa liittovaltuustolle ja liittohallitukselle lausuntoja sekä tehdä niille aloitteita keskussairaalan toimintaan liittyvistä lääketieteellisistä asiantuntemusta vaativista kysymyksistä.

10 §. Keskussairaалaliitossa on liittohallituksen alaisena hallintojohtaja, jonka liittovaltuusto valitsee.

Hallintojohtajalla on oikeus olla saapuvilla liittovaltuuston, liittohallituksen sekä 7 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen johtokuntien kokouksissa sekä niissä ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

11 §. Keskussairaалapiiriin kuuluvalla kunnalla on oikeus käyttää keskussairaalan muita paitsi yliopiston omistamia hoitopaikkoja kuntien omistamien hoitopaikkojen lukumäärän keskinäisessä suhteessa.

Niille hoitopaikoille, joiden käyttämiseen kunnilla on 1 momentin mukainen oikeus, otetaan hoidettavaksi ensisijaisesti niitä sairaita, joilla on jäsenkunnassa laillinen kotipaikka tai joiden puolesta jäsenkunta on antanut maksusitoumuksen.

Milloin potilaan sairauden laatu, yliopisto-opetuksen näkökohdat tai muu seikka välttämättä vaatii, otetaan edellä 2 momentissa tarkoitetuille hoitopaikoille muitakin kuin sanotussa momentissa mainittuja potilaita, kuitenkin enintään viisitoista sadalta näiden hoitopaikkojen määrästä.

Valtion laitoksen potilaiden hoitamiseen keskussairaalassa sovelletaan sairaalalain 18 §:n 3 momentin säännöstä.

12 §. Keskussairaalassa toimivien yliopiston viran ja toimen haltijoiden palkkauksen suorittaa yliopisto. Yliopisto suorittaa myös keskussairaalan tieteellisen kirjaston hankinta- ja hoitokustannukset sekä tieteellistä tutkimustyötä tai opetusta varten hankittavista välineistä aiheutuvat kustannukset.

Edellä 1 momentissa mainituille viran ja toimen haltijoille voi keskussairaалaliitto lisäksi maksaa palkkiota keskussairaalassa suoritettavista muista tehtävistä valtioneuvoston hyväksymien perusteiden mukaan.

13 §. Keskussairaalan toimintaan valtio suorittaa keskussairaалaliitolle vuosittain kuusikymmentä sadalta niistä hyväksyttävistä kunnossapito- ja käyttökustannuksista, joiden suorittaminen ei 12 §:n 1 momentin mukaan kuulu yliopistolle.

Valtio maksaa keskussairaалaliitolle vuosittain lisäksi muiden kuin 11 §:n 2 momentissa tarkoitettujen potilaiden hoitokustannukset siten, että edellä 1 momentissa mainittujen kunnossapito- ja käyttökustannusten kokonaismäärästä vähennetään

samassa lainkohdassa säädetty valtion osuus sekä potilailta kannetut hoitomaksut ja keskussairaalan muut tulot sekä näin saadusta erotuksesta lasketaan valtion maksettavaksi määrä, joka vastaa muiden kuin 11 §:n 2 momentissa tarkoitettujen potilaiden hoitovuorokausien luvun suhdetta keskussairaalan hoitovuorokausien kokonaisuuteen.

Edellä tässä pykälässä tarkoitettuihin kustannuksiin valtio suorittaa ennakkoa sairaalalain 32 §:n säännöksen mukaisesti.

14 §. Milloin keskussairaala laajennetaan, suorittaa valtio keskussairaalaliitolle siitä aiheutuvat perustamiskustannukset kokonaisuudessaan niiden hoitopaikkojen osalta, jotka yliopisto valtioneuvoston suostumuksen saatuaan varaa. Keskussairaalassa tehtävien peruskorjausten kustannuksista valtio korvaa niin ikään kokonaisuudessaan yliopiston omistamien hoitopaikkojen lukua vastaavan osuuden.

Muihin kuin 1 momentissa tarkoitettuihin perustamiskustannuksiin keskussairaalaliitto saa valtionapua sairaalalain 21 §:n mukaisesti.

15 §. Sen sijasta, mitä sairaalalain 29 §:ssä säädetään, lääkintöhallituksella on oikeus määrätä yliopistollisen keskussairaalan liittohallitukseen ja sairaalahallitukseen edustajansa, jolla on niiden kokouksissa oikeus ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

16 §. Yliopistollisessa keskussairaalassa hoidetun potilaan hoitokustannuksiin ei sovelleta sairaalalain 19 §:n 1 momentin säännöstä hoitopäivämaksun ja keskussairaalan käyttötalousmenon erotuksen suorittamisesta valtion varoista.

17 §. Yliopistollisen keskussairaalan lääkärinvirkaa täytettäessä ei sovelleta sairaalalain 27 §:n säännöstä.

18 §. Yliopistolliset keskussairaalat rakennetaan niin, että ne voidaan sairaalalain 11 §:n 1 momentissa säädetyin tavoin luovuttaa keskussairaalaliiton omistukseen viimeistään viiden vuoden kuluessa tämän lain voimaan tulemisesta.

19 §. Tarkemmat säännökset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksessa.

20 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957.

Lain voimaan tullessa raukeavat ne perustamiskirjat, jotka tässä laissa tarkoitetuissa keskussairaalapiireissä on 17 päivänä huhtikuuta 1948 annettun keskussairaalalain (312/48) säännösten nojalla tehty.

**101. Laki yleisestä lääkärinhoidosta annetun
lain muuttamisesta.**

Annettu kesäkuun 15 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 393/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:67)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan yleisestä lääkärinhoidosta 9 päivänä maaliskuuta 1951 annetun lain (141/51) 15 ja 17 § näin kuuluviksi:

15 §. Kunnanlääkärille on maksettava peruspalkkaa vähintään se määrä, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle kahdennessakymmenennessä palkkausluokassa. Valtioneuvosto voi kuitenkin asianomaisen kunnan tai kuntayhtymän esityksestä ja lääkintöhallitusta kuultuaan määrätä, että harvaan asutulla ja vähävaraisella seudulla sekä paikkakunnalla, jossa kulkuyhteydet ovat huonot, vähintään maksettava peruspalkka on suurempi, ei kuitenkaan enempää kuin se peruspalkka, joka maksetaan kolmanteenkyrmenenteenkolmanteen palkkausluokkaan kuuluvan valtion vakinaisen viran haltijalle. Erityisten syiden vuoksi valtioneuvostolla on myös oikeus kuntaa tai kuntayhtymää ja lääkintöhallitusta kuultuaan määrätä kunnanlääkärin viran haltijan edellä tarkoitettu vähin peruspalkka pienemmäksi, kuin valtion viran tai toimen haltijan peruspalkka on kahdennessakymmenennessä palkkausluokassa.

Kaupunginlääkärille, jolle ei tule luontoisetuja, on maksettava vähintään valtioneuvoston kutakin virkaa varten vahvistama vuotuinen peruspalkka, joka on se määrä, mikä tulee valtion viran tai toimen haltijalle kahdennessakymmenennessäkuudennes-
sa palkkausluokassa, jollei valtioneuvosto kaupungin asukaslu-
vun ja virkaan kuuluvat tehtävät sekä muut näihin verrattavat
seikat huomioon ottaen harkitse oikeaksi määrätä sitä muun
suuruiseksi. Vähintä peruspalkkaa, jonka suuruudesta kaupunki
tekee esityksen ja lääkintöhallitukselta on vaadittava lausun-
to, ei kuitenkaan saa määrätä kolmanteenkyrmenenteeneljänteen
palkkausluokkaan kuuluvan valtion vakinaisen viran haltijalle
maksettavan peruspalkan määrää suuremmaksi. Jos kaupungissa
on useampia kaupunginlääkärin virkoja, vahvistetaan edellä mai-
nitulla tavalla vain sen tai niiden virkojen vähin peruspalk-
ka, joita varten kaupunki saa jäljempänä 20 §:ssä tarkoitettua
valtionavustusta.

Kunnanlääkärille on lisäksi korvauksetta annettava lääkintöhallituksen hyväksymät virka-asunto ja vastaanottohuoneisto

sekä niitä varten tarvittavat polttopuut tai muut polttoaineet, jollei valtioneuvosto erityisten syiden vaatiessa ole kunnan tai kuntayhtymän esityksestä sekä asianomaista lääkäriä ja lääkintöhallitusta kuultuaan hyväksynyt toisenlaista järjestelyä.

17 §. Kaupungin- ja kunnanlääkäri saa ikälisää ja eläkettä samojen perusteiden mukaan kuin kahdenteenkymmenenteenseitsemänteen palkkausluokkaan tai siihen korkeampaan palkkausluokkaan, jonka peruspalkkaa hänelle 15 §:n mukaan on vähintään maksettava, kuuluvan valtion vakinaisen viran tai toimen haltija.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1956 lukien.

102. Asetus yleisiin kasvatustiloihin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 15 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 407/56)
(Vrt. kunn.as.-kok. 1952:7)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan yleisiin kasvatustiloihin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista 28 päivänä tammikuuta 1919 annetun asetuksen 1 §, sellaisena kuin se on 11 päivänä tammikuuta 1952 annetussa asetuksessa (22/52), näin kuuluvaksi:

1 §. Valtion kasvatustiloihin otetuista oppilaista on vuosittain suoritettava hoitomaksua neljäkymmentäkahdeksan tuhatta markkaa oppilaalta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1956.

103. Henkilökuljetusmaksut yksityisten linjaliikenteenharjoittajien Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä linjoilla.

Maistraatin päätös kesäkuun 16 piltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:61)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä, kumoten kesäkuun 22 päivänä 1954 antamansa päätöksen yksityisten liikenteenharjoittajien Helsingin kaupungin alueella maistraatin myöntämien lupien nojalla harjoittamassa linja-autoliikenteessä noudatettavista kuljetusmaksuista, vahvistaa sanotussa liikenteessä noudatettavaksi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön toukokuun 25 päivänä 1956 linja-autoliikennettä varten vahvistamat kuljetusmaksut.

A. Kertaliput:

ensimmäiset	10 kilometriä	mk 4:30	henkilökilometriltä
seuraavat	20 "	" 3:90	"
"	30 "	" 3:50	"
"	kilometrit	" 3:-	"

B. Alennusliput:

- 1) 50 yksinkertaiseen matkaan oikeuttavia kuukausilippuja on kalenterikuukausittain myytävä kaupungeissa ja kauppaoloissa vakinaisesti työssä tai koulua käyville nimetyille henkilöille hintaan, mikä lasketaan matkan 30 ensimmäiseltä kilometriltä 2 mk 50 pennin mukaan henkilökilometriltä ja ylittävältä osalta kertalippujen alentamattoman hinnan mukaan;
- 2) 25 yksinkertaiseen matkaan oikeuttavia alennuslippuja edellisessä kohdassa mainituilla ehdoilla hintaan, mikä lasketaan matkan 30 ensimmäiseltä kilometriltä 2 mk 90 pennin mukaan henkilökilometriltä ja ylittävältä osalta kertalippujen alentamattoman hinnan mukaan;
- 3) 10 matkaan oikeuttavia alennuskortteja on enintään 30 kilometrin ja sitä lyhyemmillä matkoilla rajoituksitta myytävä haltijalippuina 15 %:n alennuksella kertalipun hinnasta ja
- 4) 25 matkaan oikeuttavia alennuskortteja edellä 3) kohdassa mainituin ehdoin haltijalippuina 20 %:n alennuksella kertalipun hinnasta.

Kohdissa 1) ja 2) mainittujen lippujen kelpoisuusaika jatkuu kaksi arkipäivää kalenterikuukauden päättymisen jälkeen ja kohdissa 3) ja 4) mainittujen alennuskorttien kelpoisuusaika myyntivuoden jälkeisen tammikuun loppuun.

C. Alimmat maksut:

- 1) kertalippu 25 mk, alle 12 vuotiailta 15 mk;
- 2) kuukausilippu 750 mk;
- 3) puolikuukausilippu 425 mk;
- 4) 10 matkan alennuskortti 250 mk; sekä
- 5) 25 matkan alennuskortti 600 mk.

D. Muita määräyksiä:

Tämän päätöksen mukaiset maksut on pyöristettävä viidellä tasan jaollisiksi markkamääriksi siten, että tällaisen markkamäärän enemmän kuin 2 markalla 50 pennillä ylittävä luku yllennetään ja muut alennetaan;

Kertakuljetusmaksu on perittävä etukäteen matkustajan noustessa autoon ja on suoritettava maksusta tällöin annettava matkalippu. *Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö 25/5 1956.*

104. Työpisteen raha-arvo Tervalammen työlaitoksessa.

Huoltolautakunnan päätös kesäkuun 18 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:132)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa sellaisten työlaitoshuollettavien työpisteen raha-arvon, jotka saavuttavat keskimäärin vähintään kahdeksan työpistettä päivässä, 3 mk:sta 5 mk:aan.

105. Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n välillä.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n allekirjoittama kesäkuun 19 p:nä 1956.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 13 p:nä 1956)

(Vrt. kunn. as.-kek. 1955:107)

1 §. *Sopimuksen voimassaoloalue.* Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin kiinteistöviraston maatalousosaston alaisissa töissä, myös puutarhatöissä.

2 §. *Työsopimus.* Työsopimukset tehdään yleensä ryhmäsopimuksina, mutta voidaan tehdä yksityisiäkin sopimuksia, jotka perustuvat ryhmäsopimukseen ja jotka eivät saa olla huonompia kuin ryhmäsopimukset.

3 §. *Työsopimuksen irtisanominen.* Henkilökohtainen työstä irtisanomisaika on kummaltakin puolelta 14 vuorokautta, jos työsuhde on jatkunut alle yhden vuoden, ja yksi kuukausi, jos työsuhde on jatkunut kauemmin. Maatalousosastolta vapautuva työvoima pyritään sijoittamaan mahdollisuuksien mukaan kaupungin muihin töihin.

4 §. *Työaika.* Maataloustöissä: Kotieläinhoidotyötä lukuun ottamatta on työaika eri kuukausina seuraava:

Marras-, joului-, tammi- ja helmikuussa klo 7.30-11.00 ja 12.00-15.30, maaliskuussa klo 7.30-11.00 ja 12.00-16.00, huhtikuussa klo 7.00-11.00 ja 12.00-16.00, touko-, kesä-, heinä-, elo- ja syyskuussa klo 7.00-12.00 ja 13.00-17.00 sekä lokakuussa klo 7.00-11.00 ja 12.00-16.00. Lauantaisin päättyvät työt kuitenkin klo 14.00, paitsi touko-syyskuussa klo 13.00.

Joulun, uuden vuoden, pääsiäisen, helluntain ja juhannuksen aattoina päättyy työaika viimeistään klo 12.00.

Ruokailuaika on 1 tunti, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin se on $\frac{1}{2}$ tuntia. Tavallisina arkipäivinä pidetään lisäksi aamu- ja iltapäivisin yksi 15 minuutin pituinen kahvitauko. Lauantaisin ja juhlapäivien aattoina pidetään kuitenkin ainoastaan yksi 15 minuutin pituinen kahvitauko, ja milloin työt tällaisina päivinä päättyvät kello 12.00, ei ruokailuaikaa lainkaan pidetä. Kahvitauot ja edellä mainittu $\frac{1}{2}$ tunnin pituinen ruokailuaika luetaan työaikaan kuuluviksi.

Työhön meno määrätystä kokoontumispaikasta ja paluu työstä sinne tapahtuu työaikana.

Kotieläinhoidotyössä on työaika päivässä enintään 9 tuntia tätä varten laaditun työsäännön mukaan.

Työaika saa alkaa aikaisintaan klo 5.00 ja sen tulee päättyä viimeistään klo 19.00, elleivät poikkeukselliset olosuhteet vaadi muunlaista järjestelyä. Kunkin neljän viikon aikana on työntekijällä oikeus saada neljä palkatonta vapaapäivää, joista kaksi pyhäpäiviä. Kuitenkin voidaan, mikäli työnantaja ja työntekijä siitä keskenään sopivat, osa vapaapäivistä korvata maksamalla pitämättä jääneistä vapaapäivistä 100 %:lla korotettu palkka.

Edellä sanotun lisäksi annetaan kotieläinhoitotyöntekijöille palkallista vapaata:

- a) työntekijälle, joka on ollut yhtäjaksoisesti vähintään kaksi vuotta, kolme työpäivää vuodessa ja
- b) vähintään viisi vuotta yhtäjaksoisesti palvelleelle työntekijälle kuusi työpäivää vuodessa.

5 §. *Yli- ja pyhätyö.* Ylityöstä maksetaan työntekijälle kahdelta ensimmäiseltä tunnilta 50 %:n korotus ja sitä seuraavilta tunneilta sekä lauantaisin suoritettusta ylityöstä ja sunnuntaityöstä 100 %:n korotus tuntipalkkaan.

Ylityöstä maksettavaa korotettua palkkaa vastaava korvaus suoritetaan myös ennen tai jälkeen säännöllisen työajan tilapäisesti suoritettusta työstä, joka ei aiheuta ylityökorvauksen maksamista samalta päivältä.

Kotieläinhoitajan vapaapäiväksi määrättyinä päivinä tehdystä työstä suoritetaan kaksinkertainen palkka.

Vapunpäivältä suoritetaan palkka samojen perusteiden mukaan kuin itsenäisyyspäivältäkin.

6 §. *Palkkaus.* Täysin työkykyisten, 18 vuotta täyttäneiden työntekijöiden ohjetuntipalkat ovat eri palkkaryhmissä seuraavat:

M i e h e t :

1.	Palkkaryhmä	115:-
2.	"	120:-
3.	"	127:-
4.	"	137:-

N a i s e t :

1.	Palkkaryhmä	98:-
2.	"	103:-
3.	"	106:-
4.	"	111:-

P ö y t ä k i r j a m e r k i n t ä: Edellä l momentissa mainittuihin palkkoihin sisältyvät yleislakon lopettamissopimuksen mukainen 12 markan korotus ja tuottavuuslisä sekä aikaisemmin erikseen laskettu 15 %:n indeksikorotus.

Lika- ja jätekaivojen sekä käymälöiden tyhjennys- ja kuljetustyötä suoritettaessa maksetaan tästä työstä 10 %:lla korotettua palkkaa.

Tehtaässä kaksivuorotyötä, jota alkoon aloitettako ennen klo 6.00 ja josta 5 §:n 2 mom. mukaista korvausta ei suoriteta, maksetaan siihen osallistuville työntekijöille iltavuorossa erityistä vuorotyölisää, jonka suuruus on 10 % ohjetuntipalkoista.

Työntekijällä, jonka työsuhde on jatkunut yli vuoden, on oikeus saada työnantajatilaltaan työsuhteen ajaksi asunto. Samoin on hänellä oikeus, jos hänellä on lehmä, saada käyttäjätilalla löytyviä työväen navettoja yhtä lehmää varten ja ostaa vuodessa enintään 2 000 kiloa heiniä ja 600 kiloa kauranpahnoja sekä saada kesäksi lehmänlaidun. Jos hänellä on sika, varataan työnantajan toimesta hänelle karainatila yhteisessä sikalassa tai sikolätti, missä sikaa voidaan hoitaa talvella. Hänellä on myös oikeus saada korkeintaan 10 aarin perunamaa, joka työnantajan toimesta lannoitetaan ja muokataan kylvökuntoon kesäkuun 5 päivään mennessä.

Työnantajan on pidettävä työsuhteeseen liittyvät asunot lämpimässä ja vähintään tyydyttävässä kunnossa. Perheeseen kuulumattomia henkilöitä ei saa pitää työväen asunnoissa.

Työntekijälle, jolla on tilalla asunto, tila myy pyydettyessä halkoja enintään 6 sylvä vuodessa. Jos työntekijä haluaa hankkia polttopuunsa muualta, luovuttaa tila hänen käyttöönsä hevosen ajoneuvoinen puiden kuljettamista varten, ei kuitenkaan kauempaa kuin lähimmästä asutuskeskuksesta.

Työntekijän maidontarpeen tyydyttämiseksi työnantajatila on velvollinen luovuttamaan työntekijälle tilalla tuotettua maitoa meijerin maksamaan hintaan taikka, ellei tilalla tuoteta maitoa tahi työntekijä ei halua sanottua hintaa maksaa ja lähimpään vähittäismyyntipaikkaan on vähintään kilometrin matka, huolehtimaan maidon kuljetuksesta myyntipaikasta tilalle.

Edellä mainituista työsuhteeseen liittyvistä etuisuuksista peritään työntekijältä korvaus, joka vastaa, ellei edellä ole toisin määrätty, kullakin paikkakunnalla käyviä vähittäishintoja. - Kuivike-patjapahnat saa työntekijä kuitenkin korvauksetta, mutta on velvollinen luovuttamaan tuotetun lannan tilan viljelyksille.

7 §. *Palkanmaksu.* Työpalkat maksetaan irtisanomisajan ollessa 14 vrk kunkin kuukauden 15 ja viimeisenä päivänä, sekä irtisanomisajan ollessa kuukausi, kuukauden viimeisenä päivänä. Viimeksimainitussa tapauksessa työntekijälle maksetaan kuitenkin kunkin kuukauden 15 päivänä välitili, joka suuruudeltaan vastaa säännölliseen työaikaan perustuvan kuukautisen arvioidun nettopalkan puolta määrää. Palkanmaksu tapahtuu ruokailu-aikana tai työajan päättyttyä.

8 §. *Työntekijän erindiset etuisuudet.* Työntekijät saavat vuosilomaa kaupungin työntekijäin lomasäännön mukaan, kuitenkin niin, että vähintään puolet annetaan touko-syyskuun aikana ja loput muuna aikana saman kalenterivuoden kuluessa.

Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassaolevien lakien ja kaupunginvaltuuston päätösten mukaisesti.

Työntekijäin ammatillista järjestäytymisoikeutta ei työnantajan puolelta saa loukata.

Työntekijällä kotona-asuvine perheenjäsenineen on oikeus käyttää sen tilan saunaa, jolla he ovat työssä. Saunan he vuorostaan lämmittävät ja puhdistavat työajan ulkopuolella. Samoin on työntekijöillä oikeus omaa tarvettaan varten vuoronsa mukaan käyttää tilan pesu- ja leivintupaa. Saunaan ja pesutupaan annetaan työnantajan puolesta vapaat puut.

Suoja- ja työpukuja, käsineitä ja jalkineita annetaan tar-

peen mukaan työntekijäin käytettäväksi sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ym. välineiden kuluminen tai likaantuminen on tavallista suurempi.

Milloin työntekijä joutuu käyttämään työssään happeja talkka muita syövyttäviä aineita, kuten esim. AIV-rehun valmistuksessa, annetaan hänelle työnantajan toimesta suojapuvut, jalkineet ja käsineet käytettäväksi.

Milloin traktorin kuljettaja sekä mahdolliset apumiehet joutuvat talvella ajamaan avonaisella traktorilla, annetaan heille työnantajan puolesta riittävän lämmin suojavaatetus. Suojavaatetukseen luetaan kuuluvaksi myöskin huopajalkineet, joita varataan työntekijäin käyttöön pakkassään aikana.

Karjataloustyöläisille, niin vakinaisille kuin sijaisillekin, annetaan talon puolesta työpaikalla käytettäväksi työ- ja lypsytakit sekä jalkineet.

9 §. *Työvälineet.* Ellei toisin sovita, työntekijällä on oikeus saada työnantajalta työvälineet. Näitä hänen tulee käsitellä ja hoitaa huolellisesti samoin kuin kaikkia muitakin työnantajan elävää ja kuollutta omaisuutta. Omaisuuden särkyemisestä tai hukkaamisesta on ensi tilassa ilmoitettava työnjohtajalle.

Sopimuksen mukaan omia työkalujaan käyttäville työntekijöille suoritetaan kohtuullinen korvaus samalla tavoin kuin kaupungin muillekin työntekijöille. Työkalukorvauksen tilitys tapahtuu kuukausittain, eikä sitä merkittä palkaksi.

10 §. *Luottamusmiehet.* Tämän sopimuksen allekirjoittaneella ammattiosastolla on oikeus asettaa jokaiselle kaupungin maanviljelystilalle työntekijöistä valittu luottamusmies valvomaan järjestyneitten työntekijäin oikeuksia ja sitä, ettei kummankaan sopimuspuolen taholta rikota tämän sopimuksen määräyksiä eikä hyviä tapoja vastaan.

Ammattiosastolla on niinkään oikeus valita työntekijöiden keskuudesta pääluottamusmies, jonka valinnasta on kirjallisesti ilmoitettava kaupunginagronomille. Pääluottamusmiehellä on oikeus tämän sopimuksen soveltuttamista sekä työntekijäin sosiaalisia oloja koskevissa asioissa käydä työajalla kaupungin maataloilla, toimistoissa ja muissa virastoissa, sovittuaan sopivasta ajasta asianomaisen työnjohtajan kanssa. Näissä tehtävissä menetettyä työaikaa ei vähennetä pääluottamusmiehen palkasta.

Jos luottamusmies tai pääluottamusmies asianomaisen työnjohdon toimeksiannosta joutuu työaikanaan hoitamaan tehtäviinsä kuuluvia asioita, suorittaa kaupunki hänen reaalityöpalkkaansa vastaavan korvauksen menetetyltä ajalta.

Jos pääluottamusmies asianomaisen työnjohdon toimeksiannosta joutuu omalla ajallaan hoitamaan hänen tehtäviinsä kuuluvia asioita, maksetaan näin menetetyistä ajasta ylityökorvaus.

Pääluottamusmiehestä, mikäli kyseessä ei ole tilapäistyöntekijä, Älköön erotettako kesken hänen pääluottamusmiestoimikauttaan. Työnantajalla on kuitenkin työsopimuslain 31 §:ssä mainituissa tapauksissa, lukuun ottamatta sairaustapauksia, oikeus työsopimuksen purkamiseen.

Luottamusmiehiä Älköön toimiansa vuoksi vieroksuttako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle. Älköön luottamusmiehekään esiintykö sopimattomalla tavalla.

11 §. *Palkkojen tarkistaminen.* Jos elinkustannukset verrattuna indeksilukuun 107 huomattavasti muuttuvat, on sopijapuolella oikeus kesäkuun 1. ja syyskuun 30. päivien välisenä aikana esittää neuvotteluja palkkojen tarkistamisesta enintään elinkustannusten muutosta vastaavasti.

Elleivät neuvottelut johda tulokseen, voidaan sopimus kuukauden kuluttua neuvottelupyynnön esittämisestä sanoa palkkojen osalta irti päättymään kuukauden kuluttua irtisanomisesta lukien.

Irtisanominen peruutuu, jos toinen sopijapuoli ennen irtisanomisaajan päättymistä suostuu palkkojen tarkistamiseen samassa suhteessa kuin elinkustannukset ovat muuttuneet verrattuna indeksilukuun 107, ja on näin syntynyt sopimus voimassa yhtä kauan kuin työehtosopimus.

Huomattavalla elinkustannusten muutoksella tarkoitetaan sitä, että elinkustannusindeksi (lokakuu 1951 = 100) muuttuu 5 pistettä tai enemmän.

12 §. *Työehtosopimuksen tulkinta ja riitaisuudet.* Työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevista erimielisyyksistä sopivat ensiksi kaupunginagronomi ja ammattiosaston edustaja. Elleivät he pääse yksimielisyyteen, ratkaisee asian palkkalautakunta. Riitaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistavaksi.

13 §. *Sopimuksen voimassaolo.* Tämä sopimus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1956 ja päättyy 30 päivänä huhtikuuta 1957, josta päivästä se kuitenkin jatkuu edelleen yhden vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeistään kolme kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianomaisen puolelta irtisanottu.

Joka sopimuksen irtisanoo, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydelliset muutosehdotukset. Asianomaiset ovat velvolliset irtisanomisen tapahduttua viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka tulee heti ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi, mikä on alistettava kaupunginvaltuuston vahvistettavaksi.

106. Lahjoitusrahastojen varoista myönnettyjen lainojen muuttaminen indeksilainoiksi.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 28 piltä 1956.

Kaupunginhallitus päätti, että lahjoitusrahastojen varoista myönnettyihin tai vastedes myönnettäviin lainoihin on 1.7.1956 alkaen sovellettava seuraavia indeksiehtoja:

Lainan korko ja kuoletus on suoritettava puolivuositain kesäkuun ja joulukuun viimeisenä päivänä. Kunakin vuonna niin kauan kuin laina on maksamatta, todetaan kesäkuun 30 ja joulukuun 31 päivänä, mikä on ollut kotimaisten tavarain tukkuhintaindeksi edellisessä tqukokuussa tai vastaavasti marraskuussa. Jos tässä tarkistuksessa havaitaan, että indeksi on nousut siitä pisteluvusta, mikä oli tiedossa lainaa myönnettäessä, korotetaan kulloinkin takaisin maksamatta olevaa lainan määrää yhtä monta prosenttia kuin luku kaksi (2) täysyä kertoja sisältyy indeksin nousua osoittavaan prosenttilukuun. Jos taas tarkistuksessa todetaan tukkuhintaindeksin alentuneen mainitusta, lainaa myönnettäessä tiedossa olevasta pisteluvusta, on laina määrältään alkuperäinen, ellei tätä määrää ole välillä lyhennetty, jossa tapauksessa täten vähentynyt määrä tulee alkuperäisen lainamäärän tilalle.

Lainan lyhennys on maksettava myöskin indeksikorotuksesta. Mikäli lainaa lyhennetään ylimääräisesti, lyhennetään samalla prosenttimäärällä sekä alkuperäistä lainaa että siihen lisäksi tullutta indeksikorotusta. Jos taas laina maksetaan takaisin kokonaan, katsotaan suoritettavaksi lainapäämaksi edellä mainitulla tavalla määräytyvä summa. Jos suoritus tapahtuu säännöllisten tarkistuspäivien väliaikoina, lasketaan suoritettava pääoma viimeisen tiedossa olevan indeksiarvon mukaan. Korko maksetaan sille määrälle, joka lainasta indeksikorotuksineen oli maksamatta sen puolivuositukauden alussa, jolta korko suoritetaan.

Jos kotimaisten tavarain tukkuhintaindeksissä syntyvät muutokset eivät vastaa rahan arvossa tapahtuvia muutoksia tai jos sanotun tukkuhintaindeksin laskeminen lopetetaan eikä indeksikorotuksen tai -alennuksen laskemisperusteesta sovit, on mainittu laskemisperuste saatettava Suomen Pankin taloustieteellisen tutkimuslaitoksen tutkittavaksi ja määrättäväksi.

Kaupunginhallitus päätti samalla kehoittaa rahatoimistoa irtisanomaan ne lahjoitusrahastoista myönnetyt lainat, jotka ovat irtisanottavissa, ja uudistamaan ne sisällyttämällä niihin edellä olevan indeksiehdon ja ottaen huomioon, että indeksikorotusta laskettaessa pidetään vertailukohteena vuoden 1956 toukokuun pistelukua 1884.

107. Laki mielisairaslain 43 ja 46 §:n muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 29 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 433/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:34 ja 1955:90)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 2 päivänä touku-
kuuta 1952 annetun mielisairaslain (187/52) 43 §:ään, sellai-
sena kuin se on osittain muutettuna 27 päivänä heinäkuuta
1955 annetussa laissa (366/55), uusi 3 momentti ja muutetaan
sanotun lain 46 § seuraavasti:

43 §. - - - - -

Milloin tässä pykälässä mainittu valtionapu hyväksytään
maksettavaksi myöhemmin, kuin rakennustyöt toteutetaan, suo-
rittaa valtio kuntien etukäteen rahoittamasta valtion osuu-
desta perustamiskustannuksiin korkoa neljä sadalta vuodessa
siltä ajalta, jona sanottu osuus on suorittamatta.

46 §. Valtionapua annetaan B-luokan mielisairaanhoidolai-
toksille kunkin 11 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetun, laitok-
seen sijoitetun mielisairaanhoidovuorokaudelta puolet asian-
omaisen laitoksen hyväksyttävien kunnossapito- ja käyttökus-
tannusten määrästä.

108. Kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteet.

Valtioneuvoston päätös heinäkuun 5 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 441/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:36)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteista 13 päivänä tammikuuta 1944 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 24 päivänä maaliskuuta 1955 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (137/55), näin kuuluvaksi:

1 §. Muunnetut vuositulot lasketaan siten, että todelliset vuositulot jaetaan indeksikertoimella.

Indeksikertoimena käytetään sen kolme kuukautta käsittävän jakson virallisten elinkustannusindeksilukujen keskiarvon sadasosaa, joka päättyy eläkkeen myöntämistä edellisen kalenterivuosi neljänneksen keskimmäisen kuukauden lopussa, sanottu sadasosa pyöristettynä kuitenkin lähimmäksi tai, viiteen kymmenesosaan päättyessään, seuraavaksi suuremmaksi kokonaisluvuksi. Indeksikerrointa ei kuitenkaan koroteta eikä alenneta aikaisemmasta määrästä, jos korotus tai alennus edellä määrättyin tavoin laskettuna olisi pienempi kuin kymmenen prosenttia.

**109. Asetus keskusparantolain kunnossapito- ja
käyttökustannuksiin annettavasta valtion-
avusta.**

Annettu heinäkuun 6 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 440/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:74)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 3 päivänä syys-
kuuta 1948 annetun tuberkuloosilain (649/48) 28 §:n 2 momen-
tin nojalla:

1 §. Keskusparantolain vuotuisiin kunnossapito- ja käyttö-
kustannuksiin annetaan valtionapua 378 markkaa hoitopäivää
kohti.

2 §. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1956
lukien ja sillä kumotaan keskusparantolain kunnossapito- ja
käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta 8 päivänä loka-
kuuta 1954 annettu asetusta (368/54).

110. Henkilövuokra-autoille myönnettävien alue-
liikennelupien enimmäismäärä.

Maistraatin päätös heinäkuun 12 p:ltä 1956.

Maistraatti on mainittuna päivänä määrännyt Helsingin kaupungissa henkilövuokra-autoille myönnettävien alueliikennelupien enimmäismäärän 1050 kappaleeksi.

III. Kuorma- ja pakettiautojen liikennetaksa Helsingin kaupungissa.

Maistraatin vahvistama elokuun 18 p:nä 1955.
(Muutoksineen heinäkuun 28 piltä 1956)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:91)

1 §. Kuljetusmaksun laskemisperusteet. Maksu tavarankuljetuksesta lasketaan joko tuntitaksaa, yhdistettyä taksa tai erikseen mainittuja urakkamaksuja käyttäen. Ellei ennen kuljetuksen suorittamista ole tilaajan kanssa, jolle siihen on varattu tilaisuus, sovittu mitä maksuperustetta käytetään, olkoon kuljettajalla oikeus valita maksuperuste.

1) Tuntitaksan perustana on se aika, jonka auto ja yksi kuljettaja on tilaajan käytettävissä, kuitenkin huomioonottaen, mitä 2 §:n 5 kohdassa on sanottu.

2) Yhdistetyn taksan perustana on kilometreissä määrätty yhteenlaskettu meno- ja paluumatka sekä lisäksi kuormaukseen ja purkaukseen käytetty aika siten kuin lähemmin 4 §:ssä mainitaan.

3) Urakkamaksut pohjautuvat kuljetettuun tavaramäärään ja kuljetusmatkaan.

Paitsi erikseen vahvistettuja urakkamaksuja olkoon urakkamaksujen käyttö sallittua myöskin niissä tapauksissa, jolloin yleisen tavan mukaan maksu muulloinkin lasketaan kuljetettavan tavaramäärän ja kuljetusmatkan perusteella, mikäli siitä on tehty sopimus tilaajan ja kuljetuksen suorittajan välillä.

2 §. Yleisiä säännöksiä. 1. Kuljettajan velvollisuudet. Kaikki myöhemmin esitetyt maksut edellyttävät, että autoa seuraa yksi kuljettaja, joka tarvittaessa osallistuu kuormaukseen ja purkaukseen.

2. Apumiehet. Milloin ajotehtävän suorittamiseksi on ollut tarpeen useampi kuin kuljettaja saadaan heistä veloittaa erikseen työpalkat lisättyinä enintään 35 %:lla.

3. Korvaus ylityöstä. Jos auto kuljettajineen, joko tilaajan pyynnöstä tai milloin se muuten tehtävän suorittamiseksi on ollut tarpeen, on tilaajan käytettävissä ylityöaikana, on tilaaja velvollinen suorittamaan ylityökorvauksen. Korvauksen suuruus lasketaan siten, että työaikalain ja kuljettajien työehtosopimuksen perusteella määräytyvään tuntipalkkaan lisätään enintään 10 %.

Ylityökorvaus on riippumaton siitä, mitä maksuperustetta käytetään. Vuorotyössä tilaaja on velvollinen suorittamaan lisän, jonka suuruus on 10 % kuljettajan palkasta.

Normaalityöaikana pidetään sitä aikaa, mitä tilaaja yleensä toiminnassaan noudattaa ja sen ulkopuolella oleva aika lasketaan ylityöajaksi, kuitenkin niin, että 8 tuntia ylittävä aika tavallisena arkipäivänä ja 7 tuntia ylittävä sunnuntai- tai pyhäpäivää edeltävänä arkipäivänä samoin kuin sunnuntai- ja pyhäpäivät saadaan aina laskea ylityöksi. Normaalityöpäivää lyhyemmissä ajoissa saadaan veloittaa ylityökorvaus myös, milloin ajo tapahtuu ennen klo 7.00 ja jälkeen klo 16.00 tavalli-

sena arkipäivänä sekä ennen klo 7.00 ja jälkeen klo 14.00 sunnuntaita tai pyhäpäivänä edeltävänä arkipäivänä, ellei erikoisista syistä ole muuta sovittu.

4. *Päiväraha.* Milloin liikenteenharjoittaja on velvollinen, ajon suuntautuessa lupa-alueen ulkopuolelle, maksamaan kuljettajalle päivärahaa, on hänellä oikeus veloittaa tilaajalta suorittamansa päiväraha.

5. *Keskeytykset kuljetussuorituksessa.* Tilaaja ei ole velvollinen suorittamaan maksua sellaisista keskeytyksistä työssä, jotka johtuvat liikenteenharjoittajan tai hänen palveluksessaan olevan henkilön syystä taikka ajoneuvossa sattuvista vioista.

6. *Maksun jako useamman tilaajan kesken.* Milloin saman kuljetuksen yhteydessä kuljetetaan useamman tilaajan tavaraa, jaettakoon maksu tavaraerien painon, koon tai muun sopivan perusteen mukaan tilaajien kesken.

7. *Maksun periminen ennakolta.* Kuljettajalla on oikeus, milloin varmuutta kuljetusmaksun suorittamisesta ei ole, kulloinkin kysymyksessä olevan ajon osalta saada tilaajalta vakuus sanotun maksun saamisesta. Mikäli ennakosuoritusta käytetään, on kuljettaja velvollinen antamaan siitä kuitenkin. *Maistraatti 28/7.1956.*

3 §. *Tuntitaksa.* 1. Tuntiajossa, milloin auto on tilaajan käytettävissä yhtäjaksoisesti kuusi (6) tuntia tai sitä pitemmän ajan, saadaan veloittaa enintään seuraavat maksut:

Maksuluokka	Auto	mk/tunti
I	Pakettiauto sekä kuorma-auto, jonka kantavuus enintään 2000 kg	500:-
II	Kuorma-auto, jonka kantavuus 2001-3800 kg	570:-
III	" " " 3801-5000 kg	655:-
IV	" " " 5001-6000 kg	720:-
V	" " " 6001-7000 kg	780:-

2. Tuntiajossa, milloin auto on tilaajan käytettävissä kuutta (6) tuntia lyhyemmän ajan, saadaan 1 kohdassa mainittuihin maksuihin lisätä puolta ($\frac{1}{2}$) tuntia vastaava korvaus siitä ajasta, joka kuluu auton saapumiseen ja paluuseen.

3. *Maksun määrääminen.* Maksu määrätään kultakin alkaneelta puolelta tunnilta ja vähimpänä maksuna saadaan periä yhtä täyttä tuntia vastaava maksu.

4. *Poikkeuksia maksuluokkiin.* Mikäli kaatolaitteella (kipillä) tai kuormausnosturilla varustettua autoa käytetään ajossa, jossa mainittuja laitteita tarvitaan, luetaan auto lähinnä korkeampaan maksuluokkaan. Katettu kuorma-auto laskeaan lähinnä korkeampaan maksuluokkaan, mihin se muuten kantavuutensa perusteella kuuluisi. *Maistraatti 10/9 1955.*

5. *Perävaunullinen kuorma-auto.* Perävaunullisen kuorma-auton maksuluokka määräytyy vetoauton kantavuuden mukaan, mutta saadaan sitä korottaa enintään 50 prosentilla. Tämä koskee sekä tunti- että yhdistettyä taksa. *Maistraatti 28/7 1956.*

4 §. *Yhdistetty taksa.* 1. Yhdistetty taksa määrätään yhteenlasketun meno- ja paluumatkan mukaan kilometrimaksua käyttäen sekä siihen lisätään yhteenlasketulta kuormaus- ja purkausajalta erikseen mainitut ajan mukaan määrättyvät maksut. Tämän perusteella saadaan veloittaa, myöhemmin mainittua poikkeusta lukuunottamatta, enintään seuraavat maksut:

Maksuluokka	maksu mk/km	Lisäys kuorma- ja purkausajalta
I	38:-	365:- tunnilta
II	43:-	420:- "
III	48:-	470:- "
IV	54:-	520:- "
V	59:-	570:- "

2. Milloin kuorma- ja purkaus on keräys- tai jakeluluon- teista, saadaan tältä kuorma- ja purkausajalta periä kuiten- kin täysi tuntimaksu. Kilometrimaksu lasketaan tällöin vain viimeisen kuorma- ja purkauspaikan ja ensimmäisen purkauspaikan välisel- tä matkalta lisättyä paluumatkalla. *Matstraatti 28/7 1956.*

5 §. Puutavaran kuljetusmaksut. Polttopuun ja muun pino- puun kuljetuksesta saadaan periä enintään seuraavat maksut:

Kuljetusetäisyys km	Kuljetusmaksu mk/m ³
0 - 5	140:-
5 - 10	165:-

Kuljetusetäisyyden ylittäessä 10 kilometriä viimeksi mainit- tuun maksuun saadaan lisätä aina 9 mk 50 p kuutiometriltä kuor- mattua ajokilometriä kohden. *Matstraatti 28/7 1956.*

6 §. Kivihiiilen ja koxsin sekä kuuman asfalttimassan kulje- tusmaksut.

1. Kivihiiilen ja koxsin kuljetuksesta saadaan veloittaa enin- tään 245 markkaa tonnilta. Kuljetusetäisyyden ylittäessä 5 ki- lometriä saadaan maksuun kuitenkin lisätä enintään 27 markkaa tonnia ja sanotun matkan jälkeen alkanutta kuormattua ajokilo- metriä kohden. Maksu lasketaan kultakin alkaneelta 100 kilon erältä, kuitenkin niin, että vähimpänä maksuna saadaan periä 180 markkaa.

2. Kivihiiilen ja koxsin kuljetuksesta laivasta välittömässä läheisyydessä olevaan varastoon saadaan periä enintään 130 mark- kaa tonnilta.

3. Milloin mainittujen polttoaineiden kuljetus tapahtuu sä- keissä tai normaalikuormaa pienemmin kuormin, määräytyy kulje- tusmaksu 3 tai 4 §:n perusteella.

4. Kuuman asfalttimassan kuljetuksesta saadaan veloittaa 255 markkaa tonnilta. Kuljetusetäisyyden ylittäessä 5 kilome- triä saadaan maksuun kuitenkin lisätä 27 markkaa tonnia ja sano- tun matkan jälkeen alkanutta kuormattua ajokilometriä kohden. Maksu lasketaan kultakin 100 kilon erältä. *Matstraatti 28/7 1956*

7 §. Tämä taksa ei koske seuraavia ajoneuvoja:

1. Sairasautoja.
2. Erikoisrakenteisia hinausautoja.
3. Autoja, jotka ovat erikoisesti rakennetut raskaiden ko- neiden tai nestemäisten aineiden kuljetuksia varten taikka jot- ka ovat varustetut kiinteillä laitteilla tämän tapaisten tava- roiden kuljettamiseksi.
4. Autoja, joita käytetään auraukseen ja lanaukseen.
5. Traktoreita.

8 §. Tämä taksa tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1956.
Matstraatti 28/7 1956.

112. Ammattiopetuslaitosten ohjesäännön muutos.

Kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistama elokuun 9 p:nä 1956.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 13 p:nä 1956)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:5)

Kauppa- ja teollisuusministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston kesäkuun 13 päivänä 1956 tekemän päätöksen, jonka mukaan huhtikuun 4 päivänä 1946 vahvistetun ja tammikuun 18 päivänä 1947 muutetun ammattiopetuslaitosten ohjesäännön 6 §:n 4 mom. muutettiin näin kuuluvaksi:

Johtokunnan sihteerinä toimii johtokunnan siihen valitsema henkilö.

113. Henkilövuokra-autotaksa.

Maistraatin vahvistama eikkuun 11 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:96)

1 §. Tätä päätöstä sovelletaan kaikkiin asianomaisella luvalla ammattimaisessa alueliikenteessä käytettäviin henkilövuokra-autoihin tässä kaupungissa.

2 §. Ajomaksut peritään kolmen eri taksaluokan mukaan seuraavasti: "Taksan I" mukaan silloin, kun kuljetettavana on 1-2 henkilöä, "Taksan II" mukaan silloin, kun kuljetettavana on 3-4 henkilöä ja "Taksan III" mukaan silloin kun kuljetettavana on 5 tai useampia henkilöitä.

Kuljetettavan mukana olevaa yhtä alle 12-vuotiasta lasta ei katsota eri henkilöksi. Kaksi alle 12-vuotiasta lasta vastaa yhtä henkilöä.

3 §. "Taksaa I" sovellettaessa peritään perusmaksuna 130 mk, jolla ajetaan enintään 925 metriä, ja sen jälkeen jokaiselta alkavalta 185 metrin matkalta 10 markkaa.

"Taksaa II" sovellettaessa peritään perusmaksuna 130 mk, jolloin ajetaan enintään 740 metriä, ja sen jälkeen jokaiselta alkavalta 148 metrin matkalta 10 markkaa.

"Taksaa III" sovellettaessa peritään perusmaksuna 130 mk, jolla ajetaan enintään 616,5 metriä, ja sen jälkeen jokaiselta alkavalta 123,3 metrin matkalta 10 markkaa.

4 §. Kaikista kello 23.00 - 06.00 välisenä aikana tapahtuvista ajoista saadaan perä 30 markan lisämaksu.

5 §. Tavarankuljetuksessa alle 25 kg:n erä on maksuton, 25-50 kg vastaa yhtä henkilöä, 50-75 kg kahta henkilöä, 75-100 kg kolmea henkilöä ja 100 kg tai enemmän neljää henkilöä.

Kuitenkin ompelukoneen, polkupyörän, lastenvaunujen, suksiparin sauvoineen ja koiran, mikäli ei ole kysymys sokerien opaskoirista tai sylkkoirista, kuljetuksesta saadaan perä, vaikka ne eivät painaisikaan 25 kg, korkeampi, kuitenkin enintään Taksan II:n mukainen maksu, jos kuljetettavia on 1-2 henkilöä. Jos kuljetettavia on useampia vastaa kukin edellämainituista esineistä 1 henkilön lisäystä. Tällöin on kuitenkin perheenjäsenen suksiparit laskettava yhdeksi pariaksi. Lasten suksiparin kuljetus sauvoineen on maksuton.

6 §. Odotusajalta peritään korvaus seuraavien perusteiden mukaan:

1/ mikäli autolla ei ole ajettu tilaushetken jälkeen, sisältyy korvaus enintään 7 minuutin odotusajasta perusmaksuun;

2/ ajettaessa perusmaksun edellyttämää matkaa edellämainittu odotusaika lyhenee samassa suhteessa kuin ajettu matka on perusmaksulla ajettavaan matkaan;

3/ muulloin peritään odotusajalta 360 markkaa tunnilta, eli 1 min. 40 sek. pituiselta odotusajalta 10 markkaa.

7 §. Noudettaessa tai puhelimitse tilattaessa peritään täysi maksu ajosta autoasemalta. Henkilö, joka on puhelimitse tilannut auton, ei ole velvollinen käyttämään sitä, ellei auto ole ohjesäännön mukaisessa kunnossa tai malliltaan sellainen kuin tilattaessa on nimenomaan mainittu.

8 §. Taksamittarin osoittaman määrän on oltava kuljetettavan nähtävänä, kunnes maksu on suoritettu, uhalla, että kuljetus muutoin on maksuton.

9 §. Jos taksamittari joutuu matkan varrella epäkuntoon, lasketaan maksu kuljetun matkan mukaan.

10 §. Vaatimus tai viittaus juomarahojen tai muun perusteetoman ja taksaan sisällyttömän edun saamiseksi on kielletty.

11 §. Jos taksaan tai muun maksuun liittyvän seikan johdosta syntyy erimielisyyksiä, olkoon sovellettava mitä ohjesäännössä siitä erikseen on säädetty.

12 §. Siitä, miten rangaistaan kuljetettavaa, joka kieltäytyy suorittamasta vahvistettua maksua tai autonkuljettajaa, joka vaatii suurempaa maksua kuin hänelle on tuleva, on erikseen säädetty.

- - - - -

Tällä päätöksellä kumotaan maistraatin elokuun 27 päivänä 1955 vahvistama Helsingin kaupungin henkilövuokra-autotaksa.

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä elokuuta 1956.

Kuitenkin on nyt voimassa olevaa taksa sovellettava niitä henkilövuokra-autoja käytettäessä, joiden taksamittareita ei ole muutettu tämän päätöksen edellyttämällä tavalla, kauintaan marraskuun 15 päivään 1956.

**114. Helsingin kaupungin yleisen talletusmakasiinin
työmaksut.**

Satamalautakunnan vahvistamat elokuun 13 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:27)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa Helsingin yleisen talletusmakasiinin työmaksut syyskuun 1 päivästä 1956 alkaen seuraaviksi:

1. Tavarain vastaanotosta tai luovuttamisesta työmaksu on tonnilta tai tunnilta 265 mk. Vähin maksu on 135 mk.

2. Jos vastaanottoon sisältyy rautatieväänujen purkaus tai luovuttamiseen niiden kuormaus, työmaksu on tonnilta tai tunnilta 310 mk.

3. Tavarain vastaanoton tai luovuttamisen yhteydessä suoritetusta punnituksesta veloitetaan lisämaksuna tonnilta 55 mk. Muusta punnituksesta veloitetaan 1. kohdan mukaiset työmaksut.

4. Ylityöajalta veloitetaan työmaksut työaikalain mukaisin korotuksin.

115. Helsingin mielisairaanhuoltopiirin keskusmielisairaalan ja huoltotoimiston ohjesääntö.

Lääkintöhallituksen vahvistama elokuun 13 p:nä 1956.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 13 p:nä 1956)

I. Yleisiä määräyksiä.

1 §. Helsingin mielisairaanhuoltopiirinä on Helsingin kaupunki ja sen keskusmielisairaala Helsingin keskusmielisairaala, jonka muodostavat Kivelän sairaalan mielitautien osasto ja Nikkilän sairaala yhdessä.

2 §. Helsingin keskusmielisairaala ja huoltotoimisto ovat hallinnollisessa suhteessa Helsingin kaupungin sairaalalautakunnan alaisia.

3 §. Mielisairaanhuoltopiiristä, keskusmielisairaalaista ja huoltotoimistosta on voimassa, mitä niistä on säädetty mielisairaslaissa ja mielisairasasetuksessa sekä mitä tässä ohjesäännössä näiden lisäksi määrätään.

II. Keskusmielisairaala.

4 §. Keskusmielisairaalan yhteydessä on poliklinikka tutkimusten suorittamista ja psykiatrisen polikliinisen hoidon antamista varten sekä tarkkailuosasto, joka suorittaa tutkimuksia ja tarvittaessa toimittaa potilaita asianmukaiseen hoitoon.

5 §. Potilaiden keskusmielisairaalaan ottamisesta päättää: Nikkilän sairaalan ja tarkkailuosaston osalta tarkkailuosaston ylilääkäri, Kivelän sairaalan mielitautien osastoon otettavien osalta sen ylilääkäri. Potilaiden keskusmielisairaalaista poistamisesta päättää asianomaisen sairaalaosaston ylilääkäri.

III. Huoltotoimisto.

6 §. Huoltotoimiston tehtävänä on sen lisäksi, mitä 3 §:ssä on määrätty, huolehtia potilasasuntoloiden sekä hoitokotien hallinnosta ja hoidosta.

Toiminnassaan huoltotoimiston tulee pyrkiä yhteistoimintaan piirin alueella toimivien terveydenhoito- ja huoltoviranomaisten kanssa.

IV. Viranhaltijat.

7 §. Keskusmielisairaalan ylilääkärinä toimii Kivelän sairaalan mielitautien osaston ylilääkäri.

Keskusmielisairaalan ylilääkärin tehtävänä on mielisairaanhuoltopiirin johtavana lääkärinä:

1) valvoa, että keskusmielisairaalan ja huoltotoimiston hallinnassa noudatetaan lakeja ja asetuksia sekä huoltopiirin johdon ja asianomaisten valtion viranomaisten antamia määräyksiä;

2) suunnitella yhteistoimin huoltotoimiston ylilääkärin kanssa mielisairaanhuoltotyön eri muotojen toimeenpanoa alueella sekä tehdä näitä suunnitelmia koskevat ehdotukset sairaalalautakunnalle ja valvoa niiden toteuttamista;

3) valmistella huoltotoimiston ylilääkärin kanssa ylempien elinten päätösvaltaan kuuluvat toimiston hallintoa ja hoitoa koskevat asiat sekä tehdä niitä koskevat ehdotukset sairaalalautakunnalle;

4) tarkastaa huoltotoimiston ylilääkärin kanssa piirin alueella olevia kunnallisia ja yksityisiä mielisairaanhoidolaitoksia ja valvoa niiden toimintaa; sekä

5) antaa maaliskuun kuluessa sairaalalautakunnalle mielisairaanhuoltopiiriä koskeva kertomus keskusmielisairaalan ja huoltotoimiston toiminnasta edelliseltä vuodelta.

Keskusmielisairaalan ylilääkärin tehtävänä on edellä mainitun lisäksi suorittaa Kivelän mielitautien osaston suhteen soveltuvin osin Helsingin kaupungin sairaalatoimen ohjesäännössä määrätyt sairaalan johtajalle kuuluvat tehtävät. Nikkilän sairaalan osalta suorittaa nämä tehtävät Nikkilän sairaalan johtaja.

8 §. Keskusmielisairaalan viranhaltijoista on sen lisäksi, mitä mielisairaslaisissa ja mielisairasasetuksessa on säädetty, voimassa, mitä Helsingin kaupungin virkasäännössä ja soveltuvin osin, mitä Helsingin kaupungin sairaalatoimen ohjesäännössä on määrätty.

9 §. Huoltotoimiston viranhaltijoita ovat ylilääkäri, huoltolääkäri, ylihoitaja, sosiaalihoitaja, toimistonhoitaja, toimistoapulainen ja vahtimestari. Huoltotoimistossa on sen lisäksi apuhenkilökuntaa.

10 §. Sen lisäksi mitä mielisairaslaisissa ja mielisairasasetuksessa sekä Helsingin kaupungin virkasäännössä on määrätty, on huoltotoimiston seuraavista viranhaltijoista voimassa mitä pykälissä 11-16 on mainittu.

11 §. Huoltotoimiston johtaja on ylilääkäri, joka samalla on keskusmielisairaalan tarkkailuosaston ylilääkäri.

Huoltotoimiston ylilääkärin tehtävänä on:

1) johtaa ja valvoa huoltotoimiston toimintaa vahvistettujen ohje- ja johtosääntöjen mukaisesti;

2) tarkastaa mielisairaanhuoltopiirin johtavan lääkärin kanssa piirin alueella olevia kunnallisia ja yksityisiä mielisairaanhoidolaitoksia sekä valvoa niiden toimintaa;

3) huolehtia huoltotoimiston henkilökortiston, arkiston sekä mielisairaita ja vajaamielisiä koskevien luetteloiden hoitamisesta;

4) antaa kunakin vuonna helmikuun loppuun mennessä mielisairaanhuoltopiirin johtavalle lääkärille kertomus huoltotoimiston toiminnasta edelliseltä vuodelta;

5) toimittaa mielisairaanhuoltopiirin johtavalle lääkäri-
le tarvittaessa huoltotoimistoa ja sen työtä koskevat tilasto-
tiedot ja muut selvitykset;

6) tarkastaa ja vahvistetun talousarvion rajoissa hyväksyä
maksettaviksi huoltotoimiston ja sen alaisen laitosten las-
kut;

7) olla määrääkänä tavattavissa virkahuoneessaan huolto-
toimistossa; sekä

8) ryhtyä valtuuksiensa sallimissa rajoissa tarpeellisiksi
katsomiinsa toimenpiteisiin mielisairaanhuoltotyön tehostami-
seksi ja kehittämiseksi.

12 §. Huoltolääkäritä vaaditaan hermo- ja mielitautien
erikoislääkärin pätevyys.

Huoltotoimiston huoltolääkärin tehtävänä on:

1) pitää lääkärin vastaanottoja psykiatrisen huollon anta-
mista varten;

2) tarvittaessa suorittaa kotikäyntejä;

3) antaa mielisairaslaisissa ja -asetuksessa tarkoitettuja
lääkärinlausuntoja;

4) pitää neuvottelutilaisuuksia sosiaalihoitajien kanssa;

5) hoitaa huoltotoimiston osalta ylilääkärin tehtävät tä-
män vuosiloman ja virkavapauden aikana; sekä

6) toimia hoitokotien lääkäriminä.

13 §. Huoltotoimiston ylihoitajalta vaaditaan sairaanhoi-
tajakoulutuksen lisäksi erikoiskoulutus psykiatrisessa huolto-
työssä sekä vähintään vuoden kokemus mielisairaanhoidon tai
-huollon alalla.

Ylihoitajan tehtävänä on:

1) suorittaa huoltotoimiston ylilääkärin ja huoltolääkärin
hänelle antamat virkaan kuuluvat tehtävät;

2) avustaa ennako- ja jälkihuollon tarkoituksenmukaisessa
järjestämisessä;

3) valvoa omalta osaltaan, että hänen alaisensa toimiston
henkilökunta suorittaa huolellisesti kaikki heille kuuluvat
tehtävät;

4) järjestää neuvottelutilaisuuksia huoltotoimiston henki-
lökunnan kesken;

5) olla määrääkänä tavattavissa huoltotoimistossa;

6) huolehtia potilasasuntoloista sekä huoltotoimiston ja
potilasasuntoloiden varustelusta, irtaimistosta ja tarveaineis-
ta.

14 §. Huoltotoimiston sosiaalihoitajalta vaaditaan erikois-
koulutus psykiatrisessa huoltotyössä tai ainakin koulutetun
sairaanhoitajan pätevyuden lisäksi kokemusta mielisairaanhoidon
tai -huollon alalla.

Sosiaalihoitajan tulee suorittaa toiminta-alueellaan ja
huoltotoimistossa ylilääkärin ja ylihoitajan hänelle määrää-
mät tehtävät.

15 §. Toimistonhoitajan tulee olla perehtynyt kirjanpitoon
ja toimistotyöhön. Hän on lähinnä ylilääkärin ja keskusmieli-
sairaalan taloudenhoitajan alainen.

Toimistonhoitajan tehtävänä on:

1) hoitaa huoltotoimiston ja sen alaisten laitosten kirjan-
pito sekä

2) huolehtia muista ylempien viranomaisen hänelle antamista virkaan kuuluvista toimistotehtävistä.

16 §. Toimistoapulaisen tulee olla perehtynyt toimistotyöhön ja konekirjoitustaitoinen.

Toimistoapulaisen tehtävänä on suorittaa ylempien viranomaisen hänelle antamia virkaan kuuluvia toimistotehtäviä.

17 §. Mielisairaanhoitokodin vastaavalta hoitajalta vaaditaan sairaanhoitajan koulutuksen lisäksi kokemusta mielisairanhoidon alalla. Hänen tulee varsinaisen sairaanhoitotyön ohella huolehtia kodin yleisestä järjestyksestä sekä taloudenhoidosta.

18 §. Huoltotoimiston ylilääkärin valitsee kaupunginhallitus, huoltolääkärin, ylihoitajan, toimistonhoitajan, toimistoapulaisen ja vahtimestarin sairaalalautakunta, sosiaalihoitajan ja hoitokotien hoitajan huoltotoimiston ylilääkäri sekä keittäjän, siivoojan ja työsuopimussuhteessa olevat taloudenhoitaja.

116. Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös elokuun 15 p:ltä 1956.

(Suomen as.-kok. 472/56)

(Vrt. kunn. as.-kok.1953:73)

Valtioneuvosto on valtiovarainministeriön esittelystä muuttanut 21 päivänä marraskuuta 1946 ennakkoperintälain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antamansa päätöksen (802/46) 5 §:n, sellaisena kuin tämä pykälä on 10 päivänä syyskuuta 1953 annetussa päätöksessä (353/53), näin kuuluvaksi:

5 §. Kunnan valtuuston ennakkoperintälain 10 §:n nojalla tekemä ehdotus veroäyrin hinnaksi, jonka mukaan kunnalle on seuraavana vuonna kunnallisveroa pidätettävä, on vuosittain toimitettava valtiovarainministeriölle ennen lokakuun 31 päivää ellei valtiovarainministeriö yksityistapauksessa toisin määrää.

117. Maidontarkastamon taksa.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama elokuun 30 p:nä 1956.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 7 p:nä 1956)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:44 ja 1952:86)

I. Maidontuottajain suoritettavat maksut.

	Mk
1) Maidontarkastuspakon alaisella alueella tuotettu tai sinne karjasta suoraan tuotu maito tai kerma:	
a) kultakin maidonkuljetusastialta	30
b) kultakin kermankuljetusastialta	60
c) tarkastusmaitotalojen kultakin maidonkuljetusastialta	100
2) Maidontarkastuspakon alaiselle alueelle sen ulkopuolella olevan meijerin tai kokoamispaikan välityksellä tuotu maito tai kerma, näytteeltä ..	25

II. Maidontarkastamon suoritettavat maksut.

Maidontuotantopaikan hygieenisestä tarkastuksesta on maksettava:

a) eläinlääkärin suorittamasta	300
b) terveydenhoidontarkastajan suorittamasta ...	150
c) eläinlääkärin suorittamasta tarkastusmaitotalon tarkastuksesta	800

**118. Ennäkön pidättäminen ennakkoperintälain 4 §:n
4 momentin tarkoittamasta edustus- ja matka-
kustannuksesta tai muusta sellaisesta
hyvityksestä.**

Valtiovarainministeriön päätös joulukuun 17 piltä 1954.

(Lisäyksineen syyskuun 6 piltä 1956)

(Suomen as.-kok. 476/54 ja 486/56)

Valtiovarainministeriö on 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain (696/46) 4 §:n 4 momentin nojalla määrännyt seuraavaa:

1 §. Ennakkoperintälain 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun työ- tai tehtäväsuhteen perusteella suoritettua edustus- ja matkakustannusta tai muuta sellaista hyvitystä ei ole pidettävä sellaisena palkkana tai palkkiona, josta ennakkoperintälain mukainen pidätys on toimitettava, jos kysymyksessä oleva hyvitys on tarkoitettu työn tai tehtävän suorittajalle työstä aiheutuneiden erityisten kustannusten korvaukseksi.

Kun palkan- tai palkkionsaajalla on työn tai tehtävän suorittamisessa ollut sellaisia erityisiä kustannuksia, joista hän ei ole saanut työn- tai tehtävänantajalta eri korvausta, on kustannukset vähennettävä palkan tai palkkion määrästä ennen pidätyksen toimittamista, jos saaja esittää niistä maksajalle uskottavan selvityksen.

2 §. Palkan tai palkkion maksajan on merkittävä saajan verokirjaan tai palkanpidätystodistukseen 1 §:n 1 momentin mukainen hyvitys, vaikka pidätystä ei siitä ole tehty. Hyvitys on myöskin merkittävä tulo- ja omaisuusverolain 83 ja 94 §:n mukaisiin verolautakunnille lähetettäviin työnantajan tarkkailuilmoituksiin.

Toimittaessaan pidätyksen 1 §:n 2 momentin mukaisesti vähennetyistä palkan tai palkkion määrästä on maksajan merkittävä saajan verokirjaan tai palkanpidätystodistukseen sekä tarkkailuilmoitukseen myöskin suorittamansa määrä vähentämättömänä.

3 §. Palkan tai palkkion maksajaa, joka on 1 §:n 1 momentin nojalla jättänyt pidätyksen toimittamatta siinä tarkoitusta hyvityksestä tai toimittanut pidätyksen 1 §:n 2 momentin mukaisesti vähennetyistä määrästä, alkūon ennakkoperintälain 17 §:n nojalla myöhemmin veloitettako suorittamaan pidätystä vastaavaa määrää siltäkkān osalta hyvitystä tai vähen-

nystä, jonka ei voida katsoa kuluneen erityisten kustannusten suorittamiseen, jos palkan tai palkkion maksaja on noudattanut 2 §:ssä annettuja määräyksiä, eikä kysymyksessä ole ilmeinen, tahallinen pidätysvelvollisuuden laiminlyönti.

4 §. Tämän päätöksen 2 ja 3 §:n säännökset eivät koske valtion viran tai toimen haltijalleen sekä tilapäiselle toimihenkilölleen eikä kunnan viran haltijalleen matkustussääntönsä nojalla virkamatkasta suorittamaa matkakustannusten korvausta ja päivärahaa. *Valtiovaraministeriö 6/9 1956.*

119. Helsingin kaupunginorkesterin vuokraustariffi.

Musiikkilautakunnan vahvistama kesäkuun 19 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:142)

a)	Sävellyskonsertit, kotimaiset:		
	2 harjoitusta	10 000	mk
	Ylimääräinen harjoitus	2 000	"
b)	Kotimaisten johtajien konsertit:		
	2 harjoitusta	35 000	"
	Ylimääräinen harjoitus	8 000	"
c)	Kuorojen konsertit, kotimaiset konsertin- antajat:		
	1 harjoitus	30 000	"
	Ylimääräinen harjoitus	8 000	"
d)	Säestyskonsertit, kotimaiset konsertinanta- ajat:		
	1 harjoitus	40 000	"
	Ylimääräinen harjoitus	8 000	"
e)	Kotimaiset yhdistykset ja yksityiset:		
	1 harjoitus	60 000	"
	Ylimääräinen harjoitus	15 000	"

Johtajan palkkion suorittaa vuokraaja oman sopimuksensa mukaan.

Tariffista voidaan vain musiikkilautakunnan harkinnan mukaan poiketa.

120. Erinäisten kunnallisiin arkistoihin kuuluvien asiakirjojen hävittäminen.

Sisäasiainministeriön päätös syyskuun 13 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 487/56)

Sisäasiainministeriö on valtionarkiston esityksestä päättänyt julkaistaviksi seuraavat, julkisista arkistoista 20 päivänä tammikuuta 1939 annetun lain (18/39) 7 §:n nojalla annetut valtionarkiston yleisohjeet erinäisten kunnallisiin arkistoihin kuuluvien tarpeettomiksi katsottujen asiakirjojen säilyttämisen vähimmäisaajoista ja hävittämisestä:

1 §. Valtionarkisto on suostunut siihen, että kunnallisista arkistoista saadaan jäljempänä mainittuja säilyttämisen vähimmäisaikoja ja muita määräyksiä noudattaen hävittää seuraaviin ryhmiin kuuluvat asiakirjat vuoden 1919 jälkeiseltä ajalta:

A s i a k i r j a r y h m ä ;

Säilyttämisen vähimmäisaika ja muita määräyksiä;

I. YLEISLUONTOISET ASIAKIRJARYHMÄT:

A. Merkintäkirjoista

1. Postikirjat	Tavallisen postin 5 vuotta, arvopostin 10 vuotta. Jos postikirjaa voidaan käyttää puuttuvan diaarin korvikkeena, säilytetään se pysyvästi
2. Tulotositteiden kuittausluettelot	10 vuotta
3. Maksusitoumus- ja todistusluettelot	10 vuotta
4. Moottoriajoneuvojen ajopäiväkirjat	5 vuotta

B. Luetteloista

5. Luettelojen ylimääräiset kunnan määrättävissä septit, toisteet ja jäljenökset sekä sellaiset tilapäisluontoiset apuluettelot ja -kortistot, jotka on laadittu yksinomaan viranomaisen oman toimistotyön helpottamiseksi

6. Irtaimistoluettelot, irtaimiston hankintakirjat ja -kortit sekä irtaimiston poistoluettelot 10 vuotta
Hankintakirjat ja -kortit säilytetään kuitenkin vähintään niin kauan, kuin niihin merkittyjä irtaimistoesineitä on käytössä
7. Kunnallisvaltuuston ja -hallituksen sekä kunnallisten lautakuntien ja johtokuntien kokousten kutsulistat 2 vuotta
- C. Pöytäkirjoista
8. Pöytäkirjojen ja esittelylistojen ylimääräiset konseptit, jäljennökset ja toisteet Kunnan määrättävissä
- D. Toimitteista (konseptista)
9. Ylimääräiset toisteet, jäljennökset ja monisteet viranomaisen omista asiakirjoista sekä tilapäiset muistiinpanot ja luonnokset Kunnan määrättävissä
- E. Saapuneista asiakirjoista
10. Sellaiset saapuneet kirjeet, joita ei käsitellä kokouksissa, kuten erilaiset tiedustelut, tarjoukset, tilaukset ja todistuspyynnöt Kunnan määrättävissä
Valtionavun käyttöä selvittävät kirjeet on kuitenkin säilytettävä vähintään 10 vuotta
11. Sellaiset monisteet, jäljennökset ja otteet, joista kunnan arkistossa säilyy yksi kappale joko alkuperäisenä tai jäljennöksenä Kunnan määrättävissä
Vastaanottajan toiminnan kannalta tärkeät kappaleet on kuitenkin säilytettävä
12. Sellaiset saapuneet ilmoitukset, työpäiväkirjat ja työselostukset, joiden yksinomaista tarkoituksena on joko kunnan kassan tai tilinpidon tarkkailu taikka kunnan viranhaltijain työskentelyn tai kunnan toimesta tehdyn muun työn valvonta 10 vuotta
13. Sellainen kunnalliskertomuksen tai kunnan toimesta tehdyn muun kertomuksen, selvityksen tai tilaston laatimista varten kertynyt aineisto, jonka sisältämät tiedot kaikilta olennaisilta osiltaan on otettu laadittuun kerto-

mukseen, selvitykseen tai tilastoon taikka säilyvät lähettäjän arkistossa

14. Kunnallishallitukselle tai lautakunnille saapuneet talousarvioehdotukset
15. Saapuneet kuulutukset
16. Viranhakuasiakirjat paitsi nimitettyjen

Kunnan määrättävissä

Kunnan määrättävissä

Nimitettyä henkilöä koskevat säilytetään pysyvästi. Muut saadaan, jollei niitä hakijan pyynnöstä ole annettu takaisin, hävittää 2 vuoden säilytysajan jälkeen

F. Kirjeistöstä

Katso kohdat D ja E.

G. Tiliasiakirjoista

17. Tilitositteet

10 vuotta paitsi palkkausluotteloiden ja palkkakuittien 50 vuotta. - Myös palkkausluettelot ja palkkakuitit voidaan hävittää 10 vuoden säilytysajan kuluttua, mikäli näiden palkkatositteiden sisältämät, kunnan palveluksessa olevien tai olleiden henkilöiden ikälisä-, eläke- tai palveluksesta johtuvien muiden etujen selvittämisessä tarvittavat tiedot on riittävä luotettavasti ja yksityiskohtaisesti saatavissa viranhaltijain luetteloista, palkkakorteista, työtodistusten toisteista tai muista säilytettävistä asiakirjoista taikka arkistovalokuvauksella saaduista jäljennöksistä. Tällaisissa tapauksissa kunnallishallituksen on hävittämisehdotuksessaan esitettävä valtuustolle seikkaperäinen selvitys siitä, mihin muihin asiakirjoihin tarvittavat palvelussuhdetta koskevat tiedot sisältyvät. - Alkuperäisiä kauppa- ja velkakirjoja, vuokrasopimuksia ja muita niihin verrattavia asiakirjoja, joita harkitaan tarvittavan 10 vuotta kauemmin, älköön liitettävä tilitositteisiin

18. Tositteista erillään säilytettävät postisiirtotilien tiliotteet, tilillepano- ja siirtokorttien kupongit ja koontiluettelot, samoin tilillepanokortit, milloin kunnalle tuleva, siirtotilille maksettavaksi tarkoitettu suoritus on saapunut postisiirtoa käyttämättä 10 vuotta
19. Kannettujen maksujen kuittivihkojen kannat sekä tositteista erillään säilytettävät kuittien kaksoiskappaleet 10 vuotta
Jos yksi kappale kuittia sisältyy varsinaisiin tilitositteisiin, noudatetaan muiden kappaleiden ja kuittivihkojen kantojen hävittämisessä jäljempänä (kohta 20) tositteiden jäljennösten hävittämisestä annettuja määräyksiä
20. Tilikirjojen ja tositteiden konseptit, kaksoiskappaleet ja jäljennökset Saadaan hävittää sen jälkeen, kun vastaavien pääkappaleiden tarkastus ja sellaiset lisätutkimukset, joita tilintarkastus on saattanut aiheuttaa, ovat päättyneet. Tilikirjojen konsepti- ja kaksoiskappaleita ei kuitenkaan hävitetä, jos vastaavat pääkappaleet ovat tuhoutuneet. Ellei kassakirjaa erikseen pidetä, on ensikassakirja säilytettävä
21. Varastotilin erittelykortit sekä varastojen tavarakortit 10 vuotta
22. Tavaratilaukset, niiden toisteet ja tavaroiden lähetysoitukset (kuormakirjat) sekä osto- ja maksuosoitusten, maksusitoumusten ja avustusten luovutusmääräysten toisteet 2 vuotta
- II. KUNNAN ERI TEHTÄVIEN MUKAAN LUETELLUT ASIAKIRJARYHMÄT:
- a) Vero- ja ulosottotoimi
23. Kunnallisveron tuloilmoitukset D-lomakkeet saadaan hävittää tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotusta varten 9 päivänä huhtikuuta 1919 annetun lain (43/19) 20 §:ssä säädetyin säilyttämisen vähimmäisajan kuluttua. A-,

B- ja C-lomakkeet on samassa lainkohdassa mainittuja erityisiä tarkoituksia varten säilytettävä vähintään 10 vuotta. Mikäli tallessa on vielä vuotta 1940 vanhempia tuloilmoitusvuosikertoja, on niistä tieteellistä tutkimusta varten säilytettävä yksi vuosikerta 1920- ja yksi vuosikerta 1930-luvulta tai näistä arkistovalokuvauksella otetut jäljennökset

24. Taksoituslautakunnalle saapuneet verovelvollisten palkkoja koskevat ilmoitukset (saapuneet palkkatiedot)	5 vuotta
25. Palkasta, eläkkeestä, elin-korosta ja osingosta pidätetyn ennakon jakoluettelot	10 vuotta
26. Saapuneet verovalituspäätökset.	10 vuotta
27. Maarekisteriotteet	Kunnan määrättävissä
28. Henkikirjaotteet	Kunnan määrättävissä
29. Ulosottomiehen arkistoon kuuluvat verojen ja maksujen perimislauettelot	10 vuotta
30. Ulosottomiehen palautusluettelot perimättä jääneistä veroista ja maksuista	10 vuotta
31. Verojen ja maksujen perimistä koskevat virka-apukirjeet sekä palautuneet maksuliiput ja jäämäluetteloiden otteet	10 vuotta
32. Lääninhallitukselle lähetettyjen perimistilastojen tois-teet	5 vuotta
33. Ulosottomiehelle saapuneet yksityisiä ulosottotapauksia koskevat kirjeet, tuomiot, päätökset ja pöytäkirjanotteet sekä näihin liittyvät muut asiakirjat (koskee vain kaupunginvoutea)	10 vuotta siitä, kun täytännönpano lainvoimaisen tuomion tai päätöksen nojalla on täysin loppuunsaatettu ja hakijalle on siitä toimitettu tilitys tai muu lopullinen selvitys
34. Pakkoperimiskuittien tois-teet	10 vuotta
35. Kunnallisverokuittien ja veronpalautuskuittien kupon-git	10 vuotta

36. Kansaneläkemaksujen pidätys- 10 vuotta
todisteet
37. Koiraveron kortit ja luet- Kunnan määrättävissä
telot
- b) Palotoimi
38. Palopäällikön palotarkastus- 10 vuotta
kirjat ja -kortit
39. Palotarkastuspöytäkirjat 5 vuotta
40. Nuohousluettelot ja nuohous- 5 vuotta
kuitit
- c) Rakennustarvikkeiden
säännöstely
41. Rakennustarvikkeiden jako- 5 vuotta
luettelot
42. Rakennustyö lupien toisteet 5 vuotta
43. Rakennustarvikkeiden osto- 5 vuotta
lupien toisteet
44. Rakennustyö lupa- ja tarvi-
keanomukset niihin liittyvi- 5 vuotta
ne piirustuksineen
45. Rakennustarkkailukortit 5 vuotta
- d) Sosiaalihuolto
- Asevelvollisten ja heidän
omaistensa avustaminen
46. Kuukausipalkka-, huoltoraha- 10 vuotta
ja vuokrarahakirjat sekä
sotilasevustuskirjat
47. Sotakuukausipalkkahakemuk- 10 vuotta
set (ilmoitukset sotakuu-
kausipalkan määräämistä var-
ten)
48. Sotakuukausipalkan lisän 10 vuotta
hakemukset ja niihin liit-
tyvät puolustusministeriön
päätökset
49. Huoltorahahakemukset sekä 10 vuotta
niihin liittyvät lääninhal-
lituksen päätökset
50. Vuokrarahahakemukset 10 vuotta
51. Erorarahahakemukset 10 vuotta
52. Odotusrahan ja sen lisäyk- 10 vuotta
sen hakemukset
53. Kurssirahan lisäyksen ja 10 vuotta
asumiserolisisän hakemukset

54. Sotilasavustushakemukset 10 vuotta
55. Asevelvollisuuden suorittamista koskevat todistukset ja kotiuttamisilmoitukset sekä asianomaisille lautakunnille näissä asioissa saapuneet kirjeet, valtakirjat ja virkatodistukset
- Muita sosiaalihuollon asiakirjoja
56. Lapsilisäilmoitukset Saadaan hävittää 10 vuoden kuluttua siitä, kun ilmoitukseen perustuva viimeinen lapsilisämaksu suoritettiin
57. Äitiysavustushakemukset 10 vuotta
58. Perhelisähakemukset 10 vuotta
59. Äitiysavustus-, perhelisä- ja lapsilisäkortit Saadaan hävittää sen jälkeen, kun 10 vuotta on kulunut korttiin tehdystä viimeisestä maksamismerkinnästä
60. Kodinperustamislainahakemuksen jäljennökset sekä niihin liittyvät sosiaaliministeriön päätösjäljennökset 10 vuotta
61. Juopuneena tavattuja henkilöitä koskevat ilmoitus- ja yhdistelmäkortit 10 vuotta asianomaista henkilöä koskevasta viimeisestä merkinnästä. Mikäli ilmoituskortin sisältämät tiedot vietään erityiseen yhdistelmäkorttiin, saadaan ilmoituskortti hävittää sen jälkeen, kun nämä merkinnät on tehty
62. Kansaneläkelaitokselta saapuneet eläkepäätökset Saadaan hävittää asianomaisen henkilön kuoltua
- e) Opetus- ja sivistystoimi
63. Koulujen luokkapäiväkirjat 10 vuotta Pysyvästi säilytetään päästötodistusten arvosanoja sisältävät päiväkirjat sekä eri koulumuotoja edustavista kouluista joka kymmeneltä vuodelta yhden koulun yhdet päiväkirjat kultakin vuosiluokalta
64. Luettelot oppilaille jaetuista ja myydyistä kirjoista ja oppilaiden muista koulutarvikkeista 10 vuotta
65. Kouluun ilmoittautuneiden oppilaiden virkatodistukset Kunnan määrättävissä

66. Oppilaiden vanhempien palauttamattomat oppilaiden terveydentilaa koskevat kyselylomakkeet Saadaan hävittää sen jälkeen, kun oppilas on eronnut, ei kuitenkaan aikaisemmin kuin 5 vuoden kuluttua, ja ehdolla, että tarvittavat tiedot lomakkeesta on viety oppilaan terveystietoihin
67. Kirjastoihin palautetut lainauskortit sekä kirjastojen yhteydessä olevat ns. kirjankortit Kunnan määrättävissä
- f) Terveydenhoitotoimi
68. Terveydenhoidon katsastajien säännöllisten tarkastusten tarkastuspöytäkirjat (tarkastuselostukset) 5 vuotta Erikoistarkastusten säilytetään pysyvästi
69. Rokotusluetteloiden (-päiväkirjojen) jäljennökset ja rokotustodistukset 10 vuotta
70. Rokotusta varten saadut syntneiden luettelot ja henkikirjojen otteet 5 vuotta
71. Terveys sisärieni, kättilöiden, kodinhoitajien ja terveydenhoidon katsastajien kuukausikertomukset (työtilastot) 2 vuotta
72. Saapuneet yskösnäytevastaukset Saadaan hävittää sen jälkeen, kun tiedot on merkitty tuberkuloosipotilaskorttiin
- g) Erinäiset muut asiakirjat
73. Kunnallisevaalien vaaliliput Saadaan hävittää sen jälkeen, kun lähinnä seuraavat vaalit on toimitettu
74. Kioskien ym. myyntipaikkojen vuokraamista koskevat huutokauppapöytäkirjat Kunnan määrättävissä
75. Maataloustuotannon tukemiseksi annettavien avustusten hakemukset sekä avustusten jaossa käytettävien ostotodisteiden kuntiin jäävät toistat Saadaan hävittää 10 vuoden säilytysajan kuluttua ehdolla, että kunnan arkiston muissa asiakirjoissa säilyy tieto avustusten saajista ja kullekin annetuista avustussumma-rista
76. Työvelvollisia koskeva työvoiman ilmoittautumiskortisto Kunnan määrättävissä Mikäli kortteista käy ilmi työvelvollisuuslain nojalla työhön määrättyjen henkilöiden palvelusajat ja -paikat, on nämä kortit säilytettävä 50

- vuotta, jollei vastaavia tietoja ole saatavissa kunnan muista asiakirjoista
77. Tullausilmoituskirjojen ja tullilaskujen jäljennökset 10 vuotta
78. Sotilasmajoituskuittien kaksoiskappaleet 10 vuotta

2 §. Määräajan kuluttua hävitettävien saapuneitten asiakirjojen säilytysaika lasketaan alkavaksi vastaavan lopullisen päätöksen tai lähetetyn kirjeen päiväyksestä tai, ellei asia ole aiheuttanut toimenpiteitä, asiakirjojen saapumispäivästä; tiliasiakirjojen sen tilivuoden päättymisestä, jota ne koskevat, ja muunlaisten asiakirjojen niihin tehdystä viimeisestä merkinnästä.

3 §. Vuotta 1920 vanhemmat asiakirjat sekä muut kuin 1 §:ssä lueteltuihin ryhmiin kuuluvat asiakirjat vuoden 1919 jälkeiseltä ajalta on säilytettävä pysyvästi, jollei valtionarkisto kukaan yksityistapausta varten erikseen antamallaan luvalla suostu niiden hävittämiseen. Samoin on saatava valtionarkiston suostumus, milloin asiakirjoja katsotaan voitavan hävittää edellä vahvistettuja lyhyempien määräaikojen kuluttua sillä perusteella, että ne on valokuvausmenetelmää käyttäen jäljennetty.

4 §. Kunnallisvaltuuston asiana on

a) päättää, mitkä asiakirjaryhmät hävitetään niistä, jotka 1 §:ssä on mainittu, ja niistä joiden hävittämiseen valtionarkisto 3 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa erikseen on antanut luvan;

b) vahvistaa, huomioon ottamalla tässä päätöksessä luetellut säilyttämisen vähimmäisajat, ne määräjajat, joiden kuluttua kunkin asiakirjaryhmän hävittäminen saa tapahtua; tällöin on erityisesti päätettävä edellä kunnan harkinnasta riippuviksi jätetystä aikamääräistä;

c) määrätä, ettei asiakirjoja, milloin niitä tehdyn valituksen tai vireille pannun syytteen johdosta tai niihin verrattavaan tarkoitukseen edelleen tarvitaan, saa hävittää, niin kauan kuin ne ovat tarpeen kysymyksessä olevaa tarkoitusta varten, sekä määrätä myös mahdollisista muista ehdoista ja rajoituksista, joita on noudatettava eri ryhmiin kuuluvia asiakirjoja hävitettäessä;

d) antaa määräyksiä asiakirjojen hävittämisen toimeenpanosta.

5 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettuja asiakirjoja voi valtionarkisto erikoistapauksissa määrätä tieteellisen tutkimuksen tarvetta varten edelleen säilytettäväksi.

6 §. Asiakirjojen hävittämisestä on pidettävä kirjaa, johon lyhyesti merkitään, mitä asiakirjoja on hävitetty, mihin valtuuston antamien hävittämisohjeiden kohtaan tai erilliseen päätökseen hävittäminen perustuu, sekä milloin ja millä tavalla hävittäminen on toimeenpantu. Tällaisen hävittämismerkinnän allekirjoittavat hävittämistä toimeenpanemaan ja siitä vastamaan määrättyt kaksi viranhaltijaa, joista toisen tulee olla asianomaisen arkiston vastuunalainen hoitaja. Hävittämisestä on tehtävä merkintä myös arkiston pääluetteloon.

7 §. Kansanhuoltolautakuntien arkistoihin kuuluvien tarpeettomiksi katsottujen asiakirjojen hävittämisestä on voimassa mitä siitä erikseen on määrätty.

121. Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 27 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 493/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:149)

Valtioneuvosto on huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 annetun lain (552/55) nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt muuttaa huoneenvuokrasäännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 antamansa päätöksen (553/55) 13 §:n näin kuuluvaksi:

13 §. Sosiaaliministeriö asettaa avukseen huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 annetun lain (552/55) 4 §:n 4 momentissa mainittua tarkoitusta varten enintään viisijäsenisen toimikunnan, jossa puheenjohtajan lisäksi on yhtä monta edustajaa vuokranantaja- ja vuokralaispiireistä.

122. Helsingin kaupungin revisioviraston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 10 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:162 ja 1953:22)

I. Yleiset jatkuvaa tarkastusta koskevat määräykset.

1 §. Helsingin kaupungin jatkuvan tilintarkastuksen suorittaa kaupunginrevisori, joka on lain edellyttämä vakinainen kaupungin tilintarkastaja, apunaan revisiovirasto.

2 §. Jatkuvan tilintarkastuksen on valvottava:

1) että kaupungin tilintarkastus ja kirjanpito on ajanmukaisesti järjestetty sekä täsmällisesti ja hyväksytyjen perusteiden mukaan hoidettu;

2) että kirjanpito, tilitykset ja niiden perusteena olevat tositeasiakirjat ovat numerolleen sekä muodollisesti ja asiallisesti oikeat;

3) että vahvistettuun talousarvioon merkityt tai kaupungille muutoin kuuluvat tulot ovat säädetyssä järjestyksessä kannetut ja asianmukaisesti tilitettyt;

4) että maksut kaupungin kassasta perustuvat vahvistettuun talousarvioon tai asianomaisen viranomaisen päätökseen sekä ovat suoritettut kaupungin tilisäännön määräämässä järjestyksessä;

5) että kaupungin kiinteästä ja irtaimesta omaisuudesta pidetään säädettyjä luetteloja ja kirjoja ja että ne ovat muodollisesti oikeat;

6) että kaupungin sitoumuksista, vakuuksista, vakuutusasiakirjoista ja muista arvopapereista pidetyt luettelot ovat numerolleen sekä muodollisesti ja asiallisesti oikeat sekä että kaupungin antolainoja ja muita saatavia koskevat oikeudet on valvottu;

7) että toimeenpano- ja tilittäjäviranomaiset kaupungin talousasiain hoidossa noudattavat voimassa olevia säännöksiä tai asianomaisen hallintoelimen päätöksiä, eivätkä mene sen toimivallan ulkopuolelle, mikä voimassa olevain ohje- tai johtosääntöjen mukaan niille kuuluu; sekä

8) että edellä mainittujen viranomaisten varain hoitoon kohdistuvat toimenpiteet ovat järjestyksellisesti taloudenhoidon kannalta katsottaessa tarkoituksenmukaisia.

3 §. Revisioviraston tulee, milloin sen tarpeellisenä pitää, toimittaa kaupungin rahavarojen, arvopapereiden, varastojen, maksulipukkeiden ja muun omaisuuden inventauksia. Kassavirastojen huostassa olevat varat on vähintään neljästi vuodessa laskettava samoin kuin muiden tilittäjien vähintään kahdesti,

ellei kaupunginrevisori näiden tilittäjien ennako- tai kantavarojen tilapäisluontoisuuden tai pienuuden vuoksi katso joissakin tapauksissa harvempien tarkastusten riittävän. Tarkastuksista laadittavien pöytäkirjojen johdolla on revisioviraston annettava kaupunginhallitukselle aina vuosineljänneksittäin, ellei siihen aihetta useammin ilmaannu, tiedoitus, josta käyvät ilmi suoritettut tarkastukset sekä ne huomautukset, joihin tarkastus mahdollisesti on antanut aihetta.

4 §. Kun revisiovirasto toimittamissaan tarkastuksissa havaitsee virheitä, puutteellisuuksia tai leväperäisyyttä ohje- tai johtosääntöisesti määrättyjen varainhoitosäännösten soveltamisessa, eikä kaupunginrevisorin muistutusta havaitun virheen tai puutteellisuuden korjaamisesta oteta varteen, on kaupunginrevisorin tehtävä asiasta ilmoitus asianomaiselle lautatai johtokunnalle. Ellei tämä johda puutteellisuuden korjaamiseen tai jos laiminlyönti voi tuottaa korvausvelvollisuuden taikka jos muistutus on sitä laatua, että syytteen nostaminen voi tulla kysymykseen, ilmoittakoon kaupunginrevisori, kohta kun virhe on huomattu, asian myöskin kaupunginhallitukselle.

5 §. ~~Kaupunginrevisorin on annettava vuosittain kertomus revisioviraston edellisen tilivuoden toiminnasta ja sen yhteydessä myös lausuntonsa kaupungin edellisen vuoden talouden hoidosta kuukauden kuluttua siitä, kun kaupungin tilit päätettyinä ja liitteineen on hänelle toimitettu. Paitsi niitä selostuksia ja esityksiä, jotka kaupunginrevisori katsoo tämän johtosäännön asettamien tehtävien mukaisesti olevan kertomuksessa saatettava kaupunginvaltuuston ja hallintoviranomaisten tietoon, tulee kertomukseen sisältyä:~~

- 1) tiedonanto siitä, onko kertomusvuoden tilinpäätös oikea;
- 2) huomautukset siitä, ovatko ja missä kohdin toimeenpano- ja tilittäjäviranomaiset, ilman asianomaista myönnytystä, poikenneet vahvistetusta talousarviosta tai laiminlyöneet noudattaa kaupungin omaisuuden hoidosta vahvistettujen säännösten määräyksiä.

Tämä kertomus, samoin kuin revisioviraston muikin tarkastusaineisto, kuten muistutusasiakirjat, päiväkirjat ja kirjeenvaihto, on annettava vuositilintarkastajien käytettäväksi, ja on kaupunginrevisorin tarvittaessa toimitettava vuositilintarkastajien yleiskokouksen pyytämiä lisäselvityksiä tarkastusaineistoon perehtymiseksi.

6 §. Kaupungin toimeenpano- ja tilittäjäviranomaiset ovat velvolliset revisioviraston vaatimuksesta jättämään sen tarkastettaviksi kaikki kaupungin taloushallinnon alaan ja tilinpitoon kuuluvat samoin kuin sitä valaisevat kirjat ja liitteet, luettelot, rekisterit, pöytäkirjat, kirjeenvaihdon, kustannusarviot ja hankintatarjoukset, saatava- ja velka-asiakirjat yms., jotka huomataan tarpeellisiksi tarkastuksen toimittamiseksi.

Niinikään tulee kaikkien virastojen ja laitosten lähettää revisiovirastolle pyydettyessä jäljennös laatimistaan kertomuksista, tili-ilmoituksista ja suorittamiensa tarkastusten tarkastuspöytäkirjoista sekä antaa jäljennös tekemistään kauppa-, hankinta- ja välikirjoista kuin myöskin pöytäkirjoista.

7 §. Kaikki kaupungin asettamat lauta- ja johtokunnat sekä muut viranomaiset ja toimihenkilöt ovat velvolliset revi-

siviraston tekemien muistutusten, huomautusten tai kyselyjen johdosta antamaan revisiotoimiston vaatimat lausunnot ja selitykset.

II. Revisioviraston viranhaltijat ja heidän tehtävänsä.

8 §. Revisioviraston viranhaltijoina on, paitsi kaupunginrevisoria, apulaiskaupunginrevisori, revisoreja, apulaisrevisoreja, toimistonhoitaja ja laskentatarkkajia. Näiden lisäksi on toimistossa tarpeellinen määrä toimistoapulaisia sekä vahtimestari.

Kaupunginrevisorin, apulaiskaupunginrevisorin ja revisorit, joiden pätevyysvaatimuksena on korkeakoulun loppututkinolla osoitettu ammattiin kuuluva opillinen koulutus ja käytännöllinen kokemus sekä perehtyneisyys kunnalliseen taloushallintoon ja mieluummin myöskin liiketalouteen, samoin kuin apulaisrevisorit, joiden pätevyysvaatimuksena on edellä mainittu opillinen koulutus tai vastaavat tiedot ja käytännöllinen kokemus, valitsee kaupunginvaltuusto, apulaiskaupunginrevisorin, revisorit ja apulaisrevisorit kaupunginrevisorin annettua lausunnon hakijoista.

Toimistonhoitajan ja laskentatarkkajat, joiden pätevyysvaatimuksena on merkonomin tai hallintososionomin tutkinto taikka vastaavat tiedot ja käytännöllinen kokemus, sekä toimistoapulaiset ja vahtimestarin valitsee kaupunginhallituksen yleisjaosto kaupunginrevisorin annettua hakijoista lausuntonsa.

Toimistoapulaisten tulee olla konekirjoitustaitoisia ja toimistotyöhön perehtyneitä.

Tilapäisen henkilökunnan ottaa ja irtisanoo kaupunginrevisori.

9 §. Kaupunginrevisori toimii revisioviraston johtajana ja on velvollinen, paitsi mitä siitä edellä on määrätty:

1) ryhtymään revisioviraston puolesta ja sen nimessä kaikkiin niihin toimenpiteisiin, mitkä tämän johtosäännön mukaan kuuluvat kaupungin jatkuvaan tilintarkastukseen;

2) maksettaviksi hyväksymään revisioviraston laskut;

3) antamaan apulaiskaupunginrevisorille, revisoreille ja apulaisrevisoreille kirjalliset määräykset tarkastustehtävistä ja muuten jakamaan tarkastus- ja muut tehtävät toimiston viranhaltijain kesken sekä tarpeen mukaan ohjaamaan heitä töissään;

4) pitämään silmällä viraston viranhaltijain työtä ja sitä varten valvomaan, että tilien tarkastus toimitetaan oikeassa järjestyksessä ja tarpeellisen joutuisasti ja tarkasti sekä että siinä ja muistutusten teossa noudatetaan yhtenäistä menetelyä, samoin kuin että revisorit ja apulaisrevisorit huolellisesti ja selvästi tekevät muistiinpanonsa tarkastuksista;

5) valvomaan, että revisorit ja apulaisrevisorit säädetyssä järjestyksessä toimittavat kassojen, varastojen ja maksuliikkeiden inventauksia;

6) tutkimaan revisorien ja apulaisrevisorien kaupungin tilejä tai taloudellista hallintoa vastaan tekemät muistutukset sekä ryhtymään sellaisiin toimenpiteisiin, joihin hän harkitsee muistutusten antavan aihetta;

7) tarkastamaan, että kaupungin kassa- ja tilivirastoissa vuoden vaihteessa tehdyt tilinpäätökset ovat vahvistettujen perusteiden mukaan ja muutoin oikein laaditut;

8) antamaan kaupungin kassa- ja tilivirastoissa palveleville viranhaltijoille tarpeellista opastusta kaupungin kirjanpidon järjestämisessä ja hoitamisessa;

9) antamaan kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen, kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajien pyytämiä lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

10) seuramaan kaupungin varainhoitoa sekä tarpeen vaatiessa toimittamaan erikoistarkastuksia ja ehdottamaan toimenpiteitä, jotka saattavat edistää säästävää ja johtavaa mahdollisesti ilmaantuneiden epäkohtain korjautumiseen; samoinkuin

11) seuramaan kehitystä kunnallisen kassa- ja tililaitoksen alalla sekä tekemään aloitteita ja esityksiä kaupungin kassa- ja tililaitoksen kehittämiseksi ynnä sitä koskevien säännösten muuttamiseksi ajanmukaiselle kannalle.

Kaupunginrevisori hoitaa revisioviraston viranhaltijoita koskevissa asioissa ne tehtävät, jotka virkasäännön mukaan kuuluvat lautakunnalle tai monijäseniselle viranomaiselle, lukuun ottamatta virkasäännön 10, 15 ja 37 §:ssä mainittuja asioita, joissa toimivalta kuuluu kaupunginhallitukselle, kuten muissakin virkasäännön edellyttämässä tapauksissa, jos asia koskee kaupunginrevisoria.

Kaupunginrevisiorin ollessa estyneenä virkaansa hoitamasta tai virasta vapaana tahi viran ollessa avoimna hoitaa hänen tehtäviään apulaiskaupunginrevisori ja tämän ollessa estyneenä virassa vanhin revisori, ellei kaupunginvaltuusto kaupunginrevisiorin tai kaupunginhallituksen esityksestä ole jossakin tapauksessa toisin päättänyt.

10 §. Apulaiskaupunginrevisori on velvollinen:

1) avustamaan kaupunginrevisoria hänen 9 §:ssä mainittujen tehtäviensä suorittamisessa;

2) huolehtimaan siitä, että revisioviraston työssä noudetaan yhtenäistä menettelyä ollen siinä mielessä hänen erikoistehtäväänään johtaa apulaisrevisiorien tarkastustyötä, mikäli heille on annettu itsenäinen tarkastusalue;

3) suorittamaan kaupunginrevisiorin määrittämiä tarkastustehtäviä noudattaen 11 §:n määräyksiä; sekä

4) toimimaan kaupunginrevisiorin viransijaisena.

11 §. Revisori on apulaisrevisiorin tai laskentatarkkaajien avustamana velvollinen:

1) valvomaan, että hänen tarkastettavakseen osoitetuilla hallinnon aloilla kassa- ja tilivirastojen sekä muiden tilitäijien kirjanpito täsmällisesti ja annettujen määräysten mukaisesti hoidetaan;

2) tarkastamaan kaupungin tilikirjoja ja niihin kuuluvia liitteitä, jolloin erittäin on katsottava:

a) että vuoden tilinavaus on oikea;

b) että kaupungin tulot ovat annettujen määräysten mukaisesti veloitetut, kannetut ja asianomaisten tulotilien hyvitykseksi merkityt sekä asianmukaisesti tositetut;

c) että menoja ei ole suoritettu muuten kuin vahvistetun talousarvion tai asianomaisesti tehtyjen päätösten asettamissa rajoissa ja pätevää kuittausta vastaan sekä tilisäännön lähemin määräämää järjestystä noudattaen;

d) että tulot ja menot kirjataan bruttoluvuin vähentämättä menoja tuloista taikka päinvastoin, paitsi niissä tapauksissa, joissa sellainen menettely on edellytetty;

e) että tilivuoden talousarvion edellyttämille tileille ei kirjata johonkin muuhun vuoteen kuuluvia tuloja ja menoja;

f) että määrärahoja ainoastaan säännöksiin määräämissä rajoissa varataan vuodesta toiseen;

g) että lyhennykset, poistot ja peruutukset ovat säännösten mukaisessa järjestyksessä toimitetut ja tositetut;

h) että etuannaiksi tai ennakkomenoiksi kirjatut erät perustuvat asianmukaisesti tehtyihin päätöksiin;

i) että kirjoissa olevat pankki- ym. saatava- ja velkasaldot ovat asianmukaisesti tositetut;

j) että lunastetut obligaatiot ja kupongit ovat olleet maksettaviksi erääntyneet sekä että ne asianmukaisesti säilytetään;

k) että tulojäämien ja kaupungin muiden saamisten periminen suoritetaan tarpeellisella joutuisuudella tai perimisesteen satuessa oikeassa järjestyksessä poistetaan tileistä;

l) että varasto- ja tarvikeostot ja myynnit ovat toimitetut kaupungin edun mukaisesti ja että maksetut sekä saadut hinnat ovat sopuolosuhteissa tavaraan laadun ja vallitsevan markkinatilanteen kanssa;

m) että kaupungin laitosten keskeiset suoritukset ovat oikein tileihin merkityt; sekä

n) että tilinpäätös on asianmukaisesti tehty ja oikea;

3) toimittamaan kaupunginreviisorin ohjeiden ja määräysten mukaan 3 §:ssä mainittuja inventtauksia, jolloin on katsottava, että kaupungin varain hoidosta annettuja säännöksiä ja määräyksiä on tarkoin noudatettu;

4) tarkastamaan, että kaupungin kassa- ja tiliviranomaisten antamat kuukausiraportit ja -taseet ovat kirjanpidon kanssa yhtäpitävät;

5) katsomaan, että laitoksissa ja virastoissa pidetään tavarajä ja kalustoluetteloja annettujen määräysten mukaan sekä säädettyjä luetteloita ja kirjoja kaupungin kiinteästä omaisuudesta;

6) tarkastamaan, ovatko kaupunginhallituksen sekä lauta- ja johtokuntien tekemät päätökset muodollisesti oikeat ja varainhoidon kannalta tarkoituksenmukaiset;

7) tekemään tarkastustoimestaan ja havainnostaan muistiinpanoja kaupunginreviisorin osoitusten mukaan;

8) tekemään viipymättä kaupunginreviisorille ilmoituksen, huomattessaan vakavampia virheellisyyksiä tileissä tai rahain tai muiden varojen hoidossa huolimattomuutta taikka menettelyä, joka on ristiriidassa voimassa olevien taloushallinnosta annettujen säännösten kanssa taikka muutoin kaupungin taloudellisten etujen vastaista;

9) antamaan kaupunginreviisorille hänen määrääminään aikoina kirjallisen selostuksen tarkastustyön kulusta ja tarkastuksessa tekemistään huomioista; sekä

10) varmentamaan sellaiset revisioviraston annettavat virkausunnat, joiden valmistamiseen hän on osallistunut.

Reviisori on myöskin velvollinen antamaan hänen johdolla työskenteleville apulaisreviisoreille ja laakentatarkkaajille tarpeellista ohjausta ja valvomaan, että he asianmukaisesti suorittavat heille annetut tehtävät.

12 §. Apulaisreviisori on velvollinen:

1) avustamaan kaupunginreviisorin määräyksen mukaan kaupun-

ginreviisoria, apulaiskaupunginreviisoria ja revisoreja heidän virkatehtävissään;

2) suorittamaan, mikäli hänelle on annettu itsenäinen tarkastusalue, ne tehtävät, jotka 11 §:n mukaan kuuluvat revisio-reille;

3) hoitamaan kaupunginreviisorin määräyksestä reviisorin tehtäviä tämän ollessa tilapäisesti estyneenä virkaansa hoitamasta tai vuosilomalla.

13 §. Toimistonhoitaja on velvollinen kaupunginreviisorin ohjeiden mukaan:

1) hoitamaan revisioviraston diaarioita sekä sen arkistoa, kirjastoa ja kalustoa ja pitämään niistä luetteloja;

2) pitämään tarvittavia rekisterejä kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen päätöksistä ja määräyksistä sekä välikirjoista, kuin myöskin antamaan niistä tietoja revisioviraston muille viranhaltijoille;

3) pitämään huolta siitä, että kaikki revisiovirastosta lähtevät toimituskirjat joutuisasti ja huolellisesti kirjoitetaan puhtaaksi, vertaillaan ja lähetetään;

4) kirjaamaan ja tilimerkinnällä varustamaan sekä varmentamaan revisioviraston laskut;

5) pitämään nimikirjaa revisioviraston viranhaltijoista;

6) varmentamaan revisioviraston hallintoa koskevat kirjeet; sekä

7) toimittamaan tämän lisäksi tehtäviä, jotka kaupunginreviisori tehtävien laadun mukaan katsoo hänelle soveltuviksi.

14 §. Laskentatarkkaaja on velvollinen avustamaan revisoreja ja apulaisrevisoreja. Erityisesti tulee laskentatarkkaajan, annettujen ohjeiden mukaan

1) tarkastaa tulo- ja menotositteet, jolloin on huomio kiinnitettävä siihen,

a) että laskuissa ja muissa tositteissa esiintyvät numerolaskelmat ovat oikeat ja että tosite on oikeaan tilivuoteen kohdistuva;

b) että asianomainen viranomaislainen on tehnyt tarkastamistään tai hyväksymisestään säännösten mukaisen merkinnän tulo- ja menoasiakirjaan;

c) että asianmukainen kirjanpito-tili tai tilijaottelu on merkitty kuhunkin kirjaustositteeksi liittyvään reversaaliin, hyväksymiseen tai maksumääräykseen;

d) että maksumääräyksiä ja muiden hyväksytyjen laskujen maksusta saadut kuittaukset ovat muodollisesti pätevä;

e) että tilitositteesta selvästi ilmenee suorituksen peruste ja milloin maksun kassaan on suorittanut saman kassaviraston palveluksessa oleva tai sen alainen henkilö, että tämä tehtävä kuuluu maksun suorittaneelle; sekä

f) että kaikki sellaiset suoritukset, joita ei voida pitää lopullisina vaan väliaikaisina, kirjataan ennakkona talousarvion ulkopuolisille ennakkotileille, kunnes niistä on annettu tilitys asianomaisine menotositteineen, jolloin asianomaisista talousarvion tiliä veloitetaan näillä menoilla;

2) tarkastaa, että kirjanpito- ja kirjauskirjaukset ovat alkuperätositteiden kanssa yhtäpitävät;

3) tehdä tarkastustyöstään annettujen ohjeiden mukaisia muistiinpanoja; sekä

4) ilmoittaa viipymättä esimiehensä olevalle revisorille tai apulaisrevisorille huomaamistaan korjausta kaipaavista virheistä tai seikoista, jotka näyttävät vaativan yksityiskohtaista tarkastusta taikka jotka viittaavat siihen, että revisorin tai apulaisrevisorin on tehtävä 11 §:n 8) kohdan edellyttämä ilmoitus.

15 §. Revisioviraston toimialaan kuuluvat tarkastustehtävät ovat, mikäli mahdollista, toimitettavat sen laitoksen huoneistossa, missä tarkastuksen alainen aineisto säilytetään.

123. Koulutuskortiston aikaansaaminen.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 11 p:ltä 1956.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kehoittaa kaikkia kaupungin virastoja ja laitoksia huolehtimaan siitä, että esimiesasemassa olevat (poisluettuina ylin johto sekä ylihoitajat ja osastonhoitajat), yhteiskunnallisia palvelu- ja tarkastustehtäviä suorittavat sekä toimistotehtävissä toimivat virkaiset ja tilapäiset, uudet ja uusiin virkoihin siirtyvät viranhaltijat virkaan astuessaan täyttävät kaupunginkansliasta saatavan koulutuskortin, joka on toimitettava kaupunginkanslian koulutuspäällikölle. Samalla kaupunginhallitus päätti, että kaupungin järjestämille kursseille osallistuvien, edellä mainittuihin ryhmiin kuuluvien viranhaltijain on kurssien yhteydessä täytettävä koulutuskortti.

124. Yleiseen lääkäripäivystykseen osallistuvien
lääkäreiden palkkiot.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat lokakuun 24 p:nä 1956.

(Muutoksineen joulukuun 19 p:ltä 1956)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:194)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

- 1) että terveydenhoitolautakunnan toimesta potilaan luokse lähetetyn lääkärin palkkio on 1 000 mk päiväkäynniltä ja 1 500 mk käynniltä yöaikana klo 20.00 - 8.00, joihin palkkioihin saadaan lisätä autokyytimaksut,
 - 2) että mainitut palkkiot suoritetaan samansuuruisina myös kaupungin palveluksessa oleville aluelääkäreille,
 - 3) että pyhäpäivystyksestä maksetaan lääkärille 5 000 mk:n palkkio, sekä
 - 4) että edellä mainittua päätöstä sovelletaan 1.12.1956 lukien.
-

125. Vanhojen eläkkeiden tarkistamisesta tehtyjen kaupunginvaltuuston päätösten täydentäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 24 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:147 ja 1956:85)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä täydentää vanhojen eläkkeiden tarkistamisesta 28.12.1955 ja 30.5.1956 tekemiään päätöksiä siten, että eläkkeiden myöntämishetkellä jo päätetyt palkankorotukset saadaan, mikäli sellainen korotusten laadun ja muut seikat huomioon ottaen osoittautuu käytännölliseksi, ottaa ennakkollisesti huomioon jo työntekijäin eläkkeitä myönnettäessä.

126. Helsingin kaupungin rahatoimiston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 24 p:nä 1956.

1 §. Rahatoimiston tehtävänä on kunnallislain, muiden lakien ja asetusten säädöksiä sekä kaupungin tilisäännön ja muiden ohje- tai johtosääntöjen määräyksiä noudattaen toimia kaupunginhallituksen alaisena kaupungin keskuskassana ja keskustilivirastona sekä, tilisäännössä mainituin poikkeuksin, myös kaupungin lautakuntien ja laitosten kassa- ja tilivirastona.

Rahatoimisto voi, sikäli kuin se ei aiheuta haittaa sen varsinaiselle toiminnalle, antaa kaupungin lauta- ja johtokunnille sekä virastoille ja laitoksille niiden pyytämää apua rahoitusta koskevissa tehtävissä.

Rahatoimistoa varten voidaan vahvistaa työjärjestys.

2 §. Rahatoimiston päällikkönä toimii kaupunginkamreeri, jonka tulee:

- 1) johtaa ja valvoo rahatoimiston ja sen henkilökunnan toimintaa,
- 2) seurata rahatoimen alalla tapahtuvaa kehitystä ja tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä sellaisten uudistusten ja uudelleenjärjestelyjen aikaansaamisesta, joihin hänen toimivaltansa ei riitä,
- 3) huolehtia rahatoimiston henkilökunnan ammatillisesta kehittämisestä ja kouluttamisesta henkilökunnan päällikön avustamana,
- 4) laadituttaa ja antaa kaupunginhallitukselle määräaikana ehdotus rahatoimiston talousarvioksi seuraavaa vuotta varten,
- 5) laadituttaa ja painattaa kaupungin tilinpäätöskertomus sekä rahatoimiston hoidossa olevien lahjoitusrahastojen sekä kaupungin huoltokassan tilinpäätöskertomukset,
- 6) allekirjoittaa rahatoimiston kirjelmät, mitkä varmentaa asianomainen apulaiskaupunginkamreeri, mikäli kaupunginhallitus ei ole allekirjoittamisesta toisin määrännyt,
- 7) hyväksyä maksettaviksi rahatoimiston laskut sekä allekirjoittaa maksuääräykset, sikäli kuin sitä ei ole annettu muun viranhaltijan tehtäväksi,
- 8) avauttaa rahatoimistoon saapunut arvoposti ja jakaa virastolle kirjeellisesti tai muutoin saapuneet tehtävät ja toimeksiannot apulaiskaupunginkamreereille ja osastoille, sikäli kuin sitä ei ole annettu muun viranhaltijan tehtäväksi,
- 9) allekirjoittaa ja kuitata yhdessä kassanhoitajan kanssa shekit, postilähetysvekselit sekä muut kaupungin rahavarojen nostamisessa ja perimisessä tarvittavat asiakirjat, mikäli kaupunginhallitus ei ole allekirjoittamisesta toisin määrännyt,

10) vahvistaa rahatoimiston työjärjestys,
 11) valvoa, että tilisäännön mukaiset rahavarojen tarkastukset toimitetaan ja tarpeen vaatiessa itse suorittaa tarkastuksia,

12) tallettaa kassoihin kertyvät liikenevät varat siitä erikseen annettujen ohjeitten mukaan,

13) päättää tilisäännön mukaisesti tarpeellisiksi katsottavista virastojen ja laitosten kirjanpidon tarkastuksista, niiden johdosta tehtävistä huomautuksista sekä ohjeista, joihin kirjanpito antaa aihetta,

14) laadituttaa kaupungin lahjoitusrahastojen varoista myönnettäviä lainoja koskevat velkakirjat, ellei kaupunginhallitus ole toisin määrännyt ja

15) antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille näiden pyytämiä, rahatoimiston toimialaa koskevia tietoja ja selvityksiä.

3 §. Rahatoimistossa on kaksi apulaiskaupunginkamreeria, joista toisen tulee valvoa kassaosaston, kirjanpito-osaston ja tilinpäätösosaston sekä toisen yleisen osaston, veronkanto-osaston ja huoltokassaosaston toimintaa.

Apulaiskaupunginkamreerien tulee lisäksi kummankin toimialallaan:

1) seurata valvottaviensa osastojen toimialalla muualla ta-
 pahtuvaa kehitystä ja tehdä kaupunginkamreerille esityksiä tarpeellisten uudistusten ja uudelleenjärjestelyjen aikaansaamiseksi,

2) huolehtia valvottaviensa osastojen tulotodiste- ja eräpäivätarkkailusta sekä niiden tehtävänä olevasta tulojen perinnän valvonnasta,

3) vastata siitä, että vararikoissa sekä pesäero-, vuosihaaste- ja perinnönluovutusasioissa valvottavat saatavat tulevat asianomaisesti ilmoitetuiksi,

4) allekirjoittaa maksumääräyksiä kaupunginkamreerin määräämissä rajoissa,

5) allekirjoittaa ja kuitata yhdessä kassanhoitajan kanssa shekit, postilähetysvekselit sekä muut kaupungin rahavarojen nostamisessa tai perimisessä tarvittavat asiakirjat, mikäli kaupunginhallitus ei ole allekirjoittamisesta toisin määrännyt,

6) olla läsnä valvottavallaan osastolla kaupunginkamreerin toimittamissa kassantarkastuksissa ja muiden viranomaisten suorittamissa tarkastuksissa,

7) vastaanottaa kiinteistöjen kauppakirjat ja vuokrasopimukset sekä kaupungille tai sen lahjoitusrahastoille annetut velkakirjat leimamerkeillä varustettaviksi ja lainhuudatus- tai kiinnityskulujen perimiseksi,

8) avustaa kaupunginkamreeria tämän antamien ohjeiden mukaisesti, minkä lisäksi

9) yleisen osaston valvontaa suorittavan apulaiskaupunginkamreerin tulee toimia toimia henkilökunnan päällikkönä, ellei kaupunginhallitus toisin määrää. Tässä ominaisuudessa hänen tulee:

a) valmistella kaupunginhallitukselle ja palkkalautakunnalle henkilökunta-asioissa tehtävät esitykset sekä näille ja muille viranomaisille annettavat ilmoitukset ja selvitykset,

b) seurata työmäärien vaihteluja ja sen mukaan tehdä ehdotuksia kaupunginkamreerille henkilöstön jaosta eri osastoille,

c) seurata työolosuhteita, valvoa huoneistotilojen asianmukaista käyttöä sekä olla henkilökunnan koulutusta koskevissa asioissa yhteistoiminnassa kaupunginkanslian koulutuspäällikön kanssa ja

d) tehdä esityksiä toimistoteknilliseltä kannalta asianmuksien kalustojen, konntorikoneiden, lomakkeitten yms. hankintoja koskevissa asioissa.

Virkaiältään vanhin apulaiskaupunginkamreeri hoitaa kaupunginkamreerin tehtäviä hänen vuosilomansa aikana tai estyneenä ollessaan, ellei kaupunginhallitus toisin määrää.

Apulaiskaupunginkamreerin vuosiloman aikana tai estyneenä ollessa hoitaa hänen tehtäviään virassa oleva apulaiskaupunginkamreeri, ellei kaupunginhallitus toisin määrää. Molempien apulaiskaupunginkamreerien ollessa yhtä aikaa lomalla tai estyneenä määrää kaupunginkamreeri heidän virkat tehtäviensä hoitamisesta.

4 §. Rahatoimistossa on seuraavat osastot: yleinen osasto, veronkanto-osasto, kassaosasto, kirjanpito-osasto, tilinpäätösosasto ja huoltokassaosasto.

Rahatoimistossa on lisäksi kirjaamo.

5 §. Yleisen osaston tehtävänä on:

1) laatia rahatoimiston kannettavien vuokra- yms. maksujen veloitus- ja kannantaluetelot, ellei toisin ole määrätty,

2) kirjoittaa ja maksuvelvollisten saatavina pitää maksuliput sekä pitää erittelykirjaa maksujen kertymisestä, ellei toisin ole määrätty,

3) laatia kaupungille tulevien maksujen jäämäluettelot ja toimittaa ne perittäviksi,

4) tarkastaa maksujen perimiset ja mahdolliset rahatoimiston rahastajien kaupungin keskuskassaan tekemät suoritukset sekä laatia tarpeelliset poistoehdotukset,

5) pitää luetteloa ja seurata kaupungille tuomittujen korvausten ym. perimistä,

6) pitää tiliä kaikista lainoista, jotka on annettu lainanantoa varten talousarvioon otetuista määrärahoista, sekä rahatoimiston hoidossa olevista rahastoista sekä muista kaupungin lainasaatavista, jotka ovat rahatoimiston hoidettavina, ellei kaupunginhallitus toisin määrää,

7) pitää luetteloa kaikista yhteisöistä, yhdistyksistä ja yksityisistä henkilöistä, joilla on 6) kohdassa mainittuja velkoja ja on tässä luettelossa, paitsi velallisen nimeä ja osoitetta, mainittava kunkin nimen kohdalla saman lainansaajan eri velkojen numerot,

8) pitää tiliä, josta kunkin määrärahan ja rahaston kohdalla luetellaan niistä myönnettyt lainat, sekä vuosittain laatia eri määrärahoista ja rahastoista myönnettyistä lainoista yhdistelmä, josta käy selville kunkin lainan maksamatta oleva pääoma tilivuoden alkaessa ja päättyessä sekä lainasta tilivuoden aikana suoritettavat lyhennykset ja korkomaksut,

9) huolehtia erittelykirjan avulla lainoista suoritettavien pääomien ja korkojen perimisestä kaupungille sekä muiden lainaheitojen täyttämistä,

10) huolehtia siitä, että lainojen vakuutena olevien kiinteistöjen kiinnitysvelkakirjat sekä palovakuutukset ovat voimassa.

11) kirjoittaa rahatoimiston hoidettavien palkkojen, palkkioiden ja eläkkeiden maksuosoitukset, pidättää niistä veronennakot sekä luontoisetujen korvaukset ja suorittaa huoltokassalle ja perhe-eläkekassalle tulevat ja pakkotäytäntöönpanoon liittyvät pidätykset, samoin kuin merkitä ja kirjanpito-osastolle ilmoittaa kaupungin suoritettavat kansaneläke- ja lapsilisämaksut,

12) antaa veroviranomaisille säädetyt tiedot maksetuista palkoista, palkkioista ja eläkkeistä,

13) pitää lain määräämää tapaturmaluetteloa niiden virastojen ja laitosten osalta, joiden tilivirastona rahatoimisto toimii,

14) avustaa asiakirjojen laatimisessa,

15) huolehtia lomakkeiden hankinnasta ja uusimisesta,

16) huolehtia rahatoimiston konekirjoitustehtävien suorittamisesta sekä avustaa rahatoimiston muita osastoja koneteknillisissä tehtävissä ja

17) suorittaa kaupunginkamreerin ja apulaiskaupunginkamreerin määräämät muut tehtävät.

Osasto voidaan tarvittaessa jakaa toimistoihin, joiden tehtävät kaupunginkamreeri määrää.

6 §. Yleisen osaston henkilökuntaan kuuluu osastopäällikkö, toimistopäälliköitä, kirjanpitäjiä, apulaiskirjanpitäjiä, toimistonhoitajia, toimentajia, apulaistoimentajia, reikäkorttikoneenhoitajia, toimistoapulaisia, ylivahtimestari, vahtimestareita sekä tarpeellinen määrä muuta henkilökuntaa.

7 §. Veronkanto-osaston tehtävänä on:

1) laatia rahatoimiston kannettavien verojen ja julkisten maksujen veloitus- ja kannantalut, ellei niistä toisin ole määrätty,

2) tehdä ehdotukset osaston kannettavien verojen ja maksujen kannanta-ajoista,

3) kirjoittaa ja verovelvollisten saatavana pitää vero- ja maksuliput, ellei niistä ole toisin määrätty,

4) seurata erittelykirjan avulla verojen ja maksujen kertymistä ja huolehtia tarkistustoimenpiteistä,

5) laatia suorittamattomien verojen ja maksujen jäämäluettelot ja toimittaa ne pakkoperintään,

6) seurata sanottua perintää jäämäkirjan avulla sekä tarkastaa ulosottoviranomaisten kaupunginkassaan tekemät rahansuoritukset ja ilmoittaa, mikäli toimitetussa ulosmittausyrityksessä velalliselta on havaittu puuttuvan varoja verojen ja kansaneläkemaksun suorittamiseen, asiasta tarpeelliseksi harkittuissa tapauksissa kaupunginhallituksen asiameistimistolle velallisen velvoittamiseksi valallaan vahvistamaan varattomuutensa tai hänen saattamiseksi konkurssiin,

7) laatia tarpeelliset poistoehdotukset,

8) suorittaa kaupunginkamreerin ja apulaiskaupunginkamreerin määräämät muut tehtävät.

Osasto voidaan tarvittaessa jakaa toimistoihin, joiden tehtävät kaupunginkamreeri määrää.

8 §. Veronkanto-osaston henkilökuntaan kuuluu osastopäällikkö, toimistopäälliköitä, kirjanpitäjiä, apulaiskirjanpitäjiä, toimistonhoitajia, tarkkaajia, toimentajia, apulaistoimentajia, kirjaaja, toimistoapulaisia sekä tarpeellinen määrä muuta henkilökuntaa.

9 §. Kassaosaston, joka toimii välittömästi kirjanpito-osaston ja tilinpäätösosaston valvontaa suorittavan apulaiskaupunginkamreerin alaisena, tehtävänä on:

1) hoitaa kaupungin lehtokassaa ja
2) toimia kaupungin lautakuntien, virastojen ja laitosten kassavirastona tilisäännössä mainituin poikkeuksin.

Kassaosastossa on rahakassa, pankki- ja postisiirtokassa sekä holvikassa, jotka toimivat toisistaan erillisinä.

Rahakassan tehtävänä on:

vastaanottaa ja kuitata ne rahasuoritukset, joiden kanto on rahatoimiston tehtävänä, suorittaa kaupungin työntekijäin palkanmaksut asianmukaisesti maksettaviksi määrättyjen palkkalistojen mukaan, mikäli ei ole toisin määrätty, suorittaa määrättyssä järjestyksessä asianomaisesti maksettaviksi määrättyt muut maksut, toimittaa rahatoimiston tehtävänä olevat rahatukset sekä pitää kirjaa kassaliikkeestä ja antaa kaupunginkamreerille niin pian kuin mahdollista ja viimeistään seuraavan kassapäivän alussa hänen ohjeittensa mukaan laadittu kassailmoitus kustakin kassapäivästä sekä antaa kirjanpito-osastolle kassatositteet, mikäli siitä ei ole toisin määrätty.

Pankki- ja postisiirtokassan tehtävänä on:

huolehtia pankkishekkien, pankkisiirtomääräysten, postiosoitusten ja postisiirtotilikorttien kirjoittamisesta ja kassakirjaan viemisestä.

Holvikassan tehtävänä on:

vastaanottaa ja säilyttää rahatoimiston hallussa olevat velkakirjat, arvopaperit ja muut arvoasiakirjat sekä niihin kuuluvat vakuudet, pitää niistä kirjaa ja ryhtyä toimenpiteisiin niiden tarkastamista koskevien määräysten noudattamiseksi.

10 §. Kassaosaston henkilökuntaan kuuluu kirjanpitäjiä, pääkassanhoitaja, työläispalkkojen kassanhoitaja, kassanhoitajia, apulaiskassanhoitajia, tarkkajia, toimistoapulaisia sekä tarpeellinen määrä muita henkilökuntaa.

11 §. Kirjanpito-osaston tehtävänä on:

1) hoitaa rahatoimistolle tilisäännön mukaan kuuluvaa kirjanpitoa siltä osalta, jota ei ole annettu tilinpäätösosaston suoritettavaksi sekä antaa alitilittäjille neuvoja ja ohjausta kirjanpidon hoitamisessa,

2) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä, merkittä tilikirjoihin ja esittää hyväksyttäväksi rahatoimiston maksettaviksi asetetut laskut sekä tarkastaa saapuneet tilitositteet ja tilitykset sekä ennakkovarojen tilaukset erityisesti valvoen tilii ilmoitusten perusteella talousarvioon merkittyjen määrärahojen käyttöä,

3) hoitaa rahatoimiston hoidossa olevien kaupungin lahjoitus- ja omakatteisten rahastojen kirjanpito,

4) antaa ennen kunkin kuukauden 15 päivää määrättyyn muotoon laadittu yhdistelmä edellisen kuukauden tileistään tilinpäätösosastolle, joulukuulta kuitenkin viimeistään helmikuun loppuun mennessä,

5) antaa hyvissä ajoin ja viimeistään helmikuun loppuun mennessä hallusaan olevasta aineistosta tilinpäätösosastolle kaikki ne tiedot, jotka kaupungin yleistilinpäätöstä varten voidaan tarvita sekä antaa hyvissä ajoin ennen maaliskuun loppua tilinpäätösosastolle hoitamiensa asioiden osalta tilinpäätöskertomukseen tarvittavat tiedot,

6) antaa kutakin neljännesvuotta varten edellisen kuukauden 15 päivään mennessä rahatoimiston kassa- ja tiliviraston osalta tarpeelliset tiedot maksuvalmiuslaskelman laatimista varten sekä seurata laatimansa ennakkoarvion osan toteutumista,

7) antaa ohjeet joulukuun kuluessa niille laitoksille, joiden kassa- ja tilivirastona rahatoimisto toimii, rahatoimiston tilinpäätöstään varten tarvitsemista tiedoista,

8) ilmoittaa kaupunginkamreerille, milloin rahatoimiston omat määrärahat eivät riitä menojen peittämiseksi,

9) antaa tilien perusteella talousarvioehdotuksen ja säästöarviolaskelman laadintaa varten tarpeelliset tiedot,

10) laatia tilitykset kertyneistä valtion varoista sekä perhe-eläkekassalle tulevista maksuista,

11) pitää luetteloja rahatoimiston irtaimesta omaisuudesta,

12) antaa tilivuoden päättyessä kirjanpitoa varten tilinpäätösosastolle luettelot kantaomaisuuteen kuuluvista arvopapereista hankintahinnan mukaan ja antolainauksesta sekä selvitys näissä kummassakin tapahtuneista muutoksista tilivuoden aikana,

13) hoitaa tilitykset pidätetyistä veroennakoista ja kaupungin työnantajana maksettavista kansaneläke- ja lapsilisämaksuista,

14) huolehtia kaupungin ottamiin lainoihin kuuluvien obligatioiden painattamisesta ja liikkeeseen laskemisesta,

15) huolehtia kaupungin obligatioiden arvunnoista,

16) laatia luettelot arvonnassa lunastettaviksi joutuneista obligatioista ja palkintolainobligatioille sattuneista voitoista ja on näihin luetteluihin liitettävä ilmoitukset niistä obligatioista, joita ei ole esitetty lunastettaviksi, ja nostamatta jääneistä voitoista,

17) huolehtia 16) kohdassa mainittujen luetteloiden julkaisemisesta sen mukaan kuin lainaehdoissa on määrätty,

18) huolehtia kaupungin velan korkojen ja kuoletusmaksujen sekä palkintolainojen voittojen aikanaan suorittamisesta,

19) tarkastaa, lunastuttaa ja kirjoihin merkitä erääntyneet obligatiot, korkoliput ja palkintolainojen voitot, laatia kustakin lainasta vuosittain ja antaa vuosittain selostus obligatioiden ja kuponkien lunastamisesta,

20) järjestää ja säilyttää tilitositteet tilinpäätökseen saakka sekä luovuttaa heti tilinpäätökseen tapahduttua tositteet tilikirjat ynnä muut tarpeelliset asiakirjat revisiotoimiston käytettäväksi,

21) huolehtia rahatoimiston eri osastojen yhteisestä keskusarkistosta, ohjata ja valvoa eri osastojen arkistojen muodostamista ja arkistoteknillistä hoitoa, vastaanottaa asiakirjasiirrot sekä säilyttää, järjestää ja luetteloida sen haltuun siirretyt arkistot kaupunginarkiston antamien yleisohjeiden mukaisesti ja

22) suorittaa kaupunginkamreerin ja apulaiskaupunginkamreerin määräämät muut tehtävät.

Osasto voidaan tarvittaessa jakaa toimistoihin, joiden tehtävät kaupunginkamreeri määrää.

12 §. Kirjanpito-osaston henkilökuntaan kuuluu osastopäällikkö, apulaisosastopäällikkö, toimistopäälliköitä, pääkirjanpitäjiä, kirjanpitäjiä, apulaiskirjanpitäjiä, tarkkajia, toimistoapulaisia sekä tarpeellinen määrä muuta henkilökuntaa.

13 §. Tilinpäätösosaston tehtävänä on:

- 1) hoitaa kaupungin yleiskirjanpito tilivirastojen ja rahoituston kirjanpito-osaston tili-ilmoitusten perusteella,
 - 2) tarkastaa tilivirastejen kuukausittain antamat tili-ilmoitukset erityisesti valvoen, että ne ovat tilisäännön, kaupunginhallituksen, rahatoimenjohtajan ja kaupunginkamreerin antamien määräysten mukaisesti laaditut, sekä antaa tarkastuksen johdosta tarpeelliseksi katsomansa huomautukset ja ohjeet tilivirastolle,
 - 3) seurata tilivirastojen tili-ilmoitusten perusteella talousarvioon merkittyjen määrärahojen sekä kaupunginvaltuuston tai kaupunginhallituksen vuoden kuluessa osoittamien osamäärärahojen käyttöä sekä tehdä kaupunginhallitukselle ilmoitus määrärahojen ja osamäärärahojen ylityksistä, mikäli asianomainen tilivirasto ei ole sitä tehnyt,
 - 4) antaa tilisäännön määräämin väliajoin kaupunginhallitukselle yhdistelmä yleiskirjanpidon tiliien asemasta ja tämän perusteella laadittu rahoitustase ja tuloslaskelma,
 - 5) pitää tiliä kaupunginkassan rahamenoista ja rahatuloista, pankki- ja postisiirtotileistä, talletuksista ja kassan vahvikkeeksi otetusta tilapäisluotosta sekä antaa kaupunginkassan vuosineljännes- ja ylimääräisiä tarkastuksia varten ilmoitus kirjojen mukaisesta kassatilanteesta,
 - 6) tarkastaa kaupunginkassan pankkitilien ja postisiirtotilien ja tilivirastojen lähete- ja konttokuranttitilien saldot ja korot,
 - 7) hankkia määrätyn väliajoin rahatoimiston kirjanpito-osastolta ja tilivirastoilta ennakoarviot näiden rahamenoista ja -tuloista sekä laatia niiden perusteella kaupunginkassan maksuvalmiuslaskelma sekä seurata tämän toteutumista,
 - 8) laatia kaupungin säästöarviolaskelma,
 - 9) hoitaa kaupungin kantaomaisuuden kirjanpito,
 - 10) hankkia tilinpäätöstä varten tarvittavat tiedot tilivirastoilta ja tarpeen vaatiessa muiltakin virastoilta ja laitoksilta,
 - 11) laatia kaupungin rahoitusomaisuuden ja kantaomaisuuden tilinpäätökset,
 - 12) laatia ja painattaa kaupunginhallituksen vahvistamien ohjeiden mukainen tilinpäätöskertomus,
 - 13) laatia pääkirjanpitoa, kantaomaisuuden kirjanpitoa ja maksuvalmiutta koskevat tilastosarjat,
 - 14) suorittaa kaupunginkamreerin ja apulaiskaupunginkamreerin määräämät muut tehtävät.
- Osasto voidaan tarvittaessa jakaa toimistoihin, joiden tehtävät kaupunginkamreeri määrää.

14 §. Tilinpäätösosaston henkilökuntaan kuuluu osastopäällikkö, toimistopäälliköitä, pääkirjanpitäjiä, kirjanpitäjiä, apulaiskirjanpitäjiä, toimistoapulaisia sekä tarpeellinen määrä muuta henkilökuntaa.

15 §. Huoltokassaosaston hoitaman kaupungin huoltokassan, joka toimii välittömästi henkilökunnan päällikkönä olevan apulaiskaupunginkamreerin alaisena, tarkoituksena on edistää säästäväisyyttä jäsentensä keskuudessa sekä auttaa jäseniään saamaan taloutensa säännölliselle kannalle ja järkipäisesti hoidetuksi mahdollisimman vähäistä ajan- ja rahanhukkaa vaativalla tavalla.

Tarkoitustaan huoltokassa pyrkii täyttämään ottamalla huolehtiakseen kaupunginhallituksen hyväksymissä rajoissa ja sen vahvistamien toimintaohjeiden mukaisesti jäsenten säännöllisten menojen suorittamisesta ilmoitettuna aikana sekä muullakin tavoin edistämällä jäsentensä taloudenhoitoa.

Huoltokassan varat talletetaan kaupunginkassaan. Talletetuista varoista vastaa kaupunki, joka myöskin maksaa tallettajille korot sekä suorittaa kaikki kassan toiminnasta aiheutuvat kustannukset. Myönnetystä luotosta kertyvät korot lankeavat kaupungille.

Huoltokassan tilinpäätöksen tulee valmistua niin ajoissa, että jokaiselle jäsenelle voidaan lähettää ote hänen tilistään ennen seuraavan vuoden tammikuun loppua.

Rahatoimiston apuna huoltokassaa koskevissa asioissa toimii neuvottelukunta, jonka rahatoimisto on velvollinen kutsumaan koole ratkaisemaan kysymyksiä, jotka koskevat vakuuksien hyväksymistä jäsenten velkamääristä sekä antamaan lausuntoja asioista, jotka koskevat huoltokassan toiminnan supistamista tai laajentamista taikka muuten periaatteellisuontoisia kysymyksiä.

Huoltokassan neuvottelukuntaan kuuluu viisi jäsentä, joista kaupunginhallitus valitsee puheenjohtajan ja kaksi jäsentä sekä Helsingin kunnallisvirkamiesyhdistys r.y. ja Helsingin kuntantöytätekijäin keskusjärjestö kumpikin yhden jäsenen. Neuvottelukunnan jäsenet valitaan kalenterivuodeksi kerrallaan. Neuvottelukunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Neuvottelukunta on päätösvaltainen neljän jäsenen läsnäollessa. Päätöksen tekoon vaaditaan, että vähintään kolme saapuvilla olevista jäsenistä päätöstä kannattaa. Neuvottelukunnan kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa, joka on tarkistettava seuraavassa kokouksessa.

Neuvottelukunnan puheenjohtajalle ja jäsenille suoritetaan luottamusmiesten palkkiosäännön mukaiset kokouspalkkiot.

16 §. Huoltokassaosaston henkilökuntaan kuuluu osastopäällikkö, kassanhoitaja, toimentaja-kassanhoitaja ja toimistoapulaisia.

17 §. Kirjaamon, joka toimii välittömästi kaupunginkamreerin alaisena, tehtävänä on:

- 1) pitää diaaria rahatoimistolle tulevista asioista, mikäli ei ole toisin määrätty,
- 2) vastaanottaa kirjeet ja asiakirjat, jotka rahatoimistolle annetaan, ja toimittaa ne asianomaiselle kamreerille,
- 3) kirjata saapunut arvoposti postikirjaan ja pitää huolta rahavarojen viemisestä tulona rahatoimiston kassaan ja asiakirjojen toimittamisesta asianomaisille viranhaltijoille kuittausta vastaan,
- 4) lähettää kaikki rahatoimistosta menevät kirjeet ja asiakirjat, mikäli ei ole toisin määrätty,
- 5) järjestää ja säilyttää rahatoimiston kirjetositteet, mikäli ei ole toisin määrätty, siksi kunnes ne siirretään arkistoon,
- 6) laatia puolivuositain luettelo diaareissa avoimna olevista asioista,
- 7) pitää tarkkailuluetteloa kaupunginkamreerin tai apulaiskaupunginkamreerien allekirjoitettaviksi annetuista pankkisihteistä, pankkisiirtomääräyksistä ja postisiirto-otoista.

- 8) pitää luetteloa viranhaltijoilla olevista virkasineteistä, virkaleimasimista ja avaimista,
 9) hoitaa rahatoimiston kirjastoa ja pitää kirjoista luetteloa,
 10) suorittaa kaupunginkamreerin ja apulaiskaupunginkamreerin määräämät muut tehtävät.

18 §. Kirjaamon henkilökuntaan kuuluu kirjaaja, apulaiskirjaajia ja toimistoapulaisia.

19 §. Osastopäällikön tulee:

- 1) johtaa ja valvoo osaston ja sen henkilökunnan toimintaa sekä huolehtia osastolle kuuluvien tehtävien nopeasta ja huolellisesta käsittelymisestä sekä yleisen osaston päällikön lisäksi erityisesti, että rahatoimistossa käyvää yleisöä palvelaan nopeasti ja joustavasti,
- 2) seurata kehitystä toimialallaan sekä tehdä saatujen kokemusten perusteella uudistusesityksiä,
- 3) ottaa osaa osastolle kuuluvien tärkeimpien tehtävien valmisteluun ja suoritukseen sekä antaa osaston henkilökunnalle ohjeita ja neuvoja sille kuuluvien tehtävien suorittamisessa,
- 4) valvoo, että osaston puolesta annettavat kertomukset, se-
lostukset ja ilmoitukset toimitetaan asianomaisille aikanaan,
- 5) allekirjoittaa maksuääräyksiä kaupunginhallituksen määräämissä rajoissa,
- 6) valvoo virka-ajan huolellista noudattamista osastollaan,
- 7) avustaa asianomaista apulaiskaupunginkamreeria niiden osastonsa toimialaa koskevien asioiden valmistamisessa, jotka apulaiskaupunginkamreerin tulee esitellä kaupunginkamreerille tai itse hoitaa saamansa määräyksen mukaisesti.

Osastopäälliköiden tulee edellä mainittujen tehtävien lisäksi suorittaa niitä tehtäviä, jotka tämän johtosäännön tai rahatoimiston työjärjestyksen mukaan muutoin heille kuuluvat taikka joita kaupunginkamreeri tai asianomainen apulaiskaupunginkamreeri heille erikseen antaa.

20 §. Kassanhoitajan tulee:

pitää kassanvaihdoistaan kassakirjaa, olla saapuvilla kassan tarkastuksissa, vastata hoidossaan olevasta kassasta sekä viipymättä ilmoittaa asianomaiselle apulaiskaupunginkamreerille kassassa mahdollisista syntyneistä eroavaisuuksista.

21 §. Muiden viranhaltijain ja työsopimussuhteessa olevan henkilökunnan tehtävät määrää kaupunginkamreeri.

22 §. Kaupunginkamreerin, apulaiskaupunginkamreerit ja osastopäälliköt valitsee kaupunginhallitus.

Muut vakinaiset viranhaltijat valitsee kaupunginhallituksen yleisjaosto.

Tilapäisistä viranhaltijoista valitsee kaupunginhallituksen yleisjaosto osastopäällikön ja apulaisosastopäällikön. Muut tilapäiset viranhaltijat sekä työsopimussuhteessa olevan henkilökunnan ottaa kaupunginkamreeri.

23 §. Kaupunginkamreerilta ja apulaiskaupunginkamreerilta vaaditaan yliopistossa tai kauppakorkeakoulussa suoritettu loppututkinto siihen sisältyvin arvosanoin jossain taloustieteessä sekä perehtyneisyys kunnallishallintoon. Osastopäälliköltä ja apulaisosastopäälliköltä vaaditaan yliopistossa tai kauppakorkeakoulussa suoritettu loppututkinto.

24 §. Kaupunginkamreeri voi siirtää viranhaltijan toiseen osastoon tai toimistoon.

25 §. Tällä johtosäännöllä kumotaan kaupunginvaltuuston joulukuun 22 päivänä 1943 vahvistama rahatoimiston johtosääntö siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

127. Asetus vapaakirjeoikeudesta ja postirahanvapau-
desta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu lokakuun 19 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 523/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941:1)

Kululaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä muutetaan vapaakirjeoikeudesta ja postirahanvapaudesta 26 päivänä huhtikuuta 1924 annetun asetuksen 4 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 22 päivänä syyskuuta 1933 annetussa asetuksessa (253/33), näin kuuluvaksi:

4 §. - - - - -

3. Virkalähetyksinä ei kuljeteta postiosoituksia eikä yksityisille verovelvollisille kunnallis- tai kirkollisveroja koskevia verolippuja eikä muita sellaisia veroja koskevia lähetyksiä paitsi kunnallis- tai kirkollisverojen ulosottoa koskevis-
sa asioissa.

128. Laki väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin.

Annettu lokakuun 26 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 527/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937:33)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Valtioneuvostolla on valta sallia poikettavaksi kansaneläkelain 89 §:n 4 kohdan säännöksistä.

Vahvistetun maksun korottaminen on sallittu vain maksun vahvistaneen viranomaisen luvalla.

Siitä riippumatta, onke maksulle haettu vahvistus, sosiaaliministeriöllä on valta tarpeen vaatiessa vahvistaa 1 momentissa tarkoitettu maksu.

73 §. - - - - -

Mikäli valtioneuvosto tai sosiaaliministeriö on vahvistanut 29 päivän syyskuuta 1956 ja tämän päätöksen voimaantulon välisenä aikana voimaantulevaksi tarvikeen hinnan tai maksun, saadaan tätä hintaa tai maksua tämän päätöksen estämättä noudattaa, ellei hinnan tai maksun vahvistanut viranomainen toisin määrää.

Mikäli elinkeinonharjoittajalla on tämän päätöksen voimaantullessa myytävänä tarvikkeita, joita ei ole pidetty kaupan 29 päivänä syyskuuta 1956 tai sitä ennen, saadaan niitä myydä, ellei sosiaaliministeriö toisin määrää, ilman hinnanvahvistusta vain niissä tapauksissa, jolloin niiden hinnat on laskettu tämän päätöksen tai sen nojalla annettujen määräysten mukaisesti. Sama olkoon vastaavasti maksuihin nähden noudatettavana.

Tämä päätös tulee voimaan 30 päivänä lokakuuta 1956 ja on voimassa kuluvan vuoden loppuun.

129. Kotimaisten tarvikkeiden hintojen sekä maksujen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 29 p:ltä 1956. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 532/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:47)

Valtioneuvosto on hintatason turvaamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1956 annetun lain (120/56) 1 §:n nojalla, sellaisena kuin se on huhtikuun 14 päivänä 1956 annetussa laissa (196/56), ja 2 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt muuttaa kotimaisten tarvikkeiden hintojen sekä maksujen säännöstelystä 23 päivänä maaliskuuta 1956 antamansa päätöksen (144/56) 19 ja 62 §:n sekä 73 §:n 2 momentin näin kuuluviksi:

19 §. - - - - -

62 §. Maksuille on haettava vahvistus, ei kuitenkaan, mikäli maksun saaja ei sitä ota, vaadi tai varaa korkeampana kuin oli hänen 29 päivänä syyskuuta 1956 tai viimeksi sitä ennen ottamansa, vaatimansa tai varaamansa vastaavanlainen maksu.

Maksun suuruuden tai sen laskentaperusteet vahvistaa, ellei valtioneuvosto ole tätä oikeutta itselleen pidättänyt, sosiaaliministeriö, jolla on myös valta määrätä, että jollekin tai joillekin 1 momentissa tarkoitetuille maksuille ei tarvitse hakea vahvistusta.

Mitä edellä 19 §:n 4 momentissa on määrätty, sovellettakoon vastaavasti maksuihin. Yhtenäisten maksujen aikaansaamiseksi sosiaaliministeriö voi myös vahvistaa maksun suuruuden laatua ja kustannusvertailun perusteella riippumatta siitä, onko maksulle haettava vahvistus.

130. Helsingin kaupungin sosiaaliohjesäännön muutos.

Sosiaaliministeriön vahvistama marraskuun 1 p:nä 1956.
 (Kaupunginvaltuuston hyväksymä syyskuun 19 p:nä 1956)
 (Vrt. kunn. as.-kok. 1951:144)

Sosiaaliministeriö päätti mainittuna päivänä vahvistaa kaupunginvaltuuston syyskuun 19 päivänä 1956 tekemän päätöksen, jonka mukaan marraskuun 5 päivänä 1951 vahvistetun sosiaaliohjesäännön 46, 52, 58 ja 59 §:t muutettiin ja ohjesääntöön lisättiin uusi 51 a § seuraavasti:

- 46 §. Lastensuojeluvirasto jakautuu kuuteen toimistoon:
- 1) hallinnollinen toimisto;
 - 2) lastenhuoltotoimisto;
 - 3) suojelukasvatustoimisto;
 - 4) elatusaputoimisto;
 - 5) äitiysavustus- ja perhelisätoimisto; sekä
 - 6) sosiaalilääkäarin toimisto.

Huoltoviraston asiamiesosasto sekä kassa- ja tiliosasto hoitavat lastensuojeluviraston osalta 22 ja 23 §:ssä mainitut tehtävät.

51 a §. Sosiaalilääkäarin toimiston tehtävänä on:

- 1) suorittaa huoltoa tarvitsevien ja huollossa olevien lasten ja nuorten mielentilaa koskevia psykiatrisia, psykologisia ja sosiaalisia tutkimuksia lastensuojeluvirastossa ja lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa sekä tässä tarkoituksessa tehdä myös tarpeellisia kotikäyntejä;
- 2) neuvoa ja ohjata pyydettyessä lasten vanhempia lasten hoitoa ja kasvatusta koskevilla kysymyksissä;
- 3) antaa 1) ja 2) kohdissa mainituissa tapauksissa mahdollisuuksien mukaan psykoterapeuttisia hoitotunteja sekä myös kasvatusneuvolalle kuuluvaa sosiaalista hoitoa;
- 4) suorittaa vuosittain yleistarkastuksia lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa ja huolehtia näissä toimivien koulujen osalta koulupsykiatrilta kuuluvista tehtävistä;
- 5) ohjata tarvittaessa laitosten henkilökuntaa ja lastensuojeluviraston kenttähenkilökuntaa hoidokkeihin ja asiakkaisiin kohdistuvassa mielenterveydellisessä työssä;
- 6) antaa pyydettyessä psykiatrista ja psykologista asiantuntija-apua lastensuojelulautakunnan jaostoille, laitosten johtajille ja lastensuojeluviraston asianomaisille viranhaltijoille;

7) laatia tarvittaessa lapsen ja hänen huoltajansa sielullista tilaa koskevia lausuntoja sijoitusta, aborttia, sterilisaatiota tai oikeudenkäyntiä varten;

8) pitää kiinteää yhteyttä kaupungin muihin psykiatrisiin elimiin;

9) huolehtia annettujen ohjeiden mukaisesti toimiston käsittelemien asioiden luetteloinnista; sekä

10) suorittaa muuten lastensuojelutapausten osalta kasvatusterveystoimille yleensä kuuluvat tehtävät.

52 §. Lastensuojeluviraston päällikkönä on lastensuojelun toimitusjohtaja, joka samalla on hallinnollisen toimiston päällikkönä, lastenhuoltotoimiston päällikkönä lastenhuollontarkastaja, suojelukasvatustoimiston päällikkönä nuorisonhuoltaja, elatusaputoimiston päällikkönä lastenvalvoja, äitiysavustaja perhelisätoimiston päällikkönä asianomainen toimistonhoitaja sekä sosiaalilääkäriin toimiston päällikkönä sosiaalilääkäri.

Lastensuojeluvirastossa on lisäksi apulaislastenvalvoja, lääkäri sekä tarpeellinen määrä psykologeja ja muita vakinaisia viranhaltijoita. Määrärahojen puitteissa voidaan virastoon palkata tilapäisiä viranhaltijoita ja työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa.

58 §. Lastensuojelun toimitusjohtajan valitsee kaupunginvaltuusto viran oltua lastensuojelulautakunnan toimesta siltä haettavana ja lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Lastensuojeluviraston lastenhuollontarkastajan, nuorisonhuoltajan, lastenvalvojan, apulaislastenvalvojan ja sosiaalilääkäriin valitsee kaupunginhallitus virkojen oltua lastensuojelulautakunnan toimesta siltä haettavina ja lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Lastenvalvojan ja apulaislastenvalvojan vaali on alistettava raastuvanoikeuden hyväksyttäväksi, kuten siitä on erikseen säädetty.

Muut lastensuojeluviraston vakinaiset ja tilapäiset viranhaltijat valitsee lastensuojelulautakunta. Työsopimussuhteessa olevan henkilökunnan ottaa viraston päällikkö.

Lastensuojelulautakunnan alaisten huoltolaitosten viranhaltijain ottamisesta määrätään lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesäännössä.

59 §. Lastensuojelun toimitusjohtajaksi, lastenhuollontarkastajaksi ja nuorisonhuoltajaksi valittakoon henkilö, joka on suorittanut korkeakoulun loppututkinnon ja lastensuojelun alalla saavuttanut erityistä kokemusta, tai joka yleistä toiminta-alueensa on saanut hallinnollisella ja lastensuojelun alalla erityistä kokemusta.

Lastenvalvojan ja apulaislastenvalvojan tulee olla lainopin kandidaatin tutkinnon tai muun vastaavan tutkinnon suorittanut.

Lääkäriin tulee olla lastentautien erikoislääkäri sekä sosiaalilääkäriin hermo- ja mielitautien erikoislääkäri ja lastenpsykiatriaan perehtynyt.

Psykologin tulee olla filosofian tai kasvatustieteiden kandidatin tutkinnon suorittanut tutkintoon sisältyvin tai erikseen suoritettuin korkeimmin yliopistollisin arvosanoin psykologiassa sekä vaihtoehtoisesti joko kasvatusta- ja opetusopissa tai erityiskasvatustieteissä, kasvatustieteiden neuvolatyöhön soveltuva sekä lasten- ja nuorisoneuvolalaitosten toimintaan perehtynyt.

131. Palopäällystön palvelusaika.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 1 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:112)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, muuttaen ja täydentäen lokakuun 13 päivänä 1949 tekemänsä päätöstä, määrätä palopäällystön työajasta seuraavaa:

Palopäällikön ja apulaispalopäällikön työaika on tavallista virkapalvelua viitenä päivänä viikossa ja sen lisäksi nopea tavattavuus hälytysvalmiina joka toisena vuorokautena.

Palomestareiden työaika on 48 tuntia päivystystä, josta 24 tuntia päivystäjänä ja 24 tuntia varapäivystäjänä, mitä seuraa 48 tunnin vapaa-aika. Varapäivystäjän työaikaan kuuluu tavallinen virka-aika ja loput ajasta varapäivystystä.

Yliruiskumestarin työaika on keskimäärin 67.2 tuntia viikkoa kohden viiden viikon aikana.

Jos palopäällikkö tai apulaispalopäällikkö nopean tavattavuuden aikana tahi palomestari varapäivystysaikana joutuu suorittamaan varsinaista työtä, ei siitä suoriteta eri korvausta.

Edellä oleva järjestely tulee voimaan 1.11.1956 lukien.

132. Kunnallisten huoltolaitosten piirustusten vahvistaminen ja sanottujen laitosten käytettäväksi hyväksyminen.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 1 piltä 1956.
(Suomen as.-kok. 545/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933:74)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä helmikuun 17 päivänä 1956 annetun huoltoapulain (116/56) 27 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Sosiaaliministeriölle tehtävän hakemuksen, joka tarkoittaa huoltoapulain 18 tai 24 §:ssä edellytetyn huoltolaitoksen huollettavien tai henkilökunnan tarpeisiin käytettävän asuin- tai muun rakennuksen rakennuspiirustusten vahvistamista, tulee sisältää:

ilmoitus tarkoituksesta, mihin rakennusta aiotaan käyttää, ilmoitus asuinrakennukseen sijoitettavien huollettavien luvusta, sekä

selvitys rakennuspaikan laadusta, kulkuyhteyksistä ja lähimistä asutussuhteista.

Hakemukseen on liitettävä:

rakennuspiirustukset kahtena kappaleena, joista toinen jää sosiaaliministeriön arkistoon ja toinen palautetaan hakijalle, asianomaisen lääninlääkärin lausunto rakennuspaikasta sekä laitoksen suunnittelusta ja terveydellisestä järjestelystä, sekä

ote sen kunnallisen viranomaisen pöytäkirjasta, joka on piirustukset hyväksynyt.

Edellä 1 momentissa mainittuihin rakennuksiin ei lueta vapaa, erillistä kellaria tai muuta näihin verrattavaa pientä rakennusta. Kuitenkin on tällainen rakennus merkittävä 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainittuun asemapiirrokseseen ja myöskin haettava vahvistus sellaisen uutisrakennuksen sijoittamiselle aikaisemmin vahvistetun asemapiirroksen alueelle.

2 §. Jos 1 §:ssä mainitut piirustukset tarkoittavat uutta rakennusta, niiden tulee sisältää:

1. asemapiirros, joka käsittää kaikki laitokseen kuuluvat rakennukset sekä muutkin rakennukset, jotka sijaitsevat vähemmän kuin sadan metrin etäisyydellä jostakin laitoksen asuinrakennuksesta,

2. kaikkien kerrosten pohjapiirrookset,

3. leikkauspiirrookset,

4. vähintään kahden julkisivun piirroukset,
5. selvitys viemärilaitteiden järjestelystä,
6. ilmoitus kunkin rakennuksen kuutiotilavuudesta, sekä
7. kysymyksen ollessa mielisairasosastosta, ikkunain rakenne-, kävelypihojen suuruus sekä ympäröivän aidan laatu.

Jos piirustukset tarkoittavat lisärakennusta tai vanhan rakennuksen muutosta, niiden tulee sisältää:

1. niiden kerrosten pohjapiirroukset, joihin muutoksia tehdään ja
2. julkisivupiirroukset, mikäli julkisivuihin tehdään muutoksia.

Piirustukset on tehtävä seuraaviin mittakaavoihin:
 asemapiirros 1:500 tai 1:1000,
 pohja-, leikkaus- ja julkisivupiirroukset 1:100 ja erityispiirustukset 1:20.

Piirustusten kokoihin ja niitä laadittaessa käytettäviin merkitsemistapoihin, kuten otsikoihin, piirrosten sisältöön, aine- ym. merkintöihin, mitoittamiseen ynnä muuhun sellaiseen nähdén on noudatettava rakennuspiirustuksista 7 päivänä syyskuuta 1932 annetussa sisäasiainministeriön päätöksessä (252/32) annettuja ohjeita.

Piirustukset on laadittava silmälläpitäen kysymyksessä olevan laitoshoidon välttämättömiä tarpeita, mutta myös rakennusten yksinkertaisuutta ja säästäväisyyttä rakennuskustannuksissa.

3 §. Hakemus 1 §:ssä tarkoitetun huoltolaitoksen käytettäväksi hyväksymisestä on tehtävä asianomaiselle sosiaalihuollon piiritarkastajalle.

Ennen hyväksymistä piiritarkastajan on toimitettava rakennuksen tarkastus.

Piiritarkastajan on tarkastuksen ajasta hyvissä ajoin ilmoitettava hakijalle edustajan määräämiseksi tarkastustilaisuuteen.

Tarkastuksesta laatimansa pöytäkirja sekä sen nojalla antamansa päätös piiritarkastajan on viipymättä lähetettävä hakijalle ja sosiaaliministeriölle. Jos piiritarkastaja ei hyväksy rakennusta käytettäväksi tai jos annettu hyväksyminen on ehdollinen, piiritarkastajan päätökseen on liitettävä valitusosoitus sekä toimitettava päätös valitusosoituksineen hakijalle asianomaisen nimismiehen välityksellä, jolloin päätökseen on merkittävä todistus tiedoksiantopäivästä.

4 §. Sosiaaliministeriön asiana on antaa tarkempia ohjeita kunnille huoltolaitosten suunnittelusta.

5 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957. Sillä kumotaan 23 päivänä marraskuuta 1933 annettu valtioneuvoston päätös kuntien köyhäinlaitosten rakennuspiirustusten vahvistamisesta ja sanottujen laitosten käytettäväksi hyväksymisestä (294/1933).

133. Asetus huoltoavun korvausta ja elatusvelvollisen työlaitokseen toimittamista koskevan vaatimuksen tiedoksisaattamisesta sekä työvelvollisen etsintäkuulutuksesta eräissä tapauksissa.

Annettu marraskuun 2 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 543/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933:72)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 17 päivänä helmikuuta 1956 annetun huoltoapulain (116/56) 40 §:n 4 momentin nojalla:

1 §. Jos huoltoapulain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettua elatusvelvollista ei ole lääninhallituksen huoltoavun korvausta ja elatusvelvollisen työlaitokseen toimittamista koskevassa asiassa antaman välipäätöksen tiedoksiantamista varten kotonsa tavattu eikä myöskään hänen kotiväeltään tai naapureiltaan taikka sieltä, missä hänellä on toimi tai hän harjoittaa elinkeinoa, ole saatu luotettavaa ilmoitusta hänen olinpaikastaan, ja jos on syytä otaksua hänen karanneen tai piileilevän, pantakoon jäljennös lääninhallituksen välipäätöksestä ja sen perusteena olevasta esityksestä ilmoituksineen siitä, missä välipäätösasiakirjat ovat asiallisen nähtävinä, hänen asuntonsa ovelle ja annettakoon hänen kotiväelleen siitä tieto. Jos elatusvelvollisella ei ole vakinaista asuinpaikkaa, julkaistakoon edellä mainitut asiakirjat asianomaisen sosiaalilautakunnan toimesta ja kustannuksella hänelle tiedoksi kuulutuksella virallisessa lehdessä. Viidentenätoista päivänä siitä lukien, kun ovellepano tai kuulutuksen julkaiseminen on tapahtunut, katsottakoon elatusvelvollisen saaneen välipäätösasiakirjoista tiedon.

2 §. Jos lääninhallitus päätöksellä, joka lain mukaan voidaan panna täytäntöön, on määrännyt, että korvaus, ellei sitä heti makseta, on suoritettava työllä työlaitoksessa, tai, milloin on syytä varoa, että elatusvelvollinen karkaa tai piileilee, määrännyt elatusvelvollisen pidätettäväksi ja säilytettäväksi työlaitoksessa, kunnes asia lopullisesti ratkaistaan, on asianomainen poliisiviranomainen, jolta sosiaalilautakunta on hakenut virka-apua elatusvelvollisen saattamiseksi työlaitokseen, velvollinen, mikäli hän ei tapaa elatusvelvollista virka-

alueeltaan eikä tämän oleskelupaikka maassa ole tunnettu, viipymättä esittämään lääninhallitukselle, että elatusvelvollisen toimittamiseksi työlaitokseen annettaisiin etsintäkuulutus.

Etsintäkuulutus julkaistakoon valtion kustannuksella poliisisanomissa siinä järjestyksessä, kuin yleisistä etsintäkuulutuksista on erikseen määrätty.

3 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957. Sillä kumotaan köyhäinhoidon korvausta ja työvelvollisen työlaitokseen toimittamista koskevan vaatimuksen tiedoksiannosta sekä työvelvollista koskevasta etsintäkuulutuksesta 3 päivänä marraskuuta 1933 annettu asetus (283/33).

134. Asetus kansakoulujen hammaslääkärinotoimesta.

Annettu marraskuun 2 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 551/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:80)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään kansakoulujen hammaslääkärinotoimesta 17 päivänä toukokuuta 1956 annetun lain (297/56) 11 §:n nojalla:

1 §. Oppilaiden hampaiston tarkastus on suoritettava ainakin kerran jokaisena lukuvuotena. Tarkastuksen yhteydessä tai muutoin on oppilaille annettava hampaanhoidon edistämiseksi tarpeellisia terveydellisiä neuvoja ja ohjeita.

Milloin kouluhammaslääkäri, koululääkäri, opettaja tai koulun terveyssisar katsoo tarpeelliseksi, on oppilaan hampaisto tarkastettava 1 momentissa mainitun tarkastuksen lisäksi muulloinkin koulun työaikana.

Tarkastuksessa tehtyjen havaintojen perusteella on oppilaille varattava mahdollisuus saada hampaiston kunnossapitämiseksi tarpeellinen hoito, johon kuuluu hampaiden paikkaaminen, juurien hoito ja poisto, ientulehdusten hoito sekä hammaskiven poisto. Kunta voi laajentaa tämän hoidon käsittämään myös röntgentutkimuksen suorittamisen, hampaiden oikomisen ja juurenpäänleikkauksen.

2 §. Kouluhammaslääkäriin on noudatettava niitä määräyksiä, jotka lääkintöhallitus antaa tarkastusten suorittamisesta ja hoidon antamisesta sekä tarkastusten tuloksen ja hoidon merkitsemisestä oppilaan hammashoitokorttiin.

Tarkastusten ajoista on etukäteen sovittava asianomaisen koulun johtajan kanssa.

3 §. Kunnan kouluhammaslääkärinotoimesta on kultakin puolelta kalenterivuodelta laadittava lääkintöhallituksen vahvistaman kaavan mukainen kertomus, josta on kuukauden kuluessa vuosipuoliskon päättymisestä lähetettävä kappaleet lääninlääkärille ja kunnan kansakoululautakunnalle.

4 §. Valtionavustus kouluhammaslääkäriin ja hoitoapulaisen matkoista johtuviin menoihin annetaan vain siltä osalta, kuin nämä menot eivät ylitä valtion viran tai toimen haltijalle tulevan matkakorvauksen ja päivärahan määrää, laskettuna kouluhammaslääkäriin osalta toisen ja hoitoapulaisen osalta kolmannen matkustusluokan mukaan.

5 §. Valtionavustusta kansakoulujen hammaslääkärin-toimen menoihin on anottava lääkintöhallitukselta kultakin puolelta kalenterivuodelta. Anomus, joka on tehtävä lääkintöhallituksen vahvistamalla lomakkeella ja johon on liitettävä lääkintöhallituksen määräämä selvitys, on toimitettava lääninlääkärille kolmen kuukauden kuluessa vuosipuoliskon päättymisestä uhalla, että valtionavustus muutoin voidaan evätä.

Lääninlääkäriin on tarkastettava anomus sekä, hankittuaan ehkä tarvittavat lisäselvitykset, viipymättä toimitettava se omine lausuntoineen lääkintöhallitukselle.

6 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957.

135. Laki perhelisälain muuttamisesta.

Annettu marraskuun 9 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 548/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:177)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 30 päivänä huhtikuuta 1943 annetun perhelisälain 1 §:ään, sellaisena kuin se on 21 päivänä marraskuuta 1947 annetussa laissa (824/47), uusi näin kuuluva 4 momentti:

1 §. - - - - -

Edellä 2 momentissa mainitun perheen pääasiallisen huoltajan kuolemaan verrattavana on pidettävä hänen kadoksiin joutumistaan sellaisissa olosuhteissa, että sen perusteella suoritetaan 28 päivänä toukokuuta 1948 annetun sotilasvammalain (404/48) mukaista huoltoeläkettä.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1956 lukien.

136. Liikehuoneistoja koskevien vuokrasuhteiden säännöstely Helsingin kaupungissa.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 15 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 568/56)

Huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 annetun lain (552/55) 1 §:n 3 momentin nojalla valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Milloin vuokranantaja on irtisanonut Helsingin kaupungissa sijaitsevaa liikehuoneistoa koskevan vuokrasuhteen, vuokralaisella on oikeus saattaa kysymys vuokrasuhteen jatkumisesta alempana mainittavan liikehuoneistojen vuokralautakunnan ratkaistavaksi.

Jolleivät asianosaiset sovi 1 momentissa tarkoitettusta huoneistosta suoritettavan vuokramaksun suuruudesta, on kummallakin heistä oikeus saattaa kysymys vuokramaksun määrästä sanotun lautakunnan vahvistettavaksi.

2 §. Liikehuoneistojen vuokralautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja neljä muuta jäsentä sekä vastaava määrä varajäseniä, jotka kaikki sosiaaliministeriö määrää. Lautakunnan jäsenistä kaksi määrätään Suomen Kiinteistöliitto r.y:n ja kaksi Liikehuoneistojen vuokralaisten Keskusliitto - Affärslokalshyresgäternas Centralförbund r.y:n ehdottamista henkilöistä. Puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla tulee olla tuomarinvirkaan vaadittava kelpoisuus.

Liikehuoneistojen vuokralautakunta on päätösvaltainen vain täysilukuisena. Erimielisyyden sattuessa ratkaistaan asia äänten enemmistöllä.

3 §. Kun asia on ilmoitettu liikehuoneistojen vuokralautakunnan ratkaistavaksi, varatkoön se kummallekin asianosaiselle tilaisuuden esittää, mitä asiansa puolesta katsovat tarpeelliseksi.

4 §. Kun kysymys liikehuoneiston vuokrasuhteen jatkumisesta on saatettu liikehuoneistojen vuokralautakunnan ratkaistavaksi, on lautakunnalla valta painavien syiden vaatiessa kieltää irtisanominen määräajaksi. Vuokrasuhde päättyy määräajan umpeen kuluttua, ellei sitä ennen tehdystä hakemuksesta vuokrasuhdetta määrätä edelleen määräajan jatkumaan.

Vahvistaessaan vuokramaksun määrää lautakunnan tulee ottaa huomioon liikehuoneiston sijainti ja muut sen arvoon liikehuoneistona vaikuttavat seikat.

5 §. Liikehuoneistojen vuokralautakunnan päätökseen ei saa hakea muutosta.

Oikeudesta valittaa korkeimpaan oikeuteen säädetään huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 annetun lain (552/55) 6 §:ssä. Valitusoikeus on edellä 2 §:ssä mainituilla yhdistyksillä.

6 §. Liikehuoneistojen vuokralautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot sekä muut lautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset suoritetaan valtion varoista.

7 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

8 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957 ja on voimassa vuoden loppuun.

Päätös ei koske edellä mainitun huoneenvuokrien säännöstelystä annetun lain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuja säännöstelystä vapaita rakennuksia ja huoneistoja.

137. Vuonna 1957 kannettavan ennakon perusteeksi
pantavan tulon määrääminen.

Valtiovarainministeriön päätös marraskuun 20 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 571/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:112)

Valtiovarainministeriö on 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain (696/46) 35 §:n nojalla määrännyt, että vuonna 1957 kannettavan ennakon perusteeksi pantavan, sanotun lain 33 §:n 1 momentissa sekä 34 §:n 1 momentissa tarkoitetun tulon määrää on korotettava elinkeinosta, liikkeestä, ammatista ja muusta kiinteistöstä kuin maatalouskiinteistöstä saadun tulon osalta kymmenellä sadalta siitä määrästä, joksi se on vuonna 1956 toimitetussa tulo- ja omaisuusverotuksessa tai kunnallistaksoituksessa vahvistettu. Maatalouskiinteistöstä saatua tuloa on vastaavasti korotettava niinkään kymmenellä sadalta verovelvollisen maa- ja metsätaloutensa hyväksi tekemän työn arvon osalta sekä alennettava viidellätoista sadalta maatalouskiinteistöön kuuluvan metsämaan puhtaan tuoton osalta.

138. Kone- ja pikakirjoituslisien korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 21 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:158 ja 1956:14)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

I) muuttaa 25.1.1956 hyväksymänsä, konekirjoituslisiin maksamista kaupungin palveluksessa oleville toimistoapulaisille koskevat määräykset siten, että konekirjoituslisiin suuruus on 1.1.1957 lukien:

a) enintään 12.palkkaluokan mukaan palkatuille: 8 000 nettolyönnin nopeudesta puolessa tunnissa 1 500 mk, 9 000 nettolyönnin nopeudesta 3 000 mk ja 10 000 nettolyönnin nopeudesta 4 500 mk,

b) 13.palkkaluokan mukaan palkatuille: 9 000 nettolyönnin nopeudesta 1 500 mk ja 10 000 nettolyönnin nopeudesta 3 000 mk ja

c) 14.palkkaluokan mukaan palkatuille 10 000 nettolyönnin nopeudesta 1 500 mk.

II) muuttaa 22.11.1950 tekemänsä päätöstä pikakirjoituslisiin maksamisesta kaupungin viranhaltijoille siten, että pikakirjoituslisiin voidaan maksaa 2 000 mk kuukaudelta vähintään 60 sanaa minuutissa pikakirjoittavalle viranhaltijalle ja 4 000 mk kuukaudelta vähintään 80 sanaa minuutissa pikakirjoittavalle viranhaltijalle sekä

III) oikeuttaa kaupunginhallituksen tarkistamaan kone- ja pikakirjoituslisät samassa suhteessa kuin viranhaltijain palkat muuttuvat.

139. Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 22 piltä 1956. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 585/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:150)

Huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 annetun lain (552/55) ja huoneenvuokrasäännöstelystä samana päivänä antamansa päätöksen (553/55) nojalla valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt, että perussäännöstely tai perussäännöstely ja asunnonvälitys ovat voimassa seuraavilla paikkakunnilla:

Perussäännöstely: - - - - -

Perussäännöstely ja asunnonvälitys:

Helsingin, Jyväskylän, Kajaanin, Kemin, Kokkolan, Kotkan ja Kuopion kaupungeissa, Lahden kaupungissa, lukuun ottamatta Ori-mattilan, Nastolan ja Hollolan kunnista Lahden kaupunkiin vuoden 1956 alusta liitetyjä alueita, Lappeenrannan kaupungissa, Porin kaupungissa, lukuun ottamatta Mäntyluodon ja Reposaaren kaupunginosia, sekä Tampereen ja Turun kaupungeissa.

Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen 64 §:n määräyksiä muuttoilmoituksista on sovellettava Helsingin, Tampereen ja Turun kaupungeissa.

Lisäksi valtioneuvosto on huoneenvuokrasäännöstelystä antamansa päätöksen 38 §:n 2 momentin nojalla määrännyt, että Helsingin kaupungin alueesta on omana piirinä Malmin alue, jonka rajoina ovat idässä Malmin, Stenbölen ja Viikin kylien itäraja Herttoniemen rautatiehen asti, etelässä Herttoniemen rautatie Vantaanjokeen asti, lännessä Vantaanjoki ja pohjoisessa kaupungin raja.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957, ja sillä kumotaan huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen soveltamisesta 30 päivänä joulukuuta 1955 annettu valtioneuvoston päätös (554/55).

Kuitenkin voidaan paikkakunnilla, joilla perussäännöstely on ollut voimassa, mutta tämän päätöksen voimaan tullessa lakkaa, asuinhuoneistoa koskeva vuokrasuhde, jossa vuokrankausi on enintään kuukauden pituinen, vuoden kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta irtisanoa vain päättyväksi kolmen kuukauden kullutta sen kuukauden päättymisestä, jonka aikana irtisanominen on toimitettu, jolleivät asianosaiset tämän päätöksen voimaantulon jälkeen ole muusta irtisanomisajasta sopineet.

140. Laki kunnan lisätalousarviosta.

Annettu marraskuun 23 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 573/56)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sitten kun taksoitus on toimitettu, kunnallisvaltuusto voi kunnallishallituksen ehdotuksesta hyväksyä talousarvioon muutoksen noudattamalla soveltuvin kohdin, mitä kunnallislaisissa (642/48) talousarvion hyväksymisestä on säädetty. Kunnallishallituksen ehdotus tällaiseksi muutokseksi on tehtävä, ennen kuin veroäyrin hinta on kunnallislain 119 §:n mukaisesti laskettu. Sitä määrää, mikä näin muutetun talousarvion mukaan hyväksytyjen menojen suorittamiseksi muiden tulojen lisäksi tarvitaan, on pidettävä varainhoitovuoden kunnallisverona.

Tämä laki on voimassa vuoden 1959 loppuun.

141. Kunnallisverotuksessa tehtävät tulon vähennykset.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 28 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:142)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Helsingissä vuodelta 1956 toimitettavassa taksoituksessa lapsivähennyksen suuruus on 40 000 mk ja asteittaisen tulon vähennyksen korkein määrä 80 000 mk.

142. Palopäälystön päivystys- ja sunnuntaityön korvausperuste.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 28 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:123)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että sammutuspalvelusta suorittavan palopäälystön päivystys- ja sunnuntaityökorvauksen tuntipalkkaa määrättäessä käytetään kuukausipalkan jakajana 1.11.1956 alkaen lukua 200.

143. Vahvistuksen hakeminen ja ilmoitusvelvollisuus eräiden kotimaisten tarvikkeiden hinnoille sekä maksuille.

Sosiaaliministeriön päätös lokakuun 30 p:ltä 1956.

(Suomen as.-kok. 533/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:54)

Sosiaaliministeriö on kumonnut vahvistuksen hakemisesta ja ilmoitusvelvollisuudesta eräiden kotimaisten tarvikkeiden hinnoille sekä maksuille 29 päivänä maaliskuuta 1956 antamansa päätöksen (145/56).

144. Viranhaltijain luontoisedut.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 29 piltä 1956.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

ettei kaupungin virastojen ja laitosten palveluksessa ole-
ville perheellisille viranhaltijoille 1.1.1957 lukien saa luov-
uttaa luontoisetukorvausta vastaan kaupungin vuodevaatteita,

että mikäli mainitunlaiseen luontoisettuun oikeutettu viran-
haltija solmii avioliiton, hän samalla menettää mainitun oikeu-
tensa sekä

että viranhaltijan solmiessa avioliiton hän menettää yhden
vuoden kuluttua avioliiton solmimisesta lukien oikeutensa huo-
nekalujen muodossa mahdollisesti nauttimaansa luontoisettuun.

Samalla kaupunginhallitus päätti 1.1.1957 lukien peruuttaa
kaikki perheellisille viranhaltijoille tähän mennessä myönne-
tyt oikeudet käyttää kaupungin vuodevaatteita luontoisetukor-
vausta vastaan sekä

1.1.1958 lukien peruuttaa vastaavasti myönnettyt oikeudet huo-
nekalujen suhteen.

145. Rakennusviraston suorittamista tilaustöistä perittävän lisäkorvauksen vahvistaminen.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 5 p:ltä 1956.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:33)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä muuttaa 17.3.1955 tekemänsä päätöstä, sikäli kuin lisäkorvausprosentiksi on vahvistettu 1 % työkustannusten määrästä silloin, kun yleisten töiden lautakunta antaa työn ulkopuolisille urakalla suoritettavaksi, siten, että lisäkorvausprosentti vahvistetaan sellaisissa tapauksissa, jolloin yleisten töiden lautakunta antaa työn ulkopuolisille urakalla suoritettavaksi, yleisten töiden lautakunnan esityksestä kussakin yksityistapauksessa erikseen.

146. Asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittaminen.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 5 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 598/56)

Valtioneuvosto on huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 annetun lain (552/55) nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Paikkakunnalla, jossa huoneenvuokrasäännöstely on määrätty toimeenpantavaksi, on sellaisessa talossa, jossa talon omistaja tai vuokranantaja huolehtii lämmityksestä tai lämpimän veden jakelusta, lämmityskustannukset asuinhuoneistojen osalta korvattava tämän päätöksen mukaisesti, jollei 2 §:ssä tarkoitettua sopimusta saada aikaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua säännöstelystä ovat kuitenkin vapaat sellaiset uudet rakennukset ja vanhojen rakennusten uudet huoneistot, jotka ovat valmistuneet tammikuun 1 päivän 1949 jälkeen, sekä sellaiset kesä- tai muut lomanvietto-asunnot, jotka tammikuun 1 päivänä 1950 eivät ole olleet vuokralaisen hallinnassa tai sen jälkeen ovat vapautuneet tai vapautuvat, niin myös sellaiset vanhat rakennukset, jotka maistraatti tai järjestysosasto on lainvoimaisella päätöksellä määrännyt hengenvaarallisina purettaviksi tahi joiden purkamiseen on annettu asianmukainen lupa.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitetun talon omistajalla ja talon kaikkien säännöstelyn alaisten asuinhuoneistojen vuokralaisilla on valta yhteisesti tehdä kirjallinen sopimus lämmityksestä ja lämpimän veden jakelusta aiheutuviin lämmityskustannusten suorittamisesta seuraavan lämmityskauden aikana. Sopimuksen on oikeutettu omistajan puolesta tekemään myös talon isännöitsijä, jollei omistaja ole toisin määrännyt ja siitä ilmoittanut 10 §:ssä tarkoitetuille luottamusmiehille.

Riidan, joka syntyy 1 momentissa tarkoitetun sopimuksen tulkitsemisesta, voivat talon omistaja tai isännöitsijä taikka vähintään puolet säännöstelyn alaisten asuinhuoneistojen vuokralaisista saattaa huoneenvuokralautakunnan tutkittavaksi ja ratkaistavaksi. Jos lautakunta tällöin havaitsee sopimuksen puutteelliseksi, on sillä valta myös täydentää sopimusta.

3 §. Jokaisen, joka hallitsee säännöstelyn alaista asuinhuoneistoa, on suoritettava lämpimän veden jakelusta aiheutuviin lämmityskustannuksista talon omistajalle sellainen korvaus kuin sosiaaliministeriö määrää huoneistossa asuvien henkilöiden luvun tai muun perusteen mukaan suoritettavaksi.

Niitten, jotka vuokralalla hallitsevat säännöstelyn alaisia asuinhuoneistoja, on 1 momentissa mainitun, talon omistajalle

tulevan korvauksen ohella suoritettava vuokranantajilleen muista lämmityskustannuksista sellainen korvaus kuin 4 ja 5 §:ssä määrätään.

4 §. Sitten kun lämmityskauden päätyttyä on todettu talon lämmittämisestä ja lämpimän veden jakelusta lämmityskauden aikana aiheutuneitten lämmityskustannusten kokonaismäärä, vähennetään siitä se osuus, minkä lasketaan johtuneen liikehuoneistojen lämmittämisestä ja niille jaetusta lämpimästä vedestä, sekä se rahamäärä, minkä säännöstelyn alaisten asuinhuoneistojen haltijat ovat velvolliset 3 §:n mukaan suorittamaan korvauksena lämmityskauden aikana jaetusta lämpimästä vedestä. Liikehuoneistojen osuus lämmityskustannusten kokonaismäärästä lasketaan liikehuoneistojen yhteenlasketun pinta-alan ja asuinhuoneistojen yhteenlasketun pinta-alan mukaisessa suhteessa tai, jos siten johdutaan ilmeisesti kohtuuttomaan tulokseen, muun sopivan perusteen mukaan tai arvioimalla.

Milloin talossa on myös säännöstelystä vapaita asuinhuoneistoja, vähennetään 1 momentin mukaan saadusta jäännöksestä näille huoneistoille jaetusta lämpimästä vedestä 3 §:ssä tarkoitettua perusteen mukaan laskettu korvaus.

Jäännös, joka edellisen mukaan on saatu, jaetaan talon kaikkien asuinhuoneistojen kesken niitten pinta-alojen mukaisessa suhteessa. Säännöstelyn alaisen asuinhuoneiston vuokralainen on velvollinen vuokranantajalleen suorittamaan jaossa huoneiston osalle tulleen määrän.

Jos 3 momentissa tarkoitettu lämmityskustannusten jako siinä mainitulla perusteella johtaa ilmeisesti kohtuuttomaan tulokseen, voidaan asuinhuoneiston tai joidenkin asuinhuoneistojen pinta-alaa jakoa varten kohtuuden mukaan korottaa tai alentaa.

5 §. Jos asuinhuoneiston haltija on lämmityskauden aikana vaihtunut, on vuokralainen velvollinen suorittamaan huoneiston osalle tulevasta 4 §:ssä tarkoitettua määräästä sen ajan mukaan lasketun osuuden, minkä hän on huoneistoa lämmityskauden aikana hallinnut.

6 §. Lämmityskauden lämmityskustannuksiksi luettakoon kustannukset polttoaineen hankinnasta, kuljetuksesta ja varastoisesta, mikäli ne eivät ylitä paikkakunnan käyviä hintoja, ja vallitsevan korkokannan mukainen korko, jonka talon omistaja näyttää suorittaneensa polttoaineen hankintaan käyttämästään lainasta, sekä se korvaus, jonka talon omistaja näyttää suorittaneensa talon lämmöntarkkailusta siitä huolehtivalle yhdistykselle, niin myös sosiaaliministeriön vahvistaman perusteen mukaan laskettu korvaus siitä kylmästä vedestä, joka on talossa käytetty lämpimän veden jakeluun. Jos polttoaineen kattilahuoneeseen siirtämisestä tai sen polttokuntoon saattamisesta tai talon lämmittämisestä poikkeuksellisesti puilla tai polttoturpeella aiheutuu todisteellisia lisäkustannuksia, luettakoon myös nämä, mikäli ne ovat kohtuullisia, lämmityskustannuksiin samoin kuin veden lämmityksestä talonmiehelle tai lämmittäjälle mahdollisesti suoritettava kohtuullinen korvaus.

Jos lämmittämiseen tarvittava lämpöenergia hankitaan taloon korvausta vastaan muualta, voivat talon omistaja ja vähintään kolme neljännestä talon säännöstelyalaiden asuinhuoneistojen vuokralaisista kirjallisesti sopia siitä, missä määrin talol-

ta peritty korvaus on luettava lämmityskustannuksiksi. Jollei sopimusta tehdä, luettakoon lämmityskauden lämmityskustannuksiksi se osa korvauksesta, joka vastaa 1 momentissa mainittuja kustannuksia siinä tarkoitetuin määrin.

7 §. Lämmityskausi alkaa kesäkuun 1 päivänä ja kestää vuoden.

8 §. Säännöstelyn alaisen asuinhuoneiston vuokralainen on velvollinen perusvuokran ja sille tulevan korotuksen lisäksi vuokranantajalleen suorittamaan kuukausittain lämmityskustannusten ennakkorvausta, joka vastaa huoneistolle tulevaa 4 §:n säännösten mukaan laskettua osuutta lämmityskauden arvioituista lämmityskustannuksista kuukautta kohden.

Ennakkorvauksen määräävät talon omistaja tai isännöitsijä ja 10 §:ssä tarkoitetut luottamusmiehet yhdessä. Jos lämmityskustannukset lämmityskauden aikana huomattavasti muuttuvat, voidaan ennakkorvauksen määrää tarkistaa.

Jollei ennakkorvauksesta tai sen tarkistamisesta sovita, on talon omistajalla tai isännöitsijällä tähi luottamusmiehillä valta saattaa asia huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi.

9 §. Jos vuokralainen on suorittanut ennakkorvausta lämmityskaudelta enemmän kuin mitä hänen suoritettavakseen 4 ja 5 §:n mukaan tulee, on vuokranantaja velvollinen hänelle palauttamaan hänen liikaa suorittamansa määrän.

Milloin ennakkorvausta on suoritettu liian vähän, on vuokralainen velvollinen suorittamaan vuokranantajalle puuttuvan määrän, niinkuin 16 §:ssä määrätään.

10 §. Talon säännöstelyn alaisten asuinhuoneistojen vuokralaiset valitsevat keskuudestaan lämmityskaudeksi kerrallaan enintään kolme luottamus miestä ja näille enintään kaksi varamiestä. Talon omistajan tai isännöitsijän tulee kutsua vuokralaiset vähintään viikkoa ennen seuraavan lämmityskauden alkua pidettävään vaalikokoukseen. Sen ajasta ja paikasta, jotka on asetettava niin, että vuokralaisille yleensä on mahdollista osallistua kokoukseen, on ilmoitettava vähintään viikkoa aikaisemmin talon ilmoitustaululle tai sellaisen puuttuessa muuhun näkyvään paikkaan talossa kiinnitetyllä ilmoituksella. Vaalisessa on kunkin asuinhuoneiston vuokralaisella yksi ääni.

Valittu älköön ilman pätevää syytä kieltäytykö ottamasta vastaan luottamusmiehen tehtäviä.

Jollei talon omistaja tai isännöitsijä ryhdy 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin luottamusmiesten valitsemiseksi tai jollei luottamusmiehiä saada muusta syystä valituiksi, on huoneenvuokralautakunnan valittava ne talon omistajan tai isännöitsijän, asuinhuoneiston vuokralaisen taikka osakkeenomistajan ilmoituksesta. Huoneenvuokralautakunnan tässä asiassa antamaan päätökseen ei ole oikeutta hakea muutosta.

Edellä 3 momentissa tarkoitettussa asiassa voidaan talon asuinhuoneistojen vuokralaisille antaa yhteinen kutsu huoneenvuokralautakunnan istuntoon ja toimittaa kutsu heille tiedoksi kiinnittämällä se talon ilmoitustaululle tahi sellaisen puuttuessa muuhun näkyvään paikkaan talossa.

11 §. Luottamusmiehillä on muissa kuin 6 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa oikeus toimikautenaan tarkastaa talon polttoainekulutusta. Talon omistaja tai isännöitsijä on velvol-

linen antamaan heille tätä varten tarvittavat tiedot ja esittämään niitä koskevat tositteet.

12 §. Talon omistajan tai isännöitsijän tulee kuukauden kuluessa lämmityskauden päättymisestä jättää sanotuksi lämmityskaudeksi valituille luottamusmiehillä laskelma lämmityskauden lämmityskustannuksista sekä siitä, mitä kunkin vuokralaisen on 9 §:n mukaisena tasoitusmaksuna suoritettava lisää tai saatava takaisin.

Laskelma voidaan jättää yhdelle luottamusmiehistä, mutta tulee talonomistajan tai isännöitsijän kirjatussa kirjeessä tai muutoin todisteellisesti ilmoittaa tästä toisille luottamusmiehillä.

13 §. Jolleivät luottamusmiehet hyväksy 12 §:ssä tarkoitettua laskelmaa eivätkä he ja talon omistaja tai isännöitsijä neuvottelemalla pääse siitä yksimielisyyteen, on luottamusmiehillä valta saattaa asia huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi kahden viikon kuluessa siitä, kun laskelma on 12 §:n mukaisesti jätetty ja ilmoitettu. Jos he tämän laiminlyövät, pidetään laskelma hyväksyttynä. Jollei laskelmaa ole 12 §:ssä mainitussa määräajassa esitetty luottamusmiehillä, on heillä valta saattaa asia huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi.

Sitten kun luottamusmiehet 1 momentissa mainituin tavoin ovat hyväksyneet laskelman, tulee talon omistajan tai isännöitsijän kiinnittää talon ilmoitustaululle tai sellaisen puuttuessa muuhun näkyvään paikkaan talossa ilmoitus, josta selviävät jaettavat lämmityskustannukset, 4 §:ssä tarkoitettut asuinhuoneistojen pinta-alat, kunkin vuokralle annetun asuinhuoneiston osuus lämmityskustannuksista ja tasoitusmaksu kunkin vuokralaisen osalta sekä päivä, jolloin ilmoitus on pantu nähtäväksi. Asuinhuoneiston vuokralaisella ja asunto-osakeyhtiön omistamassa talossa myös osakkeenomistajalla on valta seitsemän päivän kuluessa siitä, kun ilmoitus julkipantiin, vaatia huoneenvuokralautakunnassa laskelmaa muutettavaksi sillä perusteella, että huoneiston pinta-ala siinä on laskettu liian suureksi tai liian pieneksi tahi että laskelmassa on laskuvirhe. Huoneenvuokralautakunta kuulkoon vaatimuksen johdosta talon omistajaa tai isännöitsijää sekä luottamusmiehiä.

Talon omistajan tai isännöitsijän tulee toimittaa kullekin vuokralaiselle kirjallinen ilmoitus huoneenvuokralautakunnan lainvoimaisella päätöksellään tai vuokrantarkastuslautakunnan päätöksellään vahvistamasta tasoitusmaksusta.

14 §. Luottamusmiehet ovat päätösvaltaisia, kun he kaikki taikka, milloin joku heistä on estynyt, varamies hänen sijassaan ovat saapuvilla.

Luottamusmiesten päätökseksi katsottakoon se, mistä kaksi on yhtynyt.

15 §. Lämmityskustannusten ennakkokorvaukseen ja vuokralaisen suoritettavaan tasoitusmaksuun sovellettakoon, mikäli tässä päätöksessä ei ole toisin määrätty, mitä 12 päivänä toukokuuta 1925 annetussa huoneenvuokralaissa (166/25) on vuokramaksusta säädetty.

16 §. Hyväksytyt tai huoneenvuokralautakunnan vahvistama tasoitusmaksu on suoritettava seuraavan kuukauden vuokramaksun yhteydessä. Jos vuokralaisen suoritettava tasoitusmaksu nousee

vähintään puoleen maksukuukautena suoritettavasta perusvuokrasta ja sen korotuksesta, jaettakoon se kuitenkin niin monen kuukauden aikana suoritettavaksi, ettei tasoitusmaksu ylitä puolta kuukausivuokrasta.

Kesken lämmityskauden poisuuttaneen vuokralaisen suoritettavaksi tuleva tasoitusmaksun osa on vaadittaessa suoritettava.

17 §. Huoneenvuokralautakunnan käsitellessä tässä päätöksessä tarkoitettua asiaa edustavat luottamusmiehet vuokralaisia. Jos joku luottamusmiehistä on estynyt saapumasta, astuu varamies hänen sijaansa. Kuitenkin on sillä tai niillä luottamusmiehillä, jotka ovat lautakunnassa saapuvilla, oikeus käyttää vuokralaisten puhevaltaa.

Kutsun huoneenvuokralautakunnan istuntoon tai muun tiedonannon katsotaan, mikäli tässä päätöksessä ei ole toisin säädetty, tulleen luottamusmiesten tietoon, kun se on annettu jollekin heistä.

Menettelystä huoneenvuokralautakunnassa ja muutoksen hakeemisesta huoneenvuokralautakunnan tämän päätöksen nojalla antamaan päätökseen noudatettakoon muutoin, mitä huoneenvuokrasäännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (553/55) on määrätty, kuitenkin niin, että huoneenvuokralautakunta voi määrätä tämän päätöksen nojalla tekemänsä päätöksen pantavaksi heti täytäntöön muutoksenhausta huolimatta.

18 §. Tämän päätöksen määräysten rikkomisesta rangaistaan säännöstelyrikosten rankaisemisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun lain (1064/43) mukaan.

19 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

20 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957.

147. Vuokranantajille vedestä suoritettava korvaus.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 5 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 599/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:76)

Valtioneuvosto on huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 annetun lain (552/55) nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Paikkakunnalla, jossa huoneenvuokrasäännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (553/55) tarkoitettu perussäännöstely on voimassa, on sellaisessa talossa, joka on liitetty yleiseen vesijohtoverkostoon, säännöstelyn alaisten asuinhuoneistojen vuokralaisten suoritettava vuokranantajalle korvausta kulutetusta vedestä siten kuin jäljempänä määrätään.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettua korvausta suoritetaan, milloin vedestä on peritty talolta enemmän kuin 30 markkaa kuutiometriltä, ja vain tämän hinnan ylittävältä osalta.

3 §. Talon vuokralaisten korvattavaksi tulevan summan selville saamiseksi on, vesijohtolaitoksen laskutettua talon omistajaa kulutetusta vedestä, laskun määrästä vähennettävä:

1) talon liikehuoneistoissa laskun tarkoittamana aikana kulutetun veden hinta;

2) talon omaan hoitoon samana aikana käytetyn veden hinta;

3) 30 markkaa kultakin kuutiometriltä vettä, joka jää jäljelle, kun 1 ja 2 kohdan mukainen kulutus on vähennetty; ja

4) laskun tarkoittamalta ajalta sosiaaliministeriön vahvistaman perusteen mukaan laskettu korvaus siitä kylmästä vedestä, joka on talossa käytetty lämpimän veden jakeluun ja jota tarkoitetaan asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittamisesta 5 päivänä joulukuuta 1956 annetun valtioneuvoston päätöksen (598/56) 6 §:ssä.

Kaksi ensiksi mainittua erää lasketaan todellisen kulutuksen mukaan tai, jollei sitä voida todeta, vahvistetaan kohtuuden mukaan arvioimalla.

4 §. Jäännös, joka 3 §:n mukaan on saatu, jaetaan talon kaikkien asuinhuoneistojen kesken talonkirjaan merkittyjen tai huoneistoissa asuvien henkilöiden luvun mukaisessa suhteessa.

Jos samassa talossa on asuinhuoneistoja, joissa on kylpyamme tai suihku, ja asuinhuoneistoja, joissa ei ole kumpaakaan.

on 1 momentissa tarkoitettua jakoa varten ensiksi mainittujen huoneistojen henkilölukua korotettava viidelläkymmenellä prosentilla.

Jos 1 momentissa mainittu asuinhuoneiston henkilöluku on laskun tarkoitettamana aikana eri kuukausina vaihdellut, suoritettakoon jako kultakin kuukaudelta erikseen. Samoin meneteltäköön, milloin asuinhuoneiston vuokralainen on laskun tarkoitettamana aikana vaihtunut.

5 §. Säännöstelyn alaisen asuinhuoneiston vuokralainen on velvollinen niiltä kuukausilta, joina hänen vuokrasuhteensa on ollut voimassa, vuokranantajalleen suorittamaan 4 §:n mukaisessa jaossa huoneiston osalle tulevan määrän.

6 §. Talon omistajan tai isännöitsijän tulee suorittaa 3 §:ssä tarkoitettu laskelma ja, jaettavaan jäännöksen 4 §:ssä mainitulla perusteella, vahvistaa, paljonko kunkin asuinhuoneiston vuokralaisen on suoritettava korvauksena.

7 §. Talon omistajan tai isännöitsijän on toimitettava edellisessä pykälässä tarkoitettu, korvauksen määräämistä koskeva selvitys talon asuinhuoneistojen vuokralaisten tietoon kirjallisesti. Jos talossa on vuokralle annettuja asuinhuoneistoja enemmän kuin kymmenen, on talonomistajalla tai isännöitsijällä valta kiinnittää sanottu selvitys talon ilmoitustaululle tai, sellaisen puuttuessa, muuhun näkyvään paikkaan talossa.

Asuinhuoneiston vuokralaisen on suoritettava vuokranantajalle korvaus seuraavan kuukauden vuokranmaksun yhteydessä. Vuotta pitemmältä ajalta älköön häneltä takautuvasti korvausta perittäkö.

8 §. Asuinhuoneiston vuokralaisella on valta seitsemän päivän kuluessa siitä, kun hän sai tiedon korvauksen määräämisestä tai kun selvitys siitä julkipantiin, vaatia huoneenvuokralautakunnassa oikaisua. Kun tällainen asia on ilmoitettu lautakunnalle, kutsukoon se talon asuinhuoneistojen vuokralaiset ja talon omistajan tai isännöitsijän kokoukseensa sekä ratkaiseen asian samalla kertaa talon kaikkien vuokralaisten osalta. Korvaus on suoritettava valituksesta huolimatta.

9 §. Menettelystä huoneenvuokralautakunnassa ja muutoksen hakemisesta huoneenvuokralautakunnan tämän päätöksen nojalla antamaan päätökseen noudatettakoon muutoin, mitä huoneenvuokrasäännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (553/55) on määrätty.

10 §. Vuokralaisen tämän päätöksen nojalla suoritettavaan korvaukseen sovellettaakoon, mikäli tässä päätöksessä ei ole toisin määrätty, mitä 12 päivänä toukokuuta 1925 annetussa huoneenvuokralaissa (166/25) on vuokramaksusta säädetty.

11 §. Tämän päätöksen määräysten rikkomisesta rangaistaan säännöstelyrikoisten rankaisemisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun lain (1064/43) mukaan.

12 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

13 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957.

148. Helsingin kaupungin veroviraston johtosääntö.

Valtiovaraministeriön vahvistama joulukuun 5 p:nä 1956.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä marraskuun 21 p:nä 1956)

1 §. Viraston tehtävänä on:

- 1) valmistella voimassa olevien säännösten ja määräysten sekä vero- ja taksoituslautakuntien antamien ohjeiden mukaisesti tulo- ja omaisuusverotus ja kunnallistaksoitus sekä toimittaa niiden maksuunpano,
- 2) suorittaa kansaneläkevakuutusmaksun määräämisen valmistelu ja maksuunpano,
- 3) avustaa perintöverolautakuntaa perintö- ja lahjaverotuksen valmistelussa sekä toimittaa perintö- ja lahjaveron maksuunpano,
- 4) avustaa vero- ja taksoituslautakuntien puheenjohtajia ennakkoperintälaiassa ja ennakkoperintälain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä sekä työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksua koskevissa lain säännöksissä määritellyissä verolautakunnan ja taksoituslautakunnan puheenjohtajille kuuluviissa tehtävissä, ei kuitenkaan ennakonpidätyksen valvontaa koskevissa tarkastustehtävissä,
- 5) avustaa verolautakunnan puheenjohtajaa ja taksoituslautakuntaa tulo- ja omaisuusverolaiassa ja -asetuksessa sekä kunnallishallituksesta kaupungissa annetussa asetuksessa ja tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotusta varten annetussa laissa luetelluissa tehtävissä,
- 6) huolehtia veroilmoitusten ja muiden asiakirjojen säilyttämisestä,
- 7) avustaa verolautakunnan valtionasiamiehiä tulo- ja omaisuusveroasetuksen 31 §:ssä mainituissa heille kuuluviissa tehtävissä,
- 8) antaa viranomaisten pyytämät lausunnot,
- 9) tehdä valtiovaraministeriölle ja kaupunginhallitukselle esityksiä verotusta sekä viraston hallintoa ja varainhoitoa koskevista asioista,
- 10) avustaa kaupunginhallituksen määräämiä esittelijöitä niissä kunnallisverotusta koskevissa asioissa, joissa on kysymys:
 - a) kaupunginhallitukselta valituksen johdosta vaaditun selityksen antamisesta,
 - b) muutoksen hakemisesta kaupungin puolesta valitusasiassa annettuun päätökseen ja
 - c) verotettujen anomuksesta saada helpotusta kunnallisveron suorittamisessa tai verotuksen oikaisusta,

11) avustaa kaupunginhallitusta edellä 10) kohdassa mainittujen asioiden käsittelystä pidettävien pöytäkirjojen laatimisessa,

12) valmistella tutkijalautakunnalle esiteltäväksi sille tehdyt muistutukset ja avustaa tutkijalautakuntaa pöytäkirjan laatimisessa ja

13) antaa vuosittain valtiovarainministeriölle ja kaupunginhallitukselle niiden määräämänä aikana seuraavan vuoden talousarvioehdotus, jota laadittaessa on noudatettava mitä valtiovarainministeriön ja kaupungin välisessä sopimuksessa on asiasta sovittu.

2 §. Viraston päällikkönä toimii verojohtaja, jonka tulee:

1) johtaa ja valvoo viraston ja sen henkilökunnan toimintaa sekä huolehtia verotuksen valmistelusta niin myös virastotoimikunnan tarkoituksenmukaisesta järjestämisestä ja kehittämisestä,

2) allekirjoittaa viraston puolesta lähetettävät kirjelmät, mikäli ei tässä johtosäännössä toisin määrätä,

3) hyväksyä laskut ja muut maksuasiakirjat,

4) valvoo, että viraston menoista pidetään kirjaa kaupungin tilisäännön ja valtion vastaavien määräysten mukaan ja että viraston taloutta hoidetaan huolellisesti ja säästeliäästi,

5) valmistuttaa vuosittain viraston toimintakertomus toukokuun 1 päivään mennessä ja talousarvioehdotus määrääjassa valtiovarainministeriölle ja kaupunginhallitukselle toimitettavaksi,

6) toimia valtiovarainministeriön määräyksestä verolautakunnan ja perintöverolautakunnan puheenjohtajana,

7) kutsua vuosittain taksoituslautakunta ensimmäiseen kokoukseensa,

8) tehdä taksoituslautakunnalle tarpeellisiksi havaitsemiin ehdotuksia kunnallisverotusta koskevista asioista,

9) ottaa palvelukseen tilapäiset viranhaltijat ja toimihenkilöt sekä irtisanoa heidät ja myöntää heille ero, mikäli siitä ei ole toisin määrätty,

10) suorittaa kaupungin virkasäännön mukaan viraston päälliköille kuuluvat muut tehtävät ja

11) seurata vero-oikeuden sekä siihen liittyvän lainsäädännön ja lainkäytön kehitystä niin myös valtion- ja kunnallisverotuksesta muutoin annettuja määräyksiä ja ohjeita.

Päätösluetteloa on pidettävä niistä verojohtajan tekemistä päätöksistä, jotka koskevat viranhaltijain palvelukseen ottamista, eron myöntämistä tai irtisanomista palveluksesta sekä virkalamon myöntämistä ja viransijaisten määräämistä samoin kuin muistakin verojohtajan tarpeellisiksi katsomista päätöksistä, ja on verojohtajan allekirjoitettava luetteloon merkityt päätökset.

3 §. Virastossa on kaksi apulaisverojohtajaa, joiden tulee:

1) avustaa verojohtajaa hänen tehtävissään,

2) ohjata seurata ja tarkastaa viraston osastojen, toimistojen ja toimipaikkojen toimintaa ja valvoo, että toimihenkilöt täyttävät tehtävänsä ja että asiat hoidetaan viivytyksettä ja huolellisesti,

3) tehdä verojohtajalle ehdotuksia virastotoiminnan tarkoituksenmukaisesta järjestämisestä ja kehittämisestä,

4) ohjata ja valvoa, että verotuksen valmistelu suoritetaan lainsäädännösten, valtiovarainministeriön määräysten ja ohjeiden sekä vero- ja taksoituslautakuntien tekemien päätösten mukaisesti ja että niin hyvin verotuksen valmistelussa kuin veroviraston valmisteltävien selitysten, lausuntojen ja vastineiden laadinnassa noudatetaan yhdenmukaisuutta sekä antaa näitä tarkoitettavia määräyksiä ja ohjeita,

5) seurata vero-oikeuden ja siihen liittyvän lainsäädännön ja lainkäytön kehitystä niin myös valtion- ja kunnallisverotuksesta muutoin annettuja määräyksiä ja ohjeita sekä huolehtia siitä, että asianomaiset toimihenkilöt saavat niistä tiedon,

6) tehdä verojohtajalle ehdotuksia viraston henkilökunnan kouluttamisesta verotusta koskevissa virkatehtävissä ja suorittaa tätä tarkoitettavia opetustehtäviä,

7) huolehtia siitä, että verovelvollisille erittäinkin veroilmoitusten jättöaikana annetaan verojohtajan ohjeitten mukaan yleistä opastusta ilmoitusvelvollisuutta koskevissa kysymyksissä ja

8) suorittaa verojohtajan määräämät muut tehtävät.

Virkaiältään vanhin apulaisverojohtaja hoitaa verojohtajan tehtävät hänen vuosilomansa aikana tai estyneenä ollessaan, ellei kaupunginhallitus toisin määrää.

Työnjaon apulaisverojohtajien kesken vahvistaa verojohtaja.

4 §. Virastossa on seuraavat osastot ja toimistot, kansliaosasto, henkilö- ja taloustoimisto, liikeosasto, yksityisten kirjanpitovelvollisten osasto, kiinteistöosasto, tarpeellinen määrä palkannauttajiain osastoja, tarkastusosasto, perintö- ja lahjaverotoimisto sekä reikäkorttikeskus.

Virastossa on myös asianvalvoja ja apulaisasianvalvoja sekä työntutkija.

5 §. Kansliaosaston tehtävänä on:

1) huolehtia viraston sekä vero-, taksoitus- ja tutkijalautakuntien kirjeenvaihdosta, mikäli siitä ei ole toisin määrätty,

2) huolehtia esityslistojen laatimisesta verolautakunnan ja taksoituslautakunnan kokouksiin sekä pöytäkirjan pitämisestä niissä,

3) huolehtia laittomasti maksuunpannun kunnallisveron ja kansaneläkevakuutusmaksun oikaisemista ja verohuojennusten myöntämistä koskevien asioiden esittelystä kaupunginhallitukselle ja avustaa kaupunginhallitusta 1 §:n 10) kohdassa mainittujen asioiden käsittelystä pidettävien pöytäkirjojen laatimisessa,

4) huolehtia yleisöpalvelusta ja tiedotustoiminnasta,

5) huolehtia veroluettelon lyhennysotteen ja taksoitusluettelon julkisesta nähtävillä pidosta määrättyinä aikoina,

6) huolehtia saapuvien ja lähetettävien kirjeiden ja muiden asiakirjojen kirjaamisesta ja tarpeellisten diaarien pitämisestä,

7) hoitaa viraston arkistoa ja

8) suorittaa konekirjoitus- ja monistustyöt sekä muut toimistotehtävät, mikäli ne tämän johtosäädännön mukaan eivät kuulu muille osastoille tai toimistoille.

6 §. Kansliaosastossa on yleinen toimisto, arkisto, kirjamo ja konekirjoitustoimisto.

Kansliaosastossa on myös sihteerejä.

7 §. Yleisen toimiston tehtävänä on:

- 1) antaa yleisölle tietoja ja ohjeita verotusta koskevissa asioissa,
- 2) antaa pyynnöstä todistuksia, pöytäkirjanotteita ja muita asiakirjoja ja periä niistä suoritettavat lunastukset,
- 3) pitää veroluettelon lyhennysote ja taksoitusluettelo julkisesti nähtävillä määrättyinä aikoina,
- 4) pitää yleisön saatavissa veroilmoitus- ja muita verotusta koskevia lomakkeita,
- 5) ottaa vastaan verotusta koskevia selvityksiä ja anomuksia sekä eri määräksestä valituskirjoja,
- 6) antaa verokirjoja ja huolehtia muutosten tekemisestä niihin,
- 7) ottaa vastaan arvopapereitten luovutusta koskevat leimaverolaskelmat ja pitää niistä tarpeellista luetteloa,
- 8) ottaa vastaan anomukset maksuunpantujen ennakoiden muuttamisesta ja huolehtia sitä koskevien ilmoitusten antamisesta lääninkonttorille ja rahatoimistolle ja
- 9) pitää tarpeellisia tilastoja ja kortistoja.

8 §. Arkiston tehtävänä on:

- 1) järjestää veroilmoitukset, veroluettelot, verokirjat ja muut asiakirjat säilyttämistä varten ja hoitaa niitä,
- 2) luovuttaa hallussaan olevia asiakirjoja viraston toimihenkilöiden ja asianomaisten viranomaisten tilapäisesti käytettäväksi,
- 3) huolehtia valtion- ja kunnallisverotusta koskevien valitusten kirjaamisesta ja niiden toimittamisesta käsiteltäviksi sekä edelleen lähettämistä asianomaisille viranomaisille niin myös pitää valitusasioista tarpeellista tilastoa,
- 4) hoitaa viraston käsikirjastoa ja
- 5) antaa otteita ja jäljennöksiä arkistoiduista asiakirjoista.

9 §. Kirjaamon tehtävänä on:

- 1) ottaa vastaan 1 §:ssä mainituille lautakunnille ja virastoille osoitetut asiakirjat sekä järjestää ja toimittaa ne asianomaisille verojohtajan antamien ohjeiden mukaan,
- 2) huolehtia 1) kohdassa mainittujen viranomaisten kirjeiden ja muiden asiakirjojen edelleen toimittamisesta,
- 3) pitää tarpeellisia diaareja ja
- 4) huolehtia kiertokirjeiden ja muiden tiedonantojen sisäisestä jakelusta.

10 §. Konekirjoitustoimiston tehtävänä on suorittaa virastossa esiintyvät konekirjoitus- ja monistustyöt.

11 §. Kansliaosaston henkilökuntaan kuuluu kaksi sihteeriä, yleisen toimiston toimistopäällikkö ja apulaistoimistopäällikkö, konekirjoitustoimiston toimistonhoitaja ja apulaistoimistonhoitaja, arkistonhoitaja, kirjaja, apulaiskirjaja sekä tarpeellinen määrä apulaiskanslisteja ja toimistoapulaisia.

12 §. Sihteereistä toisen tulee:

- 1) kansliaosaston päällikkönä valvoa ja johtaa osaston ja sen henkilökunnan toimintaa,
- 2) laatia eri määräksestä vero-, taksoitus- ja tutkijalautakuntien esityslistat ja pitää pöytäkirjaa niiden kokouksissa sekä huolehtia kokouskutsuista,

3) laatia viraston kirjelmät verojohtajan ja apulaisverojohtajien ohjeiden mukaisesti,

4) varmentaa viraston kirjelmät,

5) antaa virallisesti todistettavia otteita ja jäljennöksiä kunnallisverotusta ja kansaneläkevakuutusmaksua koskevista asiakirjoista, ellei laissa ole toisin säädetty, sekä eri määräyksestä myös valtionverotusta koskevista asiakirjoista,

6) pitää verojohtajan päätösluetteloa ja antaa siitä tarpeelliset otteet,

7) laatia verojohtajan antamien ohjeiden mukaan viraston toimintakertomus,

8) hoitaa toisen kansliaosaston sihteerin tehtävät hänen vuosilomansa aikana tai estyneenä ollessaan, ellei verojohtaja toisin määrää ja

9) suorittaa verojohtajan ja apulaisverojohtajien määräämät muut tehtävät.

13 §. Sihteereistä toisen tulee:

1) valmistella ja kaupunginhallituksen määräyksestä esitellä laittomasti maksuunpannun kunnallisveron ja kansaneläkevakuutusmaksun oikaisemista ja verohuojennusten myöntämistä koskevat asiat samoin kuin asiat, joissa on kysymys kaupunginhallitukselta kunnallisverotusta koskevan valituksen johdosta vaaditusta selityksestä tai siitä, onko kaupungin puolesta haettava muutosta valitusasiassa annettuun päätökseen,

2) avustaa kaupunginhallitusta 1 §:n 10) kohdassa mainittujen asiain käsittelystä pidettävien pöytäkirjojen laatimisessa,

3) laatia valtiovarainministeriön pyytämät lausunnot asioissa, jotka koskevat valtionveron suorittamisen lykkäystä tai helpotuksen myöntämistä sen maksamisessa,

4) antaa virallisesti todistettavia otteita ja jäljennöksiä kunnallisverotusta ja kansaneläkevakuutusmaksua koskevista asiakirjoista, ellei laissa ole toisin säädetty, sekä eri määräyksestä myös valtionverotusta koskevista asiakirjoista,

5) laatia eri määräyksestä vero-, taksoitus- ja tutkijalautakuntien esityslistat ja pitää pöytäkirjaa niiden kokouksissa sekä huolehtia kokouskutsuista,

6) hoitaa toisen kansliaosaston sihteerin tehtävät hänen vuosilomansa aikana tai estyneenä ollessaan, ellei verojohtaja toisin määrää ja

7) suorittaa osastopäällikön määräämät muut tehtävät.

14 §. Asianvalvojan tulee:

1) valmistavasti tutkia välitöntä verotusta sekä verojen ja kansaneläkemaksun ennakkoperintää niin myös työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua koskevia säännöksiä vastaan tehtyjä rikoksia ja, neuvoteltuaan verojohtajan kanssa, ilmoittaa niistä asianomaiselle viranomaiselle,

2) käyttää asianomaisen valtuutuksen nojalla valtion ja kaupungin puhevaltaa 1) kohdassa mainittuja rikoksia koskevissa syyteasioissa,

3) antaa asianomaisille viranomaisille tietoja valtion ja kaupungin verosaamisista konkurssia, vuosihaastetta, pesäeroa ja pakkohuutokauppaa koskevissa asioissa ja

4) suorittaa verojohtajan ja apulaisverojohtajien määräämät muut tehtävät.

15 §. Apulaisasianvalvojan tulee avustaa asianvalvojaa hänen tehtävissään.

16 §. Työntutkijan tulee verojohtajan ja apulaisverojohtajien antamien ohjeiden mukaisesti:

- 1) suunnitella ja suorittaa organisaatio- ja työntutkimuksia virastossa toiminnan rationalisoinnista silmällä pitäen sekä valvoa, että työn järjestelyssä on otettu huomioon myös yleisön mukavuus ja ajansäästö,
- 2) kehittää verotuksessa käytettävien lomakkeiden sekä yleisölle annettavien toimituskirjojen tarkoituksenmukaisuutta,
- 3) valvoa hyväksytyjen rationalisoinnissuunnitelmien ja -toimenpiteiden toteuttamista,
- 4) tehdä ehdotuksia havaitsemiensa epäkohtien korjaamisesta,
- 5) antaa selvityksiä ja lausuntoja viraston työvoiman tarvetta ja työoloja niin myös aloitetoimintaa koskevista kysymyksistä,
- 6) seurata kehitystä hallinnon sekä rationalisoinnissa ja organisoimistoiminnan alalla ja olla kiinteässä yhteydessä valtiovarainministeriön järjestelyosastoon ja kaupungin järjestelytoimistoon ja
- 7) suorittaa verojohtajan ja apulaisverojohtajien määräämät muut tehtävät.

17 §. Henkilö- ja taloustoimiston tehtävänä on:

- 1) valmistella esiteltäväksi nimitystä sekä eron myöntämistä ja erottamista samoin kuin vuosi- ja sairaslomia sekä virkavapauksia koskevat asiat,
- 2) pitää henkilökunnasta kortistoja ja luetteloita sekä tarpeen mukaan nimikirjaa,
- 3) hoitaa viraston talous- ja tiliasiat sekä pitää viraston menoista kirjaa kaupungin tilisäännön ja valtion vastaavien määräysten mukaan,
- 4) laatia kuukausittain tiliyhdistelmä kaupunginhallitukselle ja asianomaiselle valtion viranomaiselle toimitettäväksi,
- 5) pitää irtaimistoluetteloita,
- 6) laatia viraston talousarvioehdotus ja
- 7) suorittaa viraston kalusto-, lomake- ja tarvikkehankinnat sekä huolehtia irtaimiston hoidosta ja säilyttämisestä samoin kuin viraston lomakevaraston hoidosta.

18 §. Henkilö- ja taloustoimiston henkilökuntaan kuuluu konttoripäällikkö, kirjanpitäjiä, apulaiskanslisteja, toimistoapulaisia, puhelunvälittäjiä, ylivahtimestari, vahtimestareita sekä tarpeellinen määrä muuta henkilökuntaa.

19 §. Liikeosaston tehtävänä on yhtiöiden, osuuskuntien ja muiden liikettä harjoittavien sekä niihin verrattavien yhteisöjen osalta:

- 1) suorittaa valtion- ja kunnallisverotuksen valmistelu sekä laatia tarpeelliset luettelot ja kirjoittaa veroliput,
- 2) suorittaa toimenpiteet valtion- ja kunnallisveron ennakon määräämistä ja oikaisemista varten niin myös laatia tarpeelliset luettelot ja kirjoittaa ennakkoveroliput,
- 3) pitää veroluettelon lyhennysote ja taksoitusluettelo julkisesti nähtävillä määrättyinä aikoina,
- 4) suorittaa toimenpiteet osakkeiden ja muiden arvopapereiden verotusarvon vahvistamista ja määräämistä varten,
- 5) suorittaa valmistelu ja huolehtia esittelystä kaupunginhallituksessa milloin on kysymys kaupunginhallitukselta kunnallisverotusta koskevan valituksen johdosta vaaditusta selityk-

sestä tai siitä, onko kaupungin puolesta haettava muutosta valitusasiassa annettuun päätökseen,

6) laatia vastineet ja lausunnot valtionverotusta koskevien valitusten ja anomusten johdosta,

7) avustaa taksoituslautakunnan osastoja ja verolautakunnan jaostoja niissä kokouksissa pidettävien pöytäkirjojen laatimisessa, joissa käsitellään osastossa valmisteltuja veroasioita,

8) esitellä kunnallisverotusta koskevat muistutukset tutkijalautakunnalle sekä huolehtia eri määräyksestä pöytäkirjan pitämisestä niiden käsittelystä,

9) olla kiinteässä yhteydessä verotarkastusta suorittaviin viranomaisiin ja antaa niille virka-apua sekä muille viranomaisille selvityksiä ja

10) pitää tarpeellisia tilastoja ja kortistoja.

Osaston tulee lisäksi huolehtia edellä mainituista valtionverotusta koskevista tehtävistä sellaisten yhteisöjen osalta, jotka omistavat muilla paikkakunnilla sijaitsevia kiinteistöjä.

Osaston on niin ikään annettava asianomaisille viranomaisille lausuntoja ja selvityksiä tässä pykälässä tarkoitetuista yhteisöistä sekä niiden osakkeiden ja osuuksien verotusarvoista.

20 §. Yksityisten kirjanpitovelvollisten osaston tehtävänä on lain mukaan kirjanpitovelvollisten luonnollisten henkilöiden osalta:

1) suorittaa valtion- ja kunnallisverotuksen sekä kansaneläkevakuutusmaksun määräämisen valmistelu ja laatia tarpeelliset luettelot ja kirjoittaa veroliput,

2) suorittaa toimenpiteet valtion- ja kunnallisveron sekä kansaneläkevakuutusmaksun ennakon määräämistä ja oikaisemista varten niin myös laatia tarpeelliset luettelot ja kirjoittaa ennakoveroliput,

3) antaa verokirjoja ja huolehtia muutosten tekemisestä niihin,

4) pitää veroluettelon lyhennysote ja taksoitusluettelo julkisesti nähtävillä määrättyinä aikoina,

5) suorittaa valmistelu ja huolehtia esittelystä kaupunginhallituksessa milloin on kysymys kaupunginhallitukselta kunnallisverotusta koskevan valituksen johdosta vaaditusta selityksestä tai siitä, onko kaupungin puolesta haettava muutosta valitusasiassa annettuun päätökseen,

6) laatia vastineet ja lausunnot valtionverotusta koskevien valitusten ja anomusten johdosta,

7) avustaa taksoituslautakunnan osastoja ja verolautakunnan jaostoja niissä kokouksissa pidettävien pöytäkirjojen laatimisessa, joissa käsitellään osastossa valmisteltuja veroasioita,

8) esitellä kunnallisverotusta koskevat muistutukset tutkijalautakunnalle sekä huolehtia eri määräyksestä pöytäkirjan pitämisestä niiden käsittelystä,

9) olla kiinteässä yhteydessä verotarkastusta suorittaviin viranomaisiin ja antaa niille virka-apua sekä muille viranomaisille selvityksiä ja

10) pitää tarpeellisia tilastoja ja kortistoja.

Osasto jakaantuu tarvittaessa toimistoihin, joiden tehtävät verojohtaja määrää.

21 §. Kiinteistöosaston tehtävänä on sellaisten kiinteistö- ja omistavien verovelvollisten osalta, jotka eivät ole kirjanpitovelvollisia liikkeenharjoittajia tai esikaupungeissa sijaitsevia kiinteistöjä omistavia palknauttijoita:

1) suorittaa valtion- ja kunnallisverotuksen sekä kansaneläkevakautusmaksun määrämisen valmistelu ja laatia tarpeelliset luettelot ja kirjoittaa veroliput,

2) suorittaa toimenpiteet valtion- ja kunnallisveron sekä kansaneläkevakautusmaksun ennakon määrämistä ja oikaisemista varten niin myös laatia tarpeelliset luettelot ja kirjoittaa ennakkoveroliput,

3) antaa verokirjoja ja huolehtia muutosten tekemisestä niihin,

4) pitää veroluettelon lyhennysote ja taksoitusluettelo julkisesti nähtävillä määrättyinä aikoina,

5) suorittaa toimenpiteet osakkeiden ja muiden arvopaperien verotusarvon vahvistamista ja määrämistä varten,

6) suorittaa valmistelu ja huolehtia esittelystä kaupunginhallituksessa milloin on kysymys kaupunginhallitukselta kunnallisverotusta koskevan valituksen johdosta vaaditusta selityksestä tai siitä, onko kaupungin puolesta haettava muutosta valitusasiassa annettuun päätökseen,

7) laatia vastineet ja lausunnot valtionverotusta koskevien valitusten ja anomusten johdosta,

8) avustaa taksoituslautakunnan osastoja ja verolautakunnan jaostoja niissä kokouksissa pidettävien pöytäkirjojen laatimisessa, joissa käsitellään osastossa valmisteltuja veroasioita,

9) esitellä kunnallisverotusta koskevat muistutukset tutkijalautakunnalle sekä huolehtia eri määräyksestä pöytäkirjan pitämisestä niiden käsittelystä,

10) valmistella asuntotuotannon veronhuojennusta koskevat asiat,

11) olla kiinteässä yhteydessä verotarkastusta suorittaviin viranomaisiin ja antaa niille virka-apua sekä muille viranomaisille lausuntoja ja selvityksiä ja

12) pitää tarpeellisia tilastoja ja kortistoja.

Osaston tulee lisäksi huolehtia edellä mainituista tehtävistä maa- ja metsätaloutta harjoittavien verovelvollisten osalta niin myös toimenpiteistä metsänhoitomaksun määrämistä varten.

Osaston on niin ikään annettava asianomaisille selvityksiä ja lausuntoja kiinteistöistä sekä sellaisten yhteisöjen osakkeiden ja osuuksien verotusarvosta, joiden tarkoituksena on omistaa ja hallita kiinteistöjä.

22 §. Palknauttijain osastojen tehtävänä on pääasiallisesti palkkaa ja siihen verrattavaa tuloa nauttivien luonnollisten henkilöiden osalta:

1) suorittaa valtion- ja kunnallisverotuksen sekä kansaneläkevakautusmaksun määrämisen valmistelu ja laatia tarpeelliset luettelot ja kirjoittaa veroliput,

2) suorittaa toimenpiteet valtion- ja kunnallisveron sekä kansaneläkevakautusmaksun ennakon määrämistä ja oikaisemista varten niin myös laatia tarpeelliset luettelot ja kirjoittaa ennakkoveroliput,

3) antaa verokirjoja ja huolehtia muutosten tekemisestä niihin,

4) suorittaa valmistelu ja huolehtia esittelystä kaupungin-

hallituksessa milloin on kysymys kaupunginhallitukselta kunnallisverotusta koskevan valituksen johdosta vaaditusta selityksestä tai siitä, onko kaupungin puolesta haettava muutosta valitusasiassa annettuun päätökseen,

5) laatia vastineet ja lausunnot valtionverotusta koskevien valitusten ja anomusten johdosta,

6) avustaa taksoituslautakunnan osastoja ja verolautakunnan jaostoja niissä kokouksissa pidettävien pöytäkirjojen laatimisessa, joissa käsitellään osastossa valmisteltuja veroasioita,

7) esitellä kunnallisverotusta koskevat muistutukset tutkijalautakunnalle ja huolehtia eri määräyksestä pöytäkirjan pitämisestä niiden käsittelystä,

8) antaa viranomaisille lausuntoja ja selvityksiä ja

9) pitää tarpeellisia tilastoja ja kortistoja.

Osastot jakaantuvat toimistoihin, joiden tehtävät verojohtaja määrää.

23 §. Tarkastusosaston tehtävänä on:

1) toimittaa eri määräyksestä verovelvollisten liikekirjojen, tositteiden ja muiden asiakirjojen tarkastuksia ja laatia niistä asianmukaiset kertomukset sekä saattaa ne asianomaisten viranhaltijoihin tietoon,

2) hankkia selvityksiä ja tilastotietoja eri elinkeino- ja ammattialojen taloudellisista tuloksista,

3) huolehtia työnantajille annettavista maksukehoituksista sekä maksuliippujen laatimisesta ja lähettämisestä milloin työnantaja on laiminlyönyt ennakonpidätyksen toimittamisen tai pidättämiensä ennakkojen sekä lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisen valtiolle sekä laatia myös tarvittavat kantoluettelot,

4) seurata ennakonpidätyksen tilitystä sekä työnantajan lapsilisän ja kansaneläkemaksun suorittamista valtiolle niin myös pitää työnantajista tarpeellisia kortistoja ja luettelointa,

5) valmistella asiat, jotka koskevat oikeutta toimittaa ennakonpidätys veromerkkejä käyttämättä,

6) antaa lausuntoja sen selvittämiseksi, onko verovelvollista pidettävä itsenäisenä elinkeinon-, liikkeen- tai ammatinharjoittajana,

7) laatia vastineet 3) kohdassa tarkoitettua maksuunpanoa koskevien valitusten johdosta,

8) olla kiinteässä yhteydessä verotarkastusta suorittaviin viranomaisiin ja antaa niille tarpeellista virka-apua sekä muille viranomaisille lausuntoja ja selvityksiä ja

9) laatia työnantajille todistuksia maksuunpannun palkanpidätyksen suorittamisesta.

Osasto jakaantuu tarvittaessa tarkastustoimistoon ja ennakontarkastajain toimistoon, joiden tehtävät määrää verojohtaja.

24 §. Perintö- ja lahjaverotoimiston tehtävänä on perintö- ja lahjaverotuksen osalta:

1) suorittaa verotuksen valmistelu sekä laatia tarpeelliset luettelot ja kirjoittaa veroliput,

2) huolehtia ilmoituksen tekemisestä kuolinpesän hoitajalle tai lahjaveroilmoituksen antajalle toimitetusta verotuksesta,

3) laatia vastineet verotusta koskevien valitusten johdosta,

- 4) antaa viranomaisille lausuntoja ja selvityksiä ja
- 5) pitää tarpeellisia tilastoja ja kortistoja.

25 §. Reikäkorttikeskukseen tehtävänä on suorittaa veron maksuunpanoon kuuluvia koneellisia tehtäviä sekä valmistaa tarvittavia luetteloita ja kortistoja niin myös verovelvollisille toimitettavia verokirjoja ja verolippuja.

26 §. Osastojen ja toimistojen sekä reikäkorttikeskuksen muut tehtävät määrää verojohtaja.

27 §. Liikeosaston, yksityisten kirjanpitovelvollisten osaston, kiinteistöosaston, palkannauttijain osastojen ja tarkastusosaston henkilökuntaan kuuluu osastopäällikkö sekä tarpeen mukaan apulaisosastopäälliköitä, osastosihteerejä, toimistopäälliköitä, apulaistoimistopäälliköitä, tarkastajia, apulais-tarkastajia, vanhempia verovalmistelijoita, verovalmistelijoita, osastonhoitajia, toimistonhoitajia, kanslisteja, apulais-osastonhoitajia, apulaistoimistonhoitajia, apulaiskanslisteja ja toimistoapulaisia.

Tarkastustoimistossa ja ennakontarkastajain toimistossa, milloin ne on tarkastusosastoon asetettu, on esimiehenä molemmassa toimistopäällikkö.

Perintö- ja lahjaverotoimiston henkilökuntaan kuuluu toimistopäällikkö sekä tarpeen mukaan verovalmistelijoita, apulaiskanslisteja ja toimistoapulaisia.

Reikäkorttikeskukseen kuuluu keskuksen päällikkö sekä tarpeellinen määrä koneenhoitajia ja kortittajia.

28 §. Osastopäällikön tulee:

- 1) johtaa ja valvoo osaston ja sen henkilökunnan toimintaa sekä huolehtia toiminnan tarkoituksenmukaisesta järjestämisestä ja kehittämisestä,

- 2) esittää osaston osalta virkavapauksia ja vuosilomia niin myös eron myöntämistä ja erottamista sekä työvoiman tarvetta koskevat asiat konttoripäällikölle ja

- 3) seurata vero-oikeuden sekä siihen liittyvän lainsäädännön ja lainkäytön kehitystä niin myös valtion- ja kunnallisverotuksesta muutoin annettuja määräyksiä ja ohjeita sekä huolehtia siitä, että osaston toimihenkilöt saavat niistä tiedon.

Liikeosaston, yksityisten kirjanpitovelvollisten osaston ja kiinteistöosaston osastopäälliköiden tulee niin ikään avustaa taksoituslautakunnan osastoja ja verolautakunnan jaostoja niissä kokouksissa pidettävien pöytäkirjojen laatimisessa, joissa käsitellään osastossa valmisteltuja veroasioita, ja esitellä eri määräyksestä tutkijalautakunnassa osastossa valmisteltua kunnallisverotusta koskevat muistutukset.

Lisäksi tulee tarkastusosaston osastopäällikön laatia tarkastussuunnitelmat ja valvoo niiden täytäntöönpanoa sekä muiden osastopäälliköiden ohjata ja tarkastaa osastossa suoritettavaa verotuksen valmistelua silmällä pitäen sitä, että se tapahtuu lainsäädännön sekä annettujen määräysten ja ohjeiden mukaisesti samoin kuin yhdenmukaisuutta noudattaen.

Osastopäälliköiden tulee myös suorittaa verojohtajan ja apulaisverojohtajien määräämät muut tehtävät.

29 §. Apulaisosastopäällikön tulee

- 1) avustaa osastopäällikköä hänen tehtävissään,
- 2) hoitaa osastopäällikön tehtävät hänen vuosilomansa aikana tai estyneenä ollessaan.

3) esitellä eri määräyksestä tutkijalautakunnassa osastossa valmisteltua kunnallisverotusta koskevat muistutukset ja

4) suorittaa osastopäällikön määräämät muut tehtävät.

30 §. Osastosihteerin tulee:

1) valmistella ja esitellä kaupunginhallituksen määräyksestä asiat, joissa on kysymys kaupunginhallitukselta kunnallisverotusta koskevan valituksen johdosta vaaditusta selityksestä tai siitä, onko kaupungin puolesta haettava muutosta valitusasiassa annettuun päätökseen,

2) laatia vastineet ja lausunnot valtionverotusta koskevien valitusten ja anomusten johdosta,

3) pitää eri määräyksestä pöytäkirjaa tutkijalautakunnan kokouksissa,

4) avustaa osastopäälliköitä ja apulaisosastopäälliköitä verotuksen valmistelua koskevissa tehtävissä ja

5) suorittaa osastopäällikön määräämät muut tehtävät.

31 §. Konttoripäällikön, joka samalla toimii viraston henkilökunnan päällikkönä, tulee:

1) johtaa ja valvoo henkilö- ja taloustoimiston ja sen henkilökunnan toimintaa,

2) seurata työvoiman tarkoituksenmukaista sijoittamista virastossa ja tehdä sitä tarkoittavia esityksiä verojohtajalle ja apulaisverojohtajille,

3) valvoo virka-ajan noudattamista virastossa ja henkilökunnan käyttäytymistä,

4) valmistella ja esitellä verojohtajalle viraston nimitysasiat sekä henkilökunnan virkavapautta, vuosilomaa, virkaeroa ja eläkkeensaantia koskevat asiat niin myös kurinpidolliset asiat,

5) valmistella ja esitellä verojohtajalle tarvike-, lomale- ja kalustohankintoja koskevat asiat,

6) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä maksuasiakirjat sekä esitellä ne verojohtajan hyväksyttäväksi,

7) valvoo, että virastossa palvellaan yleisöä kohteliaasti ja asiallisesti ja

8) suorittaa verojohtajan ja apulaisverojohtajien määräämät muut tehtävät.

Konttoripäällikön vuosiloman aikana tai estyneenä ollessa suorittaa hänen tehtävänsä verojohtajan siihen määräämä apulaisverojohtaja.

32 §. Yleisen toimiston toimistopäällikön tulee:

1) johtaa ja valvoo toimiston ja sen henkilökunnan toimintaa,

2) allekirjoittaa kunnallisverotusta ja kansaneläkevakuutusmaksua sekä eri määräyksestä myös valtionverotusta koskevia todistuksia ja niihin verrattavia asiakirjoja,

3) valvoo, että toimistossa palvellaan yleisöä kohteliaasti ja asiallisesti ja

4) suorittaa osastopäällikön määräämät muut tehtävät.

33 §. Yleisen toimiston apulaistoimistopäällikön tulee:

1) avustaa toimistopäällikköä hänen tehtävissään,

2) allekirjoittaa kunnallisverotusta ja kansaneläkevakuutusmaksua sekä eri määräyksestä myös valtionverotusta koskevia todistuksia ja niihin verrattavia asiakirjoja.

3) hoitaa toimistopäällikön tehtävät hänen vuosilomansa aikana tai estyneenä ollessaan ja

4) suorittaa toimistopäällikön määräämät muut tehtävät.

34 §. Palknauttijain osaston toimiston toimistopäällikön tulee:

1) johtaa ja valvoo toimiston ja sen henkilökunnan toimintaa,

2) ottaa osaa verotuksen valmisteluun ja tarkastaa toimistossa suoritettu verotuksen ja kansaneläkevakuutusmaksun määrämisen valmistelu,

3) avustaa taksoituslautakunnan osastoja ja verolautakunnan jaostoja niissä kokouksissa pidettävien pöytäkirjojen laatimisessa, joissa käsitellään toimistossa valmisteltuja veroasioita,

4) esitellä tutkijalautakunnassa toimistossa valmisteltua kunnallisverotusta koskevat muistutukset,

5) hankkia asianomaisille viranomaisille näiden pyytämiä selvityksiä ja

6) suorittaa osastopäällikön määräämät muut tehtävät.

35 §. Palknauttijain osaston toimiston apulaistoimistopäällikön tulee:

1) avustaa toimistopäällikköä hänen tehtävissään,

2) hoitaa toimistopäällikön tehtävät hänen vuosilomansa aikana tai estyneenä ollessaan, ja

3) suorittaa toimistopäällikön määräämät muut tehtävät.

36 §. Perintö- ja lahjaverotoimiston toimistopäällikön tulee:

1) johtaa ja valvoo toimiston ja sen henkilökunnan toimintaa,

2) suorittaa perintö- ja lahjaverotuksen valmistelua,

3) laatia vastineet ja lausunnot perintö- ja lahjaverotusta koskevien valitusten ja anomusten johdosta ja

4) suorittaa verojohtajan ja apulaisverojohtajien määräämät muut tehtävät.

37 §. Reikäkorttikeskukseen päällikön tulee:

1) johtaa ja valvoo keskuksen ja sen henkilökunnan toimintaa,

2) seurata reikäkorttijärjestelmän yleistä kehitystä ja tehdä tarpeellisia esityksiä verojohtajalle ja apulaisverojohtajalle reikäkorttijärjestelmän käytön edistämisestä virastossa ja

3) suorittaa verojohtajan ja apulaisverojohtajien määräämät muut tehtävät.

38 §. Vanhemman verovalmistelijan ja verovalmistelijan tulee:

1) suorittaa valtion- ja kunnallisverotusta sekä kansaneläkevakuutusmaksun määräämistä varten verotusaineiston valmistava käsittely ja hankkia siihen tarvittavaa lisäselvitystä osastopäällikön ja toimistopäällikön ohjeiden mukaisesti,

2) suorittaa eri määräyksestä 1) kohdassa mainitun verovalmistelutyön tarkastusta,

3) esitellä eri määräyksestä tutkijalautakunnalle toimistossa valmisteltuja kunnallisverotusta koskevia muistutuksia,

4) toimittaa eri määräyksestä verovelvollisten liikekirjojen, tositteiden ja muiden asiakirjojen tarkastuksia ja laatia niistä asianmukaiset kertomukset ja

5) suorittaa osastopäällikön ja toimistopäällikön määräämät muut tehtävät.

39 §. Tarkastusosaston tarkastajan ja apulaistarkastajan tulee:

1) toimittaa asianmukaisen valtuutuksen nojalla verovelvollisten liikekirjojen, tositteiden ja muiden asiakirjojen tarkastuksia ja laatia niistä kertomukset,

2) suorittaa tarvittaessa eri määräyksestä verotusaineiston valmistavaa käsittelyä ja hankkia siihen tarvittavaa lisäselvitystä osastopäällikön ja toimistopäällikön ohjeiden mukaisesti ja

3) suorittaa osastopäällikön ja toimistopäällikön määräämät muut tehtävät.

40 §. Arkistonhoitajan tulee:

1) hoitaa arkistoa niin myös johtaa ja valvoo arkiston ja sen henkilökunnan toimintaa,

2) seurata arkistoalan yleistä kehitystä ja tehdä esityksiä arkistotoiminnan kehittämiseksi virastossa,

3) antaa virallisesti todistettavia otteita ja jäljennöksiä arkistossa olevista kunnallisverotusta ja kansaneläkevakuutusmaksua koskevista asiakirjoista, ellei laissa ole toisin säädetty, sekä eri määräyksestä myös valtionverotusta koskevista asiakirjoista ja

4) suorittaa osastopäällikön määräämät muut tehtävät.

41 §. Kirjaajan tulee:

1) kirjaamon tehtävien suorittamiseen osallistuen johtaa ja valvoo kirjaamon ja sen henkilökunnan toimintaa,

2) antaa virallisesti todistettavia otteita ja jäljennöksiä kirjaamossa olevista kunnallisverotusta ja kansaneläkevakuutusmaksua koskevista asiakirjoista, ellei laissa ole toisin säädetty, sekä eri määräyksestä myös valtionverotusta koskevista asiakirjoista ja

3) suorittaa osastopäällikön määräämät muut tehtävät.

42 §. Apulaiskirjaajan tulee:

1) avustaa kirjaajaa hänen tehtävissään,

2) antaa virallisesti todistettavia otteita ja jäljennöksiä kirjaamossa olevista kunnallisverotusta ja kansaneläkevakuutusmaksua koskevista asiakirjoista, ellei laissa ole toisin säädetty, sekä eri määräyksestä myös valtionverotusta koskevista asiakirjoista,

3) hoitaa kirjaajan tehtävät hänen vuosilomansa aikana tai estyneenä ollessaan ja

4) suorittaa kirjaajan määräämät muut tehtävät.

43 §. Konekirjoitustoimiston toimistonhoitajan tulee:

1) toimiston tehtävien suorittamiseen osallistuen johtaa ja valvoo toimiston ja sen henkilökunnan toimintaa,

2) antaa virallisesti todistettavia otteita ja jäljennöksiä kunnallisverotusta ja kansaneläkevakuutusmaksua koskevista asiakirjoista, ellei laissa ole toisin säädetty, sekä eri määräyksestä myös valtionverotusta koskevista asiakirjoista ja

3) suorittaa osastopäällikön määräämät muut tehtävät.

44 §. Konekirjoitustoimiston apulais-toimistonhoitajan tulee:

- 1) avustaa toimistonhoitajaa hänen tehtävissään,
- 2) hoitaa toimistonhoitajan tehtävät hänen vuosilomansa aikana tai estyneenä ollessaan,
- 3) antaa virallisesti todistettavia otteita ja jäljennöksiä kunnallisverotusta ja kansaneläkevakuutusmaksua koskevista asiakirjoista, ellei laissa ole toisin säädetty, sekä eri määräyksestä myös valtionverotusta koskevista asiakirjoista, ja
- 4) suorittaa toimistonhoitajan määräämät muut tehtävät.

45 §. Osastonhoitajan, toimistonhoitajan ja kanslistin tulee:

- 1) huolehtia verovelvollisten luetteloinnista ja verotusaineiston järjestämisestä sekä verotusta koskevien luetteloiden samoin kuin verolippujen ja verokirjojen valmistamisesta,
- 2) ohjata ja valvoa toimistoapulaisten työtä,
- 3) antaa virallisesti todistettavia otteita ja jäljennöksiä toimistossa olevista kunnallisverotusta ja kansaneläkevakuutusmaksua koskevista asiakirjoista, ellei laissa ole toisin säädetty, sekä eri määräyksestä myös valtionverotusta koskevista asiakirjoista ja
- 4) suorittaa osastopäällikön ja toimistopäällikön määräämät muut tehtävät.

46 §. Apulaisosastonhoitajan, apulais-toimistonhoitajan ja apulaiskanslistin tulee:

- 1) hoitaa osastopäällikön, sihteerin, toimistopäällikön, osastonhoitajan, toimistonhoitajan tai kanslistin antamat tehtävät ja
- 2) antaa virallisesti todistettavia otteita ja jäljennöksiä kunnallisverotusta ja kansaneläkevakuutusmaksua koskevista asiakirjoista ellei laissa ole toisin säädetty, sekä eri määräyksestä myös valtionverotusta koskevista asiakirjoista.

47 §. Ylivahtimestarin tulee:

- 1) vahtimestarien tehtävien suorittamiseen osallistuen jakaa työt vahtimestareille, siivoojille ja läheteille sekä valvoa töiden suorittamista ja
- 2) suorittaa konttoripäällikön määräämät muut tehtävät.

48 §. Muiden toimihenkilöiden tehtävät määräävät osastopäällikkö ja toimistopäällikkö.

49 §. Verojohtaja voi tehtävien niin vaatiessa siirtää toimihenkilön toiseen osastoon tai toimistoon.

50 §. Verojohtajan, apulaisverojohtajan, sihteerin ja osastosihteerin valitsee kaupunginhallitus.

Muut kaupungin vakinaiset viranhaltijat valitsee kaupunginhallituksen yleisjaosto.

Tilapäisistä kaupungin viranhaltijoista valitsee kaupunginhallituksen yleisjaosto osastopäällikön, apulaisosastopäällikön, asianvalvojan, apulaisasianvalvojan, osastosihteerin ja toimistopäällikön.

Muun kaupungin tilapäisen henkilökunnan ottaa verojohtaja.

Virkoja täytettäessä on noudatettava, mitä siitä on erikseen sovittu valtion ja kaupungin kesken.

51 §. Verojohtajalta vaaditaan tuomarin virkaan oikeuttava tutkinto ja yleisen toimen hoitamisessa osoitettua hallinnollista kykyä.

Apulaisverojohtajalta vaaditaan edellä mainittu tutkinto ja lisäksi perehtyneisyyttä verotustoimeen tai verolainsäädännön hyvää tuntemusta.

52 §. Sihteeriltä, asianvalvojalta, apulaisasianvalvojalta ja osastosihteeriltä vaaditaan tuomarin virkaan oikeuttava tutkinto.

Yleisen toimiston toimistopäälliköltä ja apulaistoimistopäälliköltä vaaditaan suoritettu korkeakoulun loppututkinto.

53 §. Liikeosaston, yksityisten kirjanpitovelvollisten osaston, kiinteistöosaston ja palkannauttijain osastojen osastopäälliköltä ja apulaisosastopäälliköltä sekä tarkastustoimiston toimistopäälliköltä vaaditaan suoritettu korkeakoulun loppututkinto ja kokemusta käytännöllisessä verotustoimessa.

Muilta paitsi palkannauttijain osaston osastopäälliköltä vaaditaan lisäksi kirjanpidon tuntemusta.

54 §. Liikeosaston, yksityisten kirjanpitovelvollisten osaston, kiinteistöosaston ja tarkastusosaston vanhemmalta verovalmistelijalta ja tarkastajalta vaaditaan suoritettu korkeakoulun loppututkinto sekä kirjanpidon ja vero-oikeuden tuntemusta.

Edellä mainittujen osastojen verovalmistelijalta ja apulais-tarkastajalta vaaditaan ylioppilastutkinto ja kirjanpidon tuntemusta tai kauppaopistossa suoritettu tutkinto taikka yhteiskunnallisessa korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva tutkinto ja kirjanpidon tuntemusta.

55 §. Arkistonhoitajalta vaaditaan ylioppilastutkinto sekä taitoa ja kokemusta arkiston hoidossa.

56 §. Palkannauttijain osaston toimiston toimistopäälliköltä ja apulaistoimistopäälliköltä vaaditaan ylioppilastutkinto tai kauppaopistossa suoritettu tutkinto taikka yhteiskunnallisessa korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva tutkinto sekä käytännöllistä kokemusta verotustoimessa.

57 §. Palkannauttijain osaston verovalmistelijalta vaaditaan ylioppilastutkinto tai kauppaopistossa suoritettu tutkinto taikka yhteiskunnallisessa korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva tutkinto.

58 §. Edellä 53-57 §:ssä määrätystä pätevyysvaatimuksista voi nimittävä viranomainen myöntää poikkeuksia, ellei hakijaksi ole ilmaantunut pätevyysvaatimukset täyttävää soveliaasta henkilöä.

59 §. Viraston viranhaltija älköön toimiko sellaisen verovelvollisen yhteisön, jossa valtio tai kaupunki ei ole edustettuna, hallintoelimestä jäsenenä eikä myöskään korvausta vastaan tällaisen eikä muidenkaan verovelvollisten tilinpitäjänä, tilintarkastajana, asiamiehenä, avustajana tai asiantuntijana tili- ja veroasioissa.

Verojohtaja voi kuitenkin yksityistapauksessa hakemuksesta myöntää luvan edellä mainittujen tehtävien suorittamiseen enintään vuodeksi kerrallaan, mikäli siitä ei voida katsoa koitu-

van ristiriitaa asianomaisen virkatehtäviin nähden. Luvan myöntäminen verojohtajalle kuuluu vastaavasti kaupunginhallituksen yleisjaostolle.

60 §. Tällä johtosäännöllä kumotaan tammikuun 1 päivänä 1937 voimaan tullut Helsingin kaupungin verotusvalmisteluviraston johtosääntö.

149. Helsingin kaupungin veroviraston tilinpidon tarkastajain toimintaohjeet.

Valtiovarainministeriön vahvistamat joulukuun 5 p:nä 1956.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymät marraskuun 21 p:nä 1956)

1 §. Valtiovarainministeriö ja kaupunginhallitus määräävät vuosittain kumpikin yhden henkilön tarkastamaan viraston tilejä ja tilinpitoa.

2 §. Tilinpidon tarkastajain tehtävänä on:

1) kuukausittain tarkastaa viraston tilinpidon ja tositteet, joihin tilimerkinnot perustuvat, ja antaa tarkastuksesta lausuntonsa kaupunginhallitukselle ja asianomaisille valtion viranomaisille,

2) valvoa, että viraston tilejä pidetään kaupungin tilisäännön ja valtion vastaavien määräysten mukaan sekä että viraston taloutta hoidetaan huolella ja säästävällisyyttä noudattaen niin myös että viraston ylläpitämisestä aiheutuneet kustannukset jaetaan valtion ja kaupungin kesken voimassa olevan sopimuksen mukaisesti,

3) antaa asianomaisille valtion ja kaupungin viranomaisille pyydettyä lausuntoja niin myös virastolle neuvoja ja ohjeita varainhoitoa ja tilinpitoa koskevissa asioissa, ja

4) antaa kaupunginhallitukselle ja asianomaisille valtion viranomaisille vuosittain helmikuun loppuun mennessä kertomus edellisen vuoden toiminnastaan.

3 §. Viraston velvollisuudesta antaa tietoja ja selvityksiä tarkastajille määrätään valtion ja kaupungin välisessä viraston ylläpitämistä koskevassa sopimuksessa.

4 §. Näillä toimintaohjeilla kumotaan tammikuun 1 päivänä 1937 voimaan tulleet Helsingin verotusvalmisteluviraston tarkastajain toimintaohjeet.

150. Kansaneläkeasetus.

Annettu joulukuun 7 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 594/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:88)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) nojalla:

1 L u k u.

Eläkelaitoksen hallinto.

1 §. Eläkelaitoksen hallituksen puheenjohtaja on eläkelaitoksen pääjohtaja ja muut hallituksen jäsenet ovat sen johtajia. Johtajista määrää tasavallan presidentti yhden pääjohtajan sijaiseksi.

2 §. Eläkelaitoksen hallituksen puheenjohtajalta ja muulta jäseneltä vaaditaan, että hän aikaisemmalla toiminnallaan on osoittanut saavuttaneensa sellaisen taidon ja kokemuksen, jota viran menestyksellinen hoitaminen edellyttää. Lisäksi tulee yhden johtajista olla lainopin kandidaatin tutkinnon tai vastaavan lainopillisen tutkinnon suorittanut ja perehtynyt sosiaalivakuutukseen sekä yhden omata talouselämän tuntemusta.

3 §. Hallituksen puheenjohtajan ja muut jäsenet nimittää tasavallan presidentti avoimella kirjeellä. Kun virka joutuu avoimeksi, tulee valtuutettujen ryhtyä toimenpiteisiin viran täyttämiseksi ja tehdä valtioneuvostolle esitys sopivan henkilön nimittämiseksi siihen.

4 §. Hallituksen puheenjohtajalle ja muulle jäsenelle myöntää virkavapauden lisätty hallitus enintään kolmen kuukauden ajaksi. Pitemmäksi ajaksi myönnettävästä virkavapaudesta päättää tasavallan presidentti.

5 §. Esteellisyyden tai esteen sattuessa toimii hallituksen puheenjohtajana pääjohtajan sijainen ja hallituksen jäsenenä, jollei virkavapautta myönnettäessä ole toisin määrätty, se hänen alaisensa osaston päällikkö, joka on virkailtään vanhin. Hallituksen jäsenen sijaisena toimii kuitenkin käsiteltäessä hallituksessa hänen alaisensa osaston toimialaan kuuluvaa asiaa tämän osaston päällikkö.

6 §. Eläkelaitoksen lisätyn hallituksen jäseniä määrättäessä on pidettävä silmällä, että lisätyssä hallituksessa tulee edustetuksi tarpeellinen asiantuntemus eläkelaitoksen eri toimialoilla ja että eri etupiirit tulevat oikeudenmukaisesti edustetuiksi.

Lisätyn hallituksen jäsenistä on yksi määrättävä valtiovarainministeriön, yksi sosiaaliministeriön, yksi Suomen Pankin ja yksi lääkintöhallituksen ehdotuksesta. Viimeksi mainitun tulee olla vakuutuslääketieteeseen perehtynyt lääkäri. Samoin on meneteltävä myös varajäseniä määrättäessä.

7 §. Lisätty hallitus tekee päätöksensä yleisistunnossa, jollei asiaa jäljempänä säädettävissä tapauksissa ole määrätty käsiteltäväksi lisätyn hallituksen jaostossa.

Sen lisäksi mitä muutoin on säädetty, on lisätyn hallituksen ratkaistava asiat, jotka koskevat:

1) eläkelaitoksen ohjesääntöä, jossa annetaan tarkemmat määräykset asiain käsittelemisestä;

2) pääjohtajan ja johtajain välistä työnjakoa sekä näiden toimimista toistensa sijaisina;

3) matkakulujen korvaamisen perusteita.

Lisätyn hallituksen jaostoista säädetään 2 luvussa.

8 §. Sen lisäksi mitä muutoin on säädetty, hallituksen on käsiteltävä asiat:

1) jotka koskevat esitystä lisätyn hallituksen yleisistunnossa käsiteltävässä asiassa;

2) jotka eläkelaitoksen ohjesäännössä on määrätty hallituksen ratkaistaviksi; sekä

3) jotka hallituksen jäsen tai osastopäällikkö taikka yli-lääkäri tai ylikamreeri on pyytänyt siinä ratkaistaviksi.

Osastopäällikkö kutsutaan hallituksen kokoukseen käsiteltävässä asiassa, joka kuuluu osaston toimialaan tai liittyy siihen. Ylilääkäri tai ylikamreeri kutsutaan hallituksen kokoukseen käsiteltävässä heidän tehtäviinsä liittyviä asioita.

9 §. Eläkelaitos toimii osastoihin jakaantuneena. Osastossa voi olla toimistoja.

Eläkelaitoksen osastot ovat: sihteeristö, yleinen osasto, kenttösasto, eläkeosasto, vakuutusteknillinen osasto ja si-
joitusosasto.

10 §. Asiat, jotka eivät kuulu lisätyn hallituksen tai hallituksen ratkaistaviksi, ratkaisee pääjohtaja tai asianomainen johtaja, jollei ohjesäännössä tai hallituksen päätöksellä asiaa ole annettu osastopäällikön, ylilääkäriin, ylikamreerin, toimistopäällikön tai muun toimihenkilön ratkaistavaksi.

11 §. Asioissa, jotka käsitellään lisätyssä hallituksessa tai sen jaostossa taikka hallituksessa, on laadittava pöytäkirja, johon merkitään kunkin asian käsittelyyn ja sen ratkaisuun osaa ottaneet sekä asiassa, esitetyt eriävät mielipiteet, tapahtunut äänestys ja tehty päätös.

12 §. Lisätty hallitus ottaa ja vapauttaa toimestaan eläkelaitoksen osastopäällikön, ylilääkäriin, ylikamreerin, apulaisylilääkäriin ja toimistopäällikön. Mainitut toimihenkilöt voidaan ottaa vasta 14 päivän kuluttua sen jälkeen, kun toimen evolinna olemisesta on ilmoitettu pääkaupungin enimmäin levinneissä sanomalehdissä.

Muut toimihenkilöt ottaa ja vapauttaa toimestaan hallitus, jollei hallitus ole antanut sitä johtajan tahi osastopäällikön tai muun toimihenkilön tehtäväksi.

Toimihenkilöä otettaessa on pidettävä silmällä, että hänellä on toimen hoitamiseen riittävä taito ja kokemus.

13 §. Hallituksen jäsenen sekä eläkelaitoksen toimihenkilön eroamisikä on 65 vuotta. Hallituksella tai, jos toimihenkilö on lisätyn hallituksen ottama, lisätyllä hallituksella on oikeus, milloin eläkelaitoksen etu sitä vaatii, myöntää pitemmää yhteensä enintään viisi vuotta.

14 §. Eläkelaitoksen puolesta annettavat valtakirjat, sitoumukset ja muut niihin verrattavat asiakirjat allekirjoittavat eläkelaitoksen johtajat, kaksi yhdessä, tahi joku heistä yhdessä lisätyn hallituksen siihen valtuuttaman toimihenkilön kanssa taikka kaksi lisätyn hallituksen valtuuttamaa toimihenkilöä yhdessä. Eläkelaitoksen hallitus päättää, miten toimituskirjat laaditaan ja allekirjoitetaan.

15 §. Eläkelaitoksen tulee sen lisäksi mitä muutoin on säädetty:

- 1) tehdä tarpeellisiksi katsomiaan ehdotuksia eläkelaitoksen toimialaa koskevan lainsäädännön kehittämiseksi sekä muissa eläkelaitoksen toimintaa koskevissa asioissa;
- 2) toimittaa julkaisuja ja muulla tavalla antaa vakuutetuille sekä muille asianomaisille tietoa, selvityksiä ja neuvoja asioissa, jotka koskevat kansaneläkelain soveltamista sekä sen yhteydessä olevia seikkoja; sekä
- 3) pyydettyessä antaa viranomaisille lausuntoja ja tietoja eläkelaitoksen toimialaan kuuluvista asioista.

16 §. Eläkelaitoksen on laadittava ja vuosittain julkaistava tilastoa toimialaltaan sekä annettava toiminnastaan tietoja virallista tilastoa varten.

Eläkelaitoksen on myös aika ajoittain laadittava yksityiskohtaisiin tutkimuksiin perustuvat ennusteet menojen tulevasta kehityksestä ja niiden rahoittamisesta sekä toimitettava eläkejärjestelmän yleistä kehittämistä varten tarpeellisia tutkimuksia.

17 §. Eläkelaitoksen hallituksen tulee kultakin kalenterivuodelta laatia toiminnastaan kertomus, johon sisältyy tilinpäätös.

18 §. Vahvistaessaan kansaneläkelain 50 §:n 1 kohdan mukaisesti perusteet eläkelaitoksen tilinpäätöstä varten tulee lisätyn hallituksen samalla määrätä taseiden muoto.

19 §. Eläkelaitoksen sijoitusomaisuus kirjataan tileihin hankinta-arvoon. Jos omaisuuden arvon kuitenkin on rahanarvon muuttumisen, pääomatappion vaaran tai muun syyn takia katsottava pysyvästi muuttuneen, korjataan tiliarvoa vastaavasti.

Eläkelaitoksen käyttöön hankitut kiinteistöt, kiinteistö-osakeyhtiöiden osakkeet, irtaimistot ja muu käyttöomaisuus kirjataan eläkelaitoksen kirjanpidossa hallituksen harkitsemaan määrään poistettuina, enintään kuitenkin hankinta-arvoon.

20 §. Mikäli eläkelaitoksen sijoitusomaisuus kirjataan tilinpäätöksessä hankinta-arvoa suuremmaksi tai pienemmäksi, on pohjarahastoa lisättävä tai vähennettävä vastaavalla määrällä.

21 §. Milloin eläkelaitoksen osakkeista, obligaatioista, lainoista tai muusta sijoitusomaisuudesta on saatu enemmän tai vähemmän kuin kirjanpitoarvo osoittaa, on pohjarahastoa samalla määrällä korotettava tai alennettava.

22 §. Eläkelaitoksen tulee vuosittain ennen huhtikuun loppua lähettää sosiaaliministeriölle arvio kansaneläkelain 62 §:n 1 momentissa mainituista valtion seuraavana vuotena vastattavista tukiosista. Samalla eläkelaitoksen tulee sen harkitsemiseksi, tarvitaanko eläkelaitoksen tulojen lisäksi seuraavan vuoden menoja varten 63 §:n 2 momentissa tarkoitettua valtion suoritusta, lähettää ministeriölle laskelma eläkelaitoksen tuloista sekä eläkkeistä, avustuksista ja muista kansaneläkelain toimeenpanosta aiheutuvista kustannuksista sekä kansaneläkelain 58 §:ssä tarkoitetuista eläkelaitoksen hallinnosta johtuvista menoista. Laskelmaan tulee sisältyä myös eritelty luettelo eläkelaitoksen toimista ja niistä suoritettavasta palkkauksesta sekä selvitys seuraavana vuotena esiintyvistä olennaisista uusista menoista. Jos valtion suoritus laskelman mukaan näyttää tarpeelliselta, on eläkelaitoksen esitettävä menojen yksityiskohtaiset perustelut sekä selvitettävä syyt, jotka ovat johtaneet siihen, että valtion suoritus käy tarpeelliseksi.

Mikäli vuoden aikana havaitaan, että eläkelaitoksen tulot eivät riitä menoihin ja sen vuoksi kansaneläkelain 63 §:n 2 momentin mukainen valtion suoritus kansaneläkelaitokselle tulee tarpeelliseksi taikka että tarkoitukseen tulo- ja menoarvioon otettua määrärahaa joudutaan ylittämään, eläkelaitoksen tulee tehdä esitys tarvittavista lisäyksistä niin aikaisin, että ne voidaan käsitellä lisämenoarvion yhteydessä.

Eläkelaitoksen on annettava 1 momentissa tarkoitettujen arvioiden ja laskelmien tarkistamiseksi tarvittavat tai muuten tarpeelliset tiedot sosiaaliministeriölle.

23 §. Eläkelaitoksen on lähetettävä ilmoitus kansaneläkelain 64 §:n 1 momentissa tarkoitettun ennakkosuorituksen määrästä sosiaaliministeriölle viimeistään viidentenä päivänä ennen eläkkeiden maksatusta. Sosiaaliministeriön tulee maksaa ennakkosuoritus eläkelaitokselle viimeistään maksatusta edeltävänä päivänä.

Eläkelaitoksen tulee maksukuukautta seuraavan toisen kuukauden aikana antaa sosiaaliministeriölle ilmoitus kansaneläkelain 64 §:n 1 momentin mukaiseen tilitykseen kuuluvien tukiosien yhteismäärästä sekä ilmoittaa kunnille näiden suoritettavasta määrästä. Tilitykseen tehdään mahdolliset oikaisut siinä tilityksessä, joka oikaisun aiheuttavan asian käsittelyn päätyttyä ensiksi seuraa.

2 L u k u.

Lisätyn hallituksen jaostot.

24 §. Kansaneläkelain 50 §:n 3 kohdassa tarkoitettusta varojen sijoittamisesta lain 60 §:n säännösten mukaisesti sekä lain 50 §:n 4 kohdassa mainitusta kiinteän omaisuuden ostamisesta, mikäli kysymyksessä on eläkelaitoksen saatavasta pantattu tai ulosmitattu omaisuus, ja siten eläkelaitokselle hankittu kiinteän omaisuuden myymisestä päättää hallituksen esityksestä lisätyn hallituksen sijoitusjaosto.

25 §. Sijoitusjaostoon kuuluvat hallituksen jäsenet ja viisi lisätyn hallituksen keskuudestaan valitsemaa muuta jäsentä sekä kullekin viimeksi mainitulle valittu henkilökohtainen varamies. Yhden lisätyn hallituksen valitseman jäsenen tulee olla valtiovarainministeriön ja yhden Suomen Pankin ehdotuksesta lisättyyn hallitukseen valittu henkilö, sama on voimassa jaoston varajäsenistä. Jaosto on päätösvaltainen, kun vähintään puolet jäsenistä on saapuvilla.

Jos sijoitusjaoston päätös ei ole yksimielinen, on asia alistettava lisätyn hallituksen yleisistunnossa ratkaistavaksi.

26 §. Eläkelaitoksen varoja sijoitettaessa kansaneläkelain 60 §:n 1 momentin mukaisesti noudatetaan soveltuvin kohdin maan luottolaitoksissa yleensä käytettyjä luotonanto- ja muita sijoitusehtoja.

Tulojen perimisen ja menojen suorittamisen tulee tapahtua mikäli mahdollista postisiirron välityksellä. Eläkelaitoksen rahavarat on säilytettävä postisäästöpankissa.

27 §. Tuotannollisia tarkoituksia edistävän, kansaneläkelain 60 §:n 2 momentissa mainitun sijoitustoiminnan tulee lähinnä tapahtua teollisuuden, voimatalouden, maa- ja metsätalouden sekä kaupan ja liikenteen kehittämiseksi. Sijoitettaessa varoja mainittuihin tarkoituksiin on ensi sijassa edistettävä tuotannollista rakennustoimintaa sekä uusien koneiden ja muiden laitteiden hankkimista. Sen ohessa on mahdollisuuksien mukaan kiinnitettävä huomiota myös tuotannon tasapuoliseen jakaantumiseen maan eri osien välillä.

28 §. Työkyvyn säilyttämistä ja palauttamista välittömästi edistävällä, kansaneläkelain 60 §:n 2 momentissa mainitulla sijoitustoiminnalla on pyrittävä edistämään rakennustoimintaa sairauden, vian tai vamman takia pysyvästi työkyvyttömien ja tuberkuloosia, nivelreumaa tai lapsihalvausta tahi muuta pysyvää työkyvyttömyyttä aiheuttavaa tautia sairastavien vakuutettujen kuntouttamisen kehittämiseksi sekä maan sairaala- ja parantolaolojen kehittämiseksi työkyvyn säilyttämistä silmällä pitäen.

Edellä mainittuihin tarkoituksiin varoja sijoitettaessa on samalla mahdollisuuksien mukaan pyrittävä luomaan edellytykset kansaneläkelain 34 §:ssä tarkoitettun lääkintähuollon, koulutuksen ja työhuollon antamiselle.

29 §. Vanhusten huoltoa edistävällä, kansaneläkelain 60 §:n 2 momentissa tarkoitettulla rakennustoiminnalla on lähinnä pyrittävä kehittämään ajanmukaisten kunnallisten vanhainkotien aikaansaamista.

30 §. Lisätyssä hallituksessa on yksi tai useampi eläkejaosto, joka ratkaisee kansaneläkelain 73 §:n 1 momentin mukaan lisätyn hallituksen käsiteltäviksi kuuluvat asiat.

Jaostossa on vähintään viisi jäsentä ja tarpeellinen määrä varajäseniä. Ainakin yhdessä jaostossa yhden jäsenistä tulee olla sosiaaliministeriön ja yhden lääkintöhallituksen ehdotuksesta lisättyyn hallitukseen valittu henkilö. Sama on voimassa myös jaoston varajäsenistä, joiksi voidaan määrätä myös lisätyn hallituksen varajäseniä.

31 §. Eläkejaoston puheenjohtajan ja esittelijän tulee olla lainopin kandidaatin tutkinnon tai vastaavan aikaisemman lainopillisen tutkinnon suorittanut sekä joko tuomarin tehtäviin perehtynyt tai tutkinnon suorittuaan palvellut vähintään kolme vuotta eläkelaitoksessa tai vastaavassa toimessa.

Esittelijän ottaa ja vapauttaa tehtävästään lisätty hallitus jaoston esityksestä.

32 §. Eläkejaosto on päätösvaltainen viiden jäsenen, joista käsiteltäessä 30 §:n 3 momentissa mainittua asiaa yksi on lääkäri, saapuvilla ollessa. Asiat päätetään äänten enemmistöllä. Kuitenkin jaosto voi käsitellä ja ratkaista asioita pienemmänkin jäsenmäärän saapuvilla ollessa, mutta ellei vähintään kolme jäsentä ole päätöksestä yksimielisiä, asia on siirrettävä jaoston seuraavaan istuntoon. Äänten mennessä tasan tulee päätökseksi se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

Toimituskirjat allekirjoittaa esittelijä.

Tarkeimmat määräykset jaoston kokoonpanosta sekä asiain valmistelusta ja käsittelystä annetaan jaoston työjärjestyksessä, jonka lisätty hallitus vahvistaa jaoston esityksestä.

3 L u k u.

Paikallishallinto.

33 §. Eläkelaitoksen hallitus jakaa maan vakuutuspiireihin.

34 §. Piiriasiamiesten ja eläke-toimikuntien ohjausta ja valvontaa varten maa jaetaan tarkastuspiireihin. Tarkastuspiirien lukumäärän vahvistaa lisätty hallitus ja tarkastuspiirijaon toimittaa hallitus.

Hallitus voi määrätä tarkastajan erityistä tehtävää tai tehtäväryhmää varten ja päättää hänen toiminta-alueestaan.

35 §. Piiritarkastajan tehtävänä on:

- 1) tehdä eläkelaitokselle esitys piiriasiamiehen ottamisesta ja vapauttamisesta toimestaan;
- 2) ohjata ja opastaa piiriasiamiehiä heidän tehtävissään;
- 3) valvoa piiriasiamiesten työtä;
- 4) valvoa eläke-toimikuntien työtä ja suorittaa niissä tarkastuksia riittävän usein;

5) ilmoittaa kiireellisesti eläkelaitokselle niistä havaitsemistaan tapauksista, joissa hän katsoo eläke-toimikunnan vahvistaneen vakuutetun vuositulon lainvastaisesti tai noudatetuista yhtenäisistä perusteista poiketen;

6) tehdä eläkelaitokselle esitys tarpeellisiksi toimenpiteiksi piiriasiamiehen tai eläke-toimikunnan puheenjohtajan ollessa estynyt tehtävästään tai esteellinen käsittelemään jokin asiaa; sekä

7) suorittaa muut tehtävät, jotka eläkelaitos hänelle määrää.

36 §. Piiriasiamiehen tehtävänä on:

1) ottaa vastaan kansaneläkkeitä ja muita kansaneläkelain mukaisia etuja koskevat hakemukset, valituskirjelmat ja ilmoitukset sekä avustaa vakuutettuja niiden laatimisessa;

2) olla määräraikana tavattavana ja pitää saatavina vahvistettuja lomakkeita;

3) toimia eläke-toimikunnan puheenjohtajana vakuutuspiirissään, jollei eläkelaitos ole määrännyt toista puheenjohtajaa;

4) antaa eläke-toimikunnalle, eläkelaitokselle ja vakuutus-oikeudelle lausuntoja ja hankkia tietoja, joita ne tarvitsevat käsitellessään vakuutettuja koskevia asioita;

5) valvoa ja seurata vakuutuspiirissään asuvien eläkkeensaajien oloja;

6) ryhtyä toimenpiteisiin eläkkeen lakkauttamiseksi, sen määrän oikaisemiseksi tai eläkkeen maksun keskeyttämiseksi tai sen maksamista koskevan päätöksen muuttamiseksi, milloin siihen on syytä;

7) tehdä eläkelaitokselle esitys kansaneläkelain 34 §:ssä tarkoitettun lääkintähuollon, koulutuksen ja työhuollon antamiseksi vakuutetulle;

8) antaa sosiaalilautakunnalle ja sen viranhaltijoille niiden pyytämiä tietoja eläkkeensaajista ja muutoinakin yhteistöiminnassa sosiaalihuoltoviranomaisten kanssa tutkia ja selvittää eläkkeensaajien olosuhteita; sekä

9) suorittaa muut eläkelaitoksen määräämät tehtävät.

Milloin valituskirjelmä on toimitettu piiriasiamiehelle, on hänen merkittävä siihen päivä, jona se on postitse saapunut tai annettu hänelle, ja kuka on antanut kirjelmän.

37 §. Kansaneläkelain 67 §:ssä mainitut asiat käsitellään eläke-toimikunnan kokouksessa. Eläke-toimikunnan kutsuu kokouksen puheenjohtaja piiritarkastajan määräämällä tavalla. Toimikunnan jäsenen ollessa estynyt saapumasta kokoukseen tai esteellinen käsittelemään siellä esille tulevaa asiaa, on hänen ilmoitettava siitä heti puheenjohtajalle varamiehen kutsumista varten.

Ilmoitus eläke-toimikunnan kokouksen ajasta ja paikasta on hyvissä ajoin annettava sosiaalilautakunnan jäsenelle ja sen palveluksessa olevalle henkilölle, joka kansaneläkelain 67 §:n 2 momentin mukaisesti kutsutaan eläke-toimikunnan kokoukseen.

38 §. Eläke-toimikunnan puheenjohtajan tehtävänä on:

- 1) johtaa puhetta eläke-toimikunnan kokouksessa;
- 2) valmistella ja esitellä eläke-toimikunnan käsiteltävät asiat;
- 3) kutsua vakuutettu sekä sosiaalilautakunnan jäsen ja viranhaltija eläke-toimikunnan kokoukseen asian käsittelyn sitä vaatiessa;
- 4) pitää päätösluetteloa eläke-toimikunnan kokouksessa käsitellyistä asioista;
- 5) laatia ja allekirjoittaa eläke-toimikunnan toimituskirjat ja päätökset sekä lähettää ne vakuutetulle ja eläkelaitokselle;
- 6) liittää käsiteltävänä olevaan asiakirjavihkoon eläke-toimikunnan päätöksen yksityiskohtaiset perustelut ja hankitut selvitykset; sekä
- 7) suorittaa muut hänelle määrättyt tehtävät.

39 §. Piiriasiamies ja eläke-toimikunnan puheenjohtaja ei saa olla kunnallishallituksen eikä sosiaalilautakunnan puheenjohtaja tai jäsen eikä sosiaalilautakunnan alainen viranhaltija.

4 L u k u.

Vakuutusmaksut.

40 §. Jos vakuutettu, jonka ikänsä perusteella olisi suoritettava vakuutusmaksuja, on ollut tulovuoden tai sen osan aikana työkyvyttömäksi todettuna, eläkelaitos toimittaa hänelle

siitä todistukseen liitettäväksi kunnallisverotusta varten annettavaan tuloilmoitukseen. Eläkelaitos voi lähettää todistuksen suoraankin sen kunnan taksoituslautakunnalle, jossa vakuutettu on asuntonsa ja kotinsa perusteella verovelvollinen.

Kun vakuutettu on todettu työkyvyttömäksi, eläkelaitoksen on siitä vakuutusmaksun perimättä jättämiseksi viipymättä ilmoitettava kunnallishallitukselle.

Jos vakuutettu väittää, ettei hänelle työkyvyttömäksi todetuna ole määrättävä vakuutusmaksua, saadaan vakuutusmaksu jätettävä määräämättä vain 1 momentissa tarkoitetun todistuksen tai eläkelaitokselta hankitun lausunnon perusteella.

41 §. Milloin vakuutusmaksua pakkotoimin perittäessä esitetään 40 §:ssä tarkoitettu todistus taikka vakuutusosoikeuden tai eläkelaitoksen tulovuotena tai sen jälkeen antama päätös, jonka mukaan vakuutettu on todettu työkyvyttömäksi, on pakkoperinnästä luovuttava.

42 §. Jos kansaneläkelain 5 §:n 2 momentissa tarkoitetun yhtiön tai yhtymän osakkaan osuudesta ei ole selvitystä, lasketaan vakuutusmaksua määrättäessä hänen osakseen osakkaiden lukumäärän mukainen osuus yhtiön tai yhtymän veroäyryistä.

43 §. Eläkelaitoksen tulee toimittaa valtiovarainministeriölle vuosittain ennen maaliskuun 1 päivää luettelot, joista selviää, mikä määrä lääninhallituksen on suorittettava eläkelaitokselle kunkin kunnan osalta kansaneläkelain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettujen etumaksujen vuosineljänneseränä. Etumaksut pyöristetään lähimmäksi täydeksi tuhanneksi markaksi.

44 §. Kansaneläkelain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettut etumaksut on suorittettava postisiirtotilin välityksellä maaliskuussa, kesäkuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Milloin eläkelaitokselle on suoritettu 1 momentissa tarkoitettua etumaksua vähemmän tai enemmän kuin lopullinen tilitys osoittaa, lääninhallituksen on, saatuaan verolautakunnan ilmoituksen työnantajan kansaneläkemaksujen yhteismäärästä, suoritettava puuttava määrä tai vähennettävä liikaa suoritettu määrä seuraavan etumaksun yhteydessä.

Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain (588/55) 6 §:n 1 ja 2 momentin mukaan perittävästä määrästä on työnantajan kansaneläkemaksuksi ja sen lisäykeksi luettava osa suorittettava eläkelaitokselle maksun perimistä seuraavan etumaksun yhteydessä.

45 §. Vakuutusmaksu merkitään kunnallisveron verolippuun, jollei kunnallishallitus ole päättänyt antaa eri vakuutusmaksulippua.

46 §. Kunnan on annettava kansaneläkelain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettu kantotilitys ja 2 momentissa tarkoitettu jäämätilitys eläkelaitoksen vahvistamilla lomakkeilla.

Jäämätilitys on annettava kolmen kuukauden kuluessa kansaneläkelain 17 §:n 2 momentissa säädetystä ajankohdasta, jollei eläkelaitos ole myöntänyt tilitystä varten pitempää aikaa. Tilitykseen on liitettävä perimättä jääneiden vakuutusmaksujen luettelo, josta tulee käydä ilmi ulosottomiehen todistus perinnän esteestä, maksusta vapauttamisen syy sekä muut tarpeelliset tiedot perinnän valvomiseksi. Jäämätilityksen jälkeen perityt vakuutusmaksut on kunnan tilityttävä viimeistään perimis-

tä seuraavan jäämätilityksen yhteydessä ja niistä on liitettävä tilitykseen yksityiskohtainen luettelo.

47 §. Milloin kunta on sen johdosta, että vakuutusmaksu on valituksen johdosta poistettu tai sitä on alennettu taikka sen maksamisesta on myönnetty vapautus, maksanut liikaa suoritetun määrän takaisin, otetaan takaisin maksettu määrä jäämätilitykseen perimättä jääneenä vakuutusmaksuna.

5 L u k u.

Eläkkeiden hakeminen.

48 §. Kansaneläkehakemuksesta tulee käydä ilmi:

- 1) hakijan ja hänen puolisonsa täydellinen nimi ja kaikki aikaisemmat nimet sekä syntymäaika ja -paikka;
- 2) hakijan kansalaisuus;
- 3) hakijan asuinkunta ja henkikirjoituskunta; sekä
- 4) niiden 16 vuotta nuorempien lasten nimet ja syntymäajat, jotka on otettava huomioon korotettaessa eläkkeen tukiosaa kansaneläkelain 28 §:n 2 momentin mukaisesti.

Jos hakija ei ole asunut Suomessa yhtämittaisesti viittä vuotta ennen hakemuksen tekemistä, on hakemuksessa selvitettävä se ajankohta, jolloin hän viimeksi muutti asumaan Suomeen, ja se aika, jonka hakija on 16 vuotta täytettyään asunut Suomessa.

49 §. Haettaessa eläkkeen tukiosaa on hakemuksesta käytävä ilmi hakijan ja hänen puolisonsa omaisuuden määrä ja laatu, tiedot heidän työansioistaan ja muista tuloistaan sekä selviytyminen kansaneläkelain 28 §:ssä tarkoitettujen korotuksen edellytyksistä.

Jos tukiosan korotuksen saamisen edellytykset ovat eläkelaitoksen tiedossa, voidaan korotus myöntää hakemuksettakin.

50 §. Työkyvyttömyyseläkehakemuksessa on mainittava lääkärit, jotka ovat hoitaneet hakijaa työkyvyttömyyden aiheuttaneen sairauden, vian tai vammaa takia, ja ne sairaanhoitolaitokset, joissa hän sen vuoksi on ollut hoidettavana, sekä annettava tiedot hakijan ja hänen puolisonsa ammatista, työansioista ja varallisuudesta.

Työkyvyttömyyseläkehakemuksen ratkaisemista varten on eläkelaitokselle toimitettava lääkärintodistus hakijan terveydentilasta, mikäli hänen työkyvyttömyytään ei voida pitää ilmeisenä. Eläkelaitos voi kuitenkin kustannuksellaan hankkia lääkärintodistuksen, jos hakija on hoidettavana sairaalassa tai parantolassa tai jos siihen on muu erityinen syy. Eläkelaitoksen asiana on antaa tarkemmat ohjeet siitä, mitä lääkärintodistuksesta tulee käydä ilmi ja miten se on toimitettava eläkelaitokselle.

51 §. Eläkkeen hakija on velvollinen esittämään eläkehakemuksensa käsittelyä varten terveydentilaansa, tulojaan ja omaisuuttaan selvittävät asiakirjat ja tarvittaessa antamaan niistä jäljennökset hakemusasiakirjoihin liitettäväksi sekä, sen lisäksi mitä 48, 49 ja 50 §:ssä on säädetty, antamaan muutkin hakemuksen ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot.

Eläkehakemukseen on liitettävä virkatodistus, josta käyvät ilmi 48 §:n 1 momentin 1 ja 4 kohdassa mainitut tiedot.

Hakijan tai hänen holhoojansa tahi kansaneläkelain 35 §:n 2 momentissa tarkoitettun henkilön on vahvistettava hakemuksessa esitettyjen tietojen totuudenmukaisuus kunnian ja omantunnon kautta annetulla, omakätisesti allekirjoitetulla vakuutuksella.

52 §. Hautausavustusta koskeva hakemus on annettava vainajan asuinkunnan piiriasiamiehelle. Hakemukseen on liitettävä virkatodistus, josta käy ilmi vainajan henkilötietojen lisäksi hänen leskensä ja 16 vuotta nuoremmat rintaperillisiensä tahi, jos näitä ei ole, hänen vanhempansa. Kun vanhemmat hakevat hautausavustusta, on hakemukseen liitettävä selvitys siitä, että he ovat olleet elatukseensa nähden pääasiallisesti riippuvaiset vainajasta, tai heidän suorittamiensa hautauskustannusten määrästä.

Milloin hautausavustus maksetaan muulle kuin kansaneläkelain 33 §:ssä mainitulle vainajan omaiselle, otetaan hautauskustannuksina huomioon asianmukaisesta hautaamisesta johtuneet välittömät menot sekä tavallisuuden muistotilaisuuden kohtuulliset kustannukset, ja on hautausavustusta koskevaan hakemukseen liitettävä selvitys kustannusten määrästä. Jos hautausavustukseen oikeutettuja on silloin useampia ja hautauskustannusten yhteismäärä ylittää avustuksen enimmäismäärän eikä hakemukseen ole liitetty selvitystä siitä, kuka on valtuutettu nostamaan avustuksen tai miten avustus jaetaan hakijain kesken, maksetaan kullekin hautausavustuksen saajalle, hänen suorittamaan edellä tarkoitettuja kustannuksia vastaava suhteellinen osuus avustuksesta.

53 §. Työkyvyttömyyseläkkeen saaja on velvollinen ilmoittamaan asuinkuntansa piiriasiamiehelle:

- 1) terveydentilansa ja työkykynsä olennaisesta parantumisesta;
- 2) saamastaan ammattiopetuksesta; sekä
- 3) ryhtymisestäään työhön, jota ei ole pidettävä satunnaisena.

54 §. Eläkkeen tukiosan saaja on velvollinen ilmoittamaan asuinkuntansa piiriasiamiehelle:

- 1) avioliiton päättämisestä, aviopuolison kuolemasta ja avioliiton purkautumisesta muusta syystä;
- 2) eläkkeen tukiosaa kansaneläkelain 28 §:n mukaisesti korotettaessa huomioon otetun 16 vuotta nuorempaan lapsen kuolemasta tahi antamisesta otto- tai kasvattilapseksi; sekä
- 3) taloudellisen asemansa olennaisesta parantumisesta oman tai puolison työansioiden tai muiden tulojen lisääntymisen tahi omaisuuden tai sen arvon kasvamisen taikka muun syyn takia.

55 §. Eläkkeensaajan on vaadittaessa annettava eläkeoikeuden ja eläkkeen määrän tarkistamista sekä eläkkeen maksamista varten tarpeellinen selvitys, siinä järjestyksessä kuin eläkelaitos määrää. Työkyvyttömyyseläkkeen saajan velvollisuudesta käydä lääkärin tutkittavana on säädetty kansaneläkelain 46 §:n 2 momentissa.

Jos 1 momentissa tarkoitettua selvitystä ei anneta sitä vaadittaessa asetetun kohtuullisen määräjän kuluessa, voidaan asia ratkaista sen selvityksen perusteella, joka muutoin on käytettävissä.

56 §. Hakemus kansaneläkelain 34 §:n 1 momentissa tarkoitettun pysyvän työkyvyttömyyden estämiseksi tai työ- ja ansioky-

vyn palauttamiseksi annettavan lääkintähuollon, koulutuksen ja työhuollon saamiseksi on annettava vakuutetun asuinkunnan piiriasiamiehelle. Hakemuksesta tulee käydyä ilmi ne tiedot ja siihen on liitettävä ne selvitykset, jotka eläkelaitos pitää tarpeellisina. Tarvittavan lääkärintodistuksen eläkelaitos voi hankkia tai määrätä hakijan sen esittämään.

6 L u k u.

. Eläkkeiden maksaminen.

57 §. Kansaneläkkeet maksetaan kansaneläkeosoituksilla eläkejaksos aikana eläkkeensaajan haluamasta kansaneläkeosoitusta maksavasta postitoimipaikasta siten, kuin eläkelaitoksen ja posti- ja lennätinhallituksen välillä sovitaan. Eläke-erät voidaan maksaa ryhmittäin eläkejaksos eri päivinä.

Eläkelaitoksella on oikeus määrätä, mikä selvitys eläkettä nostettaessa on esitettävä.

58 §. Eläke-erä voidaan maksaa 57 §:stä poikkeavalla tarkoituksenmukaisella tavalla, milloin eläke lähetetään sosiaalilautakunnalle tai kansaneläkelain 43 §:ssä tarkoitettulle laitokselle tahi maksu tapahtuu eläkejaksos kuluttua taikka jos kansaneläkeosoituksen käyttämistä ei muusta syystä ole pidettävä tarkoituksenmukaisena.

Eläkelaitoksella on myös oikeus eläkkeensaajan pyynnöstä maksaa eläke hänen tililleen rahalaitokseen siten, kuin eläkelaitoksen ja rahalaitosten välillä sovitaan.

Mitä eläkkeensaajasta on 57 ja 58 §:ssä säädetty, on voimassa myös siitä, jolle eläke on määrätty maksettavaksi.

59 §. Eläke maksetaan alaikäiselle eläkkeensaajalle itselleen, jollei eläkelaitos kansaneläkelain 43 tai 44 §:n mukaisesti tahi eläkkeensaajan holhoojan esityksestä muussakin tapauksessa päättä toisin.

60 §. Hautausavustus lähetetään postin välityksellä johonkin kotimaan postitoimipaikkaan, jollei eläkelaitos katso tarkoituksenmukaiseksi hautausavustuksen maksamista muulla tavalla.

61 §. Eläkkeen maksaminen keskeytetään kansaneläkelain 42 §:n 1 momentin mukaisesti silloin, kun eläkkeensaaja on joutunut mielisairaslain (187/52) 34 §:n 2 momentissa ja 35 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa mielisairaalaan, tahi alkoholistihuoltolaan tai kasvatustalokseen, taikka määrätty huoltoapulain (116/56) 25 §:ssä tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta työlaitokseen, pakkotyöhön tai pakkolaitokseen.

62 §. Vankilan sekä 61 §:ssä tarkoitettun laitoksen johtajan tulee viipymättä tehdä eläkelaitokselle ilmoitus eläkkeensaajasta, joka on alkanut kärsiä vapausrangaistusta tai joutunut sanotussa pykälässä tarkoitettuun laitokseen, mikäli rangaistus tai laitoksessa olo tulee todennäköisesti kestävään vähintään kolmen kuukauden ajan. Eläkelaitokselle on myös ilmoitettava, kun tällaisen eläkkeensaajan vapausrangaistus tai laitoksessa olo päättyy.

63 §. Hakemus tai esitys eläkkeen maksamisesta muulle kuin eläkkeensaajalle itselleen kansaneläkelain 42 §:n 3 momentissa sekä 43 ja 44 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa on annettava eläkelaitoksen paikalliselle piiriasiamiehelle.

Jos eläkelaitos suostuu hakemukseen tai esitykseen, on päätöksessä mainittava, mistä eläkejaksosta lukien sitä noudatetaan.

64 §. Kansaneläkelain 43 §:n mukaan eläkkeensaajalle itselleen henkilökohtaisia tarpeita varten annettava eläkkeen osa on 800 markkaa kuukaudessa.

65 §. Eläkkeensaajan, joka on muuttanut toiseen kuntaan tai asettunut sinne tilapäisesti asumaan, on viipymättä ilmoitettava siitä uuden asuinkuntansa piiriasiamiehelle. Ilmoituksesta tulee käydä ilmi muuttopäivä, entinen ja uusi asuinpaikka ja muut tarpeelliset tiedot.

Osoitteen muutoksesta samassa kunnassa on eläkkeensaajan niin ikään ilmoitettava piiriasiamiehelle.

66 §. Eläkkeensaajan, joka lähtee ulkomaille oleskellakseen siellä vuotta pitemmän ajan, on ennen lähtöään ilmoitettava siitä asuinkuntansa piiriasiamiehelle. Jos tilapäisesti ulkomailla oleva eläkkeensaaja aikoo viipyä siellä vuotta kauemmin, on hänen ennen sanotun ajan umpeen kulumista ilmoitettava siitä eläkelaitokselle.

67 §. Milloin eläkkeensaaja haluaa saada eläkkeen vuotta pitemmältä ulkomailla oleskelun ajalta, on hänen haettava sitä eläkelaitokselta. Hakemuksen tulee sisältää selvitys oleskelupaikasta ja ulkomailla oleskelun syyistä.

7 L u k u.

Erinäiset säännökset.

68 §. Jos vakuutettu on hoidettavana sairaalassa tai parantolassa muualla kuin asuinkunnassaan taikka muusta syyistä väliaikaisesti oleskelee toisessa kunnassa, tämän kunnan piiriasiamies on velvollinen ottamaan vastaan vakuutetun asuinkunnan piiriasiamiehelle annettavan hakemuksen, selvityksen tai ilmoituksen sekä toimittamaan sen edelleen asuinkunnan piiriasiamiehelle tai eläkelaitokselle.

69 §. Piiriasiamies on velvollinen hankkimaan hakijan pyynnöstä hänen ilmoittamastaan väestörekisteristä kansaneläkelaisä tarkoitetuun eläkettä tai muuta lain mukaista etua koskevaan hakemukseen liitettävän virkatodistuksen.

70 §. Valtion, kunnan tai muun julkisoikeudellisen yhteisön viranomaisen sekä vakuutus- ja eläkelaitos on velvollinen vuosittain korvauksetta eläkelaitokselle ilmoittamaan myöntämistään eläkkeestä tai elinkorosta sekä eläkkeen tai elinkoron korottamisesta vähintään 20 000 markalla vuodessa. Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä eläkkeestä tai elinkorosta, jota ei makseta niiden saajan täytettyä 16 vuotta tai jota todennäköisesti maksetaan enintään vuoden pituiselta ajalta. Valtion viranomaisten puolesta tekee edellä mainitun ilmoituksen valtiokonttori.

Eläkelaitoksella on oikeus kohtuullista korvausta vastaan pyynnöstään saada 1 momentissa tarkoitettulta tai muultakin eläkkeen taikka elinkoron maksajalta tiedot kaikkiä eläkkeensaajista. Sosiaaliministeriö vahvistaa korvauksen määrän, jolle siitä sovita.

Tämän pykälän mukaan annettavasta ilmoituksesta tulee käydä ilmi eläkkeen tai elinkoron saajan täydellinen nimi, syntymäaika, asuinkunta ja osoite, jolla eläke maksetaan, sekä eläkkeen tai elinkoron määrä, mikäli ne ovat eläkkeen maksajan tiedossa.

Eläkelaitos voi myöntää vapautuksen 1 momentissa säädetystä ilmoitusvelvollisuudesta.

71 §. Eläkelaitoksen on ilmoitettava myönnetystä kansaneläkkeestä sosiaalilautakunnalle.

Eläkelaitos on pyynnöstä velvollinen ilmoittamaan maksamansa kansaneläkkeen suuruuden silloin, kun se on tarpeen kansaneläkkeensaajalle tai hänen omaiselleen maksettavan muun eläkkeen, elinkoron, avustuksen tai korvauksen vahvistamista varten.

Jos ilmoitus pyydetään samanaikaisesti useista eläkkeensaajista, on eläkelaitoksella oikeus saada kohtuullinen korvaus siitä johtuneista kustannuksista. Jos korvauksesta ei sovita, vahvistaa sosiaaliministeriö sen määrän.

72 §. Eläkelaitos on velvollinen pyynnöstä antamaan vakuutettuja koskevia tietoja sosiaalivakuutusta tai sosiaalihuoltoa koskevan tai muun niihin verrattavan lainsäädännön perusteella annettavan edun vahvistamista tai suorittamista varten valtion ja kunnan viranomaiselle ja lain säätämää vakuutusta tai ryhmäeläkevakuutusta hoitavalle laitokselle sekä eläkesäätiölle.

Joka luvattomasti ilmaisee, mitä hän 1 momentissa säädetyllä tavalla on saanut tietää jonkun henkilön taloudellisista oloista, terveydentilasta taikka ammatti- tai liiketalousasiasta, rangaistakoon niin kuin kansaneläkelain 75 §:ssä on säädetty.

Tässä pykälässä mainitusta rikoksesta älköön virallinen syyttäjä tehdä syytettä, ellei asianomistaja ole ilmoittanut rikosta syytteeseen pantavaksi.

73 §. Tässä asetuksessa tarkoitetaan rekisterinpitäjällä seurakunnan kirkkoherraa tai seurakuntien keskusrekisterin hoitajaa, sellaisen uskonnollisen yhdyksen johtajaa, joka on velvollinen pitämään jäsenluetteloa, ja siviilirekisterin pitäjää.

Rekisterinpitäjän on ilmoitettava 16 vuotta täyttäneen henkilön kuolemasta kolmen päivän kuluessa siitä, kun se on rekisteriin merkitty, vainajan asuinkunnan piiriasiamiehelle, jollei eläkelaitos ole määrännyt ilmoitusta lähetettäväksi suoraan eläkelaitokselle. Ilmoituksesta tulee käydä ilmi kuolleen henkilön suku- ja etunimet, siviilisääty, syntymä- ja kuolin-aika, seurakunta tahi vastaava uskonnollinen yhdyskunta tai rekisteri, viimeinen asuinkunta sekä henkilön elossa olevan puolison nimet ja syntymäaika.

Rekisterinpitäjä on velvollinen muutoinkin pyynnöstä antamaan eläkelaitokselle ja sen piiriasiamiehelle virkatodistuksia ja tarpeellisia tietoja.

74 §. Valtioneuvoston asiana on vahvistaa ne perusteet, joiden mukaan eläkelaitos on velvollinen suorittamaan 73 §:n 1 momentissa mainituille rekisteriviranomaisille korvausta tässä asetuksessa määrättyistä tehtävistä.

8 L u k u.

Siirtymis- ja voimaantulosäännökset.

75 §. Valtion ja kuntien osuudet niistä lisäeläkkeistä ja avustuksista, jotka on maksettu aikaisemman kansaneläkelain, vanhuusavustuslain ja työkyvyttömyysavustuslain nojalla, sekä valtion vanhuusavustuslain ja työkyvyttömyysavustuslain mukaisesti suoritettavat toimeenpanokustannukset velotaan, suoritetaan ja tilitetään aikaisempien säännösten mukaisesti.

Jos valtiolta tai kunnalta on peritty osuutta lisäeläkkeeseen tai vanhuusavustukseen, joka haetaan eläkkeen- tai avustuksensaajalta takaisin, otetaan perityt erät huomioon seuraavassa tilityksessä.

76 §. Määrättäessä tulovuoden 1956 vakuutusmaksuja vuonna 1957 sovelletaan aikaisemman kansaneläkelain ja sen nojalla annettujen määräysten mukaisia perusteita sellaisina kuin ne ovat olleet voimassa vuoden 1956 päättyessä. Tällöin voimassa olleita säännöksiä on soveltuvin osin noudatettava myös näiden maksujen määräämisessä ja maksuunpanossa sekä ennakkojen ja työnantajan kansaneläkemaksun käytössä. Vakuutusmaksun suorituksiksi käytetyt työnantajan vakuutusmaksuosuudet kunta saa laskea vähennykseksi eläkelaitokselle tehtävässä tilityksessä.

77 §. Aikaisemman kansaneläkelain 23 a §:n 2 momentin säännöksiä sovelletaan vuoden 1957 loppuun asti.

78 §. Aikaisemman kansaneläkelain voimassa ollessa maksuunpantujen vielä tilittämättä olevien vakuutusmaksujen pakkoperinnässä kertyneet varat on tilitettava eläkelaitokselle kalenterivuositain kolmen kuukauden kuluessa vuoden päättyimestä. Tilitykseen on liitettävä luettelo vakuutusmaksujen lyhennyksistä ja poistoista. Lyhennysten ja poistojen syystä on samalla esitettävä eläkelaitoksen määräämä selvitys.

Edellä 1 momentissa mainittujen vakuutusmaksujen osalta tammikuun 1 päivän 1957 jälkeen perityt maksunlisäykset jäävät kunnalle.

79 §. Jos aikaisemman kansaneläkelain voimassa ollessa maksuunpantu vakuutusmaksu on valituksen johdosta kumottu tai alennettu, eläkelaitoksen on maksettava liikaa suoritettu määrä takaisin.

80 §. Aikaisemman kansaneläkelain, vanhuusavustuslain ja työkyvyttömyysavustuslain mukaisia eläkkeitä, avustuksia ja muita etuuksia koskevat asiat käsitellään kansaneläkelaitoksessa aikaisempien säännösten mukaan, kuitenkin niin, että 1 päivästä huhtikuuta 1957 lukien muutoksenhausta eläkelaitoksen päätöksiin noudatetaan kansaneläkelain 73 ja 74 §:n säännöksiä.

81 §. Mitä aikaisemmassa kansaneläkelaisissa sekä vanhuusavustuslaisissa ja työkyvyttömyysavustuslaisissa ja niiden nojalla on säädetty tai määrätty kansaneläkettä sekä vanhuus- ja työkyvyttömyysavustusta koskevien asiain käsittelystä sekä muutoksenhausta niitä koskeviin eläkelaitoksen päätöksiin on edelleen voimassa maaliskuun 31 päivään 1957 saakka. Kuitenkin, mitä on säädetty lisätyn hallituksen kokoonpanosta, noudatetaan jo 1 päivästä tammikuuta 1957.

82 §. Jos vakuutettu on kuollut vuoden 1957 aikana, otetaan laskettaessa kansaneläkelain 33 §:n 2 momentissa tarkoitettua aikaa huomioon myös se aika, jolta hänelle myönnetty aikaisempien lakien mukainen kansaneläke tai vanhuus- tai työkyvyttömyysavustus on erääntynyt maksettavaksi. Hautausavustuksen määrästä vähennetään silloin myös vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeen säästö- ja täydennysosa sekä niihin ja vanhuus- ja työkyvyttömyysavustuksiin maksetut ylimääräiset korotukset.

83 §. Kansaneläkelain voimaan tulosta alkaen suoritetaan kansaneläkkeet muunnettuna kansaneläkelain 95 §:n mukaisesti siten:

1) että vuositulo määrätään kertomalla lisäeläkkeen, vanhuusavustuksen tai työkyvyttömyysavustuksen perustana ollut muunnettu vuositulo luvulla 12 ja tuloksesta vähennetään vanhuus- tai työkyvyttömyyseläke; ja

2) että, milloin puolisoista toinen on saanut lisäeläkettä ja toinen vanhuusavustusta tai työkyvyttömyysavustusta, heidän yhteinen tukiosansa lasketaan lisäeläkkeen perusteena olleen vuositulon mukaan; sekä

3) että tukiosaa ja rajatuloa korotettaessa otetaan huomioon eläkkeensaajan aviosuhde, lasten lukumäärä ja asuinkunnan kuntaryhmä eläkkeitä ja avustuksia maksettaessa käytettyjen asiakirjojen mukaan ja selvitys siitä, saavatko molemmat puolisot eläkettä, eläkeasiakirjoista saatavien tietojen perusteella.

Mikäli eläkelaitoksen hallussa olevista asiakirjoista käy ilmi, että 1 momentin mukaan muunnettu tukiosa ilmeisesti olennaisesti poikkeaa kansaneläkelain mukaan määrättävästä eläkkeen tukiosasta, eläkelaitoksen on viipymättä otettava eläkkeen suuruus tarkistettavaksi ja, hankittuaan tarpeelliset tiedot eläkkeensaajalta taikka piiriasiamieheltä tai muulta viranomaiselta, oikaistava tukiosa kansaneläkelain mukaiseksi lain voimaan tulosta lukien.

Tarkistus on 2 momentin mukaan toimitettava myös, jos eläkkeensaaja sitä vaatii.

84 §. Eläkelaitos hoitaa jatkuvasti ennen vuoden 1956 loppua aikaisemman kansaneläkelain mukaan otetut vapaaehtoiset eläkevakuutukset, mikäli takaisinostosta ei sovita vakuutetun kanssa.

85 §. Eläkelaitoksen tulee esittää 22 §:ssä tarkoitettu laskelma vuoden 1957 osalta niin ajoissa, että se voidaan käsitellä vuoden 1957 ensimmäisen lisämenoarvion yhteydessä.

86 §. Tämä asetus tulee voimaan tammikuun 1 päivänä 1957.

Valmistaviin toimenpiteisiin kansaneläkelain voimaan saattamiseksi voidaan ryhtyä sekä kansaneläkelain mukaisesti tarkoitettuja eläkkeitä ja muita etuja koskevia hakemuksia saadaan käsitellä jo ennen sanottua päivää.

151. Työväenopistojen luento- ja tuntipalkkiot.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 13 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:40)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa työväenopistoissa maksettavat palkkiot 1.9.1956 lukien seuraaviksi:

Opintopiiritunti	535	mk
Korjaustunti.....	365	"
Luentopiiritunti	1 385	"
Laulukuoron ja orkesterin ohjaus, 2 t.	1 910	"
Luentolauluilta	805	"
Puheet, alustukset ja esitelmät	3 200-3 500	"
Luento (erikoisluento) 45 min.	4 000-4 500	"
Elo- ja varjokuvien näyttö, 1 t.	300	"
Ilmoittautumisten vastaanottaja, järjestyksies ja muut tilapäiset avustajat, 4 t.	625	"

Edellä mainittuihin palkkioihin on lisäksi laskettava 15 %:n indeksikorotus.

152. Ammattikoulujen opettajien tuntipalkat.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 13 piltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:71)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa ammattikoulujen opettajien perustuntipalkat 1.9.1956 lukien seuraaviksi:

Tietopuolisten aineiden opettajat:

Korkeakoulututkinnon suorittaneet ja insinöörit	555 mk
Voimistelunopettajat	350 "
Kansakoulun-, käsityön-, talous- ja ammattityön- opettajat	470 "

Ammattikoulujen opettajien ylituntipalkkiot määräytyvät edellä mainittujen perustuntipalkkojen mukaisesti.

Kaupunginhallitus päätti samalla vahvistaa ammattikurssien opettajien kokonaistuntipalkat 1.9.1956 seuraaviksi:

Diplomi-insinöörit ja heihin verrattavat	800 mk
Insinöörit ja heihin verrattavat	630 "
Teknikot, rakennusmestarit sekä käsityön- ja ta- lousopettajat	520 "

Edellä mainituille palkoille on lisäksi laskettava 15 %:n indeksikorotus.

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa kirjapainokoulun ladontaluonnostelunopettajan ylituntipalkkion samaksi kuin voimistelunopettajan ylituntipalkkio.

153. Asuinhuoneistojen vuokratustannusten nousu.

Sosiaaliministeriön päätös joulukuun 15 p:ltä 1956.

(Suomen as.-kok. 603/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:151)

Sosiaaliministeriö on huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1955 annetun lain (552/55) 4 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Niiksi määräksi, joilla vuokratustannusten on asuinhuoneistojen vuokratustannusten noususta 30 päivänä joulukuuta 1955 annetussa sosiaaliministeriön päätöksessä (555/55) edellytettyyn tasoon verrattuna katsottava nousseen ja joilla vuonna 1956 voimassa ollutta säännöstelymääräysten mukaista vuokramaksua, johon ei sisälly korvausta lämmityskustannuksista, saadaan 1 päivästä tammikuuta 1957 korottaa, vahvistetaan jos asuinhuoneisto on valmistunut

ennen 1 päivää kesäkuuta 1939	27 %
jälkeen 1 päivän kesäkuuta 1939, mutta ennen vuoden 1941 loppua	25 %
vuosina 1942, 1943 ja 1944	24 %
vuonna 1945	14 %
vuosina 1946, 1947 ja 1948	7 %

2 §. Edellä 1 §:ssä mainitut prosenttimäärät vastaavat

1 päivänä kesäkuuta 1939 voimassa olleelle vuokramaksulle tai myöhemmin vahvistetulle perusvuokralle	733 %	korotusta
jälkeen 1 päivän kesäkuuta 1939, mutta ennen vuoden 1941 loppua valmistuneen huoneiston perusvuokralle	510 %	"
vuosina 1942, 1943 ja 1944 valmistuneen huoneiston perusvuokralle	356 %	"
vuonna 1945 valmistuneen huoneiston perusvuokralle	195 %	"
vuonna 1946 valmistuneen huoneiston perusvuokralle	102 %	"
vuonna 1947 valmistuneen huoneiston perusvuokralle	64 %	"
vuonna 1948 valmistuneen huoneiston perusvuokralle	21 %	"

jolloin vuokramaksussa ja perusvuokrassa ei oteta lukuun lämmityskustannusten korvausta.

3 §. Vuonna 1956 voimassa olleena säännöstelymääräysten mukaisena vuokramaksuna, jota saadaan korottaa 1 §:n mukaisella määrällä, pidetään asuinhuoneiston 1 päivänä kesäkuuta 1939 voimassa olleen vuokrasopimuksen mukaista vuokramaksua tai huoneistolle myöhemmin vahvistettua perusvuokraa, lukuun ottamatta lämmityskustannusten korvausta, mutta korotettuna asuinhuoneistojen vuokrakustannusten noususta 30 päivänä joulukuuta 1955 annetun sosiaaliministeriön päätöksen (555/55) 2 §:ssä vahvistetulla korotusmäärällä.

4 §. Milloin vaurioituneessa ja 1 päivän kesäkuuta 1939 jälkeen oleellisesti korjatussa rakennuksessa olevan asuinhuoneiston perusvuokra on jaettu kahteen osaan, joista toinen vastaa rakennuksen vaurioitumatonta ja toinen korjattua osaa, molemmat ilman lämmityskustannuksia, saadaan kumpaakin perusvuokran osaa korottaa, niinkuin edellä on määrätty.

5 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957.

154. Lämpimän veden jakelusta suoritettavat korvaukset.

Sosiaaliministeriön päätös joulukuun 15 p:ltä 1956.

(Suomen as.-kok. 604/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:4)

Sosiaaliministeriö on asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittamisesta 5 päivänä joulukuuta 1956 annetun valtioneuvoston päätöksen (598/56) 3 ja 6 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen 3 §:n 1 momentissa tarkoitettuna korvauksena lämpimän veden jakelusta aiheutuneista lämmityskustannuksista, johon sisältyy myöskin korvaus lämpimänä vetenä jaetusta kylmästä vedestä, suoritetaan talon omistajalle, jos huoneistossa on lämminvesimittari, joka osoittaa kulutetun vesimäärän, käytetystä lämpimästä vedestä 24 penniä litralta.

2 §. Jollei huoneistossa ole lämminvesimittaria, suoritetaan 1 §:ssä mainittuna korvauksena jokaiselta viikolta, jonka aikana lämmintä vettä on jaettu kahtena tai useamana päivänä, kutakin huoneistossa talonkirjan mukaan asuvaa henkilöä kohden seuraavasti:

Vettä jaettu viikon aikana	Huoneistossa kylpyamme ja lämminvesihana	Huoneistossa suihku ja lämminvesihana	Huoneistossa vain lämmin- vesihana
Kahtena päivänä	35:-	23:-	20:-
Kolmena "	50:-	35:-	30:-
Neljänä "	60:-	40:-	35:-
Viitenä "	67:-	46:-	38:-
Kuutena "	70:-	48:-	40:-
Seitsemänä "	74:-	50:-	42:-

Kultakin talonkirjan mukaan huoneistossa asuvalta lapselta, joka ei ole täyttänyt 10 vuotta, suoritetaan korvauksena vain puolet 1 momentissa mainitusta määrästä.

3 §. Sellaisena korvauksena lämpimän veden jakeluun käytetystä kylmästä vedestä, josta mainitaan asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen 6 §:ssä, luettakoon lämmityskustannuksiin kutakin huoneistossa talonkirjan mukaan asuvaa henkilöä kohden, jos huo-

neistossa on kylpyamme ja lämminvesihana, viikolta, jonka kuluessa lämmintä vettä on jaettu

kahtena päivänä	4	mk	70	p.
kolmena	"	6	"	80	"
neljänä	"	8	"	20	"
viitenä	"	10	"	10	"
kuutena	"	12	"	60	"
seitsemänä	"	14	"	50	"

Jos huoneistossa on vain suihku ja lämminvesihana, on korvaus puolet ja, jos huoneistossa on vain lämminvesihana, kolmasosa mainitusta määrästä.

4 §. Tätä päätöstä, joka tulee voimaan 1 päivästä tammikuuta 1957, sovelletaan myös niihin korvauksiin kulumassa olevalta lämmityskaudelta, joita ei ole ennen tämän päätöksen voimaan tuloa määrätty maksettaviksi.

155. Laki lapsilisälain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 15 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 605/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:161)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain 1 §, sellaisena kuin se on 26 päivänä lokakuuta 1951 annetussa laissa (533/51), näin kuuluvaksi:

1 §. Lapsen elatusta ja kasvatusta varten suoritetaan, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään, valtion varoista lapsilisää neljätoistatuhattaneljäsatä markkaa vuodessa jokaisesta Suomessa asuvasta kuuttatoista vuotta nuoremmasta lapsesta.

Jos 1 momentissa mainittu lapsi ei ole Suomen kansalainen, on lapsilisän suorittamisen edellytyksenä lisäksi, että hänen huoltajansa on henkikirjoitettu Suomessa kahtena peräkkäisenä vuotena välittömästi ennen 7 §:ssä mainitun lapsilisälmoituksen tekemistä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957.

156. Laki kansaneläkelain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 15 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 606/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:88)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 30 §, 33 §:n 1 momentti ja 98 §:n 3 momentti näin kuuluviksi:

30 §. Vuositulolla, jonka perusteella oikeus eläkkeen tuokiosaan vahvistetaan, tarkoitetaan sitä tosiasiallista tuloa, jota asianomaisen henkilön voidaan kohtuullisen arvon mukaan edellyttää jatkuvasti vuosittain saavan lisättyinä kymmenennellä osalla siitä määrästä, jolla hänen omaisuutensa arvo ylittää 2 000 000 markkaa tai, jos hän on naimisissa, jolla puolisoien yhteisen omaisuuden arvo ylittää 3 000 000 markkaa. Jos joku on luovuttanut omaisuutta toiselle korvauksetta tai suhteettoman vähäistä korvausta vastaan ja saa elatuksensa tai osan siitä omaisuuden vastaanottajalta, voidaan luovutetun omaisuuden kohtuulliseksi arvioidusta tuotosta lukea luovuttajan vuosituloksi enintään se osa, jota ei voida katsoa 2 momentissa tarkoitetuksi eläkkeeksi (syytinki).

Vuosituloksi ei lueta tämän lain mukaan maksettavaa eläkettä, lapsilisälain mukaan maksettavaa lapsilisää, perhelisälain mukaan maksettavaa perhelisää eikä huoltoapulain mukaan annettua huoltoapua, elatusta tai avustusta. Avioliitosta johtuvan elatusvelvollisuuden perusteella annettua elatusta, avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetussa laissa säädettyä elatusapua ja sukulaisuus- tai lankoussuhteen taikka sellaiseen suhteeseen verrattavan muun syyn takia vapaaehtoisesti annettua elatusta tai avustusta ei lueta vuosituloksi, mikäli sen määrä, yhdessä 1 momentissa tarkoitettujen muiden tulojen kanssa, ei sanottavasti ylitä huoltoapulain mukaan omaiselle annettavan elatuksen määrää. Vapaaehtoisen vanhuus-, työkyvyttömyys- tai perhe-eläkevakuutuksen taikka oman tai puolison työ- tai virkasuhteen johdosta tahi työ- tai virkasuhteeseen liittyvän vanhuus-, työkyvyttömyys- tai perhe-eläkevakuutuksen taikka kiinteistön luovutuksen yhteydessä tehdyn eläkesopimuksen (syytingin) perusteella vakuutetulle tai hänen puolisolleen maksettavasta eläkkeestä tai elinkorosta tahi edellä mainittujen yhteismäärästä luetaan vakuutetun tai, jos hän on naimisissa, puolisoien yhteiseksi vuosituloksi vain se osa, joka ylittää 60 000 markkaa vuodessa.

33 §. Jos vakuutettu, joka ei saa vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä, kuolee, suoritetaan puolisolle ja 16 vuotta nuoremille rintaperillisille tai, jollei näitä ole, vanhemmille, jotka elatukseen nähden olivat pääasiallisesti vakuutetusta riippuvaiset, hautausavustuksena perusosan vuotuinen määrä. Hautausavustus jaetaan heidän keskensä, niinkuin jäämistön jakamisesta on säädetty. Jos vakuutetulla ei ole edellä sanottuja omaisia, suoritetaan hautausavustus niille, jotka ovat pitäneet huolta vainajan hautaamisesta, ei kuitenkaan enempää kuin siitä aiheutuneiden kustannusten määrä.

98 §. -----
Kerroin on ensimmäisessä kuntaryhmässä 0.16, toisessa kuntaryhmässä 0.20 ja kolmannessa kuntaryhmässä 0.64.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957.

157. Laki invaliidirahalain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 15 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 607/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:48)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä kesäkuuta 1951 annetun invaliidirahalain 4 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 23 päivänä maaliskuuta 1956 annetussa laissa (146/56), näin kuuluvaksi:

4 §: Invaliidirahan vuotuinen määrä on:

1) invaliidille, jolta puuttuu suuntausnäkö hänelle tuntemattomassa paikassa, 114 000 markkaa;

2) muulle 2 §:n 1 momentissa tarkoitetulle invaliidille 79 200 markkaa; sekä

3) 2 §:n 2 momentissa tarkoitetulle invaliidille 57 600 markkaa.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1957 lukien.

158. Laki Helsingin kaupungin ulosottovirastosta
annetun lain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 15 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 615/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:93)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan Helsingin kaupungin ulosottovirastosta 24 päivänä elokuuta 1955 annetun lain (383/55) 8 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

8 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1958, ja sillä kumotaan kaupunginvoudin viran hoitamisesta Helsingin kaupungissa 28 päivänä joulukuuta 1896 annettu asetus (44/96) sekä kahden uuden kaupunginvoudin viran perustamisesta Helsingin kaupunkiin 24 päivänä toukokuuta 1947 annettu asetus (412/47).

**159. Asetus Helsingin kaupungin ulosottovirastosta
annetun asetuksen voimaantulon lykkäämisestä.**

**Annettu joulukuun 15 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 616/56)**

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:94)

Oikeusministerin esittelystä säädetään, että Helsingin kaupungin ulosottovirastosta 24 päivänä elokuuta 1955 annettu asetus (384/55) tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1958.

160. Kaupungin viranomaisten toimituskirjoista perittävät lunastukset.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 19 piltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:103)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa syyskuun 21 päivänä 1955 antamaansa päätöstä kaupungin viranomaisten toimituskirjoista perittävistä lunastuksista ja asiakirjain lähettämisestä kannettavasta maksusta siten, että päätöksen 1. ja 2. kappaleet kuuluvat seuraavasti:

Kaupungin viranomaiset, joiden lunastusten perimisoikeudesta ja -tavasta laeissa, asetuksissa, ohje- ja johtosäännöissä ei ole erikseen säädetty tai määrätty, perivät antamistaan toimituskirjoista seuraavat kaupungille tulevat lunastukset:

Pöytäkirjanote:	I	II
ensimmäiseltä lehdeltä	170 mk	255 mk
kultakin seuraavalta lehdeltä	120 "	180 "

Asiakirjajäljennös:

ensimmäiseltä lehdeltä	130 "	195 "
kultakin seuraavalta lehdeltä	110 "	165 "

Todistukset:

1. Katumaan korvausvelvollisuutta koskevasta todistuksesta	210 "
2. Vuokraolkeuden haltijaa koskevasta todistuksesta	160 "
3. Todistuksesta kaupungilla vakuutena olevien haltijavelkakirjojen luovuttamisesta muulle kuin velalliselle	170 "
4. Muusta todistuksesta, joka pyynnöstä annetaan	120 "

Jos edellä 4. kohdassa tarkoitettun todistuksen antaminen vaatii asiakirjojen tarkistamista useammalta kuin yhdeltä vuodelta, on siitä perittävä jokaiselta lisävuodelta tai sen osalta 40 "

kuitenkin enintään 400 "

I sarakkeeseen merkitty lunastus peritään, milloin kullekin täydelle standardikokoiselle sivulle on kirjoitettu vähemmän kuin 30 riviä, II sarakkeeseen merkitty lunastus, milloin sivulle on kirjoitettu vähintään 30 riviä. Jos toimituskirja ei ole yhtä sivua pitempi, peritään kuitenkin I sarakkeeseen merkitty lunastus.

Tätä päätöstä on sovellettava 1.2.1957 lukien. Kaupungin-
hallitus 31/1 1957.

161. Helsingin kaupungin teurastamon navettamaksut.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 19 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:40)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä hyväksyä 22.4. 1953 vahvistettuihin teurastamon navettamaksuihin seuraavan muutoksen:

Mikäli teurastamon aiheuttamasta syystä eläintä ei ole teurastettu 2 työpäivän sisällä, ei navettamaksua peritä niitä seuraavilta vuorokausilta.

Tätä päätöstä on sovellettava 1.2.1957 lukien. *Kaupunginhallitus 31.1.1957.*

162. Taksa maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 19 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:39)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 22.4. 1953 vahvistamaansa taksa maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä seuraavalla tavalla:

Siipikarja, metsälinnut, jänis ja kani, kappaleelta 10 mk.

Tätä päätöstä on sovellettava 1.2.1957 lukien. *Kaupunginhallitus 31.1.1957.*

163. Taksa Helsingin kaupungin teurastamon myynti-,
punnitus- ym. maksujen laskemiseksi.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 19 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:38)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 22.4. 1953 vahvistamaansa taksa Helsingin kaupungin teurastamon myynti-, punnitus- ym. maksujen laskemiseksi seuraavalla tavalla:

Myynti-, vintturi- ja punnitusmaksut tukkuhallissa ja syväjäädytämöissä:

1. Lihanmyyntimaksu kilolta	1 mk
2. Siipikarjan myyntimaksu kilolta	1 "
3. Maksu muualla teurastettujen eläinten maksoista, kilolta	1 "
4. Maksu muualla teurastettujen eläinten muista elimistä, kilolta	1 "
5. Vintturimaksu muualla tarkastetuista ruhoista, kilolta	1 "

Tätä päätöstä on sovellettava 1.2.1957 lukien, Kaupunginhallitus 31.1.1957.

164. Maksut Helsingin kaupungin teurastamon jäädyttämön käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 19 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:41)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 22.4. 1953 vahvistamiensa maksuja Helsingin kaupungin teurastamon jäädyttämön käyttämisestä seuraavalla tavalla:

J ä ä h d y t y s m a k s u t.

Riippuvien ruhojen osastoilla:

Kaupungin teurastamolla teurastetut rulo-		
ensimmäiseltä vuorokaudelta (esijäädytys):		
Raavas ja sika yli 80 kg	50	mk
" " " 30-80 kg	30	"
Vasikka ja sika alle 30 kg	15	"
Lamma ja vuohi	15	"
Hevonen	60	"
Kaupungin teurastamolla teurastetut ruhot ensimmäisen vuorokauden jälkeen ja muualla teurastetut ruhot:		
Raavas ja sika yli 80 kg	55	"
" " " 30-80 kg	35	"
Vasikka ja sika alle 30 kg	15	"
Lamma ja vuohi	15	"
Hevonen	60	"
Paloiteltu liha 50 kg tai sen osalta	40	"

J ä ä h d y t y s k o p p i e n v u o k r a t.

Lihakopit, pienet, vuosivuokra	38 000	mk
" " suuret, "	76 000	"
Elinkammiot "	26 080	"
Suolauskopit, pienet, "	35 560	"
" " suuret, "	53 340	"

Tätä päätöstä on sovellettava 1.2.1957 lukien. Kaupunginhallitus 31.1.1957.

165. Kalliosuojien hoidon ja valvonnan palauttaminen
väestönsuojelutoimistolle.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 19 p:ltä 1956

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945:218)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä siirtää kaupungin omistamien kalliosuojien hoidon ja valvonnan 1.1.1957 lukien väestönsuojelulautakunnalle ja väestönsuojelutoimistolle.

166. Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 19 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:49 ja 1955:140)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa kesäkuun 16 päivänä 1954 vahvistamansa kiinteistölautakunnan johtosäännön 3 §:n 1 momentin näin kuuluvaksi:

3 §. Kaupungin tonttien luovuttamista, maatilojen ja metsien hoitoa, asemakaava- ja rakennusjärjestysasioita, liikenteenjärjestelykysymyksiä sekä kaupungintaloja, kauppatoreja ynnä julkisilla paikoilla olevia myyntipaikkoja koskevia kysymyksiä käsittelemään lautakunta asettaa keskuudestaan tonttijaoston, maatalous- ja metsäjaoston, asemakaavajaoston, liikennejaoston sekä talojaoston.

167. Helsingin kaupungin kiinteistöviraston johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 19 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:50)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa kesäkuun 16 päivänä 1954 vahvistamansa kiinteistöviraston johtosäännön 34 §:n sekä 36 §:n 1 momentin 2), 4) ja 8) kohdat ynnä 2 momentin näin kuuluviksi:

34 §. Talo-osaston tehtävänä on hoitaa kaupungin omistamia kaupungin taloja ja kauppatoreja sekä kaupungin vuokraamia huoneistoja, mikäli tätä tehtävää ei ole annettu muulle viranomaiselle, niin myös valmistella asiat, jotka mainitaan kiinteistölautakunnan johtosäännön 2 §:n 7) ja 8) kohdassa;

36 §. Talo-osaston päällikön tehtävänä on

2) tehdä kiinteistölautakunnalle ja sen talojaostolle hoidossaan olevien kiinteistöjen ja kauppatorien hallintoa sekä osaston toimintaa koskevia esityksiä ja antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

4) hoitaa ja pitää kunnossa kiinteistölautakunnan hallinnossa olevat kiinteistöt sekä sen vuokraamat huoneistot, mikäli sitä ei ole annettu muun viranomaisen tai viranhaltijan tehtäväksi;

8) tehdä kiinteistölautakunnalle ehdotukset hoidossaan olevissa taloissa tehtävistä suuremmista korjauksista ja käytettävinnään olevilla varoilla itse suorittuttaa vähäisemmät korjaukset;

Talo-osaston päällikön alaisena on talojen hoitoon ja valvontaan tarvittava henkilökunta.

168. Sairaalalääkärien palkkauksen järjestely.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 19 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:39, 1951:115, 1952:49, 1954:68 ja 1955:10)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

- 1) - - - - -
- 2) että sairaalalääkärien tehtävien suorittamisesta katsotaan aiheutuvan, päiväystä lukuun ottamatta, 37 tunnin työn viikossa. Sairaalalääkärien tehtävät on järjestettävä niin, että niistä johtuvan työmäärän suorittamiseen on käytettävä sairaalassa keskimäärin vähintään 30 tuntia viikossa, ellei sairaalalautakunta ole erikoistapauksessa toisin päättänyt;
- 3) että niissä kaupungin sairaaloissa, joissa se on käytännössä mahdollista, klinisille ylilääkäreille annetaan kullekin 7 ja klinisille apulaisylilääkäreille kullekin 3 yksityispaikkaa, kuitenkin siten, ettei yksityispaikkojen määrä missään osastoryhmässä saa nousta yli 10 prosentin kysymyksessä olevan osastoryhmän sairaansijojen yhteismäärästä, yliopiston käytössä kulloinkin olevia sairaansioja siihen lukematta;
- 4) että yksityispaikkoihin nähden noudatetaan muutoin seuraavaa:

a) Ellei sairaalan olosuhteista johtuen lääkäreille voida antaa edellä mainittua määrää yksityispaikkoja, on käytettävissä olevat yksityispaikat jaettava ylilääkärien ja apulaisylilääkärien kesken suhteessa 7:3. Ellei ylilääkärille tällöin voida järjestää vähintään neljää ja apulaisylilääkärille vähintään kahta paikkaa, annetaan paikat ensi sijassa ylilääkärille. Ellei ylilääkärille tällöin tule vähintään neljää paikkaa, on hänellä oikeus valita, haluaako hän käytettävissä olevan pienemmän paikkamäärän vaiko toimenpidepalkkioita 5) kohdassa olevien määräysten mukaisesti. Vastaavanlainen valinta-oikeus on apulaisylilääkärillä, mikäli hänelle ei voida antaa kahta paikkaa.

b) Yksityispaikoilla hoidettavat potilaat suorittavat sairaalamaksunsa kaupungin voimassa olevan sairaalataksan mukaisesti. Tämän lisäksi on asianomainen lääkäri oikeutettu velkomaan yksityispaikallaan hoitamaltaan potilaalta palkkion suorittamistaan toimenpiteistä. Samoin on röntgenlääkäri oikeutettu perimään yksityispaikapotilaalta korvauksen suorittamistaan toimenpiteistä 23.12.1954 annetun asetuksen (A.537/54) 4 §:n mukaisesti. Sekä sairaalalle että lääkärille tulevat maksut suoritetaan sairaalan kautta.

c) Yksityispaikoilla hoidettavien potilaiden ruoan tulee olla samaa kuin muillakin potilailla. Hoito- ym. henkilöstöä ei yksityispaikkoja varten saa olla enempää kuin mitä sairaalan vastaavanlaatuilla muillakaan paikoilla käytetään.

d) Yksityispaikoille voidaan ottaa ainoastaan Helsingin kaupungin kuntalaisia.

e) Vieraiden vastaanottamisesta voidaan sairaalassa yksityispaikoilla hoidettaviin potilaisiin nähden antaa erilaisia määräyksiä kuin muilla paikoilla hoidettaviin nähden.

f) Kahta vuorokautta kauemmin vapaana olleeseen yksityispaikkaan on, mikäli erityiset syyt eivät estä sitä, sijoitettava muu potilas, sikäli kuin tällaisia potilaita on sairaalapaikan tarpeessa.

g) Käyttämättä olevista yksityispaikoista ei lääkäreille suoriteta korvausta.

h) Sairaalamalautakunnan tehtävänä on tarkemmin määrätä yksityispaikkojen järjestämisestä sairaaloissa ja osastoryhmissä;

5) että sairaalalääkäreille maksetaan toimenpidepalkkioita seuraavasti:

a) Sairaaloissa, joissa on poliklinikka, saavat toimenpidepalkkioita poliklinikkatyöhön osaa ottavat lääkärit ja ne kliiniset yli- ja apulaisylilääkärit, joilla ei ole yksityispaikkoja. Toimenpidepalkkion määräämistä varten lasketaan kussakin sairaalassa erikseen kalenterikuukausittain jakosumma siten, että sitä kartutetaan jokaista poliklinikkakäyntiä kohden, ellei se ole tapahtunut päivystysaikana tai johtanut potilaan ottamiseen sairaalaan hoidettavaksi, seuraavan taksan mukaisella määrällä:

	Ensikäynti	Uusintakäynti
Neuropsykiatrin potilas	800 mk	400 mk
Lastenlääkärin ja sisätauti- lääkärin potilas	400 "	200 "
Muun lääkärin potilas	300 "	150 "

Toimenpidepalkkioon oikeutetulle lääkärille kaupungin varoilla kuukausittain maksettava toimenpidepalkkio lasketaan siten, että jakosumma jaetaan muissa sairaaloissa kokonaan, mutta Marian sairaalassa 60 prosenttia siitä, palkkioihin oikeutettujen sairaalan lääkärin kesken. Elleivät asianomaiset lääkärit ole tehneet muusta jakoperusteesta kirjallista sopimusta, suoritetaan jako heidän peruspalkkojensa mukaisessa suhteessa.

b) Röntgenlääkärille suoritetaan poliklinikkatyöstä toimenpidepalkkioita 23.12.1954 annetun ns. poliklinikka-asetuksen 4 §:ssä vahvistettujen taksojen mukaisesti. Tapaturmatapauksien osalta noudatetaan edelleen kaupunginvaltuuston 26.1.1955 tekemää päätöstä. Yksityispaikalla hoidettavalle potilaalle suorittamastaan toimenpiteestä röntgenlääkäri saa perä potilaalta poliklinikka-asetuksen 4 §:n mukaisen palkkion. Toimenpidepalkkioita ei kuitenkaan suoriteta, yksityispaikoilla hoidetuilta potilailta perittyjä palkkioita lukuun ottamatta, yhteensä enempää kuin 100 000 mk kuukaudessa.

4 §. Palkkiot sairaalan vastaanotolla perittävistä röntgenalan toimenpiteistä lausuntoineen;

Hammaskuva	80 mk
Murtumakontrolli läpivalaisten	120 "
Raajatu tutkimus	240 "
Keuhkojen ja sydämen tutkimus, kello-, sel- käränkä-, lantiotutkimus	320 "
Urografia ynnä mahdollinen kystografia	430 "
Mahalaukku-, suolisto-, sappitutkimus	680 "
Bronkografia, arterografia	720 "
Vaativimmat röntgentutkimukset (kuten myelografia)	800 "
Röntgenhoito kerralta	110 "
Radium paikallishoito	720 "

Röntgen- ja radiumhoidon ensi käynniltä peritään lisäksi 300 markkaa, Asetus 23/12 1954.

c) Anestesia lääkäriille maksetaan toimenpidepalkkioita siten, että heille lasketaan erikseen sairaaloiden jakosumma, jota kartutetaan 1 200 mk:lla kultakin heidän sairaalassa suorittamaltaan narkoosilta. Jakosumman perusteella lasketaan anestesia lääkäriille toimenpidepalkkioita muutoin edellä a) kohdan 2 kappaleessa mainitulla tavalla, paitsi että heidän osaltaan jakosumma otetaan myös Marian sairaalassa kokonaisuudessaan huomioon.

d) Laboratorio-, bakteriologi- ja patologi lääkäreille suoritetaan toimenpidepalkkioita Helsingin kaupungin sairaalalautakunnan asettaman jaoston 13.12.1954 päivätyn ehdotuksen mukaisesti, minkä kautta kertynyt yhteismäärä jaetaan ylilääkäriin, alilääkäriin ja häneen rinnastettavan kemistin sekä apulaislääkäriin kesken suhteessa 5:3:2. Niistä laboratoriotutkimuksista, jotka sukupuo- litautilain mukaan suoritetaan valtion kustannuksella, ei kuitenkaan makseta palkkiota. Palkkiota yksityispai- kalla hoidettavalta potilaalta ei edellä mainituilla lääkäreillä ole oikeutta periä.

e) Elektroenkefalografilääkäriille maksetaan toimenpidepalkkiota edelleenkin kaupunginvaltuuston 23.4.1952 tekemän päätöksen mukaisesti;

6) että toimenpidepalkkioiden maksamisessa noudatetaan muu- toin seuraavaa:

a) Toimenpidepalkkiot maksetaan kalenterikuukausittain seuraavan kuukauden aikana. Jos lääkäri on ollut toimenpidepalkkioon oikeuttavassa virassa vain osan kalenteri- kuukaudesta, saa hän ainoastaan vastaavan osan sen kuukauden toimenpidepalkkiosta.

b) Lääkäri ei lomansa tai virkavapautensa aikana saa toimenpidepalkkiota.

c) Sairaalalautakunnan tehtävänä on tarkemmin määrätä toimenpidepalkkioiden suorittamisesta;

7) että Nikkilän sairaalassa, tuberkuloosiparantolassa, tuberkuloositoimistossa ja sielullisesti sairaiden vastaanotto- asemalla ja huoltotoimistossa, joissa ei ole poliklinikkaa, maksetaan lääketieteen lisensiaattitutkinon suorittaneille lääkäreille korvauksena siitä, ettei heillä ole toimenpidepalk-

kioista johtuvia tuloja, neljän palkkaluokan korotusta vastaava palkkio, joka lasketaan ottamalla huomioon myöskin asianomaisen saamat ikälisät. Sama palkkio maksetaan myöskin Kivellä sairaalan kotilääkäreille;

8) että Nikkilän sairaalan lääkäreille suoritetaan korvauksena sairaalan etäisestä sijainnista aiheutuvista haitoista entisen markkamääräisen lisäpalkkion sijasta kahden palkkaluokan korotusta vastaava lisäpalkkio, joka lasketaan sen mukaan kuin edellisessä kohdassa on sanottu;

9) että Malmin sairaalan apulaislääkäreille maksettu 4 570 mk:n suuruinen kuukautinen lisäpalkkio poistetaan;

10) että päivystykseen käytetyltä ajalta suoritetaan lääkärille kuukausipalkan perusteella määritetyn tuntipalkan mukaan laskettu korvaus, joka sunnuntaina ja kirkollisena juhlapäivänä sekä itsenäisyyspäivänä ja vapunpäivänä suoritettun päivystyksen ajalta maksetaan 50 prosentilla korotettuna huomioon ottaen, että tällaiseksi päiväksi luetaan vuorokausi klo 0.00:sta 24.00:ään. Niissä sairaaloissa, joissa on poliklinikka, päivystävä lääkäri saa lisäksi 5 a) kohdassa mainittujen taksojen mukaan lasketut toimenpidepalkkiot päivystysaikana poliklinikalla suorittamista toimenpiteistä. Niissä sairaaloissa, joissa ei ole poliklinikkaa, suoritetaan päivystyskorvaus klo 20.00 ja 8.00 väliseltä ajalta 50 prosentilla korotettuna, mikä korotus lasketaan kuukausipalkan perusteella määritetystä tuntipalkasta.

Puhelinpäivystyksestä suoritetaan lääkäreille korvaus kaupunginvaltuuston varallaolokorvausta koskevan päätöksen mukaisesti;

11) että sairaalan ulkopuolella asuvalle lääkärille, joka kutsutaan päivystysaikana sairaalaan, maksetaan kultakin tällaiselta käynniltä todelliset matkakustannukset. Oma autoaan käyttävään lääkäriin sovelletaan tällöin kaupungin vahvistamaa kilometrimaksua;

12) että yksityispaikkoihin ja toimenpidepalkkioihin sekä niiden korvauksena maksettaviin palkkioihin oikeutetuille lääkäreille, joilla ei ole aikaisemmin ollut vastaavanlaisia etuja, maksetaan takautuvasti 1.1.1956 lähtien palkkauksen uudelleenjärjestelyn voimaan tulemiseen saakka kolmen palkkaluokan korotusta vastaava palkkio. Takautuvaa korvausta ei kuitenkaan makseta sellaisille viransijaisina toimineille lääkäreille, jotka eivät enää ole kaupungin palveluksessa;

13) että edellä olevat määräykset tulevat voimaan 1.1.1957 ja sovelletaan niitä yhden vuoden pituisena koeaikana. Ennenkuin määräysten soveltamisesta koeajan jälkeen ja saatuihin kokemuksiin perustuvista muutoksista tehdään päätös, neuvotellaan asiasta Helsingin kaupungin ja Suomen Lääkäriliiton kesken;

14) että kaupunginvaltuuston 29.3.1950, 13.6.1951 ja 1.9.1954 tekemät päätökset röntgenlääkärien palkkioista kumotaan.

169. Kansakoulunopettajien ylitunti- ja johtajanpalkkiot.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 20 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:34)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa kansakoulunopettajien ylitunti- ja johtajanpalkkiot 1.8.1956 lukien seuraaviksi:

Ala- ja yläkoulun ylituntipalkkiot	445 mk
Jatko- ja apukoulun ylituntipalkkiot	515 "
Johtajanpalkkio	29 675 "
Luokkakorvaus	1 610 "

Palkkioihin on lisäksi laskettava 15 %:n indeksikorotus tois-
taiseksi.

170. Ammattikoulujen opettajien kotityökorvaukset.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 20 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:18)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa ammattiopetuslaitosten opettajien kotityökorvauserusteet kauppa- ja teollisuusministeriön 11.4.1956 tekemän päätöksen mukaisiksi siten, että näin vahvistettuja kotityökorvauserusteita on noudatettava 1.9.1956 alkaen.

Kaupunginhallitus päätti lisäksi oikeuttaa ammattiopetuslaitosten johtokunnan, kuultuaan asianomaisten ammattikoulujen rehtoreita, määräämään montako korvattavaa koetta tai tehtävää lukukaudessa kussakin aineessa saadaan suorittaa, ottaen kuitenkin huomioon, ettei näitten määrä saa nousta mainitun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 4 §:ssä olevia määriä suuremmiksi.

171. Vuokra-autoilijain virkapuku.

Maistraatin päätös joulukuun 20 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:24)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä muuttaa Helsingin kaupungin henkilövuokra-autoilijain virkapuvusta 17.2.1955 antamansa päätöksen talvipäällystakkia koskevan kohdan näin kuuluvaksi:

T a l v i p ä ä l l y s t a k k i.

Väri ja kangas: tumman harmaata diagonaalia tai gabardiinia.

Kuosi: sileä, varustettu takaa samanlaisella selkävyöllä kuin takki, pituus niin että takin helma on 35 cm. korkeudella maasta. Halkeama takana haaraan saakka. Vaihtoehtoisesti samanlaisesta kankaasta valmistettu puolipitkä päällystakki, jonka pituus on 10 cm haaran alapuolelle.

Kaulus: samanlainen kuin takissa tai päällystettynä tummalla turkiksella.

Hihat: tavallista mallia.

Napit: samoin kuin takissa, mutta kahdessa rivissä.

172. Kuntien ryhmitys tukiosan kustannusosuuden
maksamiseksi kansaneläkelaitokselle.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 20 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 637/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:88)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 62 § 3 momentin nojalla päättänyt jakaa kunnat viiteen ryhmään, joissa kunnan osuus kansaneläkelaitoksen suorittamasta tukiosasta sanotun pykälän 1 momentin mukaan on ensimmäisessä kymmenen sadalta, toisessa viisitoista sadalta, kolmannessa kaksikymmentä sadalta, neljännessä kaksikymmentäviisi sadalta ja viidennessä kolmekymmentä sadalta liitteenä olevasta kuntien luettelosta ilmenevällä tavalla.

Tämä päätös tulee voimaan tammikuun 1 päivänä 1957 ja on voimassa vuoden 1959 loppuun saakka, jollei valtioneuvosto sitä ennen toisin päättä.

Helsingin kaupunki kuuluu viidenteen ryhmään.

**173. Kuntien ryhmitys kansaneläkelain mukaisen
tukiosan maksamista varten.**

Valtioneuvoston päätös joulukuun 20 p:ltä 1956. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 638/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:88)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 27 §:n 7 momentin nojalla päättänyt:

1 §. Kunnat kuuluvat kansaneläkelain 27 §:ssä tarkoitettuihin ryhmiin seuraavasti:

ensimmäiseen kuntaryhmään

kaupungit: Helsinki, - - - - -

2 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957 ja on se voimassa vuoden 1962 loppuun saakka, jollei valtioneuvosto sitä ennen toisin päätä.

174. Työaikalain voimaantulon lykkääminen eräissä
laitoksissa.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 20 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 639/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:225)

Valtioneuvosto on 2 päivänä elokuuta 1946 annetun työaikalain (604/46) 26 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt, että sanotun lain voimaantulo on lykkäytyvä vuoden 1957 loppuun sellaisissa yksityisissä huoltolaitoksissa, sairaaloita lukuunottamatta, joissa työntekijät suorittavat työsä pääasiallisesti korvauksetta tai saamatta sellaisesta työstä suoritettavaa käypää palkkaa, kuitenkin vain näiden työntekijäin osalta.

175. Asetus elokuvanäytännöistä.

Annettu joulukuun 21 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 620/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:128 ja 1950:50)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään:

1 L u k u.

Yleiset säännökset.

1 §. Elokuvanäytännöllä tarkoitetaan tässä asetuksessa elokuvakoneella annettavaa esitystä, jonka kestäessä ei suoriteta muuta ohjelmaa kuin musiikin ja muiden kuvaan liittyvien äänien toistoa.

Elokuvanäytäntö on julkinen, jos se annetaan ennakolta määräämättömille henkilöille.

Suljetulla elokuvanäytännöllä tarkoitetaan laitoksen tai yhteisön, niinkuin puolustuslaitoksen, oppilaitoksen, liikkeen tai yhdistyksen piiriinsä kuuluvalle tai muutoin määrätylle henkilöryhmälle järjestämää näytäntöä.

Tämän asetuksen säännökset eivät koske elokuvanäytäntöä, joka annetaan rajoitetulle henkilöryhmälle yksityisessä asuinhuoneistossa.

2 §. Kaitakuvakoneella tarkoitetaan tässä asetuksessa enintään 16 mm:n levyisellä, hitaasti syttyvällä filmillä toimivaa elokuvakonetta.

2 L u k u.

Elokuvateatteri.

3 §. Elokuvateatteria ei saada sijoittaa rakennuksen toista kerrosta korkeammalle. Ellei rakennus ole vähintään paloa pidättävää rakennetta, ei teatteria kuitenkaan saada sijoittaa ensimmäistä kerrosta ylemmäksi.

Elokuvateatteri saadaan sijoittaa enintään niin syväälle maan alle, että poistumisteiden nousu ei ole katsomon keski- korkeutta suurempi.

4 §. Katsomon kutakin istuinta kohti tulee olla leveyttä vähintään 50 cm. Eri istuinrivien välisen tilan tulee olla vaakasuorassa tasossa mitattuna selkänöjan kohdalla vähintään 80 cm ja istuimen kohdalla vähintään 40 cm, tai jos istuin on kääntövyä, 30 cm istuimen ollessa alas laskettuna.

Katsomon käytäväleveyden tulee olla vähintään 1 m. Jos istuinrivissä on enemmän kuin 10 istuinta, tulee yli menevältä osalta koko käytävän olla istuinta kohti 10 cm leveämpi.

Vakinaisen teatterin katsomon istuinten tulee muualla paitsi aitiassa olla permantoon kiinnitettyjä. Jos katsomo on muitakin tarkoituksia kuin elokuvanäyttäjää varten, saadaan kiinnitettyjen istuinten sijasta käyttää yhteenliitetyjä istuinrivejä, joiden paikaltaan liukuminen on estetty.

Jos katsomon parvekkeelle sijoitetaan enemmän kuin 100 istuinta, tulee siinä olla tulotien lisäksi erillinen poistumistie.

5 §. Katsomosta ulos johtavat ovet on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava katsomon käytävän päähän. Näiden ovien samoin kuin katsomosta ulos johtavien käytävien yhteenlasketun leveyden tulee olla vähintään 1 m istuinten ensimmäistä satalukua kohti, mutta on tätä leveyttä lisättävä 8 cm jokaista seuraavaa istuinten täyttä 10-lukua kohti.

6 §. Sisään ja ulos johtavien ovien tulee olla ulospäin aukeavia. Ovissa ei saa olla irtovaimella suljettavaa lukkolaitetta eikä oven vastapuolikkaisa syrjäsalpoja. Näytännön aikana eivät ovet saa olla lukittuina.

7 §. Ulos johtavat ovet on merkittävä punaisella merkkivallolla. Käytävän mutkat on merkittävä suuntanuolella.

Poistumistien varrella olevat ovet, jotka eivät ole tarkoitettut yleisölle, on varustettava tätä osoittavalla merkinnällä ja pidettävä lukittuina.

8 §. Jos käytävän nousu on suurempi kuin 1:10 on käytävä varustettava normaalityrakenteisilla askelmilla ja sellaisella valaistuksella kuin 14 §:ssä on säädetty.

Sisään ja ulos johtavan portaan kummallakin puolella tulee olla yhtäjaksoinen tukeva kaide. Jos portaan on leveämpi kuin 2.5 m, on se jaettava kaiteella. Kiertoportaan askelma ei saa kapeimmalta kohdalta olla alle 20 cm.

9 §. Eteisten, käytävien ja portaiden matot on kiinnitettävä permantoon tai varustettava painoilla.

Eteiseen, portaaseen, käytävään tai ulos johtavan oven läheisyyteen ei saada asettaa tuoleja tai muita esineitä niin, että niistä on haittaa yleisön poistumiselle.

10 §. Pääsylippujen, virvokkeiden ja lehtien myynti sekä päällysvaatteiden säilytys on järjestettävä niin, etteivät ne haittaa järjestystä tai yleisön kulkua.

11 §. Elokuvateatterin pihasta kadulle tai tielle johtavan poistumistien tulee olla valaistu ja turvallinen.

12 §. Katsomossa tulee olla teholtaan riittävät laitteet ilmanvaihtoa varten.

Lämmityslaitteet on niin suojattava, että niistä ei ole vaaraa yleisölle.

Elokuvateatterin yleisöä varten tulee olla mukavuuslaitokset erikseen kummallekin sukupuolelle. Kaupungissa ja kauppalassa, joissa on vesi- ja viemäriverkosto, on ne sijoitettava samaan rakennukseen kuin teatterihuoneisto.

3 L u k u.

Valaistus.

13 §. Elokvateatterissa saadaan käyttää vain sähkövalaistusta.

14 §. Jos eteisten, katsomon, käytävien tai poistumisteiden valaisemiseen taikka hätävalaistukseen tarvittava sähkövirta otetaan rakennuksen talojohdosta, on se otettava päävarokkeiden ja pääkytkimen edeltä tai erillisen varokerymän kautta.

Katsomon käytävävalaistus on asennettava niin, että käytävillä ja uloskäyntiovien edustoilla näkee näytännön aikana liikkuu. Valaistuskalusteet on sijoitettava siten, että valaistus ei häiritse kuvan esittämistä eikä yleisöä. Mikäli ovi-merkkilamppujen lukumäärä, sijoitus ja katsomon rakenne ovat sellaiset, että merkkivalaisimista alaspäin suuntautuva valo riittävästi valaisee ovien edustalla olevat käytävän osat, saadaan ne hyväksyä käytävävalaistukseksi.

Hätävalaistuksen, jolla katsomo saadaan valaistuksi näytännön odottamatta keskeytyessä tai katsomon päävalaistuksen joutuessa epäkuuntoon, tulee olla niin tehokas, että katsomossa näkee liikkuu. Hätävalaistuksen sytyttämistä varten on eteiseen näkyvälle paikalle asennettava kytkin, joka on varustettava vihreällä läpivalaistulla kirjoituksella "hätävalo". Kytkimen tulee olla rakenteeltaan sellainen, että yleisö ei voi hätävalaistusta sammuttaa.

15 §. Poistumistie on varustettava erillisestä virtalähteestä johdetuilla punaisilla ovimerkki- ja opastinvalaisimilla. Ovimerkkivalaisimien tulee näyttää eteen ja sivulle punaista sekä alas valkoista valoa. Jolleivät ovimerkkivalot näy kaikille katsomossa, on lisäksi asennettava oville osoittavia valaistuja suuntanuolia, jotka saavat virran samasta virtalähteestä kuin ovimerkkivalot.

Ovimerkkivalaistuksen virtalähteenä olevaa akkua ei saada ladata samanaikaisesti, kun akku valaistuksen vuoksi purkautuu.

16 §. Kytkin-, mittari- ja jakolaitteet on sijoitettava yleisöltä suojattuun paikkaan. Nämä laitteet voidaan sijoittaa myös teatterin sähkökojehuoneeseen, jollei siihen johda ovi suoraan konehuoneesta.

17 §. Sähkölaitteiden ja -johtimien rakenteen sekä asentamisen osalta on noudatettava voimassa olevia sähkövarmuusmääräyksiä.

4 L u k u.

Konehuone ja koneisto.

18 §. Konehuoneen lattiapinta-alan tulee olla samassa tasossa vähintään 8 m² ja korkeuden vähintään 2.4 m. Jos konehuoneeseen sijoitetaan useampia kuin yksi elokuvakone, on kuitenkin muuta konetta varten varattava vähintään 2 m² lisätilaa. Mikäli konehuoneeseen sijoitetaan muita laitteita, on pinta-alan oltava vastaavasti suurempi.

19 §. Konehuone on kaikilta osiltaan rakennettava palonkes-

tävästä aineesta, jonka lujuus on vähintään sama kuin 30 cm:n tiiliseinän tai 10 cm:n teräsbetoniseinän.

Jos elokuvateatteri muualla kuin kaupungissa, kauppalassa tai asutustaaajamassa sijoitetaan ennen tämän asetuksen voimaan tuloa rakennettuun rakennukseen ja sen katsomoa käytetään muuhunkin kuin elokuvanäyttöihin eikä siinä ole enempää kuin 250 istuinta, saadaan konehuone rakentaa liikkumattomalle alustalle valetulle vähintään 5 cm:n vahvuiselle teräsbetonilattalle, jolloin seinät on sisäpuolelta verhoettava 1/4 tilien vahvuisella rapattavalla kevyttiilimuurauksella ja katto tehtävä muista rakennuksen osista eristettyjen teräspalkkien varaan vähintään 5 cm:n vahvuisesta, rautalankaverkolla lujitetusta vuorivanumatosta tai muusta palonkestävästä aineesta. Katon sisäpuoli on päällystettävä eterniitti- tai muilla palonkestävillä levyillä.

20 §. Tähytysaukot katsomoon eivät saa olla suurempia kuin 225 cm². Projektioukot eivät saa olla suurempia kuin kuvan esittäminen edellyttää. Aukot on peitettävä metallikehykseen sisäpuolelta lujasti ja savunpitävästi kiinnitetyillä, vähintään 5 mm:n vahvuisilla lasilla, joiden suojana konehuoneen puolella on vähintään 5 mm:n vahvuiset, herkästi ja varmasti liikkuvat, liekin kosketuksesta sulkeutuvat rautaluukut.

21 §. Palokaasun poistotorven tulee ulottua vähintään 1.2 m vesikaton yläpuolelle, ja on se rakennettava niinkuin savuhormista on määrätty. Poistotorvi saadaan 19 §:n 2 momentissa tarkoitettussa konehuoneessa kuitenkin tehdä kaksinkertaiseksi peltitorveksi, jolloin peltien välisen tilan tulee olla vähintään 5 cm, ja on se täytettävä vuorivanulla tai muulla palonkestävällä aineella.

Jos palokaasun poistotorven vieressä on seinä, joka ulottuu poistotorven yläpäästä korkeammalle, on torven oltava vähintään 2.5 m:n etäisyydellä tästä seinästä. Poistotorven poikkileikkauspinta ei saa olla pienempi kuin 400 cm² eikä sen alapää saa olla konehuoneen kattopintaa alempana.

Elokuvakoneen kaarilampusta on johdettava hiilikaasun poistotorvi, joka saadaan yhdistää palokaasun poistotorveen sen poikkipintaa kuitenkin pienentämättä. Poistotorven luukku on tehtävä torven alapäähän siten, että se tulen irtipäästyä vastapainon avulla aukeaa ylöspäin.

22 §. Konehuoneessa tulee olla ulkoilmasta lattian rajaan johdettu palonkestävä ilmakanava, jonka poikkileikkauspinnan tulee olla vähintään 225 cm². Ilmakanavaa ei kuitenkaan tarvitse olla paloa pidättävästi rakennetussa rakennuksessa olevassa konehuoneessa, jos siinä on avattava ikkuna.

23 §. Konehuoneen oven tulee johtaa joko välittömästi tai paloa pidättävän käytävän kautta ulkoilmaan.

Oven tulee vastata vähintään virallisen paloluokittelun B 2 luokan palo-ovea, ja tulee sen olla ulospäin aukeava sekä vastapainon tai liukuseranan avulla tiiviisti sulkeutuva, eikä siinä saa olla sellaista lukkoa tai muuta laitetta, joka estää oven itsestään sulkeutumasta. Vastapainon tulee olla suojaurassa.

24 §. Konehuoneen ovesa tulee olla sellainen lukko, jonka koneenhoitaja voi sisäpuolelta avata, vaikka hänen kätensä olisivat vahingoittuneet.

Mikäli konehuoneen ovi pidetään näytännön aikana lukittuna, tulee sen olla varustettu soittokellolla.

25 §. Konehuoneeseen on työskentelyn ajaksi saatava sopiva lämpötila. Lämmityslaitteen tulipesän suuta ei saada sijoittaa konehuoneen puolelle. Sähkölämmityslaitteen tulee olla kiinteästi asennettu.

26 §. Konehuoneessa saadaan säilyttää vain esityspäivän näytäntöjen filmit sijoitettuina tähän tarkoitukseen hyväksytyihin laatikkoihin. Filminsäilytyslaatikkoon ei saada kiinnittää kelaus- tai muita laitteita. Säilytyslaatikossa tulee kullakin kelalla olla tiivis lokeronsa, jonka kansi on itsestään sulkeutuva. Säilytyslaatikon seinät, kannet ja lokeroiden väliseinät on tehtävä vähintään 2 cm:n vahvaisista saumatuista koivu- tai tammilautoista taikka muusta samassa määrin tulta hidastavasta aineesta. Laatikon kulmien ja lokeroiden väliseinien tulee olla pyrstö- tai hakasaumalla liitettyjä.

27 §. Teatterissa mahdollisesti olevat seuraavan tai edellisen ohjelman filmit on säilytettävä kuljetuslaatikoissa lukitussa paikassa konehuoneen ulkopuolella, ei kuitenkaan yleisön käytettävänä olevissa huoneissa eikä käytävissä.

28 §. Konehuoneessa tulee olla kaksi vähintään 1.5 m²:n kokoista asbestikankaasta valmistettua sammutuspeittoa.

29 §. Filminjätteitä varten tulee konehuoneessa olla kannellinen peltiastia ja hiilenjätteitä varten samanlainen laatikko.

30 §. Tupakanpolttoa ja sivullisten oleskelua kone- ja keulaahuoneessa osittava kielitotaulu on asetettava näkyvälle paikalle.

31 §. Konehuoneeseen saadaan sijoittaa ainoastaan koneiden käyttöön ja salin päävalaistukseen kuuluvat sekä välittömästi näytännön yhteydessä tarvittavat sähköjohtimet ja -laitteet.

32 §. Konehuone, jota käytetään elokuva-alan ammattityön edellyttämien tai 1 §:n 3 momentissa mainittujen näytäntöjen antamiseen ja joka ei täytä elokuvateatterin konehuoneesta säädettyjä vaatimuksia, on sijoitettava rakennuksen ylimpään kerrokseen. Konehuoneen tulee tällöinkin olla palonkestävästi rakennettu sekä varustettu samoin kuin elokuvateatterin konehuone. Lattiapinta-alan tulee olla vähintään 4 m², eikä oven tarvitse johtaa suoraan ulkoilmaan, mutta se ei kuitenkaan saa johtaa huoneeseen, jossa varastoidaan tai käsitellään filmejä.

33 §. Elokuvakoneen tulee olla varustettu palokaseteilla, jotka on pidettävä esityksen aikana suljettuina. Lisäksi tulee koneessa olla sekä itsestään toimiva että käsin hoidettava valonsulkija.

Elokuvakoneessa saadaan käyttää enintään 900 m:n filmikeloja.

Elokuvakoneiden, äänilaitteiden ja muun elokuvanäytännön antamisessa tarvittavan teknillisen kaluston on oltava filmitek-nillisen lautakunnan hyväksymää tyyppiä.

5 L u k u.

Koneenhoitaja ja vahtimestari.

34 §. Koneenhoitajan tulee olla 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka on terveydeltään sellainen, että hän voi tämän tehtävän suorittaa.

Koneenhoitajan ammattipätevyys todetaan filmitekniillisen lautakunnan tutkinnossa. Siihen aikovan on suoritettava elokuvateatterissa harjoittelu, joka käsittää ainakin 500 harjoitustuntia vähintään 6 kuukauden ajalla, jonka jälkeen hänen on suoritettava filmitekniillisen lautakunnan toimesta tai sen valvonnan alaisena toimeenpantu kuukauden kestävä koneenhoitajakurssi.

Harjoittelusta on pidettävä työtuntikirjaa, jonka työnantaja ja opettajana toiminut koneenhoitaja allekirjoittavat.

Tullakseen tutkinnossa hyväksytyksi tulee kokelaan osoittaa tuntevansa tavallisimmin käytännössä esiintyvien elokuvakoneiden, äänikoneistojen sekä niihin kuuluvien sähkölaitteiden rakenne, eri filmilaatujen ominaisuudet ja hoito sekä elokuva-asetus ja toimenpiteet, joihin konehuoneessa syttyneen tulipalon sammuttamiseksi on ryhdyttävä. Niin ikään on kokelaan osoitettava kykenevänsä antamaan elokuvaesitys kaikilla siihen kuuluvilla laitteilla.

Tutkinnon suorittaneelle annetaan hänen valokuvallaan varustettu todistus, joka on työluvan saantia varten esitettävä 37 §:ssä tarkoitettulle poliisiviranomaiselle.

35 §. Koneenhoitajan tehtäviin kuuluu ääni- ja elokuvakoneistojen käyttö, kunnossapito ja hoito, näytännöissä käytettävien filmien kelaus ja pakkaus, konehuoneen varmuuslaitteiden kunnossapito, merkkivalojen akun latauksesta huolehtiminen, sähkölaitteiden tarkkailu ja hoito, konehuoneen puhtaanaapidon valvominen sekä konehuoneessa harjoitteluaan suorittavan koneenhoitajaoppilaan perehdyttäminen edellä mainittuihin ja kaikkiin muihin näytäntöön liittyviin tehtäviin.

36 §. Jos koneenhoitaja viisivuotisen yhtäjaksoisen toimintansa jälkeen suorittaa filmitekniillisen lautakunnan tarkemmin määräämän lisätutkinnon sähkö-, elokuva- ja äänentoistotekniikassa, voi sanottu lautakunta hyväksyä hänet elokuvakone-mestariksi.

37 §. Koneenhoitajan työ lupaa on pyydetävä hakijan asuinpaikkakunnan poliisiviranomaiselta kirjallisella hakemuksella, johon on liitettävä 34 §:n 5 momentissa tarkoitettu todistus sekä selvitys siitä, että hakija on elämäntavoiltaan kunnollinen. Todistukseen merkittävä työ lupa annetaan viideksi vuodeksi ja on se voimassa koko maassa.

Luvan uudistamista varten asianomaisen on filmitekniilliselle lautakunnalle esitettävä selvitys toiminnastaan koneenhoitajana ja vaadittaessa selvitys terveydentilastaan. Lautakunnan antama uusi todistus on uudistamista pyydetäessä esitettävä 1 momentissa tarkoitettulle poliisiviranomaiselle.

Koneenhoitajan on toimesta ollessaan pidettävä lupatodistus mukanaan ja esitettävä se vaadittaessa tarkastusviranomaiselle.

Annetun luvan voi koneenhoitajan toimipaikan poliisiviranomainen peruuttaa, milloin siihen on perusteltua syytä.

Peruutettu lupatodistus on peruuttamispäätöksen jäljennöksen seuraamana lähetettävä filmitekniselle lautakunnalle.

38 §. Elokuvateatteriin saadaan ottaa koneenhoitajiksi pyrkiviä henkilöitä harjoittelijoiksi, joita kuitenkin saa konehuoneessa olla vuorollaan työskentelevien koneenhoitajien lisäksi vain yksi kerrallaan.

Harjoittelijasta on tehtävä ilmoitus paikalliselle poliisiviranomaiselle.

39 §. Näytännön aikana tulee elokuvateatterissa olla ainakin yksi asianomaisen poliisiviranomaisen hyväksymä vahtimestari, jonka oikeuksista ja velvollisuuksista on voimassa, mitä julkisten huvitilaisuuksien järjestysmiehistä on säädetty.

Vahtimestarin on tunnettava elokuvanäyttäntöjä koskevat määräykset sekä noudatettava tehtävissään tarkastusviranomaisten antamia ohjeita.

6 L u k u.

Kiertuenäytännöt.

40 §. Jos elokuvakone sijoitetaan näytätörakennuksen ulkopuolelle, eikä näytännön antamiseen tarvittavaa sähkövirtaa oteta samasta virtapiiristä kuin katsomon valaistus, sallitaan seuraavat poikkeukset konehuonetta ja katsomoa koskevista säännöksistä:

1) konehuoneen lattiapinta-alan tulee olla vähintään 4 m², ja, jollei konehuone ole tehty ainakin paloa hidastavasta aineesta, on se sisäpuolelta kauttaaltaan verhottava vähintään 2 mm:n vahvuisella asbestilla ja 0.5 mm:n vahvuisilla, saumoista kaksinkertaisesti kyntätyillä rautalevyillä;

2) erityistä palokaasun poistotorvea ei konehuoneessa tarvitse olla, jos sen ovi on päinvastaisella puolella kuin valo- ja täyhystysaukot ja oven yläosassa on vähintään 400 cm²:n kokoinen suojaverkolla varustettu aukko; sekä

3) katsomon valaistuksesta ja varavalaistuksesta on soveltuvin osin voimassa, mitä yleisistä kokous- ja huvihuoneistoista on säädetty.

Koneenhoitajan pätevydestä, vahtimestarista, koneen laadusta, tarkastuksesta, suojalaitteista, konehuoneen valo- ja täyhystysaukkojen suojaamisesta, filmien säilyttämisestä, sammutusvälineistä ja turvallisuustoimenpiteistä on voimassa, mitä elokuvateattereista on säädetty.

Vapaassa ulkoilmassa annettavassa näytännössä ei vaadita konehuonetta, mutta kone ja filmit on sijoitettava niin, ettei niistä aiheudu vaaraa.

41 §. Kiertuenäyttäjien järjestäjä on velvollinen ilmoittamaan näytännöistä vähintään kolme päivää ennen filmitekniliselle lautakunnalle.

7 L u k u.

Kaitakuvanäytännöt.

42 §. Kaitakuvateatterin konehuoneen tulee rakenteensa ja varusteittensa puolesta täyttää sellaiset vaatimukset kuin 40 §:ssä on säädetty kiertuenäytännön konehuoneesta. Tällaisessa teatterissa annettavasta julkisesta näytännöstä on ko-

neenhoitajan, vahtimestarin, koneiden, katsomon valaistuksen, turvallisuustoimenpiteiden ja tarkastusten osalta noudatettava, mitä tässä asetuksessa säädetään muussa elokuvateatterissa annettavasta näytännöstä.

43 §. Annettaessa ansiotarkoituksessa näytäntöjä kaitakuvakoneella muualla kuin 42 §:ssä tarkoitettussa teatterissa, tulee koneenhoitajan olla 34 §:ssä säädetyn tutkinnon suorittanut. Kurssi ja tutkinto tällaisten näytäntöjen koneenhoitoa varten voidaan suorittaa ilman säädettyä harjoittelua.

Haettaessa lupaa 1 momentissa tarkoitettun näytännön järjestämiseen on hakemuskirjoihin liitettävä jäljennös koneen hyväksymisestä annetusta todistuksesta. Näytännöstä on tehtävä 41 §:ssä säädetty ilmoitus filmiteknilliselle lautakunnalle.

Jos kaitakuvanäytäntö annetaan ilman ansiotarkoitusta, valistus- tai opetustilaisuudessa, ei koneenhoitajalla tarvitse olla 37 §:ssä tarkoitettua työlupaa. Näytännön toimeenpanijan tulee vaadittaessa esittää tarkastusta suorittavalle viranomaiselle filmiteknillisen lautakunnan koneesta antama todistus.

44 §. Annettaessa 43 §:ssä tarkoitettua näytäntöä saadaan kone sijoittaa katsomona olevaan huoneeseen, mutta sen tai sähköjohdinten sijoitus ei kuitenkaan saa olla haittana yleisön liikkumiselle. Koneen käyttöön tarvittavaa virtaa ei saada ottaa katsomon valaistuksen varokepiiristä.

8 L u k u.

Filmiteknillinen lautakunta.

45 §. Yleisön turvallisuutta tarkoittavien laitteiden, konehuoneiden, elokuvakoneistojen, näihin liittyvien sähkökojeiden ja johdinten kuntoisuutta sekä filmin varastoinnin ja käsittelyn asianmukaisuutta ynnä muuta tämän asetuksen teknillisten säännösten soveltamista valvoo sisäasiainministeriön alainen valtion filmiteknillinen lautakunta.

Filmiteknillisessä lautakunnassa on neljä jäsentä, jotka sisäasiainministeriö määrää. Yhden jäsenistä tulee olla sisäasiainministeriöstä. Jäsenten tulee olla asiantuntijoita palosuojelu-, elokuva-, sähkö- ja rakennusosalalla. Lautakunta voi ottaa tulo- ja menoarvion rajoissa palvelukseensa tarkastajia ja muita tilapäisiä toimihenkilöitä sekä käyttää apunaan asiantuntijoita.

Filmiteknillisen lautakunnan tehtäviin kuuluu asiantuntijalausuntojen antaminen, elokuvakoneenhoitajatutkintojen pitäminen ja kurssien ohjaaminen, konehuoneiden, elokuvakoneistojen, teattereiden ja tilapäiselokuvanäytäntöjen tarkastaminen, elokuvakone- ja vahvistintyyppien hyväksyminen, lausunnon antaminen rakennettavien elokuvateattereiden piirustuksista ja elokuvakopioiden esityskuntoisuuden tarkkailu sekä tarpeellisten luetteloiden pitäminen.

Filmiteknillisen lautakunnan tarkastuksista ja muista toimituksista on asianomaisten suoritettava valtiolle erikseen säädetyt maksut.

Filmiteknillisen lautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten sekä 46 §:ssä säädetyn elokuva-alan neuvottelukunnan jäsenten palkkiot suoritetaan menoarvioon tarkoitusta varten ositetuista varoista ja vahvistaa ne sisäasiainministeriö. Lautakunnan

puheenjohtaja ja jäsenet saavat lautakunnan tehtävien vuoksi suorittamistaan matkoista korvauksen niin ikään edellä tarkoitetuista varoista valtion viran tai toimen haltijain matkakustannusten korvauksesta ja päivärahaa voimassa olevien määräysten mukaan.

46 §. Elokuva-alan ammattiasioiden käsitteilyä varten on filmiteknillisen lautakunnan apuna viisijäseninen neuvottelukunta, johon elokuvateatterin omistajat, elokuvateatterityöntekijät, elokuvavuokraamot, kinoteknilliset liikkeet ja elokuva-kiertueet valitsevat kukin yhden jäsenen.

9. L u k u.

Luvananto ja valvonta.

47 §. Luvan hakemisesta julkisten elokuvanäytäntöjen antamiseen on soveltuvasti voimassa, mitä luvan hakemisesta julkisten huvitilaisuuksien pitämiseen on säädetty. Hakemukseen on liitettävä selvitys näytäntöajoista sekä ilmoitus koneenhoitajina ja vahtimestareina toimivista henkilöistä.

Haettaessa lupaa kiertuenäytäntöjen antamiseen on hakemukseen 1 momentissa ja 43 §:n 2 momentissa mainittujen selvitysten lisäksi liitettävä jäljennökset koneenhoitajan työluvasta ja ohjelmaan sisältyvien filmien tarkastustodistuksista.

Näytäntöluja myönnetään toistaiseksi, elokuvakiertueelle kuitenkin siksi ajaksi, jonka se näytäntöjen antamista varten yhtämittaisesti viipyy saman poliisipiirin alueella.

Milloin elokuvateatterin omistaja vaihtuu taikka teatterin rakentessa suoritetaan oleellisia muutoksia, on haettava uusi näytäntöluja.

48 §. Uusi elokuvateatteri samoin kuin rakenteeltaan oleellisesti muutettu teatteri taikka elokuvakoneisto on, ennen kuin lupa näytäntöjen antamiseen saadaan myöntää, filmiteknillisen lautakunnan toimesta tarkastettava. Lautakunnan tarkastuslausunto on liitettävä poliisiviranomaiselle tehtävään lupahakemukseen tai ilmoitukseen.

49 §. Filmiteknillisen lautakunnan toimesta on elokuvateattereissa toimitettava tarkastuksia vähintään kerran vuodessa. Tarkastuksesta on tehtävä pöytäkirja ja siitä jäljennös toimitettava asianomaiselle poliisiviranomaiselle.

Tarkastuksesta tehdään merkintä konehuoneessa sitä varten olevaan tarkastuskorttiin.

Jollei filmiteknillisen lautakunnan toimittamassa tarkastuksessa annettuja määräyksiä asetetussa määräajassa ole noudatettu taikka milloin siihen muutoin on perusteltua aihetta, tulee poliisiviranomaisen peruttaa annettu näytäntöluja määräjäksi tai kokonaan.

50 §. Poliisiviranomaisen ja palopäällikön tai hänen määräämänsä paloasiainantuntijan on toimitettava elokuvateatterissa näytännön aikana tarkastuksia ennakolta ilmoittamatta. Näistä tarkastuksista ei saada periä toimitusmaksua.

51 §. Milloin julkinen näytäntö muulla kuin kaitakuvakoneella annetaan näyttelyiden, kokousten tai muiden sellaisten tilaisuuksien yhteydessä eikä käytettävänä ole elokuvateatteriksi hyväksyttyä huoneistoa, on toimeenpanoa tarkoittavaan

lupahakemukseen liitettävä filmiteknillisen lautakunnan lausunto tilapäisesti käytettävän näytäntöhuoneiston ja koneiston sopivaisuudesta.

52 §. Filmiteknillisen lautakunnan päätökseen saadaan hakea muutosta sisäasiainministeriöltä kirjallisella valituksella kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatua.

53 §. Joka rikkoo tämän asetuksen säännöksiä, rangaistakoon, milloin teosta ei ole muualla säädetty ankarampaa rangaistusta, enintään sadalla päiväsakolla tai, jos asianhaarat ovat erittäin raskauttavat, enintään kolmen kuukauden vankeudella.

54 §. Tässä asetuksessa tarkoitetaan poliisivirenomaisella kaupungissa poliisilaitosta sekä maalla ja kauppalassa nimismiestä.

55 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa sisäasiainministeriö.

Milloin tämän asetuksen noudattaminen aikaisemmin asianmukaisesti hyväksytyissä elokuvateattereissa aiheuttaisi rakenteellisia muutos- tai korjaustöitä, voi paikallinen poliisivirenomainen, hankittuaan asiasta filmiteknillisen lautakunnan lausunnon, myöntää niissä helpotuksia.

56 §. Tätä asetusta sovellettaessa on lisäksi soveltuvin osin noudatettava huvitilaisuuksien järjestysmiehistä 5 päivänä toukokuuta 1930 annetussa laissa (169/30), julkisista huveista kaupungeissa ja kauppaloissa 23 päivänä tammikuuta 1931, julkisista huveista maaseudulla 20 päivänä toukokuuta 1924, julkisten huvien toimeenpanosta pyhäpäivinä 8 päivänä huhtikuuta 1938 annetuissa asetuksissa (33/31, 131/24 ja 1955/38) ja 5 päivänä joulukuuta 1924 annetussa sisäasiainministeriön päätöksessä, joka sisältää lähemmät määräykset siitä, mitä julkisissa huveissa maaseudulla yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi sekä tulenvaaran ja tapaturmain välttämiseksi on noudatettava (311/24), olevia säännöksiä.

57 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957 ja sillä kumotaan elokuvanäytännöistä 4 päivänä lokakuuta 1946 annettu asetus (704/46).

**176. Laki eräiden valtion indeksiehtoisten obligatio-
lainojen indeksikorotusten verovapaudesta.**

Annettu joulukuun 21 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 627/56)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, ei valtion liikkeeseen laskemien indeksiehtoisten Suomen valtion vuoden 1955 vaihtuvakorkoisen, vuoden 1955 $6 \frac{1}{2}$ prosenttin, vuoden 1955 5 prosenttin, vuoden 1955 toisen 5 prosenttin, vuoden 1956 vaihtuvakorkoisen, vuoden 1956 $6 \frac{1}{2}$ prosenttin sekä vuoden 1956 toisen ja kolmannen vaihtuvakorkoisen obligatiolainan koron maksamisen tai lunastuksen yhteydessä indeksikorotuksena saatua hyvitystä ole tulo- ja omaisuusverotuksessa eikä kunnallisverotuksessa pidettävä veronalaisena tulona.

177. Laki ennakkoperintälain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu joulukuun 21 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 629/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:112)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä loka-kuuta 1946 annetun ennakkoperintälain 53 §, sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1946 annetussa laissa (873/46), väliaikaisesti näin kuuluvaksi:

53 §. Lääninhallituksen tulee kunakin kalenterivuonna mak-
saa kunnalle etukäteen yhdeksänkymmentäseitsemän sadalta siit-
tä määrästä, joka saadaan, kun verovelvollisilla viimeksi toi-
mitetussa taksoituksessa olleita, heidän asuinpaikkansa perus-
teella taksoitettavia tuloja vastaava veroöyrimäärä kerrotaan
voimassa olevalla ennakkoveroöyrimäärällä. Tämän lisäksi lään-
inhallituksen on kunnalle suoritettava yhdeksänkymmentä sa-
dalta siitä määrästä, joka kansaneläkelaitoksessa vakuutetuilta
on heidän itsensä maksettavan vakuutusmaksuosuuden suorit-
tamiseksi kunnan edellisenä vuonna tekemän lopullisen tilityk-
sen mukaan ennakkoperinnässä pidätetty.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu määrä on maksettava kunnal-
le vuosineljänneksittäin.

Milloin kunnallisessa jaoituksessa on tapahtunut olennainen
muutos tai erityiset syyt sitä muutoin vaativat, valtiovarain-
ministeriö voi sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa on säädet-
ty, määrätä etukäteen toimitettavasta suorituksesta toisinkin.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1957 31 päi-
vään joulukuuta 1957.

178. Laki ennakkoperintälain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 21 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 631/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:112)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä loka-kuuta 1946 annetun ennakkoperintälain (696/46) 7 §:n 2 momentti, 21 §:n 2 momentti, 34 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1946 annetussa laissa (873/46), 49 §, 50 § ja 57 §:n 2 momentti sekä lisätään lakiin uudet 4 a §, 17 a § ja 53 a § ynnä lain 41 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

4 a §. Valtioneuvostolla on valta määrätä, että maksettaessa taiteilijan-, tekijän-, käänös-, kirjoitus- ja piirustus-palkkioita sekä myynti- ja muita palkkioita hankinta- ja myyntiasiamiehille, kauppatarkkajille, paikallismyyjille ja kauppa-agenteille ynnä muille niihin verrattaville palkkionsaajille, pidätys on tehtävä siitä huolimatta, että palkkiota ei voida pitää 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuna palkkana tai että palkkionsaajana on sellainen kahden tai useamman henkilön jonkin elinkeinon tai ammatin harjoittamista varten muodostama yhtiö, joka on tarkoitettu toimimaan osakkaiden yhteiseen laskuun.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa on valtioneuvostolla valta määrätä pidätys tehtäväksi määräämässä prosenttiluvun mukaan 7 ja 11 §:n säännöksistä riippumatta.

Valtioneuvostolla on niin ikään valta määrätä, että 1 momentissa tarkoitettu palkkiosta ei ole toimitettava ennakonpidätystä, vaikka palkkiota olisikin pidettävä 4 §:ssä tarkoitettuna palkkana.

7 §.

Palkasta, jota ei makseta pääasiallisesti säännöllisin väliajoin tai joka suoritetaan sivutoimesta tai tilapäisestä työstä tai tehtävästä, pidätetään valtioneuvoston määräämä osa, enintään kuitenkin viisikymmentä sadalta. Pidätettävä osa voidaan määrätä erisuuruiseksi riippuen palkan perusteesta ja sen suuruudesta. Pidätystä alkoon kuitenkin toimitettako, jos pidätettävä määrä on pienempi kuin sataviisikymmentä markkaa.

17 a §. Mikäli erityisen painavat syyt sitä vaativat, valtioneuvosto voi tehdystä hakemuksesta harkinnan mukaan poistaa työnantajan maksettavaksi 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua tapauksessa pannun pidätysmäärän ja sille lasketun veronlisäyksen.

Valtiovarainministeriöllä on oikeus ratkaista 1 momentin nojalla tehty hakemus, milloin poistettavaksi anottu määrä ei ole 200 000 markkaa suurempi.

21 §. - - - - -

Valtiovarainministeriö voi antaa erityisiä määräyksiä siitä, millä perusteella pidätys valtion suorittamista tai kansaneläkelain nojalla maksettavista eläkeistä on toimitettava, tai määrätä, ettei niistä ole pidätystä toimitettava.

34 §. - - - - -

Verovelvollisen on niin ikään sanotussa kunnassa suoritettava veronalaisista, 1 momentissa mainituista tuloista kansaneläkevakuutusmaksun ennakkona kansaneläkelaisissa säädettyä vakuutusmaksua vastaava määrä.

41 §. - - - - -

Ulkomaalaiselta, joka tilapäisesti täällä harjoittaa elinkeinoa, liikettä tai ammattia, jonka harjoittamisen ei voida katsoa yhtäjaksoisesti kestävän yhtä vuotta pitempää aikaa, voi 39 §:n 1 momentissa mainittu viranomainen määrätä 1 ja 2 momentissa tarkoitetun ennakon kannettavaksi yhtenä tai kahtena eränä, jolloin sanottu viranomainen määrää myös kantoajasta.

49 §. Saatuaan verolautakunnan puheenjohtajalta 48 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen kullekin kunnalle pidätyksestä suoritettavasta määrästä lääninhallituksen on maksettava kunnalle tuleva osuus, vähentämällä kunnalle ja kunnan puolesta kansaneläkelaitokselle etukäteen maksetut määrät.

50 §. Toimittaessaan kunnallisveron ja kansaneläkevakuutusmaksun maksuunpanon kunnallishallituksen on käytettävä 48 §:n 2 momentissa mainitun otteen mukaisista pidätyksistä ja 34 §:n mukaan suoritettaviksi määrätyistä ennakoista tarvittava määrä verovelvollisen maksettavan kansaneläkevakuutusmaksun suorituksiksi. Muu osa pidätetyistä ja enakkona maksuun pannusta määrästä on luettava verovelvolliselle määrätyn kunnallisveron lyhennykseksi.

53 a §. Lääninhallituksen on suoritettava kunakin kalenterivuonna kunnalle kuuluvista enakkoperintävaroista kunnan enakkosuorituksena kansaneläkelaitokselle puolivuositaisina erinä yhteensä yhdeksänkymmentä sadalta kunnassa samana vuonna maksuunpantujen kansaneläkevakuutusmaksun ennakkojen yhteismäärästä.

Milloin erityiset syyt sitä vaativat, valtiovarainministeriö voi sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, määrätä etukäteen toimitettavasta suorituksesta toisinkin.

57 §. - - - - -

Jos joku on antanut määrätyn työn teettämisen toiselle, jota siinä on pidettävä itsenäisenä elinkeinon-, liikkeen- tai ammatinharjoittajana, katsotaan viimeksi mainittu työnantajaksi, jollei 4 a §:n nojalla annetuista määräyksistä muuta johdu.

- - - - -

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957.

179. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin.

Annettu joulukuun 21 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 630/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:135)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, on vuoden 1956 tulon ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä vuonna 1957 toimitettavassa kunnallisverotuksessa noudatettava seuraavia säännöksiä:

1 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

1) korvausta, mikä on kertakaikkisena tai jatkuvana suoritettu sotapalveluksesta taikka muuten sotatoimesta aiheutuneen ruumiinvamman, sairauden tai kuolemantapauksen johdosta joko valtion tai yleishyödyllisten yhtymäin varoista vahingoittuneelle tai sairastuneelle itselleen taikka hänen omaisilleen;

2) vuonna 1956 nostettua 13 päivänä elokuuta 1942 annetun korvauslain (656/42) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 12 päivän maaliskuuta 1940 ja 12 päivän maaliskuuta 1955 väliseltä ajalta eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun toisen korvauslain (390/45) mukaisten korvausobligatioiden korkoa 1 päivän elokuuta 1944 ja 1 päivän elokuuta 1955 väliseltä ajalta;

3) vuonna 1956 nostettua korvausosakkeiden hallintoyhteisöstä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetussa laissa (392/45) tarkoitetun yhteisön osuustodistusten, välirauhansopimuksen mukaan Sosialististen Neuvostotasavaltain Liitolle palautetun omaisuuden korvaamisesta 18 päivänä lokakuuta 1945 annetun lain (1021/45) mukaisten valtion velkasitoumusten eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisten valtion velkasitoumusten korkoa vuosilta 1945-1954;

4) toisen korvauslain (390/45) nojalla annetuista korvausobligatioista ja korvausosakkeiden hallintoyhteisön osuustodistuksista valtiolta tai hallintoyhteisöltä saatua indeksikorotusta taikka pääomanlisäystä tai muuta siihen verrattavaa hyvitystä;

5) maataloustuotannon sekä jälleenrakennuksen tukemiseksi annettuja valtionavustuksia;

6) stipendiä tai muuta apurahaa, joka on saatu opintoja tai tutkimuksia varten, niihin luettuna Suomen Akatemiasta ja valtion apurahoiosta korkeimman hengenviljelyä edistämiseksi 3 päivänä lokakuuta 1947 annetun lain (732/47) mukaiset apurahat, tahi tieteellisen tai taiteellisen toiminnan tunnustukseksi annettua palkkiota tai valtion samanluontoista taikka muusta ansiokkaasta toiminnasta antamaa eläkettä;

7) maksua, jonka sähkövoimaa kehittävä tai jakava liike kantaa liittymisestä liikkeen johtoverkostoon;

8) palkkaa tai palkkiota, jonka Yhdistyneet Kansakunnat tai jokin sen erikoisjärjestö maksaa asiantuntijatehtävästä muualla kuin Suomessa; eikä

9) 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetussa Porkkalan palautuslaissa (341/56) tarkoitetulla Porkkalan alueella olevan maatalous- tai muun kiinteistön tuloa eikä myöskään sellaista tällaisen kiinteistön hyväksi tehdyn työn arvoa, josta säädetään tulo- ja omaisuusverolain 19 §:n 3 ja 4 momentissa sekä maalaiskuntain kunnallishallinnosta annetun asetuksen 82 §:n 6 kohdassa.

Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä:

1) oikeutta 10 päivänä helmikuuta 1947 tehdyllä rauhansopimuksella luovutetulle alueelle taikka Porkkalan alueelle jääneestä omaisuudesta saatavaan korvaukseen;

2) maanhankintalain (396/45) 98 §:n 1 momentissa tarkoitettuun hallintasopimukseen perustuvaa oikeutta; sekä

3) edellä 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettua kiinteistöä eikä muuta Porkkalan palautuslain 2 luvussa tarkoitettua omaisuutta tai oikeutta, samoin kuin ei myöskään oikeutta Porkkalan palautuslain 3 luvun mukaiseen korvaukseen.

Edellä 1 momentin 7 kohdassa mainittu liike on oikeutettu tulo- ja omaisuusverotuksessa veronalaisesta omaisuudestaan vähentämään sanotussa kohdassa tarkoitettujen eri vuosina kertyneiden maksujen yhteismäärän.

Veronalaisesta tulosta älköön vähennettävä 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettua tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä aiheutuneita kustannuksia eikä sanotussa kohdassa tarkoitettuun kiinteistöön kohdistuvasta velasta maksettua korkoa, älköönkä veronalaisesta omaisuudesta edellä tarkoitettua velkaa eikä velvoitetta Porkkalan palautuslain 4 luvun tai sanotun lain 42 §:n mukaisiin suorituksiin.

2 §. Verovelvollisella on oikeus tuloistaan vähentää viisitoista prosenttia sen palkkatulon kokonaismäärästä, mikä on saatu palveluksesta ulkomaan satamien tai Suomen ja ulkomaan satamien välillä liikennöivässä aluksessa, ei kuitenkaan enempää kuin viisikymmentätuhatta markkaa.

3 §. Verovelvollisella, jonka työ- ja toimintakyky jonkin elimen puuttumisen tai toimintavajavuuden vuoksi on pysyvästi alentunut, on oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tuloistaan vähentää, jos hänen työkyvyttömyys- tai haittaasteensa on esitetyn selvityksen mukaan katsottava olevan sata prosenttia, satatuhatta markkaa tai, jos sanottu prosenttimäärä on pienempi, prosenttimäärää vastaava osa sadastatuhannesta markasta.

Niin ikään on henkilöillä, joka sotapalveluksessa tai sota-toimessa tai niihin liittyvässä erityisessä olosuhteissa on

saanut ruumiinvamman tai sairauden, oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tuloistaan tehdä valtion tapaturmatoimiston käyttämien arvioimisperusteiden mukaan vastaavasti 1 momentissa mainitut vähennykset.

Tässä pykälässä tarkoitettu vähennys on kunnallisverotuksessa tehtävä ennen perusvähennystä.

4 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

180. Ennakkoperintälain toimeenpano ja soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 21 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 633/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946:125, 1949:3 ja 1953:93)

Valtioneuvosto on valtiovarainministeriön esittelystä muuttanut 21 päivänä marraskuuta 1946 ennakkoperintälain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antamansa päätöksen (802/46) 4 §:n, sellaisena kuin tämä pykälä on 27 päivänä tammikuuta 1949 annettussa päätöksessä (64/49), 35 §:n 4 kohdan, 59 §:n, 61 §:n ja 63 §:n 1 momentin sekä lisännyt päätöksen 14 §:n 1 momenttiin uuden 4 kohdan, 23 §:ään, sellaisena kuin tämä pykälä on 19 päivänä marraskuuta 1953 annettussa päätöksessä (439/53), uuden 3 momentin ja 35 §:ään uuden 5 kohdan seuraavasti:

4 §. Palkasta, jota tarkoitetaan ennakkoperintälain 7 §:n 2 momentissa, pidätetään, milloin nostettava tai hyvitettävä määrä ei ylitä kolmetuhatta markkaa, kymmenen sadalta, milloin sanottu määrä ylittää kolmetuhatta, mutta ei kymmentuhatta markkaa, kaksikymmentä sadalta, sekä milloin nostettava tai hyvitettävä määrä ylittää kymmenentuhatta markkaa tai maksetaan osapalkkiona taikka muuna sellaisena palkkaetuna, jonka suuruus riippuu liikeyrityksen vuosituloksesta, kolmekymmentä sadalta.

14 §. - - - - -

4) ne muut tiedot, jotka valtiovarainministeriö siihen merkittäväksi määrää.

23 §. - - - - -

Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä tai muu sellainen päivä, jona postitoimipaikat pidetään suljettuina niin kuin pyhäpäivinä, saa maksamisen toimittaa seuraavana arkipäivänä.

35 §. - - - - -

4) osingosta, jonka osakeyhtiö jakaa osakkailleen, viisitoista sadalta;

5) korosta, jonka osakeyhtiö suorittaa ottamastaan lainasta jos korko on määrätty kokonaan tai osaksi riippuvaksi yhtiön vuosivoiton tai osingon suuruudesta tai laina tuottaa osallisuuden yhtiön vuosivoittoon, kolmekymmentä sadalta.

59 §. Ennakkoperintälain 53 §:ssä tarkoitetut etumaksut on maksettava postisiirron välityksellä maaliskuussa, kesäkuussa, syyskuussa ja joulukuussa sekä 53 a §:n mukaiset etumaksut kesäkuussa ja joulukuussa. Erät suoritetaan täysiksi tuhansiksi pyöristettyinä.

61 §. Kunnan tulee ilmoittaa kansaneläkelaitokselle vuosittain ennen toukokuun 1 päivää, paljonko kunnassa samana vuonna on maksuunpantu kansaneläkevakuutusmaksun ennakkoa kiinteistöstä, elinkeinosta, liikkeestä ja ammatista saadusta tuloista.

Kansaneläkelaitoksen on toimitettava valtiovarainministeriölle ennen kesäkuun 1 päivää luettelot, joista selviää, mikä määrä lääninhallituksen on suoritettava kunkin kunnan osalta ennakkoperintälain 53 a §:ssä tarkoitettujen etumaksujen erinä.

Jos kunta ei ole määräajassa toimittanut kansaneläkelaitokselle 1 momentin mukaista ilmoitusta, määrätään kunnan etumaksu arvion perusteella.

63 §. Veromerkit ovat yhden, kahden, viiden, kymmenen, kahdenkymmenen, viidenkymmenen, sadan, kahdensadan, kolmensadan, viidensadan, tuhannen, kahdentuhannen, viidentuhannen ja kymmenentuhannen markan määräisiä. Valtiovarainministeriön asiana on vahvistaa veromerkkien muoto ja väri.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957.

**181. Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta
annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä.**

Annettu joulukuun 21 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 635/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:159 ja 1956:67)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta 30 päivänä joulukuuta 1955 annettu laki (588/55), sen 1, 2 ja 6 § sellaisina kuin ne osittain muutettuina ovat 27 päivänä huhtikuuta 1956 annetussa laissa (219/56), on edelleen voimassa 1 päivästä tammikuuta 1957 saman vuoden loppuun.

182. Palavat nesteet.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös joulukuun 27 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 642/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:114 ja 1955:30)

Kauppa- ja teollisuusministeriö on palavista nesteistä 2 päivänä elokuuta 1954 annetun asetuksen (335/54) 78 §:n nojalla muuttanut palavista nesteistä 29 päivänä joulukuuta 1954 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (498/54) 99 §:n, sellaisena kuin se on palavista nesteistä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen muuttamisesta 10 päivänä maaliskuuta 1955 annetussa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (120/55), ja lisännyt päätökseen uuden 102 §:n seuraavasti:

99 §. Säiliöajoneuvon teknillisiä laitteita koskevia määräyksiä on sovellettava ennen 31 päivää joulukuuta 1954 käytössä olleisiin säiliöajoneuvoihin 1 päivästä tammikuuta 1958.

102 §. Palavista nesteistä 2 päivänä elokuuta 1954 annetun asetuksen (335/54) 49 §:n 5 momentissa säädetyn säiliöajoneuvon säiliön ja siihen kuuluvien laitteiden katsastuksen toimittaa säiliöajoneuvon kotipaikan paloviranomainen.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957.

183. Laki elatusavustusten korottamisesta.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1956.

(Suomen as.-kok. 644/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:63)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Milloin joku on avioliittolain tai avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain mukaisesti velvoitettu tai sitoutunut suorittamaan määrääjain elatusapua, korotettakoon elatusapumaksut, jos elatusavun määrä on päätöksellä tai sopimuksella viimeksi vahvistettu ennen 1 päivää syyskuuta 1956, rahanarvon alentumisen johdosta seuraavasti:

Aika, jolloin elatusavun määrä on päätöksellä tai sopimuksella viimeksi vahvistettu	Korotuksen määrä elatusavun ollessa elatukseensaajaa kohti kuukaudessa		
	alle 1 000 mk	1 000 - 2 499 mk	2 500 mk tai enemmän
ennen 1.1.1940	1 200 %	960 %, vähintään 12 000 mk	720 %, vähintään 24 000 mk
vuonna 1940	1 000 %	800 %, vähintään 10 000 mk	600 %, vähintään 20 000 mk
vuonna 1941	800 %	640 %, vähintään 8 000 mk	480 %, vähintään 16 000 mk
vuosina 1942 ja 1943 ...	650 %	520 %, vähintään 6 500 mk	390 %, vähintään 13 000 mk
vuonna 1944	550 %	440 %, vähintään 5 500 mk	330 %, vähintään 11 000 mk
1.1.1945 - 30.9.1945 ...	450 %	360 %, vähintään 4 500 mk	270 %, vähintään 9 000 mk
1.10.1945 - 31.12.1946	200 %	160 %, vähintään 2 000 mk	120 %, vähintään 4 000 mk
vuonna 1947	120 %	120 %, vähintään 3 000 mk	100 %, vähintään 1 500 mk
vuosina 1948 ja 1949 ...	60 %	60 %, vähintään 1 500 mk	48 %, vähintään 1 000 mk
vuonna 1950	40 %	40 %, vähintään 1 000 mk	32 %, vähintään 500 mk
vuosina 1951 - 1955	20 %	20 %, vähintään 500 mk	16 %, vähintään 250 mk
1.1.1956 - 31.8.1956 ...	10 %	10 %, vähintään 250 mk	8 %, vähintään 250 mk

Jos elatusapua maksetaan muunlaisin määrääjain kuin kuukausittain, lasketaan korotus elatusavusta kuukautta kohti tulevan määrän mukaan.

Mitä 1 ja 2 momentissa on sanottu, sovellettakoon vastavasti myös elatusapuun, jota työntekijä tekemättä sitä vastaan työtä saa köyhäinhuoltolain 5 §:n nojalla.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettu, lapselle tuleva ja köyhäinhoitolain 5 §:n nojalla maksettava elatusapu on suoritettava ensiksi mainituksessa pykälässä säädetyn tavoin korotettuna 1 päivästä tammikuuta 1957.

Milloin muu kuin 1 momentissa tarkoitettu henkilö haluaa saada 1 §:ssä mainitun elatusavun korotetuksi sillä tavoin, kuin sanotussa pykälässä on säädetty, tehkään siitä ilmoituksen elatusvelvolliselle tai, jos elatusapua koskeva päätös tai sopimus on annettu täytäntöönpanoa varten täytäntöönpanoviranomaiselle, sanotulle viranomaiselle. Korotettu elatusapu on suoritettava niiden erien osalta, jotka erääntyvät sen jälkeen, kun ilmoitus on annettu elatusvelvolliselle tai täytäntöönpanoviranomaiselle saapunut.

3 §. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 §:ssä on säädetty, voi tuomioistuin tai, milloin kysymys on köyhäinhoitolain 5 §:n nojalla suoritettavasta elatusavusta, lääninhallitus elatusavun saajan tai elatusvelvollisen vaatimuksesta korottaa tai alentaa niitä määriä, joilla elatusapua ensiksi mainittujen pykälien nojalla on korotettu, milloin elatusvelvollisen tai elatusavun saajan varallisuusolot tai muut seikat antavat siihen aihetta.

Jos elatusavun määrää alennetaan, harkittakoon samalla, onko elatusvelvollinen saapa takaisin, mitä hän jo on suorittanut, tai osan siitä.

4 §. Jos joku on rikoslain 9 luvun säännösten nojalla ennen 1 päivää syyskuuta 1956 velvoitettu määräjain suorittamaan vahingonkorvauksena elatusapua, tuomioistuin voi elatusavun saajan vaatimuksesta rahanarvon alentumisen johdosta korottaa elatusavun määrää sen mukaan, kuin elatusvelvollisen kykyyn ja muihin seikkoihin katsoen harkitaan kohtuulliseksi. Korotusta älköön kuitenkaan vahvistettako suuremmaksi, kuin 1 §:ssä on sanottu, ellei siihen ole erittäin painavia syitä. Tässä tarkoitettu kanne on ajettava oikeudenkäymiskaaren 10 luvun 1 §:n 1 momentissa mainituksessa tuomioistuimessa.

184. Laki sairaalalain voimaantulon osittaisesta
lykkämisestä.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 657/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:13)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Tammikuun 20 päivänä 1956 annetun sairaalalain (49/56) voimaantulo niiden säännösten osalta, jotka koskevat lain 22 ja 24 §:ssä sekä 38 §:n 3 momentissa tarkoitettuja, alue- ja paikallissairaaloille annettavia valtionapuja, siirretään 1 päivään tammikuuta 1958.

185. Laki eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille sekä eräiden velkasitoumusten saajille myönnettävästä veronhuojennuksesta annetun lain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 659/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:116 sekä 1955:80 ja 152)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille sekä eräiden velkasitoumusten saajille myönnettävästä veronhuojennuksesta 30 päivänä joulukuuta 1954 annetun lain (485/54) 1 §:n 1, 2 ja 5 momentti, näistä 1 ja 5 momentti sellaisina kuin ne ovat 17 päivänä kesäkuuta 1955 annetussa laissa (326/55) ja 2 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1955 annetussa laissa (563/55), sekä lisätään mainittuun 1 §:ään uusi 6 momentti seuraavasti:

1 §. Valtiolle, kunnalle tai seurakunnalle vuosien 1956-1960 tulojen perusteella toimitettavissa verotuksissa ei luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaiseksi tuloksi katsota korkoa, joka on saatu kotimaiseen pankkiin, säästöpankkiin, osuuskassaan, postisäästöpankkiin tai osuuskunnan säästökassaan karttuvalle talletustilille, säästötilille tai talletustodistuksella vähintään kuudeksi kuukaudeksi sijoitetusta sellaisesta talletuksesta, jota ei ole indeksiin sidottu tai joka on tehty vuoden 1957 aikana ja sidottu indeksiin enintään indeksin nousun puoleen määrään. Älköön tällaisia talletuksia sanotuilta vuosilta omaisuuden perusteella toimitettavissa verotuksissa myöskään luettako luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaiseksi omaisuudeksi.

Valtiolle, kunnalle tai seurakunnalle vuosien 1956 - 1960 tulojen ja omaisuuden perusteella toimitettavissa verotuksissa ei veronalaiseksi tuloksi katsota korkoa, joka on saatu valtion ennen 1 päivää tammikuuta 1957 liikkeeseen laskemasta Suomen markan määräisestä obligatiosta, eikä tällaista obligatiota mainituissa verotuksissa pidetä veronalaisena omaisuutena. Mitä edellä tässä momentissa on säädetty, sovellettaisiin myös valtion vuoden 1957 aikana liikkeeseen laskemaan Suomen markan määräiseen obligatioon, jonka, jos se on sidottu indeksiin tai ulkomaan rahan arvoon, sanottu sidonnaisuus on rajoitettu indeksin tai ulkomaan rahan arvon nousun puoleen tai si-

tä vähempään määrään, sekä valtion 31 päivän joulukuuta 1957 jälkeen liikkeeseen laskemaan Suomen markan määräiseen obligatioon, jota ei ole sidottu indeksiin eikä ulkomaan rahan arvoon. Korkoa, joka on saatu muun kuin valtion 31 päivän joulukuuta 1954 jälkeen, mutta ennen 1 päivää tammikuuta 1957 tai 31 päivän joulukuuta 1957 jälkeen liikkeeseen laskemasta sellaisesta Suomen markan määräisestä obligatiosta, jota ei ole indeksiin sidottu, älköön edellä tässä momentissa mainituissa, tulojen perusteella vuosilta 1956 - 1960 toimitettavissa verotuksissa katsottako luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaiseksi tuloksi älköönkää tällaista obligatiota sanotuilta vuosilta omaisuuden perusteella toimitettavissa verotuksissa luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaiseksi omaisuudeksi. Edellä mainituissa verotuksissa ei veronalaisena tulona pidetä korkoa, joka on saatu muun kuin valtion vuoden 1957 aikana liikkeeseen laskemasta Suomen markan määräisestä obligatiosta, jonka, jos se on sidottu indeksiin tai ulkomaan rahan arvoon, sanottu sidonnaisuus on rajoitettu indeksiin tai ulkomaan rahan arvon nousun puoleen tai sitä vähempään määrään, eikä veronalaisena omaisuutena tällaista obligatiota.

Mitä 2 momentissa on säädetty valtion liikkeeseen laskemasta obligatiosta ja sen korosta, ei koske rahalaitoksen omistamia muulloin kuin vuonna 1957 liikkeeseen laskettuja obligatioita eikä näistä obligatioista saatuja korkotuloja.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tulojen perusteella toimitettavissa verotuksissa älköön veronalaiseksi tuloksi katsottako sellaista indeksin tai ulkomaan rahan arvon nousuun perustuvaa hyvitystä, joka on saatu 1 momentissa tarkoitettua talletuksesta tai 2 momentissa tarkoitettuna, vuoden 1957 aikana liikkeeseen lasketun obligation koron maksamisen tai lunastuksen yhteydessä.

186. Kotimaisten tarvikkeiden hintojen sekä maksujen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 28 p:ltä 1956.
(Suomen as.-kok. 671/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:129)

Valtioneuvosto on hintatason turvaamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1956 annetun lain (120/56) 1 §:n nojalla, sellaisena kuin se on joulukuun 28 päivänä 1956 annetussa laissa (666/56), ja 2 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt, että kotimaisten tarvikkeiden hintojen sekä maksujen säännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta 29 päivänä lokakuuta 1956 annetun valtioneuvoston päätöksen (532/56) voimassaolo jatkuu toistaiseksi.

187. Laki mielisairaslain 44 §:n muuttamisesta.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 679/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1952:34)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 2 päivänä toukokuuta 1952 annetun mielisairaslain (187/52) 44 § näin kuuluvaksi:

44 §. Valtionapua annetaan A-luokan mielisairaanhoidolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin hoitopäivää kohti määrä, joka vastaa puolta asianomaisen laitoksen hyväksyttävien kunnossapito- ja käyttökustannusten määrää, sekä perhehoitokustannuksiin puolet hyväksyttävien kustannusten määrästä.

188. Työllisyyslaki.

Annettu joulukuun 29 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 672/56)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Valtion on yleisin talouspoliittisin toimenpitein edistettävä työvoiman sijoittumista työmarkkinoille pitäen tavoitteena työvoiman tarjonnan ja kysynnän tasapainon saavuttamista.

Jos kausiluontoisista, rakenteellisista tai suhdanteista johtuvista tahi muista syistä kuitenkin esiintyy tai uhkaa syntyä työttömyyttä, valtion ja kuntien tulee ryhtyä erityisiin työllisyyden turvaamiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin. Näihin toimenpiteisiin luetaan myös työllisyyden ylläpitämiseksi tarkoitettujen valtion lainojen myöntäminen. Valtion tulee johtaa ja valvoa toimenpiteitten toteuttamista.

Valtion sekä kuntien ja kuntainliittojen on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä järjestämään menoarvioissaan edellytetyt työllisyystilanteesta riippumatta suoritettavat työt siten, että työvoiman kokonaiskysyntä maassa eri vuodenaikoina muodostuu tasaiseksi.

2 §. Jollei 1 §:ssä mainituilla toimenpiteillä pystytä työllisyyttä turvaamaan, on pyrittävä järjestämään erityisiä työttömyyttä ehkäiseviä työllisyystöitä. Valtion ja kunnan työhönsijoitusosuudesta työllisyystöitä järjestettäessä säädetään asetuksella.

3 §. Jos 1 ja 2 §:ssä mainitut toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi työllisyyttä turvaamaan, kunnan on, tehtyään työllisyystilanteesta valtion työvoimaviranomaisille riittävän ajoissa ilmoituksen, avattava kortisto työttömiksi joutuneiden luetteloinnista varten.

Kunta on velvollinen hankkimaan työttömien ilmoittautumispalkkoja varten tarkoituksenmukaiset huoneistot, joiden vuok-rasta, lämmityksestä, valaistuksesta ja muista kustannuksista se vastaa.

Edellä 1 momentissa mainitun kortiston hoitaminen voidaan, milloin erityiset syyt sitä vaativat, määrätä valtion työvoimaviranomaisen tehtäväksi.

Kunnan on annettava valtion työvoimaviranomaisille työllisyysasioiden hoitamista varten tarpeelliset tilastolliset ja muut tiedot.

4 §. Kunnan velvollisuus sijoittaa työttömyyskortistossa olevia työntekijöitä sen järjestämiin työttömyystöihin määrätty kunnalle vahvistetun työhönsijoitusvelvollisuuden perustaja jatko-osuuden mukaan. Osuuksien määräämistä varten kunnat jaetaan taloudellisen kantokyvyn perusteella kymmeneen luokkaan. Luokitus vahvistetaan työllisyysvuodeksi kerrallaan, sen jälkeen kun kuntien keskusjärjestöille on varattu tilaisuus antaa siitä lausuntonsa.

Kuntien työhönsijoitusvelvollisuuden perusosuudet ovat laskettuina kunnassa henkikirjoitettujen asukkaitten lukumäärästä:

I luokassa	0.10 %
II "	0.15 %
III "	0.20 %
IV "	0.25 %
V "	0.30 %
VI "	0.35 %
VII "	0.40 %
VIII "	0.45 %
IX "	0.50 %
X "	0.50 %

Jos työttömyystöitä joudutaan järjestämään suuremmalle työntekijämäärälle, kuin kunnan perusosuus edellyttää, kunnan on sijoitettava näitä työntekijöitä jatko-osuuden mukaan, joka verrattuna valtion osuuteen on:

I luokassa	1:19
II "	1:14
III "	1:11
IV "	1:9
V "	1:7
VI "	1:5
VII "	1:4
VIII "	1:3
IX "	1:2
X "	1:1

Jos työttömyys jossakin kunnassa nousee huomattavan suureksi tai muut erityiset syyt vaativat, kunnalle voidaan myöntää helpotusta tai vapauttaa se kokonaan työhönsijoitusvelvollisuudesta.

Jos kunta ei ole ryhtynyt työhönsijoitusvelvollisuutensa edellyttämiin toimenpiteisiin ja työttömyystyöt kunnan työttömille sen johdosta on ollut järjestettävä valtion toimesta, kunnan on valtiolle korvattava työhönsijoitusvelvollisuutensa mukainen osuus töiden järjestämisestä aiheutuneista palkkauskustannuksista ja palkkaukseen liittyvistä sosiaalisista kuluista.

Milloin valtio ei ole täyttänyt työhönsijoitusvelvollisuutensa ja kunta sen johdosta on joutunut sijoittamaan järjestämiinsä työttömyystöihin enemmän työttömiä, kuin sen osuus olisi edellyttänyt, valtio korvaa, mikäli siitä on asetuksessa tarkemmin määrätyn tavoin ja ehdoin työvoimaviranomaisten ja kunnan kesken sovittu, kunnalle siitä aiheutuneet palkkauskustannukset ja palkkaukseen liittyvät sosiaaliset kulut.

5 §. Niistä edellytyksistä ja ehdoista, joiden perusteella työttömäksi joutunut voidaan hyväksyä työttömyyskortistoon merkittäväksi tai poistaa siitä ja työmaalta, säädetään asetuksella.

Asetuksella voidaan myös säätää valtion ja kuntien velvollisuudesta järjestää maksuton yhteismajoitus sekä kuljetus työmaalle ja takaisin ja korvauksen maksamisesta työntekijälle kuljetuksen ajalta sekä palkkauksen kalleuspaikkakuntaluokittelua vastaavan palkaneroavustuksen suorittamisesta työntekijäin huollettaville.

6 §. Työllisyyden turvaamiseksi järjestettyihin kunnan töihin työttömyyskortistosta osoitetut työntekijät otetaan huomioon kunnan työhönsijoitusosuutena siinä tapauksessa:

1) että kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on hyväksynyt työt kunnan työttömyystöiksi; ja

2) että näissä töissä noudatetaan samoja palkkausperusteita kuin vastaavanlaisissa kunnan muissa töissä, jollei työehtosopimuksissa näiden töiden osalta ole toisin sovittu, tai, mikäli palkkataso ei ole näin määriteltävissä, vastaavien töiden palkkausperusteita paikkakunnalla.

7 §. Työntekijälle, jonka siirtymistä toiselle paikkakunnalle työhön on pidettävä työllisyyden turvaamisen kannalta tarkoituksenmukaisena, voidaan valtion kustannuksella antaa sinne kokonaan tai osaksi maksuton kuljetus.

8 §. Valtion työvoima-asiainhallinnolle tämän lain mukaan kuuluvien tehtävien hoitamista varten maa jaetaan työvoimapiireihin, joiden lukumäärän ja rajat valtioneuvosto määrää.

9 §. Kuntaan on, jollei työvoima-asioita hoitava ministeriö ole myöntänyt siitä vapautusta, asetettava työllisyyslautakunta.

10 §. Työllisyyslautakunnan puheenjohtajaksi ja varapuheenjohtajaksi on kunnallisvaltuuston valittava tehtävään sopivat, työoloihin perehtyneet henkilöt, joiden voidaan katsoa tasapuolisesti edustavan sekä työnantajien että työntekijän etua. Varapuheenjohtajalla, joka on kutsuttava työllisyyslautakunnan kaikkiin kokouksiin, on äänioikeus vain lautakunnan puheenjohtajana toimissaan.

Jäsenet ja varajäsenet on valtuuston valittava siten, että puolen heistä voidaan katsoa edustavan työnantajia ja toisen puolen työntekijöitä. Heidän on, mikäli mahdollista, oltava eri ammattialoilta. Tällöin on myös pidettävä huolta siitä, että naistyövoiman edustus tulee otetuksi huomioon. Asianomaisille työnantaja- ja työntekijäjärjestöille, jos niitä on kunnassa, on annettava tilaisuus tehdä ehdotuksensa jäseniksi ja varajäseniksi valittavista.

Jos lautakunnassa ei ole naisjäsentä, valtuuston on valittava siihen naispuolinen asiantuntijajäsen ja hänelle varajäsen. Naispuolisen asiantuntijajäsenen on oltava saapuville lautakunnan kokouksessa käsiteltävässä naispuolista työvoimaa koskevia asioita. Asiantuntijajäsenellä on oikeus kokouksessa ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätösten tekoon.

11 §. Työllisyyslautakunnan tehtävänä on seurata työllisyys-tilanteen kehitystä kunnassa ja tiedottaa siinä tapahtuneis-

ta tai odotettavissa olevista muutoksista työvoimapiirin toimistolle ja asianomaisille kunnan viranomaisille, tehdä näille niiden johdosta esityksiä tarpeellisiksi katsomistaan toimenpiteistä, pitää työllisyysasiain hoitamisessa tarvittavia luetteloja ja tilastoja sekä huolehtia muista työllisyysasioiden hoitoon liittyvistä tehtävistä, jotka sille annetaan.

12 §. Valtioneuvoston on annettava viipymättä työllisyysvuoden päätyttyä erillinen kertomus eduskunnalle niistä toimenpiteistä, joihin tämän lain soveltamisessa on ryhdytty.

13 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

Tämä laki on voimassa 1 päivästä tammikuuta 1957 vuoden 1959 loppuun.

189. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 29 p:nä 1956.
(Suomen as.-kok. 685/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:85 ja 1956:99)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 7, 9, 10 ja 11 §, 14 §:n 1 momentti sekä 28 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 15 päivänä kesäkuuta 1956 annetussa laissa (378/56), näin kuuluviksi:

7 §. Rahassa saa yläkansakoulun opettaja:

a) peruspalkkaa: naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 411 300 markkaa sekä muu opettaja 392 700 markkaa vuodessa;

b) ikälisää kolmivuotiskaudelta, kerrallaan kuusi sadalta rahassa maksettavasta peruspalkasta ja viisi eri kertaa.

Edellä mainittujen palkkaetujen lisäksi maksetaan yläkansakoulun opettajalle, jonka toimipaikka on elinkustannuksiin nähden suhteellisen kalliilla paikkakunnalla, kalliinpaikanlisää: 1 momentin a kohdassa tarkoitettulle perheelliselle opettajalle samojen perusteiden mukaan ja saman suuruisena kuin sitä suoritetaan kuudenteentoista palkkausluokkaan kuuluvalla valtion viran tai toimen haltijalle, sekä muulle opettajalle vastaavasti sen suuruisena kuin sitä suoritetaan viidenteen-toista palkkausluokkaan kuuluvalla valtion viran tai toimen haltijalle, siten kuin valtioneuvosto määrää. Kalliinpaikanlisää ei suoriteta opettajalle, joka saa 15 §:n 5 momentissa mainittua lisäpalkkiota.

9 §. Rahapalkkaa saa alakansakoulun opettaja: peruspalkkaa naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 325 200 markkaa ja muu opettaja 309 900 markkaa vuodessa sekä ikälisää ja kalliinpaikanlisää samojen perusteiden mukaan, kuin 7 §:ssä on yläkansakoulunopettajasta säädetty, kuitenkin siten, että kalliinpaikanlisää maksetaan edellä tarkoitettulle perheelliselle opettajalle vastaavasti sen suuruisena, kuin sitä suoritetaan yhdennessätoista palkkausluokassa

olevalle, sekä muulle opettajalle sen suuruisena, kuin sitä suoritetaan kymmenennessä palkkausluokassa olevalle valtion viran tai toimen haltijalle.

10 §. - - - - -

11 §. - - - - -

14 §. - - - - -

28 §. Vakainainen opettaja olkoon kolmikymmenvuotisen opetustoimen jälkeen ja kuudenkymmenen vuoden ikään tultuaan viirasta erotessaan oikeutettu jäljellä olevaksi elinajakseen saamaan vuotuista eläkettä valtiolta seuraavasti:

ylä- ja supistetun kansakoulun opettaja 386 700 markkaa; sekä

alakansakoulunopettaja 307 800 markkaa.

Jos vakinaista tai väliaikaista pätevää opettajaa aikaisemmin kohtaa parantumaton tauti taikka jos hänen muuten havaitaan ilman omaa syytään tulleen kykenemättömäksi virkaansa hoitamaan, myönnetään hänelle hänen erotessaan vuotuinen elinkautinen apuraha, joka viisi vuotta palvelleelle vastaa yhtä neljänestä edellä mainitusta täydestä eläkemäärästä sekä enemmän palvelleelle lisäksi joka palvelusvuodesta yhtä kahdeskymmenesosaa samasta määrästä, kunnes kaksikymmentä vuotta palvelleelle tulee täysi eläkemäärä.

- - - - -

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957, ja sillä kumotaan kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 22 §:n 2 momentti ja 28 §:n 6 momentti, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä huhtikuuta 1951 annetussa laissa (216/51).

190. Laki moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 29 p:nä 1956. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 690/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:137)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1947 annetun lain (982/47) 6 §:n 3, 4 ja 5 momentti sekä 7, 8, 9, 11, 12 ja 13 § näin kuuluviksi:

13 §. Veron maksuunpanoon on asianomaisella lupa hakea oikeuksia asianomaiselta lääninhallitukselta sekä 11 §:n 2 momentissa mainitussa tapauksessa tullihallitukselta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957, ja sillä kumotaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1947 annetun lain (982/47) 15 §:n 1 momentti. Tämän lain säännöksiä noudattaen voidaan vero vuodelta 1957 maksuunpanna ja kantaa jo vuoden 1956 joulukuun aikana. Tämän lain säännöksiä on myös sovellettava, jos vero vuodelta 1957 on ennen 1 päivää tammikuuta 1957 maksuunpantu tai kannettu tämän lain säännöksistä poiketen.

191. Asetus moottoriajoneuvoverosta annetun lain soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu joulukuun 29 p:nä 1956. (Lyhennysote)
(Suomen as.-kok. 690/56)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:137)

Valtiovarainministerin esittelystä muutetaan moottoriajoneuvoverosta annetun lain soveltamisesta 30 päivänä joulukuuta 1947 annetun asetuksen (983/47) 2 ja 9 §, 12 §:n 3 momentti, 13 §:n 1 momentti ja 14 §, sellaisena kuin tämä pykälä on 19 päivänä lokakuuta 1956 annetussa asetuksessa (513/56), näin kuuluvaksi:

2 §. - - - - -

9 §. - - - - -

12 §. - - - - -

13 §. Poliisiviranomaisten tulee moottoriajoneuvoliikenteestä annetussa asetuksessa määrättyin tavoin valvoa, ettei liikenteeseen käytetä veronalaista moottoriajoneuvoa tai perävaunua, josta veroa tai suoritettavaa veron erää ei ole asianmukaisesti maksettu ja ettei moottoriajoneuvossa käytetä lisäveronalaista voimaa tai polttoainetta lisäveroa maksamatta, kuitenkin huomioonottaen moottoriajoneuvoverosta annetun lain 8 §:n 2 momentin säännös.

14 §. - - - - -

Tämä asetys tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1957.

192. Kuorma- ja pakettiautoille myönnettävien alueliikennelupien enimmäismäärä.

Maistraatin päätös joulukuun 18 p:ltä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:62)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä muuttaen 14.4.1956 tekemäänsä päätöstä määrätä kuorma- ja pakettiautoilla Helsingissä harjoitettavaa ammattimaista alueliikennettä varten myönnettävien liikennelupien enimmäismäärät seuraaviksi:

vakinaisia lupia kuorma-autoja varten 1 400 kappaletta, varalupia kuorma-autoja varten 130 kappaletta, lupia pakettiautoja varten 100 kappaletta, joista autoista vähintään puolet tulee olla varustettuna radiopuhelimella, kuitenkin siten että nyt määrättyihin enimmäismääriin sisältyy myös määrätyn työnantajan ajoihin tai muuten erikoisehdoin myönnettävät luvat, mutta vahvistettujen enimmäismäärien ulkopuolelle jäävät liikenneluvat sellaisia erikoisrakenteisia autoja varten, joiden suoritettiin kuljetuksiin niiden laadun vuoksi ei voida käyttää tavallisia kuorma- ja pakettiautoja.

193. Helsingin kaupungin ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö r.y:n välinen sopimus Helsingin kaupungin työntekijäin ohjetuntipalkoista ja lisistä.

Palkkalautakunnan ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö r.y:n allekirjoittama kesäkuun 8 p:nä 1956.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:109)

Helsingin kaupunki toiselta puolen ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö r.y. toiselta puolen ovat keskenään sopineet kaupungin varsinaisissa töissä kaupungin työntekijöihin nähden noudatettavista ohjetuntipalkoista ja niihin lasketavista lisistä seuraavaa:

1 §. Kaikissa kaupungin varsinaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ovat, ellei tässä sopimuksessa jäljempänä ole toisin määrätty, seuraavat:

Vanhemmat ammattimiehet seuraavissa ammateissa:	
sähköasentaja, hitsaaja, sorvari, kursoja,	
viilari, seppä, pelti- ja levyseppä, puuseppä,	
autonasentaja ja autosähköasentaja	152:-
Nuoremmat ammattimiehet yllämainituissa töissä	136:-
Apulaiset yllämainituissa ammattitöissä	118:-
Kirvesmiehet teline-, tukemis- ja niihin verrattavissa töissä	145:-
Kirvesmiehet muissa töissä	152:-
Maalarit, täysin ammattitaitoiset vaativassa ammattityössä	165:-
Maalarit, nuoremmat vaativassa ammattityössä	161:-
" vanhemmat	161:-
" nuoremmat	152:-
Maalarin apulaiset	118:-
Mallipuusepät	152:-
Koneasentajat, täysin ammattitaitoiset	152:-
Autonkuljettajat	140:-
Autonapumiehet	118:-
Portinvartijat	114:-
Yövärtijat	102:-
Hevosmiehet, miehen ja hevosen kokonaispalkka	295:-
" miehen osuus	124:-
Putkiasentajat, vanhemmat	152:-
" nuoremmat	142:-
" oppiaikana	124:-
Panostajat	139:-
Panostajat	158:-
Höyryllä käyvien tai 300 litran ja sitä suurempien kaivinkoneiden käyttäjät, höyryjyrän kuljettajat sekä 9 tonnin tai sitä suurempien raivaustraktorien ja tiekarhujen kuljettajat	158:-
Alle 300 litran kaivinkoneiden käyttäjät	152:-

Korkeapainekattilan lämmittäjät, alle 9 tonnin raivaus- traktorien kuljettajat, alle 9 tonnin tiekarhujen kuljettajat, moottorijyrien kuljettajat, liikkuvien moottorinosturien kuljettajat, raskaitten kuormaus- traktorien kuljettajat (tyhjäpaino vähintään 5 ton- nia) sekä ilmapuristajien käyttäjät	148:-
Auraus- ja keveiden kuormaus- sekä harjatraktorien käyttäjät	145:-
Muiden traktorien käyttäjät	140:-
Kaivinkoneiden käyttäjien apulaiset	140:-
Kirrenmurtajien ja muiden paineilmalla käyvien työkalu- jen käyttäjät	124:-
Sähkönosturien ja vintturien käyttäjät	133:-
Täryjyrien ja -levyjen käyttäjät	148:-
Oppilaat, ohjetuntipalkat määrättynä puolivuositaisin korotuksin	58:-
	64:-
	70:-
	76:-
	82:-
	88:-
	94:-
	99:-

Työn vaarallisuudesta ja vastuullisuudesta johtuen maksetaan panostajalle 10 %:n erikoislisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

2 §. Kaupungin laitosten työpajojen alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ovat seuraavat:

Esimiehet	158:-
Renkaanvulkanointijat	152:-
Renkaankorjaajat	148:-
Konetyöntekijät, vanhemmat	148:-
" nuoremmat	136:-
Konepuusepät	148:-
Verhoilijat	148:-

3 §. Rakennusviraston, satamalaitoksen, kiinteistöviraston sekä urheilu- ja retkeilytoimiston alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ja niistä laskettavat erikoislisät ovat seuraavat:

A. Ohjetuntipalkat.

Koneenkäyttäjät puhdistus- ja pumppulaitoksissa, sata- manosturien käyttäjät ja suurten mammuttipumppujen käyttäjät	152:-
Asfalttikoneiden, lakaisukoneiden ja kasteluvaunujen käyttäjät	145:-
Kivenhakkurit verkko-, vinkkeli- ja tukimuuritöissä ..	152:-
Porarit kivitöissä	152:-
Kivimiehet meisseli- ja tukimuuritöissä (ei hakkurit)	145:-
Rusnarit	124:-
Aputyöläiset kivitöissä	118:-
Sepelimityössä työskentelevät	124:-
Kadunlaskijat	152:-
Putkenlaskijat	145:-
Viemärinpuhdistajat	133:-

Puhdistuslaitoksissa työskentelevät	140:-
" " pumppumiehet	145:-
Sementtityöntekijät, ammattitaitoiset	152:-
" apulaiset	133:-
Betonityöntekijät, märän tavaran kärrääjät ja sullo- jat	140:-
Betonimyllärit	133:-
Betonityöntekijät, kuivan tavaran kärrääjät, pisto- miehet ja apusulloajat	124:-
Betonityöntekijät, apulaiset ja raudan kantajat	118:-
Betonirauhoittajat, ammattitaitoiset	152:-
" apulaiset	133:-
Putkivalimon betonivalurit	152:-
Aputyöläiset	113:-
" savisissa ja vetisissä töissä	118:-
Mittausetumiehet	154:-
Mittausmiehet, täysin ammattitaitoiset	145:-
Maankairaat, täysin ammattitaitoiset	152:-
Mittausmiehet ja maankairaat, apulaiset ja osittain ammattitaitoiset	124:-
Puutarhurinapulaiset, täysin ammattitaitoiset	152:-
Puutarhatyöntekijät, miehet	124:-
" naiset	107:-
Puistotyöläiset, miehet	118:-
" naiset	99:-
Naiset puhdistus- ym. töissä	99:-
" raskaassa apu- ja sekätöissä	107:-
Sahurit ja sahanasettajat	152:-
" pilkkomakoneessa	140:-
Pilkkajat	124:-
Muurarit	152:-
Rapparit	152:-
Uunintekijät	152:-
Laastinkantajat, naiset	113:-
Tiilenkantajat, sisämuuraus	130:-
" ulkomuuraus	145:-
Väliseinäntekijät	152:-
Asfalttityöntekijät, valurit	152:-
" keittäjät ja hiertäjät	145:-
" kantajat	124:-
" sepelein ja emulsion levittäjät ..	133:-
Asfalttityöntekijäin ja katujen asfaltoijain etumiehet	158:-
Huopakaton tekijät	152:-
Tilkitsijät	113:-
Kalustonhoitajat	152:-
Varastomiehet, vanhemmat	140:-
" nuoremmat	124:-
Ratamestarit	136:-
Puisto- ja urheilukenttävalvojat	113:-
Urheilukenttävalvojat vaativissa tehtävissä	124:-
Urheilukenttien ratatyöntekijät	140:-
" aputyöntekijät	113:-

B. Erikoislisät.

Siltä ajalta, jonka viemärinpuhdistaja joutuu työskentelemään viemärijohdon, syöksykaivon tai hajoituskaivon sisällä, maksetaan 100 %:n lissä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Vanhoja viemäriputkia korjattaessa maksetaan putken purkamiseen ja laskemiseen osaaottaville työntekijöille siltä ajalta, jonka he joutuvat tekemisiin likaveden kanssa, 50 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Tunnelia avattaessa ja edelleen rakennettaessa maksetaan tunnelissa työskenteleville 25 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Puhdistuslaitoksissa välppien ja kaasunkokoojien puhdistuksesta sekä käsin tapahtuvasta hiekan poistamisesta sorakammiossa maksetaan 25 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Katoilla suoritettavasta lumenluontityöstä maksetaan harkinnan mukaan 20 - 50 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Jäiden nostossa ja hakkuussa maksetaan 15 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

4 §. Sukellusalalla suoritettavissa kaupungin töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ja muut määräykset ovat seuraavat:

A. Ohjetuntipalkat.

Kahluusukeltajat ammattitöissä	152:-
" " , muut	145:-
Ruoppaja- ja kaivajatyöläiset sekä hinaajalaivojen ja proomujen tuntityöläiset	140:-

B. Muut palkat.

Muut kaupungin töissä sukellusalalla noudatettavat palkat määräytyvät Sukeltajain liiton ja työnantajain välisten sopimusten mukaan.

5 §. Rakennusviraston puhtaanapito-osaston alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ja niistä laskettavat erikoislisät ovat seuraavat:

A. Ohjetuntipalkat.

Piirilakaisijat	136:-
Vaunumiehet lastauspaikoilla	124:-
Miehet kaatopaikalla	124:-
Naiset raskaassa työssä	107:-
Miehet lumityössä	118:-
Naiset "	99:-

B. Erikoislisät.

Hajoituskaivon puhdistuksessa työskenteleville työntekijöille maksetaan työn likaisuuden vuoksi siltä todelliselta työajalta, minkä he joutuvat olemaan hajoituskaivon sisällä, 100 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Hajoituskaivon tyhjennyksestä, makkilannan kuljetuksesta ja siinä käytettävien astioiden pesusta ja korjauksesta, ei kuitenkaan konepesusta, yleisten vedenheittopaikkojen virtsaseinämien suojakerroksien uusimisesta ja yleisten kuivakäymälöiden alaosan korjauksesta maksetaan 25 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Kadunlakaisusta ja kaatopaikalla suoritettusta työstä maksetaan 10 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Jos säännöllinen työaika katujen puhtaanapitotyössä määrätään alkavaksi klo 5.00, maksetaan piirilakaisijoille ja muille vakinaisesti kaupungin palveluksessa katujen puhtaanapitotyössä oleville työntekijöille klo 5.00 ja 7.00 välisenä aikana suoritettusta työstä 60 markan lisäys tuntipalkkaan.

Mittarinpuhdistajat, miehet	124:-
" naiset	101:-
Mittarinmaalajat, miehet	124:-
" naiset	101:-
Akkuasentajat, vanhemmat	152:-
" nuoremmat	139:- - 147:-
Pumppumiehet	152:-
Suurtehokattilan lämmittäjät, metallityötä taitavat ...	152:-
" " muut	148:-
Kattilamuurarit	152:-
Kattilahuoneenpuhdistajat	124:-
Konehuoneenpuhdistajat	124:-
Tuhkankärrääjät	136:-
Koneenhoitajat	152:-
Nostokurjen käyttäjät	142:-
Kuljetuslaitteiden hoitajat	142:-
Miehet hiilityössä	124:-
Naiset "	115:-

8 §. Liikennelaitoksen alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ja niistä laskettavat prosentuaaliset lisät sekä muut lisät ovat seuraavat:

A. Ohjetuntipalkat.

Esimiehet	158:-
Sähköapuasentajat, naiset	110:-
Vaununkorjaajat, vanhemmat	152:-
" nuoremmat	136:-
" apulaiset	118:-
Vaununkorjaajien työryhmissä työskentelevät naiset	110:-
Tähän ryhmään kuuluvat: kanaali-, käynnistin-, kompressori-, jarru-, ovi-, pultti- ja viroitintyöntekijät, naftalla pesijät, polttoaineenjakajat sekä raitiovaunu- ja auto-osien pesijät	
Konepuusepät	148:-
Maalarit, naiset	110:-
Verhoilijat, vanhemmat	152:-
" nuoremmat	136:-
Kalustonhoitajat	152:-
Varastomiehet, vanhemmat	140:-
" nuoremmat	124:-
Naiset raskaissa töissä	107:-
" siivous- ja puhdistustöissä	99:-
" korjauspajojen siivous- ja puhdistustöissä	107:-
" lumitöissä	99:-
Rasvarit	136:-
Raitiovaunujen ja bussien yösiivoojat	101:-
Naiset vaihteenhoitajina	107:-
Ylisiivoojat	110:-
Vaunnsiivoojat	101:-
Vaunun alustan ja vaunussa olevan moottorin pesijät, miehet	136:-
Vaunun alustan ja vaunussa olevan moottorin pesijät, naiset	110:-
Höyrykattilan lämmittäjät, korkeapainekattilan	148:-
" " matalapainekattilan	136:-
Hienomekaanikot	158:-

Akkuasentajat, vanhemmat	152:-
" nuoremmat	136:-
Autokoripeltisevät, vanhemmat	152:-
" nuoremmat	136:-
Autokoripuusevät, vanhemmat	152:-
" nuoremmat	136:-
Erikoisratatyöntekijät	145:-
" kadunlaskemistyössä	152:-
Ratatyöntekijät, vanhemmat	140:-
" nuoremmat	136:-
" apulaiset	118:-
Vaihteenhoitajat	136:-
Työmoottorivaunua ajavat ratatyöntekijät	145:-
Moottorivaunua lumenaurauksessa kuljettavat ratatyöntekijät	145:-

B. Erikoislisät.

Rataosastolla suoritetaan aikapalkalla työskenteleville vuorotyöntekijöille yövuorossa sekä aamuvuorossa klo 4.00-6.00 väliseltä ajalta toukokuun 1 ja syyskuun 30 päivien välisenä aikana 50 %:n ja lokakuun 1 ja huhtikuun 30 päivien välisenä aikana 40 %:n suuruista lisää, joka lasketaan ohjetuntipalkasta. Korjauspajoissa suoritetaan aikapalkalla työskenteleville vuorotyöntekijöille yövuorossa huhtikuun 1 ja marraskuun 30 päivien välisenä aikana 30 %:n ja joulukuun 1 sekä maaliskuun 31 päivien välisenä aikana 40 %:n suuruista lisää, joka lasketaan ohjetuntipalkasta. Näihin lisiin sisältyvät jo vuorotyölisä ja aikatyölisä.

Milloin liikennelaitoksen korjauspajoissa sekä rata- ja huoltotyössä joudutaan liikenteen vaatimusten johdosta suorittamaan työtä kiihdytettyllä vauhdilla eikä työtä teknillisistä syistä voida suorittaa urakkatyönä, voidaan tämän työehtosopimuksen mukaisen tuntiansion lisäksi suorittaa liikennelaitoksen kohtuulliseksi harkitsema erillinen, markkamääräinen lisä, johon sisältyvät aikatyölisä, hyvänmiehen lisä, likaisen työn lisä, hengenvaarallisen työn ym. lisät, ja jonka suuruus on kulloinkin ilmoitettava palkkalautakunnan toimistolle. Jos kauspungin töissä otetaan käytäntöön urakkahyvitys, niin edellämainittu markkamääräinen lisä lakkaa.

Autonasentajille, vaunukorjaajille ja ilmajohtojen asentajille, joilla on ja joilta vaaditaan linja-autonajokortti, maksetaan 6 mk:n lisäys tunnilta.

Oppilaiksi ei oteta 21 vuotta täyttäneitä henkilöitä eikä ketään saa pitää oppilaina hänen täytettyään 25 vuotta. Oppilaan koeaika on enintään kolme kuukautta.

9 §. Teollisuuslaitosten ja liikennelaitoksen alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkoista laskettavat erittäin likaisen työn lisät, joihin sisältyvät mahdolliset muut likaisen työn korotukset, ovat seuraavat:

A. Korotus ohjetuntipalkkaan 100 %.

Hajoituskaivojen korjaus- ja puhdistustyöstä.
 Septic-tankkien korjaus- ja puhdistustyöstä.
 Sadevesikaivojen puhdistustyöstä, joka vaatii työskentelyä myöskin kaivon sisällä.

Kellareissa ja maassa olevien viemäripohjajohtojen puhdistamisesta.

Yleisten käymäläin WC-astioiden avaamisesta.

Kaasulaitoksella työstä tervakaivojen ja -säiliöiden sisäl-
lä.

Yleiseen sähkönkulutukseen käytettävien akustojen latauk-
sesta ja huoltotyöstä latauksen aikana.

Muilla kuin höyryvoimalaitoksilla lämminvesivaraajien (boi-
lerien) sekä kattilatuubien ja niihin verrattavien savukana-
vien puhdistamisesta.

Laitteen sisällä höyryvoimalaitoksilla suoritettavasta läm-
minvesivaraajan (boilerin), kattilan tulipuolen ja savukana-
vien puhdistustyöstä sekä arinan puhdistus- ja korjaustyöstä.

Höyryvoima-asemalla olevan kloorikalkkisekoittajan hoidos-
ta sekä puhdistus- ja korjaustyöstä.

Sellaisista terveydelle vaarallisista, erittäin likaisista
ja vaatteita syövyttävistä töistä, kuten esim. happosäiliöiden
ja jäädytyslaitosten jäädyttäjien yms. puhdistus- ja korja-
ustyöstä.

B. Korotus ohjetuntipalkkaan 50 %.

Vähintään 500 litran paisuntasäiliön puhdistamisesta.

Kuumissa putkitunneleissa ja liejuisissa kaivannoissa kul-
kevien uusien putkien asennuksesta sekä ahtaissa ja kuumissa
putkitunneleissa ja rakennusten ahtaissa alustoissa kulkevien
vanhojen putkien korjauksesta.

Kellareissa olevien vanhojen viemäripohjajohtojen poista-
misesta.

Käytössä olevien viemäriputkijohdosten puhdistamisesta, pois-
tamisesta ja korjauksesta.

Yleisten käymäläin WC-astioiden viemärijohtojen avaamises-
ta.

Katu-, tarjoilu- ja maanalaisten kellarivesijohtojen vuoto-
korjauksesta (lukuunottamatta kesävesijohtoja).

Kaasulaitoksen bentsolisäiliöiden ja rikkitehtaalla olevien
säiliöiden puhdistamisesta, pesureissa suoritettavasta aktii-
vihiilen vaihdosta, kaasuuunien muurauksen purkamisesta uune-
ja uusittaessa, hiilensiirtolaitteen, koksinsiirtolaitteen ja
nostokurkien, kaasunjäädyttäjien putkien puhdistuksesta ja
korjauksesta, katu- ja liittymisjohtojen vuototöistä sekä pii-
risäätäjien korjaus- ja puhdistustöistä, talokaasujohtojen
vuoto- ja avaustöistä, painesäätäjien sekä yksityisten hallus-
sa olevien 150 m/m (mitattuna sisääntulopuolelta) ja sitä suu-
rempien säätäjien puhdistustöistä; töistä, joissa joudutaan
käsittelemään uunien lasivillaeristystä, töistä suurissa lei-
pomouuneissa, joissa suoritetaan isompia korjauksia niiden kuu-
mina ollessa, sekä töistä sulatusupokasuuneissa, joiden pohjas-
ta poistetaan kuumaa metallia.

Höyryvoimalaitoksilla A-kohdassa mainitsemattomista käytet-
tyjen kattiloiden sisäpuolella suoritettavista puhdistus- ja
korjaustöistä sekä kattilan varusteiden korjaustöistä silloin,
kun työskentelypaikan viereinen kattila tai vähintään kaksi
kattilaa on käytössä.

Kuumissa korkeapainekattilahuoneissa kulkevien putkijohto-
jen korjauksesta.

Öljysäiliöiden puhdistuksesta, kun työ tapahtuu säiliön sisäl-
sällä.

Muilla kuin höyryvoimalaitoksilla käytettyjen korkea- ja
matalapainekattiloiden sekä kattilan takana alhaalla olevien

sulkuventtiilien ja kolmitiehanojen korjaus- ja puhdistustyöstä (lukuunottamatta kattiloiden muiden sulkuventtiilien, lämpömittarien, kolmitiehanojen ja venttiilien yms. armatuurien korjaamista ja vaihtamista).

Liikennelaitoksen koneenpesualtaiden puhdistuksesta altaan sisällä.

C. Korotus ohjetuntipalkkaan 15 %.

Vesilaitoksella sammuttamattoman kalkin ja aktiivihillen käsittelystä.

D. Kaasulaitoksen erinäiset työt.

Sellaisesta kaasulaitoksen kaasunpuhdistus- ja sivutuote-osastojen säiliöiden, tornien ym. laitteiden korjaus- ja puhdistustyöstä, joka on joko osittain tai täysin edellä A ja B kohdissa mainittuihin töihin verrattavaa, maksetaan likaisuus- ja vaarallisuuslisää siten, että jos työ on täysin edellä mainittuihin töihin verrattavaa, likaisuus- ja vaarallisuuslisä on joko 50 tai 100 %, mutta jos työ on vain osittain niihin verrattavaa, lisä on työn laadun mukaan vähintään 25 ja enintään 100 %. Työn laatua arvioitaessa on otettava huomioon seuraavat seikat:

a) joutuuko työntekijä tässä tarkoitettua työtä tehdessään olemaan kokonaan tai vain osaksi laitteen sisällä; sekä

b) onko laite työtä varten tyhjennetty ja puhdistettu tai vain tyhjennetty tai ei kumpaakaan.

Lisästä ja sen suuruudesta on sovittava työnjohdon ja työntekijän välillä. Ellei laitoksella käytävissä neuvotteluissa päästä sopimukseen, on työ suoritettava työnjohdon tarjoamalla lisällä, mutta asia voidaan alistaa sillä tavoin käsiteltäväksi, kuin työehtosopimuksen soveltamista koskevista erimielisyyksistä on määrätty.

10 §. Teurastamon alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ovat seuraavat:

Naiset siivoustyössä	107:--
Miehet apu- ja puhtaanapitotyössä	124:--
Laitosmiehet	152:--
Teurastajat	152:--
Aputeurastajat	139:--

11 §. Palolaitoksen alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ovat seuraavat:

Esimiehet	158:--
Autopeltiseipät, vanhemmat	152:--
" nuoremmat	136:--

12 §. Kaupungin töissä noudatetaan palkkaa määriteltäessä edellä mainitun lisäksi seuraavaa:

1. Välittömästi ennen työn suorittamista yhtäjaksoisesti vähintään kolme kuukautta kaupungin palveluksessa olleille, tuntipalkalla työskenteleville työntekijöille suoritetaan aikatyölisää 10 % ohjetuntipalkasta.

Työsuhteen katsotaan jatkuneen yhtäjaksoisesti, jos keskeytys on johtunut muun kuin tiettyä tilapäistä työtä varten palkatun työvoiman vähentämisestä eikä ole jatkunut kuukautta kauempaa.

2. Omalla autollaan kaupungin palveluksessa olevan autonkuljettajan ja omalla hevosellaan kaupungin palveluksessa olevan hevostiehen varsinainen palkka määräytyy palkkahinnoittelun merkityn autonkuljettajan ja hevostiehen palkan mukaisesti. Omaa hevosta ajavan hevostiehen kokonaispalkka on, ellei sitä ole erikseen määrätty, hevostiehen varsinainen palkka lisättyä ohjetuntipalkan määrällä.
3. Jollei jollakin yksityisälällä ole olemassa yleisesti noudatettuja urakkahinnoitteluja, on sellaisista urakkatöistä sovittava erikseen ennen työn aloittamista, mutta jos sittemmin todetaan hinnoittelun olevan väärin arvioidun, voidaan sopimusta työn kestäessä muuttaa joko korottamalla tai alentamalla hinnoittelua. Tällainen sopimus voidaan tehdä joko kirjallisesti tai suullisesti. Näissä töissä on urakkahinnoittelun oltava sellaisen, että työntekijän urakka-ansio nousee normaalilla urakatyövauhalla 30 % ohjetuntipalkkoja korkeammaksi ja kasvaa työn suoritusta ja työtehon lisääntymistä vastaavassa suhteessa. Urakatyössä ei ansio saa olla alempi kuin tuntipalkan mukaan laskettu ansio.

Keinotekoiset urakat eivät saa tulla kysymykseen. "Ronttiurakoita" voidaan tarvittaessa antaa.

Ennen tätä sopimusta voimassa olleet urakkahinnat korotetaan 3 %:lla, paitsi niissä tapauksissa, joissa urakkahintaan ei sisälly 15 §:n indeksikorotusta, jolloin korotusprosentti on 18,45.

Jos aputyöntekijän työnopeus välittömästi määräytyy urakkaa suorittavan ammattityöntekijän työn perusteella tai hän suorittaa hinnoiteltua urakatyötä tunti työnä, maksetaan hänelle 10 %:n hyvitys, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

4. Sähköalan hengenvaarallisissa töissä maksetaan erikoista lisäkorvausta, jonka suuruudesta asianomaiset sopivat kussakin tapauksessa keskenään, ottaen huomioon työn hengenvaarallisuuden ja tarvittaessa kuultuaan luottamusmiehen mielipidettä.

Hengenvaaralliseksi töiksi katsotaan kaikki ne työt, jotka on erikseen määrätty Suomen Metallityöväen liiton ja Sähkötyönantajain liiton sekä Voimalaitosten Työnantajaliiton r.y:n välillä solmituissa työehtosopimuksissa.

Peltisepälle, joka työskentelee ilmeisesti hengenvaarallisilla työpaikoilla kuten esim. ilman telineitä savupiipun ja keskuhlämmityspiipun päällistä katettaessa räystäällä tai vastaavalla paikalla, maksetaan hengenvaarallisen työn lisää, jonka suuruudesta asianomaiset sopivat kussakin tapauksessa keskenään.

5. Sen mukaan poikkeako työntekijän työtaito, työteho tai hänen tehtävänsä hänelle asettamat vaatimukset kulloinkin kysymyksessä olevan työntekijäryhmän yleisestä keskitasosta, voi asianomainen ylin työnjohto maksaa lisää, jonka suuruus on 5, 10 tai 15 % ohjetuntipalkasta. Hyvänmiehenlisä voidaan tarvittaessa arvioida uudelleen.
6. Vuorotyötä tekeville työntekijöille maksetaan vuorotyölisää, jonka suuruus on iltavuorossa 10 % ja yövuorossa 20 % ohjetuntipalkasta.
7. Teollisuuslaitosten, liikennelaitoksen sekä palolaitoksen tuntipalkalla työskenteleville vastuunalaisessa asemassa oleville erikoisammattityöntekijöille voidaan palkkalauta-

kunnan suostumuksella maksaa palkkaa, joka joko vähintään 25 %:lla taikka enintään 45 %:lla ylittää asianomaisen ohjetuntipalkan. Täten korotettuun palkkaan sisältyvät työntekijälle mahdollisesti kuuluvat kärkimieslisä ja aikatyölisä

8. Teollisuuslaitosten sähköasentajalle ja putkiasentajalle, jotka toimivat isommilla työpaikoilla työnjohdon määrääminä ns. kärkimiehinä, maksetaan erityistä kärkimieslisää, jonka suuruus on 30 mk tunnilta. Kärkimieslisä maksetaan markkamääräisesti korottamattomana yli- ja sunnuntaityöstä.
9. Rakennusviraston, satamalaitoksen sekä kiinteistöviraston alaisissa töissä vanhojen rakennusten korjaustöissä (ei lisärakennustöissä) maksetaan erityistä lisää, jonka suuruus on 10 % ohjetuntipalkasta.
10. Tuntipalkalla työskenteleville putkialan remonttimiehille maksetaan kaikissa palkkaryhmissä erikoista korjauslisää, jonka suuruus on enintään 15 % ohjetuntipalkasta.
11. Työpajoilla tai työpajojen toimesta suoritettavissa erittäin likaisissa töissä maksetaan erillistä markkamääräistä lisää seuraavasti:

Ohjetuntipalkan ollessa alle 136 mk 11 mk

" " " 136 mk tai enemmän 12 mk.

Erittäin likaisella työllä tarkoitetaan sellaista työtä, joka selvästi erottautuu muista samalla alalla esiintyvistä likaisista töistä. Tällaisia töitä esiintyy mm. koneosien käsinpesussa, moottorin purkamisessa, käytössä olleen ajoneuvon pelti- ja alustatyössä, vanhojen höyrykattilain puhdistuksessa ja korjaamisessa, käytössä olleiden työkonien puhdistamisessa, purkamisessa ja korjaamisessa, jäähdyttäjien korjauksessa, ajoneuvon lehtijousityössä, työssä jota suoritetaan sementtivalimon kulkunosturien päällä ja konepajan lämpökanaaleissa suoritettavissa töissä. Erittäin likaisen työn lisää maksetaan vain, mikäli puhdistusta ei ole ennen työn alkamista suoritettu, ja urakatyössä vain, mikäli työn likaisuutta ei ole otettu huomioon jo urakkahinnasta sovittaessa.

12. Autonkuljettajille ja autonapumiehille maksetaan tavaroiden kuormaamisesta ja purkamisesta markkamääräistä raskaan ja likaisen työn lisää, jonka suuruus tavaran laadusta riippuen on joko 14 tai 9 mk tunnilta. Jos kuormausta tai purkausta on koneellinen, maksetaan lisää ainoastaan työn likaisuuden perusteella. Jos koneelliset välineet ovat vain kuljetusmatkan toisessa päässä, joko kuormauksessa tai purkauksessa, maksetaan raskaan työn lisää vain puolet.

Yliraskaan kuorma-auton (bruttopaino 9.500 kg) kuljettajalle maksetaan erikoiskorvausta 6 mk tunnilta.

Kuorma-auton ja kantavuudeltaan vähintään 1.000 kg pakettiauton kuljettajalle, joka työskentelee ilman apumiestä ja joutuu suorittamaan auton kuormauksen ja purkauksen, maksetaan erikoiskorotusta muiden mahdollisten korotusten lisäksi siten, että korotuksen suuruus on

a)	ajomatkan ollessa alle 15 km,	14	mk	tunnilta,
b)	" " " 15 - 50 "	9	"	"
c)	" " " yli 50 "	6	"	"

13 §. Tämän hinnoittelun mukainen palkkojen uudelleenjärjestely ei saa aiheuttaa kenellekään työntekijälle aikaisemmin

aikatyössä maksetun palkan eikä 12 §:n 5 kohdassa tarkoitettujen lisien vähennystä.

Tässä sopimuksessa mainittujen palkkojen lisäksi työntekijöille maksetaan 12 mk:n tai 8 mk:n lisää niiden perusteiden mukaan, kuin siitä 19.3.1956 yleislakon lopettamista koskevassa pöytäkirjassa on sovittu.

14 §. Tässä sopimuksessa mainitut ohjetuntipalkat tarkoittavat, mikäli ei erikseen muuta ilmene, miespuolisten työntekijöiden ohjetuntipalkkoja.

15 §. Tämän sopimuksen sisältämät palkkojen tarkistukset on tehty silmällä pitäen elinkustannusindeksin pistelukua 107.

16 §. Tämä sopimus tulee voimaan sen allekirjoittamisen jälkeen ensiksi alkavan tiliviikon alusta. Sopimuksen tultua voimaan maksetaan 21.4.1956 jälkeen ensiksi alkavan tiliviikon alusta lukien taannehtivasti 3 %:n korotus maksettuihin ansioihin, joista ennen takautuvan korotuksen laskemista kuitenkin vähennetään erillinen 12 tai 8 mk:n lisä.

194. Taksa palolaitoksen sairaankuljetusautojen
käyttämistä.

Kaupunginhallituksen vahvistama marraskuun 1 p:nä 1956.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:87)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa mak-
sut palolaitoksen sairaankuljetusautojen käyttämisestä seuraa-
van suuruisiksi:

1) Jokaisesta kuljetuksesta kaupungin alueella oleviin sai-
raaloihin tai niistä 600 mk. Kuljetuksesta kaupungin alueella
olevalle rautatieasemalle, lentoasemalle ja linja-autoasemal-
le sekä laivarantaan tai sieltä 1 200 mk.

2) Kuljetuksesta kaupungin alueen ulkopuolelle tai sieltä
perusmaksuna 1 200 mk sekä lisäksi auton ajosta kaupungin ra-
jojen ulkopuolelle 50 mk juoksukilometriltä.

Kaupunginhallituksen 7.2.1957 te-
kemän päätöksen mukaan on tätä taksa
noudatettu 9.2.1957 lukien.

195. Palolaitoksen antamasta avunannosta, vartioinnista ja kaluston lainauksesta perittävät maksut.

Kaupunginhallituksen vahvistamat marraskuun 1 päivä 1956.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:88)

Avunanto:

Työtunnilta miestä kohden	300 mk
Palo-, sairaankuljetus- ja kuorma-autojen ajo- matkasta kuljettajineen	maistraatin vahvistaman taksan mukaan
Konetikapuuauton käytöstä kuljettajineen tunnil- ta (vähintään 1 tunti)	1 800 mk
Fenno-Vent tuuletuksesta miehistöineen tunnilta (vähintään 1 tunti)	2 500 "
Auto- tai moottoriruiskun käytöstä tunnilta (vähintään 1 tunti)	1 800 "
Paloletkun käytöstä vedenpumpauksessa ja ve- denannoissa kalustoineen metriltä ja ker- ralta	50 "
Veto-, jatko- tai hakatikkaiden käytöstä kerral- ta	120 "
Vesiposti- tai muun sellaisen kaluston käytöstä kerralta	120 "
Vesisuojelukaluston käytöstä kerralta (sahajau- hosta päivän hinnan mukaan)	120 "
Suojapeitteen käytöstä kerralta	120 "

Kaluston lainaus:

Paloletkun lainauksesta metriltä ja kerralta (korkeintaan 1 viikko)	120 "
Vesiposti- tai muun sellaisen kaluston lainauk- sesta kerralta (korkeintaan 1 viikko)	350 "
Vetotikkaiden lainauksesta kerralta (korkein- taan 1 viikko)	600 "
Jatko- tai hakatikkaiden (4-osaa) lainauksesta kerralta (korkeintaan 1 viikko)	350 "
Paarien lainauksesta viikolta	350 "
Suojapeitteen lainauksesta vuorokaudelta	120 "
Hypypurjeen lainauksesta kerralta (korkeintaan 1 viikko)	600 "

Hengitys- tai happikojeen lainauksesta vuorokaudelta (lisäksi kuljetus, miehen tuntipalkka sekä hapen kulutus päivän hinnan mukaan) 300 mk

Teatteri- ym. vartiointi:

Vartiointista miestä kohden tunnilta 300 "
Teatterivartiointi miestä kohden kerralta 750 "

Sammutus- tai sairaankuljetusyksikön vartiointi:

Autosta tai veneestä vuorokaudelta 1 800 "
" " " osavuorokaudelta (korkeintaan 8 tuntia) 1 000 "
Miehestä vuorokaudelta 1 200 "
" osavuorokaudelta (korkeintaan 8 tuntia).. 750 "

Palokunnan ilkivaltainen hälyttäminen:

Korvaus palokunnan ilkivaltaisesta hälyttämisestä 10 000 "

Palopäälliköllä on kuitenkin oikeus päättää alaikäisen vapauttamisesta suorittamasta korvausta palokunnan ilkivaltaisesta hälyttämisestä.

Kaupunginhallituksen 7.2.1957
tekemän päätöksen mukaan on tätä
taksaa noudatettu 9.2.1957 lukien.

196. Asemakaavan muutokset vuonna 1956.

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäs. min. vahvistus	Asemakaava- piirustuk- sen n:o
38	38107	30.11.55	5.1.56	3909
10	299	"	12.1.56	3922
30	30013, 30014	"	19.1.56	3924
30	30037	21.12.55	25.1.56	3943
7	136	"	27.1.56	3944
12	373	"	"	3949
22	706	"	"	3904
10	252,253,275,276,278 ja 280 sekä niihin liittyvät liikenne- ja katualueet	20.4.55	3.2.56	3635
39	39112	21.12.55	"	3940
46	Kortt.n:o 46017 ja 46020 asemakaava	"	"	3939
81	135	"	"	3946
30	30032, 30037	16.11.55	10.2.56	3916
29	29011	25.1.56	3.3.56	3965
38	38133	"	"	3941
46	16	22.2.56	27.3.56	3995
22	532	"	3.4.56	3973
7	183	7.3.56	5.4.56	4000
29	29022	22.2.56	"	3987
46	Pitäjänmäen pohjoisen teollisuusalueen asema- kaava	8.2.56	"	3969
43	43213-43215, Herttoniemen itäisen asuntoalueen poh- joisosa	22.2.56	9.4.56	3979
23	685	7.3.56	10.4.56	3996
28	28138, 28141	22.2.56	"	3989
30	30039	"	"	3986
30	30113	"	12.4.56	3974
30	30028	7.3.56	18.4.56	3998
30	30032	"	"	3999
18	604, 622	21.3.56	26.4.56	4017
21	657 ja siihen liittyvä puistoalue	"	"	4007

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asemakaava- piirustuk- sen n:o
29	29036 ja siihen liittyvä puistoalue	21.3.56	26.4.56	4005
30	30005	"	"	4010
31	31057,31067 sekä niihin liittyvät puistoalueet	"	2.5.56	3967 ja 3968
29	29137	11.4.56	5.5.56	4031
43	43125	21.3.56	"	3997
43	43209	"	"	4009
14	479	11.4.56	9.5.56	4015
28	28001,28002,28003 ja 28004 sekä niihin liittyvät siir- tolapuutarha-,liikenne-, puisto- ja katualueet	"	16.5.56	4028
29	29116,29117 ja 29120	"	"	4016
30	30050	"	"	4035
5	89	"	22.5.56	4022
5	93	"	"	3966
39	39141	"	"	4026
43	43117	"	"	4034
43	43126	25.4.56	31.5.56	3947
30	30114	16.5.56	12.6.56	4039
30	30014	25.4.56	19.6.56	4032
29	29030 ja siihen liittyvä puistoalue	16.5.56	25.6.56	4037
30	30029	"	"	4047
12	358	30.5.56	2.7.56	4059
28	28248	"	3.7.56	4049
25	886	"	4.7.56	4048
10	288	"	9.7.56	4057
30	Kuusisaaren osa	"	"	4040
44	44007	"	"	4050
2	95 b	13.6.56	21.7.56	4079
25	848	"	"	4071
3 ja 7	Ns.maneesikortteli ja kortt.n:o 197	"	28.7.56	4070
8	160, 190 ja 191	"	"	4068
9	199, Etelärantatien ja Ehenströmintien risteys	"	"	4074
28	28138 sekä viereinen puistoalue	"	"	4078
30	30105	"	"	4063
38	38115	"	"	4073
38	38136	"	"	4072
4	156	16.5.56	1.8.56	4036
22	707	29.8.56	21.9.56	4086
23	677	"	1.10.56	4089
28	28246	"	"	4091
29	29072 ja Hellemäentien itäpääh	"	"	4101

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asemakaava- piirustuk- sen n:o
31	31049	29.8.56	1.10.56	4082
43	43201 sekä siihen liittyvä puistoalue	"	"	4095
43	43208	"	"	4096
43	43220	"	"	4100
29	29058	19.9.56	19.10.56	4120
13	416	"	25.10.56	4106
5	117	"	31.10.56	4108
43	43117	"	"	4109
6	123	10.10.56	10.11.56	4128
11	307	"	13.11.56	4127
29	29077	"	"	4124
10	294	24.10.56	7.12.56	4125
11	310	"	"	4129
29	29105 ja 29109	7.11.56	10.12.56	4130
28	28090	"	19.12.56	4132

Katujen ja yleisten paikkain ym. nimien muutokset.

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäs. min. vahvistus
10		Kaasutehtaankatu-Gasverksgatan	20.4.55	3.2.56
46		Parrukatu-Bjälkgatan	8.2.56	5.4.56
28	Myllypellonkuja-Kvarnåkersgränd	Atomitie-Atomvägen		
	Otto Brandtin kuja-Otto Brandtsgränd	Sähkötie-Elektrovägen		
30		Poistettu	11.4.56	16.5.56
		Poistettu		
		Hirvilahdenkuja-Älgviksgränd	30.5.56	9.7.56
		Intendentinkuja-Intendentgränd		
		Krogiuksentie-Krogilsvägen		
		Kuusiniementie-Granuddevägen		
		Kuusisaarenkuja-Granögränd		
		Kuusitorpantie-Grantorpsvägen		
		Kynnäräkuja-Alnsgränd		
		Lehtisaarentie-Lövvägen		
		Mäntylahdenkuja-Tallviksgränd		
		Sylikuja-Fannsgränd		
		Tuumakuja-Tumsgränd		
8	Purjekatu-Segelgatan	Venekuja-Båtgränd		
		Poistettu	13.6.56	28.7.56

197. Tonttijaon muutokset vuonna 1956.

Kaup. osa	Kort- teli	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min.vah- vistus
43	43031		Tonttijako vahvistettu	16.11.55	4.1.56
39	39091		" "	30.11.55	5.1.56
39	39124		" "	"	"
39	39132	1,2 ja 3	Tonteista n:o 1,2 ja 3 on muodostettu kaksi tonttia n:o 12 ja 13	"	"
46	3		Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28021		" "	"	"
	ja		" "	"	"
	28164		Tonttijako vahvistettu	"	12.1.56
29	29078		" "	"	"
31	31015		" "	"	"
46	46101		" "	"	"
46	46127		" "	"	"
30	30022		" "	"	16.1.56
30	30035		" "	"	"
5	93	15 ja 17	Tontit n:o 15 ja 17 yhdis- tetty yhdeksi tontiksi n:o 1	21.12.55	27.1.56
30	30097		Tonttijako vahvistettu	"	"
46	46104		" "	"	"
30	30019		" "	"	28.1.56
28	28027		" "	"	"
	ja		" "	"	"
	28268		" "	"	3.2.56
28	28252		" "	"	"
29	29062	3	Tontti n:o 3 on jaettu kah- deksi tontiksi n:o 9 ja 10	"	"
39	39129		Tonttijako vahvistettu	"	"
21	651	10 ja 12	Tontit n:o 10 ja 12 yhdis- tetty yhdeksi tontiksi n:o 6	25.1.56	3.3.56
28	28007		Tonttijako vahvistettu	"	"
38	38123		" "	"	"
39	39110		" "	"	"
43	43011		" "	"	"
43	43153		" "	"	"

Kaup- osa	Kortte- li	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päättös	Sisäas. min.vah- vistus
44	44012		Tonttijako vahvistettu	25.1.56	3.3.56
46	46102		" "	"	"
46	46105		" "	"	"
43	43074		" "	"	7.3.56
43	43065		" "	22.2.56	27.3.56
43	43067		" "	"	"
31	31025	2 ja 3	Tontit n:o 2 ja 3 on yhdis- tetty yhdeksi tontiksi n:o 8	"	3.4.56
39	39117		Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28254		" "	8.2.56	5.4.56
28	28058		" "	7.3.56	10.4.56
28	28100		" "	"	"
31	31065		" "	"	20.4.56
38	38110		" "	"	"
39	39121		" "	"	"
44	44019		" "	"	"
28	28060		" "	21.3.56	2.5.56
28	28074		" "	"	"
29	29090		" "	"	"
34	34130		" "	"	"
38	38122		Tonttijako vahvistettu osittain	"	"
31	31017	5 ja 6	Tontit n:o 5 ja 6 on yhdis- tetty yhdeksi tontiksi n:o 12	"	5.5.56
39	39084		Tonttijako vahvistettu	"	"
39	39123		Tonttijako vahvistettu osittain	"	"
43	43053		Tonttijako vahvistettu	"	"
21	654		Tonttijako vahvistettu osittain	11.4.56	31.5.56
25	868		Tonttijako vahvistettu	"	"
28	28012		" "	"	"
28	28024		" "	"	"
28	28157		" "	"	"
28	28256		" "	"	"
28	28257		" "	"	"
28	28265		" "	"	"
29	29009		" "	"	"
29	29025	4	Tontti n:o 4 jaettu kahdek- si tontiksi n:o 9 ja 10	"	"
29	29051	2	Tontti n:o 2 jaettu kahdek- si tontiksi n:o 6 ja 7	"	"
29	29124		Tonttijako vahvistettu	"	"
39	39024		Tonttijako vahvistettu osittain	"	"
39	39061		Tonttijako vahvistettu	"	"
39	39099		" "	"	"
28	28261		" "	25.4.56	15.6.56

Kaup. osa	Kortte- li	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
29	29085	9 ja 10	Tontit n:o 9 ja 10 on yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 12	25.4.56	19.6.56
21	655	12 ja 14	Tontit n:o 12 ja 14 yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 1	16.5.56	25.6.56
28	28259		Tonttijako vahvistettu	"	"
29	29093		"	"	"
39	39038		"	"	"
39	39069		"	"	"
28	28245		"	"	3.7.56
39	39096	11	Tontti n:o 11 on jaettu kahdeksi tontiksi n:o 15 ja 16	"	"
38	38115		Tonttijako vahvistettu	30.5.56	6.7.56
24	923- 929, 931- 947 ja 955		Tonttijako vahvistettu	"	9.7.56
31	31062		Tonttijako muutettu	"	"
34	34109		"	"	"
38	38102		"	"	"
38	38116		"	"	"
38	38128		"	"	"
10	252	3	" muutettu	"	17.7.56
28	28022	12 ja 13	"	"	21.7.56
28	28253		" vahvistettu	"	"
39	39035		"	"	"
23	685		" muutettu	13.6.56	28.7.56
28	28055		"	"	"
	ja				
28	28266		" vahvistettu	"	"
28	28057		"	"	"
28	28073		"	"	"
28	28172		"	"	"
28	28251		"	"	"
39	39011		"	"	30.7.56
29	29068		" muutettu	29.8.56	1.10.56
31	31043		" vahvistettu	"	"
31	31019	2	Tontti n:o 2 on jaettu kahdeksi tontiksi n:o 3 ja 4	19.9.56	20.10.56
39	39119		Tonttijako vahvistettu	"	26.10.56
28	28064		"	"	31.10.56
21	651	14 ja 16	Tontit n:o 14 ja 16 on yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 4	"	8.11.56
28	28301		Tonttijako vahvistettu	"	"
43	43125		"	24.10.56	12.11.56

Kaup. osa	Kortte- li	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min.vah- vistus
13	407		Tonttijako vahvistettu	10.10.56	26.11.56
30	30070		" "	"	"
31	31123		" "	"	"
38	38110	1 ja 2	Tonteista n:o 1 ja 2 on muodostettu tontit n:o 4 ja 5	"	"
39	39088		Tonttijako vahvistettu	"	"
39	39090		" "	"	"
39	39134		" " osit- tain	"	"
30	30018		Tonttijako vahvistettu	7.11.56	29.11.56
28	28054		" "	24.10.56	7.12.56
29	29053		" "	"	"
46	46106		" "	"	"
28	28015		" "	7.11.56	19.12.56
28	28264		" "	"	"
39	39106		" "	"	"

198. Muutokset vakinaisten virkojen luokitteluun vuonna 1956.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup.valt.päätt.	
						tehty	astui voimaan
1	Kotitalouslautakunnan toimisto	Kotitalousneuvonnan tarkastaja	1	21	II	25.1	1.3.56
2	Kaupunginkirjasto	Kirjastonhoitaja	1	18		22.2	"
3	Sielullisesti sairaiden vastaanottoasema	Osastonhoitaja	1	17		"	"
4	Suomenkiel.kansakoulut	Yläkoulun opettaja	2	22		21.3	1.8.56
5	Lastentarhat	Lastentarhanopettaja	1	19		11.4	1.1.57
6	Musiikkilautakunnan ja kaupungin-orkesterin toim.	Toimistoapulainen	1	11		"	1.5.56
7	Lastentarhat	Lastentarhanjohtaja	1	19		"	"
8	"	Lastentarhanopettaja	1	18		"	"
9	"	Talousapulainen	1	6		"	"
10	Kaupunginkanslia	Toimistoapulainen	2	12		16.5	1.1.57
11	Hankintatoimisto	Apulaishankintasiainmies	1	24	IV	"	"
12	Järjestelytoimisto	Työntutkimusinsinööri	1	29		"	"
13	"	Toimistotyöntutkija	1	27		"	1.7.56
14	Kaupunginkirjasto	Kirjastoamanuensis	2	17		"	"
15	"	Järjestelyapulainen	1	10		"	"
16	Tervalammen työlaitos	Vartija-apulaistuutarihuri	1	14		"	1.1.57
17	"	Vartija	1	14		"	"

N:o	Virasto tai laitos	V i r k a	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup.valt.päätt.	
						tahty	astui voimaan
18	Lastentarhat	Lastentarhan- johtaja	1	20		13.6	1.8.56
19	"	Lastentarhan- opettaja	2	19		"	"
20	"	Talousapulainen	1	8		"	"
21	Valmistava poikien ammattikoulu	Opettaja (tie- topuolisten ai- neiden)	1	25		"	"
22	"	Ammattityön- opettaja	8	20		"	"
23	"	Voimistelun- opettaja	2	24		"	"
24	Revisiotoimisto	Apulaisrevii- sori	2	27		29.8	1.1.57
25	"	Revisioapulai- nen	3	15		"	"
26	Tilastotoimisto	Toimistoapulai- nen	1	14	IV	"	"
27	Äitiys- ja lasten- neuvolat	Kaupunginkättilä	2	19		"	"
28	"	Terveysseisar	4	19		"	"
29	Kiinteistövirasto, kansliaos.	Lainoppinut avustaja	1	28	III	"	"
30	"	Apulaiskirjaaja	1	15	IV	"	"
31	"	Toimistoapulai- nen	1	12	V	"	"
32	Kiinteistövirasto, metsäos.	Metsänvartija	1	15	V	"	"
33	Helsingin mielisai- raanhuoltopiirin huoltotoimisto	Sosiaalihoitaja	1	19		10.10	"
34	Kunnalliskoti	Yölihoitaja	1	20		"	"
35	"	Laboratoriohoi- taja	2	18		"	"
36	"	Osastonhoitaja	5	18		"	"
37	"	Sosiaalineuvoja	1	15		"	"
38	"	Lääkintävoimis- telija	4	15		"	"
39	"	Autonkuljettaja	2	15		"	"
40	"	Toimistoapulai- nen	1	14		"	"
41	"	Hoitaja	60	13		"	"
42	"	Röntgenapulai- nen	1	13		"	"
43	"	Toimistoapulai- nen	1	12		"	"
44	"	Naisvahtimesta- ri	1	11		"	"

N:o	Virasto tai laitos	V i r k a	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup.valt.päät.	
						tehty	astui voimaan
45	Kunnalliskoti	Kylvettäjä	2	8		10.10	1.1.57
46	"	Hoitoapulainen	36	7		"	"
47	"	Keittiöapulainen	1	7		"	"
48	Vanhainkoti	Apulaisylihoitaja	1	20		"	"
49	"	Osastonhoitaja	3	18		"	"
50	"	Laboratoriohoitaja	1	18		"	"
51	"	Apuemäntä	1	16		"	"
52	"	Sairaanhoitaja	2	15		"	"
53	"	Sosiaalineuvoja	1	15		"	"
54	"	Lääkintävoimistelija	2	15		"	"
55	"	Hoitaja	6	13		"	"
56	"	Keittäjä	1	8		"	"
57	"	Kylvettäjä-hoitoapulainen	7	8		"	"
58	"	Hoitoapulainen	15	7		"	"
59	"	Keittiöapulainen	7	7		"	"
60	Suomenkieliset kansakoulut	Vahtimestari	1	13		"	1.8.57
61	"	Talonnies-lämmittäjä	1	13		"	"
62	Kaupunginkirjasto	Järjestelyapulainen	1	10		24.10	1.12.56
63	Sairaalavirasto	Toimistoapulainen	1	12		"	1.1.57
64	Sairaalan tilivirasto	Kirjanpitäjä	1	15		"	"
65	Marian sairaala	Autonkuljettaja	1	15		"	"
66	Auroran sairaala	Apulaisylihoitaja	1	20		"	"
67	"	Vastaava sosiaalihoitaja	1	20		"	"
68	"	Toimistoapulainen	1	12		"	"
69	Kivelän sairaala	Lääkintävoimistelija	1	15		"	"
70	"	Puhelunvälittäjä	1	11		"	"
71	"	Autonkuljettaja	1	15		"	"
72	Keskusmielisairaala, os. Kivelä	Sairaalapsykologi	1	23		"	"
73	"	Sairaala-apulainen	2	7		"	"

N:o	Virasto tai laitos	V i r k a	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup.valt.päätt.	
						tehty	astui voimaan
74	Keskusmielisairaala, os. Nikkilä	Sairaalapsykologi	1	23		24.10	1.1.57
75	"	Osastonhoitaja	2	18		"	"
76	"	Mielisairaanhoidattajat	6	14		"	"
77	"	Toimistoapulainen	1	13		"	"
78	"	"	1	12		"	"
79	"	Sairaala-apulainen	1	7		"	"
80	Tuberkuloosihuolto, tuberkuloositoimisto	Röntgenteknillinen apulainen	1	13		"	"
81	" tuberkuloosiparantola	Lääkintävoimistelija	1	15		"	"
82	Malmin sairaala	Anestesia lääkäri	1	28		"	"
83	" "	Apulaislääkäri	1	25		"	"
84	" "	Sairaala-apulainen	1	8		"	"
85	Sairaanhoidattajatar koulu	Opettaja	2	19		"	"
86	Marian sairaala	Yölihoitaja	1	20		"	"
87	Auroran sairaala	Laboratoriohoitaja	1	18		"	"
88	Lastentarhat	Lastentarhanjohtaja	1	20		7.11	"
89	"	Lastentarhanopettaja	1	19		"	"
90	"	Talouselupulainen	1	8		"	"
91	Kaupunginorkesteri	Soittaja (sello)	2	21		21.11	"
92	"	Soittaja (lyömäsoittimet)	1	21		"	"
93	Kaupunginkanslia	Kirjanpitiäjä	1	19		19.12	"
94	Kiinteistövirasto, kaupunkimitt.os.	Piirtäjä	5	13	V	"	"
95	"	Toimistoapulainen	1	12	V	"	"
96	" talo-os.	Koneenhoitaja	1	17	V	"	"
97	" "	Siivoustöiden tarkkailija	1	14	V	"	"

B. L a k k a u t e t u t v i r a t .

N:o	Virasto tai laitos	V i r k a	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup.valt.päät.	
					tehty	astui voimaan
1	Sielullisesti sairaiden vastaanottoasema	Sairaanhoidtaja	1	14	22.2	1.3.56
2	Sähkölaitos	Näyttelyapulainen	1	11	21.3	1.4.56
3	Veneeristen tautien poliklinikka	Alilääkäri	1	20	"	"
4	"	Apulaislääkäri	1	18	"	"
5	"	Osastonhoitaja	1	17	"	"
6	Järjestelytoimisto	Työntutkija	1	22	16.5	1.7.56
7	Tuberkuloosiparantola	Desinfioitsija	1	13	29.8	1.9.56
8	Valmistava poikien ammattikoulu	Siivooja	2	7	"	"
9	Maidontarkastamo	"	1	7	24.10	1.1.57
10	Kaupunginkirjasto	Kirjastoamanuenssi	1	17	"	1.12.56
11	Marian sairaala	Apulaisyölyhoitaja	1	18	"	1.1.57
12	Auroran sairaala	Sairaanhoidtaja	1	15	"	"
13	Marian sairaala	Anestesiaalääkäri	1	28	"	"
14	Kunnalliskoti	Hieroja	1	11	7.11	"
15	Verotusvalmisteluvirasto	II sihteeri	1	28	21.11	1.3.56

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka		Kaup.valt.päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
1	Kotitalouslautakunnan toimisto	Kotitalousneuvonnan tarkastaja	1	21	22	25.1	1.7.56
2	Kaupunginkirjasto	Kirjastonhoitaja	1	18	19	22.2	"
3	Sielullisesti sairaiden vastaanottoasema	Osastonhoitaja	1	17	18	"	"
4	Veneeristen tautien poliklinikka	Kaupungin veneerologi	1	28	30	21.3	1.4.56
5	"	"	1	30	31	"	1.7.56
6	"	Alilääkäri	1	20	27	"	1.4.56
7	"	"	1	27	28	"	1.7.56
8	Musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimisto	Toimistoapulainen	1	11	12	11.4	"
9	Kansakoulujen korvapoliklinikka	Korvahoitaja; uusi nimi: kouluhoitaja	2	15	18	30.5	1.1.56
10	"	"	2	18	19	"	1.7.56
11	Suomenkieliset kansakoulut	Toimistoapulainen; uusi nimi: kirjaaja	1	12	15	29.8	1.1.57
12	Keskusmielisairaala	Ylilääkäri	1	32	33	"	1.1.56
13	"	"	1	33	34	"	1.7.56
14	"	Alilääkäri	1	24	27	"	1.1.56
15	"	"	1	27	28	"	1.7.56
16	Lastentarhat	Talousapulainen	1	7	8	24.10	"
17	Sielullisesti sairaiden naisten keskuskoti	Ylihoitaja	1	17	18	7.11	"
18	Suomenkieliset kansakoulut	Vahtimestari	1	12	13	"	1.8.56
19	Rakennusvirasto, talorakennusos.	Osastokamreeri	1	22	23	"	1.1.57
20	" katurakennusos.	"	1	22	23	"	"
21	" hankintaos.	"	1	22	23	"	"
22	" puhtaanapito-os.	"	1	22	23	"	"
23	Sähkölaitos	Insinööri (uudisrakennuspäällikkö)	1	33	34	"	"

N:o	Virasto tai laitos	V i r k a	Lukunäärä	Palkka- luokka		Kaup.valt.päätt.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
24	Sähkölaitos	Insinööri (han- kintainsinööri)	1	30	31	7.11	1.1.57
25	"	Mittari-insinööri (tariffi- insinööri)	1	30	31	"	"
26	"	Piirustuskontto- rin esimies	1	25	27	"	"
27	Kaupunginorkesteri	Soittaja (tuuba)	1	21	22	21.11	"
28	Palolaitos	Yliruiskumesta- ri	1	21	22	"	"
29	Auroran sairaala	Apulaislääkäri	4	24	25	12.12	1.7.57
30	"	Osastonhoitaja	3	17	18	"	"
31	"	Sosiaalihoitaja	3	18	19	"	"
32	"	Sairaanhoitaja	10	14	15	"	"
33	"	Lastenhoitaja	11	11	12	"	"
34	"	Sairaala-apulai- nen	5	6	7	"	"
35	"	Apulaispsykiatri	1	17	18	"	"
36	Järjestelytoimisto	Työntutkimusinsinööri	1	29	30	19.12	1.1.57
37	Teurastamo	Käyttöpöytälikkö- uusi nimi: käyttöinsinööri	1	27	29	"	"
38	Malmin sairaala, sisätautien os.	Yllilääkäri	1	30	31	"	"

	Palkkaus 1.1.1955 alkaen		Palkkaus 1.1.1956 alkaen		Palkkaus 1.7.1956 alkaen	
	Kaupungin- valtuusto	Oikeus- ministeriö	Kaupungin- valtuusto	Oikeus- ministeriö	Kaupungin- valtuusto	Oikeus- ministeriö
	pl.	pl.	pl.	pl.	pl.	pl.
<u>Maistraatti</u>						
Kunnallispormestari....	32.	33.	36.	36.	37.	37.
Oikeusneuvosmies	25.	25.	27.	27.	28.	30.
<u>Raastuvanoikeus</u>						
Vanhempi oikeusneuvos- mies	31.	32.	34.	34.	35.	36.
Nuorempi oikeusneuvos- mies	22.	24.	25.	26.	26.	30.

D. Muutetut ja uuden nimen
saaneet virat.

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup.valt.päät.	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
1	Revisiovi- rasto	Reviisori	Apulais- kaup. rev.	1	31	34	10.10	1.1.57
2	"	Revisioapul.	Laskenta- tarkk.	13	15	15	"	
3	Verovirasto	Johtaja	Verojoht.	1	34	34	21.11	
4	"	Apul.johtaja	Apulais- vero- joht.	1	32	32	"	
5	"	I sihteeri	Sihteeri	1	30	30	"	
6	"	Apul.sihteeri	Osasto- siht.	1	28	28	"	
7	"	Osastonhoit.	Toimis- tonhoit.	16	17	17	"	
8	"	Apul.osaston- hoit.	Apul. toim. hoit.	9	14	14	"	
9	"	Tiliosaston hoitaja	Kirjan- pitäjä	1	15	15	"	
10	"	Konekirjoitus- os.hoitaja	Konekirj. toim.	1	15	15	"	
11	"	Konekirjoitus- os.apul.hoi- taja	Konekirj. toim. apul. toim.h.	1	13	13	"	
12	Auroran sair.	Alilääkäri	Apul.yli- lääk.	3	27	28	19.12	1.1.57
13	Marian sair. sisät. ja kir.os.	"	"	4	27	28	"	"
14	Kivelän sair sisät. os.	"	"	3	27	28	"	"
15	Kivelän sair. mielit. os.	"	"	2	27	28	"	"
16	Kivelän sair. silmit.sekä korva-,ne- nä- ja korva- tautien os.	"	Os.lääk.	3	27	27	"	"
17	Nikkilän sair.	"	"	6	27	27	"	"
18	" "	"	Apulais- yllilää- käri	1	28	28	"	"

N:o	Virasto tai laitos	V i r a n		Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup.valt.päät.	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
19	Tuberkuloosi- siperant.	Alilääkäri	Apulais- ylilääk.	2	27	28	19.12	1.1.57
20	Tuberkuloosi- sitoim.	I alilääkäri	Huolto- lääk.	1	27	27	"	"
21	"	II "	"	1	27	27	"	"
22	Marian sai- raala	Laboratoriolää- käri	Labora- torio- ylilääk.	1	28	31	"	"
23	Kivelän sai- raala	"	"	1	28	31	"	"
24	" "	Prosektori	Patologi- ylilää- käri	1	28	31	"	"

E. Toiseen laitokseen siirretyt virat.

N:o	Laitos,		Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup.valt.päätt.	
	josta virka siirrettiin	johon virka siirrettiin				tehty	astui voimaan
1	Kunnalliskoti	Vanhainkoti	Pappi	1	7	21.3	
2	Marian sairaala, lasten osasto	Auroran sairaala	Apulaislääkäri	4	25	12.12	1.3.56
3	" "	" "	Osastonhoitaja	3	18	"	"
4	" "	" "	Sosiaalihoitaja	3	19	"	"
5	" "	" "	Sairaanhoidaja	10	15	"	"
6	" "	" "	Lastenhoitaja	11	12	"	"
7	" "	" "	Sairaala-apulainen	5	7	"	"
8	" "	" "	Apulaisylihoitaja; uusinimi: osastonhoitaja	1	18	"	"

**HELSINGIN KAUPUNGIN
SÄÄDÖSKOKOELMASSA ILMESTYNEIDEN SÄÄDÖSTEN AAKKOSELLI-
NEN HAKEMISTO.**

Aloitetoiminnan käytäntöön ottoa koskevat ohjeet	I:49
Alueliikenne, henkilöautoilla harjoitettava ammattimainen, järjestysohjeet sitä varten	VII:12
Ammattikoulujen opettajien tuntipalkat	IV:23
Ansiomerkkien säännöt	I:50
Arkistot, julkiset, asetus niistä annetun lain täytäntöönpanosta	I:21
laki niistä	I:20
Arkistot, kunnalliset, ohjeet niiden asiakirjojen hoitamisesta	I:23
Arkistot, liitoskuntien, ohjeet niiden siirrosta kaupungin viranomaisille	I:25
Arkistot, valtion virka- ja kunnalliset, ohjeet niiden huoneista	I:22
Ks. myös Kaupunginarkisto.	
Asemakaavalaki	X: 1
Asemakaavamittaus, asetus siitä	X: 9
Asemakaavoja piirrettäessä käytettävät merkinnät	X:12
Asevelvollisuuslaki	IV: 5
Asiakirjat, asetus niiden lähettämisestä	I:33
asetus sisältävä eräitä poikkeuksia niiden julkisuudesta	I:38
Helsingin kaupungin viranomaisten antamat, niistä kannettavat lunastukset	I:46,47
laki niiden julkisuudesta	I:37
laki niiden lähettämisestä	I:32
niiden hävittäminen	I:52
niiden siirto kaupunginarkistoon	I:24
Asuntotonttien yleiset luovutusehdot	VIII: 4
Asutuslautakunnan ja asutusneuvojan ohjesääntö	IX: 1
Asutuslautakunnat, asetus niistä annetun lain toimeenpanosta	IX: 3
laki niistä	IX: 2
Autoasetus	VII: 7
sen täytäntöönpano	VII:11
Autobussiliikenne, ammattimainen, sen ohjesääntö	VII:16
Bensiininjakeluasemat, ks. moottoripolttoainejakeluasemat	
Brändön rakennusjärjestys	X:16
Elinkeinojen harjoittamisen oikeus, laki siitä	VII:26
Elokuvanäytännöt, asetus niistä	VII:25

Eläkesääntö, työntekijäin	IV:35
viranhaltijain	IV:10
Eläkkeet, valtion työntekijäin, asetus niistä	IV:47
valtion viranhaltijain, asetus niistä	IV:46
Hankintatoimiston johtosääntö	I: 9
Helsinki-mitalin jakoa koskevat määräykset	I:51
Henkikirjoitus, laki ja asetus siitä	VI:5,6
Henkikirjoitustoimiston johtosääntö	VI: 4
Henkilövuokra-autot, järjestysohjeet	VII:12
taksa	VII:13
Herttoniemen tehdaskorttelien ja öljysataman rakennus- järjestys	X:18
Huoltokassan säännöt	I:14
Huonerakenteet	X: 4
Huvit, julkiset	VII:2,3
Itsenäisyyspäivän viettäminen yleisenä juhla- ja vapaa- päivänä, laki siitä	IV: 3
Jakolaitos kaupungissa, asetus siitä	X:10
" " laki siitä	X: 8
" " siitä annetun lain ja asetuksen mukaisista toimituksista suoritettavat maksut	X:25
Jakolaki	X: 7
Julkiset huvit	VII:2,3
Järjestelytoimiston johtosääntö	I:10
Kaasalaitoksen työntekijäin työ säännöt	IV:41
Kadun erilleen aitaamisesta kannettavien maksujen veloi- tustapa	X:21
Kalastusta koskevat määräykset	VIII: 9
Kansakoulujen johtajien palkkiot	IV:22
Kansakoulunopettajien ylittuntipalkat	IV:22
Katumaan aitaamisesta perittävä maksu	X:28
Kauppa ym. liikkeiden aukioloaika, laki siitä	VII:12
Kaupunginarkisto, asiakirjojen siirto sinne	I:24
sen johtosääntö	I:19
Kaupungingeodeetin tehtävistä perittävä maksu	X:26
Kaupunginhallituksen asiamiestoimiston johtosääntö	I:11
Kaupunginhallituksen johtosääntö	I: 7
Kaupunginhallituksen ohjesääntö	I: 6
Kaupunginkanslian johtosääntö	I: 8
Kaupunginvaltuuston työjärjestys	I: 5
Kaupunginviskaalit, heidän ohjesääntönsä	V: 7
heidän työjärjestyksensä	V: 8
Kaupunginvoudinvirat, asetus niiden asettamisesta	V: 4
Kielilaki	I:27
asetus sen täytäntöönpanosta	I:28
Kielitaitosääntö, kaupungin viranhaltijain	IV:15
Kiinteistöjen rekisteröinti kaupungissa, asetus siitä ..	X:10
" " " laki siitä	X: 8
" " " siitä annetun lain ja asetuksen mukaisista toimituksista suoritet- tavat maksut	X:25
Kiinteistölautakunnan ja sen jaostojen välinen työnjako	VIII: 3
Kiinteistölautakunnan johtosääntö	VIII: 1
Kiinteistöviraston johtosääntö	VIII: 2
Kiinteistövuokrat, ks. Tilitysvuokrat	VIII: 7

Kioskit, määräykset niissä harjoitettavasta kaupasta	VII:27
Kirjallisuuden tilaamisessa noudatettavat menettelyohjeet	I:48
Koiraveron suorittaminen, asetus siitä	I:17
Kokorokset, yleiset, laki niistä	VII: 1
Kunnallinen jaoitus, laki sen muuttamisesta	I: 3
Kunnallisasetus v:lta 1873	I: 4
Kunnallislaki	I: 1
Kunnallisvaalilaki	I: 2
Kunnanvaakuna, asetus siitä	I:40
laki siitä	I:39
Kunniamerkin säännöt	I:50
Kuorma-ajurit, heidän järjestyssääntönsä	VII:20
Kuorma-ajuritaksa	VII:21
Kuorma-autotaksa	VII:15
Kuulutukset, julkiset, asetus niistä annetun lain soveltamisesta	I:31
laki niistä	I:30
Kuusisaaren rakennusjärjestys	X:17
Käyttörahaston säännöt	I:15
Lehtien tilaamisessa noudatettavat menettelyohjeet ..	I:48
Leski- ja orpoeläkekassan säännöt	IV:43
Leskieläke- ja kasvatustapussääntö	IV:48
Liikennejärjestys, Helsingin kaupungin	VII: 6
Liikennejärjestyssääntö, yleinen	VII: 5
Liikennemerkit	VII:10
Linjaliikenteenharjoittajat, yksityiset, henkilökuljetusmaksut heidän Helsingin kaupungin alueella liikennöimillään linjoilla	VII:17
Lunastusmaksujen kannannassa noudatettavat menettelyohjeet	I:47
Lääkärintodistukset ja niiden tarkastaminen	IV:13
Maanmittaustoimitukset, uskottujen miesten palkkiot niissä	X:27
Maataloustyöntekijät, heidän työehtosopimuksensa	IV:32
Maisstraatti, sen kokoonpano ja toiminta	V: 1
sen työjärjestys	V: 2
Matka-avustusten myöntäminen kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille	IV:17
Matkustussääntö	IV:16
Mitat ja painot, laki niistä	VII:30
Mittaus ja punnitseminen, asetus siitä	VII:31
Moottoriajoneuvojen korkein sallittu nopeus pääväylillä ..	VII: 9
Moottoripolttoainejakeluasemat, kaupungin omistaman maan luovutus niille	VIII: 6
Neuvotteluoikeus, kunnan viranhaltijain, asetus siitä annetun lain soveltamisesta	IV: 7
laki siitä	IV: 6
Oppikoulutontteja luovutettaessa sovellettavat periaatteet	VIII: 5
Pakilan rakennusjärjestys	X:20
Palkkalautakunnan johtosääntö	IV: 1
Palkkalautakunnan toimiston johtosääntö	IV: 2
Palkkiosääntö	I:44
Palonkestävyys, rakennusten ja rakennusosien, sen luokittelu	X: 6

Pika-ajurit, heidän järjestyssääntönsä	VII:18
Pika-ajuritaksa	VII:19
Poliisijärjestys	VII: 4
Poliisilaitoksen menot, kaupungin osanotto niihin	VI:1,2
Poliisivartiopiirit, kaupungin jako niihin	VI: 3
Postirahanvapaus, asetus siitä	I:34,35
Puhtaanapitolaitoksen työntekijäin työ säännöt	IV:39
Pukinmäen rakennusjärjestys	X:19
Puutavara- ja polttoainetoimiston johtosääntö	I:26
Päivystystyön järjestely	IV:20
Pääliikenneväylät	VII: 8
Pöytäkirjakieltä koskevat määräykset	I:29
Raastuvanoikeus, sen kokoonpano ja toiminta	V: 5
sen työjärjestys	V: 6
Rahatoimiston johtosääntö	I:13
Rakennusjärjestys, Brändön	X:16
" Helsingin	X: 3
" Herttoniemen tehdaskorttelien ja öljy- sataman	X:18
" Kuusisaaren	X:17
" Pakilan	X:20
" Pukinmäen	X:19
Rakennuskonttorin työntekijäin työ säännöt	IV:38
Rakennuspiirustukset	X: 5
Rakennussuunnitelmia piirrettäessä käytettävät merkin- nät	X:12
Rakennussääntö	X: 2
Rakennustarkastustoimiston johtosääntö	X:14
Rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelu	X: 6
Rakennustoiminnan säännöstely	X:15
Rakennustoiminta, yleishyödyllinen, sen edistämislainaa- rahaston säännöt	VIII: 8
Rakennusvalvontaan kuuluvista toimituksista kannettavat maksut	X:22
Rekisteröiminen kaupungissa, asetus siitä	X:10
" " laki siitä	X: 8
" " siitä annetun lain ja ase- tuksen mukaisista toimituksista kannettavat maksut	X:25
Revisioviraston johtosääntö	II: 2
Räjähdyksaineet, asetus niistä	VII:29
Sairaus- ja hautausapuasääntö, kaupungin työntekijäin ..	IV:37
Sähkölaitoksen työntekijän työ säännöt	IV:42
Talouden tarkastussääntö	II: 1
Teatterijärjestys yhdistysteattereille	VII:24
Tilapäinen työvoima	IV:18
Tilastotoimiston johtosääntö	I:18
Tilastot, viralliset, laki tietojen antamisesta niitä varten	I:36
Tilisääntö	I:12
Tilitysvuokrat, kaupungin omiin kiinteistöihin sijoitet- tujen virastojen	VIII: 7
Toimituskirjain lunastus, asetus siitä	I:45
Toimituskirjat, kaupungin viranomaisten antamat, taksa niistä kannettavista lunastuksista	I:46
Tontinmittaus kaupungissa, asetus siitä	X:10
" " laki siitä	X: 8

Tontinmittaus kaupungissa, siitä annetun lain ja ase- tuksen mukaisista toimituksista suoritettavat maksut	X:25
Tontinmittaus, valtioneuvoston päätös menettelystä siinä	X:11
Tontit, asunto-, niiden luovutusehdot	VIII: 4
" oppikoulu-, niiden luovutusehdot	VIII: 5
Tonttijakokarttojen laatiminen	X:13
Tonttirekisterikartta	X:11
Tuntipalkat, kaupungin työntekijäin	IV:33
Työaikalaki	IV:28
asetus sen soveltamisesta	IV:29
Työehtosopimus, kaupungin työntekijäin	IV:31
maataloustyöntekijäin	IV:32
Työehtosopimuslaki	IV:27
Työehtosopimusten ulkopuolella olevan henkilökunnan asema	IV:12
Työntekijät, heidän vuosilomalakinsa	IV:26
Työntekijät, kaupungin, heidän eläkesääntönsä	IV:35
heidän irtisanomisensa	IV:19
" sairaus- ja hautausapuasääntönsä	IV:37
" tuntipalkkansa	IV:33
" työehtosopimuksensa	IV:31
" vuosilomasääntönsä	IV:36
heiltä vaadittavat lääkärintodistukset	IV:13
matka-avustusten myöntäminen heille	IV:17
Työntekijät, valtion, asetus heidän eläkkeistään	IV:47
Työsopimuslaki	IV:24
Työsääntölaki	IV:25
Ulkonevat rakennusosat, taksa oikeudesta rakentaa niitä	X:23
Ulosottolaki, otteita siitä	V: 3
Vaakuna, Helsingin kaupungin, sen käyttöä koskevat oh- jeet	I:41
Vakauslaitos, asetus siitä	VII:32
Valtionavut, kaupungille tulevat, niiden hakeminen ...	I:43
Vapaakirjeoikeus	I:34
Vapunpäivän järjestäminen työntekijäin vapaapäiväksi, laki siitä	IV: 4
Verontasausrahaston säännöt	I:16
Vesijohtolaitoksen työntekijäin työ säännöt	IV:40
Viranhaltijat, kaupungin, heidän eläkesääntönsä	IV:10
heidän irtisanomisensa	IV:19
" kielitaitosääntönsä	IV:15
" virkasääntönsä	IV: 9
heiltä vaadittavat lääkärintodistukset	IV:13
jotka eivät ole oikeutettuja ylitykorvauksiin ...	IV:11
matka-avustusten myöntäminen heille	IV:17
Viranhaltijat, kuntien, heille myönnetty neuvotteluoike- us	IV:6,7
Viranhaltijat, valtion, asetus heidän eläkkeistään ...	IV:46
asetus heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muut- tamisesta	IV:44
heidän vuosilomistaan annetun asetuksen muuttaminen	IV:45
Virkamatkat, viranhaltijain omilla autoillaan tekemät, ajokirjan pitäminen niistä ja niistä suoritettava korvaus	IV:21

Virkasääntö	IV: 9
Vuokra-autoilijain virkapuku	VII:14
Vuokra-autot, järjestysohjeet	VII:12
taksa	VII:13
Vuokramoottoriveneiden kuljettajien järjestysohjeet	VII:22
Vuokramoottorivenetaksa	VII:23
Vuosikertomusten yhdenmukaistaminen	I:42
Vuosilomalaki, työntekijäin	IV:26
Vuosilomasääntö, kaupungin työntekijäin	IV:36
Yhdistysteatterit, niiden teatterijärjestys	VII:24
Yleiset kokoukset, laki niistä	VII: 1
Yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämislainarahas- ton säännöt	VIII: 8
Ylityökorvaukset, viranhaltijat, jotka eivät ole nii- hin oikeutettuja	IV:11
